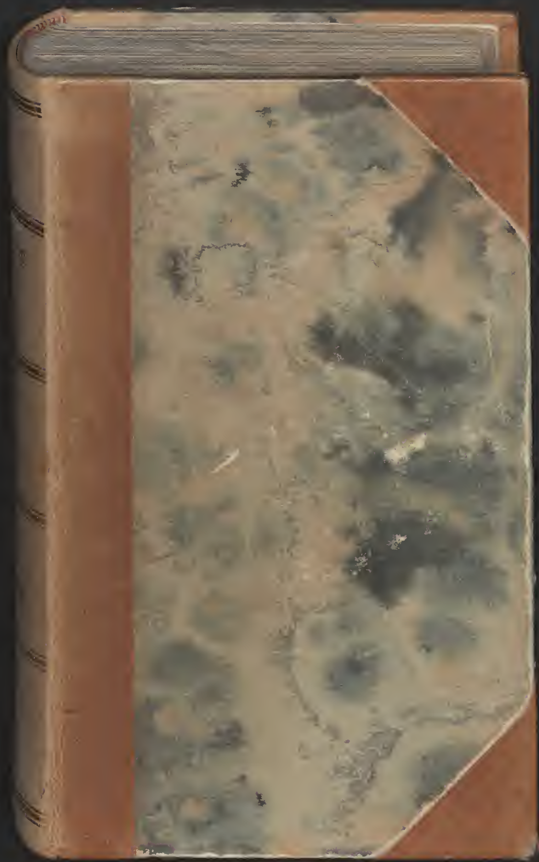

LOVSAMLING FOR ISLAND,

INDEHOLDENDE

UDVALG AF DE VIGTIGSTE ÆLDRE OG NYERE LOVE OG ANORDNINGER, RESOLUTIONER, INSTRUKTIONER OG REGLEMENTER, ALTHINGSDOMME OG VEDTÆGTER, KOLLEGIAL-BREVE, FUNDATSER OG GAVEBREVE, SAMT ANDRE AKTSTYKKER,

TIL OPLYSNING OM

ISLANDS RETSFORHOLD OG ADMINISTRATION
I ÆLDRE OG NYERE TIDER.

Samlet og udgivet

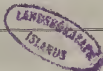
af

Hilmar Stephensen,
Departementschef
i Ministeriet for Island.

Ólafur Halldórsson,
Assistent
i Ministeriet for Island.

ET OG TYVENDE BIND.

1871—1874.

KJÖBENHAVN.
Forlagt af Andr. Fred. Höst & Sön.
Triers Bogtrykkeri (H. J. Schou.)
1889.

Lov om **Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget.** Kjöbenhavn den 2. Januar 1871. — 1871. 2. Januar.

Isl. Forestill. og Resol. Protok. 1871 S. 1—2; Lovtidende for Kgr. Danmark 1871 Nr. 1, S. 1—2; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 1-3; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 123-25.[1])

Lög um hina stjórnarlegu stöðu Íslands í ríkinu.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr. Ísland er óaðskiljanlegur hluti Danaveldis með sjerstökum landsrjettindum.

[1]) Til nærmere Oplysning kan efterses: I. Rigsdagstidenden for 1870—71: Folketh. Tid. Sp. 43—45; 188—98, 294—95, 988—1002, 1016—18, og Landsth. Tid. Sp. 819—30, 1039, 1210—11, Tillæg A. Sp. 1087—94, Tillæg B. Sp. 25—30, Tillæg C. Sp. 115—18, 179—80. Jfr. hermed Depart. Tid. 1868 S. 987—94, samt Rigsdagstid. f. 1868—69: Folketh. Tid. Sp. 55—56, 547—63, 594, 1612—72, 2245—2333, 5412—30, og Landsth. Tid. Sp. 836—68, 917—18, 1367—1483, 1827—52, Tillæg A. Sp. 1241—1390, 2285—88, 2571—74, 2601—44, Tillæg B. Sp. 41—50, 575—94, 859—64, 959—66; Rigsdagstid. f. 1869—70: Landsth. Tid. Sp. 221, 579—602, 620—21, 812—51, Tillæg A. Sp. 1977—80. — II. Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1869 I, S. 27, 29—32, 508—684, 735—88, 835, og II. S. 10—20, 258—79, 310—16, 353—78; Depart. Tid. 1869 S. 705—13, se ogsaa »Aktstykker vedkommende den islandske Forfatnings- og Finanssag«, trykt hos J. H. Schultz Khavn 1870 S. 1—386

1871. 2. Januar. 2. gr. Á meðan að Ísland ekki hefir fulltrúa á ríkisþinginu, tekur það engan þátt í löggjöfinni um hin almennu málefni ríkisins, en aptur á mót verður þess ekki krafizt, að Ísland leggi neitt til hinna almennu þarfa ríkisins, á meðan að svo á stendur.

Um það, hvort Ísland eigi að hafa fulltrúa á ríkisþinginu, verður aðeins ákveðið með lögum, sem bæði hið almenna löggjafarvald ríkisins og hið sjerstaklega löggjafarvald Íslands samþykkir.

3. gr. Hin sjerstaklegu málefni Íslands eru þessi:

1. Hin borgaralegu lög, hegningarlögin og dómgæzlan, er hjer að lýtur, þó verður engin breyting gjörð á stöðu hæsta rjettar sem æzta dóms í íslenzkum málum án þess að hið almenna löggjafarvald ríkisins taki þátt í því;
2. lögreglumálefni;
3. kirkju- og kennslumálefni;
4. lækna- og heilbrigðismálefni;
5. sveita- og fátækramálefni;
6. vegir og póstgöngur á Íslandi;
7. landbúnaður, fiskiveiðar, verzlun, siglingar og aðrir atvinnuvegir;
8. skattamál beinlínis og óbeinlínis;
9. þjóðeignir, opinberar stofnanir og sjóðir.

4. gr. Öll gjöld til alþingis og landsstjórnar, er snertir þau málefni, sem nefnd voru í næstu grein á undan, og þar á meðal eptirlaun þau, sem nú eru goldin eða eptirleiðis verða veitt íslenzkum embættismönnum,

---

8vo. Jfr. »Betænkning, afgiven af den ved allerh. Resol. af 20. Septbr. 1861 nedsatte Kommission«, trykt hos J. H. Schultz Khavn 1863 S. 1—53 8vo; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1865 I. S. 29, 31—32, 41—46, 783—908, 992—1029 og II. S. 11—85, 417—31, 475—78, 500—06; Depart. Tid. 1865 S. 509—21, 1867 S. 618—19, 713—42, 765—68; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 426—27, samt Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1867 II. S. 4—5, 11—50, 449—95, 611—50, jfr. I. S. 796—961, 962—1029, 1029—30.

er hafa fengið lausn frá embætti, eða ekkjum þeirra eða börnum, skulu talin sjerstakleg gjöld Íslands. 1871. 2. Januar.

5. gr. Til hinna sjerstaklegu gjalda Íslands skal á ári hverju goldið úr ríkissjóðnum 30,000 rd. tillag og í 10 ár 20,000 rd. aukatillag, sem á þeim 20 árum, sem þá fara í hönd, verður fært niður um 1000 rd. á ári, þannig að það sje alveg fallið niður að 30 árum liðnum.

Auk afrakstursins af þjóðeignum Íslands og opinberum sjóðum, og af beinlínis og óbeinlínis skattgjöldum, sem nú eru heimt saman eða eptirleiðis verða innleidd á Íslandi, skal talið með hinum sjerstaklegum tekjum Íslands það endurgjald, vextir af láni og borgun uppí lán eða því um líkt, sem hvílir á íslenzkum sveitarfjelögum, stofnunum, embættum eða gjaldþegnum ríkissjóðnum til handa.

Öll skuldaskipti, sem verið hafa hingað til milli ríkissjóðsins og Íslands, eru hjer með alveg á enda kljáð.

6. gr. Gjöldin til hinnar æztu stjórnar hinna íslenzku málefna í Kaupmannahöfn og sömuleiðis til póstferða milli Danmerkur og Íslands skulu greidd úr ríkissjóðnum.

Ef nokkurt gjald verður lagt á þessar póstferðir til hins sjerstaklega sjóðs Íslands, verður jafn mikið dregið af árs tillagi því, sem ákveðið er handa Íslandi í 5. grein.

7. gr. Þessi lög öðlast gildi 1. dag aprílm. 1871. Frá þessum tíma eru þau störf á enda, sem ríkisþingið hingað til hefir haft á hendi um fyrirkomulag á hinum sjerstaklegu tekjum og útgjöldum Íslands.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Gefið á Amalíuhöll 2. dag janúarm. 1871.

1871. Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i
2. Januar. Riget.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

§ 1. Island er en uadskillelig Del af den danske Stat med særlige Landsrettigheder.

§ 2. Saalænge Island ikke er repræsenteret i Rigsdagen, udöver det ingen Andel i Lovgivningen med Hensyn til Rigets almindelige Anliggender, hvorimod der heller ikke saalænge vil blive stillet noget Krav til Island om Bidrag til Rigets almindelige Fornödenheder.

Spörgsmaalet om Islands Repræsentation i Rigsdagen kan kun afgjöres ved en baade af Rigets almindelige og Islands særlige Lovgivningsmyndighed vedtagen Lov.

§ 3. Islands særlige Anliggender ere:

1. Den borgerlige Ret, Strafferetten og den hertil hörende Retspleje, dog at en Omordning af Höjesterets Stilling som överste Instans i islandske Retssager ikke kan ske uden Medvirkning af Rigets almindelige Lovgivningsmagt;
2. Politivæsen;
3. Kirke- og Undervisningsvæsen;
4. Læge- og Sundhedsvæsen;
5. Kommunal- og Fattigvæsen;
6. Vejvæsen samt det stedlige Postvæsen;
7. Landvæsen, Fiskeri, Handel, Söfart og andet Næringsbrug;
8. det direkte og indirekte Skattevæsen;
9. de offentlige Ejendomme, Stiftelser og Fonds.

§ 4. Alle Udgifter ved Althinget og den stedlige Styrelse af de i foregaaende Paragraf nævnte Anliggender, derunder indbefattet de Pensioner, som for Tiden udredes til eller fremtidig tilstaas afgaaede is-

landske Embedsmænd eller deres Efterladte, betragtes som Islands særlige Udgifter. 1871. 2. Januar.

§ 5. Til Bestridelse af Islands særlige Udgifter yder Statskassen et aarligt Bidrag af 30,000 Rd. samt i 10 Aar et overordentligt Tilskud af 20,000 Rd., der i de paafölgende 20 Aar nedsættes med 1000 Rd. aarlig, saa at det efter Udlöbet af 30 Aar aldeles bortfalder.

Foruden Udbyttet af Islands offentlige Ejendomme og Fonds samt Belöbet af de direkte og indirekte Skatter, som nu oppebæres eller fremtidig maatte indföres paa Island, skal til Islands særlige Indtægter henregnes de Tilbagebetalinger, Renter og Afdrag af Laan eller desl., som paahvile islandske Kommuner, Stiftelser, Beneficier eller Skattepligtige til Fordel for Statskassen.

Dermed er alt hidtidigt Mellemværende mellem Statskassen og Island endelig afgjort.

§ 6. Udgifterne ved den överste Ledelse af de islandske Anliggender i Kjöbenhavn saavelsom ved Postforbindelsen mellem Danmark og Island afholdes af Statskassen.

Paabyrdes der den nævnte Postfart nogen Afgift til Islands særlige Kasse, sker der et tilsvarende Afdrag i det i § 5 fastsatte aarlige Bidrag til Island.

§ 7. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1871. Fra samme Tid ophörer den Virksomhed, som Rigsdagen hidtil har udövet med Hensyn til Ordningen af Islands særlige Indtægter og Udgifter.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 2. Januar 1871.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over over Islands Vestamt, ang. **Kjöb af kirurgiske Instrumenter til et Lægeembede mod Refusion af** 5. Januar.

1871. 5. Januar. **vedkommende Amts Repartitionsfond.** Khavn den 5. Januar 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 32. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 125.

Ved at meddele, at Lægekandidat Ó. Sigvaldason, der er konstitueret for at besörge Distriktslægeforretningerne i Stranda og den sydlige Del af Barðastrand Syssel, har anholdt hos Amtet om af Repartitionsfonden at faa refunderet et Belöb af 26 Rd. 8 Sk., som han har anvendt til at anskaffe sig nogle af de mest nödvendige kirurgiske Instrumenter, har Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 4. Oktbr. sidstl. anholdt om Ministeriets Approbation paa, at De forelöbig har bevilget Andragendet imod at Instrumenterne forblive ved den paagjældende Lægepost og imod at Belöbet tilbagebetales, hvis Ministeriet nægter sin Stadfæstelse, og har De i saa Henseende navnlig paaberaabt Dem, at at der efter de nugjældende Regler af den nævnte Fond bevilges de fastansatte Distriktslæger Midler til Anskaffelsen af de nödvendigste Instrumenter, og at Supplikanten er betydelig ringere stillet end disse, og yderst vanskelig vil kunne undvære det ommeldte Belöb eller vente paa sammes Refusion.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. meddele Hr. Amtm. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, at Ministeriet efter Omstændighederne ikke har villet nægte den begjærte Approbation.

5. Januar. **Bekjendtgjörelse** angaaende **Planen for Livsforsikrings- og Forsörgelsesanstalten af 1871.** Khavn d. 5. Januar 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 S. 9—19; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 9 ff.

Lov om Postvæsenet. Khavn den 7. Januar 1871. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1871 S. 21 ff.; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 25 ff. — **Uddrag.**

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov: 1871. 5. Januar.

— — — — — — — — — — — —
— — — — — —

§ 29. Lovens Anvendelighed. — Regjeringen er bemyndiget til at fastsætte de fornödne Bestemmelser med Hensyn til de Postforsendelser, der befordres mellem Kongeriget og Island, Grönland, de dansk-vestindiske Öer eller Udlandet.

Forsaavidt ingen saadanne Bestemmelser gives, anvendes de i nærværende Lov indeholdte Regler. —

— — — — — — — — — — — —
— — — — — —

§ 31. Lovens Træden i Kraft. — Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1871.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 7. Januar 1871.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **den i Henhold til Lov 25. Juni 1870 udgivne Lov- og Ministerialtidende.** Khavn den 17. Januar 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 90. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 126—27. 17. Januar.

Ved til behgl. Efterretning tjenstl. at melde, at der i Henhold til Lov 25. Juni f. A. og Anordn. af 24. Septbr. næstefter fra 1. d. M. gjennem Postvæsenet vil blive tilstillet Stiftamtet 1 Expl. af Lovtidenden og 1 Expl. af Ministerialtidenden, der som Embedet tilhörende bör forblive ved samme, skulde man tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl. at ville tilkjendegive den islandske Landsoverret og Althinget, at der paa samme Maade vil blive tilstillet hver af dem 2 Expl. af den förstnævnte og 1 Expl. af den

1871. 17. Januar. sidstnævnte Tidende som henholdsvis Rettens og Thingets Ejendom.[1])

19. Januar. **Bekjendtgjörelse om Afdragsrettens fuldstændige Ophævelse mellem Kongeriget Danmark og Storhertugdömmet Baden.** Khavn den 19. Januar 1871. — (Udenrigsministeriet). Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 Nr. 12 S. 37; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 41—42.

Efter at den kongelig-danske Regjering med den storhertugelig-badenske Regjering er kommen overens om et Tillæg til den under 7. Juli 1792 om Ophævelse af Afdragsretten mellem de respektive Lande afsluttede Konvention[2]) og efter at gjensidige Deklarationer til den Ende ere blevne udvexlede den 31. Dec. f. A. i Berlin[3]), bekjendtgjöres herved til Efterretning og behörig Iagttagelse:

at den ved Konvention af 7. Juli 1792 mellem det danske Monarki og Storhertugdömmet Baden foretagne Ophævelse af Afdrags- og Udförselsafgift, forsaavidt denne Ret kom Statskassen tilgode, for Fremtiden udvides saaledes, at den tillige skal omfatte den Afdrags- og Udförselsafgift, som maatte være Individer, Kommuner eller offentlige Stiftelser tillagt, dog med Forbehold af at denne nye Overenskomst forbliver uden Indflydelse paa saadanne Tilfælde, hvor Arv allerede er udlagt, men Afgiften endnu ikke er bleven indbetalt.

---

[1]) Ifölge Skriv. af s. D. til Amtmændene over Vest- og Nord- og Öst-Amterne skal bemeldte Tidende paa samme Maade tilstilles disse Amter

[2]) se Lovsaml. for Isl. VI. S. 31.

[3]) jfr. med Hensyn til den af den danske Regjering i det franske Sprog udstedte Deklaration de foran citerede Steder.

Bekjendtgjörelse ang. Ophævelse af den mellem Kongeriget Danmark paa den ene Side og Hertugdömmerne Slesvig og Holsten paa den anden Side bestaaende Overenskomst med Hensyn til Erstatning for ydet Fattigunderstöttelse m. m. Khavn den 21. Januar 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark for 1871 Nr. 14 S. 40; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 45—46. 1871. 21. Januar.

I Henhold til Post 6 i den mellem Kongeriget Danmark paa den ene Side og Hertugdömmerne Slesvig og Holsten paa den anden Side bestaaende Overenskomst med Hensyn til Erstatning af ydet Fattigunderstöttelse, Modtagelse af Personer, der ere blevne trængende til saadan Understöttelse, samt Adgang for Personer, der ere hjemmehörende i Kongeriget, til at nedsætte sig i fornævnte Hertugdömmer og omvendt (jfr. Indenrigsm. Bekjendtgj. af 12. August 1865), er fornævnte Overenskomst opsagt, saaledes at samme træder ud af Kraft med Udgangen af Juni Maaned dette Aar.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab. — Indenrigsministeriet den 21. Januar 1871.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Lægevæsenet i Öster- og Vesterskaptafells Sysseler.** Khavn d. 24. Januar 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 99. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 131—33. 24. Januar.

Med Hensyn til at Sysselmanden i Skaptafells Sysseler i Anledning af en i afvigte Aar sammesteds herskende Mæslingeepidemi har andraget om, at det maatte paalægges de to Distriktslæger, under hvem Öster- og Vesterskaptafells Sysseler henholdsvis ere henlagte, nemlig Lægerne i Nord- og Östamtets og i Sönderamtets östlige Distrikter, aarlig at foretage 2

1871. Reiser i bemeldte Sysseler, for at undersöge Sundheds-
24. Januar. tilstanden og give den fattige Befolkning der Leilighed til at söge deres Hjælp, — har Hr. Stiftamtm., efter desangaaende at have indhentet Erklæring fra Landfysikus i Island, samt fra de to paagjældende Læger, i behgl. Skriv. af 23. Septbr. f. A. henstillet til Ministeriets Resolution, at det maatte paalægges bemeldte to Læger til forud for Befolkningen bekjendtgjorte Tider i ommeldte Öjemed at foretage 1 à 2 Reiser henholdsvis til Öræfi i Österskaptafells Syssel og til Kirkjubær Kloster i Vesterskaptafells Syssel. De har derhos bemærket, at der formentlig ikke kan tilkomme de nævnte Læger nogen Godtgjörelse for disse Reiser, saaledes som de i deres over Sagen afgivne Erklæringer have gjort Fordring paa, eftersom de omhandlede Reiser ikke kunne betragtes fra samme Synspunkt som Reiser i Anledning af smitsomme Sygdomme, Obduktioner og desl., hvortil kommer, at Lægerne formentlig ville kunne gjöre Regning paa at erholde noget Vederlag for den paa Reisen ydede Lægehjælp til Dækning af deres Reiseudgifter. For det Tilfælde, at der dog maatte blive tilstaaet dem Godtgjörelse for ommeldte Reiser, har De, næst at anse 20 à 25 Rd. for et passende Vederlag for hver Reise, henstillet, at Godtgjörelsen maatte afholdes af Medicinalfonden, der formentlig vil kunne afse de fornödne Belöb, indtil Fonden i Henhold til Justitsminist. Bekjendtgj. af 31. Maj 1867 maatte komme til at udrede 400 Rd. aarlig til en praktiserende Læge, der maatte nedsætte sig i Skaptafells Syssel.

Efter i denne Anledning at have brevvexlet med det kgl. Sundhedskollegium, skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville paalægge Distriktslægen i Sönderamtets östlige Lægedistrikt og den konst. Distriktslæge i Nord- og Östamtets östlige Distrikt, indtil det maatte lykkes at faa en prakti-

serende Læge til paa de i Justitsministeriets fornævnte 1871.
Bekjendtgjörelse fastsatte Vilkaar at nedsætte sig i 24. Januar.
Skaptafells Syssel, idetmindste 1 Gang aarlig til fornd for Befolkningen bekjendtgjorte Tider at gjöre de foreslaaede Reiser, saaledes at de medföre et Forraad af de almindeligst brugte Lægemidler, og vil der kunne tillægges den förstnævnte for hver Reise et Vederlag af 25 Rd., der afholdes af Medicinalfonden, hvorimod der ikke findes Anledning til at tilstaa den i det sidstnævnte Embede konstituerede Læge Vederlag i bemeldte Henseende, ligesom Ministeriet ogsaa vil paase, at den i Embedet eventuelt fast ansatte Læge ndnævnes med Forpligtelse til uden særligt Vederlag at udföre de omhandlede Reiser.[1])

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over 27. Januar.
Islands Nord- og Östamt, ang. **Vejbidragenes Anvendelse til Vejforbedringer.** Khavn d. 27. Januar 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 108. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 136—38.

I et direkte hertil indkommet Andragende have de daværende Repstyrere i Grýtubakki Rep i Thingö Syssel, þorsteinn Jónasson og Sveinn Sveinsson, anholdt om, at en af forhenværende Amtmand i Islands Nord- og Östamt, Havstein, udstedt Ordre til hos Andragerne at udpante et til Vejarbeider i Reppen anvendt Belöb maatte blive ophævet, i hvilken Henseende de have anført, at de i Foraaret 1866 efter Befaling af daværende Sysselmand i Thingö Syssel, Kancelliraad Th. Johnsen, have draget Omsorg for, at der blev lagt en Bro over en tværs over den mest befærdede Vej

---

[1]) S. D. blev Amtmanden over Nord- og Östamtet tilskrevet om Sagen.

1871. 27. Januar. i Reppen löbende Aa, Gljúfurá, og at de til Dækning af Omkostningerne herved, til Belöb 140 Rd., af Kancelliraad Johnsen have erholdt Tilladelse til at anvende det Bidrag til Hovedvejen, som Reppen skulde svare paa Mandtalsthinget 1866 og i de fölgende Aar, men at Amtmand Havstein imidlertid i 1868, da Repstyrerne havde faaet Pengene refunderede af Vejbidragene, har gjort Indsigelse imod den omhandlede Anvendelse af Hovedvej-Pengene, og da Repstyrerne ikke godvillig vilde tilbagebetale de oppebaarne Vejbidrag, udstedt ovennævnte Ordre om at udpante Belöbet hos dem.

Efter at man i denne Anledning har indhentet Erklæring fra Amtmand Havstein (jfr. dennes Skriv. af 4. Oktbr. 1869 og 31. Januar s. A.), og gjennem Stiftamtet fra Kancelliraad Johnsen, skulde man til behgl. Efterretning, videre Bekjendtgjörelse samt föjende Foranstaltning tjenstl. melde, at ihvorvel der efter det Oplyste ikke er Tvivl om, at Omkostningerne ved Opförelsen af den omhandlede Bro burde have været udredede paa den i Frdg. om Vejvæsenet i Island af 15. Marts 1861 § 19 jfr. § 21 angivne Maade, og at altsaa Reppens Bidrag til Amtets Hovedveje urettelig er bleven anvendt dertil, har man dog efter Omstændighederne, og navnlig fordi det af Sagen fremgaar, at vedkommende Repstyrere af deres daværende Övrighed, Kancelliraad Johnsen, havde erholdt Tilladelse til en slig Anvendelse af Hovedvejbidraget, fundet sig foranlediget til herved at ophæve den ommeldte Udpantningsordre imod at de paagjældende Repstyrere fremlægge Kvittering for Omkostningerne ved Broens Opförelse og tilbagebetale den mulige Forskjel mellem dette Belöb og hvad de virkelig have oppebaaret i Vejpenge, hvorhos det ligeledes efter Omstændighederne tillades, at Grýtubakki Rep, der i og for sig er pligtig til at restituere Hovedvejkassen Omkostningerne ved

Opförelsen af tidtnævnte Bro, maa anses at have opfyldt sin Forpligtelse, naar den har erstattet fornævnte Kasse Halvdelen af hine Omkostningers Belöb.[1] 1871. 27. Januar.

Lov om **Forældelse af Statsforskrivninger.** Kjöbenhavn den 28. Januar 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark for 1871 Nr. 18 S. 43—44; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 47—48. 28. Januar.

[1]) s. D. blev Stiftamtmanden tilskrevet som fölger:

Med behgl. Skriv. af 4. Oktbr. f. A. har Hr. Stiftamtm. hertil indsendt en af Sysselmanden i Árnes Syssel, Kancelliraad Th. Johnsen, i Henhold til Ministeriets Skrivelse af 8. August næstforhen afgiven Erklæring med Hensyn til en Besværing fra Repstyrerne i Grýtubakki Rep i Thingö Syssel over en af forhenværende Amtmand over Islands Nord- og Östamt, Havstein, udstedt Ordre om, at der hos dem skulde gjöres Udpantning for Belöbet af bemeldte Reps Bidrag til Hovedvejene for Aaret 1866 og fölgende Aar, som de ifölge Kancelliraad Johnsens Tilladelse havde anvendt til Opförelse af en Bro paa en Bivej i oftnævnte Rep, af hvilken Erklæring fremgaar, at Kancelliraad Johnsen, der tror at kunne erindre, at have tilladt Opförelsen af den omhandlede Bro paa Vejvæsenets Bekostning, antager at have havt tilstrækkelig Hjemmel dertil i Frdg. om Vejvæsenet i Island af 15. Marts 1861 § 19.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville tilkjendegive Kancelliraad Johnsen, at det beror paa fuldstændig Misforstaaelse af den anförte Bestemmelse i Vejforordningen, naar det af ham er antaget, at samme tillader Sysselmændene til Bivejenes Istandsættelse at anvende Bidraget til Hovedvejene, hvilken Misforstaaelse forövrigt er saa meget mere paafaldende, som Kancelliraad Johnsen i sin ovennævnte Erklæring selv gaar ud fra, at Amtmanden ifölge Vejforordningen alene er raadig over det ommeldte Bidrag til Hovedvejene, og at han saaledes har overskredet sin Kompetence ved som daværende Sysselmand i Thingö Syssel at have meddelt de paagjældende Repstyrere den omhandlede Tilladelse.

1871. Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen
28. Januar. har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

§ 1. Lovgivningens almindelige Regler om Gjældsbreves Forældelse i 20 Aar skulle ogsaa være anvendelige paa Statsforskrivninger, hvad enten disse ere forsynede med Renteanvisninger (Koupons) eller ikke. Til Forældelsen af en med Renteanvisninger forsynet Statsforskrivning udfordres dog ikke alene, at ingen til den hörende Renteanvisning for de sidste 20 Aar er fremkommen til Indlösning, og at Forskrivningen heller ikke paa anden Maade er holdt i Kraft, men der skal tillige være forlöbet 3 Aar efter den Rentetermin, til hvilken den sidste af de udgivne Renteanvisninger er forfalden til Indlösning, uden at Forskrivningen er fremkommen til Modtagelse af nye Renteanvisninger eller paa anden Maade er holdt i Kraft. De ikke fremkomne ældre Renteanvisninger ere da forældede tilligemed selve Forskrivningen. Iövrigt forbliver det, hvad Renteanvisninger (Koupons) augaar, ved den hidtil gjældende Regel, at de forældes i 20 Aar.

§ 2. Udenfor det i Loven af 31. Marts 1858 § 4 forudsatte Tilfælde skal Finansministeriet, naar en Statsforskrivning, som i Statsgjældskontorets Böger lyder paa Ihændehaveren, anmeldes for Ministeriet at være bortkommen, kunne give den anmeldte Ejer Vederlag for Statsforskrivningen, efterat den er bleven forældet, saafremt Anmeldelsen er indkommen, inden 5 Aar af Forældelsestiden ere forlöbne.

§ 3. For Statsforskrivninger, om hvis Bortebliven der ikke ved denne Lovs Kundgjörelse er sket Anmeldelse til Finansministeriet, kan Forældelsen först begynde at löbe fra Lovens Kundgjörelse. For Statsforskrivninger, om hvis Bortebliven der allerede er gjort Anmeldelse til Ministeriet för Lovens Kundgjörelse, löber derimod Forældelsestiden fra den skete An-

meldelse, dog at Forældelsen i intet Tilfælde kan indtræde inden Udgangen af Aaret 1872. 1871. 28. Januar.

§ 4. De særlige Bestemmelser, som ere gjældende om Forældelse af Tontine-Policer og visse Arter af den udenlandske Gjæld, ophæves ikke ved denne Lov.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 28. Januar 1871.

Bekjendtgjörelse ang. **Tillæg til Planen for Livsforsikrings- og Forsörgelsesanstalten af 1871,** indeholdende de særegne Vilkaar, som gjælde for de ved Lov paabudne Forsikringer. Khavn den 28. Januar 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 S. 44-48; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 49 ff. 28. Januar.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Gratifikation for Postexpedition.** Kjöbenhavn den 31. Januar 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 122. 31. Januar.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Præsten Jakob Guðmundsson af Kvennabrekka anholder om, at der maa tilstaas ham en passende Godtgjörelse for hans Uleilighed ved den ham overdragne Expedition af Posten paa dens Reiser mellem Stykkisholm og Reykjavík, har Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 20. Oktbr. f. A. indstillet, at der maa bevilges Andrageren et aarligt Honorar af 10 Rd. for det ham saaledes betroede Hverv.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet efter Omstændighederne ikke finder Noget at erindre imod, at der tilstaas Pastor J. Guðmundsson en Godtgjörelse af 5 Rd. aarlig i den nævnte An-

1871. ledning af det til Postvæsenet i Vestamtet normerede
31. Januar. Belöb fra 1. April d. A. at regne, og har man i Dag tilskrevet Landfogden det Fornödne med Hensyn til Belöbets Udbetaling af Jordebogskassen.

10. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Handel med franske Fiskere.** Khavn den 10. Febr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 137. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 139.

Ved at fremsende Udskrift af et ved Söndermula Syssel optaget Forhör, hvorunder Repstyrer Bjarni Stefánsson har forklaret, at et fransk Fiskerskib, »Stanislaus« af Gravelin, i Juli f. A. har anløbet Norðfjörð og der drevet Hestehandel med Beboerne, har Amtet, næst at meddele, at det er blevet paalagt vedkommende Sysselmand at indlede Retsforfölgning mod de Islændere, der have drevet Handel og havt Samkvem med det franske Fiskerskib, i behgl. Skrivelse af 14. Septbr. sidstl. indstillet, at der ved Ministeriets Forsorg maa træffes Foranstaltning til, at de paagjældende Franskmænd drages til Ansvar for Overtrædelse af Lov 15. April 1854 §§ 3 og 4.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. melde, at saalænge der ikkun foreligger en enkelt Deponents Forklaring ang. bemeldte Lovovertrædelse, vil Ministeriet ikke være i Stand til at foretage noget Skridt til Paatale af samme, og at det derfor, hvis der skal kunne blive Spörgsmaal herom, i ethvert Tilfælde vil være nödvendigt, at der tilvejebringes yderligere Oplysninger i Sagen, navnlig ogsaa ang. det omhandlede Skibs Hjemsted, der i Forhörsudskriften benævnes »Gravelin« og i Sysselmandens Skrivelse til Stiftamtet »Granville«, ang. det Omfang, hvori Handelen er dreven m. v.

Forsaavidt angaar den Retsforfölgning, som maatte være indledet mod de islandske Sælgere, maa Ministeriet derhos have Hr. Amtm. anmodet om at foranledige den hævet, eftersom der ikke skjönnes at have været nogen tilstrækkelig Grund til samme, idet det tidligere gjældende Forbud mod Handel med Fremmede, jfr. Frdg. 13. Juni 1787 I § 7, er bortfaldet ved Lov 15. April 1854. 1871. 10. Febr.

Kapitelstaxt for **Húnavatns og Skagafjords Sysseler** i Islands Nord- og Östamt fra Medio Mai **1871** til samme Tid **1872**. Friðriksgáfa den 10. Februar 1871. 10. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir í Húnavatns og Skagafjarðar sýslum frá miðju maí-mánaðar 1871 til jafnlengdar 1872.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Fríður peningur.					
1 hundrað:					
1. 1 kýr í fardögum, ekki yngri en þrjevetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum októfber til nóvemberloka	48	68	48	68	39
2. 6 ær ekki yngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum 1871, hver á	5	86½	35	45	28½
3. 6 sauðir á hausti, þrjevetrir eða 4 eða 5 vetra, hver á	7	16	43	•	34½
4. 8 sauðir á hausti tvævetrir —	5	67½	45	60	36½
5. 12 — veturgamlir —	4	9½	49	18	39½
6. 8 ær á hausti geldar —	5	49	44	8	35½
7. 10 — — mylkar —	3	56	35	80	28½
8. 1 áburðarhestur í fardögum, taminn, ekki yngri en 5 vetra og ekki eldri en 12 vetra ...	18	60	18	60	15
9. 90 álnir: 1 hryssa jafngömul ..	14	44	19	26½	15½

1871.
10. Febr.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
B. Ull, smjör og tólg.					
1 hundrað:					
10. 120 pund af hvítri ullu, vel þveginni . . . . 1 pund á	»	34	42	48	34
11. 120 pd. af misl. do. do. —	»	24	30	»	24
12. 120 pd. af súru smjöri, vel verkuðu . . . . . . —	»	$24^1/_2$	30	60	$24^1/_2$
13. 120 pd. af tólg, vel bræddri —	»	$17^1/_2$	21	84	$17^1/_2$
C. Tóvara af ullu.					
1 hundrað:					
14. 30 pd. hespugarns, og sje 3, 4, 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði . . . . 1 pund á	»	»	»	»	»
15. 60 pör eingirnissokka, 1 par á	»	22	13	72	11
16. 30 — tvinnabands gjaldsokka, 1 par á	»	25	7	93	$6^1/_2$
17. 120 pör tvíþumlaðra sjóvetlinga 1 par á	»	$7^1/_2$	9	36	$7^1/_2$
18. 20 eingirnis peisur . . . hver á	»	68	14	16	$11^1/_2$
19. 15 tvinnabands gjaldpeisur —	»	88	13	72	11
20. 120 álnir gjaldvoðar vaðmáls álnar breiðs . . . . . . 1 alin á	»	55	68	72	55
21. 120 álnir gjaldvoðar-einskeptu, sem er alin eða 5 kvartil á breidd . . . . 1 alin á	»	$38^1/_2$	48	12	$38^1/_2$
D. Fiskur.					
1 hundrað:					
22. 6 vættir af saltfiski. . 1 vætt á	4	59	27	66	22
23. 6 — af hörðum fiski —	5	65	34	6	27
24. 6 — af smáfiski . . —	5	52	33	24	$26^1/_2$
25. 6 — af ísu . . . . . —	5	29	31	78	$25^1/_2$
26. 6 — af hákarli hertum —	4	60	27	72	22
E. Lýsi.					
1 hundrað:					
27. 1 tunna hvallýsis . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28. 1 — hákarlslýsis —	1	60	25	30	20
29. 1 — sellýsis . . . —	1	63	24	81	20
30. 1 — þorskalýsis —	1	$49^1/_2$	22	$70^1/_2$	18
F. Skinnavara.					
1 hundrað:					
31. 4 fjórð. nautskinns . . 1 fjórð. á	5	$74^1/_2$	23	10	$18^1/_2$
32. 6 — kýrskinns . . —	4	78	28	84	23
33. 6 — hrossskinns . —	3	77	22	78	18
34. 8 — sauðskinns, af tvævetrum sauðum og eldri . . . . —	2	63	21	24	17

1871. 10. Febr.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
1 hundrað:					
35. 12 fjórð. sauðskinns af ám og veturg. sauðum, 1 fjórð. á	1	74½	21	30	17
36. 6 fjórð. selskinns . . . —	4	70½	28	39	22½
37. 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	6	15	»	12
G. Ýmislegt.					
1 hnndrað:					
38. 6 pund af æðardúni, vel hreinsnðnm . . . . 1 pund á	5	52	33	24	26½
39. 40 pnnd af æðardúni, óhreinsnðum . . . . 1 pund á	2	»	80	»	64
40. 120 pund af fuglafiðri, 1 fjórð. á	2	60	31	48	25
41. 480 pd. af fjallagrösnm —	»	64	32	»	25½
42. 5 álnir: 1 dagsverk um heyannir	»	93	»	»	18½
43. — 1 lambsfóður	1	90½	»	»	37½
Meðalverð á hverjn hnndraði og hverri alin í fyrtöldum landanrum, verður:					
Eptir A. eða í fríðu			37	72	30
— B. — í nllu, smjöri og tólg			31	24	25
— C. — í ullar tó-vöru			25	12	20
— D. — í fiski			30	87½	24½
— E. — í lýsi			27	28½	19½
— F. — í skinna-vöru			22	96½	18½
En meðalverð allra landanra samantalið			172	28½	137½
og skipt með 6, sýnir meðalverð allra meðalverða			28	69	23

Friðriksgáfu 10. dag febrúarmánaðar 1871.

O. Smith, settur. — Í umboði herra biskupsins Daníel Halldórsson.

Kapitelstaxt for **Öfjords og Thingö Sysseler** i Islands Nord- og Östamt fra Medio Mai **1871** til samme Tid **1872**. Friðriksgáfa d. 10. Febr. 1871. 10. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir í Eyjafjarðar og þingeyjar sýslum, og í Akureyrar kaupstað, frá miðju maímánaðar 1871 til jafnlengdar 1872.

1871.
10. Febr.

		ríkismynt.		hundrað.		alin.
		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr.	1[1])	47	50½	47	50½	38½
—	2	6	33	38	6	30½
—	3	6	39	47	42	35½
—	4	5	92	47	64	38
—	5	4	15	49	84	40
—	6	5	68	45	64	36½
—	7	3	52	35	40	28½
—	8	21	80	21	80	17½
—	9	18	21	24	1½	19
B. Nr.	10	»	32½	40	60	32½
—	11	»	24	30	»	24
—	12	»	23	28	72	23
—	13	»	16	20	»	16
C. Nr.	14	»	»	»	»	»
—	15	»	21½	13	42	11
—	16	»	25	7	78	6
—	17	»	8	10	»	8
—	18	»	82	17	8	13½
—	19	1	9	16	39	13
—	20	»	44	55	»	44
—	21	»	33½	51	84	33½
D. Nr.	22	5	78½	34	87	28
—	23	5	28	31	72	25½
—	24	5	12	30	72	24½
—	25	4	53	27	30	22
—	26	4	4	24	24	19½
E. Nr.	27	1	32½	20	»	16
—	28	1	57	23	87	19
—	29	1	49½	22	70½	18
—	30	1	35	20	45	16
F. Nr.	31	5	48	22	»	17½
—	32	4	67	28	18	22½
—	33	3	70	22	36	18
—	34	2	54	20	48	16½
—	35	1	87	22	84	18½
—	36	4	83	29	18	23
—	37	»	6	15	»	12

[1]) Rubrikerne ere fuldstændig gjengivne i den foran trykte Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler.

1871.
10. Febr.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
G. Nr. 38	5	44½	32	75	26
— 39	»	64	26	64	21½
— 40	3	1	36	12	29
— 41	»	66	31	»	25
— 42	»	87½	»	»	17½
— 43	1	91½	»	»	37½

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í friðu	39.37	31½
— B, — í ullu, smjöri og tólg . .	29.81	24
— C, — í tóvöru af ullu	23. 8½	18½
— D, — í fiski	29.76	24
— E, — í lýsi	21.74	17½
— F, — í skinnavöru	22.84	18½
En meðalverð allra landaura samantalið	166.73½	134
og skipt með 6 sýnir meðalverð allra meðalverða	27.70	22¼

Friðriksgáfu 10. dag febrúarmánaðar 1871.

O. Smith, settur. Í umboði herra biskupsins Daníel Halldórsson.

Kapitelstaxt for Mula Sysselerne i Islands Nord- og Östamt fra Medio Maj 1871 til samme Tid 1872. Friðriksgáfa den 10. Februar 1871.

10. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir í Norðurmúla og Suðurmúla sýslum frá miðju maí-mánaðar 1871 til jafnlengdar 1872.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1])	38	36	38	36	30½
— 2	6	11	36	66	29½

[1]) Rubrikerne findes fuldstændig gjengivne i den foran trykte Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler.

1871.
10. Febr.

	ríkismynt. rd.	sk.	hundrað. rd.	sk.	alin.
A. Nr. 3	6	74	40	60	$32^1/_2$
— 4	5	56	44	64	$35^1/_2$
— 5	4	11	49	36	$39^1/_2$
— 6	5	$30^1/_2$	42	52	34
— 7	3	78	38	12	$30^1/_2$
— 8	21	25	21	25	17
— 9	17	$10^1/_2$	22	78	18
B. Nr. 10	»	$35^1/_2$	44	36	$35^1/_2$
— 11	»	24	30	»	24
— 12	»	28	35	»	28
— 13	»	$16^1/_2$	20	60	$16^1/_2$
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	30	18	72	15
— 16	»	48	15	»	12
— 17	»	13	16	24	13
— 18	1	7	21	44	17
— 19	1	60	24	36	$19^1/_2$
— 20	»	60	75	»	60
— 21	»	$47^1/_2$	55	60	$44^1/_2$
D. Nr. 22	5	$26^1/_2$	31	63	$25^1/_2$
— 23	5	86	35	36	$28^1/_2$
— 24	5	53	33	30	$26^1/_2$
— 25	4	61	27	78	22
— 26	3	66	22	12	$17^1/_2$
E. Nr. 27	1	20	18	12	$14^1/_2$
— 28	1	$64^1/_2$	25	$7^1/_2$	20
— 29	1	40	21	24	17
— 30	1	38	20	90	$17^1/_2$
F. Nr. 31	5	52	22	16	$17^1/_2$
— 32	4	71	28	42	23
— 33	3	89	23	54	19
— 34	2	$73^1/_2$	22	12	$17^1/_2$
— 35	1	84	22	54	18
— 36	4	71	28	42	23
— 37	»	$6^1/_2$	16	24	13
G. Nr. 38	5	$42^1/_2$	32	93	$26^1/_2$
— 39	»	»	»	»	»
— 40	3	$72^1/_2$	45	6	36
— 41	»	76	38	»	$30^1/_2$
— 42	1	$7^1/_2$	»	»	$20^1/_2$
— 43	1	76	»	»	$34^1/_2$

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður: 1871. 10. Febr.

Eptir A, eða í friðu	. . . .	37.15½	29½
— B, — í ullu, smjöri og tólg	. .	32.48	26
— C, — í tóvörn af ullu	. . . . .	32.33½	26
— D, — í fiski	. . . .	30. 5½	24
— E, — í lýsi	. . . .	21.33½	17
— F, — í skinnavörn	. . . .	23.35	18½
En meðalverð allra landaura saman talin	. . . .	176.75	141
og skipt með 6 sýna meðalverð allra meðalverða		29.44½	23½

Friðriksgáfu 10. dag febrúarmánaðar 1871.

O. Smith, settur. Í umboði herra biskupsins Daníel Halldórsson.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Overdragelse til Kjöbstaden Isafjord af Præstegaarden Eyri med sammes Tilliggende.** Khavn den 23. Februar 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 161. (Jfr. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 127—131.) 23. Febr.

Ifölge Hr. Amtm.'s behagelige Skrivelse af 4. Okt. sidstl. er der efter stedfundne Forhandlinger mellem Kommunalbestyrelsen i Kjöbstaden Isafjord og Præst paa Eyri, Provst Árni Böðvarsson, kommen en Overenskomst i Stand, der i det Væsentlige gaar ud paa:

1. at Præstegaarden Eyri med sammes hele Tilliggende fra Hnífsdals Enemærker indtil inderst paa Torfnes udenfor Stakkanes med tilhörende Bygninger, Hjemmemark og alle Herligheder overdrages til Kjöbstaden Isafjord, mod at denne overtager Kirken paa Eyri med de til samme henlagte Indtægter og alt Ansvar af bemeldte Kirke, der-

1871. under indbefattet Resten af den samme paahvilende
23. Febr. Gjæld til Statskassen, og derhos forpligter sig til aarlig at udrede et Belöb af 150 Rd. til Eyri Præstekald, samt til Sikkerhed for Opfyldelsen af de Kjöbstaden i Henhold hertil paahvilende Forpligtelser giver Præstekaldet förste Prioritets Panteret i den heromhandlede Ejendom med Tilbehör;

2. at den Del af Præstegaardens Jorder, som er beliggende udenfor Torfnes indtil Seljalands Enemærker, undtages fra denne Ejendomsoverdragelse og vedbliver at höre til Præstekaldet, samt
3. at Sognepræsten til Eyri tilpligtes til fremtidig at have Bopæl i Kjöbstaden Isafjord.

Efter at denne Overenskomst var bleven vedtagen paa en Borgerforsamling i Isafjord med 15 Stemmer mod 2, har Kommunalbestyrelsen anmodet Dem om at medvirke til, at den attraaede Overdragelse kan finde Sted, og har De i denne Anledning, efter gjennem Stiftsövrigheden i Island at have erfaret, at samme har indstillet Overenskomsten til allerh. Stadfæstelse gjennem Kirke- og Undervisningsministeriet, i Henhold til § 25 i Anordn. 26. Januar 1866 for Kjöbstadens Vedkommende indstillet den til Justitsministeriets Sanktion.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet over Sagen og efter af samme at have faaet Meddelelse om, at H. M. Kongen under 10. f. M. allerh. har bifaldet, at der meddeles Stiftsövrigheden i Island Bemyndigelse til den omspurgte Afhændelse paa de mellem vedkommende Præst og Kommunalbestyrelsen for Isafjords Kjöbstad under 1. Febr. og 7. Maj f. A. vedtagne Vilkaar, til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet ikke for Kjöbstadens Vedkommende finder Noget at erindre imod, at Overdragelsen finder Sted paa de ovenfor anförte Vilkaar, idet man sluttelig, efter den Anledning, Hr. Amtm.'s

foranförte Skrivelse dertil giver, ikke undlader at tilföje, at man med Dem maa være enig i, at de Tvistigheder, der maatte opstaa angaaende Forstaaelsen af den indgaaede Overenskomst, bör afgjöres paa sædvanlig Maade ad Rettens Vej. 1871. 23. Febr.

De ovennævnte Overenskomster af 1. Febrnar og 7. Maj 1870 ere i Oversættelse saalydende:

(Uddrag af Isafjord Kjöbstads Valg- og Forhandlings-Protokol.)

Aar 1870, Tirsdagen den 1. Februar, blev der af undertegnede Kommnnalbestyrelse tilligemed Præsten paa Eyri, Provst A. Böðvarsson, afholdt et Möde for at söge en Overenskomst tilvejebragt med Hensyn til Betingelserne for Præstegaarden Eyri's Overdragelse til Kjöbstaden.

Efter betydelige Debatter mellem Vedkommende blev fölgende Overenskomst vedtagen:

Jeg Undertegnede Árni Böðvarsson, Præst og Provst paa Eyri, overdrager til Kjöbstaden Isafjord Præstegaarden Eyri og den til samme hörende Grund, at regne fra Grændsen henimod Hnífsdal til Torfnes's inderste Grændse udenfor Stakkanes, med tilhörende Huse, Hjemmemark og alle Herligheder, imod at Kjöbstaden overtager Kirken paa Eyri og alt Ansvar for samme, saavelsom den Kirken paahvilende Gjæld til Regjeringen, tilligemed de samme tillagte Indtægter, samt endvidere imod at Kjöbstaden erlægger til mig eller hvilkensomhelst anden Præst paa Eyri et aarligt Vederlag, til Belöb 150 Rd. Hvorimod jeg forbeholder mig og mine Efterfölgere i Præstekaldet det Stykke af Præstegaarden Eyris Jordtilliggende, der begynder indenfor Torfnes og strækker sig henimod Gaarden Seljalands Enemærker.

1871. 23. Febr. Vi Undertegnede, Byfoged og Borgerrepræsentanter, love paa Kjöbstadens Vegne at overtage Kirken paa Eyri med de samme tillagte Indtægter saavelsom den Kirken til Regjeringen paahvilende Gjæld; fremdeles love vi af Kæmnerkassen at udrede et aarligt Belöb af 150 Rd. imod at erholde fuldstændig Afbenyttelse af Gaarden Eyri med de til samme hörende Huse, Hjemmemark (tún), Udmarker (engjar), Græsgange og alle Herligheder, at regne fra Grændsen henimod Hnífsdal indtil Torfnes's inderste Grændse udenfor Stakkanes.

Alt Foranstaaende blev af begge Parter vedtaget under Forudsætning af at Vestamtet og Stiftsövrigheden i Island derpaa meddele Approbation.

(Underskrifter.)

Aar 1870, Lördagen den 7. Maj, blev der af undertegnede Kommunalbestyrelse samt Præsten paa Eyri, Provst A. Böðvarsson, paa Isafjords Byfogedkontor afholdt et Möde for at tilvejebringe en Overenskomst med Hensyn til nogle Tillægsbestemmelser, som velbemeldte Præst har stillet som Betingelser for Overdragelsen af Eyri Præstegaard til Isafjords Kjöbstad.

Disse Tillægsbetingelser ere fra Præstens Side:

1. at erholde Plads til Fisketilvirkning og til at opsætte Baade paa Kjöbstadens Grund uden Betaling;
2. fri Afbenyttelse af Vaaningshuset paa Eyri i 1 eller 2 Aar;
3. Tilladelse til at aflevere Kirken in statu quo uden Aabod;
4. Tilladelse til at aflevere Husene paa Eyri (Eyrarbær) in statu quo uden Aabod.

Da disse Tillægsbestemmelser imod Kommunalbestyrelsens Forventning bleve satte under Forhandling mellem vedkommende Parter, som Betingelser for Overdragelsen af Eyri Præstegaard, ansaa Kommunalbestyrelsen sig paa sin Side beföjet til at opstille ogsaa en Betingelse, nemlig: 1871. 23. Febr.

5. at Præsten forpligter sig og sine Efterfölgere i Præstekaldet til at være bosatte i Kjöbstaden.

Angaaende de omhandlede 5 Poster bleve aabnede Forhandlinger, der afsluttedes med fölgende Overenskomst:

Til 5te Post. Præsten forpligter sig og sine Efterfölgere i Præstekaldet til at være bosiddende i Kjöbstaden, dog forbeholder den nuværende Præst sig Ret til at bo paa Gaarden Stakkanes indtil han har anskaffet eller ladet bygge et Vaaningshus i Kjöbstaden.

Til 1ste Post. Denne Post bortfalder, saasnart Præsten har taget Ophold i Kjöbstaden, da han i saa Fald nyder alle de samme Rettigheder som enhver anden Kjöbstadbeboer; men forsaavidt Provst A. Böðvarsson for en kort Tid skulde blive bosat udenfor Kjöbstaden, tilstaar Kommunalbestyrelsen ham fri Plads paa Kjöbstadens Grund for hans egne Baade og Fisketilvirkningsplads til eget Brug uden Betaling.

Til 2den Post. Kommunalbestyrelsen tilstaar Provst A. Böðvarsson fri Benyttelse af Husene paa Eyri (Eyrarbær) i et Tidsrum af 1 Aar, at regne fra den Dag, da rette Vedkommende have approberet nærværende Kontrakt. Med den saaledes fastsatte Tidsgrændse erklærer velbemeldte Provst sig at være tilfreds.

Til 3je Post. Skjöndt Provst A. Böðvarsson i sidstafvigte 4 Aar har foretaget adskillige mindre betydelige Reparationer af Kirken og derpaa anvendt en Del Penge, saa forpligter han sig dog til, med særligt

1871. 23. Febr. Hensyn til den store Trang, Kirken har til alle de Penge, den paa nogen Maade kan have selv den mindste Fordring paa, at tilsvare de 200 Rd. uden Afkortning, som han i sin Tid har modtaget som Aabod paa Kirken; dette Tilbud modtager Kommunalbestyrelsen med Taknemmelighed.

Til 4de Post. Provsten lover at overlevere de med Gaarden Eyri fölgende Huse i den Tilstand, hvori de nu forefindes, og fremdeles som Aabod at aflevere alle nagelfaste Gjenstande, Gulv, Panel m. v. ham tilhörende enkelte Dele af bemeldte Huse (sem nú er hans eign innan um bæinn»), intet undtaget, uden Tömmerhuset, hvormed Kommunalbestyrelsen erklærer sig tilfreds. Större Beskadigelser forpligter Præsten sig til at erstatte, hvorimod sædvanlig Forringelse af Gaarden Eyri's Huse bör falde Kjöbstaden tillast for det Tidsrum, bemeldte Huse ifölge Foranstaaende ere tilstaaede Præsten til Afbenyttelse.

Sluttelig bleve begge Parter enige om, at forsaavidt der maatte opstaa nogen Tvistighed med Hensyn til Forstaaelsen af den oprindelige under 1. Februar d. A. afsluttede Kontrakt, der af alle Vedkommende iövrigt anerkjendes som klar og ikke trængende til nogen Forklaring, saadanne Tvistigheder da skulle afgjöres af dertil udnævnte uvillige Mænd, som Parterne maatte blive enige om at overdrage dette Hverv, eller som dertil maatte blive udnævnte af Kjöbstadens og Præstegaardens overordnede Autoriteter.

Til Bekræftelse af alt Foranstaaende ere alle Vedkommendes Underskrifter.

(Underskrifter.)

Kapitelstaxt for Borgarfjords og flere Sysseler samt for **Reykjavík Kjöbstad** i Islands Sönderamt fra Medio Maj **1871** til samme Tid **1872**. Reykjavík den 24. Februar 1871. 1871. 24. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir í Borgarfjarðar, Gullbríngu, Kjósar, Árness, Rángárvalla og Vestmannaeyja sýslum samt Reykjavíkur kaupstað, frá miðju maímánaðar 1871 til sama tíma 1872.

	ríkism.		huudr.		aliu.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Fríður peuiugur.					
1 huudrað:					
1. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til uóvbrm. loka, í fardögum	40	48	40	48	32,4
2. 6 ær, 2 til 6 vetra, loðuar og lembdar í fardögum	5	9,3	30	56	24,5
3. 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	6	27,7	37	70	30,2
4. 8 — tvævetrir	4	83,1	38	89	31,1
5. 12 — veturgamlir	3	54,4	42	77	34,2
6. 8 ær, geldar	4	37	35	8	28
7. 10 — mylkar	3	22	32	28	25,8
8. 1 áburðarhestur, tamiuu, 5 til 12 vetra, í fardögum	18	69	18	69	15
9. 1⅓ hryssu, á sama aldri	12	74	17	3	13,6
B. Ull, smjör og tólg.					
1 huudrað.					
10. 120 pd. af hvítri ullu, vel þv. pd. á	»	29,6	37	»	29,6
11. 120 - af mislitri ullu, — —	»	22,5	28	12	22,5
12. 120 - af smjöri, vel verkuðu —	»	28	35	»	28
13. 120 - af tólg, vel bræddri —	»	17,8	22	24	17,8
C. Tóvara af ullu.					
1 hundrað:					
14. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skrpr., en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	64	»	»	»
15. 60 pör eingirnissokka. . parið á	»	34,7	21	66	17,4
16. 30 — tvíbands gjaldsokka —	»	54	»	»	»
17. 180 — sjóvetliuga —	»	11,1	20	78	16,6
18. 20 eiugirnis peisur . . . hver á	1	23	»	»	»
19. 15 tvíbauds gjaldpeisur . . —	1	79	»	»	»
20. 120 áluir gjaldvoðar vaðmáls, áluar breiðs . . . al. á	»	55	»	»	»

1871.
24. Febr.

	ríkism.		hundr.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
1 hundrað:					»
21. 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar . . . . al. á	»	41	»	»	»
D. Fiskur.					
1 hundrað:					
22. 6 vætt. af saltfiski, vel verk. vætt á	5	5,5	33	33	24,3
23. 6 — harðfiski — —	5	42	32	48	26
24. 6 — þyrsklingi, — —	5	1,1	30	7	24
25. 6 — hákarli, hertum, —	4	64	28	»	22,4
26. 6 — ísu, hertri . . . —	4	71	28	42	22,8
E. Lýsi.					
1 hundrað:					
27. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, 8 pottar á	1	41,6	21	48	17,2
28. 1 — — hákarlslýsis, —	1	47,6	22	42	18
29. 1 — — selslýsis, —	1	56,5	23	79	19
30. 1 — — þorskalýsis, —	1	29,9	19	64	15,7
F. Skinnavara.					
1 hundrað:					
31. 4 fjórðungar nautskinns, 10 pd. á	5	79,5	23	30	18,7
32. 6 — kýrskinns, —	4	85,3	29	32	23,5
33. 6 — hrossskinns, —	4	85,8	29	35	23,5
34. 8 — sauðskinns, af tvævetrum og eldri, 10 pd. á	3	5,9	24	47	19,6
35. 12 fjórð. sauðskinns, af vetrgömlum og ám, 10 pd. á	2	25	27	12	21,7
36. 6 — selskinns . . . . —	3	87,3	23	44	18,8
37. 240 lambskinn (vorl.), einlit. hvert á	»	6,8	17	»	13,6
G. Ýmislegt.					
1 hundrað:					
38. 6 pd. af æðardún, vel hreins. pd. á	5	69	34	30	27,5
39. 40 — — óhreins. . —	1	73	70	40	56,3
40. 120 — fuglafiðri . . . 10 pd á	2	92,2	35	50	28,4
41. 40 — fjallagrösum . . —	1	40	5	64	4,5
42. 5 álnir 1 dagsverk, um heyannir	1	0,1	24	2	19,2
43. 5 — 1 lambsfóður	1	48,7	36	17	28,9

1871.

24. Febr.

	hundrað á		alin.
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:	rd.	sk.	sk.
Eptir A, eða í fríðu	32	60	26,1
— B, — í ullu, smjöri og tólg	30	57	24,5
— C, — í tóvöru af ullu	21	24	17
— D, — í fiski	29	84	23,9
— E, — í lýsi	21	82	17,5
— F, — í skinnavöru	24	83	19,9
En meðalverð allra landaura saman talið	161	6	•
og skipt með 6 sýnir			
meðalverð allra meðalverða	26	81	21,5

Íslands stiptamt og skrifstofu biskups, Reykjavík 24. Febrúar 1871.

Hilmar Finsen. P. Pjetursson.

Kapitelstaxt for **Öster- og Vester-Skaptafells** Syssel i Islands Sönderamt fra Medio Mai **1871** til samme Tid **1872.** Reykjavík den 24. Februar 1871. 24. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir í Austur- og Vestur-Skaptafells sýslu, frá miðju maí-mánaðar 1871 til sama tíma 1872.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1])	34	3	34	3	27,2
— 2	4	48,5	27	3	21,6
— 3	5	14,1	30	85	24,7
— 4	3	78,5	30	52	24,4

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i den foranstaaende Kapitelstaxt for Borgarfjords m. fl. Sysseler.

1871.		ríkismynt.		hundrað.		alin.
24. Febr.		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
	A. Nr. 5	2	84,9	34	59	27,7
	— 6	3	81,6	30	77	24,6
	— 7	2	72,3	27	51	22
	— 8	16	64	16	64	13,3
	— 9	12	25,3	16	34	13,1
	B. Nr. 10	»	28,4	35	48	28,4
	— 11	»	21,1	26	36	21,1
	— 12	»	23,5	29	36	23,5
	— 13	»	15,6	19	48	15,6
	C. Nr. 14	»	»	»	»	»
	— 15	»	»	»	»	»
	— 16	»	32	»	»	»
	— 17	»	12	22	48	18
	— 18	»	»	»	»	»
	— 19	1	»	»	»	»
	— 20	»	53,5	»	»	»
	— 21	»	45	»	»	»
	D. Nr. 22	5	80	35	»	28
	— 23	5	16	31	»	24,8
	— 24	3	32	20	»	16
	— 25	2	72	16	48	13,2
	— 26	4	»	24	»	19,2
	E. Nr. 27	1	64	25	»	20
	— 28	1	43	21	69	17,4
	— 29	1	69	25	75	20,6
	— 30	1	32	20	»	16
	F. Nr. 31	5	36	21	48	17,2
	— 32	4	»	24	»	19,2
	— 33	3	27	19	66	15,8
	— 34	2	51	20	24	16,2
	— 35	1	72,6	21	7	16,9
	— 36	3	22	19	36	15,5
	— 37	»	5,7	14	24	11,4
	G. Nr. 38	5	12	30	72	24,6
	— 39	»	»	»	»	»
	— 40	2	63,8	31	94	25,6
	— 41	1	»	4	»	3,2
	— 42	»	95,8	23	91	19,2
	— 43	1	14,4	27	58	22,1

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður: 1871. 24. Febr.

Eptir A, eða í fríðu	27.58	$22,_1$
— B, - í ullu, smjöri og tólg	27.66	$22,_2$
— C, - í tóvöru af ullu	22.48	18
— D, - í fiski	25.29	$20,_2$
— E, - í lýsi	23.12	$18,_5$
— F, - í skinnavöru	20. 2	16
En meðalverð allra landaura samtl.	146.23	»
og skipt með 6, sýnir meðalverð allra meðalverða	24.36	$19,_5$

Íslands stiptamt og skrifstofu biskups, Reykjavík 24. Febrúar 1871.

Hilmar Finsen. P. Pjeturssen.

Bekjendtgjørelse om Vilkaarene for Benyttelse af Livsforsikring til Fyldestgjörelse af pensionsberettigede Embedsmænds lovbefalede Enkeforsörgelse. Khavn d. 25. Febr. 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 S. 67—69; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 81. 25. Febr.

Ifölge § 22 i Lov af 18. Juni 1870 om Livsforsikrings- og Forsörgelsesanstalten af 1871 kan enhver Embedsmand fyldestgjöre den ham ifölge Lov af 5. Januar 1851 paahvilende Forpligtelse til at sikre sin Hustru Overlevelsesrente ved at forsikre sit Liv for et Belöb, der i det mindste er 15 Gange saa stort som den pligtige Overlevelsesrente, forudsat at han kan opfylde de almindelige Betingelser for Erhvervelsen af en Livsforsikring og vil finde sig i de Vilkaar, som af Regjeringen stilles dels til Betryggelse for Præmiernes Indbetaling, dels til Sikkerhed for, at Forsikringssummen efter hans Indstilling kan komme hans Enke eller

1871. 25. Febr. övrige Efterladte tilgode. I Henhold hertil har Finansministeriet for pensionsberettigede Embedsmænds Vedkommende fastsat fölgende Bestemmelser:

§ 1. Livsforsikring kan sættes istedetfor den hele Overlevelsesrente, som Embedsmanden er forpligtet til at sikre sin Hustru, eller for en Del af den. Forsikringssummen kan efter Embedsmandens eget Valg være imellem 15 og 25 Gange saa stor som den pligtige Overlevelsesrente, i hvis Sted den træder. Det staar i denne Henseende Embedsmanden til enhver Tid frit indenfor de nævnte Grændser at ændre sit engang trufne Valg. Yderligere Nedsættelse af Forsikringsbelöbet kan i Henhold til Lov af 5. Januar 1851 § 2 Nr. 3 ventes indrömmet under Forudsætning af, at der for en mindre Sum end det 15-dobbelte af den pligtige Overlevelsesrente ifölge Hustruens Alder paa den Tid, da Enkeforsörgelsen ordnes eller omordnes, kunde forskaffes hende en livsvarig Livrente af den pligtige Overlevelsesrentes Belöb. Lyder det paagjældende Forsikringsdokument paa en större Sum end det 25-dobbelte af Overlevelsesrentens Belöb, blive de nedenfor givne Regler for den pligtige Livsforsikringssums Anvendelse ikke gjældende med Hensyn til det overskydende Belöb; dette vil derfor ved Embedsmandens Död blive indbetalt i hans Bo.

§ 2. Ogsaa naar en Embedsmand allerede har opfyldt sin lovbestemte Enkeforsörgelsespligt ved Sikring af Overlevelsesrente, kan han til enhver Tid ombytte denne med Livsforsikring i Overensstemmelse med foranstaaende § 1. Overlevelsesrente-Sikringen vil da med Finansministeriets Samtykke blive hævet overensstemmende med de i Livsforsikrings- og Forsörgelsesanstaltens Plan § 10 givne nærmere Bestemmelser; den nye Overlevelsesrente, som ifölge disse Bestemmelser tegnes for den Forsörgeren tilkommende Godtgjörelse, tjener fremdeles til delvis Fyldestgjörelse af den pligtige

Enkeforsörgelse, saa at kun det derefter manglende Overlevelsesrentebelöb bliver at erstatte ved Livsforsikring efter Reglerne i § 1. Tegningen af denne Livsforsikring maa være berigtiget, förend den ældre Overlevelsesrente-Sikring kan blive hævet. 1871. 25. Febr.

§ 3. De Livsforsikringer, der kunne anvendes til Fyldestgjörelse af pligtig Enkeforsörgelse, ere: 1) livsvarig Livsforsikring paa Mandens Liv; 2) livsvarig Overlevelsesforsikring paa Mandens Liv til Fordel for Hustruen, forsaavidt hun overlever ham; 3) Livsforsikring paa Mandens Liv med Udbetaling i levende Live. Den heromhandlede Benyttelse af Forsikringen medförer ikke nogen Indskrænkning med Hensyn til Valget imellem de forskjellige planmæssige Indskudsmaader (jfr. Livsforsikrings- og Forsörgelsesanstaltens Plan § 7). Derimod maa Forsikringen altid være tegnet imod Udstedelse af Police (ikke Indtegningsbevis), og Policen maa ikke bære nogen Transport eller anden Paategning.

§ 4. Den af Embedsmanden erhvervede Police indsendes til Finansministeriet, i hvis Værge den forbliver, saalænge den tjener til Fyldestgjörelse af pligtig Enkeforsörgelse. Ved Indsendelsen maa Embedsmanden afgive skriftlig Erklæring om, i hvilket Omfang Forsikringen skal benyttes som Erstatning for Overlevelsesrente, samt om at han underkaster sig de i nærværende Bekjendtgjörelse fastsatte Vilkaar.

§ 5. For de til Fyldestgjörelse af pligtig Enkeforsörgelse benyttede Livsforsikringer ere med Hensyn til Præmiernes Indeholdelse og forelöbige Betaling af Statskassen samt Dækning af dennes Forskud de i Loven af 5. Januar 1851 §§ 5, 6 og 7 fastsatte Regler gjældende.

§ 6. I Skilsmissetilfælde ere Bestemmelserne i Loven af 5. Januar 1851 § 9 ogsaa gjældende med Hensyn til Livsforsikringer, dog saaledes at Embeds-

1871. manden, naar han ikke i Skilsmissevilkaarene udtrykkelig har paataget sig anden Forpligtelse, kan bestemme, at der kun skal tilfalde hans fraskilte Hustru, forsaavidt hun overlever ham, saa stor en Del af Forsikringssummen, som ved hans Död vilde behöves til at forskaffe hende en livsvarig Livrente af samme Belöb som den Overlevelsesrente, i hvis Sted Livsforsikringen i sin Tid er benyttet.

25. Febr.

§ 7. Naar Livsforsikringen ophörer at tjene til Fyldestgjörelse af pligtig Enkeforsörgelse, hvad enten dette sker i Henhold til Lov af 5. Januar 1851 §§ 7, 9 eller 10, eller fordi Hustruen dör först, tilbageleveres Policen til Embedsmanden. Betalingen af de siden forfaldende Præmier er Finansministeriet uvedkommende, og de i Tillæget til Livforsikrings- og Forsörgelsesanstaltens Plan fastsatte særegne Regler for pligtige Forsikringer komme ikke længere til Anvendelse. Ogsaa uden at Embedsmandens Forpligtelse til Enkeforsörgelse bortfalder eller han benytter sin Ret til at forlange den indskrænket til ét mindre Belöb, kan han faa Raadighed over Livsforsikringen, naar han paa anden Maade opfylder sin Forsörgelsespligt; men skal dette ske ved Sikring af Overlevelsesrente, maa han kunne tilvejebringe saadan Helbredsattest, som fordres ved frivillige Forsikringer. Overensstemmende med de ifölge Lov af 5. Januar 1851 for pligtig Overlevelsesrente gjældende Regler beholder den engang som pligtig antagne Livsforsikring i det Hele denne sin Egenskab, uanset at Embedsmanden faar ringere Embedsindtægt eller afskediges med Ventepenge eller Pension, medmindre han, forsaavidt Ret dertil tilkommer ham efter den nævnte Lov, forlanger Omfanget af sin Forpligtelse forholdsvis indskrænket.

§ 8. Dör Embedsmanden för Hustruen, udbetales Forsikringssummen til Finansministeriet som Policens Ihændehaver; den vedkommer ikke hans Bo, men til-

hörer særskilt Enken, medmindre Embedsmanden ved en af Finansministeriet godkjendt Beslutning har taget afvigende Bestemmelse til Fordel for sine övrige Efterladte (en eller flere af dem), saaledes at der kun tilkommer Enken livsvarig Rentenydelse. Finansministeriet förer Tilsyn med Forsikringssummens Frugtbargjörelse paa betryggende Maade med Hensyn til Bevarelse og Forrentning. Forsaavidt Embedsmanden ikke allerede har erhvervet Finansministeriets Samtykke til en bestemt Anbringelse af Kapitalen, tilkommer det Enken at tage Bestemmelse derom under Forbehold af Finansministeriets Samtykke. Hvis Renten af Forsikringssummen ved en tilstrækkelig betryggende Anbringelse af denne ikke kan naa Belöbet af den pligtige Overlevelsesrente, i hvis Sted Forsikringen er traadt, staar det dog under hvilkensomhelst Forudsætning og til enhver Tid Enken frit at forlange saa stor en Del af Forsikringssummen anvendt til Erhvervelse af en livsvarig Livrente for hende, at den lovbestemte Enkeindtægt derved tilvejebringes. Er der benyttet Livsforsikring med Udbetaling i levende Live og denne sidste finder Sted, komme de foranstaaende Bestemmelser til Anvendelse med Hensyn til den udbetalte Forsikringssum, medmindre Embedsmanden paa anden Maade fyldestgjör sin Enkeforsörgelsespligt. 1871. 25. Febr.

Kapitelstaxt for **Myra og Hnappadals** Syssel med flere Sysseler i Islands Vesteramt, fra Medio Maj **1871** til samme Tid **1872.** Stykkisholm den 28. Februar 1871. 28. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness og Dala sýslur í Íslands Vestur-amti, frá miðju maímánaðar 1871 til sama tíma 1872.

1871.
28. Febr.

Vöru og aura tegundir.	ríkismynt.		hundrað.		þar af 1 aliu.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Fríður peuingur.					
1 hundrað:					
1. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvbr. loka, í fardögum . . . . á	44	»	44	»	35¼
2. 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum . . hver á	5	74	34	60	27¾
3. 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	7	56	45	48	36½
4. 8 — tvævetrir á hausti —	5	87	47	24	37¾
5. 12 — veturgamlir — —	4	45	53	60	43
6. 8 ær geldar . . . . — —	5	36	43	»	34½
7. 10 — mylkar . . . . — —	3	78	38	12	30½
8. 1 áburðarhestur, tamiun, 5 til 12 vetra í fardögum . . . . á	18	22	18	22	14½
9. 1⅓ hryssu, á sama aldri, hver á	14	»	18	64	15
B. Ull, smjör og tólg.					
1 hundrað:					
10. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni pd. á	»	30½	38	12	30½
11. 120 - af mislitri ullu, — —	»	23	28	72	23
12. 120 - af smjöri, vel verkuðu —	»	25½	31	84	25½
13. 120 - af tólg, vel bræddri —	»	17	21	24	17
C. Tóvara af ullu.					
1 hundrað:					
14. 30 pd. hespugarus, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, eu hver skreppa 44 þræði, ... pd. á	»	38	»	»	»
15. 60 pör eiugirnissokka, parið á	»	22½	14	6	11¼
16. 30 — tvíbandsgjaldsokka, —	»	42	»	»	»
17. 180 — sjóvetlinga . . . . . —	»	6	11	24	9
18. 20 eingirnispeisur . . . . hver á	1	24	»	»	»
19. 15 tvíbands gjaldpeisur, —	2	42	»	»	»
20. 120 álnir gjaldvoðar vaðmáls álnar breiðs . . . . . . 1 al. á	»	58	72	48	58
21. 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar . . . . . . 1 al. á	»	43	53	72	43
D. Fiskur.					
1 huudrað:					
22. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	4	62	27	84	22¼
23. 6 — af harðfiski — —	5	72	34	48	27½
24. 6 — af þyrsklingi — —	5	7	30	42	24¼
25. 6 — af ísu, hertri . —	4	77	28	78	23
26. 6 — af hákarli, hertum —	4	48	27	»	21½

1871. 28. Febr.

Vöru og aura tegundir.	ríkismynt. rd.	sk.	hundrað. rd.	sk.	þar af 1 alin. sk.
E. Lýsi.					
1 hundrað:					
27. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, 8 pt. á	1	13	17	3	13³/₄
28. 1 — — hákarlslýsis, —	1	51	22	93	18¹/₂
29. 1 — — selslýsis, —	1	50	22	78	18¹/₄
30. 1 — — þorskalýsis, —	1	30	19	66	15³/₄
F. Skinnavara.					
1 hundrað:					
31. 4 fjórðungar nautskinns, 10 pd. á	6	36	25	48	20¹/₂
32. 6 — kýrskinns, —	5	40	32	48	26
33. 6 — hross-skinns, —	4	40	28	48	22³/₄
34. 8 — sauðskinns af tvævetrum og eldri . . . . 10 pd. á	3	13	25	8	20
35. 12 fjórð. sauðskinns, af veturgömlum og ám . . . . 10 pd. á	2	19	26	36	21
36. 6 fjórð. selskinns . . . —	4	21	25	30	20¹/₄
37. 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	6¹/₃	15	80	12²/₃
G. Ýmislegt.					
1 hundrað:					
38. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pd. á	5	85	»	»	»
39. 40 — óhreinsuðum, —	»	63	»	»	»
40. 120 — fuglafiðri . . . 10 pd. á	2	49	»	»	»
41. 40 — fjallagrösum . —	1	11	»	»	»
42. 5 álnir 1 dagsverk um heyannir	1	3	»	»	»
43. 5 — 1 lambsfóður	1	82	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
Eptir A eða í fríðu			38	11	30¹/₂
— B — í ulln, smjöri og tólg			30	»	24
— C — í ullar tó-vöru . .			37	85	30¹/₄
— D — í fiski			29	70	23³/₄
— E — í lýsi.			20	60	16¹/₂
— F — í skinna-vörn . . .			25	56	20¹/₂
En meðalverð allra landaura samantalið og skipt með 6 sýnir meðalverð allra meðalverða . .			30	31	24¹/₄

Skrifstofu Vesturamtsins, Stykkishólmi, þann 28. febrúarm. 1871.

B. Thorberg. S. Nielsson.

1871. 28. Febr. **Kundgjörelse** ang. **Forandring i Reskript af 22. April 1740 om Loves og Anordningers Læsning ved Kirkestævne.** Khavn den 28. Februar 1871. — (Justitsminist.). Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 Nr. 35 S. 77; Algreen- Ussings Lovsaml. 1871 S. 85—6.

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderd. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 25. d. M. allern. at bifalde, at den ved Reskript af 22. April 1740[1]), jfr. Anordn. af 8. Oktbr. 1824, i visse Tilfælde Kirkesangeren paalagte Oplæsning af Love og Anordninger ved Kirkestævne for Fremtiden kun skal finde Sted i saadanne Tilfælde, hvor det Ministerium, gjennem hvilket vedkommende Lov eller Anordning er udstedt, særlig paabyder saadan yderligere Bekjendtgjörelse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

1. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, om **Althingsskat bör beregnes af Afgift af Handelsetablissementer, Sælhundefangst m. v.** Khavn den 1. Marts 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 173. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 141—43.

I behgl. Skrivelse af 8. Marts f. A. har Hr. Stiftamtm. indstillet fölgende Spörgsmaal til Ministeriets Afgjörelse, nemlig:

1. om den Indtægt, Ejeren af en Jord oppebærer af Handelsetablissementer, opförte paa samme, bliver at tage med ved Taxationen af den Indtægt af Jorden i det Hele, hvoraf Althingsskat beregnes; og
2. om Afgift af Sælhundefangst, Drivtömmer eller Lignende bör henregnes til Landskyldsafgifter og

---

[1]) Fogtmanns Reskriptsaml. 4. Del 2. Bd. f. 1740 S. 51—52, jfr. Lovsaml. f. Isl. VIII S. 582—84, og IX S. 243—46.

tages med i Betragtning ved Fastsættelse af Althingsskatten. 1871. 1. Marts.

I den förstommeldte Henseende har De andraget, at den bekræftende Besvarelse af Spörgsmaalet efter Modtagelsen af Justitsm. Skriv. af 10. Decbr. 1866[1]) af Dem er gjort gjældende i alle foreliggende Tilfælde, undtagen med Hensyn til de 3 Handelsetablissementer, Papós, Hofsós og Grafarós, hvis Ejere have önsket Spörgsmaalet forelagt Ministeriet, idet de formene, at Afgiften af det paagjældende Etablissement maa betragtes som en Skadeserstatning for det Tab, de lide ved, at de Handelsbesögende benytte det omkringliggende Tun til Græsning for deres Heste og deslige, og for den Ufred, som paaföres Jorden i det Hele. Heraf kan der imidlertid efter Deres Formening kun udledes, at der ved Taxationen af den hele Jords Indtægt bör tages Hensyn baade til selve Afgiften af Etablissementet og til det Tab, dettes Existens med deraf fölgende Ufred paaförer Ejeren, hvorfor De har instrueret de paagjældende Sysselmænd i denne Retning, og nu udbeder Dem Ministeriets Approbation herpaa.

Med Hensyn til det andet Punkt har Hr. Stiftamtm. meddelt, at De paa dertil given Anledning fra Repstyreren i Presthólar Rep har erholdt Oplysning om, at en Indtægt, der er anfört ved den Statskassen sammesteds tilhörende Jord Harðbak under Navn af »Havneafgift«, bestaar i en aarlig Afgift af Sælhundefangst og Forstrandsretten i Hraunhöfn, men at denne Afgift ikke medtages ved Beregningen af Jordens Althingsskat, da der herom i 1855 af vedkommende Regeringsautoritet skal være gjort Udsættelse ved paagjældende Godsadministrators Regnskab, idet Afgifter som de heromhandlede ikke skulde kunne henregnes til Landskyldsafgifter, hvilken Regel atter er bragt til

[1]) Lovsaml. for Isl. XIX S. 571—73.

1871. Anvendelse paa andre Afgifter af Reppen af lignende
1. Marts. Art. Da det imidlertid forekommer Dem, at det ligesaalidt af det herhenhörende Lovbud, Plak. af 18. Juli 1848 om Betalingsmaaden af de ved Althinget foranledigede Udgifter[1]), som overhovedet af Sagens Natur og de forud for Lovbudets Emanation gaaede Forhandlinger fremgaar, at der skulde gjöres nogen Forskjel paa de heromhandlede Afgifter og de övrige jorddrotlige Afgifter med Hensyn til Udredelsen af Althingsskatten, har De indstillet, om de fremtidig bör være fritagne for Erlæggelsen af den ommeldte Afgift, samt om der maatte være Anledning til at afkræve de ikke erlagte Belöb for Tiden siden 1855.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet med Revisionsdepartementet for Kongeriget angaaende det sidstnævnte Punkt, til behgl. Efterretning og Iagttagelse tjenstl. melde:

ad 1. Det heromhandlede Spörgsmaal maa besvares bekræftende, og meddeles derfor Ministeriets Approbation paa de af Hr. Stiftamtm. i denne Henseende trufne Foranstaltninger;

ad 2. Da Ministeriet i det Hele maa tiltræde Hr. Stiftamtm.'s Ytringer angaaende det heromhandlede Punkt, ville de omhandlede Afgifter for Fremtiden være at tage med ved Beregningen af Althingsskatten, hvorimod der efter Omstændighederne ikke findes tilstrækkelig Anledning til at efterkræve Althingsskatten af de nævnte Afgifter for den forlöbne Tid.

Forsaavidt Hr. Stiftamtm. iövrigt ved samme Leilighed har gjort Indstilling om, at Kjöbstadejendomme og de i Klasse med dem staaende Handelsetablissementer med derpaa værende Tomthuse skulle deltage i Udredelsen af Althingsskat, samt om at der til den Ende maa udfærdiges et Supplement til Instruktion af

[1]) Lovsaml. for Island XIV S. 142—43.

18. Juli 1848[1]), bemærkes sluttelig, at man i saa Henseende har indledet Brevvexling med de to andre islandske Amtmænd, men endnu ikke modtaget Svar fra Nord- og Östamtet, og at Resolution paa dette Punkt saaledes först senere vil kunne imödeses. 1871. 1. Marts.

Kapiteltaxt for Barðastrands Syssel med flere Sysseler samt Isafjords Kjøbstad i Islands Vestamt, fra Medio Mai 1871 til samme Tid 1872. Stykkisholm den 2. Marts 1871. 2. Marts.

Verðlagsskrá, sem gildir fyrir Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur og Ísafjarðar kaupstað í Íslands Vestur-amti, frá miðju maí-mánaðar 1871 til sama tíma 1872.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[2])	48	»	48	»	38½
— 2.......	6	32	38	»	30½
— 3	8	36	50	24	40
— 4	6	32	50	64	40½
— 5	4	64	56	»	44¾
— 6	6	16	49	32	39½
— 7	4	»	40	»	32
— 8	20	48	20	48	16½
— 9	16	64	22	21	17¾
B. Nr. 10	»	31	38	72	31
— 11	»	23	28	72	23
— 12	»	28	35	»	28
— 13	»	22½	28	12	22½
C. Nr. 14	»	37	»	»	»
— 15	»	27½	17	18	13¾
— 16	»	48	»	»	»
— 17	»	9½	17	78	14½
— 18	1	36	»	»	»
— 19	2	60	»	»	»

[1]) Lovsaml. for Island XIV S. 143—46.

[2]) Rubrikerne ere fuldstændig gjengivne i den foran trykte Kapitelstaxt for Mýra og Hnappadals m. fl. Sysseler.

1871.
2. Marts.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
C. Nr. 20	»	63	78	72	63
— 21	»	45	56	24	45
D. Nr. 22	5	24	31	48	25¼
— 23	6	»	36	»	28¾
— 24	5	14	30	84	24¾
— 25	4	85	29	30	23½
— 26	5	26	31	60	25¼
E. Nr. 27	1	23	18	57	15
— 28	1	48	22	48	18
— 29	1	44	21	84	17½
— 30	1	24	18	72	15
F. Nr. 31	6	36	25	48	20½
— 32	5	65	34	6	27¼
— 33	4	92	29	72	23¾
— 34	3	80	30	64	24½
— 35	3	11	37	36	30
— 36	4	93	29	78	23¾
— 37	»	6¾	16	84	13½
G. Nr. 38	5	80	»	»	»
— 39	1	12	»	»	»
— 40	2	75	»	»	»
— 41	1	22	»	»	»
— 42	1	4	»	»	»
— 43	2	2	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

Eptir A, eða í friðu	41.64	33¼
— B, — í ullu, smjöri og tólg . .	32.63	26
— C, — í tóvöru af ullu	42.48	34
— D, — í fiski	31.83	25½
— E, — í lýsi	20.41	16¼
— F, — í skinnavöru	29.14	23¼

En meðalverð allra landaura samantalið og skipt með 6, sýnir meðalverð allra meðalverða . . . . 33. 4 26½.

Skrifstofu Vesturamtsins, Stykkishólmi, 2. dag marzm. 1871.

B. Thorberg. S. Nielsson.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Tilkjöbsafgift og Indregistrering af et Skib.** Kjöbenhavn den 4. Marts 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 193. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 144—45. 1871. 4. Marts.

Efter at man til Afgjörelse havde tilstillet Generaldirektoratet for Skattevæsenet Hr. Stiftamtmandens behgl. Skrivelse af 7. Novbr. f. A. med Bilag, betræffende Skonnerten »Reykjavíks« Optagelse i Hovedskibsregistret for Island, har man fra bemeldte Generaldirektorat modtaget den i Gjenpart hoslagte Skrivelse med Bilag, hvoraf det vil erfares, at, da nævnte Skib, efter hvad der foreligger, er kjöbt i Udlandet, vil der være at opkræve Tilkjöbsafgift af samme i Henhold til Frdg. 1. Maj 1838 § 48, samt at det paa Grund af nogle nærmere paapegede Mangler ved den stedfundne Registreringsforretning er fundet nödvendigt forelöbig at udsætte Optagelsen af Skibet paa Hovedskibsregistret og Udstedelsen af endeligt Certifikat for samme.

Dette skulde man herved tjenstl. meddele Hr. Stiftamtm. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt fornöden Iagttagelse, idet man ikke undlader at tilbagesende de paagjældende Dokumenter.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **den danske Lov- og Ministerialtidende.** Khavn den 4. Marts 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 200. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 145. 4. Marts.

I Forbindelse med Skriv. herfra af 17. Jan. sidstl. skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville meddele Landfogden, Landfysikus samt Sysselmændene i Sönderamtet, at der vil blive tilstillet hver af disse Embedsmænd 1 Expl. baade af Lovtidenden og Ministerialtidenden, der som vedkommende Embede

1871. 4. Marts. tilhörende bör forblive ved samme, samt lige behgl. at ville tilstille bemeldte Embedsmænd hoslagte 8 Expl. af det hidtil Udkomne af hver af de nævnte Tidender med Tilföjende, at Fortsættelsen vil blive Dem direkte tilstillet gjennem Postvæsenet.[1])

4. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Overslaget over Islands Indtægter og Udgifter** i Regnskabsaaret fra 1. April **1871** til 31. Marts **1872.** Khavn d. 4. Marts 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 210. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 145—46.

Hoslagt undlader man ikke tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtm. et Antal Expl. af en herigjennem D. D. udfærdiget Bekjendtgjörelse, indeholdende det ved allerh. Resolution ligeledes af D. D. approberede Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1871 til 31. Marts 1872, og skulde man med Hensyn til Reglerne for Udtællingen m. v. af de paa det ligeledes medfölgende Bilag opförte Gager med Tillæg henvise til de i Justitsm. Skriv. af 20. Februar 1866[2]), jfr. det isl. Depart. Skriv. af 15. April 1851[3]), antydede Forskrifter.

Idet man derhos tjenstl. skulde have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl. at ville tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overensstemmelse hermed, undlader man ikke at tilföje, at der i Dag er meddelt Landfogden i Island Underretning i fornævnte Henseende, ligesom ogsaa Notits derom er afgaaet til de

---

[1]) Under s. D. udgik en lignende Skriv. til Amtmændene om Tidendens Afgivelse til de dem underlagte Sysselmænd, samt endvidere til Biskoppen om Tidendens Afgivelse til dette Embede.

[2]) Lovsaml. for Island XIX S,444, jfr. S. 48.

[3]) Lovsaml. for Island XV S. 71—72.

övrige Amtmænd i Island for eget og de under dem ansatte Embedsmænds Vedkommende. 1871. 4. Marts.

Næst endnu at henlede Hr. Stiftamtm.'s særlige Opmærksomhed paa, at det i Henhold til forskjellige allerh. Resolutioner hidtil af den islandske Justitskasse udredede Honorar af 500 Rd. aarlig til de 2 konstit. Prokuratorer ved den kgl. isl. Landsoverret er optaget paa det nye Budgets § 6 C. 1, og fölgelig fra næste Maaned vil være at udbetale af Jordebogskassen, men iövrigt efter samme Regler som hidtil, — skulde man sluttelig bemærke, at Jordebogskasseregnskabet for 1. April d. A. selvfölgelig bliver at affatte paa Basis af bemeldte allerh. approberede Overslag, at Belöbet af de Pensioner til islandske Embedsmænd eller deres Efterladte, der udbetales af Jordebogskassen, fra samme Tidspunkt ikke længer ville være at opföre som en Versurudgift for Finanshovedkassen, men at före til endelig Udgift for Island paa bemeldte Overslags Konto § 8, og at som Fölge heraf det hidtil aflagte særlige Pensionsregnskab bortfalder.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over over Islands Vestamt, ang. **forandret Sysselinddeling i dette Amt.** Khavn den 4. Marts 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 215. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 153–54. 4. Marts.

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen D. D. bl. A. allern. at bifalde:

1. at Mýra Syssel i Islands Vestamt, der hidtil har været forenet med Hnappadals Syssel, maa udgjöre en særlig Jurisdiktion, hvoraf Forpagtningsafgiften bestemmes til 80 Rd. aarlig;
2. at Hnappadals Syssel maa forenes med Snæfellsnes Syssel, saaledes at der af det samlede Embede svares en Forpagtningsafgift af 40 Rd. aarlig, og

1871. 4. Marts. 3. at Kongetienden af Barðastrand Syssel maa overdrages Sysselmanden i dette Syssel i Forpagtning, samt at Sysselets Forpagtningsafgift maa nedsættes til 20 Rd.,

Alt at regne fra næstkommende Fardag eller 6. Juni dette Aar.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtm. Foranstaaende til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse til Thinge, samt videre föjende Foranstaltning, forsaavidt angaar den berörte Jurisdiktionsforandring, skulde man tjenstl. anmode Dem om behgl. at ville paalægge vedkommende Sysselmænd inden en af Dem fastsat passende Frist at udfærdige de fornödne Udskrifter af Skjöde- og Panteprotokollerne, forsaavidt angaar Hnappadals Syssel, der ifölge det Anförte skal forenes med Snæfellsnes Syssel, saavelsom i det Hele at meddele de Oplysninger og Udskrifter af de paagjældende Embedsprotokoller, der i Anledning af ommeldte Jurisdiktionsforandring maatte være nödvendige. — Det tilföjes, at de ved Udfærdigelsen af ommeldte Udskrifter af Skjöde- og Panteprotokollerne foranledigede Udgifter ville kunne afholdes af Amtsrepartitionsfonden.[1])

4. Marts. **Bekjendtgjörelse** indeh. **Overslag over Islands Indtægter og Udgifter** i Regnskabsaaret fra 1. April **1871** til 31. Marts **1872.** Khavn d. 4. Marts 1871. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1871 Nr. 7. Lovtid. for Kgr. Danmark for 1871 i Tillæget Nr. 4, S. 2—5; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 94—96; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 147—53.

Auglýsing, sem hefir inni að halda áætlun um tekjur og útgjöld Íslands á reikningsárinu frá 1. aprílmánaðar 1871 til 31. marzmánaðar 1872.

[1]) s. D. blev Stiftamtmanden og Amtmanden i Nord- og Östamtet tilskrevet om Sagen.

Samkvæmt þegnlegum tillögum dómsmálastjórnarinnar hefir hans hátign konunginum þóknazt ídag allramildilegast að fallast á áætlun þá, sem hjer fylgir, um tekjur og útgjöld Íslands á reikningsárinu frá 1. aprílmánaðar 1871 til 31. marzmánaðar 1872. 1871. 4. Marts.

Fyrsti kapítuli.

Tekjur.

1. gr. Á reikningsárinu frá 1. aprílmánaðar 1871 til 31. marzmánaðar 1872 er ætlazt til, að tekjur Íslands sje 92,832 rd. 21 sk., en þetta fje fæst með því móti, sem skýrt er frá í 2. til 4. gr.

2. gr. Þær tekjur, sem hjer skulu taldar, er ætlað að nemi 36,354 rd. 6 sk.:

			rd.	sk.
1.	erfðafjárskattur og gjald af fasteignarsölum		1,580.	
2.	gjöld fyrir leyfisbrjef og veitingabrjef		400.	
3.	nafnbótaskattur		250.	
4.	tekjur af ljenssýslum		2,560.	
5.	lögþingisskrifara laun		32.	6
6.	tekjur af umboðssýslugjöldum		970.	
7.	konungstíundir		3,550.	
8.	lögmannstollur		356.	
9.	gjöld af verzlun á Íslandi	11,600 rd.		
	gjöld af póstgufuskipinu	994 —	12,594.	
10.	tekjur af konungsjörðum	16,650 rd.		
	að frá dregnum: umboðslaunum, prestmötu, alþingistolli o. fl.	4,570 —	12,080.	
11.	gjald uppí andvirði seldra jarða og fasteigna, og vextir af ógoldnu andvirði, sem hinar seldu eignir enn eru að veði fyrir:			
	yfir um		34,372.	6

1871.
4. Marts.

		rd. sk.
	handan að . . .	34,372. 6
a. vextir	175 rd.	
b. borgun uppí andvirðið . .	130 —	
		305.
12. leigugjöld:		
a. af Lundey	83 rd.	
b. af silfurbergsnáminum í Helgastaðafjalli	20 —	
		103.
13. afgjald af jörðunni Belgsholti o. fl. . . .		74.
14. óvissar tekjur (hjer eru taldar með sektir samkvæmt hinum almennu hegningarlögum 25. Juni 1869)		1,500.
	samtals . . .	36,354. 6

3. gr. Gjöld uppí lán og skyndilán verða talin uppá 7,472 rd. 15 sk., sumsje:

		rd. sk.
1. uppí alþingiskostnað		5,500.
2. önnur endurgjöld:		
a. uppí lán til aðgjörða við stiptamtmannshúsið í Reykjavík	269. 15	
b. — lán til þess að byggja kirkju á Eyri	108.	
c. — skyndilán útaf fjárkláðanum á Íslandi	500.	
d. — skuld fyrrum sýslumanns Baumanns	95.	
e. — lán til þess að byggja upp aptur kirkju Möðruvalla klausturs	220	
f. — lán til þess að afstýra hallæri í suður- og vesturumdæmi Íslands	780.	
		1,972. 15
	samtals . . .	7,472. 15

4. gr. Tillag úr ríkissjóðnum samkvæmt lögum um hina stjórnarlegu stöðu Íslands í ríkinu 2. jan. 1871 verður talið 49,006 rd., sumsje: 1871. 4. Marts.

	rd. sk.
hið fasta tillag	30,000.
ankatillag	20,000.
	50,000.
samkvæmt 6. gr. laganna verður dregið frá .	994.
samtals . . .	49,006.

Annar kapítuli.

Útgjöld.

5. gr. Á reikningsárinu frá 1. aprílmánaðar 1871 til 31. marzmánaðar 1872 er ætlað á, að útgjöld Íslands verði alls 92,832 rd. 21 sk. samkvæmt þeim gjalda-greinum, sem skýrt er frá í 6—11. gr.

6. gr. Útgjöld, er snerta dómsmálastjórnina, eru talin að nemi 33,495 rd., sumsje:

		rd. sk.
A. 1. Laun embættismanna. . .	23,181. 64	
2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marzm. 1870 9. gr.	2,884.	
		26,065. 64
B. Skrifstofufje o. s. frv.:		
1. skrifstofufje og borðfje handa stiptamtmanni (hjermeð er talið endurgjald handa stiptamtmanni fyrir það, að hann fær ekki framar flutning kauplaust með póstgufuskipinu). . . .	2,150.	
2. skrifstofufje handa amtmanninum í vesturumdæminu	550.	
3. skrifstofufje handa amtmanninum í norður- og austurumdæminu	600.	
4. skrifstofufje handa landfógeta	500.	
		3,800.
	yfir um . . .	29,865. 64

4*

1871. rd. sk.
4. Marts. handa að . . . 29,865. 64

C. Önnur útgjöld:
1. þóknun handa tveimur settum málafærslumönnum við langsyfirrjettinn 500.
2. styrkur í notum spítalans, sem var fyrrum á Gufunesi 96.
3. póstgöngur á Íslandi . . . 1,000.
4. styrkur til garðaræktar, o. s. frv. . . . . 300.
5. styrkur til útbýtingar á læknismeðölum handa fátæklingum . . . . 400.
6. styrkur handa hinu íslenzka bókmenntafjelagi til þess að gefa út skýrslur um landshagi á Íslandi . . . . 400.
7. styrkur til þess að gefa út lagasafn fyrir Ísland . . . 933. 32

3,629. 32.

samtals . . . 33,495.

7. gr. Útgjöld, er snerta kirkju- og kennslustjórnina, eru talin 26,962 rd. 72 sk., sumsje:

	rd.	sk
A. 1. Laun embættismanna. . . . . 13,500.		
2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marzm. 1870, 9. gr.. . . 1,900.		
	15,400.	
B. 1. Fyrir umsjón (við skólann) . 300.		
2. aðstoðarfje . . . . 800.		
3. viðbót eptir kornverði . . . . 160.		
	1,260.	
yfir um . . .	16,660.	

1871. 4. Marts.

		rd. sk.
handan ad . . .		16,660.
C. Önnur útgjöld í þarfir andlegu stjettarinnar:		
1. til fátækustu brauða	318. 72	
2. til nokkurra brauða í fyrveranda Hóla stipti	300.	
3. til prestsekkna og barna . .	400.	
4. styrkur handa fátækum uppgjafaprestum og prestsekkjum	500.	
4. skrifstofufje handa biskupi .	400.	
		1,918. 72
D. Önnur útgjöld í þarfir hins lærða skóla:		
1. fyrir húsrúm til prestaskólans	250.	
2. húsaleiga handa 10 lærisveinum við prestaskólann, 40 rd. handa hverjum	400.	
3. til bókakaupa við prestaskólann	200.	
4. — tímakennslu við hinn sama	100.	
5. — ýmislegra útgjalda við hinn sama	150.	
6. — bókakaupa við hinn lærða skóla	500.	
7. — eldiviðar og ljósa	700.	
8. — skólahússins utanstokks og innan	700.	
9. — tímakennslu	530.	
10. ölmusur við hinn lærða skóla	4,000.	
11. fyrir að semja reikninga skólans	100.	
12. skrifstörf og útreikningar . . .	100.	
13. fyrir prestverk	24.	
14. þóknun handa lækni	30.	
15. ýmisleg útgjöld	600.	
		8,384.
samtals . . .		26,962. 72

1871. 8. gr. Eptirlaun eru talin 11,000 rd.

4. Marts. 9. gr. Til kostnaðar við alþing 1871 eru ætlaðir 12,000 rd.

10. gr. Til þess að stofna hjálparsjóð eru ætlaðir 5,000 rd.

11. gr. Til ýmislegra óvissra útgjalda, sem uppá kunna að koma, eru ætlaðir 4,374 rd. 45 sk.

þetta skal kjermeð kunngjört til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli. — Í dómsmálastjórninni 4. dag marzmánaðar 1871.

Bekjendtgjörelse indeholdende Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April 1871 til den 31. Marts 1872.

Paa Justitsministeriets derom allerund. nedlagte Forestilling har det behaget H. M. Kongen D. D. allern. at approbere nedenstaaende Overslag over Islands Indtægter og Udgifter fra den 1. April 1871 til den 31. Marts 1872.

Förste Kapitel.

Indtægt.

§ 1. I Regnskabsaaret fra den 1. April 1871 til den 31. Marts 1872 beregnes som Indtægt for Island 92,832 Rd. 21 Sk., hidrörende fra de i Paragraferne 2—4 nævnte Indtægtskilder.

§ 2. Efternævnte Indtægter beregnes til 36,354 Rd. 6 Sk., nemlig:

		Rd.	ß
1.	Afgifter af Arv og overdragne Ejendomme	1,580.	
2.	Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	400.	
3.	Rangskat	250.	
4.	Sysselernes Forpagtningsafgifter	2,560.	
	Overföres	4,790.	

1871. 4. Marts.

		Rd.	ß
	Overført . . .	4,790.	
5.	Laugthingsskriverlön	32.	6
6.	Administrerede Mandtalsbogsintrader .	970.	
7.	Kongetiende	3,550.	
8.	Laugmandstold	356.	
9.	Afgifter af den isl. Handel 11,600 Rd. — af Postdampskibet 994 —	12,594.	
10.	Indtægter af det kgl. Jordegods . . . . 16,650 Rd. Heri fragaar: Administrationssalærer, Salærer til Præster, Refusion af Althingsomkostninger m. m. . . . . 4,570 —	12,080.	
11.	Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Ejendomme, samt Renter af de i de solgte Ejendomme endnu indestaaende Salgskapitaler: a. Renter . . . . 175 Rd. b. Afdrag . . . . 130 —	305.	
12.	Forpagtningsafgift: a. af Lundö . . . . 83 Rd. b. af Dobbeltspathminen i Helgastaðafjeld . . . . 20 —	103.	
13.	Afgifter af Jorden Belgsholt m. m. . .	74.	
14.	Tilfældige Indtægter (herunder Böder efter Straffeloven af 25. Juni 1869) .	1,500.	
	I Alt . . .	36,354.	6

§ 3. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer beregnes til 7,472 Rd. 15 Sk., nemlig:

		Rd.	β
1871. 4. Marts.	1. Refusion af Althingsomkostninger . . .	5,500.	
	2. Andre Tilbagebetalinger:		
	a. paa Laan til Istandsættelsen af Stiftamtmandsboligen i Reykjavík 269. 15		
	b. Laan til Opförelsen af en Kirke paa Eyri . . . . 108.		
	c. paa Forskud i Anledning af Skabsygen i Island . . . . . 500.		
	d. paa forhenværende Sysselmand Baumanns Gjæld . . . 95.		
	e. paa Laan til Gjenopförelsen af Mödrevalla Klosterkirke . 220.		
	f. paa Laan til Forebyggelse af Hungersnöd i Islands Sönderamt og Vestamt . . . . . 780.	1,972.	15
	I Alt . . .	7,472.	15

§ 4. Tilskud fra Statskassen efter Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget af 2. Jannar 1871 opföres med 49,006 Rd., nemlig:

	Rd.	β
ordentligt Tilskud	30,000.	
overordentligt Tilskud	20,000.	
	50,000.	
hvori i Henhold til Lovens § 6 fragaar . .	994.	
I Alt . . .	49,006.	

Andet Kapitel.

Udgift.

§ 5. I Regnskabsaaret fra den 1. April 1871 til den 31. Marts 1872 beregnes til Udgift for Island et samlet Beløb af 92,832 Rd. 21 Sk. ifölge de i Paragraferne 6—11 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 6. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende, anslaas til 33,495 Rd., nemlig: 1871. 4. Marts.

		Rd. ß
A. 1. Lönninger	23,181. 64	
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 .	2,884.	
		26,065. 64
B. Kontorhold m. v.:		
1. Kontorhold og Repræsentationsvederlag til Stiftamtm. (herunder indbefattet Erstatning for Afsavnet af Fragtfrihed med Postdampskibet)	2,150 Rd.	
2. Kontorhold til Amtmanden over Vestamtet	550 —	
3. Kontorhold til Amtmanden over Nord- og Östamtet .	600 —	
4. Kontorhold til Landfogden	500 —	
		3,800.
C. Andre Udgifter:		
1. Honorar til to konstituerede Sagförere ved Landsoverretten	500.	
2. Understöttelse istedetfor det nedlagte Gufunes Hospital	96.	
3. Postindretningen i Island .	1,000.	
4. til Havedyrkningens Fremme m. v.	300.	
5. til Udlevering og Dispensation af Fattigmedicin . .	400.	
6. Understöttelse til det islandske literære Selskab til Udgivelse af statistiske Meddelelser om Island . .	400.	
7. til Udgivelse af en Lovsamling for Island	933. 32	
		3,629. 32
	I Alt . . .	33,495.

1871. § 7. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Under-
4. Marts. visningsvæsenet vedkommende, anslaas til 26,962 Rd. 72 Sk, nemlig:

		Rd.	ß
A. 1. Lönninger	13,500 Rd.		
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 .	1,900 —		
		15,400.	
B. 1. Til Inspektion	300 Rd.		
2. Til Medhjælp	800 —		
3. Tillæg beregnet efter Sædomskrivning	160 —		
		1260.	
C. Andre Udgifter til Geistligheden:			
1. til de fattigste Præstekald .	318. 72		
2. til adskillige Præstekald i forrige Holum Stift	300		
3. til Præsters Enker og Börn	400.		
4. Understöttelse til fattige afskedigede Præster samt Præsteenker	500.		
5 Kontorholdsgodtgjörelse til Biskoppen	400.		
		1,918.	72
D. Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen:			
1. Husleje til Pastoralseminariet	250 Rd.		
2. — til 10 Seminarister à 40 Rd.	400 —		
3. til Indkjöb af Böger til Seminariet	200 —		
4. til Timeundervisning ved Seminariet	100 —		
5. forskjellige Udgifter ved samme	150 —		
6. til Indkjöb af Böger til den lærde Skole	500 —		
Overföres . . .	1,600.	18,578.	72

		Rd.	ß	1871.
Overfört . . .	1,600 Rd.	18,578.	72	4. Marts.
7. til Brændsel og Belysning .	700 —			
8. til Bygnings- og Inventarie-udgifter	700 —			
9. til Timeundervisning	530 —			
10. Stipendier til den lærde Skole	4,000 —			
11. til Regnskabsföring	100 —			
12. til Afskrivnings- og Udregningsforretninger	100 —			
13. til Ministerialia	24 —			
14. til Lægehonorar	30 —			
15. forskjellige Udgifter	600 —			
		8,384.		
I alt . . .		26,962.	72	

§ 8. Pensioner anslaas til 11,000 Rd.

§ 9. Til Althingets Afkoldelse i 1871 beregnes 12,000 Rd.

§ 10. Til Henlæggelse til et Reservefond anslaas til 5,000 Rd.

§ 11. Uforudsete og tilfældige Udgifter anslaas til 4,374 Rd. 45 Sk.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 4. Marts 1871.

Forordning om **Opförelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island** m. v. Khavn den 4. Marts 1871. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1871 Nr. 6. Lovtid. for Kgr. Danmark f. 1871 i Tillæget Nr. 5, S. 6—7; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 90—92; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 154—59; (jfr. Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1869 I, S. 27, 29, 185—93, 252—59, 390 og II, S. 49—57, 153—56, 171—74, 223—27). 4. Marts.

1871. Tilskipun um byggingu hegningarhúss og fang-
4. Marts. elsa á Íslandi, m. fl.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar um byggingu hegningarhúss og fangelsa á Íslandi, m. fl., bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Í kaupstaðnum Reykjavík skal byggja hegningarhús; í því skulu útteknar vinnuhegningar þær, sem menn eru dæmdir í fyrir afbrot, sem mál er höfðað útaf á Íslandi.

2. gr. Til þess að framkvæma fangelsishegningar skal fyrst um sinn byggja sjö fangelsi, sumsje eitt í sameiningu við hegningarhúsið handa Reykjavík og nokkrum hluta suðuramtsins, og sitt á hverjum stað, á Vestmannaeyjum, Stykkishólmi, Ísafirði, Akureyri, Húsavík og Eskifirði. Það skal falið á hendur stiptamtmanni, að setja hinar nákvæmari reglur fyrir því, úr hverjum þinghám skuli setja dæmda afbrota-menn í hvert einstakt fangelsi. Þar að auki skulu fangelsin vera varðhaldsfangelsi fyrir þá þinghá, þar sem hvert einstakt fangelsi er, og, ef stiptamtmaður segir svo fyrir, þá einnig fyrir þá eða þær þinghár, sem næstar eru.

3. gr. Verði það í fleiri þinghám, en nú er, gjört sýslumönnum að skyldu að hafa bólfestu á tilteknum stað innan sýslu, skal dómsmálastjórninni heimilt, að láta byggja fleiri fangelsi, þar sem sjerstaklega er þörf á því, og skal þá byggja fangelsið á heimili þess sýslumanns, sem í hlut á.

4. gr. Kostnaðurinn til þess að byggja hegningarhúsið í Reykjavík og halda því við, skal goldinn fyrst um sinn úr dómsmálasjóðnum íslenzka; má til þess á kostnað hans taka til láns fje það, sem með þarf, eptir því sem dómsmálastjórnin ákveður nákvæmar. Til byggingar og viðhalds á húsi því, sem, eins og áður er sagt,

á að vera bæði hegningarhús og fangelsi handa Reykjavíkur kaupstað og ýmsum sýslum í suðuramtinu, greiðir tjeður kaupstaður og jafnaðarsjóður suðuramtsins fyrir sýslurnar tillag. Þegar fengnar eru skýrslur þær, sem með þarf, frá yfirvöldunum þar á staðnum, ákveður dómsmálastjórnin upphæð tillags þessa að tiltölu við stærð þeirra húsrúma, sem þinghám Reykjavíkur og sýslnanna eru ætluð í húsinu.

1871. 4. Marts.

5. gr. Kostnaðurinn til byggingar og viðhalds á húsum þeim, sem einasta eiga að vera fangelsi, skal goldinn úr jafnaðarsjóði þess amts, sem í hlut á; til þessa skal á kostnað hans taka fje að láni, eptir því sem dómsmálastjórnin ákveður nákvæmar.

6. gr. Kostnaðurinn til notkunar hegningarhússins sem hegningarhúss skal goldinn úr sjóði þeim, sem tekjur Íslands renna í, en kostnaðurinn til notkunar fangelsanna skal greiddur úr jafnaðarsjóði þess amts, sem í hlut á, og að því er Reykjavík snertir af kaupstaðnum.

7. gr. Bæjarfógetinn í Reykjavík skal hafa á hendi stjórn yfir hegningarhúsinu og fangelsinu, sem er í sambandi við það, en stiptamtmaður yfirumsjónina. Við það skal setja fangavörð, er fái laun fyrst um sinn úr dómsmálasjóðnum. Hinum fangelsunum skal bæjarfógeti eða sýslumaður sá, sem í hlut á, stjórna með yfirtilsjón amtmanns, og skal hann sjá um og hafa ábyrgð á gæzlu og viðurværi fanganna.

8. gr. Dómsmálastjórnin skal setja nákvæmari reglur viðvikjandi fyrirkomulagi og byggingu hegningarhússins og fangelsanna. Dómsmálastjórnin sjer einnig um, að út verði gefnar þær reglugjörðir, sem með þarf handa þeim.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 4. dag marzmánaðar 1871.

1871. Forordning om Opförelsen af en Strafanstalt
4. Marts. samt af Fængsler i Island m. v.

Vi Christian den Niende &c. G. V: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning om Opförelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island m. v., byde og befale Vi som fölger:

§ 1. I Kjöbstaden Reykjavík opföres en Strafanstalt, i hvilken Strafarbeide, som idömmes for de i Island paatalte Forbrydelser, vil være at udstaa.

§ 2. Til Fuldbyrdelse af Fængselsstraffe opföres forelöbig 7 Fængsler, nemlig et i Forbindelse med Strafanstalten for Reykjavík og en Del af Sönderamtet og et paa hvert af fölgende Steder: Vestmannöerne, Stykkisholm, Isafjord, Akureyri, Husavik og Eskefjord. Det overlades Stiftamtmanden at fastsætte de nærmere Regler for, fra hvilke Jurisdiktioner domfældte Forbrydere ville være at hensætte i hvert enkelt Fængsel. Tillige skulle Fængslerne tjene til Varetægtsfængsler for den Jurisdiktion, hvori hvert enkelt er beliggende, og, forsaavidt Stiftamtmanden bestemmer saadant, ogsaa for den eller de nærmest tilgrændsende.

§ 3. Saafremt det for flere Jurisdiktioners Vedkommende, end nu er Tilfældet, maatte blive paalagt Sysselmændene at have Bopæl paa et bestemt Sted inden Sysselets Grændser, skal Justitsministeriet være bemyndiget til at træffe Bestemmelse om Tilvejebringelsen af flere Fængselsbygninger, hvor dertil maatte være særlig Trang, i hvilket Tilfælde Fængslet bliver at opföre ved den vedkommende Sysselmands Bolig.

§ 4. Udgifterne til Opförelsen og Vedligeholdelsen af Strafanstalten i Reykjavík udredes indtil videre af den islandske Justitskasse, for hvis Regning der hertil vil kunne optages de fornödne Laan efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse. Til Opförelsen og Vedligeholdelsen af den Bygning, der efter det

Foranstaaende skal tjene til Lokale saavel for Strafanstalten som for det for Reykjavík Kjöbstad og forskjellige Sysseler i Sönderamtet bestemte Fængsel, yder bemeldte Kjöbstad og for Sysselernes Vedkommende Sönderamtets Repartitionsfond et Bidrag, der fastsættes af Justitsministeriet, efterat de i saa Henseende fornödne Oplysninger ere indhentede fra de stedlige Myndigheder, i Forhold til Störrelsen af de Lokaler, som i Bygningen indrömmes henholdsvis Reykjavíks og ommeldte Sysselers Jurisdiktioner. 1871. 4. Marts.

§ 5. Omkostningerne ved Opförelsen og Vedligeholdelsen af de Bygninger, der alene tjene til Fængsler, udredes af de paagjældende Amtsrepartitionsfonds, for hvis Regning der til den Ende optages Laan efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse.

§ 6. Driftsudgifterne ved Strafanstalten som saadan udredes af den Kasse, hvori Islands Indtægter indflyde, medens Driftsudgifterne ved Fængslerne afholdes af de vedkommende Amtsrepartitionsfonds og for Reykjavíks Vedkommende af Kjöbstaden.

§ 7. Strafanstalten og det dermed i Forbindelse staaende Fængsel bestyres af Byfogden i Reykjavík under Stiftamtmandens Overledelse. Ved samme ansættes en Arrestforvarer, som indtil videre lönnes af Justitskassen. De övrige Fængsler bestyres under Amtmandens Overtilsyn af vedkommende Byfoged eller Sysselmand, der paa sit Ansvar har at sörge for Bevogtningen og Underholdningen af Fangerne.

§ 8. De nærmere Bestemmelser om Indretningen og Opförelsen saavel af Strafanstalten som af Fængslerne træffes af Justitsministeriet. De fornödne Reglementer for samme udfærdiges ligeledes igjennem Justitsministeriet.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 4. Mars 1871.

1871. 4. Marts. **Forordning indeh. Tillæg til Forordningen af 5. Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island.** Khavn den 4. Marts 1871. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1871 Nr. 9. Lovtid. for Kgr. Danmark for 1871 i Tillæget Nr. 6, S. 7—8; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 92—94; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 159—65; (jfr. Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1867 I, S. 505—15, 517—71, 612—15 og II, S. 236, 237—38, 295—98, 356—59, 384—92, 411—16, 549—55; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1869 I, S. 27, 29, 264—79, 331, 835 og II, S. 43—48, 178—83, 199—202, 401—406).

Tilskipun, er hefir inni að halda viðauka við tilskipun 5. janúarmán. 1866 um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar, er hefir inni að halda viðauka við tilskipun 5. janúarmán. 1866 um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Komi upp skæður næmur sjúkdómur í fjenu á Íslandi, og svo sjerstaklega stendur á, að aðskilnaði þeim á fjenu og lækningum, sem skipað er fyrir um í tilskipun 5. janúarmán. 1866, verður ekki komið við að notum, skal hlutaðeiganda amtmanni heimilt, til þess að sporna við frekari útbreiðslu sjúkdómsins, að láta skera niður fjeð á því eða þeim heimilum, þar sem hans hefir vart orðið, þó skal amtmaður, þar sem prófaður dýralæknir er, hafa hann og annars hlutaðeigandi lögreglustjóra, alþingismann og tvo bændur, er hreppsbúar kjósa, í ráðum með sjer, áður látið sje skera niður á þenna hátt.

2. gr. Þegar niðurskurður á fram að fara samkvæmt því, sem nú var sagt, þá skal hreppstjóri og aðstoðarmenn þeir, sem nefndir eru í tilskipun 5. januarm.

1866 2. grein, með umsjón hlntaðeiganda sýslumanns virða kindurnar, áður þeim sje slátrað. Þegar kindurnar eru virtar, skal fyrst setja á þær hverja um sig það verð, sem þær eru í eptir ásigkomulagi þeirra, þegar þær eru skornar, og eptir almennu gangverði á þeim stað og á þeim tíma árs, þó svo að ekki sje haft tillit til sjúkdóms þess, sem er orsök í niðurskurðinum, og þar næst það verð, sem ætla má að kindurnar hafi, þegar búið er að slátra þeim. Tvo þriðjunga af mismuninum af þessum tveim virðingarverðum skal bæta eigendunum. 1871. 4. Marts.

3. gr. Af endurgjaldi því, sem fundið er á þenna hátt, skulu allir fjáreigendur í þeim hrepp, þar sem látið hefir verið skera niður, greiða helminginn, nemi hann eigi meiru, en 100 rd., en ella skal hann greiddur af öllum fjáreigendum í þeirri sýslu, sem í hlut á; í báðum tilfellum skal jafna honum niður og heimta hann saman samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í 3. gr. tilskipunar 5. janúarmán. 1866. Hinn Helminginn skal greiða úr jafnaðarsjóði þess amts, sem í hlut á, og skal borga hlutaðeigendum hann undir eins og búið er að heimta gjaldið til jafnaðarsjóðsins saman. Þó getur amtmaður, ef því verður við komið eptir ástandi jafnaðarsjóðsins, borgað fyrir fram uppí þenna helming endurgjaldsins til þess að útvega nýjan fjárstofn, að svo miklu leyti sem það verður álitið tiltækilegt að útvega hann í stað fjár þess, sem skorið hefir verið niður.

4. gr. Fyrir virðingargjörð þá, sem um er rætt í 2. grein, má amtmaður veita hreppstjórunum og aðstoðarmönnum þeirra hæfilega borgun samkvæmt 3. gr. tilskipunar 5. janúarmán. 1866, samt skal þóknun sú goldin á sama hátt og sá hluti endurgjaldsins til fjáreigendanna, sem fyrsta málsgrein næstu greinar á undan ræðir um.

5. gr. Virðist sjerlega hætt við, að sjúkdómurinn dreifist út til annara hjeraða, má amtmaður leyfa, að

1871. settir sje verðir milli hinna heilbrigðu hjeraða og þeirra,
4. Marts. þar sem sóttnæmið er, og, ef kringumstæðurnar mæla með því, greiða tillag úr jafnaðarsjóði amtsins til varðanna, en ekki má tillagið samt fara fram yfir helminginn af kostnaðinum til varðanna. Komi til að setja slíkan vörð til tryggingar fjenu í öðrum ömtum en því, þar sem veikinnar hefir orðið vart, skulu amtmenn þeir, sem í hlut eiga, koma sjer saman um, hvað gjöra skuli í því efni. Þegar vörður er settur á kostnað fleiri amta, þá skulu gjöldin til hans greidd á þann hátt, að hlutaðeigandi jafnaðarsjóðir gjalda helminginn eptir tölu lausafjárhundraðanna í hverju amti, en hinn helminginn greiða fjáreigendurnir í þeim sýslum, sem einkum og beinlínis á að tryggja með verðinum, og skal þeim helmingnum jafnað niður á þá samkvæmt 3. gr. í tilskipun 5. janúarmán. 1866.

6. gr. Með yfirsjónir gegn þessari tilskipun skal farið eptir því, sem fyrir er mælt í 7. og 8. grein tilskipunar 5. janúarmán. 1866, og er hún að öðru leyti í fullu gildi eptir sem áður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 4. dag marzm. 1871.

Forordning indeholdende Tillæg til Forordn. af 5. Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning indeholdende Tillæg til Forordn. 5. Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island, byde og befale Vi som fölger:

§ 1. Udbryder der en ondartet smitsom Sygdom blandt Faarene paa Island, og der er saadanne særegne Omstændigheder tilstede, at den i Forordn. af 5. Januar 1866 anordnede Afsondring og Lægebehandling

ikke med Nytte kan komme til Anvendelse, skal vedkommende Amtmand til Standsning af Sygdommens videre Udbredelse være bemyndiget til at foranstalte Nedslagtning af den eller de enkelte Faarebesætninger, i hvilke den nævnte Sygdom er opstaaet. Dog skal Amtmanden, hvor en examineret Dyrlæge haves, tage denne og ellers vedkommende Politimester, Althingsmand samt tvende af Reppens Indbyggere valgte Bönder paa Raad med sig, forinden saadan Nedslagtning foranstaltes.

1871. 4. Marts.

§ 2. Naar Nedslagtning ifölge det Foranförte skal finde Sted, skulle de paagjældende Faar forinden Slagtningen taxeres af Repstyreren og de i Frdg. af 5. Januar 1866 § 2 ommeldte Medhjælpere under Ledelse af vedkommende Sysselmand. Ved Taxationen ansættes Faarene först stykkevis til den Værdi, de have ifölge den Tilstand, hvori de ere ved Nedslagtningen, efter den paa Stedet og Aarstiden gængse Pris, dog saaledes at der ikke tages Hensyn til den Sygdom, der foranlediger Nedslagtningen, og dernæst til den Værdi, som de antages at ville have, naar de ere blevne slagtede. To Trediedele af Forskjellen mellem disse tvende Taxationsværdier godtgjöres Faareejerne.

§ 3. Af den saaledes udfundne Erstatning vil, saafremt dennes Belöb ikke overstiger 100 Rd., Halvdelen være at udrede af samtlige Faareejere i den Rep, hvor Nedslagtningen er bleven foranstaltet, men i modsat Fald af samtlige Faareejere i det paagjældende Syssel; i begge Tilfælde paalignes og opkræves Belöbet i Overensstemmelse med de i Forordn. af 5. Januar 1866 § 3 fastsatte Regler. Den anden Halvdel udredes af vedkommende Amtsrepartitionsfond og udbetales Vedkommende, saasnart Afgiften hertil er bleven opkrævet. Dog kan Amtmanden, hvis Repartitionsfondens Tilstand tillader det, udbetale et Forskud herpaa til Anskaffelse af nye Faarebesætninger, saafremt det skjönnes til-

1871. raadeligt at anskaffe saadanne istedetfor de nedslagtede
4. Marts. Besætninger.

§ 4. For den i § 2 ommeldte Forretning kan der af Amtmanden tilstaas saavel Repstyrerne som Medhjælperne en passende Godtgjörelse overensstemmende med Reglerne i Forordn. af 5. Januar 1866 § 3, dog at denne Godtgjörelse bliver at udrede paa samme Maade som den i foregaaende Paragrafs förste Punktum omhandlede Andel af Erstatningen til vedkommende Faareejere.

§ 5. Skjönnes der at være særlig Fare for Sygdommens Udbredelse til andre Distrikter, kan Amtmanden tilstede Opstilling af Vagthold mellem de smittede og de sunde Distrikter og, naar Omstændighederne tale derfor, hertil af Amtsrepartitionsfonden yde et Bidrag, der dog ikke maa overstige Halvdelen af de til Vagtholdet medgaaende Omkostninger. Er der Spörgsmaal om at opstille et saadant Vagthold for at sikre Faarene i andre Amter end det, hvor Sygdommen er udbrudt, have vedkommende Amtmænd at træffe Overenskomst om, hvad der i saa Henseende vil være at foretage. Naar Vagthold opstilles for flere Amters Regning, afholdes Omkostningerne hertil saaledes, at de vedkommende Repartitionsfonds udrede Halvdelen i Forhold til Lösegodshundredernes Antal i hvert Amt, medens den anden Halvdel udredes af Faareeierne i de Sysseler, der nærmest og umiddelbart söges sikrede ved Vagtholdets Opstilling, og paalignes dem i Overensstemmelse med Forordn. af 5. Januar 1866 § 3.

§ 6. Med Hensyn til Forseelser imod nærværende Forordning skulle de i Forordn. af 5. Januar 1866 §§ 7 og 8 indeholdte Bestemmelser være anvendelige, og vedbliver denne Forordning iövrigt at være i fuld Gyldighed.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 4. Marts 1871.

Lov om **Tillægsbevilling for Finansaaret** fra 1. April **1870** til 31. Marts **1871**. Khavn den 18. Marts 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark for 1871 Nr. 45, S. 92—101; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 109—15. — **Uddrag.** 1871. 18. Marts.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

— — — — — — — — — — — —

§ 11. Som Tillæg til de i Finanslovens (af 28. Maj 1870) § 20 for Justitsministeriet opförte Udgifter bevilges — — — — — — — — — —

5. ad VI A 1.	Lönninger 62 Rd. 48 Sk.	
	Tillæg . . 22 — » —	
		84 Rd. 48 Sk.
6. ad VI A 3.	Andre Udgifter	438 — 21 —
7. ad VI B 3.	Andre Udgifter til Geistheden	16 — » —

— — — — — — — — — — — —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjörelse om at de i den allerh. Rosol. af 25. Septbr. 1848 Jordemoderelever fra Island, Færöerne og Grönland indrömmede to **Fripladser paa Födsels- og Plejestiftelsen** maa betragtes som extraordinære, saaledes at de kunne besættes uden Hensyn til, om det fulde Antal ordinære Elevpladser allerede ere bortgivne. Khavn d. 25. Marts 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark f. 1871 Nr. 51, S. 192-93. Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 203—4. 25. Marts.

Paa Justitsministeriets derom allerund. nedlagte Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 17. d. M. allern. at bifalde, at de to Fripladser paa den kgl. Födsels- og Plejestiftelse, der ved den allerh. Re-

1871. solution af 25. Septbr. 1848[1]) ere forbeholdte Jorde-
25. Marts. moderelever for Island, Færöerne og Grönland, betragtes som extraordinære, saaledes at de kunne besættes efter Indstilling af vedkommende Autoriteter, uden Hensyn til om det fulde Antal ordinære Elevpladser allerede ere bortgivne, dog at denne Begunstigelse kun indrömmes, forsaavidt Eleverne fra de nævnte Lande möde paa en saadan Tid, at deres Undervisning kan tilendebringes i det sædvanlige Undervisningskursus, at der ikke vil kunne indrömmes de senere Anmeldte nogen Friplads, dersom begge Fripladser allerede skulde være besatte, og at vedkommende Autoriteter, forinden Undervisningen tager sin Begyndelse, nemlig hvert Aars 1. Septbr., maa gjöre behörig Anmeldelse til Direktionen for Födsels- og Plejestiftelsen om, hvilke Fruentimmer disse Fripladser i det forestaaende Undervisningskursus önskes tildelte.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab. — Justitsministeriet den 25. Marts 1871.

25. Marts. **Lov** indeh. **Tillæg til Indfödsretsloven af 15. Januar 1776.** Khavn den 25. Marts 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 Nr. 54, S. 196; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 196.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

§ 1. Danske Indfödte, som ere Statsborgere i et fremmed Land, kunne ikke udöve de til Indfödsret knyttede Rettigheder, ligesom de ej heller ere undergivne de af Indfödsret flydende Forpligtelser.

---

[1]) Justitsm. Cirkulære 10. Oktbr. 1848, se Lovsaml. for Island XIV S. 193—95.

De indtræde i Udövelsen af alle de af Indfödsret flydende Rettigheder og maa bære alle af Indfödsret flydende Forpligtelser, naar de tage fast Bopæl her i Landet og lade sig löse fra det undersaatlige Forhold til paagjældende fremmede Land eller, hvor saadant efter disses Love ikke er muligt, afgive en Erklæring til Indenrigsministeriet om, at de frasige sig alle af dette Forhold flydende Rettigheder. 1871. 25. Marts.

Hvis deres Ophold her i Landet udstrækker sig til to Aar eller derover, anses de uden videre Bevis at være udtraadte af det undersaatlige Forhold til paagjældende fremmede Lande; dog skal Regjeringen være bemyndiget til ved Traktater at vedtage herfra afvigende Regler paa Betingelse af Gjensidighed.

§ 2. Denne Lov gjælder ikke for de Personer, hvem der i Henhold til Fredstraktaten af 30. Oktbr. 1864 Art. XIX er forbeholdt Indfödsret.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 25. Marts 1871.

Anordning om **Benyttelsen af Posterne.** Khavn den 28. Marts 1871. — Lovtid. f. Kgr. Danmark 1871 Nr. 59, S. 207 ff.; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 205 ff. — **Uddrag.** 28. Marts.

Afsnit I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Anordningens Omraade.

I. Denne Anordning angaar: a) Breve, Pengebreve og Pakkesager, Postanvisninger og Postopkrævninger, Tidender og Tidsskrifter, der vexles mellem forskjellige Poststeder i Kongeriget og paa Færöerne (Stationsforsendelser), ikke beröre mere end ét Poststed, hvad enten de af Postvæsenet befordres, omdeles og indsamles paa Landet (Distriktsforsendelser), eller de blot udleveres eller omdeles paa det Poststed, hvor de ere indleverede (lokale Postforsendelser, jfr. Lov om

1871. Postvæsenet af 7. Januar 1871 § 6, 2det Stykke),
28. Marts. vexles mellem Posthusene i Kongeriget og paa Færöerne paa den ene Side og Posthusene paa Island og i de danske vestindiske Besiddelser paa den anden Side, Alt forsaavidt Forsendelserne ikke nnder Postbefordringen beröre fremmed Postomraade. — b) Reisende og deres Reisegods med Personposterne i Kongeriget.

II. Derimod angaar Anordningen ikke, uden forsaavidt Saadant særlig er eller bliver bestemt: a) Postforsendelser, der under Postbefordringen mellem Posthnsene i Kongeriget, Kolonierne og Bilandene beröre fremmed Postomraade; b) Forsendelser mellem de nævnte Posthuse og Udlandet, hvad enten der finder en formelig Postudvexling Sted eller ikke.

— — — — — — — — — — — —

Afsnit III. Om Breve, Pengebreve og Pakkesager.

— — — — — — — — — — — —

§ 5. Portoberegningen.

I. Portoen er for hver af de nedenanförte Forsendelser: A. For löse Breve: 1) Brevforsendelser, der ikke ere bestemte til et andet Poststed: naar de ere forud frigjorte, 2 Sk., naar de ikke forud ere frigjorte, 4 Sk. Hernnder henföres lokale Brevforsendelser og Distriktsforsendelser jfr. Afsn. I § 1 I), derimod ikke de Brevforsendelser, der ere nedlagte i de paa de bevægelige Postkontorer, i private Skibe eller paa Postvogne anbragte Postbrevkasser. — 2) Brevforsendelser mellem Kongeriget og Færöerne paa den ene Side og Island paa den anden Side: a) almindelige Breve, som forud ere frigjorte, og Brevkort 8 Sk.; almindelige Breve, som ikke forud ere frigjorte, 16 Sk; b) trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand eller simpelthen sammenlagte eller bestaaende af aabne Kort samt

Vareprøver og Mönstre, naar de ere forud frigjorte og de övrige Betingelser (jfr. nedenfor under Nr. 7) fuldstændig ere opfyldte, 4 Sk. — 3) Brevforsendelser mellem Kongeriget, Færöerne og Island paa den ene Side, og de danske vestindiske Besiddelser paa den anden Side, naar Forsendelsen ikke behandles af noget fremmed Postvæsen: a) almindelige Breve, som forud ere frigjorte, og Brevkort 8 Sk. (opkræves i Vestindien med 4 Cents); almindelige Breve, som ikke fornd ere frigjorte, 16 Sk. (opkræves i Vestindien med 8 Cents); b) trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand eller simpelthen sammenlagte eller bestaaende af aabne Kort samt Vareprøver og Mönstre, naar de ere fornd frigjorte og de övrige Betingelser (jfr. nedenfor under Nr. 7) fuldstændig ere opfyldte, 4 Sk. (opkræves i Vestindien med 2 Cents). — 4) Ere de under Nr. 1—3 nævnte Forsendelser anbefalede, betales endvidere 8 Sk. (i Vestindien 4 Cents) for hver Forsendelse. — 5) Besörges de i Postlovens § 12 eller de ovenfor omhandlede Brevforsendelser ved Estafettebefordring (jfr. § 2 II), erlægges foruden Portoen m. v. et Expeditionsgebyr for samtlige paa én Gang fra samme Afsender befordrede Forsendelser af 16 Sk. for hver Extrapoststation (Afgangs-, Gjennemgangs- eller Ankomststation), Estafetten berörer. (Om Gebyret for Udbringning af Estafette- eller Expresforsendelser se § 6 VII). — 6) Den i Postlovens § 12 a 1 fastsatte modererede Porto for ufrankerede Breve til eller fra Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder anvendes paa Brevforsendelser, der befordres mellem forskjellige Poststeder i Kongeriget og paa Færöerne og enten afgaa fra de i Anordning om Behandlingen af Postforsendelser til og fra Stats- og kommunale Myndigheder af 21. d. M. §§ 1 og 7 omhandlede Stats- og kommunale Myndigheder og ere forsynede med Paategningen »N. P.« (nedsat Porto) eller afgaa til disse Myndigheder med den behörig underskrevne Paategning: »Befalet Beret-

1871. 28. Marts.

1871. ning» eller »Afæsket Erklæring«. — 7) Betingelserne
28. Marts. for, at de i Postlovens § 12 a 2 og ovenfor under Nr. 2 b og Nr. 3 b nævnte trykte Sager m. v. kunne komme ind under den for dem anförte modererede Brevtaxt, ere fölgende: a) Forsendelserne maa være forud fuldstændig frigjorte. b) De maa kun indeholde elle bestaa af: trykte, lithograferede, metallograferede, fotograferede eller andre lignende ved mekaniske Midler tilvejebragte Gjenstande; aabne Kort (hvorunder ogsaa henregnes Brevkort med trykt Bagside); Varepröver og Mönstre (herunder ogsaa forstaaet ikke haandtegnede Broderi- og lignende Mönstre), der ikke have selvstændig Handelsværdi. Samtlige Forsendelser maa være af en saadan Beskaffenhed, at de egne sig til Befordring sammen med Brevene. Til trykte Sager m. v. henregnes ikke de ved Kopiermaskine eller ved Gjennemtryk tilvejebragte skrevne Sager. c) De maa ikke indeholde flere Sager, der hver især hidröre fra Forskjellige eller ere betegnede som bestemte til Forskjellige. d) De maa af haandskrevne Tilföininger ikke indeholde Andet end: i Almindelighed: dens Adresse, til hvem den hele Forsendelse er bestemt, Afsenderens Navn, Firma, Stilling, Bopæl, Afsendelsesstedet og Datum; derhos: i Priskuranter: Pris- eller Rabatangivelser samt Forandringer deri; i eller ved Korrekturark: det Manuskript, de Rettelser, Tilföininger, Henvisninger og deslige, der have Hensyn til det paagjældende Arbeide; i Anmeldelser angaaende Forretningsreisende: den Reisendes Navn og Tidspunktet for hans Ankomst[1]); i eller ved Vareprøver og Mönstre: Fabrik- eller Handelsmærker, derunder indbefattet Varernes nærmere Betegnelse, Nummere og Priser. Mærker, Tal og Streger paa trykte og lignende Sager betragtes som tilladelige Tilföininger, ligeledes Kolorering

[1]) Jfr. Gen. Post. Dir. Cirk. af 15. Maj 1871 i Min. Tid. 1871 A S. 100.

af Billeder og Kort, derimod ikke Haandtegninger. e) De maa være indpakkede eller tillukkede saaledes, at Indholdets Beskaffenhed let og sikkert kan undersöges eller skjönnes. Anvendes Kors- eller Enkeltbaand, maa disse være löse, saaledes indrettede, at de ikke skjule hele Indholdet, og at de let kunne afstryges. Trykte og lignende Sager maa kun nedlægges i Konvolut, naar denne, der selvfölgelig skal være aaben, paa Forsiden tydelig er paategnet: »Trykte Sager«, og saadanne Sager maa, forsaavidt de sendes uden Omslag, ikke være sammenbundne, tilklæbede eller tillukkede ved Segl eller Oblat. Varepröver og Mönstre, der ikke kunne forsendes under Kors- eller Enkeltbaand, kunne vel nedlægges i smaa Poser og lignende Omslag, men disse maa da være særlig indrettede til med Lethed at aabnes og tillukkes. f) Ere de under Litra a—e anförte Betingelser ikke fuldstændig opfyldte, anvendes den for de tilsvarsnde almindelige ufrankerede Breve foreskrevne Taxt, hvorved dog Værdien af paaklæbede Frimærker fradrages. — B. For Pengebreve: 1) Naar de ikke ere bestemte til et andet Poststed (lokale' Forsendelser og Distriktsforsendelser): 4 Sk. for hvert Pengebrev og desuden en Assurancepræmie af 2 Sk. for hvert 100 Rd. eller derunder af den paa Brevet angivne Værdi. — 2) Mellem Kongeriget og Færöerne paa den ene Side og Island paa den anden Side: 16 Sk. for hvert Pengebrev og desuden en Assurancepræmie af 8 Sk. for hvert 100 Rd. eller derunder af den paa Brevet angivne Værdi. — 3) Mellem Kongeriget, Færöerne og Island paa den ene Side og de danske vestindiske Besiddelser paa den anden Side, naar Forsendelserne ikke behandles af noget fremmed Postvæsen: 16 Sk. (opkræves i Vestindien med 8 Cents) for hvert Pengebrev og desuden en Assurancepræmie af 8 Sk. (opkræves i Vestindien med 4 Cents) for hvert 100 Rd. eller derunder af den paa Brevet angivne Værdi. — 4) Betalingen for Efter-

1871.
28. Marts.

1871. tælling af Pengebreves Indhold beregnes efter de i
28. Marts. Postlovens § 12 b indeholdte Regler, der anvendes saaledes, at Betalingen udregnes efter den Sum, hvorpaa Indholdet lyder (jfr. § 9 VII), og at, forsaavidt Betalingen opkræves i Vestindien, regnes hver Skilling lig med 1 Cent. — C. For Pakkesager: 1) Naar de ikke ere bestemte til et andet Poststed (lokale Forsendelser og Distriktsforsendelser): 4 Sk. for hver Pakke med Tillæg af 2 Sk. for hvert Pund af Pakkens Vægt. Er Værdi angiven, betales endvidere en Assurancepræmie af 2 Sk. for hvert 100 Rd. eller derunder af den angivne Værdi — 2) Mellem Kongeriget og Færöerne paa den ene Side og Island paa den anden Side: 12 Sk. for hver Pakke med Tillæg af 4 Sk. for hvert Pund af Pakkens Vægt. Er Værdi angiven, betales endvidere en Assurancesum af 8 Sk. for hvert 100 Rd. eller dernnder af den angivne Værdi. — 3) Mellem Kongeriget, Færöerne og Island paa den ene Side og de danske vestindiske Besiddelser paa den anden Side, naar Forsendelserne ikke behandles af noget fremmed Postvæsen: 12 Sk. (opkræves i Vestindien med 6 Cents) for hver Pakke med Tillæg af 4 Sk. (opkræves i Vestindien med 2 Cents) for hvert Pund af Pakkens Vægt. Er Værdi angiven, beregnes endvidere en Assurancepræmie af 8 Sk. (opkræves i Vestindien med 4 Cents) for hvert 100 Rd. eller derunder af den angivne Værdi. — 4) Brökdele af et Pund regnes for et helt Pund. — 5) For Adressebreve beregnes ingen Betaling. — II. Modtagelsesbeviset til Erhvervelse af Modtagerens Kvittering for anbefalede Breve, Pengebreve eller Pakkesager udfærdiges og medsendes af vedkommende Posthus uden Betaling. For Tilbagesendelsen af det kvitterede Bevis forudbetaler Afsenderen derimod Porto som for et tilsvarende almindeligt Brev. — III. a) For Forsendelser, der i fölgende Tilfælde afgaa til et andet Poststed end det, hvortil de oprindelig vare bestemte, nemlig: naar de

maa betragtes som uanbringelige, paa Forlangende omexpederes af Postvæsenet, ved selve Udleveringen tilbagevises, tilbagegives eller omadresseres, ved förste Leilighed tilbageleveres i uskadt Stand, efterat Vedkommende har ladet de ankomne Postsager afhente, tilbageleveres i uskadt Stand, fordi den, der paa en Andens Vegne har modtaget dem, ikke kan bringe Vedkommende dem ihænde, beregnes for Omexpeditionen fölgende Tillægsporto: for löse Breve Intet, for Pengebreve 1 Sk. (opkræves i Vestindien med 1 Cent) pr. 100 Rd., dog i intet Tilfælde mindre end 4 Sk. (naar Opkrævningen sker i Vestindien, 2 Cents), for Pakkesager 1/2 Sk. (opkræves i Vestindien med 1 Cent) pr. Pund, hvorved Brökskilling afrundes opefter, dog i intet Tilfælde mindre end 4 Sk. (naar Opkrævningen sker i Vestindien, 2 Cents). Sker Videresendelsen paa en Strækning, for hvilken der gjælder en höjere Taxt end den, der gjaldt for den almindelige Besörgelse, beregnes desuden Forskjellen mellem de to Taxter. Saavel det sidstnævnte Tillægsbelöb som Tillægsportoen for Omexpeditionen bliver, selv om Forsendelsen oprindelig er afgaaet frankeret, affordret Modtageren, forsaavidt de nævnte Belöb ikke forudbetales af den, der har forlangt Omexpeditionen. Begge Belöb eftergives dog for saadanne Forsendelser, der ikke maa besörges uden at være forud fuldstændig frigjorte[1]). b) Naar en Forsendelse i andre Tilfælde afgaar med Posten fra det oprindelige Adressested til et nyt Bestemmelsessted, betragtes den som en ganske ny Forsendelse. — — — — — — — — — — — — —

1871. 28. Marts.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

[1]) Jfr. Gen. Post. Direkt. Cirk. af 10. Maj 1871 Nr. 2 i Min. Tid. 1871 A S. 99—100.

1871. 1. April. **Forelöbig Anordning om Pension for afskediget anden Assessor og Justitssekretær i den kgl. isl. Landsoverret, Benedikt Sveinsson.** Khavn den 1. April 1871. - - Isl. Forest. og Resol. Protok. 1871 Nr. 11. Lovtid. for Kgr. Danm. for 1871 i Tillæget Nr. 7, S. 9; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 298—99; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 166.

Tilskipun til bráðabirgða um eptirlaun handa öðrum yfirdómara og jústízsekretera í hinum konungl. íslenzka landsyfirrjetti, Benidikt Sveinssyni, sem hefir verið vikið frá embætti.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Um leið og Vjer að öðru leyti áskiljum Oss, áður en Vjer gjörum út um þetta mál að fullu og öllu, að bera það undir álit Vors trúa alþingis, bjóðum Vjer og skipum fyrir til bráðabirgða á þessa leið:

Öðrnm yfirdómara og jústízsekretera í hinum konunglega íslenzka landsyfirrjetti, Benidikt Sveinssyni, sem hefir verið vikið frá embætti, skulu veittir 450 rd. úr hinum íslenzka landsjóði í árleg eptirlaun frá 1. aprílm. þ. á.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll 1. dag aprílm. 1871.

Forelöbig Anordning om Pension for afskediget anden Assessor og Justitssekretær i den kgl. islandske Landsoverret, Benedikt Sveinsson.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Idet Vi iövrigt forbeholde Os, inden Vi tage endelig Beslutning i Sagen, at indhente Vort tro Althings Betænkning, byde og befale Vi forelöbig, som fölger:

Afskediget anden Assessor og Justitssekretær ved den kgl. islandske Landsoverret, Benedikt Sveinsson,

tillægges der af den islandske Landkasse 450 Rd. i aarlig Pension fra 1. April d. A. at regne. 1871. 1. April.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 1. April 1871.

Kommissorium for Assessor i Höjesteret V. L. Finsen, Orlogskapitain O. H. Lütken, Postinspektör for Östifterne H. G. Petersen, Althingsmand Jón Sigurðsson og Grosserer C. P. A. Kock til at træde sammen i en Kommission **for at undersöge Tilraadeligheden af en regelmæssig Dampskibsfart omkring Islands Kyster.**[1] Khavn d. 12. Apr. 1871. 12. April.

Christian den Niende &c. Vide maa I, Os Elskelige (Navnene), at Vi, da Althinget gjentagne Gange har fremsat Önske om Tilvejebringelsen af en regelmæssig Dampskibsfart omkring Islands Kyster, uden at der imidlertid foreligger noget Materiale til at bedömme, hvilken Trafik der kunde gjöres Regning paa, ligesom der heller ikke haves noget paalideligt Overslag over de Udgifter, der maa antages dertil at ville medgaa, samt da det nu, efter at Loven om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget af 2. Januar d. A. er udkommen, vil være det betimeligste Tidspunkt til at anstille de fornödne Undersögelser om, hvorvidt det vil være gjörligt at indrette en saadan Dampskibsfart, hvortil Udgifterne ville være at udrede af den islandske Landkasse, have fundet for godt at nedsætte en Kommission med det Hverv at tage alle herved i Betragtning kommende Forhold under Overvejelse Det er derfor Vor allernaad. Villie og Befaling til Eder, at I rette Eders Leilighed efter at sammentræde i en Kommission for at undersöge og dröfte Tilraadeligheden af

[1]) Ministerialtid. for Kgr. Danmark 1871 B. S. 130; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 166—67.

1871. for Islands Regning at iværksætte en regelmæssig
12. April. Dampskibsfart omkring Islands Kyster og navnlig ogsaa overveje Spörgsmaalet om, hvorledes den omhandlede Dampskibsfart paa hensigtsmæssigste Maade kunde være at sætte i Forbindelse med den bestaaende Postdampskibsfart mellem Danmark og Island. I bemeldte Kommission ville Vi allernaad. have det overdraget til Dig: Finsen at före Forsædet, og ville Vi iövrigt have Eder bemyndigede til fra kyndige Mænd, som dertil ere villige, at modtage Erklæringer og Oplysninger, som I til det omhandlede Hvervs Udförelse maatte önske, ligesom I i sin Tid til Vort Justitsministerium have at indsende Eders Betænkning og Forslag.

Derefter I Eder allerund. have at rette. Befalende Eder Gud! — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 12. April 1871.

Efter H. Kgl. Majestæts allern. Befaling.

15. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Fremgangsmaaden ved Appel til Overretten af Justitssager.** Khavn den 15. April 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 337. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 168—69.

I behgl. Skriv. af 31. August f. A. har Nord- og Östamtet reist Spörgsmaal om Fortolkningen af Frdg. om Kriminalvæsenet paa Island af 24. Januar 1838 § 15, forsaavidt angaar Fremgangsmaaden ved Iværksættelsen af Appel til den kgl. islandske Landsoverret i Justitssager. Amtet har i saa Henseende forment, at det er stemmende med Frdgs. Udtryk og kræves af Bestemmelsens Öjemed, at den af Sysselmanden efter Domfældtes Begjæring foranstaltede Indankning maatte have samme Retsvirkning som om Stævningen var udstedt af Overövrigheden tillige paa det Offentliges Vegne,

saaledes at Sagen af Sysselmanden direkte kunde tilstilles Overretten uden at gaa gjennem Amtet, og af bemeldte Ret i enhver Henseende tages under Paakjendelse. Derimod har Landsoverretten statueret, at Frdgn. ikke tillader at betragte en efter Domfældtes Begjæring af Sysselmanden foranstaltet Appel paa den anförte Maade, ligesom der efter Overrettens Formening heller ikke haves Hjemmel til, at Sysselmanden i Egenskab af Underövrighed paa Overövrighedens Vegne erklærer Appel for det Offentlige, og da dette har draget til Fölge, at Akterne i alle Justitssager maa indsendes til vedkommende Amt, for at samme kan udöve den i saa Henseende fornödne Kontrol og eventuelt tilbagesende Akten til Forkyndelse af Amtets Beslutning om Appel paa det Offentliges Vegne, hvorved der formentlig foraarsages et ikke ubetydeligt Ophold af de paagjældende Sager, har Amtet henstillet til Justitsministeriet, om der ikke maatte være Grund til at træffe særlige Foranstaltninger i den omhandlede Henseende. 1871. 12. April.

Efter i denne Anledning at have indhentet Erklæringer fra Stiftamtmanden over Island og Amtmanden over Vestamtet, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt fornöden Iagttagelse tjenstl. melde Fölgende:

Med Hensyn til den almindelige Bestemmelse i ommeldte Forordnings § 1, hvorefter de danske kriminalprocessuelle Regler overföres paa Island »med de Undtagelser og nærmere Bestemmelser, som i det Fölgende ville blive fremsatte«, sammenholdt med den ganske almindelige Regel i Frdgns. § 15 om at Sysselmændene have at foranstalte det Fornödne med Hensyn til Underretsdommens Indankning — maa Justitsministeriet være af den Formening, at nysnævnte § 15 maa fortolkes i Overensstemmelse med de i Kongeriget efter Forordning indeholdende nærmere Bestemmelser ang. Jurisdiktionsforholdene i kriminelle Sager m. v. af

1871. 29. Novbr. 1837 § 7 gjældende Regler, saaledes at
12. April. Akterne i Justitssager i Tilfælde saavel af nödvendig Appel som af Appel fra Domfældtes Side bör med de samme af Sysselmanden i den omhandlede Henseende meddelte Paategninger indsendes til Amtet, som har at besörge dem videre til Overretten, saafremt det i sidste Fald ikke maatte findes nödvendigt at erklære Appel tillige paa det Offentliges Vegne, i hvilket Tilfælde Akten nemlig vil være at tilbagesende til Forkyndelse for Vedkommende af Amtets derom tagne Beslutning, og derefter at tilstille Amtet, for af dette at indsendes til Overretten.

Idet Ministeriet ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at bevirke nogen Forandring i disse Regler, skal man ikke undlade at henlede Amtets Opmærksomhed paa, at det, naar Sagen indankes af Domfældte, ikkun vil være nödvendigt tillige at foranstalte Appel paa det Offentliges Vegne i de Tilfælde, hvor der er tillagt ham Frifindelse for en af flere under samme Sag paatalte Forbrydelser (jfr. Kanc. Cirk. 28. April 1851 og 15. Decbr. 1852), hvorimod Appel paa det Offentliges Vegne ikke er fornöden for at faa en ikjendt Straf skjærpet, idet der Intet er til Hinder for, at Overretterne forhöje den for en Forbrydelse ikjendte Straf, selv om Sagen alene er indanket efter den Domfældtes Begjæring (jfr. Höjesteretsdom af 16. April 1868 m. fl.). [1]

15. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forholdet mellem Finanshovedkassen i Kjöbenhavn og Islands Jordebogskasse** efter at Lov 2. Januar 1871 er traadt i Kraft. Khavn den 15. April 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 340.

---

[1]) s. D. udgik lignende Skriv. saavel til Stiftamtmanden som til Amtmanden over Vestamtet.

Efter at det ved Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget af 2. Januar 1871 § 5, jfr. § 7, er bestemt, at med den i förstnævnte § omhandlede Ordning skal alt hidtidigt Mellemværende mellem Statskassen og Island være endelig afgjort fra 1. d. M. at regne, er der ved Omforening mellem Justitsministeriet og Finansministeriet bleven truffet fölgende nærmere Bestemmelse om det fremtidige gjensidige Forhold mellem Finanshovedkassen her i Staden og den islandske Jordebogskasse. 1871. 15. April.

Medens det er en Selvfölge af den anförte Lovs Indhold, at Jordebogskassen fra 1. d. M. at regne maa ophöre at være en Underafdeling af den danske Statskasse, og herefter vil være at anse som Hovedkasse for Islands særlige Finanser, vil dog Mellemværendet mellem Finanshovedkassen og Jordebogskassen ikke ganske ophöre, idet der nemlig mellem begge vil vedblive at være et Mellemregnings- eller Versurforhold. I Finanshovedkassen vil der paa samme Maade som hidtil kunne ske Indbetalinger af særlige islandske Indtægter og af Deposita i Henhold til Finansm. Bekjendtgjörelse af 4. April f. A.[1]), ligesom der gjennem bemeldte Kasse vedblivende vil kunne ske Udbetaling af Udgifter vedkommende det islandske Budget, saavelsom af Summer, som ere deponerede i Jordebogskassen i Henhold til kgl. Resol. af 8. Maj 1839[2]). De saaledes gjorte Udtællinger ville blive förstnævnte Kasse refunderede ved tilsvarende Afdrag i Islands Krav paa den danske Statskasse, der kommer til at bestaa dels af det ved Loven af 2. Januar d. A. tilsagte Tilskud, dels af de i Finanshovedkassen skete Indbetalinger for Islands Regning, dels af de ved Jordebogskassen foretagne Udbetalinger for Statskassen. Over det hele Mellemværende vil der under Navn af »Versurkonto for Is-

[1]) se Lovsaml. f. Island XX S. 485—86.
[2]) se Lovsaml. for Isl. XI S. 355—57.

1871. lands Jordebogskasse« i Statsbogholderiet blive fört en
15. April. löbende Regnskabskonto, der til enhver Tid vil udvise, hvad Island skylder eller faar tilgode hos Statskassen. Den i Jordebogskassen den 1. d. M. værende kontante Beholdning har Finansministeriet samtykket i forelöbig at lade forblive i samme, saaledes at den indtil videre föres til Udgift for Island i Mellemværendet, og hvad endelig angaar de samme Dag indestaaende, Statskassen tilkommende Restancer paa islandske Indtægter, vedkommende Finansloven for Finansaaret 1870—71 og tidligere Finansaar, da ville disse i Mellemværendet blive förte paa en særlig Restancekonto, der efterhaanden vil blive tilgodeskrevet for, hvad der paa Restancerne afbetales.

Ved i Forbindelse med Skriv. herfra af 4. f. M.[1]) at meddele Hr. Stiitamtm. Foranstaaende til behgl. Efterretning, skulde man tjenstl. tilföje, at Landfogden i Island i Dag herfra er anmodet dels om i Jordebogskasseregnskabet at ville före enhver i bemeldte Kasse gjort Indbetaling paa de ommeldte Statskassen tilkommende Restancer til Indtægt for Finanshovedkassen paa en særlig Restancekonto med i det Enkelte gaaende Angivelse af, paa hvilken Finanslovens specielle Konto de enkelte Indbetalinger ere gjorte, dels om herefter ved hvert Kvartals Udlöb til Afbenyttelse for Statsbogholderiet hertil at ville indsende særlig Afregning over de ved Jordebogskassen i Kvartalets Löb for Statskassens Regning stedfundne Ind- og Udbetalinger.

15. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. Forstaaelsen af § 2 i Frdg. ang. Forandring i Bestemmelserne om **Erlæggelsen af de saakaldte Hospitalslodder i Island** af 10. Aug.

---

[1]) se foran S. 46—47.

1868. Kjöbenhavn den 15. April 1871. — 1871.
Isl. Kopib. 1871 Nr. 348. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 169—70. 15. April.

Da det ved Revisionen af de i Henhold til Frdg. af 10. Augnst 1868 § 5 indsendte Regnskaber over de i afvigte Aar i 7 af Islands Sysseler og Kjöbstaden Reykjavík faldne Hospitalslodder har vist sig, at de paagjældende Embedsmænd ved Afgiftens Opkrævning have fortolket den i Frdg.'s § 2 indeholdte Bestemmelse om, at »Afgiften skal beregnes efter den i hvert Aars Kapitelstaxt opförte Værdi paa Fisk og Tran«, paa forskjellig Maade, idet Nogle have beregnet Afgiften efter Kapitelstaxten for 1870—71, medens Andre have lagt Kapitelstaxten for 1869—70 til Grund for Beregningen, have Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. i behgl. Skriv. af 10. f. M. andraget paa, at Ministeriet vil bemyndige Stiftsövrigheden til at tilkjendegive vedkommende Oppebörselsembedsmænd, at bemeldte Afgift bliver at beregne efter den Kapitelstaxt, der gjælder den 12. Maj i det paagjældende Aar, uden Hensyn til, at Afgiften opkræves paa Mandtalsthingene, der först afholdes efter at den nye Kapitelstaxt er traadt i Gyldighed, samt til ved Decisionen af de Regnskaber for den omhandlede Afgift for Aaret 1869—70, i hvilke Afgiften har været beregnet efter Kapitelstaxten for 1870—71, at samtykke i, at Ansvar herfor efter Omstændighederne maa bortfalde for vedkommende Regnskabsförere.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt fornöden Iagttagelse tjenstl. melde, at det Indstillede bifaldes.

Bekjendtgjörelse om **forelöbig Ophævelse** af de hidtil gjældende Bestemmelser om **Deltagelse i Cen-** 25. April.

1871. suren ved Universitetets Embedsexaminer. Khavn
25. April. den 25. April 1871. (Kirke- og Undervisningsminist.). — Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 Nr. 81, S. 310; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 337—38.

Under 14. April d. A. har det behaget H. M. Kongen allern. at approbere, at de Lovbestemmelser[1]), som paalægge bestemte Embedsmænd at deltage i Censuren ved Universitetets Embedsexamina, og som give særlige Regler for dette Hvervs Overdragelse og Udförelse, forelöbig sættes ud af Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende.

12. Maj. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Statsobligationers Forsyning med nye Rentekoupons.** Khavn den 12. Maj 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 410. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 172.

I behgl. Skriv. af 1. Marts d. A. har Hr. Stiftamtm. anholdt om Approbation paa, at De efter Landfogdens Forslag har meddelt denne Bemyndigelse til, da Finansministeriets Bekjendtgjörelse af 22. Septbr. 1859 er aldeles ukjendt i Island, i de Interimsbeviser, der ville være at udfærdige for de i Island cirkulerende kgl. Obligationer, der indleveres til Forsyning med nye Rentekoupons, at optage en Anvisning om den Fremgangsmaade, som vedkommende Obligationsejere have at iagttage, samt at lade Omkostningerne ved Trykningen af Blanketterne hertil, der anslaas til höist 8 Rd., afholde af den ved Finansloven for 1870—71 § 20 XI e bevilgede Sum.

---

[1]) De væsentligste af disse Lovbestemmelser ere anförte i Ministerialtidenden for 1871 B Nr. 17 S. 133 i Noten.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at den begjærte Approbation herved bifaldes.[1]) 1871. 12. Maj.

Kgl. Bekjendtgjörelse til Althinget ang. **Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869.** Khavn den 22. Maj 1871. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1871 Nr. 32. Lovtid. for Kgr. Danmark for 1871, Tillæget Nr. 10, S. 15—18; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, Tillæget S. 575—81; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 173—79. 22. Maj.

Konungleg auglýsing til alþingis um árangur af þegnlegum tillögum þess og öðrum uppástungum á fundinum 1869.

Vjer Christian hinn Níundi &c. sendum Voru trúa alþingi kveðju guðs og Vora!

Af því, sem gjörzt hefir á alþingi árið 1869, höfum Vjer sjeð með allrahæstri ánægju, hvernig alþingismenn Vorir hafa leitazt við að efla Vort gagn og hag landsins. Vjer höfum vandlega látið íhuga tillögur Vors trúa alþingis um mál þau, er stjórnin bar undir álit þess hið nefnda ár, og aðrar uppástungur þingsins, og munum Vjer nú skýra hjer í einu lagi frá, hvað í þeim efnum hefir af ráðið verið.

I.

Um þegnleg álitsmál, sem komin eru frá alþingi.

Þessar rjettarbætur hafa gjörðar verið um þau mál, sem Vjer höfum fengið um þegnlegar tillögur Vors trúa alþingis:

---

[1]) jfr. hermed Justitsm. Skriv. 18. August f. A. og Justitsm. Skriv. 7. Novbr. 1872, samt Bekgj. 22. Septbr. 1859 i Dep. Tid. f. 1859, S. 603—7 og Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1870 S. 164—70.

1871. 22. Maj.

1. Tilskipun handa Íslandi 11. desemberm. 1869, um eptirmyndan ljósmynda, o. fl. (Sbr. Auglýsing fyrir Ísland 10. febrúarmán. 1870 um tilkynning um einkarjett til að eptirmynda ljósmyndir).

2. Opið brjef handa Íslandi sama dag um aðra skiptingu á lyfjavoginni en hingað til. (Sbr. Auglýsing 5. marzmán. 1870 um, hvenær opið brjef handa Íslandi 11. desembermán. 1869 um aðra skiptingu á lyfjavoginni skuli öðlast gildi, og um að hin nýja lyfjaskrá skuli leidd inn á Íslandi).

3. Opið brjef handa Íslandi sama dag, er nákvæmar ákveður um innheimtu á kröfum með forgangsrjetti hjá þeim mönnum, sem hafa látið aðra fá sjálfsvörzluveð í lausafje sínu.

4. Tilskipun fyrir Ísland 12. marzmán. 1870 um uppreist á æru o. fl.

5. Opið brjef handa Íslandi sama dag, um að þeir, sem senda inn bænarskrár og kæruskjöl, geti fengið álitsskjölin um málið.

6. Lög 2. janúarmán. 1871 um hina stjórnarlegu stöðu Íslands í ríkinu.

7. Tilskipun 4. marzmán. 1871, er inni hefir að halda viðauka við tilskipun 5. janúarmán. 1866 um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi.

8. Tilskipun sama dag um byggingu hegningarhúss og fangelsa á Íslandi, m. fl.

Þegar lagaboð þessi hafa verið samin, hafa verið vandlega íhuguðar athugasemdir þær, sem alþingi hefir gjört um þau, og hefir sumum þeirra eptir því verið breytt í ýmsu og ýmislegt verið nákvæmar ákveðið.

Að því er sjerstaklega snertir lögin 2. janúarmán. 1871, mun alþing af þeim athugasemdum, sem gjörðar eru um þetta mál í ástæðunum fyrir frumvarpi því til nefndra laga, sem lagt var fyrir ríkisþingið síðasta — en fulltrúi Vor mun skýra alþingi frá þeim, — fá vitneskju um, hversvegna stjórnin hefir álitið það skyldu sína, að leggja frumvarp það, sem tjeð lög eru byggð á,

fyrir ríkisþingið. Með því ríkisþingið samsinnti frumvarpinn, hefir stjórnin getað látið lög þessi ganga út, og er með þeim hin óraskanlega undirstaða fengin til endurbóta á fjárhags- og stjórnarmálefnum Íslands. 1871. 22. Maj.

Með tilliti til frumvarps þess, sem lagt var fyrir alþing 1869, til stjórnarskrár um hin sjerstaklegu málefni Íslands hefir alþing í þegnlegri bænarskrá farið þess á leit, að nefnt frumvarp verði ekki gjört að lögum, einsog það þá lá fyrir þinginu, en að lagt verði fyrir þing á Íslandi með fullu samþykktaratkvæði 1871 frumvarp til stjórnarskrár fyrir Ísland, sem að minnsta kosti taki eins mikið tillit til landsrjettinda Íslendinga, einsog það frumvarp til stjórnarskrár fyrir Ísland, sem kom frá alþingi 1867, og til vara, að frumvarp til stjórnarskrár fyrir Ísland, sem alþing hafði samið, verði allramildilegast staðfest, og hefir þingið, ef þessu skyldi ekki verða veitt áheyrsla, ráðið frá því, að hið konunglega frumvarp til stjórnarskrár um hin sjerstaklegu málefni Íslangs öðlist lagagildi.

það hið sama, sem olli því, að ógjörandi var, að fallast á frumvarp það, sem kom frá alþingi 1867, einsog nákvæmlega var útlistað í ástæðunum til frumvarps til stjórnarskrár fyrir Ísland, sem lagt var fyrir 1869, bar og til þess, að ekki hefir orðið tekið tillit til breytinga þeirra á þessu síðara frumvarpi, sem alþing hefir stungið uppá, er frumvarpið með þeim komst aptur að mestu leyti í hið sama horf og frumvarp það, sem alþing samþykkti 1867, en á hinn bóginn hefir Oss eigi þótt tilefni til, að gjöra það frumvarp, sem lagt var fyrir alþing 1869, til stjórnarskrár um hin sjerstaklegu málefni Íslands að lögum gegn ósk alþingis. Aptur á móti höfum Vjer með sjerstaklegu tilliti til þess, að lögin 2. janúarmán. þ. á. eru út gengin, látið semja nýtt frumvarp til stjórnarskrár um hin sjerstaklegu málefni Íslands, til þess að leggja það fyrir alþingi, sem nú fer í hönd.

1871.
22. Maj.

Áður en ályktun verður gjörð um það mál, sem rætt er um í þegnlegu álitsskjali alþingis, hvernig framvegis skuli nota brennisteinsnámana í þingeyjarsýslu, hefir þótt nauðsyn á, að láta mann, sem reyndur er í þeim efnum, rannsaka námana, og mun slík rannsókn fara fram í sumar.

Eptir að Vjer höfum fengið þegnlegt álitsskjal alþingis um skiptingu á nokkrum sýslum í vesturumdæmi Íslands, höfum Vjer allramildilegast fallizt á: 1) að Mýrasýsla, sem hingað til hefir verið sameinuð við Hnappadalssýslu, skuli vera lögsagnarumdæmi út af fyrir sig, og skuli eptirgjaldið af henni vera 80 rd. á ári; 2) að Hnappadalssýsla skuli lögð saman við Snæfellsnessýslu, þannig að borgaðir verði í eptirgjald af hinu sameinaða embætti 40 rd. á ári, og 3) að konungstíundin af Barðastrandarsýslu skuli veitt hlutaðeigandi sýslumanni fyrir afgjald, og að eptirgjaldið af sýslunni skuli fært niður í 20 rd.: skal þetta allt talið frá 6. júní þ. á.

II.

Um þegnlegar bænarskrár, sem komið hafa frá alþingi.

1. Samkvæmt þegnlegri bænarskrá alþingis verður frumvarp til breytingar á þeim lögum, sem nú gilda um spítalahluti, lagt fyrir alþingi, sem fer í hönd.

2. þareð menn álitu, að niðurskurður hákarla spilli hákarlaveiði þeirri, sem við er höfð á svæðinu frá Látrabjargi í Barðastrandarsýslu til Hornbjargs í Ísafjarðarsýslu á tímabilinu frá 1. degi oktbrm. til 1. marzm., hefir alþing þegnsamlega beiðzt þess, að frumvarp til tilskipunar, sem þingið hefir samið, um bann gegn niðurskurði á hákarli allramildilegast verði staðfest.

Eptir þeim skýrslum, sem hafa getað fengizt um þetta, má samt álíta það mjög efasamt, hvort tilgangi þeim, sem alþingi hafði fyrir augum, verði náð með því, a leggja á slíkt bann, og með því það auk þess gæti

orðið atvinnuvegi þeim, sem hjer er getið, til hnekkis, þá hefir ekki þótt nægilegt tilefni til að taka uppástungu þessa til greina. 1871. 22. Maj.

3. Alþing hefir þegnsamlega beiðzt þess, að 3000 rd. styrkur verði veittur til stofuunar landbúnaðarskóla í Húnavatnssýlu með því skilyrði, að sýslubúar og aðrir skjóti saman jafmiklu fje til þessa.

En með því stofnun búnaðarskóla á Íslandi er svo áríðandi fyrir allt landið, þá hefir stjórnin haldið, að ekki ætti að gjöra um þetta mál einnngis fyrir einstaka sýslu, heldur ætti að koma skipulagi á það með lagaboði fyrir allt land, og verður hjer að lútandi frumvarp nú lagt fyrir alþingi.

4. Stjórninni hefir þótt það ísjárvert, samkvæmt tillögum alþingis að veita Páli presti Pálssyni á Íslandi styrk til langframa úr ríkissjóðnum, eða nú úr hinum íslenzka landssjóði, til þess að efla heyrnar- og málleysingja kennsluna á Íslandi, en aptur á mót voru honum árið sem leið veittir í eitt skipti fyrir öll 200 rd. í þóknunarskyni fyrir framkvæmdir hans í þessu máli. Þarsem það að öðru leyti verður að vera komið undir samkomulagi milli þeirra, sem í hlut eiga, hve mikið skuli borga fyrir kennslu þessa, er svo fyrir skipað, að endurgjald það, sem Páli presti Pálssyni eptir því ber fyrir kennslu heyrnar- og mállausra barna, sem komið er fyrir hjá honum á opinberan kostnað, verði greitt honum fyrirfram fyrir hvern fjórðung árs úr jarðabókarsjóði Íslands. Sömuleiðis höfum Vjer allramildilegast fallizt á uppástungu alþingis, að kostnaðurinn við kennslu heyrnar- og mállausra barna, að því leyti hann hvílir á hinu opinbera, skuli eptirleiðis greiddur úr jafnaðarsjóði þess amts, sem í hlut á.

Þarsem alþing að endingu hefir farið fram á, að það hjer eptir verði gjört að skyldu, að útvega öllum heyrnar- og mállausra börnum á Íslandi, sem eru á tilteknu aldursskeiði, kennslu annaðhvort á Íslandi eða á heyrnar- og málleysingja skólanum í Kaupmanna-

1871. höfn, verður frumvarp um þetta efni nú lagt fyrir
22. Maj. alþingi.

5. Af þeim ástæðum, sem fulltrúi Vor mun skýra nákvæmar frá, hefir þegnleg bænarskrá alþingis um stofnun lagaskóla á Íslandi ekki orðið tekin til greina, og hefir heldur ekki þótt næg ástæða til, að fallast á þá uppástungu alþingis, að þangað til skólinn kemst á, verði það gjört hinum íslenzka landsyfirrjetti að skyldu, að halda próf yfir þeim, sem á Íslandi vilji komast í laga-embætti, og sömuleiðis þegar krafizt verður, halda fyrirlestra til undirbúnings undir þvílíkt próf.

6. þegnlegri bænarskrá alþingis um, að veittur verði 300 rd. styrkur á ári til forngripasafnsins í Reykjavík, hefir ekki orðið veitt áheyrsla. þar á móti var stiptsyfirvöldunum veitt heimild til þess, að verja 500 rd. til þessa árið sem leið.

7. þegnlegri bænarskrá alþingis um stofnun sjómannaskóla á Íslandi hefir ekki orðið veitt áheyrsla af þeim ástæðum, sem fulltrúi Vor nákvæmar mun skýra frá, en aptur á móti verður honum falið á hendur, að koma því til leiðar, að alþing láti uppi ítarlegra álit sitt um það, hvernig augnamiðinu geti orðið náð á hagfelldastan hátt.

8. Alþing hefir í þegnlegri bænarskrá farið þess á leit, að stjórnin sjái um, að 1000 tunnur af korni, auk þess korns, sem kaupmenn flytja til verzlunar, sjeu árlega til á Íslandi, og að þeim sje skipt niður á verzlunarstaðina eptir nákvæmari ákvörðun amtmannanna, til þess að ráða bót á því, ef of lítið er aðflutt af kornvöru.

það hefir samt ekki þótt tilefni til, að taka bænarskrá þessa til greina, og það því síður sem það eptir frumvarpi því, er nú verður lagt fyrir alþingi, um að innleiða sveitastjórn á Íslandi, verður brýnt fyrir stjórnendum sveitarfjelaganna, sem hlut eiga að máli, að gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf, til að afstýra hallæri í landinu.

9. Alþing hefir þegnsamlega beiðzt þess, að það fje, sem með þarf, verði veitt til þess, að opinberir fyrirlestrar verði haldnir í Reykjavík yfir sögu Íslands og fornfræði Norðurlanda. En það hefir þótt ísjárvert, nú sem stendur, að leggja útgjöld til þessa á hinn íslenzka landssjóð. 1871. 22. Maj.

10. Útaf þegnlegri bænarskrá alþingis um fiskiveiðar útlendra þjóða við strendur Íslands, og um það, að tollur sá, sem verið hefir á innfluttum fiski frá Íslandi til Frakklands, verði af numinn, mun fulltrúi Vor skýra alþingi frá því, sem með þarf, og skal jafnframt vísað til þess frumvarps, sem nú verður lagt fyrir alþingi til tilskipunar, sem inni hefir að halda nokkrar breytingar á tilskipun 13. júnímán. 1787, 1. kap., o. fl.

11. Þegnleg bænarskrá alþingis um, að það verði ákveðið, að enginn megi framvegis stofna fasta verzlun á Íslandi, nema hann sje þar búsettur, og að lagafrumvarp um þetta efni verði lagt fyrir alþingi, sem nú fer í hönd, hefir eigi þótt til þess fallin að hún yrði tekin til greina.

12. Áður en ályktun verður gjörð um þegnlega bænarskrá alþingis um, að reglulegum gufuskipsferðum verði komið á kringum strendur Íslands, hefir það, vegna þess engar skýrslur eru til, til þess að geta haft hugmynd um, hve miklu megi gjöra ráð fyrir af allskonar flutningum fram og aptur á gufuskipsferðum þessum, og heldur ekki nein áreiðanleg áætlun um kostnað þann, sem rísa mundi af ferðum þessum, þótt nauðsynlegt, að útvega þær skýrslur, sem með þarf í þessu skyni, til þess að af þeim verði ráðið, hvort það sje gjörandi, að koma gufuskipsferðum þessum á uppá kostnað hins íslenzka landssjóðs; fyrir þessar sakir hefir Oss þóknazt 12. aprílm. þ. á. að setja 5 manna nefnd til þess, að íhuga allt það, sem hjer að lýtur, og þar eptir láta uppi álit sitt og uppástungur viðvíkjandi þessu máli.

1871. 13. Samkvæmt þegnlegri bænarskrá alþingis höfum
22. Maj. Vjer 4. nóvbr. f. á. allramildilegast fallizt á, að sett verði 3 manna nefnd í Reykjavík, til þess að semja frumvarp til nýrra landbúnaðarlaga handa Íslandi.

Að því er snertir bænarskrá þá, sem nefnd er í auglýsingu Vorri til alþingis 7. júlím. 1869 II. 9., um að út verði látið ganga lagaboð um friðun á laxi á Íslandi, skal að endingu vísað til lagafrumvarps þess, sem nú verður lagt fyrir þingið um þetta málefni.

Til staðfestingar allramild. úrskurðum Vorum, þeim er nú hefir verið getið, höfum Vjer sent yður þessa auglýsing Vora, og heitum Voru trúa alþingi hylli Vorri og konunglegri mildi.

Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 22. dag maímánaðar 1871.

Allernaadigst Bekjendtgjörelse til Althinget angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1869 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender.

Vi Christian den Niende &c. Vort tro Althing for Vort Land Island Vor Kgl. Hyldest og Naade!

Af de Forhandlinger, som ere förte paa Althinget i Aaret 1869, have Vi med allerh. Tilfredshed erfaret Vore Althingsmænds Bestræbelser for at befordre Vort og Landets Bedste. Efterat saavel de Betænkninger, som Vort tro Althing har afgivet over de samme i bemeldte Aar af Regjeringen forelagte Sager, som og dets övrige Andragender paa det Nöjeste ere blevne prövede, ville Vi herved allernaad. give Althinget en samlet Oversigt over de Beslutninger, som i saa Henseende ere blevne tagne.

1871.
22. Maj.

I.

Angaaende de fra Althinget indkomne allerunderd. Betænkninger.

Fölgende Lovbud, angaaende hvilke Vi have modtaget Vort tro Althings allerunderd. Betænkning, ere udkomne, nemlig:

1. Forordn. for Island af 11. Decbr. 1869 om Eftergjörelse af Fotografier m. m. (jfr. Bekjendtgjörelse for Island af 10. Febr. 1870 om Anmeldelse af Eneret til Eftergjörelse af Fotografier);

2. Plakat for Island af s. D. om en forandret Inddeling af Medicinalvægten (jfr. Bekjendtgj. af 5. Marts 1870 om, fra hvilket Tidspunkt bemeldte Plakat skal træde i Kraft, samt om Indförelsen af den nye Farmakopoe i Island);

3. Plakat for Island af s. D., indeh. en nærmere Bestemmelse om privilegerede Fordringers Inddrivelse hos dem, der have givet Underpant i deres Lösöre;

4. Forordn. for Island af 12. Marts 1870 om Æresopreisning m. m.;

5. Plakat for Island af s. D. om Erklæringers Meddelelse til Ansögere og Klagere;

6. Lov af 2. Januar 1871 om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget;

7. Forordn. af 4. Marts 1871, indeh. Tillæg til Forordn. af 5. Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island;

8. Forordn. af s. D. om Opförelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island m. v.

Ved Udfærdigelsen af de nævnte Lovbud ere de Bemærkninger, der af Althinget med Hensyn til samme have været fremsatte, tagne under nöjeste Overvejelse, og have flere af bemeldte Lovbud i Henhold dertil modtaget adskillige Forandringer og nærmere Bestemmelser.

1871. Hvad særlig Loven af 2. Januar 1871 angaar, vil
22. Maj. Althinget af de Bemærkninger, som derom ere fremsatte i Motiverne til det Rigsdagen i sidstafvigte Samling forelagte Forslag til bemeldte Lov, og som ville blive samme meddelte gjennem Vor Kommissarius, erfare Grunden til, at Regjeringen har anset det for sin Pligt at forelægge det til Grund for samme liggende Forslag for Rigsdagen. Ved Rigsdagens Samstemning er Regjeringen sat istand til at udstede denne Lov, hvorved det uryggelige Udgangspunkt for en videre Udvikling af Islands Finans- og Forfatningsforhold er givet.

Med Hensyn til det Althinget i 1869 forelagte Udkast til Forfatningslov for Islands særlige Anliggender har Althinget i sin allerund. Betænkning andraget paa, at bemeldte Udkast ikke maatte blive ophöjet til Lov i den Skikkelse, hvori samme da forelaa Althinget, men at der i Aaret 1871 maatte blive forelagt et Thing i Island, der har fuld besluttende Myndighed, Udkast til en Forfatningslov for Island, som idetmindste tager ligesaa meget Hensyn til Islændernes Landsrettigheder som det Udkast til en islandsk Forfatningslov, der kom fra Althinget i Aaret 1867, og in subsidium, at et af Althinget udarbeidet Udkast til en Forfatningslov for Island maatte blive allerh. stadfæstet, hvorhos Thinget for det Tilfælde, at dette ikke maatte blive bevilget, har fraraadet, at det kgl. Udkast til Forfatningslov for Islands særlige Anliggender udkommer som Lov.

Medens de samme Grunde, som gjorde det umuligt at gaa ind paa det fra Althinget i Aaret 1867 indkomne Forslag, og som udförlig ere fremhævede i Motiverne til det i Aaret 1869 forelagte Udkast til Forfatningslov for Island, medförte, at der ikke har kunnet tages Hensyn til de af Althinget til det sidstnævnte Udkast foreslaaede Ændringer, hvorved dette i det Væsentlige blev fört tilbage til det af Althinget i 1867

vedtagne Forslag, have Vi paa den anden Side ikke fundet Os foranlediget til at lade det Althinget i Aaret 1869 forelagte Udkast til Forfatningslov for Islands særlige Anliggender imod Thingets Önske udkomme som Lov. Derimod have Vi med særligt Hensyn til Udfærdigelsen af Loven af 2. Januar d. A. ladet udarbeide et nyt Udkast til Forfatningslov for Islands særlige Anliggender til Forelæggelse for det nu forestaaende Althing. 1871. 22. Maj.

Förend Beslutning tages i Anledning af det i Althingets allerund. Betænkning omhandlede Spörgsmaal om den fremtidige Anvendelse af Svovlminerne i Thingö Syssel, er det anset nödvendigt at lade Minerne undersöge af en sagkyndig Mand, og vil en saadan Undersögelse blive foretagen i Sommer.

Efter at have modtaget Althingets allerund. Betænkning angaaende Omordningen af nogle Jurisdiktioner i Islands Vestamt, have Vi allern. bifaldet: 1) at Mýra Syssel, der hidtil har været forenet med Hnappadals Syssel, maa udgjöre en særlig Jurisdiktion, hvoraf Forpagtningssummen bestemmes til 80 Rd. aarlig; 2) at Hnappadals Syssel maa forenes med Snæfellsnes Syssel, saaledes at der af det samlede Embede svares en Forpagtningsafgift af 40 Rd. aarlig, og 3) at Kongetienden af Barðastrands Syssel maa overdrages vedkommende Sysselmand i Forpagtning, samt at Sysselets Forpagtningsafgift maa nedsættes til 20 Rd. — Alt at regne fra 6. Juni d. A.

II.

Angaaende de af Althinget indgivne allerunderd. Andragender.

1. I Overensstemmelse med Althingets derom gjorte allerund. Andragende vil et Forslag sigtende til en Omordning af de nugjældende Bestemmelser om Hospitalslodder blive forelagt det forestaaende Althing.

1871. 22. Maj.

2. Da det antoges at være til Skade for det Haakalefiskeri, som drives paa Strækningen fra Latrabjerg i Barðastrands Syssel til Hornbjerg i Isafjords Syssel i Tiden fra 1. Oktbr. til 1. Marts, at Haakalenes Kroppe nedsænkes i Havet, har Althinget allerunderd. andraget paa, at der maatte blive meddelt allerh. Stadfæstelse paa et af Thinget udarbeidet Udkast til en Forordning om Forbud mod en saadan Nedsænkning.

Efter de Oplysninger, som i saa Henseende have kunnet erhverves, maa det imidlertid anses for höist tvivlsomt, om det af Althinget tilsigtede Maal vilde naas ved Udstedelsen af et saadant Forbud, og da samme derhos kunde have en skadelig Indvirkning paa Udövelsen af den omhandlede Næringsvej, er der ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at tage den nævnte Indstilling tilfölge.

3. Althinget har allerund. andraget paa, at der maatte blive tilstaaet en Understöttelse af 3000 Rd. til Oprettelsen af en Landboskole i Hunavatns Syssel under Betingelse af, at Sysselets Boboere og Andre maatte ville tilskyde en lignende Sum.

Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island er imidlertid af en saadan Vigtighed for hele Landet, at Regjeringen har troet, at dette Anliggende ikke burde afgjöres alene for et enkelt Syssels Vedkommende, men at der vilde være Anledning til at ordne samme ved et almindeligt, hele Landet omfattende Lovbud, og vil derfor et hertil sigtende Forslag nu blive Althinget forelagt.

4. Medens der er fundet Betænkelighed ved efter Althingets derom gjorte Indstilling at bevilge Pastor P. Pálsson i Island en vedvarende Understöttelse af Statskassen, eller nu den islandske Landskasse, til Dövstumme-Undervisningens Fremme i Island, er der derimod, som en Anerkjendelse af hans Virksomhed i denne Retning, i forrige Aar tilstaaet ham en Gratifikation af 200 Rd. engang for alle. Idet iövrigt

Störrelsen af den Betaling, der vil være at erlægge for den ommeldte Undervisning, vil bero paa Overenskomst mellem de Paagjældende, er det derhos foranlediget, at det Vederlag, som herefter tilkommer Pastor P. Pálsson for de dövstumme Börns Undervisning, som paa det Offentliges Bekostning anbringes hos ham, forskudsvis udbetales for hvert Fjerdingaar af Islands Jordebogskasse. Endvidere er Althingets allerunderd. Indstilling om, at Udgiften til de dövstumme Börns Undervisning, forsaavidt samme paahviler det Offentlige, skal for Fremtiden afholdes af vedkommende Amts Repartitionsfond, af Os allern. bifaldet. 1871. 22. Maj.

Forsaavidt Althinget endelig har andraget paa, at det herefter maa gjöres til Pligt at forskaffe alle dövstumme Börn i Island i en vis Alder Undervisning enten i Island eller paa Dövstumme-Institutet i Kjöbenhavn, vil et hertil sigtende Lovforslag nu blive Althinget forelagt.

5. Af Grunde, som nærmere ville blive meddelte gjennem Vor Kommissarius, har Althingets allerund. Andragende om Oprettelse af en Dannelsesanstalt for vordende juridiske Embedsmænd i Island ikke kunnet tages tilfölge, ligesom der heller ikke er fundet tilstrækkelig Anledning til at gaa ind paa Althingets Indstilling om, at det midlertidig maa blive gjort den islandske Landsoverret til Pligt at holde Examen for dem, som attraa Befordring til juridiske Embeder paa Island, og ligeledes, naar Saadant forlanges, at holde Forelæsninger til Forberedelse af en saadan Examen.

6. Althingets allerund. Andragende om, at der maatte tilstaas den i Reykjavík oprettede Samling af Oldsager en aarlig Uuderstöttelse af 300 Rd., har ikke kunnet bevilges. Derimod er der i forrige Aar blevet stillet et Belöb af 500 Rd. til Stiftsövrighedens Raadighed i bemeldte Öjemed.

7. Det fra Althinget indkomne allerunderd. Andragende om Oprettelse af en Navigationsskole i Island

1871. har af Grunde, som nærmere ville blive meddelte gjen-
22. Maj. nem Vor Kommissarius, ikke kunnet tages tilfölge, hvorimod det vil blive overdraget Vor Kommissarius at foranledige en yderligere Udtalelse af Althiuget om den Vej, ad hvilken det tilsigtede Maal hensigtsmæssigst maatte kunne naas.

8. Althinget har i en allerund. Petition andraget paa, at der af Regjeringen drages Omsorg for, at der i Island hvert Aar, foruden det Korn, som Kjöbmændene indföre til Forhandling, forefindes 1000 Tdr. Korn fordelte paa de forskjellige Handelssteder efter Amtmandens nærmere Bestemmelse, for dermed at raade Bod paa en mulig mangelfuld Forsyning.

Der er imidlertid saa meget mindre fundet Anledning til at gaa ind paa det heromhandlede Andragende, som det ifölge det Lovudkast angaaende Indförelsen af en Kommunalforfatning paa Island, som nu vil blive Althinget forelagt, vil blive lagt vedkommende kommunale Myndigheder paa Sinde at træffe de nödvendige Foranstaltninger til Forebyggelse af, at Hungersnöd opstaar i Landet.

9. Althinget har allerunderd. andraget paa, at de fornödne Midler maa blive bevilgede til, at der i Reykjavík kan blive afholdt offentlige Forelæsninger over Islands Historie og nordisk Oldkyndighed. Der er imidlertid fundet Betænkelighed ved for Tiden at bebyrde den islandske Landskasse med en Udgift i bemeldte Öjemed.

10. I Anledning af Althingets allerunderd. Andragende om fremmede Nationers Fiskeri under Islands Kyster og om Toldfrihed for den i Frankrig fra Island indförte Fisk m. v. vil fornöden Besked blive Thinget meddelt gjennem Vor Kommissarius, hvorhos der henvises til det Lovforslag, som nu vil blive Althinget forelagt angaaende nogle Lempelser i Frdg. af 13. Juni 1787 Kap. I. m. v.

11. Det af Althinget indgivne allerunderd. Andragende om, at det maa blive bestemt, at Ingen for Fremtiden kan etablere fast Handel paa Island, uden at han har Bopæl sammesteds, og at et hertil sigtende Lovudkast maa blive det nu forestaaende Althing forelagt, er af Grunde, som nærmere ville blive meddelte gjennem Vor Kommissarius, ikke fundet egnet til at tages tilfölge. 1871. 22. Maj.

12. Forinden Beslutning kan tages med Hensyn til det af Althinget indgivne allerund. Andragende om Oprettelse af en regelmæssig Dampskibsfart omkring Islands Kyster, er det, da der ikke foreligger noget Materiale, hvorpaa der kunde bygges et Skjön om, hvilken Trafik der ved den omhandlede Dampskibsfart vilde kunne gjöres Regning paa, eller noget paalideligt Overslag over de Udgifter, der maa antages dertil at ville medgaa, anset nödvendigt at tilvejebringe de i saa Henseende fornödne Oplysninger, for at det derefter kan bedömmes, hvorvidt det vil være gjörligt at tilvejebringe en saadan Dampskibsfart for den islandske Landskasses Regning, og have Vi derfor fundet for godt under 12. April d. A. at nedsætte en af 5 Medlemmer bestaaende Kommission med det Hverv at tage alle herved i Betragtning kommende Forhold under Overvejelse og derefter afgive Betænkning og Forslag desangaaende.

13. Efter Althingets derom indgivne allerunderd. Andragende have Vi under 4. Novbr. f. A. allernaad. bifaldet, at der i Reykjavík nedsættes en af 3 Medlemmer bestaaende Kommission til at udarbeide Udkast til en ny Landbolovgivning for Island.

Hvad endelig angaar det i allern. Bekjendtgjörelse til Althinget af 7. Juli 1869 II Nr. 9 ommeldte Andragende angaaende Udgivelsen af et Lovbud om Fredning af Lax i Island, henvises til det Lovforslag, som nu vil blive Thinget forelagt angaaende denne Gjenstand.

1871. 22. Maj. Til Bekræftelse paa foranstaaende allern. meddelte Resolutioner have Vi udfærdiget denne Vor Kundgjörelse og forblive Vort tro Althing i Kgl. Naade bevaagen. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 22. Maj 1871.

24. Maj. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Kjöb af et Grundstykke til Straffeanstalten i Reykjavik.** Khavn den 24. Maj 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 469. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 181.

Forsaavidt Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 2. d. M. har anholdt om Bemyndigelse til for en Sum af 35 Rd. at afkjöbe Stenhugger Sverrir Runólfsson et nærmere betegnet Grundstykke med derpaa værende Sten, hvorved den paatænkte Straffeanstalt vil kunne erholde en Byggeplads langs med den nye Hovedvej, »Skolevardevejen«, af 80 Alens Længde, undlader Ministeriet ikke herved at meddele den begjærte Bemyndigelse.

25. Maj. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, ang. **Omkostningerne ved islandske døvstumme Börns Undervisning.** Khavn den 25. Maj 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 478-80. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 183—84.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 12. d. M. allern. at bifalde, at Omkostningerne ved islandske dövstumme Börns Undervisning, forsaavidt hverken de selv eller deres Forsörgere have Evne til at udrede samme, herefter maa afholdes af vedkommende Amtsrepartitiosfond.

Dette skulde man ikke undlade herved tjenstl. at meddele Hr. (Tit.) til behgl. Efterretning og fornöden Iagttagelse. 1871. 25. Maj.

Bekjendtgjörelse ang. **Udvexling af Postanvisninger** mellem Kongeriget **Danmark** og det forenede Kongerige **Storbritannien og Irland.** Khavn den 1. Juni 1871. (Generaldirekt. f. Postvæsenet). Lovtidende f. Kgr. Danmark f. 1871 Nr. 99, S. 346—51; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S, 371 jfr. S. 332—37. 1. Juni.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Refusion af Omkostningerne ved Forpleining m. v. af en Forbedringshusfange.** Khavn den 15. Juni 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 523. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 185—86. 15. Juni.

Med Hensyn til, at Kjöbenhavns Magistrat har henvendt sig til Amtet om Refusion af Omkostningerne til Kur og Pleje for den i Torfastaðir Rep i Hunavatns Syssel hjemmehörende Guðbjörg Guðmundsdóttir, der er bleven indlagt paa Kommunehospitalet i Kjöbenhavn den 18. Novbr. 1869, da hun blev lösladt af Forbedringshuset, hvilke Omkostninger indtil Udgangen af Juni Maaned f. A. belöb sig til 112 Rd. 48 Sk., og steg med 48 Sk. for hver Dag, hun fremdeles laa paa Hospitalet, indtil hun overförtes paa Lemmeafdelingen, hvor Udgifterne androge 16 Sk. daglig, — har Amtet i behgl. Skrivelse af 14. Febr. d. A. med Henvisning til Kanc. Skriv. af 6. Novbr. 1845[1]), jfr. Justitsm. Skriv. af 5. Juli 1861[2]), og til Indenrigsm.

[1]) Lovsaml. f. Islaud XIII S. 338, med Note.

[2]) Lovsaml. f. Island XVIII S. 254.

1871. Skriv. af 28. April 1849[1]), samt Justitsm. Skriv. af
15. Juni. 30. Juni 1864, 4. Januar 1865 og 11. Juni 1866[2]) forment, at de omhandlede Udgifter maatte udredes af den islandske Justitskasse, og ikke af Vedkommendes Forsörgelseshjem, Torfastaðir Rep, som ifölge vedkommende Sysselmands Erklæring iövrigt betvivles at have Midler til at afholde disse Udgifter, og har Amtet derhos anholdt om, at Ministeriet maatte ville foranledige det paagjældende Belöb udbetalt ved Finanshovedkassen til Kjöbenhavns Magistrat, hvem Amtet har underrettet om, at Sagen er indbragt for Justitsministeriet.

Næst i denne Anledning at bemærke, at ligesom Kanc. Skriv. af 6. Novbr. 1845 kun undtagelsesvis har tilstedet, at Omkostningerne ved selve Hjemsendelsen af lösladte islandske Straffefanger maa afholdes af Justitskassen, saaledes angaa de af Amtet paaberaabte ministerielle Skrivelser ikke Tilfælde som det nærværende, hvor der er anvendt Udgifter til Kur og Pleje af en islandsk Fange, der har udstaaet sin Straffetid, men derimod saadanne Tilfælde, hvor deslige Udgifter ere blevne anvendte for at en islandsk Domfældt kunde komme til at udsone sin Straf, — skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet ikke skjönner rettere, end at Refusionen af de omspurgte Omkostninger ligefrem maa paahvile Guðbjörg Guðmundsdóttir's Forsörgelseshjem, om hvis Uformuenhed hertil der ikke foreligger tilstrækkelige Oplysninger.

Det tilföjes, at man i Dag har meddelt Kjöbenhavns Magistrat Underretning om Foranstaaende.

---

[1]) Lovsaml. f. Island XIV S. 258.

[2]) Lovsaml. f. Island XIX S. 86—87, 189—90 og 519—20.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Kjöb af nogle Bygninger paa en Klosterjord.** Khavn d. 15. Juni 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 527. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 186—187. 1871. 15. Juni.

Ved at fremsende et af Administratoren for Skriðuklostergods anbefalet Andragende, hvori Opsidderen paa den under bemeldte Gods henhörende Jord, Fossgerði, anholder om, at det Offentlige vil kjöbe de paa denne Jord værende, en afdöd Opsidders Bo tilhörende Bygninger, som Andrageren ikke ser sig i Stand til at kjöbe, har Amtet i behgl. Skriv. af 15. Februar d. A. andraget, at det maa anses for det fordelagtigste for det Offentlige at overtage de af de ommeldte Bygninger, som ere nödvendige for Jorden, og som ved en i saa Henseende foretagen Skjönsforretning ere anslaaede til en Værdi af 150 Rd., idet Bygningerne, der ere opförte af den forrige Opsidder, da den omhandlede Jord fraskiltes Jorden Klaustursel, i modsat Fald vilde blive nedrevne og Bygslet forladt, hvorefter der formentlig vilde være ringe Udsigt til at faa Jorden særskilt bortbygslet, og Tab for det Offentlige herved i flere Henseender kunne befrygtes. Idet bemærkes, at Jorden förste Gang bortbygsledes for 30 Alen i aarlig Afgift, men at denne Afgift imod vedkommende Godsadministrators Indstilling ved den nuværende Opsidders Tiltrædelse af Amtmand Havsteen forhöjedes til 50 Alen, hvilken Afgift formentlig var altfor höj, har Amtet indstillet, at der af Godskassen maa anvendes 150 Rd. til at kjöbe de paagjældende Bygninger, hvorhos det endvidere indstilles, at Jorden forsynes med 1/2 Kvilde eller 3 Malkefaar, hvad der vil medföre en Udgift for Godskassen af 20 Rd., hvorefter Jorden vil kunne svare en Bygselafgift af 50 Alen i Landskyld og 10 Alen i Kvildeleje, eller i Penge, Middelalen beregnet til 24 Sk., 15 Rd. aarlig.

1871. 15. Juni. Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Indstillingerne bifaldes, saaledes at Opsidderen overtager Bygningerne til fremtidig Vedligeholdelse og Aflevering ved Fratrædelsen i aabodsfri Tilstand, samt erlægger i Landskyldsafgift 50 Alen og i Kvildeleje 10 Alen.

16. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Finansministeriet, ang. **Udbetalingen af islandske Pensioner samt om pligtige Enkeforsörgelser.** Khavn den 16. Juni 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 538 b.

Ved at fremsende en Fortegnelse over de Pensioner, der for Tiden paahvile Island til Embedsmænd eller deres Efterladte, har Finansministeriet i behgl. Skriv. af 3. d. M. bemærket, at for indeværende Kvartal ere de Pensioner, der udbetales her, blevne anviste paa Finanshovedkassen som hidtil, og at Belöbet vil blive opfört i Statsbogholderiets Böger paa Versurkontoen for Islands Jordebogskasse, hvorhos velbemeldte Ministerium med Hensyn til Fremtiden henstiller, om Justitsministeriet vil foretrække, enten inden hvert Kvartals Begyndelse at opgive Finansministeriet de enkelte Pensionsbelöb, der önskes udbetalte her, eller lade den oversendte Pensionsfortegnelse tjene som Grundlag for de löbende Pensionsanvisninger, saalænge der ikke herfra begjæres Forandring deri, idet velbemeldte Ministerium da ved hvert Finansaars Udgang meddeler Justitsministeriet en Oversigt over de i Aarets Löb anviste Pensionsbelöb, og i Tilfælde af Dödsfald eller andre Omstændigheder, der ville indvirke paa Pensionsbetalingen, og som maatte komme til Finansministeriets Kundskab, strax underretter Justitsministeriet derom.

Hvad angaar Tilsynet med de islandske Embedsmænds pligtige Enkeforsörgelse, der hidtil udelukkende har paahvilet Finansministeriet, har velbemeldte Ministerium foreslaaet indtil videre at beholde den hidtidige Forretningsgang, saaledes at Störrelsen af Forsörgelsessummen og Præmien efter Justitsministeriets Opgivelse af Indtægten udregnes i Finansministeriet, og dette ligeledes besörger Præmien udbetalt til Livsforsikringsanstalten, dog at Justitsministeriet vil have at tage Beslutning i saadanne Tilfælde, som findes at give Anledning til Tvivl. 1871. 16. Juni.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Justitsministeriet for sit Vedkommende ganske kan tiltræde den foreslaaede Ordning, saaledes at det andet af de af Finansministeriet med Hensyn til Pensionernes Anvisning antydede to Alternativer foretrækkes.

Justitsministeriets Skrivelse til Finansministeriet, ang. **Spörgsmaal om Lösning af Söpas og om Klareringsgebyr.** Khavn den 22. Juni 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 547. 22. Juni.

I et hertil indkommet Andragende har Kjöbmand C. M. Smidt af Aarhus anholdt om Tilbagebetaling af tvende Belöb af 33 Rd. og 2 Rd. 72 Sk., der henholdsvis i Söpas- og Klareringsgebyr i Kjöbstaden Isafjord i Islands Vestamt ere blevne afkrævede et ham tilhörende Fartöj, som han i Foraaret 1870 havde udrustet til Fiskeri under Island, idet der af vedkommende Byfoged blev givet det for Skibet udfærdigede Söpas den Bemærkning, at Fartöjet vel kun kom med Ballast paa Fiskeri, men i Island oplagde, tilvirkede og igjen udladede Udbyttet af sit Fiskeri, og desuden sammesteds indkjöbte det meste af det til Fiskeriet fornödne Salt.

1871. Næst i denne Anledning at bemærke, at Justits-
22. Juni. ministeriet med Hensyn til det danske Fiskeriselskab under 24. Decbr. 1868 har resolveret, at der ikke vilde kunne paalægges bemeldte Selskabs Fartöjer, saalænge disses Virksomhed strængt indskrænkedes til at drive Fiskeri, indföre de til dettes Drift fornödne Rekvisiter, og udföre det indvundne Udbytte, at löse Söpas, hvilken Resolution i lige Tilfælde ogsaa maa komme Andre tilgode, skulde man tjenstl. tilstille Finansministeriet ommeldte Andragende tilligemed en over samme indhentet Erklæring fra Amtmanden over Islands Vestamt, til behgl. Afgjörelse, forsaavidt angaar Tilbagebetalingen af det nævnte Söpasgebyr, idet dette Gebyr er blevet fört Kongerigets Finanser til Indtægt, og en eventuel Tilbagebetaling heraf altsaa ligeledes maatte falde samme til Last, og skulde man derhos udbede sig en behgl. Meddelelse om velbemeldte Ministeriums Resolution i ommeldte Henseende, idet tilföjes, at Justitsministeriet for sit Vedkommende vil tilstaa Nedsættelse i Klareringsgebyret i Henhold til Sportelreglem. 10. Septbr. 1830 § 62, saafremt velbemeldte Ministerium maatte indrömme Tilbagebetaling af Söpasgebyret.

26. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Befordringsomkostninger for en Dövstum.** Khavn d. 26. Juni 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 557. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 193.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Sysselmanden i Skagafjords Syssel har anholdt om, at den for den Dövstumme Kristján Jónssons Befordring fra Kjöbenhavn til Island i Foraaret 1869 betalte Fragt af 50 Rd. maa lignes paa Amtets samtlige Fattigkommuner, har Amtet, da der formentlig ikke er nogen

Grund til, at den heromhandlede Udgift skal udredes af vedkommende Forsörgelseskommune, medens alle övrige Omkostninger ved Dövstummes Reise til det kgl. Dövstummeinstitut i Kjöbenhavn og deres Ophold der udredes af hele Amtet, forsaavidt Vedkommendes Slægtninge ikke kunne betale, i behgl. Skriv. af 24. Febr. sidsl. indstillet, at Amtet bemyndiges til at refundere Belöbet paa ommeldte Maade. 1871. 26. Juni.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning, videre Bekjendtgjörelse samt föjende Foranstaltning tjenstl. melde, at Amtets Indstilling herved bifaldes.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Eftergivelse af Gebyr for Konfirmation af et Kaldsbrev.** Khavn den 27. Juni 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 560. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 193—94. 27. Juni.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Præsten til Tjörn og Upsar i Öfjords Syssel, Hjörleifur Guttormsson, har ansögt om Eftergivelse af det anordnede Gebyr af 14 Rd. 48 Sk. for den allerh. Konfirmation paa det Kaldsbrev, hvorved han under 9. April 1869 af Islands Stiftsövrighed blev beskikket til Præst i Hvammur Præstekald i Dala Syssel, har Deres Höjærv., næst at bekræfte, at Supplikanten ikke har overtaget Hvammur Præstekald, men i Stedet for dette erholdt sit nuværende Kald, samt at han befinder sig i meget trykkende Formuesomstændigheder, i behgl. Skriv. af 12. April sidstl. anbefalet Ansögningen til Bevilgelse.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Pastor Guttormsson tjenstl. at melde, at det Ansögte herved efter Omstændighedsrne bevilges, idet tilföjes,

1871. 27. Juni. at Ministeriet D. D. har paalagt vedkommende Amtmand at indsende den omhandlede allerh. Konfirmation til Kassation.

27. Juni. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Understöttelse til en islandsk Præsteenke, der bor i Kjöbenhavn.** Khavn den 27. Juni 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 564. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 194.

Med Hensyn til, at Revisionsdepartementet for Kongeriget i Decision til 3. Post af Antegnelserne til Regnskaberne for Aarene 1867 og 1869 over Repartitionen af det i Henhold til allerh. Resol. af 13. Maj 1785 til Præsters Enker og Börn paa Island aarlig bevilgede Belöb af 400 Rd. har anset for nödvendigt, at Ministeriets Tilladelse indhentedes til, at Enken efter forlængst afdöde Dr. phil. G. Brynjúlfsson, Sognepræst til Hólmar Præstekald i Söndermula Syssel, maa beholde en af bemeldte 400 Rd. i de sidste 20 Aar tilstaaet Understöttelse, uagtet hun er bosat her i Staden, har Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv., næst at bemærke, at bemeldte Præsteenke, der er ligesaa værdig som trængende, hverken nyder Enkepension af Hólmar Præstekald eller nogen anden offentlig Understöttelse i Island, anholdt om den omhandlede Tilladelse samt Approbation paa, at der allerede for indeværende Aar som tidligere er tildelt hende en Understöttelsesportion af 16 Rd.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at den begjærte Tilladelse og Approbation herved meddeles.

29. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Tiendeberegningen.**

Khavn den 29. Juni 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 577. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 198—99. 1871. 29. Juni.

I Henhold til Justitsministeriets Skrivelse af 28. Septbr. f. A. angaaende en af forhenværende Amtmand over Nord- og Östamtet Havsteen gjort Indberetning om, at der formentlig gik megen Tiendesvig i Svang i Skútastaðir Rep i Thingö Syssel, har Amtet i behgl. Skriv. af 20. Februar d. A. andraget, at da det efter de af samme indhentede Oplysninger ikke skjönnedes, at der var Anledning til at beordre Sag anlagt i den omhandlede Henseende, har Amtet tilkjendegivet vedkommende Sysselmand det Fornödne i Overensstemmelse hermed. Da der imidlertid med Hensyn til Tiendeberegningen har fundet adskillige Misbrug Sted, som vel vidnede om en vis Egenraadighed og Vilkaarlighed, men ikke kunne betragtes som Forsög paa Tiendesvig, har Amtet paalagt Sysselmanden i det nævnte Syssel at söge de berörte Misbrug afskaffede, og i saa Henseende instrueret ham om fornemmelig at indskjærpe Vedkommende: at ved Fastsættelsen af Tiendebidragets Störrelse kan det i Frdg. for Island ang. Tiende af Inventariekvilder samt udlejede Kreaturer m. v. af 14. Maj 1834 § 1 ommeldte Forhold, hvorefter 1 Kvilde for hver 5 Hundreder af en Gaards Dyrhed regnes som fast tiendefri Kvilde, ikkun bringes til Anvendelse, naar det ikke ved Bygselbreve eller paa anden Maade kan oplyses, at et större eller mindre Antal Kvilder hidtil har fulgt Gaarden, at Kvier med 1ste Kalv ved Tiendeberegningen bör sættes lige med en gold Malkeko, og at der bör ydes Tiende af Stude og golde Kvier, at Tjenestefolk ikke kunne fritages for at yde Tiende af de dem tilhörende Kreaturer, imod at svare et Bidrag til Fattigkassen, samt at Tiendens Nedsættelse paa Grund af Tab, lidt paa Kreaturer, ikke maa ske paa Maa og Faa af Repstyreren, men kun efter udtrykkelig Begjæring og nöjagtig Op-

1871. givelse af den Tiendepligtige, hvorover der bör föres
29. Juni. en fuldstændig Fortegnelse i Repsbogen, og at urigtige Opgivelser i saa Henseende ville være at behandle som Tiendesvig. Sluttelig har Amtet anholdt om Ministeriets Billigelse af dets Fremgangsmaade.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet bifalder den i ommeldte Henseende trufne Foranstaltning.

30. Juni. **Anordning** ang. **nogle Forandringer i Forordningerne af 26. Januar 1821 og 30. Decbr. 1839 om det juridiske Studium ved Kjöbenhavns Universitet.** Khavn den 30. Juni 1871. (Kirke- og Undervisningsminist.). — Lovtid. f. Kgr. Danmark 1871 Nr. 107, S. 391—92; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 410—11.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Vi ville allern. have anordnet fölgende Forandringer med Hensyn til de juridiske Examina ved Kjöbenhavns Universitet:

§ 1. med Hensyn til den fuldstændige juridiske Examen: a) De i Frdg. af 30. Decbr. 1839 § 3 nævnte Discipliner: Retsvidenskabelig Encyclopædi, Söret, Kirkeret, positiv Folkeret og Statistik ophöre at være særlige Lære- og Examinationsfag. Ved Sörettens Ophör som særskilt Fag falde de i samme hidtil behandlede privatretlige Forhold ind under den danske Civilret, og som Fölge heraf kan der ved Pröven i dette Fag gives Spörgsmaal vedrörende hine Retsforhold. Paa lignende Maade forholdes der med de i Kirkeretten og Folkeretten tidligere behandlede Materier, forsaavidt de egne sig til at optages i andre af de anordnede Lære- og Examinationsfag. Den Anvisning til Retsvidenskabens Studium, som ifölge Frdg. af 30. Decbr. 1839 § 3 Nr. 1 er bleven meddelt i Forbindelse med Forelæsningen over den juridiske Encyklopædi, paahviler det fremdeles det rets- og stats-

videnskabelige Fakultet at give i hvert Efteraarshalvaar. b) Dansk Statsret — hvilken Betegnelse træder istedetfor den i Frdg. af 30. Decbr. 1839 § 3 Nr. 8 brugte — stilles ved Karakterberegningen jevnsides med de hidtil anordnede Hovedfag. c) Den fuldstændige juridiske Examens praktiske Pröve falder bort. 1871. 30. Juni.

§ 2. med Hensyn til den juridiske Examen for Ustuderede: a) Den almindelige Retslære og Söretten bortfalde som særlige Examinationsfag. De i Söretten hidtil behandlede privatretlige Forhold falde ind under Civilretten, saaledes at der ved Pröven i denne kan stilles Spörgsmaal vedrörende hine Retsforhold. Bestemmelsen i Frdg. af 30. Decbr. 1839 § 14 om, at Examinanderne under Examinationen i Civilretten altid tillige nöje skulle pröves i Landboretten, forandres derhen, at der ved Pröven i Civilretten kan stilles Spörgsmaal, hentede fra Landboretten. b) Processen deles i tvende Afdelinger, saaledes at der i enhver af dem anstilles særlig skriftlig og mundtlig Pröve og gives særskilt Karakter. c) Den praktiske Pröve for ustuderede Jurister falder bort

§ 3. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til efter nærmere Forslag fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet at fastsætte de Forandringer i Henseende til Karakterberegningen ved de juridiske Examina, som ville være en Fölge af de ovenfor givne Bestemmelser.

§ 4. Foranstaaende Bestemmelser bringes i deres Helhed förste Gang til Anvendelse paa de juridiske Examina, som afholdes i Vinteren 1871—72. De praktiske Pröver bortfalde allerede ved de Examina, der ere afholdte i Sommeren 1871.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, angaaende **Forening af** 3. Juli.

1871. 3. Juli **Præstekald i Dala Provsti.** Khavn den 3. Juli 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 601. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 202—203.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höjærv.'s behgl. Skriv. af 29. Decbr. f. A. derom allerunderd. nedlagte Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 30. f. M. allern. at bifalde:

at Kvennabrekka og Stóravatnshorn Præstekald i Dala Provsti inden Islands Vestamt maa forenes med Sauðafell og Snókdalur Kald i samme Provsti til ét Præstekald under Navn af Suðurdala Præstekald;

at Kvennabrekka Kirke maa nedlægges, at dens Ornamenter og Tilbehör, forsaavidt samme hertil ere tjenlige, maa anvendes til Sauðafell Kirke, men at det Övrige saavel som Kirkebygningen maa sælges, og Udbyttet tilligemed Kirkens nuværende Portionsbeholdning tilfalde Sauðafell Kirke, — Alt imod at Ejeren af denne Kirke dels paatager sig at ombygge samme af anstændig Tömmer og med en saadan Udvidelse, at den bekvemt kan rumme foruden Sauðafell Menighed tillige den Del af Kvennabrekka Menighed, som i Henhold til det Efterstaaende vil være at forene med Sauðafell Menighed, dels forpligter sig og efterfölgende Ejere af Kirken til at vedligeholde denne paa egen Bekostning, samt at endelig den Kvennabrekka Kirke tilhörende Jord Kolsstaðir tillægges Præstekaldet;

at Kvennabrekka Sogn derefter henlægges dels til Sauðafell Sogn, dels til Stóravatnshorn Sogn, saaledes at Gaardene Þorsteinsstaðir ytri, Þorsteinsstaðir fremri, Kaldakinn, Skógsmúli og Vatn henlægges til det sidstnævnte Sogn, og den övrige Del af Kvennabrekka Sogn til Sauðafell Sogn;

at der herefter skiftevis holdes Gudstjeneste hver 3die Helligdag i Stóravatnshorn-, Sauðafell- og Snóksdalur Kirke, samt

at det overlades Stiftsövrigheden i Island at træffe de nærmere i ommeldte Henseende fornödne Foranstaltninger. 1871. 3. Juli.

Dette skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. til behgl. Efterretning og videre föjende Foranstaltning.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Forening af Præstekald i Öfjords Syssel** m. v. Khavn den 4. Juli 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 610. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 203—04. 4. Juli.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höjærv.'s behgl. Skriv. af 11. April sidstl. derom nedlagte allerunderd. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 30. f. M. allern. at bifalde:

at Mikligarður og Hólar Præstekald i Öfjords Syssel inden Islands Nord- og Östamt maa forenes med Saurbær Kald til ét Præstekald;

at den Saurbær Kald tilhörende Mensalgaard Vellir henlægges til Miðgarður Præstekald paa Grímsey, og at Præsten i det forenede Saurbær, Mikligarður og Hólar Præstekald desuden aarlig svarer 60 Pd. Smör til Præsten paa Grímsey, hvilke Provsten for Öfjords Syssel indkræver, foruden at han bortbygsler og har Tilsyn med Gaarden Vellir;

at det forenede Saurbær, Mikligarður og Hólar Kald indtil den næste Revision af de islandske Præstekalds Indtægter henföres til 2den Klasse med en Reguleringssum af 618 Rd. 62 Sk., hvoraf Enkepension udredes med $^{1}/_{10}$ af Kaldets faste Indtægter, samt Kontributionen til Emeritpræster og Præsteenker overensstemmende med Anordn. af 15. Decbr. 1865 § 7;

1871. at Grímsey Præstekalds Reguleringssum ansættes
4. Juli. til 202 Rd 49 Sk., samt

at der herefter skiftevis holdes Gudstjeneste hver tredie Helligdag i Saurbær, Mikligarður og Hólar Kirke.

Dette skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. til behgl. Efterretning og videre föjende Foranstaltning.

4. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Anordning af propædeutisk Examen for Elever ved Lægeskolen i Reykjavík.** Khavn den 4. Juli 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 615. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 204—05.

Paa Justitsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höjærv.'s behgl. Skrivelse af 22. Febr. sidstl. samt efter Brevvexling med Kirke- og Undervisningsministeriet derom nedlagte allerunderd. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 30. f. M. allern. at bifalde:

at det herefter gjöres Eleverne ved Lægeundervisningen i Reykjavík til Pligt at bivaane de Forelæsninger over Psykologi og Logik, som holdes ved Pastoralseminariet sammesteds, og efter endt Kursus at underkaste sig en Pröve i de nævnte Discipliner;

at denne Pröve under Tilsyn af Biskoppen afholdes af Pastoralseminariets Lærere, Docenten i de propædeutiske Fag som Examinator og de andre to Lærere som Medcensorer;

at ovennævnte Elever ved en saadan Pröve maa have opnaaet i det Mindste Karakteren godt, for at kunne stedes til den lægevidenskabelige Afgangsexamen,

Alt dog under Betingelse af, at de foranförte Elever ikke herved erholde Adgang til Pastoralseminariets Stipendier, der som hidtil alene forbeholdes de theologisk Studerende ved samme.

Dette skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. til behgl. Efterretning og videre föjende Foranstaltning. 1871. 4. Juli.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Forstaaelsen af § 12 i Forordn. om Lösemænd og Husmænd i Island af 26. Maj 1863.** Khavn den 10. Juli 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 633. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 205—06. 10. Juli.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Skomager Benedikt Halldórsson Vídalín for Amtet har besværet sig over, at Kommunalbestyrelsen i Akureyri vil bringe ham til at flytte bort fra Byen, efter at han i c. 8½ Aar har havt stadigt Ophold der, og uagtet han for flere Aar siden har erholdt Tilladelse til at opholde sig i Byen, skjöndt kun for et begrænset Tidsrum, har Amtet, næst at udtale, at Kommunalbestyrelsen efter sammes Formening har overskredet sin Myndighed ved overhovedet at meddele betingede Tilladelser, der savne Hjemmel i Frdg. 26. Maj 1863, og at slige ulovhjemlede betingede Tilladelser formentlig ligefrem maa anses for ubetingede, uden at det kan gjöre nogen Forskjel, at Andrageren i nærværende Tilfælde, for at faa Udsættelse med at bortflytte, skriftlig har forpligtet sig til at forlade Byen til Fardag 1872, — i behgl. Skriv. af 10. Maj sidstl. med Bilag henstillet Spörgsmaalet til Ministeriets Afgjörelse.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det fremgaar af de klare Ord i Frdg. af 26. Maj 1863 § 12 1ste Stk., jfr. ogsaa samme §'s 2det Stk. in fine, at der kun tilkommer Fattigbestyrelsen Ret til enten at meddele Nogen en ubetinget Tilladelse til at være Husmand i Kommunen, eller at give et af Grunde

1871. ledsaget Afslag paa Begjæring herom, men derimod
10. Juli ikke til at meddele en til et begrænset Tidsrum knyttet Tilladelse. Det skjönnes derfor ikke rettere end at Virkningen af at der in casu af vedkommende Fattigbestyrelse er fulgt en ulovlig Fremgangsmaade maa være den, at Sagen betragtes som om der hidtil slet ikke var truffet nogen Afgjörelse i samme, ligesom der som Fölge heraf ikke vil kunne tillægges den omhandlede af den Paagjældende skriftlig indgaaede Forpligtelse nogen Betydning.

12. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Finansministeriet, ang. **Spörgsmaal om Fiskerskibes Forpligtelse til at löse islandsk Söpas.** Khavn den 12. Juli 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 658.

Efter at man under 22. f. M.[1]) havde tilstillet Finansministeriet et hertil indkommet Andragende til behgl. Afgjörelse, forsaavidt der deri var anholdt om Tilbagebetaling af et Söpasgebyr, der forrige Sommer i Isafjord inden Islands Vestamt er bleven erlagt af et Kjöbmand C. M. Schmidt af Aarhus tilhörende Fiskerfartöj, har velbemeldte Ministerium udbedt sig en motiveret Udtalelse om, hvorvidt der efter Justitsministeriets Mening tilkommer Kjöbmand Schmidt Tilbagebetaling af det omspurgte Söpasgebyr eller ikke.

Næst i denne Anledning at bemærke, at de tvende af Vestamtet citerede Skrivelser fra Justitsministeriet 26. Febr. 1859[2]) og 8. Febr. 1860[3]) angik et fra det foreliggende væsentlig forskjelligt Tilfælde, idet det her drejede sig om fremmede Fiskerskibe, som det i Henhold til den endnu bestaaende Forordn. af 13. Juni

---

[1]) se foran S. 107—08.

[2]) Lovsaml. for Island XVII S. 410—11.

[3]) Lovsaml. for Island XVIII S. 9—13.

1787 overhovedet i de islandske Farvande er forment 1871.
at kommunicere med Land, skulde man til behgl. Efter- 12. Juli.
retning tjenstl. melde, at medens Justitsministeriet tidligere har fortolket den islandske Handelslov af 15. April 1854 saaledes, at ethvert Skib, der enten indtog eller udlossede Ladning i Island, uden Hensyn til, om Varerne vare henholdsvis erhvervede ved eller bestemte til at være Gjenstand for egentlig Handelsomsætning, skulde löse Söpas, har Ministeriet siden den tidligere paaberaabte Resolution af 24. Decbr. 1868 fulgt den med Billighed og vistnok ogsaa med bemeldte Lovs Ordlyd mere overensstemmende Opfattelse af samme, at der ikke kan paalægges Fartöjer at löse Söpas, saalænge deres Virksomhed strængt indskrænkes til at drive Fiskeri, indföre de til dettes Drift fornödne Rekvisiter samt udföre det indvundne Udbytte, og skulde man i Overensstemmelse hermed, hvis det omspurgte Tilfælde havde ligget under dette Ministeriums Afgjörelse, efter hvad der foreligger i Sagen om Faktum — hvorom man ikke fra anden Side har nogen Kundskab, — have været tilböjelig til at erklære sig for Tilbagebetalingen af den erlagte Læsteafgift. — Bilagene remitteres hoslagt.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden 29. Juli.
over Island, ang. **Kjöb af kirurgiske Instrumenter til et Lægeembede mod Refusion af vedkommende Amtsrepartitionsfond.** Khavn den 29. Juli 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 687. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 210. — **Uddrag.**

Med behgl. Skriv. af 27. Maj d. A. har Hr. Stiftamtm. hertil indsendt en Fortegnelse over kirurgiske Instrumenter, som af Distriktslægen paa Vestmannöerne önskes anskaffede til Distriktslægeembedet sammesteds, og derhos henstillet, hvorvidt Udgifterne ved Repara-

1871. tion af nogle bemeldte Embede tilhörende Instrumenter
29. Juli. kunne afholdes af Sönderamtets Repartitionsfond.

Idet Ministeriet tillader, at de ommeldte Reparationsudgifter afholdes af Sönderamtets Repartitionsfond, skulde man herved tjenstl. meddele, at Justitsministeriet har ladet anskaffe de paa nævnte Fortegnelse af Dem som nödvendige betegnede Instrumenter. — —

Idet bemærkes, at de nævnte Instrumenter D. D. ere tilstillede Distriktslægen, skulde man lige tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl. at ville drage Omsorg for, at Omkostningerne ved bemeldte Instrumenters Anskaffelse, til Belöb 8 Rd. 32 Sk., der ifölge herfra föjet Foranstaltning vil blive udbetalt af Finanshovedkassen, igjen refunderes Statskassen ved et lige Belöbs Indbetaling i Islands Jordebogskasse af Sönderamtets Repartitionsfonds Midler.

7. August. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Læsteafgift samt Klareringsgebyr for et Fiskerskib.** Khavn den 7. August 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 749. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 211.

Efter Modtagelsen af Hr. Amtm.'s behgl. Erklæring af 6. Maj sidsleden over det af Kjöbmand C. M. Schmidt i Aarhus indgivne Andragende om Tilbagebetaling af de til Byfogden i Isafjord Kjöbstad i forr. Aar erlagte Skibsafgifter og Klareringsgebyr af et ham tilhörende Fiskerfartöj, har man tilstillet Finansministeriet bemeldte Andragende, forsaavidt angaar Eftergivelse af Skibsafgifterne, der ere tilflydte Kongerigets Finanser, til Afgjörelse, hvorefter bemeldte Ministerium under 1. s. M. har tilmeldt Justitsministeriet, at Tilbagebetalingen af den erlagte Skibsafgift af 33 Rd. er bleven bevilget.

Da man saaledes er gaaet ud fra, at det nævnte Fartöj kun var at betragte som et Fiskerskib, har Justitsministeriet i Henhold til Sportelreglem. 10. Sept. 1830 § 62 tilstaaet bemeldte Kjöbmand en Nedsættelse af 66 Sk. i det af det ommeldte Fartöj erlagte Klareringsgebyr af 2 Rd. 72 Sk., og man skulde derfor tjenstl. anmode Hr. Amtm. om behgl. at ville paalægge Byfogden i Isafjord Kjöbstad med fornöden Forklaring at refundere det nævnte Belöb af 66 Sk. ved Indbetaling af et lige Belöb i Islands Jordebogskasse.[1]

1871. 7. August.

9. August.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang **Spörgsmaal om en Udkastelsesforretnings Lovlighed.** Khavn den 9. August 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 759. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 212.

I Anledning af Amtets behgl. Skrivelse af 5. Juni sidstl., hvori indstilles, at der maa meddeles Administrator for Munkethveraa Klostergods E. O. Gunnarsson fri Proces til for Höjesteret at indanke en ved den islandske Landsoverret under 15. Maj d. A. afsagt Dom, der med Paalæg af Sagsomkostninger og Erstatning annullerer en Fogedforretning, hvorved bemeldte Gunnarsson, efter at have opsagt Bonden S. Magnússon hans Bygsel paa Halvdelen af Jorden Ærlækur i Skinnastaðir Rep paa Grund af Uefterrettelighed med Landskyldens Betaling og slet Behandling af den nævnte Jord, har ladet ham udsætte af samme, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at der efter Ministeriets Skjön ikke er tilstrækkelig Anledning til at foranstalte Sagen appelleret til Höjesteret, hvorimod man til Forebyggelse af lignende

[1]) jfr. med denne Skriv. Justm. Skriv. til Finansministeriet af 22. Juni og 12. Juli 1871, se foran S. 107—08 og 118—19.

1871. Sager for Fremtiden lige tjenstl. skulde have Hr. Amtm.
9. August. anmodet om behgl. at ville foranledige, at den uheldige Henvisning i de ældre Bygselbreve til Reskr. 11. April 1781 § 9 bliver udslettet, hvortil det antages, at de paagjældende Fæsteres Samtykke vil kunne erholdes.[1])

9. August. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Forpagtning af Landskassens Fjerdedel af Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall.** Khavn den 9. August 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 754. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 212—13.

I Anledning af et direkte hertil indkommet Andragende, hvori Kjöbmand C. D. Tulinius af Eskifjord, der for Tiden opholder sig her i Staden, anholder om, at den af ham for Tiden forpagtede, Staten tilhörende $1/4$ af Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall maa overdrages ham i Forpagtning endnu i 5 Aar fra 1. Januar 1872 at regne, eller paa en kortere Tid, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Justitsministeriet tillader, at den omhandlede Forpagtning overdrages ham for 1 Aar fra 1. Januar 1872 at regne imod en Afgift af 100 Rd.

9. August. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Honorar for Sættelsen af Kapitelstaxter.** Khavn den 9. August 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 756. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 213.

I Anledning af det med Amtets behgl. Skrivelse af 18. Marts d. A. modtagne Andragende, hvori Provst

[1]) jfr. Frdg. 11. Juli 1800 § 10 og Kanc. Skriv. 24. Marts 1840.

D. Halldórsson ansöger om, at der maa tilstaas ham en Godtgjörelse af 14 Rd. for hans Uleilighed ved Sættelsen af Kapitelstaxterne for Nord- og Östamtet for 1871—72, skulde man til behgl. Efterretning, videre Bekjendtgjörelse samt föjende Foranstaltning tjenstl. melde, at der af Nord- og Östamtets Repartitionsfond vil kunue udbetales bemeldte Provst Halldórsson et Belöb af 10 Rd. i den ommeldte Anledning. 1871. 9. August.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Gebyrer for Embedsbestallinger.** Khavn den 11. August 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 785. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 215—16. 11. August.

Med Hensyn til, at Hr. Stiftamtm. i Anledning af en fra Revisionsdepartementet for Kongeriget ved Regnskabet for de for Islands Sönderamt i Aaret 1867 udleverede kgl. Bevillinger og Expeditioner gjort Udsættelse ang. ikke-betalte Bestallingsgebyrer, har erklæret, at Stiftamtet, efter at det i Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1869—70 af 28. Maj f. A. var fastsat, at de Gebyrer og Dele af Gebyrer for Embedsbestallinger, som ikke vare betalte den 31. Marts 1870, skulde eftergives, maatte begjære höjere Afgjörelse om, hvad der i saa Henseende skulde foretages med de til den nysnævnte Dag henstaaende ubetalte Gebyrer, nemlig bl. A. for

1) Bestalling for Biskop over Island P. Pjetursson 253 Rd.,
2) Kaldsbrev for Provst Böðvarsson som Præst til Garðar og Bessastaðir 14 Rd. og
3) Bestalling for J. Sigurðsson som Rektor 55 Rd. 48 Sk.,

har Revisionsdepartementet henstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse.

1871. Efter at man i Betragtning af den Tvivl, der med
11. August. Hensyn til de under Nr. 1 og 2 anförte geistlige Embedsmænd kunde reises fra Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lönningsforhold m. v. af 26. Marts 1870 § 7, sammenholdt med § 13, og henset til, at de paagjældende Gebyrer, saafremt de skulde erlægges, vilde tilfalde Kongerigets Finanser, havde tilskrevet Finansministeriet, har samme tilbagemeldt, at det maa anses for aldeles utvivlsomt, at de paa Island ansatte geistlige Embedsmænd, der ligesaa lidt som andre Geistlige ville kunne nyde godt af den ved Lov 26. Marts 1870 § 7 hjemlede Frihed for fremtidige Bestallingsgebyrer, jfr. Lovens § 13, heller ikke kunne indbefattes under den ved Tillægsbevillingsloven bevilgede Eftergivelse af de d. 31. Marts 1870 resterende Bestallingsgebyrer, og at som Fölge heraf de to omhandlede Gebyrer ville være at indbetale til Statskassen.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. Foranstaaende til behgl. Efterretning og videre föjende Foranstaltning samt Bekjendtgjörelse, skulde man tilföje, at derimod det for Bestalling for J. Sigurðsson som Rektor fastsatte Gebyr af 55 Rd. 48 Sk. vil bortfalde i Medför af tidtnævnte Bestemmelse i Tillægsbevillingsloven af 1869—70.

Det bemærkes sluttelig, at man i Dag har meddelt Revisionsdepartementet for Kongeriget Underretning om Foranstaaende.

25. August. **Regulativ for Sindsygeanstalten i Östifterne med Undtagelse af Staden Kjöbenhavn.** Khavn den 25. August 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 Nr. 135, S. 435 ff.; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 450 ff. — Uddrag (om Betalingen for Patienter fra Island).

— — — — — — — — — — —

§ 19. For Patienter fra — — Island — — — er Betalingen indtil videre 1871. 25. August.

For 1. Forpleiningsklasse 1 Rd. 24 Sk. daglig, 456 Rd. 24 Sk. aarlig;

For 2. Forpleiningsklasse 90 Sk. daglig, 342 Rd. 18 Sk. aarlig;

For 3. Forpleiningsklasse 65 Sk. daglig, 247 Rd. 13 Sk. aarlig.

— — — — — — — — — — — —

§ 30. Dette Regulativ træder i Kraft til den Tid, som af Vor Justitsminister bestemmes.[1])

— — — — — — — — — — — —

Bekjendtgjörelse ang. **Ophævelse af den med Doktorgraden i de forskjellige Fakulteter ved Universitetet forbundne Rang.** Khavn den 30. Aug. 1871. — (Kirke- og Undervisningsministeriet). Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 Nr. 137, S. 441; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 460–61. 30. August.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen ved allerh. Resolution af 27. d. M. allern. at bifalde: at den med Doktorgraden i de forskjellige Fakulteter ved Universitetet ifölge Frdg. af 9. Januar 1824 § 8 forbundne Rang bortfalder for dem, der herefter erhverve denne akademiske Grad, og at det allern. maa tillades dem, der alt have erhvervet Doktorgraden, at frasige sig den med samme forbundne Rang, uden at dette faar nogen Indflydelse paa de övrige med Doktorgraden forbundne, i bemeldte Forordning omhandlede akademiske Rettigheder, hvorom Enhver, der agter at benytte denne Tilladelse, har at indgive skriftlig Erklæring til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som derefter har at afgive allerunderd. Beretning om enhver

[1]) Er traadt i Kraft den 1. Oktbr. 1871, jfr. Bekjendtgj. 30. Septbr. s. A.

1871. Rangfrasigelse, der i Overensstemmelse hermed har
30. August. fundet Sted, og tillige har at underrette Finansministeriet om den Datum, under hvilken Erklæringen herom er indgiven.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

8. Septbr. **Allerhöjeste Kundgjörelse** ang. **Overdragelse af Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse til Thronfölgeren.** Khavn den 8. Septbr. 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 Nr. 141, S. 448; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 483.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Reise til Udlandet, have Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11. Febr. d. A. om Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, overdraget Regjeringens Förelse under Vor Fraværelse til Thronfölgeren. Og kundgjöre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor höjtelskede Sön, H. Kgl. Höihed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 10. dennes og indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Förelse i Vort Navn.

8. Septbr. **Bekjendtgjörelse** ang. **Forandringer i den filosofiske Pröve ved Universitetet.** Khavn den 8. Septbr. 1871. (Kirke- og Undervisningsministeriet). — Lovtid. for Kgr. Danmark f. 1871 Nr. 142 S. 446; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871 S. 486—87. (Jfr. Ministerialtid. f. Danmark f. 1871 B S. 483—86.)

Paa derom af Ministeriet nedlagt allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under Dags Dato allern. at bifalde fölgende Forandringer i den ved allerh. Resolution af 1. Septbr. 1850 — bekjendtgjort under 7. næstefter — foreskrevne filosofiske Pröve ved Kjöbenhavns Universitet:

1) Det almindelige indledende filosofiske Kursus for de Studerende indskrænkes til en enkelt Forelæsningsrække over filosofisk Propædeutik. 1871. 8. Septbr.

2) Forelæsningerne holdes skiftevis af de to normerede filosofiske Professorer hvert andet Aar i et paa begge Halvaar fordelt Kursus paa 4 ugentlige Timer.

3) Pröven afholdes i hvad der i de ovennævnte Forelæsninger er foredraget, og der gives en enkelt Karakter for samme, saaledes at »temmelig godt« er Betingelse for, at Pröven anses som bestaaet.

4) Ingen kan stedes til Pröven förend ét Aar, efterat han er immatrikuleret ved Kjöbenhavns Universitet; dog bemyndiges Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til, hvor særegne Omstændigheder tale derfor, at bevilge Undtagelse herfra.

5) I den her foreskrevne Form afholdes Pröven förste Gang i Sommeren 1873.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forholdet mellem Islands Jordebogskasse og Finanshovedkassen i Kjöbenhavn.** Khavn den 11. Septbr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 838. 11. Septbr.

I behgl. Skriv. af 12. Juni d. A. har Hr. Stiftamtm. bl. A. henledet Opmærksomheden paa, at den nye Ordning af Postforbindelsen mellem Kjöbenhavn og Reykjavík, og navnlig Indförelsen af Postanvisninger, vil udöve og tildels allerede har udövet en betydelig Nedgang i Belöbet af de Summer, der deponeres i Islands Jordebogskasse, for igjen at udbetales ved Finanshovedkassen, hvad der atter vil have tilfölge, at der, for at der ikke skal komme til at mangle Penge i Jordebogskassen, hyppig maa tys til den kostbare og

1871. ogsaa i andre Henseender mindre heldige Udvej at
11. Septbr. lade opsende Kontanter fra Finanshovedkassen til Jordebogskassen, og har Hr. Stiftamtm. derfor henstillet, om der ikke, for at afhjælpe den nævnte Ulempe, maatte være Anledning til at ndvirke dels en Nedsættelse af det anordnede Gebyr for Depositioner i Jordebogskassen, dels en Overenskomst med Postvæsenet om, at dette deponerer de Belöb, som i Island betales for Pengeanvisninger, paa nærmere af Dem angivne Vilkaar.

Efterat Sagen herfra har været gjort til Gjenstand for Forhandling med Finansministeriet, har samme under 20. f. M. meddelt, at der er truffet den Foranstaltning, at Overskudet af Postintraderne i Island, der af Finansministeriet anslaas til c. 40,000 Rd. aarlig, i Fremtiden indbetales til Jordebogskassen istedetfor at indsendes hertil.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. Foranstaaende til behgl. Efterretning, og næst at bemærke, at Landfogden herfra vil blive beordret til at modtage de saaledes indkommende Belöb, undlader man ikke at tilföje, at naar Jordebogskassen paa denne Maade modtager alene fra Postvæsenet c. 40,000 Rd. aarlig, tör det antages, at den i Fremtiden vil være tilstrækkelig forsynet med Kontanter. Sknlde det desuagtet senere vise sig nödvendigt paa anden Maade at foröge Jordebogskassens kontante Beholdning, vil det komme under Overvejelse, om en Nedsættelse af Depositionsgebyret vil være tilraadelig, men det skjönnes ikke, at der for Tiden er Grund hertil.

14. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **fremmede Skibes Haveri eller Strandinger paa Islands Kyster.** Khavn den 14.

Septbr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 825. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 217—19. 1871. 14. Septbr.

Efterat have modtaget Erklæringer fra samtlige Amtmænd paa Island over et fra den herværende franske Gesandt fremkommet Forslag om, at det maatte blive vedkommende islandske Övrigheder paalagt at oversende uopholdelig og direkte enten til den franske Konsularagent i Reykjavík eller til Konsulen i Helsingör alle Dokumenter vedrörende franske Skibes Havari eller Strandinger paa Islands Kyster, har Justitsministeriet troet, at der kunde være Anledning til at imödekomme det saaledes fremsatte Önske, idet man derhos har anset det rettest, at den Ordning, som i bemeldte Henseende træffes, kommer til Anvendelse ogsaa for andre end franske Skibe, naar de ere i det omhandlede Tilfælde.

Som Fölge heraf skulde man herved tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl. at ville paalægge samtlige Retsbetjente i det Dem anbetroede Amt, at de, naar Strandinger forefalde inden deres Jurisdiktion, strax saasnart Auktion over det Bjærgede er afholdt, affatte Regnskab over det paagjældende Strandingstilfælde og derefter uden Ophold, og navnlig uden at oppebie Auktionsbelöbenes Inkassation, indsende til Amtets Revision og Decision bemeldte Regnskab in duplo med dertil hörende Bilag, samt med Afskrift af Auktionsprotokollen, Söforklaringen, Protokollen vedrörende Strandingen og Bjærgningen og endelig de bjærgede Skibspapirer og andre lignende Dokumenter. Amtet vil derpaa, efterat Strandingsregnskabet er decideret, have uden Ophold direkte at tilstille vedkommende Konsularagent, forsaavidt Skibet tilhörer en Stat, der holder en saadan i Island, eller vedkommende Rheder, forsaavidt han er bosiddende i Island eller Danmark, og ellers Justitsministeriet bemeldte Regn-

1871. skab med samtlige fornævnte Strandingen vedkommende
15. Septbr. Dokumenter, og dermed lade fölge Underretning om, naar Nettoprovenuet af Strandingen ved Amtets Foranstaltning kan ventes eftersendt. I saa Henseende vil Amtet have at fastsætte den Frist, inden hvilken vedkommende Retsbetjent har at saldere det af ham aflagte Regnskab, og vil der i Reglen være at tilstaa bemeldte Embedsmand hertil en Frist af 4 Uger efter Auktionsbelöbets Forfaldstid, hvorhos Amtet vil have at paase, at den saaledes fastsatte Frist overholdes.

I Forbindelse hermed skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele, at man i Skrivelse til Udenrigsministeriet har udtalt den Forventning, at saavel den franske Regjering som de övrige Regjeringer, der have Konsularagenter i Island, ville paalægge disse inden en Frist af 4 à 6 Maaneder at udbetale vedkommende Amtmand det Belöb, hvormed Strandingsomkostningerne ifölge det af Sysselmændene aflagte og af Amtet deciderede Regnskab maatte overstige det Bjærgedes Værdi.[1])

15. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landfogden i Island, ang. **Regnskabers Aflæggelse.** Khavn den 15. September 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 863. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 219.

Medens der hidtil gjennem Landfogderiet har været aflagt dokumenterede Regnskaber for Aaret fra 1. April til 31. Marts for efternævnte ved Islands Jordebogskasse udbetalte Belöb, nemlig:

1. Den Del af Statsgjælden, som forrentes og afdrages ved bemeldte Kasse;
2. Pensioner for Statskassens Regning;

---

[1]) S. D. udgik en lignende Skrivelse til de övrige Amtmænd i Island.

3. Pensioner for den almindelige Enkekasses Regning; 1871. 15. Septbr.
4. Pensioner for Livrente- og Livsforsikringsanstalten i Kjöbenbavn;
5. Understöttelser af Dannebrogsmændenes Pensionsfond, og
6. Understöttelser vedkommende det tidligere Statssekretariat for Naadessager —

skulde man efter Finansministeriets Henstilling tjenstl. anmode Hr. Kancelliraaden om fremtidig at ville aflægge og indsende saadanne Regnskaber for hvert Halvaar fra 1. April til 30. Septbr. og fra 1. Oktbr. til 31. Marts, förste Gang for Halvaaret til 30. d. M.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Kongetiende af Jorden Möðrudalur.** Khavn den 20. Septbr. 1871. 20. Septbr.
— Isl. Kopib. 1871 Nr. 878. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 220.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Bonden Sigurður Jónsson paa Möðrudalur i Jökuldalur Rep i Nordermula Syssel har anholdt om Fritagelse for at svare Kongetiende af bemeldte Gaard, der tidligere har tilhört Skálholt Bispestol, samt om Tilbagebetaling af den af ham formentlig urettelig erlagte Tiende, har Amtet i behgl. Skriv. af 20. Maj sidstl. med Bilag indstillet, at vedkommende Sysselmand maa bemyndiges til for Eftertiden at undlade at opkræve Tiende af bemeldte Jord, og at den Tiende, som er opkrævet paa Mandtalsthingene iaar, tilbagebetales, hvorimod Andrageren, forsaavidt den ældre Tiende angaar, bör henvises til Domstolene.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet med Revisionsdepartementet over Sagen, til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde,

1871. at da Möðrudalur er bleven solgt over 7 Aar efter at
20. Septbr. den störste Del af Skálholt Bispestols Gods var afhændet, og da de med Regnskaberne for Nordermula Syssel fremsendte Tiendelister for Jökuldalur Rep udvise, at Andrageren har tilsvaret Jordtiende i over 22 Aar, vil det, förend den omspurgte Tiendefrihed kan indrömmes, være nödvendigt, at det med bekræftede Udskrifter af Auktionskonditionerne samt af det paa Jorden under 8. Septbr. 1778 udfærdigede Skjöde godtgjöres, at Möðrudalur med de til samme hörende tvende Hjalejer er solgt med Tiendefrihed, hvorhos bemærkes, at selv i dette Tilfælde vil Immuniteten först kunne indrömmes fra det Aar, Andrageren har fremsat Paastand paa at fritages for Afgiftens Ydelse.[1])

21. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Amtmændenes Pligt til at svare Bidrag til Amtsrepartitionsfondene.** Khavn den 21. September 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 890. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 221—23.

I Skrivelse af 6. Maj d. A. har den da konstituerede Amtmand, Kancelliraad Smith, henledet Opmærksomheden paa, at forhenværende Amtmand over Islands Nord- og Östamt, Havsteen, i sin Embedstid ikke har erlagt Bidrag til Amtsrepartitiousfonden, uanset, at det ved Plak. 8. Juni 1851 er bestemt, at Embedsmænd herefter af deres tiendebare Lösegods skulle udrede denne Afgift ligemed Bönder, hvilken Fritagelse Havsteen har stöttet derpaa, at Plak. 8. Juni 1851 som en almindelig Lov ikke kan have ophævet den særlige Bestemmelse i Tiendereglement af 17. Juli

[1]) Jfr. hermed Justm. Skriv. til Nord- og Östamtet og Landshövdingen over Island af henholdsvis 28. Febr. og 15. Maj 1873.

1782 § 5, hvorefter Amtmændene ere frie for at angive deres Gods til Tiende og svare de deraf flydende Udgifter. Den konst. Amtmand antog derimod, at Plak. 8. Juni 1851 ikke hjemler Amtmændene Fritagelse for den omspurgte Afgift, idet det i Plakaten brugte Udtryk »tiendebare« formentlig betegner en Egenskab ved Lösöret overhovedet og ikke er anvendt for at udelukke Amtmændenes Lösegods, og har han derfor indstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse. I Anledning af en fra Amtmand Havsteen senere indlöben Skrivelse har Hr. Amtm. endelig i behgl. Skriv. af 21. Juli d. A. ytret Dem over Sagen derhen, at da Amtmændene ifölge Reglement af 17. Juli 1782 § 5 efter ældgammel Skik og Landsvane ere frie for at angive deres Lösegods til Tiende, og Bidraget til Amtsrepartitionsfonden er baseret paa Lösegodstienden, kan Plak. af 8. Juni 1851 ikke antages at omfatte Amtmændene.

1871. 21. Septbr.

Efter at man i denne Anledning har brevvexlet med Revisionsdepartementet for Kongeriget, der har oplyst, at de islandske Amtmænds tiendebare Formue i Henhold til Reglem. 17. Juli 1782 aldrig er bleven ansat til tiendeydende Hundreder, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt föjende Foranstaltning tjenstl. melde Fölgende:

Ligesom Ordene i Plak. af 8. Juni 1851 omfatte alle Embedsmænd, der eje tiendepligtigt Lösöre, saaledes taler Hensigten med Lovbudet, nemlig at ophæve den Ulighed, der tidligere fandt Sted i Henseende til Paaligningen af Afgiften til Repartitionsfonden, for, at der ingen Undtagelse skulde finde Sted. Hvad Udtrykket »tiendebare« angaar, da maa dette utvivlsomt forstaas saaledes, at det kun har Hensyn til en Egenskab ved Lösöret overhovedet (som givende Frugt eller Udbytte), hvad der bl. A. fremgaar deraf, at det i Plakaten forudsættes, at Embedsmænds Enker kunne

1871. have ikke-tiendebart Lösegods, og der kan derfor ikke
21. Septbr. herpaa stöttes nogen Fritagelse for Amtmændene for at udrede det omhandlede Bidrag, ligesom der heller intet Argument kan udledes for en slig Fritagelse fra den Betragtning, at Plakaten af 1851 skulde være en almindelig Lov, der ikke skulde kunne have berört den specielle Lovregel i Reglem. af 17. Juli 1782, idet det, som berört, netop har været Hensigten med Plakaten, at ophæve alle herhenhörende Beneficier, hvadenten de vare hjemlede i den skrevne eller uskreve Ret.

Ministeriet maa derfor være af den Formening, at saavel Amtmændene som Biskoppen bör yde det omhandlede Bidrag paa samme Maade som Andre. Hvad særlig Amtmand Havsteen angaar, vil der imidlertid, da Revisionen har ladet Fritagelsen passere, ikke være at affordre ham Bidraget for den forlöbne Tid, hvorimod Bidraget for 1870 vil være at affordre ham og eventuelt at inddrive ved Udpantning.[1])

26. Septbr. **Allerhöjeste Kundgjörelse ang. Kongens Hjemkomst.** Khavn den 26. Septbr. 1871. (Konseilspræsidiet). Lovtid. for Kgr. Danmark 1871 Nr. 152, S. 458; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 499.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efter at være vendt tilbage fra Vor Reise til Udlandet, kundgjöre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vi i Dag selv have overtaget Regjeringens Förelse, som Vi ved Vor allerh. Kundgjörelse af 8. dennes, i Henhold til Loven af 11. Febr. d. A., under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor höitelskede Sön, Hans Kgl. Höihed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl.

---

[1]) S. D. blev de övrige Amtmænd samt Biskoppen over Island tilskrevet om Sagen.

Statsregnskab for **Finansaaret 1870—1871.** Khavn den 30. Septbr. 1871. (Finansmin.). Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 701—02. — (Dette i Finansministeriet den 31. August 1871 i Henhold til finansielle Bevillinger for 1870—71 opgjorte og i Statsraadet fremlagte Statsregnskab er ledsaget af Indtægts- og Udgiftsbilag (S. 1—173 in 4to) med et forudskikket allerh. Reskript af 30. Septbr. 1871, hvorved Finansministeriet bemyndiges til at lade det bringe til almindelig Kundskab i Forbindelse med selve Reskriptet.) 1871. 30. Septbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forening af Myra og Borgarfjords Sysseler.** Khavn den 18. Oktbr. 1871. — Isl Kopib. 1871 Nr. 958. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 224. — **Uddrag.** 18. Oktbr.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 11. d. M. allern. at bifalde:

at Borgarfjords Syssel inden Islands Sönderamt og Myra Syssel inden Islands Vestamt forenes til én Jurisdiktion;

at Forpagtningsafgiften af de forenede Sysseler fastsættes til 250 Rd. aarlig;

at det paalægges Sysselmanden at have Bolig i Nærheden af Hvítá.

— — — — — — — — — — — —

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Havneafgift af Postdampskibe.** Khavn den 20. Oktbr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 968. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 225—26. 20. Oktbr.

Ved i Henhold til Justitsm. Skriv. af 26. Marts d. A. at fremsende en Erklæring, hvori Havnekommissionen i Reykjavík ytrer, at den for bemeldte Kjöbstad

1871. gjældende Havnetaxts Bestemmelse om, at de Regje-
20. Oktbr. ringen tilhörende Skibe ere fritagne for Havneafgift, formentlig ikke kan komme Postdampskibet »Diana«, der tager virksom Del i Fragtfarten, til Gode, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skriv. af 8. August d. A. erklæret Dem enig med bemeldte Havnekommission i ommeldte Henseende, idet De dog har fundet det billigt, at der tilstaas Postdampskibet, som 7 Gange om Aaret kommer til Reykjavík, en Lempelse i Afgifterne fremfor de andre Skibe, som kun 1 eller 2 Gange om Aaret komme dertil, og har De derfor indstillet, at der maa foretages en Revision af Havnetaxten til nærmere Fastsættelse af de Havneafgifter, Postdampskibet bör erlægge, men at det indtil da maa have sit Forblivende ved den hidtil brugte Fremgangsmaade, hvorefter Postdampskibet erlægger de almindelige Afgifter.

Efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtm.'s fornævnte Skrivelse udbad Ministeriet sig Generalpostdirektoratets Ytringer over Sagen, idet man berörte, at man med Dem maatte finde, at Billighed taler for, at der indrömmes Postdampskibet nogen Lempelse i Havneafgiften, og har bemeldte Generaldirektorat i Gjensvar herpaa bemærket, at det for sit Vedkommende maatte henholde sig til den i Gjenpart vedlagte, fra Postdampskibets Förer, Kapt. Jacobsen, indhentede Erklæring, hvori han udtaler sig derhen, at Afgifterne efter den omhandlede Havnetaxt ere for höje saavel i Almindelighed som særlig for Postdampskibets Vedkommende, for hvilket han foreslaar en Nedsættelse i de nugjældende Afgifter af omtrent 35 pCt. paa den i Erklæringen nærmere angivne Maade.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville indlede Forhandling med vedkommende kommunale Autoriteter om en almindelig Revision af Havnetaxten, ved hvilken der under alle Omstændigheder vil være at tage Hensyn til, at der tilvejebringes en Lempelse for Postdampskibet omtrent

af den Störrelse, Kapt. Jacobsen antyder i sin ovennævnte Erklæring. 1871. 20. Oktbr.

Om Sagens Udfald imödeser man i sin Tid en behgl. Meddelelse.[1])

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **det kgl. Jordegods i Vester-Skaptafells Syssel** m. v. Khavn den 31. Oktbr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 1037. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 226—28. 31. Oktbr.

I Henhold til Justitsm. Skriv. af 28. Februar og 7. Novbr. f. A. har Hr. Stiftamtm. med behgl. Skriv. af 17. Febr. d. A. hertil indsendt Erklæringer fra Sysselmanden i Skaptafells Syssel og Administratoren for Þykkvibær og Kirkjubær Klostergodser over et fra konst. Overretsprokurator J. Guðmundsson hertil indsendt Andragende, hvori der anholdes om,

A. 1. at der maa blive udnævnt 3 kyndige Mænd til at gjöre Forslag til en ny Skyldsætning af de kgl. Godser i Vester-Skaptafells Syssel samt til en passende Ydelsesmaade af de aarlige Jordafgifter af bemeldte Godser,

2. at der indtil en saadan ny Skyldsætning er approberet, forelöbig foranstaltes udarbeidet Forslag til en passende Forhöjelse af Skyldsætningen paa de Jorder, som maatte kunne bære höjere Afgifter end de hidtil svarede,

3. at Landskyldsafgiften af Godserne maa ydes for Halvdelen efter den modererede Evaluationsmaade med 8 Sk. pr. Alen, og for den anden Halvdel enten med Uld, Smör og Tælle in natura eller efter Kapitelstaxtens Middelalen i Penge, og at det derhos overlades Leilændingerne Valget mellem disse Ydelsesmaader,

---

[1]) Jfr. Havnereglem. for Reykjavík Kjöbstad af 6. Novbr. 1872.

1871. 31. Oktbr.

4. at Jordernes Udstykning maa ophöre, og at de udstykkede Jorder igjen maa blive sammenlagte,

5. at der maa bevilges en Understöttelse til en vordende ökonomisk Opmuntringsfond for Vesterskaptafells Syssel,

B. at der for at böde paa Leilændingernes forfaldne Formuesforhold maa bevilges dem fra Fardag 1868 eller fra Fardag 1869 til Fardag 1872 Moderation i Ydelsen af deres Afgifter, saaledes at de betale Halvdelen af Landskylden efter gammel Evaluation med $4^1/_2$ Sk. pr. Alen istedetfor 8 Sk.

Med behgl. Skriv. af 29. Marts d. A. har Hr. Stiftamtm. derhos fremsendt en Skriv. fra konst. Overretsprokurator J. Guðmundsson, hvori han meddeler, at han agter at indgive til Ministeriet en nærmere motiveret Indstilling om Sagen, og fornemmelig om det under Litr. A Nr. 5 omhandlede Punkt.

Efter at denne Sag har været udsat efter den nysnævnte Indstilling, har man, da denne endnu ikke er kommen, troet ikke iövrigt at burde opsætte Sagens Afgjörelse længer, og skulde man derfor til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. meddele Fölgende:

Ad 1—3 henvises til Ministeriets Skrivelse til Stiftamtet af 12. Maj 1869[1]) og 9. Marts s. A., ved hvilke de omhandlede Indstillingspunkter allerede maa antages som afgjorte,

ad A. 4. henvises ligeledes til den anförte Skrivelse af 12. Maj 1869, hvorhos man med Hensyn til Jordbrug paa de omhandlede Godser, der maatte findes for smaa til en Families Underhold, skulde anmode Hr. Stiftamtm. om at paalægge vedkommende Administrator ved Fæsteledighed at indkomme til Stiftamtet med Forslag om deres Sammenlægning, hvorefter De bemyndiges til efter Omstændighederne at approbere

[1]) se Lovsaml. for Island XX, S. 158—59.

slig Sammenlægning, hvorom der dog hver Gang vil være at gjöre Indberetning til Ministeriet. 1871. 31. Oktbr.

Ad B. Efter det i saa Henseende Oplyste har man ikke fundet, at der var Anledning til at bevilge den under dette Indstillingspunkt ansögte midlertidige Nedsættelse af Fæsteafgifterne.

Hvad angaar det under Sagen fremkomne Spörgsmaal om den for de omhandlede Klosterjorder hidtil bestaaende Frihed for Fattigtiende, sknlde man derhos med Henvisning til Skrivelse herfra af 28. Febr. f. A., forsaavidt angaar Extrabidrag til de Fattige, tjenstl. melde, at Ministeriet bifalder Hr. Stiftamtm.'s Indstilling om, at Fattigtienden for de nnværende Opsidderes Vedkommende afholdes af Godsintraderne imod at det i de Bygselbreve, som fremtidig udstedes, paalægges Leilændingerne at svare Fattigtiende af de paagjældende Jorder, samt at Ministeriet efter de af Dem oplyste Omstændigheder tillader, at der af den til uforudsete Udgifter til Island i indeværende Regnskabsaar bevilgede Sum maa til Fordeling mellem de mest trængende Kommuner i det omhandlede Syssel efter Hr. Stiftamtm.'s Skjön anvendes et Belöb af 300 Rd., om hvis Udbetaling af Jordebogskassen Landfogden herfra har faaet Ordre.

Idet man imödeser den af Hr. Stiftamtm. bebudede Indstilling ang. det i vedkommende Sysselmands Erklæring reiste Spörgsmaal om Forögelse af Inventariekvilderne paa det omhandlede Klostergods, undlader man ikke sluttelig at fremsende Gjenpart af en Erklæring fra Chefen for Orlogsskonnerten »Fylla«, Kapt. Tuxen, angaaende det af Sysselmand Á. Gislason foreslaaede Havneanlæg ved Portland, med Tilföjende, at Ministeriet efter det deri Oplyste maa anse det for utilraadeligt at indlade sig paa et Foretagende, der, om det ikke overhovedet maatte være uudförligt, dog under alle Omstændigheder vilde medföre aldeles uforholdsmæssige Bekostninger.

1871. 31. Oktbr. **Bekjendtgjörelse ang. de i Island examinerede Lægekandidaters Undervisning i Födselsvidenskaben.** Kjöbenhavn den 31. Oktbr. 1871. — Lovtid. for Kgr. Danmark for 1871, Tillæget Nr. 20, S. 52; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 506—07; Tíðiudi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 229.

Auglýsing um kennslu í yfirseturfræði handa þeim læknaefnum, sem tekið hafa próf á Íslandi.

Samkvæmt þegnlegum tillögum dómsmálastjórnarinnar hefir Hans Hátign konunginum þóknazt 21. þ. m. allramildilegast að úrskurða:

1) að þeir læknisfræðingar, sem útlærðir eru á Íslandi, megi ekki eptirleiðis fá hjeraðslæknis-embætti þar, nema því aðeins að þeir áður hafi notið kennslu í yfirseturfræði á hinni konunglegu fæðingarstofnun í Kaupmannahöfn, og sanni það með vitnisburði yfirkennarans í yfirseturfræðinni;

2) að hið sama að svo miklu leyti, sem unnt er, verði heimtað af hinum íslenzku læknaefnum, sem hjeraðslækna störf verða falin á hendur, samkvæmt konungsúrskurði 10. maí 1867 (sbr. auglýsing dómsmálastjórnarinnar 31. s. m.) 1. gr., fyrir þann styrk úr hinum íslenzka læknasjóði, sem þar er getið;

3) að veita megi sjerhverjum læknisfræðingi, sem útlærður er á Íslandi, og fer til Kaupmannahafnar, til þess að njóta nefndrar kennslu, 300 rd. styrk, sem skal greiða úr hinum íslenzka læknasjóði, ef kostnaðurinn verður ekki borgaður á annan hátt; og

4) að borga megi hlutaðeiganda læknisfræðingi helminginn af styrknum, þá er hann fer frá Íslandi, og hinn helminginn í Kaupmannahöfn, jafnskjótt og hann hefir sýnt fram fyr nefndan vitnisburð.

Þetta skal hjermeð kunngjört til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli. — Í dómsmálastjórninni 31. dag oktbr. 1871.

Bekjendtgjörelse angaaende de i Island examinerede Lægekandidaters Undervisning i Födselsvidenskaben. 1871. 31. Oktbr.

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderd. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 21. d. M. allern. at resolvere:

1) at de i Island uddannede Lægekandidater herefter ikke kunne erholde Ansættelse som Distriktslæger sammesteds, medmindre de forinden have gjennemgaaet et klinisk Kursus ved den kgl. Födselsstiftelse i Kjöbenhavn og godtgjöre dette ved en af Overaccoucheuren udfærdiget Attest;

2) at den samme Fordring saavidt muligt stilles til de islandske Lægekandidater, hvem det i Henhold til allerh. Resol. af 10. Maj 1867 (jfr. Justitsministeriets Bekjendtgj. af 31. s. M.) Nr. 1 overdrages at udföre Distriktslægeforretninger imod det sammesteds omhandlede Tilskud af den islandske Medicinalfond;

3) at der maa tilstaas enhver i Island uddannet Lægekandidat, der afgaar til Kjöbenhavn for at gjennemgaa det nævnte Kursus, en Understöttelse paa 300 Rd., som udredes af den islandske Medicinalfond, forsaavidt Udgiften ikke paa anden Maade kan afholdes; og

4) at denne Understöttelse maa udbetales vedkommende Lægekandidat med Halvdelen ved hans Afreise fra Island og med Halvdelen i Kjöbenhavn, saasnart han har produceret den ovennævnte Attest.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 31. Oktbr. 1871.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Understöttelse til Undervisning i Födselsvidenskaben.** Khavn den 3. Novbr. 1871. 3. Novbr.

1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 1050. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 230.
. Novbr.

Ved hoslagt at tilstille Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. en i Henhold til allerh. Resolution af 21. f. M. under 31. næstefter udfærdiget Bekjendtgjörelse ang. de i Island examinerede Lægekandidaters Undervisning i Födselsvidenskaben, undlader man ikke lige tjenstl. at meddele, at Kirke- og Undervisningsministeriet har stillet i Udsigt, at der i det omhandlede Öjemed vil kunne tilstaas et Bidrag af de i Finanslovens § 21 under Udgifter til Kommunitetet opförte 800 Rd. til Understöttelse for islandske Studerende, som ved Kjöbenhavns Universitet forberede sig til den lægevidenskabelige Examen, forsaavidt Noget maatte blive tilovers paa bemeldte Konto, efter at nysnævnte Understöttelser ere blevne afholdte.

3. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island og Amtmanden over Vestamtet, ang. **Forhör i Anledning af fremmede Fiskeres Forbrydelser eller Uordener.** Khavn den 3. Novbr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 1055 (jfr. Skriv. til Nord- og Östamtet om samme Materie af s. D. i Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 131—32 in fine).

Under Forhandlinger med den britiske Regjering angaaende en af engelske Fiskere fra Grimsby foretagen Plyndring paa et i Thingö Syssel indstrandet fransk Fiskerfartöj, er der fra engelsk Side fremsat Begjæring om, at der for Fremtiden i lignende Tilfælde maatte blive meddelt samme saa hurtig som muligt fuldstændige Oplysninger om det Passerede.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. have Hr. (Tit.) anmodet om behgl. at ville indskjærpe vedkommende Retsbetjente i det Dem underlagte Amt, naar Forbrydelser, Overgreb eller lignende Uordener, be-

gaaede af fremmede Fiskere, komme til deres Kundskab, at sörge for, at der saa hurtigt og saa fuldstændigt som muligt gjennem Forhör tilvejebringes Oplysninger om Sagen, og tilstille Justitsministeriet disse. 1871. 3. Novbr.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Uddelingen af Huslejeportioner til Pastoralseminariets Alumner.** Khavn den 6. Novbr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 1065. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 232. — **Uddrag.** 6. Novbr.

— — — — — — — — — — — —

— — Ministeriet har derhos troet at burde benytte nærværende Leilighed til at henlede D'Hrr.'s Opmærksomhed paa, at der i Almindelighed ikke vil kunne tilstaas andre end Udenbys-Alumner Huslejehjælp, og at hvis der i enkelte aldeles extraordinære Tilfælde maatte findes Anledning til at gjöre Undtagelse fra denne Regel, derom da vil være at gjöre særlig Indstilling til Ministeriet.

Regler for **Karakterbestemmelsen ved den fuldstændige juridiske Embedsexamen og ved den juridiske Examen for Ustuderede.** Khavn den 16. Novbr. 1871. — (Kirke- og Undervisningsminist.). Ministerialtid. f. Danmark 1871 A, S. 232—34; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 510—12. 16. Novbr.

I. Regler for Karakterbestemmelsen ved den fuldstændige juridiske Embedsexamen, fastsatte i Overensstemmelse med den kgl. Anordning af 30. Juni 1871 § 3.

§ 1. De forskjellige Discipliner, hvori der examineres ved den fuldstændige juridiske Examen, inddeles i tvende Klasser, saaledes at Specialkaraktererne

1871. i de Discipliner, der henhöre til förste Klasse, faa
16. Novbr. dobbelt Vægt mod Karakteren i den til anden Klasse hörende Disciplin.

§ 2. Til förste Klasse höre fölgende 7 Discipliner: almindelig Retslære, Romerret, den danske Civilrets förste Afdeling, den danske Civilrets anden Afdeling, den danske Kriminalret, den danske Proces og den danske Statsret. Til anden Klasse hörer kun én Disciplin, nemlig den danske Retshistorie.

§ 3. Specialkaraktererne ere fölgende, og der tillægges dem efterstaaende Talværdier: laudabilis præ ceteris: i förste Klasse 16, i anden Klasse 8; laudabilis: i förste Klasse 14, i anden Klasse 7; haud illaudabilis: i förste Klasse 10, i anden Klasse 5; non contemnendus: i förste Klasse 2, i anden Klasse 1.

§ 4. Den, der erholder Nul i nogen til förste Klasse hörende Disciplin, anses ubetinget og uden Hensyn til, hvilke Specialkarakterer han iövrigt har faaet, for umoden. Nul i den til anden Klasse hörende Disciplin medförer ikke ubetinget Rejektion, men der tillægges det en Virkning af ÷ 7.

§ 5. Hovedkaraktererne ere: laudabilis et quidem egregie, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgjöre en Talværdi af 114; laudabilis, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgjöre en Talværdi af 93; haud illaudabilis, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgjöre en Talværdi af 63; non contemnendus, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgjöre en Talværdi af 27. Den, der ikke opnaar mindst 27 Points, saavelsom den, der i nogen til förste Klasse hörende Disciplin erholder Nul, anses for umoden.

II. Regler for Karakterbestemmelsen ved den juridiske Examen for Ustuderede, fastsatte i Overensstemmelse med den kgl. Anordning af 30. Juni 1871 § 3.

§ 1. Ved den juridiske Examen for Ustuderede examineres der i fölgende 5 Discipliner: den danske Civilrets förste Afdeling, den danske Civilrets anden Afdeling, den danske Kriminalret, den danske Processes förste Afdeling og den danske Processes anden Afdeling. 1871. 16. Novbr.

§ 2. Specialkaraktererne, som kunne gives, ere fölgende, og der tillægges dem efterstaaende Talværdier: særdeles godt 16, godt 14, temmelig godt 10, maadelig 2.

§ 3. Den, der i nogen Disciplin erholder Nul, anses for umoden.

§ 4. Hovedkaraktererne ere: bekvem, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgjöre en Talværdi af 62 Points; ej ubekvem, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgjöre en Talværdi af 34 Points. Den, der ikke opnaar mindst 34 Points, saavelsom den, der i nogen Disciplin erholder Nul, anses for umoden.

Allerhöjeste Kundgjörelse ang. **Overdragelse af Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse til Thronfölgeren.** Khavn den 18. Novbr. 1871. — (Konseilspræsid.). Lovtid. f. Kgr. Danmark 1871 Nr. 163, S. 469; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 512. 18. Novbr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Reise til Udlandet, have Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11. Febr. d. A. om Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, overdraget Regjeringens Förelse under Vor Fraværelse til Thronfölgeren. Og kundgjöre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor höitelskede Sön, H. Kgl. Höihed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 21. dennes og indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Förelse i Vort Navn.

1871. 28. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Inventariekvilder paa en Klosterjord.** Khavn den 28. Novbr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 1118. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 234—35.

Ved hertil at indsende et Andragende fra Administratoren for Kirkjubær og þykkvibær Klostergods, hvorefter den forrige Opsidder paa Halvdelen af den under bemeldte Klostergods hörende Jord Norðurfoss, Ásgeir Eyjólfsson, ved Fratrædelsen af dette sit Bygsel har vægret sig ved at aflevere Jorden med et til samme hörende Kokvilde, som han ifölge sit Bygselbrev af 13. Juni 1844 skal have forpligtet sig til, idet han gjör gjældende, at han hverken har modtaget dette Kvilde, men derimod 4 Malkefaar, der svare til $^2/_3$ af et Kvilde, eller nogensinde underskrevet bemeldte Bygselbrev, — har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 4. Septbr. d. A. indstillet, at Sagen afgjöres i Mindelighed saaledes, at det af den Paagjældende gjorte Tilbud om at tilsvare $4^1/_2$ Faar eller $^3/_4$ Kvilde antages, idet det ifölge en af vedkommende Repstyrer, der i denne Egenskab har deltaget i den Forretning, hvorved Bygselet overleveredes til bemeldte Ásgeir Eyjólfsson, samt af en anden Mand afgiven Erklæring maa anses for sandsynligt, at den Paagjældende ikke har modtaget det ommeldte Kvilde, hvorhos Smörlejen altid er bleven beregnet efter $^3/_4$ Kvilde, hvortil den anden Halvdel af Gaarden ogsaa er bleven ansat.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet efter det saaledes Oplyste ikke har Noget at erindre imod, at Sagen afgjöres paa den af Dem foreslaaede Maade.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Ret til Lægepraxis.** Khavn den 5. Decbr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 1135. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 237. 1871. 5. Decbr.

I et med Amtets behgl. Erklæring af 17. Januar d. A. hertil indsendt Andragende har Provst S. Gunnarsson af Hallormsstað i Söndermula Syssel ansögt om Tilladelse til at praktisere som Læge for de nærmest Omboende, naar de söge hans Hjælp og ikke i Tide kunne erholde saadan hos Distriktslægen, idet han til Stötte herfor har paaberaabt sig, at han i sin Tid som Student i $2^1/_2$ Aar gik daværende Distriktslæge i Östamtet, G. Hjálmarsson, til Haande, og paa Grundlag af den herved indvundne Erfaring senere under sin Ansættelse som Præst i forskjellige vidtlöftige Lægedistrikter jevnlig har ydet Befolkningen Raad og Bistand i Sygdomstilfælde.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet med det kgl. Sundhedskollegium, samt indhentet Erklæring over Sagen fra Landfysikus i Island, til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet ikke vil have Noget at erindre imod, at Provst Gunnarsson fortsætter den af ham hidtil udövede Lægevirksomhed, imod at han aarlig indsender Beretning til Landfysikus over de af ham behandlede Patienter.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Fremmedes Ret til Hvalfangst under Island** m. v. Khavn den 8. Decbr. 1871. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 1139. 8. Decbr.

Med Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelse af 2. Oktbr. sidstl. har Ministeriet modtaget dels Indberetning fra

1871. Sysselmændene i Sönder- og Nordermula Sysseler om,
8. Decbr. at der saavel i 1870 som i indeværende Aar fra en hollandsk Damper »Nordkaper«, Kapt. Bottemann af Rotterdam, er bleven drevet Hvalfangst ved Kysterne af bemeldte Sysseler indenfor det islandske Söterritorinms Grænser, samt at Kapt. Bottemann har solgt Hvalkjöd til Islænderne, uden at have löst Söpas, dels et Andragende fra Kapt. Bottemann om at erholde tilbagebetalt tvende Belöb af 136 Rd. og 133 Rd., der udgjöre Söpasgebyrer for Skibene »Gretje« og »Maria Jantina«, der have bragt Kul for det nævnte Hvalfangerskib.

Ved Fremsendelse af fornævnte Dokumenter har Hr. Amtm. med Hensyn til den af Kapt. Bottemann udövede Hvalfangst ytret, at det i flere Henseender vil være til Fordel for Islænderne, at der drives Hvalfangst ved Kysten, og at De ikke kan antage, at dette Fiskeris Udövelse af Fremmede paa Söterritoriet rammes af Forbudet i Frdg. 13. Juni 1787 V § 2—4, ligesom De i ethvert Fald maatte finde det beklageligt, om der blev lagt Kapt. Bottemann Hindringer i Vejen for hans Hvalfangst paa islandsk Söterritorium, — i hvilken Henseende De antager, at endog en lempelig Böde for hans udövede Fiskeri vilde virke hæmmende, — hvorimod der, saafremt han önsker det, under visse nærmere angivne Betingelser formentlig turde være Anledning til at meddele ham Tilladelse til at drive en slig Fangst. Med Hensyn til den begjærte Tilbagebetaling af Söpasgebyret for de ovennævnte Skibe har De derhos bemærket, at da de med Skibet »Gretje« i f. A. indförte Kul ere forbrugte alene til den nævnte Damper, vil formentlig det for dette Skib erlagte Söpasgebyr af 136 Rd. i Henhold til Justitsm. Skriv. af 24. Decbr. 1868 og 1. Marts f. A.[1]) kunne tilbagebetales Andrageren, hvorimod det

[1]) se Lovsaml. for Island XX, S. 464—66.

vil være rettest at stille Tilbagebetalingen af Söpasgebyret for det andet Skib i Bero, da en Del af sammes Restladning endnu er i Behold. I Henhold hertil har De indstillet: 1871. 8. Decbr.

1. at det for Skonnerten »Gretje« erlagte Söpasgebyr maa tilbagebetales Andrageren, men at Tilbagebetalingen af Söpasgebyret for Skibet »Maria Jantina« for Tiden stilles i Bero,
2. at den af Föreren af Hvalfangerskibet »Nordkaper«, Kapt. Bottemann, paa islandsk Söterritorinm udövede Hvalfangst maa lades upaatalt eller dog ikkun anses med en lempelig Böde, og
3. at det for Fremtiden tillades Kapt. Bottemann at drive Hvalfangst paa det islandske Söterritorium og at afsætte til Islænderne en Del af Fangsten under fölgende Betingelser:
   a. at han etablerer sig i Landet,
   b. at de til Hvalfangsten brugte Skibe blive nationaliserede som dansk Ejendom,
   c. at der erlægges Læsteafgift af Skibene, forsaavidt noget af Ladningen afsættes til Landets Indbyggere,
   d. at Kapt. Bottemann, om det forlanges, paa hvert Hvalfangsttogt medtager i sin Tjeneste mod passende Lön 2 á 4 Islændere.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgiörelse tjenstl. melde:

ad 1. at de i Justitsm. Skriv. af 24. Decbr. 1868 og 1. Marts f. A. indeholdte Bestemmelser, hvorefter Personer, der ere berettigede til at drive Fiskeri under Island, ere fritagne for at svare Læsteafgift af de Skibe, der indföre hvad der er nödvendigt til Fiskeriets Drift, eller udföre dets Udbytte, ikke kunne komme til Anvendelse med Hensyn til Personer, der ere uberettigede til saadan Virksomhed, og at som Fölge heraf de af Kapt. Bottemann for Skibene »Gretje«

1871. og »Maria Jantina« erlagte Söpasgebyrer ikke ville
8. Decbr. kunne tilbagebetales ham;

ad 2. at det vel maa anses for utvivlsomt, at Hvalfangst ikke er undtagen fra det almindelige Forbnd i Frdg. 13. Juni 1787 imod Fremmedes Fiskeri paa Söterritoriet, i hvilken Henseende navnlig henvises til Justitsm. Skriv. af 21. Novbr. 1864[1]), men at Ministeriet dog i Lighed med den i nysnævnte Skrivelse trufne Afgjörelse har troet at kunne frafalde Tiltale mod Kapt. Bottemann for den af ham paa islandsk Söterritorinm udövede Hvalfangst og det af ham foretagne Salg af Hvalkjöd til Landets Indbyggere, imod at han erlægger Læsteafgift af det paagjældende Hvalfangerskib;

ad 3. at der ikke vil være Noget til Hinder for at Kapt. Bottemann for Fremtiden driver Hvalfangst paa Söterritoriet og afhænder Hval til Islænderne, saafremt han nedsætter sig i Island og iövrigt opfylde de Betingelser, som i Frdg. for Island ang. Skibes Registrering af 25. Juni 1869 § 1 ere foreskrevne med Hensyn til de af ham benyttede Skibes Nationalisering, men at der derimod savnes Hjemmel til at opstille som Betingelse for Udövelsen af det omhandlede Fiskeri, at han paa sine Hvalfangsttogter tager et vist Antal Islændere i sin Tjeneste.

9. Decbr. **Kundgjörelse** ang. **nye 5 Rigsdalersedler, som af Nationalbanken sættes i Omlöb.** Khavn den 9. Decbr. 1871. — Lovtid. f. Kgr. Danmark 1871 Nr. 170, S. 490; Algreen-Ussings Lovsaml. 1871, S. 548—49.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: At det for Os er andraget, hvorledes Nationalbanken i Kjöbenhavn ifölge en af Bankens forenede Bestyrelse tagen

[1]) se Lovsaml. f. Island XIX S. 170—72.

Beslutning önsker at sætte i Omlöb 5 Rigsdalersedler med en fra Forskrifterne i Bekgj. af 22. August 1863 noget afvigende Indretning, hvortil Vor allerh. Bemyndigelse er ansögt. I den Anledning have Vi allernaad. besluttet og befale herved: Nationalbanken i Kjöbenhavn skal være bemyndiget til med Hensyn til de 5 Rigsdalersedler, som den fremtidig sætter i Omlöb, at foretage fölgende Forandringer i den ved Bekgj. af 22. August 1863 foreskrevne Indretning af disse Sedler, nemlig: 1871. 9. Decbr.

1) at der i Midten af Sedlen anbringes en Firkant, som er udfyldt med Bölgelinier i mörkt Vandmærke, foroven begrænset af Ordet »Nationalbanken« med romerske Bogstaver i mörkt Vandmærke, forneden afsluttet med Ordene »i Kjöbenhavn« med samme Slags Bogstaver i lyst Vandmærke, hvorhos i hver af Firkantens 2 andre Sider anbringes Tallet 5 i mörkt Vandmærke;

2) at hver Seddel bærer Tallet af det Aar, hvori den udgaar fra Bankens Seddeltrykkeri, dog at de Sedler, der i indeværende Aar maatte blive udfærdigede efter denne Kundgjörelse, bære Aarstallet 1872;

3) at de tvende saakaldte törre Stempler bortfalde, samt

4) at hver Seddels Nummer for Fremtiden trykkes.

I Forbindelse hermed ville Vi derhos have Nationalbanken bemyndiget til at lade de 2 korte Sider af de nye Sedler være ubeskaarne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjörelse ang. en **direkte Postudvexling mellem Kongeriget Danmark og de forenede Stater af Amerika.** Khavn den 21. Decbr. 1871. — (Generaldirekt. for Postv.). Lovtid. for Kgr. Danmark for 1871 Nr. 172, S. 492—96. 21. Decbr.

1872. 8. Januar. **Lov om Ophævelse af den af Lovgivningen i visse Forhold stillede Fordring paa Aflæggelse af en praktisk juridisk Pröve.** Khavn den 8. Januar 1872. — Lovtid. f. Kgr. Danmark. 1872, S. 2—3; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872, S. 1.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Hvor Adgang til visse Stillinger eller Nydelsen af visse Rettigheder ifölge de hidtil gjældende Regler har været betinget af en vis Karakter saavel til den praktiske som til den theoretiske Pröve ved den fuldstændige eller ufuldstændige juridiske Examen, skal det for Fremtiden, ogsaa for deres Vedkommende, som have underkastet sig Examen för Sommeren 1871, være tilstrækkeligt, at de have erholdt den fordrede Karakter ved Examens theoretiske Pröve.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 8. Januar 1872.

12. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Registreringsforretninger.** Khavn den 12. Januar 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 11. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 243.

Generaldirektoratet for Skattevæsenet har henledet Justitsministeriets Opmærksomhed paa, at det paa Grund af Postdampskibets korte Ophold hernede til sine Tider kan være af Betydning, at de islandske Registreringsforretninger indsendes direkte til Samme uden först at passere Justitsministeriet. Da Bestemmelsen i Frdg. for Island om Skibes Registrering af 25. Juni 1869 § 10 ogsaa derved maa anses for fyldestgjort, eftersom Bestyrelsen af Skibsregistreringen og Maalingen paa Island ved allerh. Resolution af 31. Maj 1870 er henlagt under bemeldte

Generaldirektorat, sknlde man ifölge Sammes Begjæring herved tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmdet om herefter behgl. at ville indsende de ommeldte Forretninger og den övrige derhen hörende Korrespondance direkte til oftnævnte Generaldirektorat. 1872. 12. Januar.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsøvrigheden i Island, ang. **en aarlig Understöttelse til Sygehuset i Reykjavik m. v.** Khavn d. 13. Januar 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 13. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 243—44. 13. Januar.

Paa Justitsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höjærv.'s Skrivelse af 6. Septbr. f. A. derom allerund. nedlagte Forestilling er det under 8. d. M. allern. bifaldet, at der af den islandske Medicinalfonds Midler fremdeles tilstaas det i Reykjavík oprettede Sygehus en aarlig Understöttelse af 400 Rd. i 5 Aar fra den 6. Oktbr. f. A. at regne, samt Fritagelse for at svare Renter af det af bemeldte Fond i Henhold til allerh. Resolution af 26. Februar 1866 bevilgede Laan af 1000 Rd., ligeledes for 5 Aar, beregnet fra 11. Juni d. A.

Dette sknlde man herved tjenstl. meddele (Tit.) til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse samt videre föjende Foranstaltning.

Justitsministeriets Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, ang. **Forholdsregler mod britiske Söfolks Overgreb under Island.** Khavn den 22. Januar 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 24—26. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 244—45. 22. Januar.

Justitsministeriet skulde ikke nndlade herved tjenstl. at meddele Hr. (Tit.) til behgl. Efterretning, at der er indkommet Meddelelse fra Udenrigsministeriet om, at

1872. der af det britiske Board of trade er udstedt en Be-
22. Januar. kjendtgjörelse, hvorved britiske Söfolk, som fiske paa dansk Söterritorium, advares mod at foretage noget Overgreb under Trusel om at blive dragne til Ansvar saavel efter de danske Love som efter den i England gjælgende Ret, i hvilken Henseende der henvises til »The Merchant Shipping Act 1854, Section 267«, idet man ikke undlader at tilföje, at den omhandlede Forholdsregel efter den danske Gesandts Indberetning bl. A. har til Hensigt at modvirke de fra Island indlöbende Besværinger over de engelske Fiskeres Forhold i de islandske Farvande.

27. Januar. **Bekjendtgjörelse, hvorved Lov om Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse af 11. Februar 1871 m. v. kundgjöres paa Island.** Khavn den 27. Jan. 1872. Lovtid. for Kgr. Danmark 1872, Tillæget S. 5; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 249—52.

Auglýsing, er birtir á Íslandi lög 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, og konunglega auglýsing, 18. nóvbr. 1871, um það, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfanum í fjærvist konungs.

Hans hátign konungurinn hefir 11. dag febrúarm. 1871 staðfest svolátandi

Lög um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi:

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr. Ef konungur sá, sem að völdum situr, sökum sjúkleika eða fjærvistar getur ekki sjálfur haft ríkis-

stjórn á hendi, felur hann hana ríkisarfanum á hendur, 1872.
ef hann er orðinn fulltíða, og sje hann viðstaddur, og 27. Januar.
sjúkleiki bægi honum ekki; að öðrum kosti skipar konungur ríkisstjóra.

Ef konungur er ekki sjálfur fær um, að gjöra ákvarðanir þær, sem með þarf, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, sem getið er að framan, eða hann ferðast utan, án þess að hafa skipað fyrir um þetta, skal ríkisráðið tafarlaust stefna ríkisþinginu saman. Þegar þingið á sameinuðum fundi þá viðurkennir, að nauðsyn beri til þess, tekur ríkisarfi við ríkisstjórn, ef hann er orðinn fulltíða, sje hann viðstaddur, og sjúkleiki bægi honum ekki; að öðrum kosti kýs hið sameinaða ríkisþing ríkisstjóra. Til þess að kosning sje gild, útheimtist, að sá, sem kosinn er, hafi fengið yfir helming atkvæða þeirra, sem greidd eru. Fái enginn svo mörg atkvæði við fyrstu kosning, skal kjósa á ný óbundnum kosningum, og ef þá heldur enginn fær yfir helming atkvæða, skal fram fara bundin kosning milli þeirra tveggja, sem hafa fengið flest atkvæði.

Sje ríkisstjórn, þegar svo á stendur, sem getið er að framan, falin á hendur öðrum, en ríkisarfanum, tekur hann samt við stjórninni, ef þær orsakir, er hafa verið því til fyrirstöðu, að hann tækist stjórnina á hendur, seinna hverfa. Ef ríkisráðið er í nokkrum efa um þetta, skal það tafarlaust stefna saman ríkisþinginu, sem þá sker úr málinu á sameinuðum fundi.

2. gr. Sje ástæða til að óttast, að ríkisarfi muni eigi verða orðinn fulltíða, þá er konungur andast, eða annara orsaka vegna ekki verða fær um, að taka við ríkisstjórninni þegar í stað, gjörir konungur með samþykki ríkisþingsins ákvörðun um, að ríkisstjóri takist á hendur ríkisstjórn. Deyi konungur, án þess að ákveðið sje um þetta, skal ríkisráðið tafarlaust stefna saman ríkisþinginu, og skal það á sameinuðum fundi kjósa ríkisstjóra eptir því, sem fyrir er mælt í 1. grein.

1871. 27. Januar.

3. gr. Nú deyr konungur, sem ekki er fulltíða, og annar konungur, sem heldur ekki er orðinn fulltíða, kemst til ríkis, og skal þá ríkissjóri sá, sem í nafni hins látna konungs hefir haft stjórn á hendi, halda henni áfram einnig í nafni hins nýja konungs.

4. gr. Standi svo á við andlát konnngs, að ríkisarfinn sje erlendis, stefnir ríkisráðið ríkisþinginu saman; skal þingið setja frest, nær hann skuli vera komin heim aptur til þess að taka við stjórninni, og skal það jafnframt ákveða, hvort ríkisráðið ámeðan skuli hafa ríkisstjórn á hendi, eða hvort skipa skuli ríkisstjóra.

5. gr. Ríkisstjóri skal vera prinz, sem er fulltíða og arfgengur til ríkis, eða maður, sem er kominn til lögaldurs, og hefir rjett innborinna manna í Danmörku, svo skal hann einnig vera evangelísk-lúterskrar trúar.

6. gr. Enginn getur tekið við stjórninni sem ríkisstjóri, nema hann áður hafi svarið eið þann, sem fyrir er mælt um í 7. grein grundvallarlaganna.

7. gr. Ámeðan ríkisstjóri hefir ríkisstjórn á hendi, gengur hann í stað konungs í stjórnarlegu tilliti. Hann framkvæmir konungs vald, og er ábyrgðarlaus eins og konungurinn; ráðgjafarnir hafa stjórnarábyrgðina.

8. gr. Ef ríkisstjóri getur ekki eða vill ekki taka við stjórninni, eða hann deyr eða verður ófær til, að hafa stjórnina á hendi, eða hann æskir að fara frá, skal ríkisráðið tafarlaust stefna saman ríkisþinginu, og gjörir það á sameinuðum fundi ákvörðun um kosningu annars ríkisstjóra.

9. gr. Ríkisráðið skal ávallt hafa stjórn á hendi um stundar sakir, þegar svo stendur á, að ríkisstjóri ekki tekur við henni þegar í stað, eða seinna fer frá.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 11. dag febrúarm. 1871.

Samkvæmt áður greindum lögum hefir hans hátign konungurinn 18. nóvbr. 1871 gefið út svo látandi

Konunglega Auglýsing um það, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs: 1872. 27. Januar.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer samkvæmt 1. grein í lögum, 11. febr. þ. á., um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni, frá 21. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amalíuhöll, 18. dag nóvbrm. 1871.

Þetta skal hjermeð kunngjört öllum þeim, sem hlut eiga að máli. — Í fyrirsæti ráðgjafanna 27. dag janúar 1872.

Bekjendtgjörelse, hvorved Lov om Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse af 11. Februar 1871 og allerh. Kundgjörelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse af 18. Novbr. 1871 kundgjöres paa Island.

Under 11. Februar 1871 har H. M. Kongen stadfæstet fölgende

Lov om Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fravæselse:

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

§ 1. Er den regjerende Konge paa Grund af Sygdom eller Fraværelse forhindret fra selv at före Regjeringen, overdrager han dens Förelse til Thronfölgeren, hvis denne er myndig, tilstede og ikke ved

1872. 27. Januar. Sygdom forhindret, og i modsat Fald indsætter han en Rigsforstander.

Dersom Kongen ikke er i Stand til selv at træffe den fornödne Bestemmelse om Regjeringens Förelse i de ovenangivne Tilfælde, eller han reiser ud af Riget nden at have gjort det, sammenkalder Statsraadet ufortövet Rigsdagen. Naar da denne i en forenet Samling har erkjendt Nödvendigheden, overtages Regjeringens Förelse af Thronfölgeren, om han er myndig, tilstede og ikke ved Sygdom forhindret, og i modsat Fald udnævner den forenede Rigsdag en Rigsforstander. Til et gyldigt Valg udfordres, at den Valgte har faaet over Halvdelen af de afgivne Stemmer. Opnaar Ingen dette ved förste Valg, foretages et frit Omvalg, og hvis derved heller ikke Nogen opnaar Halvdelen af Stemmerne, foretages et bundet Valg mellem de Tvende, som have faaet flest Stemmer.

Er Regjeringens Förelse i de foranförte Tilfælde bleven overdragen til en Anden end Thronfölgeren, overtager denne dog samme, naar de Grunde, der have hindret ham heri, senere maatte falde bort. Er der Tvivl i saa Henseende tilstede hos Statsraadet, sammenkalder det ufortövet Rigsdagen, som afgjör Sagen i en forenet Samling.

§ 2. Er der Grund til at frygte, at Thronfölgeren ved Kongens Död vil være umyndig eller af anden Aarsag ude af Stand til strax at tiltræde Regjeringen, træffes der af Kongen med Rigsdagens Samtykke Bestemmelse om Regjeringens Förelse ved en Rigsforstander. Dör Kongen, uden at saadan Bestemmelse er truffen, sammenkalder Statsraadet ufortövet Rigsdagen, som i en forenet Samling vælger en Rigsforstander efter Reglerne i § 1.

§ 3. Gaar Thronfölgen ved den umyndige Konges Död over paa en anden umyndig Konge, vedbliver den Rigsforstander, der har fört Regjeringen i den afdöde

Konges Navn, at före den ogsaa i den nye Konges Navn. 1872. 27. Januar.

§ 4. Er ved Kongens Död Thronfölgeren fraværende fra Riget, sammenkalder Statsraadet Rigsdagen, der i en forenet Samling bestemmer en Tid, inden hvilken han skal vende tilbage for at overtage Regjeringen, samt afgjör i Forbindelse hermed, om Statsraadet imidlertid skal före Regjeringen, eller om en Rigsforstander skal indsættes.

§ 5. Rigsforstanderen maa være en myndig og til Thronen arveberettiget Prins eller en fuldmyndig Mand, som har dansk Indfödsret og hörer til den evangelisk-lutherske Kirke.

§ 6. Ingen kan tiltræde Regjeringens Förelse som Rigsforstander, forinden han har aflagt en saadan edelig Forsikring som den, der omhandles i Grundlovens § 7.

§ 7. Rigsforstanderen træder, saalænge han förer Regjeringen, i statsretlig Henseende i Kongens Sted. Han udöver den kgl. Myndighed og nyder den samme Ansvarsfrihed som Kongen; Ministrene ere ansvarlige for Regjeringens Förelse.

§ 8. Dersom Rigsforstanderen ikke kan eller vil tiltræde Regjeringens Förelse eller dör eller bliver ude af Stand til at vedblive med Regjeringens Förelse eller önsker at fratræde denne, har Statsraadet ufortövet at indkalde Rigsdagen, som i en forenet Samling tager Bestemmelse om Udnævnelsen af en anden Rigsforstander.

§ 9. Regjeringen föres midlertidig af Statsraadet i alle Tilfælde, hvor Rigsforstanderen ikke umiddelbart overtager den eller senere ophörer med at före den.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 11. Februar 1871.

I Henhold til foranstaaende Lov har H. M. Kongen dernæst under 18. Novbr. 1871 udstedt fölgende

1872.
27. Januar. Allerhöjeste Kundgjörelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse til Thronfölgeren.

(se foran under 18. Novbr. 1871, S. 145.)

Hvilket herved kundgjöres for alle Vedkommende. — Konseilspræsidiet den 27. Januar 1872.

27. Januar. **Forordning om Pension for afskediget 2den Assessor og Justitssekretær i den kgl. islandske Landsoverret, Benedikt Sveinsson.** Khavn den 27. Januar 1872. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1872 Nr. 6. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 245, jfr. S. 166[1]); Lovtid. for Kgr. Danmark 1872, Tillæg S. 4, jfr. Ministerialtid. s. A. B, S. 162—63; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872 S. 25; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 285.

Tilskipun um eptirlaun handa öðrum yfirdómara og jústízsekretera í hinum konunglega íslenzka landsyfirrjetti, Benidikt Sveinssyni, sem hefir verið vikið frá embætti.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar um eptirlaun handa öðrum yfirdómara og jústízsekretera í hinum konunglega íslenzka landsyfirrjetti Benidikt Sveinssyni, sem hefir verið vikið frá embætti, — en frumvarpið var samhljóða tilskipun til bráðabirgða, er Vjer höfum gefið út 1. dag aprílm. f. á. —, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

Öðrum yfirdómara og jústízsekretera í hinum konunglega íslenzka landsyfirrjetti Benidikt Sveinssyni,

[1]) jfr. nærmere Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1871 I, S. 7, 13, 15, 832—37, 859—63, 911 og II, S. 153—57, 488—507, 527—28, 616—19.

sem hefir verið vikið frá embætti, skulu veittir 450 rd. úr hinum íslenzka landssjóði í árleg eptirlaun frá 1. apríl f. á. 1872. 27. Januar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll 27. dag janúarm. 1872.

Forordning om Pension for afskediget 2den Assessor og Justitssekretær i den kgl. islandske Landsoverret, Benedikt Sveinsson.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt, med en af Os under 1. April f. A. udstedt forelöbig Anordning stemmende Udkast til en Anordning om Pension for afskediget 2den Assessor og Justitssekretær i den kgl. islandske Landsoverret Benedikt Sveinsson, byde og befale Vi, som fölger:

Afskediget 2den Assessor og Justitssekretær i den kgl. islandske Landsoverret Benedikt Sveinsson tillægges der af den islandske Landskasse 450 Rd. i aarlig Pension fra 1. April f. A. at regne.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 27. Januar 1872.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Refusion af Althingsomkostninger.** Khavn den 12. Februar 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 85. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 254—55. 12. Febr.

I Anledning af det i Hr. Stiftamtm.'s behgl. Skriv. af 6. Novbr. f. A. reiste Spörgsmaal, om det Belöb af

1872. 12. Febr. 421 Rd. 3 Sk., der den 31. Marts f. A. henstod upaalignet af de af Statskassen foreskudte Althingsomkostninger, bör tilfalde Statskassen eller den islandske Landskasse, skulde man til behgl. Efterretning ikke undlade herved tjenstl. at melde, at det ved de forud for Vedtagelsen af Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget af 2. Januar f. A. gaaende Forhandlinger mellem vedkommende Folkethingsudvalg og Justitsministeriet er blevet udtrykkelig udtalt af dette sidste, at Restancer paa islandske Indtægter, bevilgede ved Finansloven for 1870—71 eller tidligere Finanslove, uden Hensyn til, naar de i Virkeligheden maatte blive indbetalte, skulde tilkomme den almindelige Statskasse, og at dette ogsaa gjaldt de Belöb, der indkomme til Refusion af de af Statskassen bevilgede Forskud til Omkostningerne ved Afholdelsen saavel af tidligere Althing, som fornemmelig af Althinget 1869. Som Fölge heraf kan det ligeoverfor Statskassen ikke komme i Betragtning, at det omhandlede Belöb ikke i rette Tid er blevet paalignet, og vil der derfor af det af Hr. Stiftamtm. for 1871 paalignede Belöb være at före 421 Rd. 3 Sk. til Indtægt for Statskassen.

12. Febr. **Forordning om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island.** Khavn den 12. Febr. 1872. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1872 Nr. 7. Lovtid. for Kgr. Danmark 1872, i Tillæget S. 14—15, jfr. Ministerialtid. 1872 B, S. 163—64 og for 1871 i Tillæget S. 163—64; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 256—58; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872 S. 68—69; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 290—91.[1])

---

[1]) Til nærmere Oplysning kan efterses Tíðindi frá alþingi Íslendinga: 1863 I, S. 53—56, 179—87, 195—97, 374—82 og II, S. 18, 462—69 og 508—28 (jfr. Kgl. Bekjendtgjörelse til Althinget 31. Maj 1867); 1869 I, S. 34, 74—77, 386—

Tilskipun um stofnun búnaðarskóla á Íslandi. 1872.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: 12. Febr.
Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar um stofnun búnaðarskóla á Íslandi, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Svo fljótt sem því verður við komið, skal stofna einn eða fleiri búnaðarskóla í hverju amti á Íslandi, sem skulu vera til fyrirmyndar um landbústjórn, jarðyrkju og fjárrækt; þar skulu og ungir menn eiga kost á að öðlast bæði þá verklegu og bóklegu menntun, sem nauðsyn er á, í þeim greinum, sem nefndar voru.

2. gr. Dómsmálastjórnin skal gjöra hinar nákvæmari ákvarðanir um fyrirkomulag skólanna og stjórn þeirra, eptir að hún um það efni er búin að bera sig saman við amtmann þann, sem í hlut á. Þegar amtmaður býr til uppástungur þær um þetta efni, sem þörf er á, skal hann kveðja sjer til ráðaneytis tvo þjóðkjörna alþingismenn, jarðyrkjufróðan mann og reyndan og hygginn bónda.

3. gr. Til þess að borga með kostnaðinn við skóla þá, sem kunna að verða stofnaðir samkvæmt þessari tilskipun, má á ári hverju fyrst um sinn jafna niður á allar jarðir í hverju amti í mesta lagi $1^1/_2$ skilding á hvert jarðarhundrað eptir hinni nýju jarðabók.

4. gr. Gjald þetta skal ábúandi jarðarinnar greiða, og skal sýslumaðnr heimta það á manntalsþingum hvert ár. Dómsmálastjórnin ákveður, hvenær fara eigi að heimta gjaldið í hverju amti.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 12. dag febrúarm. 1872.

88, 450—51 og II, S. 104—05, 218—21, 242—43; 1871 I, S. 7, 10, 12, 266—82, 311—24, 512 og II, S. 147—49, 252—55, 265—66, 323—25.

1872. 12. Febr. Forordning om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island.

Vi Christian den Niende &c. G. V: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning angaaende Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Saasnart ske kan, bliver der i hvert af Islands Amter at oprette en eller flere Landbrugsskoler, som skulle tjene til Mönster med Hensyn til Landhusholdning, Jorddyrkning og Kvægavl, og hvor tillige unge Mennesker kunne erholde den fornödne praktiske og theoretiske Uddannelse i de nævnte Retninger.

§ 2. De nærmere Bestemmelser med Hensyn til Skolernes Indretning og Bestyrelse træffes af Justitsministeriet efter forudgaaet Forhandling med vedkommende Amtmand. Ved Udarbeidelsen af de i saa Henseende fornödne Forslag har Amtmanden at tage to folkevalgte Althingsmænd, en theoretisk dannet Landmand og en erfaren og forstandig Bonde paa Raad med sig.

§ 3. Til Dækning af Udgifterne ved de Skoler, der maatte blive oprettede i Henhold til nærværende Forordning, kan der indtil videre aarlig paalignes samtlige Jordejendomme i Amtet i det Höjeste $1^1/_2$ Sk. af hvert Jordhundrede efter den nye Jordebog.

§ 4. Afgiften udredes af Jordens Bruger og opkræves af Sysselmændene paa Mandtalsthingene hvert Aar. Justitsministeriet bestemmer, fra hvilken Tid Opkrævningen skal tage sin Begyndelse for hvert Amts Vedkommende.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 12. Februar 1872.

Forordning for Island om **Hospitalsafgift af Fiskefangst** Khavn den 12. Februar 1872. — 1872. 12. Febr.

Isl. Forest. og Resol. Protok. 1872 Nr. 8. Lovtidende for Kgr. Danmark 1872, Tillæget S. 20—22, jfr. Ministerialtidende for 1872 B, S. 167—70 og for 1871 i Tillæget S. 87—91; Tíðindi nm stjórnarmálefni Íslands III, S. 271—74; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872, S. 65—68; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 285—87.[1])

Tilskipun handa Íslandi nm spítalagjald af sjávarafla.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörnm kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtakið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar um gjald spítalahlutanna, sem svo eru nefndir, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Spítalahlutir skulu greiddir af sjávarafla þeim, er fæst á þilskip, opin skip, báta og byttur við Ísland, og þar er lagður á land, eptir þeim reglum, er nú skal sagt:

a) af allskonar fiski, sem er verkaður sem saltfiskur, skal af hverju tólfræðn hundraði goldin $1/2$ alin;
b) af allskonar fiski, sem er hertur, eða sem er seldur óverkaður, skal af hverju tólfræðu hundraði goldin $1/4$ alin;
c) af fiski, sem saltaður er í tunnur, skal goldin $1/2$ alin af hverri tunnu;
d) af hverri tunuu hákarlslýsis eður jafngildi hennar af hákarlslifur skal greidd 1 alin, en af hákarlinum sjálfum greiðist ekkert gjald.

---

[1]) Til nærmere Oplysning om Sagen kan efterses Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 274—80; Tíðindi frá alþingi Íslendinga: 1869 I, S. 34, 52—61, 130, 452—507, 797—817 og II, S. 93—102, 250—57, 321—27, 335—38; 1871 I, S. 7, 13, 15, 424—70, 665—95, 780 og II, S. 130—37, 301—08 394—402, 469—75.

1872. 12. Febr.

Gjald það, sem um er rætt undir stafliðunum a, b og c, skal greitt, hvort sem fiskurinn er ætlaður til neyzlu í landinu sjálfu eðnr til útflutnings.

Af því, sem ekki nemur hálfu hundraði eða hálfri tunnu, skal ekkert gjald greitt, en af hálfu hundraði eða hálfri tunnu og þar fram yfir skal goldið einsog af fullu hundraði eða heilli tunnu.

2. gr. Gjaldið rennur í læknasjóðinn íslenzka og skal í fyrsta skipti heimtað saman eptir þessari tilskipun fyrir tímabilið frá 12. maím. til 31. desemberm. 1872, og síðan fyrir hvert ár frá 1. janúarm. til 31. desemberm.; skal það goldið í peningum eptir meðalverði á hvoru um sig, fiski og lýsi, í verðlagsskrá hvers árs.

3. gr. Eigendur báta eða skipa skulu greiða spítalagjaldið af hendi, ef þeir eru innanhrepps, ella formenn. Eigi fleiri skip saman, og sjen eigi allir innanhrepps, þá skulu þeir greiða allt gjaldið, sem innanhrepps eru. Ef formaðurinn á að greiða gjaldið, og sje hann utansveitarmaður, skal hann hafa greitt hreppsjóra eða lögreglustjóra gjaldið, áður hann fer burtu úr hreppnum. Sje það gjört áður en hinn nýja verðlagsskrá hefir öðlazt gildi, skal gjaldið greitt eptir verðlagsskrá þeirri, sem þá er í gildi. Fari hann burt úr hreppnum án þess að greiða gjaldið, skal hann sæta 5—20 rd. sekt, og rennur hún í læknasjóðinn.

Greiðandi hefir rjett til endurgjalds af öllum þeim, sem hlut taka af skipi því, að hlutfalli rjettu, og má hann, áður en sá, sem hlut tekur, fer frá skipi, leggja hald á svo mikið af hlut hans, sem nægir til þess að borga hluta hans af gjaldinu.

4. gr. Hreppstjórarnir og bæjarstjórnin í kaupstöðunum skulu halda nákvæma skrá um alla báta, opin skip og þilskip, sem höfð eru til fiski- eða hákarlaveiða í hreppnum, eða umdæmi bæjarins á hverju ári, — fyrsta skipti á tímabilinu frá 12. maím. 1872 til ársloka, — og skal þar skýrt frá eigendum skipa

og báta, og, ef einhver þeirra er utanhreppsmaðnr, eða á ekki heima í kaupstaðnum, þá einnig frá formönnum. 1872. 12. Febr.

Um fyrri hluta janúarm. skulu því næst hreppstjórar og bæjarstjórnin í kaupstöðunum heimta af eigendnm bátanna og skipanna, eða formönnum þær skýrslur, sem með þarf til þess að ákveða gjaldið samkvæmt 1. gr. að framan. þeir ern skyldir til að láta til þessar skýrslur uppá æru og trú. Skýri þeir ekki svo nákvæmlega frá, að gjaldið verði ákveðið eptir því, sknlu hreppstjórar, eptir að þeir hafa útvegað þær ítarlegri upplýsingar, sem fengnar verða, og jafnframt tekið til greina skýrslur annara gjaldenda um þetta, setja gjaldið eptir því, sem þeir geta næst komizt. Í kaupstöðunum sknln tveir af rjettinum útnefndir og eiðfestir óvilhallir menn ákveða gjaldið.

5. gr. Síðan skulu skrárnar yfir gjaldendnr, og yfir npphæð þá, sem afgjaldið skal reiknað eptir, lagðar fram öllnm til sýnis hjá hreppstjóranum í 14 daga, og á hann því næst að senda þær sýslumanni innan loka febrúarmánaðar. Í kaupstöðunum sknlu skrár þessar lagðar fram almenningi til sýnis í 14 daga á sama stað og niðurjöfnnnin til bæjarsjóðsins, og skal bæjarstjórnin skila þeim til bæjarfógeta með sama fresti og áður var getið. þegar bæjarfógetinn, og í sveitunum sýslumaðnr hafa rannsakað og endnrskoðað skrár þessar, skal gjaldið heimt inn á manntalsþingnm eptir skránum. þyki sýslumanni eða bæjarfógeta ástæða til að efast nm að skrárnar sjen áreiðanlegar, eiga þeir að gjöra þær rannsóknir, sem þurfa þykir í þessu efni, og hefja ábyrgð á hendur þeim, er í hlnt eiga, fyrir það.

6. gr. Segi nokkur gjaldþegna rangt til afla þess, sem greiða skal gjaldið af, skal hann sæta 10—20 rd. sekt til læknasjóðsins; ennfremur skal hann til sama sjóðs greiða þrefalda npphæð við gjald það, sem hann hefir dregið undan.

Mál, sem rísa af afbrotum gegn ákvörðunnm í tilskipnn þessari, skal farið með sem opinber lögreglu-

1872. mál, nema því að eins, að lagabrotið varði meiri hegn-
12. Febr. ingu en sekt.

7. gr. Innan loka októbermánaðar ár hvert á sýslumaður eða bæjarfógeti að senda stjórn læknasjóðsins reikning yfir alla spítalahlutina í sýslunni eða kaupstaðnum síðastliðið ár, og um leið greiða henni fjeð. Reikningi þessum skulu fylgja skrár hreppstjóra eða bæjarstjórnar, er áður var getið.

8. gr. Um spítalahluti af fugla tekju, að lunda tekju með talinni, skulu ákvarðanir þær, sem settar eru í konungsbrjefi 26. maím. 1824, gilda framvegis einsog hingað til.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 12. dag febrúarm. 1872.

Forordning for Island om Hospitalsafgift af Fiskefangst.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning om Erlæggelsen af de saakaldte Hospitalslodder, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Af den Fiskefangst, som erholdes fra Dæksfartöjer, aabne Fartöjer, Baade og Joller ved Island og der oplægges, skal svares Hospitalslodder efter fölgende Regler:

a) Af al Slags Fisk, som tilvirkes til Saltfisk, svares $^1/_2$ Alen af hvert stort Hundrede (6 Snese).

b) Af al Slags Fisk, som tilvirkes til Haardfisk eller sælges utilvirket, svares $^1/_4$ Alen af hvert stort Hundrede.

c) Af hver Tönde Fisk, som tilvirkes ved Nedsaltning, svares $^1/_2$ Alen.

d) Af hver Tönde Tran eller det tilsvarende Kvantum Lever, som erholdes af Haakale, svares 1 Alen, men af Haakalen selv svares ingen Afgift.

Den nnder Litra a, b og c omhandlede Afgift svares, hvad enten Fisken er bestemt til Fortæring i Landet selv eller til Udförsel. 1872. 12. Febr.

Afgiften beregnes ikke af de Dele af Hundredet eller Tönden, som ere mindre end Halvdelen heraf; men af et halvt Hundrede eller en halv Tönde og derover beregnes Afgiften som af et fuldt Hundrede eller en hel Tönde.

§ 2. Afgiften, som tilfalder den islandske Lægefond og förste Gang bliver at opkræve efter denne Forordning for Tidsrummet fra den 12. Maj til den 31. December 1872 og senere for hvert Aar fra den 1. Januar til den 31. Decbr., erlægges i Penge og beregnes efter den i hvert Aars Kapitelstaxt opförte Middelværdi henholdsvis for Fisk og for Tran.

§ 3. Afgiften udredes af Baadenes eller Fartöjernes Ejere, naar de ere hjemmehörende i Reppen, ellers af Förerne. Ejes Baaden eller Fartöjet af Flere, af hvilke kun Nogle ere hjemmehörende i Reppen, udredes hele Afgiften af disse. Hvis Föreren i det Tilfælde, at han skal ndrede Afgiften, er hjemmehörende i en anden Rep, skal han have erlagt samme til vedkommende Repstyrer eller Politimester, forinden han forlader Reppen. Sker dette, inden den nye Kapitelstaxt træder i Kraft, erlægges Afgiften efter den da gjældende Kapitelstaxt. Forlader han Reppen nden at have erlagt Afgiften, straffes han med en Böde af 5—20 Rd., som tilfalder Lægefonden.

Afgiftsyderen har Ret til Erstatning af alle Lodtagerne i Fangsten i Forhold til deres Andele og til, inden vedkommende Lodtager forlader Baaden eller Fartöjet, at lægge Beslag paa en saa stor Del af dennes Fangst, som er tilstrækkelig til at dække hans Anpart af Afgiften.

§ 4. Repstyrerne og i Kjöbstæderne Kommunalbestyrelsen skulle före en nöjagtig Fortegnelse over

1872. alle smaa og store aabne Baade og Dæksfartöjer, som
12. Febr. i Reppen eller Kjöbstaden i hvert Aar — förste Gang i Tidsrummet fra 12. Maj 1872 til samme Aars Udgang — ere blevne benyttede til Fiske- eller Haakalefangst, med Angivelse af deres Ejere og, hvis nogen af disse ikke er hjemmehörende i Reppen eller Kjöbstaden, tillige af deres Förere.

I den förste Halvdel af Januar Maaned skal dernæst Repstyreren og i Kjöbstæderne Kommunalbestyrelsen affordre Baadenes eller Fartöjernes Ejere, henholdsvis Förere, de Oplysninger, som ere nödvendige til at beregne Afgiften i Overensstemmelse med foranstaaende § 1. Disse ere forpligtede til at meddele de forlangte Oplysninger paa Tro og Love. Meddele de ikke saa nöjagtige Oplysninger, at Afgiften efter dem kan beregnes, skal Repstyreren efter at have tilvejebragt de yderligere Oplysninger, som i saa Henseende kunne skaffes tilveje, samt med fornödent Hensyn til de övrige Skattepligtiges Angivelser herom ansætte den Paagjældendes Afgift efter bedste Skjönnende. I Kjöbstæderne foretages denne Ansættelse af tvende dertil af Retten udmeldte og edfæstede upartiske Mænd.

§ 5. Fortegnelsen over de Afgiftspligtige og det Belöb, hvoraf Afgiften for hver Enkelts Vedkommende bliver at beregne, skal derefter henligge til almindeligt Eftersyn i 14 Dage hos Repstyreren, hvornæst han inden Februar Maaneds Udgang indleverer samme til Sysselmanden. I Kjöbstæderne henlægges Fortegnelsen til almindeligt Eftersyn i 14 Dage paa samme Sted, hvor den kommunale Ligning fremlægges, og indsendes derefter inden den fornævnte Frist af Kommunalbestyrelsen til Byfogden. Efterat dernæst denne og for Landdistrikternes Vedkommende Sysselmændene have underkastet Fortegnelserne den fornödne Undersögelse og Revision, opkræves Afgiften efter Fortegnelserne

paa Mandtalsthingene. Finder Sysselmanden eller Byfogden Anledning til at betvivle Rigtigheden af de indsendte Fortegnelser, anstiller han de i saa Henseende fornödne Undersögelser og drager de Vedkommende til Ansvar herfor. 1872. 12. Febr.

§ 6. Har nogen Afgiftspligtig gjort urigtig Angivelse af den afgiftspligtige Fangst, straffes han med en Böde af 10—20 Rd., som tilfalder Lægefonden, og tilpligtes derhos at udrede til denne det Tredobbelte af det besvegne Afgiftsbelöb.

Sager i Anledning af Overtrædelser af nærværende Forordnings Bestemmelser behandles, forsaavidt de ikke egne sig til höjere Straf end Böder, som offentlige Politisager.

§ 7. Inden Udgangen af Oktober Maaned hvert Aar har Sysselmanden eller Byfogden til Lægefondens Bestyrelse at indsende et med Repstyrerens eller Kommunalbestyrelsens fornævnte Fortegnelser ledsaget Regnskab over samtlige i det forlöbne Aar i vedkommende Syssel eller Kjöbstad faldne Hospitalslodder og samtidig at indbetale Belöbet.

§ 8. Med Hensyn til Hospitalslodder af Fuglefangst, Söpapegöjefangst derunder indbefattet, forblive de i Reskr. af 26. Maj 1824 indeholdte Bestemmelser fremdeles i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 12. Februar 1872.

Forordning for Island om Silde- og Graasejfiskeri med Not. Khavn den 12. Febr. 1872. — 12. Febr

Isl. Forest. og Resol. Protok. 1872 Nr. 9. Lovtidende for Kgr. Danmark 1872, Tillæget S. 17—19, jfr. Ministerialtidende for 1872 B, S. 165—67 og for 1871 Tillæg S. 77—81; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 264—71; Algreen-Ussings Lov-

1872. saml. 1872 S. 62—64; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II,
12. Febr. S. 292—94.[1])

Tilskipun fyrir Ísland um síldar- og upsaveiði með nót.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar fyrir Ísland um síldarveiði með nót, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Sjerhverjum þeim, sem heimilt er að fiska í landhelgi, skal leyft, að króa af síld eða upsa með nót upp að landi annars manns, og draga veiðina þar á land; svo má hann og setja þar báta, nætur og önnur veiðarfæri á land upp til aðgjörðar og þerris, og salta þar niður aflann; en gjalda skal hann fyrir allt þetta landshlut, 4 af hundraði af veiðinni.

2. gr. Gjöri nótarmenn með þessu skaða á túni, engjum eða haga eða á friðlýstu æðarvarpi eða selalögnum, eða það verði almennum afnotum landeignarinnar til fyrirstöðu, skulu fyrir það koma sanngjarnar skaðabætur, sem óvilhallir menn, er rjetturinn nefnir þar til, skulu meta, ef mönnum kemur ekki saman.

3. gr. Landshlutur fellur undir ábúanda þeirrar jarðar, þar sem gjalda skal landshlut, þótt eigi sje hann eigandi jarðarinnar, nema öðruvísi sje um samið milli hans og landsdrottins.

4. gr. Hafi fleiri en einn tilkall til landshlutar af landi, þar sem landshlut skal greiða, er nótarformanninum heimilt, að borga landshlut allan og skaðabætur fyrir skemmdir, sem kunna að hafa orðið á landeigninni, til einhvers þeirra, nema umboðsmaður gefi sig fram af hendi allra hinna, sem hlut eiga að máli.

[1]) Til nærmere Oplysning om Sagen kan efterses Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1871 I, S. 7, 9, 50, 151—61, 234—45, 780 og II, S. 123—29, 226—29, 244—47, 478—84.

5. gr. þegar nót er upp dregin, er formaður skyldur til, áður en nótarmenn fara burt, að segja til veiðarinnar þeim, sem eptir næstu grein á undan á hlut að máli, og svo framarlega sem mönnum ekki hefir komið saman um annað, skal þá þegar gjalda landshlut með þeim parti af veiðinni, sem lögákveðinn er, og í því, sem veiðst hefir. Sje ekki farið eptir ákvörðun þessari, eða ef rangt er sagt til veiðarinnar, skal landshlutur goldinn tvöfallt. Sje rangt sagt til veiðarinnar í svíksamlegum tilgangi, kemur það þar að auk undir hin almennu hegningarlög. 1872. 12. Febr.

6. gr. Bátar, veiðarfæri og afli nóteigenda skulu standa í veði fyrir landshlut og skaðabótum eptir 2. grein.

7. gr. Sje nót lögð á helgidegi, og síld eða upsi króaður inni, skal gjalda 2—50 rd. þóknun til fátækrasjóðs hreppsins, eptir því hvernig drættinum er varið og ákvörðun sýslumanns. þessa þóknun má taka lögtaki.

8. gr. þar sem nót er lögð, má, eptir að búið er að gefa út streng og byrjað á lagningunni, og þessu er haldið áfram án þess óvanaleg töf eigi sjer stað, engin veiðarfæri leggja niður á því sviði, sem ætlazt má á að nótin lyki fyrir.

Sje net áður útlögð, sem eru því til fyrirstöðu að nótin verði dregin og fest, hefir formaður nótarinnar rjett til að taka þau upp ellegar að draga nótina í land, og, ef til vill, hin útlögðu net með, ef hann bætir eiganda skaða og veiðispjöll.

Nú er nót fest og liggur yfir veiðarfærum, þá má þau eigi upp taka án samþykkis nótarformanns. þar á móti skal nóteigandi, þegar svo á stendur, annaðhvort skila veiðarfærunum jafngóðum, áður 12 stundir líði, eða bæta þau með öðrum nýjum og óaðfinnanlegum, eða borga þau í peningum tvennu verði. Auk þessa skal eiganda bætt veiðispjöll eptir því, sem almennt aflast dægur hvert, unz goldið er.

1872. Net, sem liggja á sviði því, sem nótin lykur fyrir,
12. Febr. má formaður nótarinnar taka upp að ósekju, en borgi veiðispjöll.

9. gr. Sitji fleiri en einir nótarmenn fyrir síld eða upsa, hafa þeir rjett til nótlagnar, sem fyrst hafa gefið út nótstrenginn og byrjað að leggja nótina, og sje þessu haldið áfram tafarlaust svo sem verður, mega engir hinna tálma þessu.

Nú hafa tvennir nótarmenn byrjað að leggja út nót samstundis og aðrir innar, þá skulu þeir, ef síld eða upsi er í báðum nótum og ytri nótin ekki getur bjargað afla sínum, áður en sú innri er upp tekin, hafa drátt í sameiningu, og skal hlutur hvorra fyrir sig ákveðinn eptir áætlun, ef þeir hafa ekki komið sjer öðruvísi saman.

Nú leggja tvennir nótarmenn samstundis, og hvorir í móti öðrum, og draga hvorugir nótina í land til sinnar hliðar, þá skulu þeir hafa drátt í sameiningu, og skipta til helminga.

10. gr. Nót, sem engin veiði er í, skal strax upp tekin, ef eigandi nótar, sem utar liggur, og veiði er í, krefst þess.

Nóteigandi, sem hefir nót lagða þannig, að öðrum er meinað að leggja nætur sínar, eða draga þær á land, skal skyldur til, þegar þess er krafizt, að draga fram nót sína eða fiytja festar og vörp svo mikið sem verður, án þess að skaða afla sinn.

11. gr. Hver sá, er á nokkurn hátt reynir að tálma nótveiði, og eins hver sá, er með ásettu ráði skemmir nót, sem er lögð út og fest, eða spillir veiðinni að öllu eða nokkru leyti, skal sæta hegningu eptir tilskipun þessari, að því leyti sem þyngri hegning ekki liggur við verki hans eptir hinum almennu hegningarlögum.

12. gr. Fyrir brot gegn ákvörðununum í 8. til 11. grein skulu koma sektir, frá 5 til 200 rd. Sektirnar renna í landssjóð.

13. gr. Með sektamál eptir tilskipun þessari skal farið sem opinber lögreglumál. 1872. 12. Febr.

Sök skal niðurfalla, þegar hlutaðeigandi við birtingu stefnunnar undirgengst að borga sekt þá, sem dómarinn hefir stungið uppá í stefnunni innan takmarka þeirra, sem nefnd eru í 12. grein, og greiðir sekt þessa og málskostnað að auki, áður 3 sólarhringar líði.

Gjörð þessa skal dómari bóka í dómabókina svo fljótt sem verður, um leið og stefnan er lögð fram.

14. gr. Um sakarfyrning skal farið eptir því, sem fyrir er mælt í 67. grein í hinum almennu hegningarlögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 12. dag febrúarm. 1872.

Forordning for Island om Silde- og Graasejfiskeri med Not.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning for Island om Sildefiskeri med Not, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Enhver, der er berettiget til at fiske paa Söterritoriet, er det tilladt med Not at indestænge Sild eller Graasej op mod Andenmands Grund og der at drage Fangsten iland, saavelsom at bjerge Baade, Noter og andre Redskaber iland og der at udbedre og törre disse samt at nedsalte Fangsten — Alt imod at erlægge som Landslod 4 pCt. af samme.

§ 2. Foraarsager Notlaget herved Skade paa Tun, Eng eller Græsmark eller paa fredlyst Ederfuglevarp eller Garnsætningssteder for Sælhunde eller lægger Hindring ivejen for sædvanlig Afbenyttelse af Grunden, vil der herfor være at erlægge billig Erstatning, som

1872. i Mangel af mindelig Forening fastsættes af uvillige,
12. Febr. af Retten udmeldte Mænd.

§ 3. Brugsbesidderen af den Grund, hvor Landslod falder, er berettiget til denne, om han end ikke er Ejer af Stedet, saafremt ej anderledes mellem ham og Ejeren derom er vedtaget.

§ 4. Er der flere Landslodsberettigede med Hensyn til den paagjældende Grund, staar det Notformanden frit for at erlægge hele Landslodden og Erstatningen for mulig Skade paa Grunden til hvilkensomhelst af disse, naar Ingen er tilstede paa samtlige Vedkommendes Vegne.

§ 5. Ved Optagelsen af Not er Notformanden pligtig til, forinden Notlaget forlader Stedet, at opgive Fangstens Störrelse for den efter foregaaende Paragraf rette Vedkommende, og, saafremt der ikke træffes anden Overenskomst, erlægges da Landslod strax med den lovbestemte Del af Fangsten in natura. Efterkommes ikke denne Bestemmelse eller Fangsten opgives urigtig, skal Landslodden tilsvares med det Dobbelte. Sker nrigtigt Opgivende i bedragerisk Hensigt, kommer derhos den almindelige Straffelov til Anvendelse.

§ 6. For Landslod og Erstatning efter § 2 hæfte vedkommende Notlags Baade, Redskaber og Fangst.

§ 7. Naar Not kastes paa Helligdag, og derved stænges Sild eller Graasej, skal der til Reppens Fattigkasse erlægges en Kjendelse fra 2—50 Rd. efter Kastets Beskaffenhed og Sysselmandens Bestemmelse. Denne Kjendelse kan inddrives ved Udpantning.

§ 8. Hvor Notkast sker, maa, efterat Toug er udgivet og Noten begyndt at kastes, saafremt dermed fortsættes uden nsædvanligt Ophold, intet Fiskeredskab ndsættes indenfor det Rum, som Noten antages at ville stænge eller omslntte.

Ere Garn forud ndsatte, som ville være til Hinder for Notens Trækning og Stængning, er Notformanden

berettiget til at optage dem eller at drage Noten iland og mulig derved tillige de udsatte Garn mod Erstatning til disses Ejer for tilföjet Skade og Fiskespilde. 1872. 12. Febr.

Kommer Noten, naar den er stængt, til at staa over Fiskeredskaber, maa disse ikke optages uden Notformandens Samtykke. Derimod skal Notejeren i slige Tilfælde inden 12 Timer enten tilbagelevere Redskaberne i uskadt Stand eller erstatte dem med andre nye og forsvarlige eller med deres dobbelte Værdi i Penge. Desuden tilkommer der Ejeren Erstatning for Fiskespilde i Forhold til almindelig Fangst for hvert Dögn, som hengaar, inden Erstatningen erlægges.

Garn, der maatte staa inden i det af Noten omsluttede Rum, er Notformanden berettiget til at optage mod Erstatning af Fiskespilde.

§ 9. Hvor flere Notlag vogte paa Sild eller Graasej, er den berettiget til Kastet, som först har udgivet sit Toug og begyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt Ophold fortsætter dermed, og maa intet andet Notlag hindre ham heri.

Have to Notlag paa engang begyndt Udkastningen, men det ene indenfor det andet, blive de, hvis der i begge Noter findes Sild eller Graasej, og det ydre Notlag ikke kan bjerge sin Fangst, förend den indre Not er optagen, fælles om Drætten, og hvers Andel fastsættes i Mangel af mindelig Forening ved Skjön.

Kaste to Notlag, der begge som ommeldt paa engang udgive deres Touge, imod hinanden, og intet af dem drager Noten iland til sin Side, blive de fælles om Drætten og dele halvt.

§ 10. Not, i hvilken der ikke er Fangst, skal paa Opfordring af Ejeren af udenfor staaende Not, i hvilken der er Fangst, strax optages.

Den Notejer, der har Not staaende saaledes, at Andre derved forhindres fra at udsætte deres Noter eller drage samme iland, er paa Opfordring pligtig til

1872. 12. Febr. at trække sin Not frem eller flytte sine Touge og Varp saameget, som uden Skade for hans egen Fangst lader sig gjöre.

§ 11. Enhver, der paa nogensomhelst Maade söger at hindre et Notfiske, saavelsom Enhver, der, efterat Noten er stængt, forsætlig beskadiger samme eller forspilder Fangsten i det Hele eller for en Del, straffes efter nærværende Forordning, forsaavidt Handlingen ikke efter den almindelige Straffelov medförer höjere Straf.

§ 12. Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 8—11 straffes med Böder fra 5 til 200 Rd. Böderne tilfalde Landskassen.

§ 13. Bödesager efter nærværende Forordning behandles som offentlige Politisager.

Sag bortfalder, naar Vedkommende ved Stævningens Forkyndelse vedtager en af Dommeren indenfor de i § 12 fastsatte Grændser i Stævningen foreslaaet Böde og derhos inden tre Solemærker erlægger denne tilligemed Sagens Omkostninger.

Om den skete Afgjörelse bliver af Dommeren snarest muligt at gjöre Tilförsel i Retsprotokollen samtidig med, at Stævningen fremlægges.

§ 14. Med Hensyn til Strafskyldens Forældelse komme de i den almindelige Straffelovs § 67 indeholdte Forskrifter til Anvendelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 12. Februar 1872.

12. Febr. **Forordning** om **Fremmedes Fiskeri under Island** m. v. Khavn den 12. Februar 1872. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1872 Nr. 10. Lovtidende for Kgr. Danmark 1872, Tillæget S. 15—17, jfr. Ministerialtidende for 1872 B, S. 164—65 og for 1871 Tillæget S. 72—76; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 258—64; Algreen-Ussings

Lovsaml. 1872, S. 61—62; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 288—90 (jfr. nærmere Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1871 I, S. 7, 9, 12, 105—17, 138—50, 473, 512 og II, S. 116-22, 216—19, 223—26, 317—19).

1872. 12. Febr.

Tilskipun um fiskiveiðar útlendra við Ísland o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt til tilskipunar, sem inni hefir að halda nokkrar breytingar á tilsk. 13. júní 1787, 1. kap. o. fl., bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Ef útlendir fiskimenn hafa við nokkra fiskiveiði fyrir ströndum Íslands innan þeirra takmarka á sjó, þar sem landhelgi er, einsog þau eru ákveðin í hinum almenna þjóðarrjetti, eða kunna að verða sett fyrir Ísland með sjerstaklegum samningum við aðrar þjóðir, skulu þeir sæta 10—200 rd. sektum.

2. gr. Sama hegning liggur við, ef útlendir fiskimenn flytja afla sinn í land, hvort sem það er uppá sjálfa ströndina, eða í eyjar og hólma við strendurnar, til þess að verka hann þar. Bíði nokkur tjón af þessu, skal þar að auki bæta skaðann samkvæmt hinum almennu grundvallarreglum laganna.

3. gr. Þegar útlendir fiskimenn leita hafnar í neyð sinni, skal það tafarlaust tilkynnt yfirvaldinu þar á staðnum, og skal yfirvaldið hafa umsjón með, að ekki sje með þessu farið kringum verzlunarlögin eða skattalögin, nje brotið gegn þeim. Sje leitað á höfn til þess að fá læknishjálp við sótt, sem komin er upp meðal skipverja, skal farið eptir sóttvarnar-tilskipununum.

Fyrir að skoða skjöl skipsins og rita á þau, skal borga yfirvaldi því, sem í hlut á, 4 sk. af hverjum ton af rúmmáli skipsins, og að auki helming þessa gjalds, ef sá, sem hefir umboð sýslumanns, ritar á skjölin samkvæmt opnu brjefi 28. desbr. 1836 9. gr.

Brot gegn því, sem fyrir er mælt í þessari grein, skulu varða jafnmiklum sektum, og settar eru í 1. grein.

1872. 4. gr. Á þeim stöðum, sem nú skuln taldir:
12. Febr. Reykjavík, Vestmannaeyjum, Stykkishólmi, Ísafirði, Akureyri og Eskifirði, skal hlutaðeigandi amtmaðnr hafa heimild til þess, að láta lögreglnstjórann leyfa útlendum fiskimönnnm, án þess að þeir greiði lestagjald, ef þeir borga þóknun til fátækra á staðnum allt að 50 rd., að leggja upp þá hlnti, er þeir hafa til atvinnu sinnar, og þeim þykir ekki ástæða til að flytja heim milli tveggja ferða, sem farnar verða hvor á fætur annari, með því skilyrði, að þeir, sem í hlut eiga, gangist undir að hlýða þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjóra þykir þurfa til tryggingar því, að þeir hlntir, sem upp eru lagðir, sjeu ekki hafðir til verzlunar, nje brugðið sje út af leyfinu á annan hátt. Brjóti sá, sem vörurnar hefir lagt upp, gegn því, sem skipað er fyrir í þessu tilliti, skal hann sæta 10—200 rd. sektum, og ef verzlað hefir verið með vörnrnar, skal á eptir greiða lestagjald, samkvæmt lögum 15. apríl 1854, af því eða þeim skipum, sem vörunum hefir verið skipað upp úr. Vörur þær, sem lagðar eru npp, skulu vera að veði fyrir sektum og gjaldi, og þegar ekki er borgað á annan hátt, hefir hlutaðeigandi yfirvald heimild til, að selja svo mikið af þeim, sem með þarf til þess að fá npphæðina borgaða.

5. gr. Hver sá, sem hefir útgjörð til fiskiveiða á Íslandi, hvort sem það eru einstakir menn, eða fjelög, innlend eða útlend, er hafa þar hús, skal greiða sama lestagjald, og ákveðið er í lögum 15. apríl 1854, af þeim skipum, sem þeir flytja á afla sinn frá Íslandi, sem er verkaður þar.

6. gr. Með mál útaf afbrotum þeim, sem getið er um í þessari tilskipun, skal fara sem opinber lögreglumál. Sektir þær, sem mælt er fyrir nm, skulu renna í hinn íslenzka landssjóð.

7. gr. Tilskipun þessi öðlast gildi 1. júlím. 1872.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 12. dag febrúarm. 1872.

Forordning om Fremmedes Fiskeri under Island m. v. 1872. 12. Febr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning, indeholdende nogle Lempelser i Frdg. af 13. Juni 1787 Kap. I m. v., byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Drive fremmede Nationers Fiskere nogetsomhelst Fiskeri under Islands Kyster indenfor Söterritoriets Grændse, saaledes som denne er bestemt ved den almindelige Folkeret eller ved særlige internationale Overenskomster for Islands Vedkommende maatte blive fastsat, straffes de med Böder fra 10 til 200 Rd.

§ 2. Samme Straf rammer fremmede Fiskere, der bringe deres Fangst i Land, være sig paa selve Stranden eller paa de ved Kysterne liggende Öer og Holme, for der at tilvirke samme. Tilföjes der herved Nogen Skade, bliver derhos denne at erstatte efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger.

§ 3. Naar fremmede Fiskere söge Nödhavn, bör Saadant uden Ophold anmeldes for Stedets Övrighed, der har at före Tilsyn med, at Handels- og Afgifts-Lovgivningen ikke herved omgaas eller overtrædes. Sker det for at söge Lægehjælp mod en iblandt Besætningen udbrudt Sygdom, forholdes der efter Karantæne-Anordningerne.

For Eftersyn og Paategning af det paagjældende Skibs Papirer erlægges der til vedkommende Övrighed 4 Sk. for hver Ton af Skibets Drægtighed med et Tillæg af det Halve af denne Afgift, hvis Paategningen i Henhold til Plakat af 28. Decbr. 1836 § 9 udföres ved en paa Sysselmandens Vegne dertil autoriseret Befuldmægtiget.

Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Paragraf straffes med Böder af den i § 1 fastsatte Störrelse.

1872. 12. Febr. § 4. Amtmanden skal være bemyndiget til gjennem vedkommende Politimester at tillade fremmede Fiskere uden Erlæggelse af Læsteafgift, men imod en Kjendelse til Stedets Fattigvæsen af indtil 50 Rd., paa efternævnte Steder, nemlig: Reykjavík, Vestmannö, Stykkisholm, Isafjord, Akureyri og Eskefjord, at oplægge de Gjenstande, hörende til deres Bedrift, som de ikke finde Anledning til at medtage til deres Hjem i Mellemtiden mellem to paa hinanden fölgende Togter, under Betingelse af, at Vedkommende underkaster sig de Foranstaltninger, Politimesteren anser fornödne til Betryggelse for, at der ikke enten drives Handel med de oplagte Gjenstande eller Tilladelsen paa anden Maade misbruges. Overtræder Oplagshaveren de ham i saa Henseende givne Tilhold, straffes han med Böder fra 10—200 Rd., hvorhos der, ifald der er drevet Handel med de oplagte Varer, vil være at efterbetale Læsteafgift efter Lov af 15. April 1854 for det eller de Skibe, hvorfra de ere udlossede. For Böde og Afgift hæfte de oplagte Varer, og er vedkommende Övrighed bemyndiget til, naar de ikke paa anden Maade erlægges, at realisere saameget af hine, som er nödvendigt for at udbringe Belöbet.

§ 5. Enhver, der driver Fiskeri fra Island, hvad enten det er enkelte Personer eller indenlandske eller fremmede Selskaber, som have Etablissementer sammesteds, skal svare den i Lov af 15. April 1854 fastsatte Læsteafgift af de Skibe, som udföre det i Island tilvirkede Udbytte af Fangsten.

§ 6. Sager i Anledning af de i denne Forordning omhandlede Forseelser behandles som offentlige Politisager. De foreskrevne Böder tilfalde den islandske Landskasse.

§ 7. Denne Forordning træder i Kraft den 1. Juli 1872.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 12. Februar 1872.

Bekjendtgjørelse om Opkrævningen af den i Forordning om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island af 12. Februar 1872 ommeldte Afgift. Khavn den 21. Februar 1872. — Lovtid. for Kgr. Danmark, Tillæg S. 22; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 284—85; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872 S. 76—77. 1872. 21. Febr.

Auglýsing um heimtingu á gjaldi því, sem fyrir er mælt um í tilskipun um stofnun búnaðarskóla á Íslandi, 12. febr. 1872.

Samkvæmt valdi því, sem dómsmálastjórninni er veitt í tilskipun, 12. þ. m., um stofnun búnaðarskóla á Íslandi, 4. gr., skal svo mælt fyrir, að heimting á gjaldi því, sem getið er um í 3. gr. tjeðrar tilskipunar, skuli byrja í öllum ömtum Íslands á manntalsþingum vorið 1873, þannig að heimtaður verði á þeim og framvegis á hinum árlegu manntalsþingum fyrst um sinn $1\frac{1}{2}$ sk. af hverju jarðarhundraði eptir hinni nýju jarðabók. Skulu hlutaðeigandi amtmenn fyrst um sinn hafa umráðin yfir fje því, er með þessu móti fæst, hver fyrir sitt amt, og árlega semja reikning yfir það, og senda hann dómsmálastjórninni.

Þetta skal hjermeð kunngjört til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli. — Í dómsmálastjórninni, 21. dag febrúarmánaðar 1872.

Bekjendtgjörelse om Opkrævningen af den i Forordning angaaende Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island af 12. Februar 1872 ommeldte Afgift.

I Henhold til den Justitsministeriet ved Forordning angaaende Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island af 12. dennes § 4 givne Bemyndigelse bestemmes, at Opkrævningen af den i bemeldte Forordnings § 3 omhandlede Afgift for samtlige islandske Amters Vedkommende tager sin Begyndelse paa Mandtalsthingene

1872. 21. Febr. i Foraaret 1873, saaledes at der paa disse og fremdeles paa de aarlige Mandtalsthing indtil videre opkræves $1^1/_2$ Sk. af hvert Jordhundrede efter den nye Jordebog. De derved opsamlede Midler blive for hvert Amts Vedkommende indtil videre at bestyre af vedkommende Amtmand, der aarlig aflægger Regnskab for samme til Justitsministeriet.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 21. Febr. 1872.

23. Febr. **Kapitelstaxter** for Islands **Vestamt** fra Medio Maj **1872** til samme Tid **1873.** Stykkisholm den 23. Februar 1872.

For dette Amt er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1. for Barðastrandar og Stranda Sysseler, a, 2. for Mýra, Hnappadals, Snæfellsnes og Dala Sysseler, b, og 3. for Ísafjords Syssel og Kjöbstad, c. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den foran S. 37—39 trykte Kapitelstaxt for Myra og Hnappadals Syssel m. fl. Sysseler for 1871—72.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	46	80	44	80	48	28	46	80	44	80	48	28	37½	35¾	38¾
- 2	6	7	5	70	6	62	36	42	34	36	39	84	29¼	27½	32
- 3	8	3	7	72	8	84	48	18	46	48	53	24	38½	37¼	42½
- 4	6	16	5	80	6	85	49	32	46	64	55	8	39½	37¼	44
- 5	4	52	4	38	4	74	54	48	52	72	57	24	43½	42¼	45¾
- 6	6	»	5	52	6	32	48	»	44	32	50	64	38½	35½	40½
- 7	4	»	3	72	4	24	40	»	37	48	42	48	32	30	34
- 8	19	80	19	70	22	34	19	80	19	70	22	34	15¾	15¾	17¾
- 9	16	84	15	9	17	89	22	48	20	12	23	87	18	16	19
B 10	»	38	»	38	»	36	47	48	47	48	45	»	38	38	36
- 11	»	27	»	28	»	26	33	72	35	»	32	48	27	28	26
- 12	»	27½	»	26	»	31	34	36	32	48	38	72	27½	26	31
- 13	»	21	»	18	»	23	26	24	22	48	28	72	21	18	23
C 14	»	80	»	48	»	33	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	24	»	26	»	24	15	»	16	24	15	»	12	13	12
- 16	»	42	»	51	»	47	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 17	»	9	»	6½	»	12	16	84	12	18	22	48	13½	9¾	18
- 18	1	29	1	40	1	50	»	»	»	»	»	»	»	»	»

1872.
23. Febr.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
C 19	2	41	2	41	2	84	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 20	»	64	»	60	»	61	80	»	75	»	76	24	64	60	61
- 21	»	45	»	45	»	43	56	24	56	24	53	72	45	45	43
D 22	5	40	5	41	5	61	32	48	32	52	33	78	26	26	27
- 23	5	84	5	74	6	34	35	24	34	60	38	12	28¼	27¾	30½
- 24	5	16	4	90	5	18	31	»	29	60	31	12	24¾	23¾	25
- 25	4	84	4	70	4	76	29	24	28	36	28	72	23½	22¾	23
- 26	5	2	4	35	5	7	30	12	26	18	30	42	24	21	24½
E 27	1	16	1	16	1	10	17	48	17	48	16	54	14	14	13¼
- 28	1	46	1	50	1	43	22	18	22	78	21	69	17¾	18¼	17½
- 29	1	43	1	55	1	30	21	69	23	57	19	66	17½	19	15¾
- 30	1	24	1	30	1	22	18	72	19	66	18	42	15	15¾	14¾
F 31	6	42	6	56	6	36	25	72	26	32	25	48	20½	21	20½
- 32	5	54	5	50	5	69	33	36	33	12	34	30	26¾	26½	27½
- 33	4	76	4	60	5	2	28	72	27	72	30	12	23	22¼	24
- 34	3	70	3	31	4	17	29	80	26	56	33	40	23¾	21¼	26¾
- 35	3	8	2	40	3	42	37	»	29	»	41	24	29½	23¼	33
- 36	4	80	4	30	5	44	29	»	25	84	32	72	23¼	20¾	26¼
- 37	»	7	»	6½	»	8	17	48	16	24	20	»	14	13	16
G 38	5	87	5	80	6	4	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 39	1	24	»	72	1	11	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 40	2	72	2	55	2	92	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 41	1	4	1	17	1	17	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 42	1	4	1	8	1	18	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 43	2	»	1	86	2	4	»	»	»	»	»	»	»	»	»
Meðalverð:															
A, í fríðu							40	60	38	51	43	66	32½	30¾	35
B, í ullu, smjöri og tólg							35	45	34	36	36	24	28½	27½	29
C, í ullar-tóvöru							42	3	39	88	41	84	33¾	32	33½
D, í fiski							31	60	30	26	32	43	25¼	24¼	26
E, í lýsi							20	4	20	86	19	10	16	16¾	15¼
F, í skinnavöru							28	71	26	40	31	5	23	21	24¾
Meðalverð allra meðalverða							33	8	31	70	34	7	26½	25½	27¼

Kapitelstaxter for Islands **Nord- og Östamt** fra Medio Maj **1872** til samme Tid **1873.** — Friðriksgáfa den 24. Februar 1872. 24. Febr.

For dette Amt er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1. for Húnavatns og Skagafjords Sysseler, a; 2. for Öfjords og Thingö Sysseler, b, og 3. for Múla Sysselerne, c. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den ovenfor S. 17—19 trykte Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler for 1871—72.

1872.
24. Febr.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	50	93	49	65	38	52	50	93	49	65	38	52	41	39½	31
- 2	5	87½	6	42	6	13	35	45	38	60	36	78	28½	31	29½
- 3	7	27½	7	36	7	17	43	69	44	24	43	6	35	35½	34½
- 4	5	62	5	76	5	82	45	16	46	32	46	80	36	37	37½
- 5	4	8	4	17	4	30	49	»	50	12	51	72	39	40	41½
- 6	5	33	5	53	5	64	42	72	44	40	45	32	34	35½	36½
- 7	3	51	3	56	3	82	35	30	35	80	38	52	28	28½	31
- 8	19	94	22	61	21	90	19	94	22	61	21	90	16	18	17½
- 9	15	45	18	80½	18	15½	20	60	25	11½	24	20½	16½	20	19½
B 10	»	40	»	42	»	46	50	»	52	48	57	48	40	42	46
- 11	»	28	»	31	»	31½	35	»	38	72	39	36	28	31	31½
- 12	»	24½	»	24	»	28	30	60	30	»	35	»	24½	24	28
- 13	»	18	»	16½	»	16	22	48	20	50	20	»	18	16½	16
C 14	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	20	»	22½	»	30	12	48	14	6	18	72	10	11	15
- 16	»	26	»	26	»	44	8	12	8	12	13	72	6½	6½	11
- 17	»	7	»	9	»	12½	8	72	11	24	50	60	7	9	12½
- 18	»	67	»	95	»	88	13	92	19	76	18	32	11	16	14½
- 19	»	89	1	69	1	60	13	87	25	75	24	36	11	20½	19½
- 20	»	57	»	45	»	62	71	24	56	24	77	48	57	45	62
- 21	»	39	»	34	»	54	48	72	42	48	67	48	39	34	54
D 22	5	12	5	85½	5	29	30	72	35	33	31	78	24½	38½	25½
- 23	5	42	5	21	5	87	32	60	31	30	35	42	26	25	28½
- 24	5	36	5	10	5	55	32	24	30	60	33	42	26	24⅓	27
- 25	5	17	4	45	4	65	31	6	26	78	28	6	25	21½	22½
- 26	4	57	4	4	3	83	27	54	24	24	23	18	22	19½	18½
E 27	1	48	1	22	1	18	22	48	18	42	17	78	18	15	14
- 28	1	68	1	60½	1	60	25	60	24	43½	24	36	20½	19½	19½
- 29	1	65	1	54	1	39	25	15	23	42	21	9	20	19	17
- 30	1	47	1	38	1	15	22	33	20	90	17	33	18	17	14
F 31	5	75½	5	70½	5	61	23	14	22	90	22	52	18½	18½	18
- 32	4	81	4	70	4	80½	29	6	28	36	29	3	23	22½	23
- 33	3	80½	3	78	4	9½	23	3	22	84	24	57	18½	18½	19½
- 34	2	65	2	65½	2	79	21	40	21	44	22	56	17	17	18
- 35	1	75	2	1	2	2	21	42	24	12	24	24	17	19½	19½
- 36	4	73	5	4	5	½	28	54	30	24	30	3	23	24	24
- 37	»	6½	»	7	»	7	16	24	17	48	17	48	13	14	14
G 38	5	76	6	13	5	94	34	72	36	78	35	84	28	29½	28½
- 39	2	»	1	32	»	»	80	»	53	32	»	»	64	42½	»
- 40	2	59½	3	6½	3	72	31	42	36	78	45	»	25	29½	36
- 41	»	61	»	65	»	80½	30	48	32	48	40	24	24½	26	32
- 42	»	89½	»	90	1	12½	»	»	»	»	»	»	18	18	21½
- 43	1	90½	1	92	1	77	»	»	»	»	»	»	37½	37½	34½
Meðalverð:															
A, ...							38	10½	39	64	38	53½	30½	31½	31
B, ...							34	51	34	45	37	93	27½	28½	30½
C, ...							25	30½	25	38	33	66½	20	20½	27
D, ...							30	81½	29	64	30	37	24½	24	24½
E, ...							23	87	21	78	20	15	19	17½	16
F, ...							23	26	23	89½	24	34½	18½	19	19½
Aðalmeðalverð							29	32	29	31	30	82	23⅔	23½	24¾

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen over Island, ang. **Forandring i det provisoriske Regulativ for Dannelsesanstalten for vordende geistlige Embedsmænd i Island af 30. Juli 1850.**[1]) Khavn den 26. Februar 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 140. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 285, jfr. Ministerialtid. for Kgr. Danmark 1872 A, S. 51—53. 1872. 26. Febr.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte allerunderd. Forestilling er det under 19. d. M. allern. bifaldet,

at provisorisk Regulativ for Dannelsesanstalten for vordende geistlige Embedsmænd i Island af 30. Juli 1850 forandres derhen,

at sammes § 5 kommer til at lyde saaledes:

»Undervisningen indrettes saaledes, at den kan absolveres i 2 Aar; dog skal det være dem, der önske saadant, uforment at fortsætte deres Forberedelse i længere Tid,«

samt at § 6 helt bortfalder.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse i Anledning af Deres Skrivelse af 17. Novbr. f. A.

Forordning for Island om **Dövstummes Undervisning** m. v. Khavn den 26. Februar 1872. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1872 Nr. 13. Lovtid. for Kgr. Danmark for 1872, Tillæget S. 32—33, jfr. Ministerialtid. for 1872 B, S. 175—76 og for 1871, Tillæget S. 92—93; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 286—89; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872, S. 96—97; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 298—99.[2]) 26. Febr.

---

[1]) Lovsaml. for Island XIV, S. 537—48.

[2]) Til nærmere Oplysning kan efterses Tíðindi frá alþingi Íslendinga: 1869 I, S. 62, 91—92, 356—64, 422—24 og II,

1872. 26. Febr. Tilskipun handa Íslandi um kennslu heyrnar- og málleysingja o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álisskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til opins brjefs handa Íslandi um kennslu heyrnar- og málleysingja, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Foreldrar heyrnar- og mállausra barna og aðrir, sem ber að annast um uppfóstur þeirra og kennslu, skulu vera skyldir til að sjá um, að öllum slíkum börnum, þá er þau ern orðin 10—14 ára, og ef þau eru hæf til náms, verði komið annaðhvort til kennslu þeirrar fyrir heyrnar- og málleysingja, sem stofnuð er á Íslandi og stiptsyfirvöldin hafa umsjón með, einsog með þarf, eða á hinn konunglega heyrnar- og málleysingja skóla í Kaupmannahöfn, nema því að eins þeir sanni, að sjeð verði um kennslu þessara barna á annan hátt, sem stiptsyfirvöldin álíta nægilega tryggan. Ef sjerstaklegar kringumstæður mæla með því, skal stiptsyfirvöldunum heimilt að gjöra undantekningu frá reglunni að framan um aldur heyrnar- og málleysingja, er þeim skuli komið til kennslu.

2. gr. Kostnaðinn við kennslu og útbúnað barnanna og ferð þeirra til kennslustofnunarinnar skal greiða úr jafnaðarsjóði þess amts, er í hlut á, að því leyti sem barnið sjálft eða þeir, sem standa eiga straum af því, geta ekki borgað.

3. gr. Þegar heyrnar- og málleysingjar hafa lokið náminu, og foreldrar þeirra eða aðrir vandamenn eru dánir, eða ern ekki færir um að annast þá sem skyldi, skal presti og hreppstjóra í þeirri sveit, sem þeir eiga heima í, vera skylt, að sjá um, að þeim verði komið fyrir á þá staði,

S. 110—16, 202—09, 242—43; 1871 I, S. 8, 10, 14, 172—92, 245—53, 473, 512 og II, S. 150—52, 235—40, 247—49, 319—23.

þar sem þeir geti haft sem bezt not af því er þeir hafa numið. Verði stofnaðar hreppsnefndir, skal þetta falið þeim á hendur í stað hreppstjóranna. 1872. 26. Febr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 26. dag febrúarm. 1872.

Forordning for Island om Dövstummes Undervisning m. v.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til Plakat for Island om Dövstummes Undervisning, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Dövstumme Börns Forældre og Andre, hvem det paahviler at sörge for deres Opdragelse og Undervisning, skulle være pligtige til at drage Omsorg for, at alle saadanne Börn, forsaavidt de ere skikkede til at modtage Undervisning og have opnaaet en Alder af 10—14 Aar, anbringes til Oplærelse enten ved den i Island indrettede Undervisning for Dövstumme, med hvilken Stiftsövrigheden förer det fornödne Tilsyn, eller paa det kgl. Dövstumme-Institut i Kjöbenhavn, medmindre de godtgjöre, at der paa anden Maade, som af Stiftsövrigheden anses tilstrækkelig betryggende, sörges for bemeldte Börns Undervisning. Saafremt særlige Omstændigheder tale derfor, er Stiftsövrigheden bemyndiget til at indrömme Undtagelser fra den foranstaaende Regel om den Alder, i hvilken dövstumme Börn skulle anbringes til Oplærelse.

§ 2. Udgifterne ved Börnenes Oplærelse og Udstyrelse saavel som til deres Reise til en Undervisningsanstalt afholdes, forsaavidt de ikke kunne udredes af Barnet selv eller dets Forsörgere, af vedkommende Amts Repartitionsfond.

1872. § 3. Naar de Dövstummes Undervisning er til-
26. Febr. endebragt, og deres Forældre eller Forsörgere ere döde eller iövrigt ude af Stand til at tage sig tilbörlig af dem, ere Præsten og Repstyreren i den Rep, hvor de ere hjemmehörende, pligtige til at drage Omsorg for, at de anbringes saaledes, at de kunne have den störst mulige Nytte af, hvad de have lært. Oprettes der Repsforstanderskaber, træde disse forsaavidt i Repstyrerens Sted.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 26. Februar 1872.

26. Febr. **Forordning for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn den 26. Februar 1871. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1872 Nr. 14. Lovtid. for Kgr. Danm. 1872, Tillæget S. 29—32, jfr. Ministerialtid for 1872 B, S. 172—75 og for 1871, Tillæget S. 64—70; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 289—99 Algreen-Ussings Lovsaml. 1872 S. 93—96; Tíðindi frá alþingi Íslenginga 1873 II, S. 295—98.[1])

Tilskipun handa Íslandi um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar handa Íslandi um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

---

[1]) Til nærmere Oplysning kan efterses Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1871 I, S. 7, 13, 15, 381—412, 473—506, 642 og II, S. 90—100, 283—88, 311—16, 379—85 (jfr. Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1865 I, S. 29, 34, 340-67, 391—406 og II, S. 129, 310, 329, 357).

1. gr. Af allskonar víni og brennivíni eða þess- 1872.
háttar tilbúnum áfengum drykkjum, sem flytjast til Ís- 26. Febr.
lands, skal greiða aðflutningsgjald, 8 sk., af hverjum potti, ef þeir eru fluttir á ámum, tunnum, eða öðrum stórum ílátum, en sjeu þeir tappaðir á flöskur, krukkur, brúsa eða þesskonar ílát, skal greiða 8 sk. af hverjum 3 pelum.

Gjald þetta rennur í landssjóðinn.

2. gr. Þegar skip, sem á að kaupa leiðarbrjef eða greiða lestagjald það, sem ákveðið er með lögum 15. apríl 1854, kemur á íslenzka höfn með vörur, sem greiða á gjald af samkvæmt 1. gr., má ekki byrja að afferma það, áður en búið er að greiða gjaldið. Eigi ekki að afferma skipið á þeim stað, þar sem á að sýna lögreglustjóranum leiðarbrjefið og hin önnur skipaskjöl, sem getið er um í tjeðum lögum, skal samt greiða honum gjaldið af öllum þeim vörum í skipinu, sem eru af áður nefndri tegund, — þó að undanskildu því, sem haft er meðferðis handa skipverjum sjálfum, — áður en skipaskjölunum er skilað aptur. Um það, að gjaldið sje borgað, skal lögreglustjóri rita vottorð á skipaskjölin.

Til þess að ákveða gjaldið skal farið eptir vöruskrá þeirri eða tollskrá, sem skipið á að hafa meðferðis samkvæmt lögum 15. apríl 1854 8. gr., og er þar að auki hver skipstjórnarmaður skyldur til að gefa skriflegt vottorð uppá sína æru og trú um það, að ekki sjeu í skipinu aðrar nje fleiri af hinum nefndu vörum, sem gjalda þarf af, en þær, sem eru ritaðar á vöruskrána eða hina dönsku tollskrá, og svo um það, hve mikið af því, sem aðflutt er, sje ætlað handa skipverjum sjálfum.

Sömuleiðis er hver sá, sem tekur við slíkum vörum, skyldur til, er lögreglustjóri krefst þess, uppá sína æru og trú að gefa allar þær skýrslur, sem lögreglustjóra þykir við þurfa til þess hann geti framkvæmt eptirlit það, sem hann á að hafa á því, að gjaldið verði greitt.

1872. 26. Febr.

3. gr. Sje í vöruskránni eða tollskránni skýrt ógreinilega frá vörnm þeim, sem hjer er um rætt, eða sje ástæða til að efast um, að skýrslan sje rjett, á lögreglustjóri að láta rannsaka farminn, og hafa gætur á, eins og með þarf, um afferming skipsins. Kostnaðinn við þetta skal skipstjórnarmaður og, ef við þarf, einnig eigandi farmsins borga, sje hann viðstaddnr, að öðrnm kosti nmboðsmaður haus, ef það reynist, að skýrslan hefir verið ónákvæm, en ella skal kostnaðurinn goldinn úr opinberum sjóði.

4. gr. Verði vörnr, sem gjalda skal af, fluttar á íslenzka höfn á skipum, sem eigi þurfa að taka leiðarbrjef, eða borga lestagjald það, sem ákveðið er í lögnm 15. apríl 18.4, skal skipstjórnarmaður eða afgreiðslumaðnr skipsins, ef vissa er fyrir því, að sá maður sje þar á staðnum, áður en vörur þær, sem tollur hvílir á, eru fluttar í land, senda hlutaðeiganda lögreglustjóra hleðslnskjöl þau eða tilvísunarbrjef, sem snerta hinar greindu vörur, sem gjalda skal af, og gjöra ráðstafanir þær, sem með þarf, til þess að gjaldið verði borgað, áður en vörurnar eru fengnar þeim, sem við á að taka. Um það, hvernig reikna eigi út gjaldið, og um borgun á því, skal að öðrn leyti farið eptir því, sem fyrir er mælt í 2. gr.

Sje búið að láta vörurnar af hendi, þegar svo stendnr á, sem hjer er sagt, án þess að sá, sem veitti þeim móttökn, á undan hafi fengið kvittnn hlutaðeiganda fyrir því, að búið sje að greiða gjaldið, skal hann innan 3 daga frá því, að hann hefir tekið við þesskonar vörnm, sem gjalda þarf af, gefa hlutaðeiganda lögreglustjóra þetta til vitundar, og greiða það gjald, sem á vörunnm hvílir, eptir því, sem fyrir er mælt að framan.

5. gr. Verði nokknr uppvís að því, að hafa annaðhvort sagt rangt til um hverrar tegundar þær vörur eru, sem hann hefir tekið við eða sem honum voru ætlaðar, og gjald hvílir á, eða um það, hve mikið var af þeim, eða hann hefir látið hjá líða, að segja til um

aðflutning þesskonar vöru samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 4. gr., skal hann, ef brot hans varðar ekki þyngri hegningu eptir lögunum, sæta sektum, sem sjeu tvöfaldar við þá upphæð gjaldsins, sem hann með svofelldu móti hefir reynt til að draga undan, og skal hann þar að auki greiða gjald það af vörunum, sem ákveðið er í 1. gr. 1872. 26. Febr.

6. gr. Sá skipstjórnarmaður, sem brýtur móti banni því, sem gjört er í 2.—4. gr. gegn afferming skipa, áður en búið er að greiða gjald það, sem hjer er verið að ræða um, eða að öðru leyti verður brotlegur í því, sem honum er gjört að skyldu með tilliti til borgunar gjaldsins, skal, ef brot hans varðar ekki þyngri hegning eptir lögum, sæta sektum frá 10 til 100 rd, og verði hann sekur á ný, skulu sektirnar tvöfaldast.

7. gr. Hinar aðfluttu vörur, sem gjalda á af, skulu vera að veði fyrir því, að bæði gjaldið og sektirnar verði borgaðar, og hefir eigandinn ekki rjett til þess að ráða yfir þeim, fyr en búið er að greiða gjöld þessi. Lögreglustjórinn hefir vald til að gjöra þær ráðstafanir í þessu efni, sem með þarf, einkum með því að kyrsetja vörurnar, og, ef ekki er borgað, selja þær til lúkningar gjöldum þeim og sektum, sem á eru fallnar.

8. gr. Ef hlutaðeigandi ekki krefst þess, að málinu sje vísað til dómstólanna, getur amtmaður ákveðið sektirnar. Sje málinu vísað til dómstólanna, skal fara með það sem opinbert lögreglumál.

Landshöfðingi hefir vald til, þegar ástæða finnst til þess í einstöku tilfellum, að lækka sektirnar.

9. gr. Sektir þær, sem nefndar eru í 5. gr., skulu renna í hinn íslenzka landssjóð, nema því aðeins að einhver með frásögn sinni hafi komið því til leiðar, að hið drýgða afbrot kemst upp, og skal hann þá hafa helming þeirra. Sektirnar eptir 6. gr. renna allar í landssjóð.

1872. 26. Febr. 10. gr. Fyrir heimtingu á tollgjöldum þeim, sem mælt er fyrir um í 1. gr., og á sektum þeim, sem á ern lagðar samkvæmt 5. og 6. gr., skal lögreglnstjóri, sem í hlut á, gjöra reikning eptir þeim reglnm, sem hlutaðeigandi stjórnarráð eða landshöfðingi eptir undirlagi þess ákveður nákvæmar.

Af npphæð alls gjaldsins fær innheimtnmaður 2 %.

11. gr. Þangað til settur verður landshöfðingi á Íslandi, skal stiptamtmaður hafa það vald, sem með þessari tilskipnn er falið landshöfðingja á hendur.

12. gr. Tilskipun þessi öðlast gildi 1. dag júlímánaðar 1872.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalínhöll, 26. dag febrúarm. 1872.

Forordning for Island om Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til Forordning for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Af al Slags Vin og Brændevin eller deslige destillerede stærke Drikkevarer, som agtes indfört til Island, erlægges en Indförselsafgift af 8 Sk. for hver Pot, forsaavidt de indföres paa Fade, Tönder eller andre store Beholdere, og af 8 Sk. for hver 3 Pægle, forsaavidt de indföres aftappede paa Flasker, Krukker, Dunke eller lignende Kar.

Denne Afgift tilflyder Landskassen.

§ 2. Naar et Skib, der er pligtigt til at löse Söpas eller erlægge den i Lov af 15. April 1854 paabndte Læsteafgift, ankommer til en islandsk Havn med Varer, der ere afgiftspligtige efter § 1, maa dets Udlosning ikke begyndes, forinden Afgiften er berigtiget.

Agter Skibet imidlertid ikke at losse paa det Sted, hvor Söpasset og de övrige i bemeldte Lov omhandlede Skibsdokumenter skulle forevises for Politimesteren, skal Afgiften af samtlige ombordværende Varer af den omhandlede Beskaffenhed — dog med Undtagelse af, hvad deraf medhaves til Skibsmandskabets eget Forbrug — erlægges til bemeldte Embedsmand, forinden Skibspapirerne tilbageleveres. Om Afgiftens Erlæggelse meddeler Politimesteren Skibspapirerne Paategning. 1872. 26. Febr.

Som Grundlag for Afgiftens Beregning benyttes den Varefortegnelse eller Toldseddel, som Skibet efter Lov af 15. April 1854 § 8 skal være forsynet med, og er derhos enhver Skibsförer pligtig til at afgive en skriftlig Forsikring paa Tro og Love om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere af de afgiftspligtige Varer end dem, som ere opförte paa Ladningsfortegnelsen eller den danske Toldklareringsseddel, samt det nærmere opgivne Kvantum, der medhaves til Besætningens eget Forbrug.

Ligeledes er enhver Modtager af saadanne Varer forpligtet til paa Tro og Love, naar Politimesteren forlanger det, at meddele alle de Oplysninger, som denne anser fornödne for at kunne udöve det ham paahvilende Tilsyn med Afgiftens Erlæggelse.

§ 3. Er Ladningsfortegnelsen eller Toldsedlen utydelig med Hensyn til Angivelsen af de omspurgte Varer, eller er der Anledning til at betvivle Angivelsens Rigtighed, har Politimesteren at lade Ladningen undersöge og at före det fornödne Tilsyn med Skibets Udlosning. Hvis Angivelsen befindes at have været unöjagtig, udredes de herved foranledigede Udgifter af Skibsföreren og i fornödent Fald tillige af Ladningsejeren, saafremt han er tilstede, ellers af hans Befuldmægtigede; i det modsatte Tilfælde bæres de af det Offentlige.

1872. 26. Febr. § 4. Ankomme afgiftspligtige Varer til en islandsk Havn i Skibe, som ikke ere forpligtede til at löse Söpas eller erlægge den i Lov af 15. April 1854 paabudte Læsteafgift, er Skibsföreren eller, naar Skibet vitterlig har en Expeditör, denne pligtig til, inden de toldpligtige Varer bringes i Land, at tilstille vedkommende Politimester de Ladningsdokumenter eller Adressebreve, som vedröre de omspurgte afgiftspigtige Varer, og træffe de fornödne Foranstaltninger til, at Afgiften bliver erlagt, forinden Varerne udleveres til de vedkommende Modtagere. Med Hensyn til Afgiftens Beregning og Erlæggelse blive forövrigt de i § 2 fastsatte Regler at fölge.

Er Udleveringen i de her ommeldte Tilfælde sket, uden at Modtageren forinden har erholdt Vedkommendes Kvittering for Afgiftens Berigtigelse, er Modtageren pligtig til inden 3 Dage, efterat han har modtaget deslige afgiftspligtige Varer, at gjöre fornöden Angivelse herom til vedkommende Politimester og berigtige den paa Varerne hvilende Afgift efter de ovennævnte Regler.

§ 5. Findes Nogen euten at have gjort urigtig Angivelse med Hensyn til Beskaffenheden eller Mængden af de af ham modtagne eller til ham bestemte afgiftspligtige Varer, eller at have undladt den i § 4 foreskrevne Anmeldelse om saadanne Varers Indförsel, böder han — forsaavidt den af ham begaaede Forseelse ikke efter den gjældende Lovgivning medförer strængere Straf — det Dobbelte af det Belöb, hvis Erlæggelse han saaledes har sögt at unddrage det Offentlige, og erlægger desuden den i § 1 fastsatte Afgift af Varerne.

§ 6. Den Skibsförer, som overtræder det i §§ 2—4 indeholdte Forbnd imod Skibets Losning, forinden den heromhandlede Afgift er erlagt, eller iövrigt forser sig imod, hvad der med Hensyn til dennes Erlæggelse er ham paalagt, straffes — forsaavidt den af ham be-

gaaede Forseelse ikke efter Lovgivningen medförer strængere Straf — med Böder fra 10 til 100 Rd., hvilke i Gjentagelsestilfælde fordobles. 1872. 26. Febr.

§ 7. Saavel for Afgiftens som for Bödernes Erlæggelse hæfte de indförte afgiftspligtige Varer, og er Ejeren af dem uberettiget til at raade over dem, förend de omhandlede Belöb ere betalte. Politimesteren er berettiget til at træffe de i saa Henseende fornödne Foranstaltninger, navnlig ved Varernes Beslaglæggelse og ved i Mangel af Betaling at realisere dem til Dækning af de paalöbne Afgifter og Böder.

§ 8. Böderne kunne, hvis Vedkommende ikke begjærer, at Sagen henvises til Domstolene, fastsættes af Amtmanden. I Tilfælde af Sagens Henvisning til Domstolene behandles den som offentlig Politisag.

Landshövdingen er bemyndiget til, naar dertil i enkelte Tilfælde maatte findes Anledning, at nedsætte de ikjendte Böder.

§ 9. De i § 5 ommeldte Böder tilfalde Landskassen, medmindre Nogen ved sin Anmeldelse har givet Anledning til Opdagelsen af den begaaede Forseelse, i hvilket Fald den ene Halvdel tilfalder ham. Böderne efter § 6 tilfalde udelt Landskassen.

§ 10. For Oppebörslen saavel af de i § 1 fastsatte Toldafgifter som af de i Henhold til §§ 5 og 6 ikjendte Böder aflægger vedkommende Politimester Regnskab efter de Regler, som i saa Henseende nærmere fastsættes af vedkommende Ministerium eller efter sammes Anordning af Landshövdingen.

Af Afgiftens samlede Belöb erholder vedkommende Oppebörsels-Embedsmand 2 pCt.

§ 11. Indtil der maatte blive ansat en Landshövding i Island, udöves den Myndighed, der i nærværende Forordning er tillagt denne, af Stiftamtmanden.

§ 12. Denne Forordning træder i Kraft den 1. Juli 1872.

1872. 26. Febr. Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 26. Februar 1872.

26. Febr. **Forordning om Postvæsenet paa Island.** Khavn den 26. Februar 1872. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1872 Nr. 16. Lovtid. for Kgr. Danmark 1872, Tillæget S. 23—29, jfr. Ministerialtidende for 1872 B, S. 170—71 og for 1871, Tillæget S. 55—64; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 299—313; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872 S. 85—93; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 299-308.[1])

Tilskipun um póstmál á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar handa Íslandi um póstmál, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Landshöfðinginn á Íslandi hefir á hendi stjórn hinna íslenzku póstmála innanlands.

Í Reykjavík skal sett póstskrifstofa og skipaður póstmeistari, sem konungur útnefnir, með 700 rd. launum á ári. það skal komið undir úrskurð konungs, hvort honum verði veitt launaviðbót eptir aldri.

Til skrifstofukostnaðar handa póstmeistaranum og til kostnaðarins við póstafgreiðslu-störf á Íslandi og hirðing brjefa, hvort sem slík störf eru sameinuð einhverri sýslun eða einstakir menn hafa þau á hendi, skal verja því fje, sem til þessa er ætlað í hinni árlegu fjárhagsáætlun.

---

[1]) Til nærmere Oplysning kan efterses Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1871 I, S. 7, 9—14, 412—22, 525—37, 708 og II, S. 101—15, 266—73, 288—300, 420—23 (jfr. Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1865 I, S. 29, 33, 571—77, 632—39 og II, S. 112, 379, 392, 445; jfr. kgl. Bekjendtgjörelse til Althinget 31. Maj 1867 i Lovsaml. for Island XIX S. 614 ff.).

2. gr. Til sendinga með póstum á Íslandi verður viðtaka veitt: 1872. 26. Febr.

a) lausum brjefum, og er hjer til að telja:
   1. hvað eina, er sent er í brjefsformi, og
   2. prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi, eða samanbrotið að eins; og sömuleiðis ef sú sending er opið spjaldblað eða sýnishorn af varningi eða fyrirmynd við fatasnið;

skulu þær sendingar vera með utanáskript og eigi þyngri en 50 kvint, en hvorki má á þær skrifa verð þeirra, eða, að þeim fylgi aðrir munir.

Þau skal álíta sem ábyrgðar-brjef, ef utan á þeim stendur: »mælt með«, »á hendur falið« eða »NB«, og eru búin frímerkjnm, svo nægir. Ef svo er, verður þeim eigi skilað móttökumanni í hendur, nema hann greiði kvittun fyrir.

Öll þau brjef, sem lagðir eru inn í peningar eða peningavirði, sem eigi er tilgreind upphæð á, hvort heldnr það eru gjaldgengir peningar, peninga ígildi, skuldabrjef eða aðrar skuldajátningar, er hverjum þeim eru nýtar, sem þær í höndum hefir, skulu vera ábyrgðarbrjef;

b) peningabrjefnm, og telst hjer undir hvað eina í brjefs formi, að þyngd og svo á sig komið, sem fyrir er mælt í staflið a., þegar verð hins innlagða er til greint og það er annaðhvort peningar eða fjemætir pappírar. Fulla upphæð þarf eigi að tilgreina, utan sá beiðist tölu á, er sendir, þá er hann afhendir sendinguna;

c) bögglum, og teljast hjer nndir allir þeir munir, aðrir en greindir eru í stafliðunum a. og b., er sendir verða með póstnm, ef vísað er til viss manns, er við skal taka, og þeir ern í umbúðum eða nm þá er svo lukt, sem hlýðir.

Hverri böggulsending skal fylgja tilvísunarbrjef með utanáskript, og læst, ef menn vilja; en til þess má eigi hafa ábyrgðarbrjef eða peninga-

1872. brjef. Tilvísunarbrjefið má eigi vega meir en 3
26. Febr. kvint, en verður eigi talið þyngra fyrir því, þó lykill að sendingunni fylgi.

Um það, hvort taka megi böggla til flutnings á vetrarpóstferðum, skal ákveðið seinna meir.

3. gr. Póststjórnin ákveður, hversu mikið af munum þeim, sem getið er um í 2. gr., póstarnir geti tekið að sjer til flutnings og ráðstöfunar, svo og hver skilyrði skuli gjörð eða hverjar reglur settar í slíkum greinum.

4. gr. Frá því, er senda má með póstum, eru þeir hlutir undan skildir, sem bannað er að breiða út, eða bera með sjer eitthvað það, sem ólögmætt er, eða ósæmilegt eða öðrum mönnum til hneysu; enn fremur þeir hlutir, sem hætta er búin af, ef fluttir eru, t. a. m. eldfimir, sprenghættir, etandi eða þesskonar hlutir, og þeir, sem illur daunn er af. Sje þagað yfir innihaldi þessháttar sendinga eða rangt til sagt, á póststjórnin bótaheimtu fyrir þann skaða, er af þeim verður.

5. gr. Póststjórnin skal sjá um, að póstarnir komist reglulega áfram annaðhvort með þeim áhöldum, sem hún sjálf á, eða með öðrum fararbeina, allt eptir því, sem henta þykir, og peningar að öðru leyti eru til þess í fjárhagsáætluninni.

6. gr. Sjerhver skipstjórnarmaðnr er skyldur eptir áskorun póststjórnarinnar að taka á móti þeim hlutum til flutnings, er nefndir eru í 2. greinar stafl. a., og flytja þá frá þeim stað, er skipið leggur út frá, og til þeirrar hafnar á Íslandi eða erlendis, er það á að fara til og nefnd er í leiðarbrjefi skipsins.

Komi sú áskorun til skipstjórans við sjerstakt tækifæri, eða ef hún er opinberlega birt fyrir þau skip yfirhöfuð, er eiga leiðir á tiltekna staði, þá ber skipstjóranum að segja til þess í tækan tíma á pósthúsi þess staðar, og í seinasta lagi 24 stundum áður, hvaða dag og stund hann ætlar sjer að halda í burt, og má hann þá ekki fyrri fara, nema póstsendingarnar sjeu á skip komnar; skulu þeim þá fylgja tvær sendingaskrár

samhljóða, og fær póststjórnarmaðurinn aðra þeirra aptur með kvittun skipstjórans, en hinni heldur hann eptir. 1872. 26. Febr.

Á leiðinni er skipstjóri skyldur að geyma póstsendingarnar á þeim stað í skipinu, þar sem þeim er óhultast og bezt fer um þær, og annast um þær sjer í lagi, þegar eitthvað ber að höndum.

Neyðist skipstjórinn til að leita hafnar á öðrum stað, en þeim, er leiðarbrjef hans vísar til, skal hann segja til á pósthúsinu þar, að hann hafi póstsendingar meðferðis, eða ef þar er enginu póstembættismaður eða póstþjón, láta þann embættismann vita það, er hann annars kann að hitta, svo ráðið verði af, eptir kringumstæðum, hvort beint skuli fyrir sendingunum með öðru móti.

Þegar skipstjórinn kemur þangað, sem ferð hans var heitið, skilar hann tafarlaust af sjer póstsendingunum á pósthúsinn, er hann er lagztur við akkeri.

Það, sem hjer er sagt, varðar og þau skip, er til flutninga eru höfð frá höfn á Íslandi; en þó skulu þessi skip skyld að taka það til flutnings, sem nefnt er í 2. grein, b. og c. Póstsjórnin má og festa npp á þessum skipum, þarsem hentugast er og hægast til að ná, læsta kassa til að láta í brjef; um kassana og sendingarnar verður svo skipt á þeim stöðum, er skipin koma við á. Útgjörðarmaður eða skipstjóri þess skips, er senda á í flutningaferðir, er skyldur í tækan tíma, og í seinasta lagi samtíða hinni fyrstu auglýsingu sinni nm ferðirnar, að segja póststjórninni til nm leið skipsins, viðkomnstaði, burtsiglingar- og tilkomutíð, og eins um sjerhverja þá breytingu, sem á ferðum þessum verður gjörð síðar.

Sje eigi annað nm samið, borgar póststjórnin fyrir flutning sendinga þeirra, sem hjer ræðir um, fyrir allt það, sem flytja á á einni ferð, eptir vikt með umbúðum: milli hafna á Íslandi 16 sk. undir 10 pnnd eða minna, og milli annara staða 16 skildinga undir 10 pund eða

1872. minna, fyrir hverjar 50 mílur af beinni vegarlengd.
26. Febr. Ókeypis skulu flutt aptur brjef, er eigi ná að komast til skila, tómir póstsekkir, töskur eða annað því um líkt.

7. gr. Verði póstarnir eða fararskjótar þeirra fyrir slysum í ferðunnm, eður ef þeir þurfa aðstoðar við annara orsaka vegna, til að halda áfram ferð sinni, skal hver sá, er nærri býr, eptir áskorun veita þeim tafarlaust þá hjálp, sem með þarf, mót sanngjarnri borgnn, hvort heldur það er hestlán eða annar beini.

Sú borgun gelzt eptir samkomulagi milli póststjórnarinnar og þeirra, er aðstoðina veittu, en náist eigi samkomulag, kemur það mál undir úrskurð hlutaðeigandi lögreglustjóra.

8. gr. Burðareyrir er fyrir sjerhverjar þær sendingar, sem getið er um í 2. grein:

a. undir laus brjef:

1. venjuleg brjef, þegar höfð eru frímerki,
ef þau vega allt að 3 kvintum . . . . . 4 sk.
— yfir 3 kv. að 25 kv. . . . . 8 -
— - 25 — 50 - . . . . 12 -
Sje eigi höfð frímerki, verður burðareyrir tvöfaldur við það, sem hjer er ákveðið;

2. undir prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi, eða aðra sendingar, sem um mælir í 2. greinar stafl. a., 2., helmingur brjefburðareyris þess, sem getið var, ef frímerki eru við höfð, en þó eigi minna en 4 sk. undir hverja sendingu.

Sjeu frímerki eigi við höfð við sendingar þessar, eða ef á þær er ritað nokkuð, sem eigi er leyft af póststjórninni, eða ef umbúðirnar, sem eiga að vera svo lagaðar, að hægt sje að kanna hvað í þeim er, eru með öðru móti, en hún hefir fyrir lagt, þá fer um borgunina eptir því, sem mælt er um almenn brjef, þegar frímerki eru ekki viðhöfð.

3. 8 sk. greiðast ennfremur fyrir að takast á hendur ábyrgð hverrar sendingar, sem mælt er um í 1. og 2.; 1872. 26. Febr.

b. undir peningabrjef:
burðareyrir eptir vikt, einsog ákveðið er í a., 1., og að auki 4 sk. í ábyrgðargjald fyrir hvert 100 rd. eða minni upphæð þeirra peninga, er til eru greindir utan á brjefinu.

Sje þess krafizt að peningar, sem sendir eru, sjeu taldir á pósthúsinu, skal fyrir það greiða 4 sk. af 200 rd. og minni upphæð, og 1 sk. af hverjum 100 rd. eða minna af því, sem fram yfir er.

c. undir böggla:
16 sk. fyrir hvert pund, sem böggullinn vegur, telst þá partur úr pundi sem heilt sje. Sje verð til greint, greiðist enn fremur ábyrgðargjald það, sem fyrir er mælt í staflið b. Sjeu í bögglinum gjaldgengir peningar, peningaígildi, skuldabrjef, þeim nýt, er í höndum hefir, eða aðrir þesskonar pappírar, og sje beiðzt tölu á því fje, þá fer um þær sendingar sem um peningabrjef. Undir tilvísunarbrjef þarf eigi sjer í lagi að borga.

Sje miði látinn fylgja brjefum, sem falin eru á hendur, peningabrjefum eða bögglum, til kvittunar af hálfu viðtakanda, verður undir hann að borga sem undir almennt brjef.

Um móttöku þeirra sendinga, sem nefndar eru í a., 3. og í b. og c., skulu póstembættismenn láta í tje skriflega viðurkenningu borgunarlaust, þarámóti verður ekki krafizt viðurkenningar fyrir þær sendingar, sem nefndar eru í a., 1. og 2.

3 sk. skal greiða fyrir hvað eina af því, er hjer er nefnt: fyrir að leggja til lakk til innsiglis á sending, fyrir að setja á merki, sem þörf er á, fyrir umbúðir peningabrjefs, fyrir utanáskript eða tilvísunarbrjef, en þó má sú borgun samtals eigi fara fram yfir flutningseyri sendingarinnar.

1872. 26. Febr. þegar þær sendingar, sem eigi hafa komizt úr vörzlum póststjórnarinnar, verða sendar aptur frá þeim stað, er þær áttu að fara til, eða þeim verður komið lengri veg, gjaldast í aukagjald fyrir þann flutning 2 sk. fyrir hvert 100 rd., ef peningar eru sendir, og 4 sk. fyrir hvert pund í bögglum, og þó aldrei minna en 4 sk. Aðrar sendingar eru því aukagjaldi undan skildar.

það, sem goldið er, eptir því sem tiltekið er í þessari grein, fyrir að telja peninga, fyrir lakk til innsiglis á sendingu og fyrir að setja á merki, o. s. frv. (sbr. það, sem fyrir er mælt að framan), fellur til hlutaðeigandi póstþjóna.

9. gr. Á pósthúsum má panta dagblöð og tímarit, og setur póststjórnin þær reglur, er hjer þarf við að hafa.

Taki póststjórnin að sjer flutning á ritum þessum, er burðareyrir $^1/_4$ sk. fyrir hvert númer, og skal reikna þetta eptir meðaltölu á því, sem ætlazt má til að komi út á því tímabili, sem áskriptin er miðuð við; þó skal 4 sk. greiða að minnsta kosti fyrir sending á þeim númerum, sem út eru komin á einum ársfjórðungi.

Fyrir að panta blöðin og fyrir borgunarheimtur og reikningsskil, sem því eru sameinuð, greiðast 8 af hundraði af verði blaðsins fyrir áskrifendur á þeim stað, þar sem það er gefið út.

10. gr. Borgunin, sem ákveðin er í 8. og 9. gr., greiðist fyrir fram fyrir:

brjef, sem falin eru á hendur;

móttökukvittanir;

sendingar til konungs og konungsættingja;

sendingar til stjórnarvalda og sveitarstjórna, að þeim undan skildum, er koma frá öðrum mönnum en þeim yfirvöldum, er nú voru nefnd, ef þær einungis hafa inni að halda skýrslur eða álit, sem krafizt hefir verið eða beðið um, og sá, er sendir, vottar það utan á brjefinu með eiginhandar undirskript, að það sje þess efnis;

opin brjef, eða brjef með þeirri utanáskript, að móttökumaður getur af henni ráðið, hvers efnis þau eru; blöð og tímarit, sem menn skrifa sig fyrir fyrir fjórðung árs í minnsta lagi frá venjulegum fjórðungaskiptum. Þó má póststjórnin í stöku tilfellum miða borgunina við skemmri tíma.

1872. 26. Febr.

Burðareyri fyrir allar sendingar, sem eigi eru hjer taldar, má sá, er sendir, greiða hvort sem hann kýs heldur á þeim stað, er þær ganga frá, eða hinum, er þær eiga að fara til, eða skipta honum á báða staðina. Þegar burðareyrir er að eins greiddur að nokkrum hluta með frímerkjum, skal heimta burðareyri af sendingunni einsog ef ekki væri goldið, en frá borguninni skal dregið verð þeirra frímerkja, sem höfð voru.

Einstakir menn, sem senda eitthvað með pósti, eru skyldir til að borga eptir á ógoldna póstpeninga fyrir sendingar, sem ekki eru leystar inn af þeim, sem við á að taka, ef þess verður krafizt af póststjórninni.

11. gr. Burðareyrir greiðist með því að líma á brjefið, peningabrjefið eða (þegar bögglar eru sendir) á tilvísunarbrjefið, svo mörg frímerki, er samsvarar burðargjaldinu; frímerki lætur póststjórnin búa til, og fást þau til kaups á póststofunni, á öllum póstafgreiðslustöðum og brjefhirðingarstöðum, þannig að fyrir hvert fullt hundrað af frímerkjum, sem keypt eru í einu, borgar kaupandi 4 % minna, en þau hljóða uppá.

12. gr. Af tekið er að flytja nokkuð kauplaust. Það skal komið undir úrskurð konungs, hverja uppbót embættismenn og sýslunarmenn skuli fá fyrir þann kostnaðarauka, er af þessu leiðir fyrir þá.

Til þeirra póstsendinga, er á þenna hátt er veitt þóknun fyrir úr landssjóðnum, má hafa þjónustu-frímerki. Hinar nákvæmari reglur um, hvernig þessu verði við komið og um reikningsskil, skal hlutaðeigandi stjórnarráð eða landshöfðingi eptir undirlagi þess setja.

1872.
26. Febr.

13. gr. Glatist ábyrgðarbrjef í vörzlum póststjórnarinnar, skal greiða þeim, er sendi, 10 rd. í skaðabætur.

Týnist peninga- eða böggul-sending, eða ef það skemmist eða breytist nm það, sem var í þeirri sendingu, meðan hún var í vörzlum póststjórnarinnar, þá bætir póststjórnin þeim skaðann, er sendi, þó ekki fram yfir það, er greint var nm verðið, þá er sendingin var látin á póstinn, og eigi yfir 48 sk. fyrir hvert pund af vikt sendingarinnar í umbúðum, ef verðið var eigi til greint. Sje hluturinn týndur með öllu, skal og borga aptur þann burðareyri, er greiddur var.

Skaðabætur greiðast ekki:

a. þegar skaðinn kemur eingöngu af eðli þess, sem sent er, eða orsakast af illum umbúðum;
b. þegar böggullinn hefir ekki skaddast að ntan á umbúðnm eða innsigli, svo að því verði kennt um að sendingin sjálf hafi skemmzt eða glatazt. Þó skal þann skaða bæta, er verður á peuingnm og pappírum, er peniugaverð hafa, sem ern afhentir í umbúðum, eða á öðrum peningasendingum, hvort sem nmbúðir eða innsigli eru ósködduð eða ekki, ef það fje var talið á pósthúsinu, þegar því var skilað þar.

Þær bætnr, er póststjórnin á að gjalda eptir því, sem nú er sagt, ná að eins til verðsþ ess hlntar, er glätazt hefir, eða þeirrar rýrnunar, sem hinir skemmdu mnnir hafa orðið fyrir, en eigi skal bæta ábatamissi, eða afsakna, eða peningaverðfall, eða yfirhöfuð neinar óbeinlínis afleiðingar skaðans.

Fyrir hina hlutina, sem nefndir ern í 2. gr., skal engar skaðabætnr greiða.

Skylda til skaðabóta fellur bnrt, ef póststjórninni eigi er skýrt frá kröfunni innan eins árs frá því, að hlntnrinn var látinn á póstinn.

14. gr. Brot gegn póstlögnnnm skal varða þeim hegningum, sem hjer skal greina:

a. Sá, sem afhendir pósti eða öðrum póstþjóni hluti, sem eptir því, sem sagt er, má senda með pósti, til að koma þeim á framfæri utanpósts, skal sæta sektum, er nema sexföldum burðareyri eptir taxtanum. 1872. 26. Febr.

b. Fyrir það að senda peninga eða aðra verðmæta muni, sem nefndir eru í 2. grein staflið a., tilsagnarlaust í lausum brjefum án ábyrgðar, skal liggja við sekt, sem sje fimmtungur af verði því, sem leynt er, þó eigi yfir 10 rd.

c. Fyrir misferli af hálfu skipsútgjörðarmanna og skipstjóra gegn því, er þeim er gjört að skyldu í 6. grein, skal greiða 2—10 rd. sekt. Valdi brotið því, að póststjórninni verði gjört að skyldu, að greiða skaðabætur, skal hlutaðeigandi þaraðauki endurgjalda póststjórninni skaðabætur þær, sem hún á að láta af hendi.

d. Sömu hegning skal sá sæta, er veittir eigi tafarlaust póstinum þá hjálp, sem um er rætt í 7. gr.

e. þeir embættismenn eða sýslunarmenn, sem hafa þjónustufrímerki til annara sendinga en þeirra, er leyft er, eða láta aðra menn fá þau til þess, sem þeim ekki er leyft, eða ef þeir með öðru móti verða þess ollandi, að heimtað verði af landssjóðnum meiri uppbót fyrir afnám ókeypis-sendinga, en greiða skal samkvæmt 12. grein, skulu sæta 5—50 rd. sektum.

Framannefndar sektir ákveður póststjórnin, og skal úrskurður hennar standa óraskaður, nema hlutaðeigandi innan 14 daga, frá því er honum var birtur úrskurðurinn, heimti, að málið gangi til dóms, og skal þá fara með það sem opinbert lögreglumál.

Póststjórninni er heimilt, ef ástæða virðist til þess í stöku tilfellum, að færa niður ofannefndar sektir, eða gefa þær upp með öllu.

Sektir þær, sem nefndar eru í stafliðunum a. og b., falla til þess, er með sögnsögn sinni kemur því til

1872. leiðar, að hin drýgðu afbrot komist upp. Hinar sekt-
26. Febr. irnar ásamt þeim burðareyri, sem undan er dreginn, falla í póstsjóð.

15. gr. Sá, sem sendir eitthvað með pósti, hefir ráð yfir því, þangað til því er skilað.

Sendingar þær, er eigi komast til skila, skulu opnaðar, og farið með þær, sem póststjórnin ákveður nákvæmar, og skal selja munina póstsjóði í hag. Ef eigandinn segir til sín innan sex mánaða frá því er selt var, fær hann það, er fyrir hlutinn kom, að frá dregnum kostnaði og án leigna.

Að öðru leyti má enginn af þeim, sem hafa póst-þjónustu á hendi, gefa nokkrum manni útífrá neina vísbendingu um það, er annar maður sendir með pósti, og eigi heldur má neitt af því, sem fengið er póstinum til flutnings, með vitund póstþjónustumanna opna nje lesa af óviðkomandi mönnum.

16. gr. Hvenær sem greiða skal sekt, burðareyri eða skaðabætur útaf einhverjum hlut, sem er í vörzlum póststjórnarinnar, er henni heimilt, að halda honum aptur eða því, sem hann hefir inni að halda, unz borgað er, og verði eigi borgað, að ráða með öllu yfir hlutnum eða því, sem hann hefir inni að halda.

Ef skera á úr því, hvort eitthvað er látið á póstinn eða sent með löglegu móti, og úrskurður þessi er kominn undir því, hvers eðlis eða innihalds hluturinn er, og hann er í vörzlum póststjórnarinnar, má hún heimta, að sendingin verði í viðurvist póstþjónustumanns opnuð, og rannsökuð af þeim, sem tekur við henni, eða, ef svo ber að, af þeim, sem sendir hana. Verði þessu eigi hlýtt, má póststjórnin ráða yfir hlutnum eins og áður var getið.

17. gr. Hlutaðeigandi stjórnarráð, eða landshöfðingi eptir undirlagi þess, sjer um tilhögun á póstgöngunum og setur allar þær reglugjörðir, sem útheimtast til þess, að koma þessari tilskipun í verk.

18. gr. þangað til settur verðnr landshöfðingi á Íslandi, skal stiptamtmaður hafa það vald, sem með þessari tilskipun er falið landshöfðingja á hendur. 1872. 26. Febr.

19. gr. Hlutaðeigandi stjórnarráð sjer um, að þessi tilskipun geti öðlazt gildi í seinasta lagi 1. apríl 1873.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 26. dag febrúarmánaðar 1872.

Forordning om Postvæsenet paa Island.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til Forordning for Island om Postvæsenet, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Bestyrelsen af det indre islandske Postvæsen henlægges under Landshövdingen.

I Reykjavík oprettes et Postkontor og ansættes en Postmester, der udnævnes af Kongen, med en Gage af 700 Rd. aarlig. Kongen bestemmer, hvorvidt der vil kunne tilstaas ham Alderstillæg.

Til Kontorholds-Vederlag for Postmesteren saavelsom til Besörgelsen af Postexpeditör- og Brevsamler-Forretninger paa Island enten i Forbindelse med andre Bestillinger eller ved Private anvendes de Summer, som dertil opföres i det aarlige Budget.

§ 2. Til Forsendelse med Posterne i Island modtages:

a. Löse Breve, hvortil henregnes
   1. enhver Gjenstaud, der forsendes i Brevformat, samt
   2. trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand eller simpelthen sammenlagte eller bestaaende af aabne Kort samt Varepröver og Mönstre,

   naar de ere forsynede med Adresse, ikke veje over over 50 Kvint og ikke have Paategning om nogen

1872.
26. Febr.

Værdi eller om, at nogen anden Gjenstand medfölger.

De betragtes som anbefalede, naar de ere paategnede »Anbefales«, »Rekommanderes« eller »NB.« og forud ere fuldstændig frigjorte. De udleveres i saa Fald ikke til Adressaten, uden at denne herfor meddeler Tilstaaelse.

Alle Breve, i hvilke der uden Værdiangivelse paa Forsendelsen indlægges gangbar Mynt, Pengerepræsentativer, Obligationer lydende paa Ihændehaver eller andre Forskrivninger, der gjælde i Hvermands Haand, skulle være anbefalede.

b. Pengebreve, hvortil henregnes enhver Gjenstand i Brevformat af den under Litr. a. anförte Vægt og Beskaffenhed, naar der er angivet en vis Værdi af Indholdet, og dette bestaar enten i Penge eller Papirer. Det er ikke nödvendigt at angive den fulde Værdi af Indholdet, medmindre det ved Indleveringen begjæres eftertalt.

c. Pakker, hvortil henregnes enhver ikke under Litr. a. og b. anfört, til Postforsendelse egnet Gjenstand, der er stilet til en bestemt Modtager og er under fyldestgjörende Lukke og Indpakning.

Enhver Pakkeforsendelse skal være ledsaget af et særskilt Adressebrev, som kan være forseglet, men hvortil hverken anbefalede Breve eller Pengebreve kunne benyttes. Adressebrevet maa ikke veje over 3 Kvint, dog medregnes en til en medfölgende Pakkeforsendelse hörende Nögle ikke i Vægten.

Det forbeholdes nærmere Bestemmelse, hvorvidt Pakker kunne medtages paa Posternes Vintertur.

§ 3. Det Omfang, hvori Postvæsenet kan paatage sig Befordring og Besörgelse m. v. af de i § 2 nævnte Gjenstande, samt de Betingelser og Formaliteter, der i saa Henseende skulle opfyldes, fastsættes af Postbestyrelsen.

§ 4. Udelukkede fra Postbesörgelse ere de Gjenstande, hvis Udbredelse er forbndt, eller hvis Ydre frembyder noget Ulovligt, Usömmeligt eller Fornærmende, samt de Gjenstande, hvis Forsendelse er forbnnden med Fare, saasom brandfarlige, exploderende, ætsende og lignende Sager, samt ildelugtende Gjenstande. Fortielse eller falsk Angivelse af saadanne Forsendelsers Indhold berettiger Postvæsenet til Erstatning for den herved opstaaede Skade. 1872. 26. Febr.

§ 5. Postvæsenet skal enten ved dets egne eller ved andre Befordringsmidler sörge for Postens regelmæssige Befordring, saaledes som det skjönnes hensigtsmæssigt og iövrigt i Henhold til de paa Budgettet opförte Belöb.

§ 6. Det paaligger enhver Skibsförer efter Postvæsenets Forlangende at medtage de i § 2 nnder Litr. a. nævnte Gjenstande fra det Sted, hvorfra Skibet afgaar, til den Havn i eller ndenfor Island, hvortil det efter Paategningen paa sammes Söpas er bestemt.

Naar saadant Forlangende er stillet enten for et særligt Tilfælde eller ved offentlig Bekjendtgjörelse med Hensyn til Skibe i Almindelighed, bestemte til visse Steder, har Skibets Förer betimelig og senest 24 Timer för Afrejsen at anmelde for Afgangsstedets Posthns Dag og Tid, naar han agter at afgaa, og maa da ikke afgaa tidligere, medmindre Posten er bragt ombord, ledsaget af tvende ligelydende Styksedler, hvoraf den ene tilbagegives Postvæsenet med Skibsförerens Kvittering, men han selv beholder den anden.

Det er Skibsförerens Pligt nndervejs at bevare den ham anbetroede Post paa det sikreste og mest beskyttede Sted i Skibet og i ethvert mödende Tilfælde at yde den særlig Forsorg.

Nödsages Skibsföreren til at söge anden Havn end den, hvortil han ifölge Paategningen paa Skibets Söpas er bestemt, skal han anmelde paa det derværende Posthns eller, hvis der ikke paa Stedet findes nogen

1872. under Postvæsenet hörende Embeds- eller Bestillings-
26. Febr. mand, for den Embedsmand, med hvem han ellers maatte komme i Forbindelse, at han har Post ombord, for at det efter Omstændighederne kan afgjöres, hvorvidt Posten paa anden Maade skal befordres videre.

Ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet har Skibsföreren, saasnart han er kommen til Ankers, uopholdelig at aflevere Posten til Posthuset.

De foranstaaende Regler gjælde ligeledes om Skibe, som fare i Paketfart fra islandsk Havn, dog at disse ere forpligtede til ogsaa at medtage de i § 2 Litr. b. og c. anförte Gjenstande. Postvæsenet er derhos berettiget til i saadanne Skibe paa et bekvemt og let tilgængeligt Sted at lade anbringe laasede Brevkasser til Optagelse af Breve, hvilke Kasser i Forbindelse med Posten blive at vexle paa de respektive Anlöbssteder. Rhederen eller Föreren af et Skib, der agter at fare i saadan Paketfart, er pligtig til betimelig, og senest samtidig med förste offentlige Bekjendtgjörelse derom, for Postvæsenet at anmelde Routen, Anlöbsstederne, Afgangs- og Ankomsttiderne samt enhver Forandring deri, som efter Fartens Begyndelse maatte blive bestemt.

Er ingen anden Overenskomst truffen, betaler Postvæsenet for den heromhandlede Medtagelse af Post for den hele paa en Tur til Befordring overleverede Bruttovægt: mellem Steder i Island 16 Sk. for 10 Pd. eller derunder, og mellem andre Steder 16 Sk. for 10 Pd. eller derunder for hver 50 Mile af den direkte Afstand. Ubesörgede Breve samt tomme Postsække, Tasker o. desl. skulle befordres frit tilbage.

§ 7. Saafremt Postförerne paa deres Reiser med Posten komme til Skade underveis enten paa deres Person eller deres Heste, eller de iövrigt have Hjælp nödig for at komme frem, skal enhver i Nærheden Boende paa Anmodning og imod billig Betaling uop-

holdelig yde dem den fornödne Bistand, være sig med Heste eller i andre Maader. 1872. 26. Febr.

Betalingen for den ydede Bistand afgjöres ved Overenskomst mellem Postvæsenet og dem, der have ydet samme, og fastsættes i Mangel af saadan mindelig Afgjörelse af vedkommende Politimester.

§ 8. Portoen er for enhver af de i § 2 omhandlede Forsendelser:

a. For löse Breve:

1. For almindelige Breve, som forud ere frigjorte, naar de veje indtil 3 Kvint . . . . 4 Sk.
   — over 3 indtil 25 Kvint . . 8 -
   — — 25 — 50 — . . 12 -

   Ere de ikke forud frigjorte, betales det Dobbelte af de her fastsatte Satser.

2. For trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand eller andre af de i § 2 Litr. a. Nr. 2 omhandlede Forsendelser, naar de ere forud frigjorte, Halvdelen af fornævnte Porto, dog ikke under 4 Sk. for hver Forsendelse.

   Ere de ikke forud frigjorte, eller indeholde de andet Skrevet end af Postbestyrelsen tilladt, eller ere de ikke behandlede efter de af denne givne Regler for Indpakningen, hvis Beskaffenhed maa være saadan, at Indholdet med Lethed kan undersöges, anvendes Taxten for almindelige Breve, som ikke forud ere frigjorte.

3. For Anbefaling af de under Nr. 1 og 2 omhandlede Forsendelser betales endvidere 8 Sk. for hver.

b. For Pengebreve:

en Porto efter Vægten som ovenfor under Litr. a. Nr. 1 fastsat og desuden en Assurancepræmie af 4 Sk. for hvert 100 Rd. eller derunder af den paa Brevet angivne Værdi.

1872.
26. Febr.

Forlanges Indholdet af Pengeforsendelser ved Indleveringen eftertalt paa Posthnset, beregnes derfor 4 Sk. for Belöb indtil 200 Rd. og 1 Sk. for 100 Rd. eller dernnder af den overskydende Del.

c. For Pakker:

16 Sk. for hvert Pnnd af Pakkens Vægt. Brökdele af et Pund regnes for et helt Pnnd. Er Værdi angiven, betales endvidere den nnder Litr. b. anförte Assurancepræmie. Indeholder en Pakke gangbar Mynt, Pengerepræsentativer, Obligationer lydende paa Ihændehaver eller andre lignende Papirer, og forlanges dette Indhold eftertalt, da sker det paa samme Vilkaar som for Pengebreve. For Adressebreve erlægges ingen særskilt Betaling.

Medfölger et Bevis til Erhvervelse af Modtagerens Kvittering for anbefalede Breve, Pengebreve eller Pakker, betales dette Bevis som et almindeligt Brev.

For de under Litr. a. Nr. 3 samt b. og c. nævnte Forsendelsers Vedkommende udfærdiges Tilstaaelse af Postvæsenet uden særlig Betaling; derimod kan Tilstaaelse ikke forlanges meddelt for Indleveringen af de under Litr. a. Nr. 1 og 2 nævnte Forsendelser.

For at tillægge Lak til Forsegling af en Forsendelse, for at forsyne en saadan med fornödent Mærke, for at konvolutere et Pengebrev, for at paaskrive en Adresse eller at levere eller udfærdige et Adressebrev erlægges 3 Sk. for hver Ydelse, dog saaledes at det samlede Belöb herfor ikke maa overstige Portoen for den paagjældende Forsendelse.

Naar Forsendelser, der ikke have været nde af Postvæsenets Værge, tilbage- eller videresendes fra det oprindelige Bestemmelsessted, betales for Pengeforsendelser en Tillægsporto af 2 Sk. pr. 100 Rd., og for Pakkesager en Tillægsporto af 4 Sk. pr. Pund, dog i intet Tilfælde mindre end 4 Sk. For andre Forsendelser betales derimod ingen saadan Tillægsporto.

Den i nærværende Paragraf fastsatte Betaling for Eftertælling saavelsom for at tillægge Lak til Forsegling af en Forsendelse, for at forsyne en saadan med Mærke o. s. fr. (jfr. ovenfor), tilfalder vedkommende Postfunktionærer. 1872. 26. Febr.

§ 9. Paa Tidender og Tidsskrifter kan der abonneres gjennem Postvæsenet. Reglerne herfor fastsættes af Postbestyrelsen.

Naar saadant Abonnement besörges af Postvæsenet, forsendes med Posten hvert Nr. for en Porto af 1/4 Sk., beregnet efter Gjennemsnittet af det i en Abonnementstermin planmæssig udkommende Antal Nummere, dog betales mindst 4 Sk. for Forsendelsen af de i et Fjerdingaar udkomne Nummere.

For Modtagelse af Abonnement og den dermed forbundne Oppebörsel og Afregning erlægges 8 pCt. af Abonnementsprisen paa Udgivelsesstedet.

§ 10. Den i §§ 8 og 9 fastsatte Betaling skal erlægges forud for:

anbefalede Breve;

Modtagelsesbeviser;

Forsendelser til Kongen og Medlemmerne af det kgl. Hus;

Forsendelser til Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder med Undtagelse af saadanne Forsendelser, som afgaa fra Andre end Statsmyndigheder eller kommunale Myndigheder, naar de alene angaa befalet Beretning eller afæsket Erklæring og af Afsenderen med egenhændig Underskrift udenpaa Forsendelsen ere betegnede i Overensstemmelse hermed;

Breve, der ere aabne eller have en saadan Udskrift eller Paategning, at Modtageren af den vil kunne slutte sig til Indholdet;

Tidender og Tidsskrifter, hvorpaa der abonneres, for mindst et Fjerdingaar fra de sædvanlige Fjerdingaarsskifter at regne. Dog kan Postbestyrelsen

1872. 26. Febr. undtagelsesvis tilstede en anden og kortere Betalingstermin.

Betalingen for alle i det Foregaaende ikke nævnte Forsendelser kan efter Afsenderens Valg erlægges enten paa Afgangs- eller Bestemmelsesstedet eller delvis paa begge Steder. Delvis frigjorte Forsendelser ansættes i Porto som ikke frigjorte med Fradrag af de anvendte Frimærkers paalydende Værdi

Private Afsendere ere pligtige til at efterbetale de paalöbne Postpenge for Forsendelser, der ikke ere indlöste af Modtageren, forsaavidt Saadant af Postvæsenet fordres.

§ 11. Portoen erlægges ved at paaklæbe Brevet, Pengebrevet eller (for Pakkers Vedkommende) Adressebrevet det til Portoens Belöb svarende Antal Frimærker, som i dette Öjemed udfærdiges af Postvæsenet og forhandles af Postkontoret samt alle Postexpeditioner og Brevsamlingssteder, saaledes at for hvert fuldt Hundrede Frimærker, som paa én Gang tages, betaler Kjöberen 4 pCt. mindre, end den paalydende Værdi udgjör.

§ 12. Al Portofrihed ophæves. Kongen bestemmer, hvilken Godtgjörelse der kan være at tilstaa Embeds- og Bestillingsmænd for de ved Portofrihedens Ophör forvoldte Udgifter.

Ved de Postforsendelser, for hvilke der saaledes ydes Erstatning af Landskassen, kunne Tjenestefrimærker bringes til Anvendelse. De nærmere Regler for deres Anvendelse saavelsom for Regnskabsaflæggelsen fastsættes af vedkommende Ministerium eller efter sammes Anordning af Landshövdingen.

§ 13. Er et anbefalet Brev bortkommet, medens det var i Postvæsenets Værge, godtgjöres der Afsenderen et Belöb af 10 Rd.

Er en Penge- eller Pakkeforsendelse bortkommen eller Indholdet beskadiget eller forvansket, medens Gjenstanden var i Postvæsenets Værge, erstatter Post-

væsenet Afsenderen Skaden, dog ikke udover den ved Indleveringen angivne Værdi eller, naar ingen Værdiangivelse har fundet Sted, udover 48 Sk. pr. Pund af hele Bruttovægten. Er Gjenstanden bortkommen, erstattes desuden den for samme erlagte Porto. 1872. 26. Febr.

Erstatning ydes ikke:

a. naar Skaden udelukkende har sin Grund i Indholdets Beskaffenhed eller en uhensigtsmæssig Indpakning;
b. naar en indpakket Forsendelse ikke har lidt en ydre Beskadigelse paa Indpakning eller Segl, som staar i Forbindelse med Indholdets Beskadigelse eller Forvanskning. Dog skal Skade med Hensyn til de i Konvolut indleverede Penge og Værdipapirer eller andre Pengeforsendelser, der ere blevne eftertalte ved Indleveringen, erstattes uden Hensyn til, om Indpakning eller Segl er ubeskadiget.

Den Erstatning, som ifölge foranstaaende Regler ydes af Postvæsenet, omfatter alene den bortkomne Tings Værdi eller den Værdiforringelse, som den beskadigede Ting har lidt, derimod ikke den tabte Fordel, Afsavnet, Kurstab eller i det Hele de middelbare Fölger af Skaden.

For de övrige i § 2 nævnte Gjenstande ydes ingen Erstatning.

Erstatningspligten ophörer, naar Kravet ikke er anmeldt for Postvæsenet inden 1 Aar efter Gjenstandens Indlevering.

§ 14. For Overtrædelse af Postbestemmelserne fastsættes fölgende Straffe:

a. Den, der overleverer en Postförer eller anden Postfunktionær til privat Besörgelse Gjenstande, som efter det Anförte kunne forsendes med Posten, straffes med en Böde af det Sexdobbelte af de taxtmæssige Postpenge.

1872. 26. Febr.

b. For uden Angivelse at forsende Penge og de övrige i § 2 Litr. a. nævnte Værdisager i ikke anbefalede löse Breve, bödes Femtedelen af den fordulgte Værdi, dog ikke over 10 Rd.

c. For Overtrædelse af, hvad der efter ovenstaaende § 6 i Henseende til Posten paahviler Skibsförere eller Rhedere, böder Vedkommende fra 2—10 Rd. Foranlediger Overtrædelsen Erstatningsansvar for Postvæsenet, er Vedkommende desuden pligtig til at godtgjöre Postvæsenet den Erstatning, dette skal yde.

d. Med samme Straf anses den, der ikke uopholdelig yder Posten den i § 7 omhandlede Hjælp.

e. Embeds- eller Bestillingsmænd, som enten selv anvende Tjenestefrimærker til andre Forsendelser end saadanne, for hvilke det er dem tilladt, eller som overlade Andre bemeldte Frimærker i saadanne Tilfælde, hvor dette ikke er dem tilladt, eller som ved anden Forseelse forvolde, at der affordres Landskassen en större Godtgjörelse for Portofrihedens Ophör, end der i Henhold til § 12 vil være at udrede, straffes med Böder fra 5 til 50 Rd.

Fornævnte Böder fastsættes af Postbestyrelsen, ved hvis Kjendelse det har sit Forblivende, saafremt Vedkommende ikke inden 14 Dage, efterat Kjendelsen er bleven ham meddelt, kræver Afgjörelse ved Domstolene, i hvilket Fald Sagen behandles som offentlig Politisag.

Postbestyrelsen er bemyndiget til, naar dertil i enkelte Tilfælde maatte findes Anledning, at nedsætte eller endog eftergive de ovenomhandlede Böder.

De under a, og b. nævnte Böder tilfalde den, der ved sin Anmeldelse giver Anledning til Opdagelsen af de paagjældende Forseelser. De övrige Böder samt den besvegne Porto beregnes derimod til Indtægt for Postvæsenet.

§ 15. Afsenderen har Raadighed over en Postforsendelse, indtil den er afleveret. 1872. 26. Febr.

Ubesörgede Sager aabnes og behandles efter Regler, der nærmere blive at fastsætte af Postbestyrelsen og realiseres til Fordel for Postvæsenet. Skulde Vedkommende melde sig inden 6 Maaneder, efterat Realisationen har fundet Sted, betales det ved denne indvundne Nettoudbytte tilbage, dog uden Renter.

Iövrigt maa der ikke af nogen ved Postvæsenet sysselsat Person gives uvedkommende Trediemand nogensomhelst Underretning om Andres Benyttelse af Posten, og ej heller maa Noget af det, der er overgivet Postvæsenet til Besörgelse, med Postfunktionærernes Vidende aabnes eller læses af Uvedkommende.

§ 16. I ethvert Tilfælde, hvor en Böde, Porto eller Erstatning skal erlægges i Anledning af en i Postvæsenets Værge værende Gjenstand, er Postvæsenet berettiget til at tilbageholde den eller dens Indhold, indtil Belöbet er betalt, og til i Mangel af Betaling fuldstændig at raade over Gjenstanden eller Indholdet.

Beror Afgjörelsen af Spörgsmaalet om Lovligheden af en stedfunden Indlevering eller Forsendelse paa Beskaffenheden af den paagjældende i Postvæsenets Værge værende Gjenstand eller dens Indhold, kan Postvæsenet forlange Gjenstanden aabnet og undersögt af Modtageren eller eventuelt af Afsenderen i Overværelse af en Postfunktionær. Efterkommes et saadant Forlangende ikke, kan Postvæsenet raade over det Omspurgte saaledes somovenfor anfört.

§ 17. Ordningen af Postronterne samt alle övrige reglementariske Bestemmelser, der udfordres til nærværende Forordnings Gjennemförelse, træffes af vedkommende Ministerium eller efter sammes Anordning af Landshövdingen.

§ 18. Indtil der maatte blive ansat en Landshövding i Island, udöves den Myndighed, der i nærværende Forordning er tillagt denne, af Stiftamtmanden.

1872. 26. Febr. § 19. Vedkommende Ministerium har at drage Omsorg for, at denne Forordning kan træde i Kraft senest den 1. April 1873.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 26. Februar 1872.

26. Febr. **Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April 1872 til den 31. Marts 1873.** Khavn den 26. Febr. 1872. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1872 Nr. 17. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 313—319. Ministerialtidende for Danm. 1872 B, S. 149—62 (med forklarende Bemærkninger til Overslaget). Skýrslur um landshagi á Íslandi V. B. S. 363—84 (tilligemed forklarende Bemærkninger til Overslaget i islandsk Oversættelse).

Áætlun um tekjur og útgjöld Íslands á reikningsárinu frá 1. aprílmánaðar 1872 til 31. marzm. 1873.[1])

Fyrsti kapítuli

Tekjur.

1. gr. Á reikningsárinn frá 1. aprílmánaðar 1872 til 31. marzmánaðar 1873 er ætlazt til, að tekjur Íslands sje 99,312 rd. 21 sk., en þetta fje fæst með því móti, sem skýrt er frá í 2. til 4. gr.

2. gr. Þær tekjur, sem hjer skulu taldar, er ætlað að nemi 42,099 rd. 6 sk.:

---

[1]) Dette i Justitsministeriet opgjorte Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1872 til 31. Marts 1873 er ledsaget af forklarende Bemærkninger, der alene ere affattede i det danske Sprog, samt et forudskikket allerh. Reskript af 26. Februar 1872, hvorved det approberes, idet Justitsministeriet samtidig bemyndiges til at lade det bringe til almindelig Kundskab i Forbindelse med selve Reskriptet.

1872.
26. Febr.

			rd.	sk.
1.	erfðafjárskattur og gjald af fasteignarsölnm		1,680.	
2.	gjöld fyrir leyfisbrjef og veitingabrjef		400.	
3.	nafnbótaskattur		250.	
4.	tekjur af ljenssýslum		2,660.	
5.	lögþingisskrifara laun		32.	6
6.	tekjur af umboðssýslugjöldum		911.	
7.	konungstíundir		3,500.	
8.	lögmannstollur		330.	
9.	gjöld af verzlun á Íslandi	11,560 rd.		
	gjöld af póstgufuskipinu	994 —		
			12,554.	
10.	gjald á brennivíni o. fl.		5,000.	
11.	tekjur af konungsjörðum	17,600 rd.		
	að frá dregnum: umboðslannum, prestmötu, alþingistolli o. fl.	4,920 —		
			12,680.	
12.	gjald uppí andvirði seldra jarða og fasteigna, og vextir af ógoldnu andvirði, sem hinar seldu eignir enn eru að veði fyrir:			
	a. vextir	175 rd.		
	b. borgun uppí andvirðið	70 —		
			245.	
13.	leigugjöld:			
	a. af Lundey	83 rd.		
	b. af silfurbergsnáminum í Helgastaðafjalli	100 —		
			183.	
14.	afgjald af jörðunni Belgsholti og Belgholtskoti o. fl.		74.	
15.	óvissar tekjur (hjer eru taldar með sektir samkvæmt hinum almennu hegningarlögum 25. Juni 1869)		1,500.	
16.	leigur af hjálparsjóðnnm		100.	
	samtals		42,099.	6

1872. 26. Febr.

3. gr. Gjöld nppí lán og skyndilán verða talin uppá 8,207 rd. 15 sk., sumsje:

		rd.	sk.
1. uppí alþingiskostnað		6,200.	
2. önnur endurgjöld:			
a. uppí lán til aðgjörða við stiptamtmannshúsið í Reykjavík	269. 15		
b. — lán til þess að byggja kirkju á Eyri	108.		
c. — skyndilán útaf fjárkláðanum á Íslandi	500.		
d. — lán til þess að byggja upp aptur kirkju Möðruvalla klausturs	220.		
e. — lán til þess að afstýra hallæri í suður- og vesturumdæmi Íslands	910.		
		2,007.	15
samtals . . .		8,207.	15

4. gr. Tillag úr ríkissjóðnum samkvæmt lögum um hina stjórnarlegu stöðu Íslands í ríkinu 2. jan. 1871 verður talið 49,006 rd., sumsje:

	rd.	sk.
hið fasta tillag	30,000.	
ankatillag	20,000.	
	50,000.	
samkvæmt 6. gr. laganna verður dregið frá .	994.	
samtals . . .	49,006.	

Annar kapítuli.

Útgjöld.

5. gr. Á reikningsárinu frá 1. aprílmánaðar 1872 til 31. marzmánaðar 1873 er ætlað á, að útgjöld Íslands verði alls 99,312 rd. 21 sk. samkvæmt þeim gjalda-greinum, sem skýrt er frá í 6—10. gr.

6. gr. Útgjöld, er snerta dómsmálastjórnina, eru talin að nemi 33,846 rd., sumsje: 1872. 26. Febr.

		rd.	sk.
A. 1. Laun embættismanna . . . 23,323. 32			
2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marzm. 1870 9. gr. 2,893. 32		26,216.	64
B. Skrifstofufje o. s. frv.		3,800.	
C. Önnur útgjöld:			
1. þóknun handa tveimur settum málafærslumönnum við langsyfirrjettinn	500.		
2. styrkur í notum spítalans, sem var fyrrum á Gufunesi	96.		
3. póstgöngur á Íslandi . . .	1,000.		
4. styrkur til garðaræktar, o. s. frv.	300.		
5. styrkur til útbýtingar á læknismeðölum handa fátæklingum	400.		
6. styrkur handa hinu íslenzka bókmenntafjelagi til þess að gefa út skýrslur um landshagi á Íslandi	400.		
7. styrkur til þess að gefa út lagasafn fyrir Ísland . . .	933. 32		
8. útgjöld útaf tilskipun handa Íslandi um gjald á brennivíni o. fl.	200.		
		3,829.	32
samtals . . .		33,846.	

7. gr. Útgjöld, er snerta kirkju- og kennslustjórnina, eru talin 28,267 rd. 72 sk., sumsje:

			rd.	sk.
1872.				
26. Febr.	A. 1. Laun embættismanna.	13,950.		
	2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marzm. 1870, 9. gr. . . .	1,900.		
			15,850.	
	B. 1. Fyrir umsjón (við skólann) .	300.		
	2. aðstoðarfje	800.		
	3. viðbót eptir kornverði	160.		
			1,260.	
	C. Önnur útgjöld í þarfir andlegu stjettarinnar:			
	1. til fátækustu brauða	318. 72		
	2. til nokkurra brauða í fyrveranda Hóla stipti	300.		
	3. til prestsekkna og barna . .	400.		
	4. styrkur handa fátækum uppgjafaprestum og prestsekkjum	500.		
	4. skrifstofufje handa biskupi .	400.		
			1,918.	72
	D. Önnur útgjöld í þarfir hins lærða skóla:			
	1. fyrir húsrúm til prestaskólans	250.		
	2. húsaleiga handa 18 lærisveinum við prestaskólann, 40 rd. handa hverjum	720.		
	3. til bókakaupa við prestaskólann	200.		
	4. — tímakennslu við hinn sama	100.		
	5. — ýmislegra útgjalda við hinn sama	100.		
	6. — bókakaupa við hinn lærða skóla	500.		
	7. — eldiviðar og ljósa	700.		
	8. — skólahússins utanstokks og innan	1,285.		
	9. — tímakennslu	530.		
	10. ölmusur við hinn lærða skóla	4,000.		
	yfir um . . .	8,385.	19,028.	72

1872. 26. Febr.

	rd.	sk.
handan að . . . 8,385.	19,028.	72
11. fyrir að semja reikninga skólans 100.		
12. skrifstörf og útreikningar . . . 100.		
13. fyrir prestverk . . . . 24.		
14. þóknun handa lækni . . . . . 30.		
15. ýmisleg útgjöld . . . . 600.	9,239.	
samtals . . .	28,267.	72

8. gr. Eptirlaun eru talin 11,000 rd.

9. gr. Til ýmislegra óvissra útgjalda, sem uppá kuna að koma, eru ætlaðir 6,000 rd. og eru hjer með taldir 2,000 rd., sem útgjöld fyrir fullt og allt til þess að setja í verk tilsk. um póstmál á Íslandi.

10. gr. Afganginn, sem fyrst um sinn er ætlaður að verði 20,198 rd. 45 sk., skal leggja til hjálparsjóðsins.

Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April 1872 til den 31. Marts 1873,[1])

Förste Kapitel.

Indtægt.

§ 1. I Regnskabsaaret fra den 1. April 1872 til den 31. Marts 1873 beregnes som Indtægt for Island 99,312 Rd. 21 Sk., hidrörende fra de i Paragraferne 2—4 nævnte Indtægtskilder.

§ 2. Efternævnte Indtægter beregnes til 42,099 Rd. 6 Sk., nemlig:

---

[1]) Dette i Justitsministeriet opgjorte Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1872 til den 31. Marts 1873 er allerh. approberet den 26. Febr. 1872, jfr. Noten foran S. 220.

				Rd.	β
1872. 26. Febr.	1.	Afgifter af Arv og overdragne Ejendomme		1,680.	
	2.	Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger		400.	
	3.	Rangskat		250.	
	4.	Sysselernes Forpagtningsafgifter		2,660.	
	5.	Laugthingsskriverlön		32.	6
	6.	Administrerede Mandtalsbogsintrader		911.	
	7.	Kongetiende		3,500.	
	8.	Laugmandstold		330.	
	9.	Afgifter af den islandske Handel	11,560 Rd.		
		— af Postdampskibet	994 —		
				12,554.	
	10.	Afgift af Brændevin m. m.		5,000.	
	11.	Indtægter af det kgl. Jordegods	17,600 Rd.		
		Heri fragaar: Administrationssalærer, Salærer til Præster, Refusion af Althingsomkostninger m. m.	4,920 —		
				12,680.	
	12.	Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Ejendomme, samt Renter af de i de solgte Ejendomme endnu indestaaende Salgskapitaler:			
		a. Renter	175 Rd.		
		b. Afdrag	70 —		
				245.	
	13.	Forpagtningsafgift:			
		a. af Lundö	83 Rd.		
		b. af Dobbeltspathminen i Helgastaðafjeld	100 —		
				183.	
		Overföres		40,425.	6

	Rd.	β	1871. 26. Febr.
Overført . . .	40,425.	6	
14. Afgifter af Jorden Belgsholt og Belgsholtskot m. m.	74.		
15. Tilfældige Indtægter (herunder Böder efter Straffeloven af 25. Juni 1869) .	1,500.		
16. Renter af Reservefonden	100.		
I Alt . . .	42,099.	6	

§ 3. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer beregnes til 8,207 Rd. 15 Sk., nemlig:

		Rd.	β
1. Refusion af Althingsomkostninger . . .		6,200.	
2. Andre Tilbagebetalinger:			
a. paa Laan til Istandsættelsen af Stiftamtmandsboligen i Reykjavík	269. 15		
b. paa Laan til Opförelsen af en Kirke paa Eyri	108.		
c. paa Forskud i Anledning af Skabsygen i Island	500.		
d. paa Laan til Gjenopförelsen af Mödrevalla Klosterkirke .	220.		
e. paa Laan til Forebyggelse af Hungersnöd i Islands Sönderamt og Vestamt	910.		
		2,007.	15
I Alt . . .		8,207.	15

§ 4. Tilskud fra Statskassen efter Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget af 2. Januar 1871 opföres med 49,006 Rd., nemlig:

	Rd.	β
ordentligt Tilskud	30,000.	
overordentligt Tilskud	20,000.	
	50,000.	
hvori i Henhold til Lovens § 6 fragaar . .	994.	
I Alt . . .	49,006.	

1872.
26. Febr.

Andet Kapitel.

Udgift.

§ 5. I Regnskabsaaret fra den 1. April 1872 til den 31. Marts 1873 beregnes til Udgift for Island et samlet Beløb af 99,312 Rd. 21 Sk. ifølge de i Paragraferne 6—10 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 6. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende, anslaas til 33,846 Rd., nemlig:

		Rd. ß
A. 1. Lönninger	23,323.32	
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 .	2,893.32	
		26,216. 64
B. Kontorhold m. v.		3,800.
C. Andre Udgifter:		
1. Honorar til to konstituerede Sagförere ved Landsoverretten	500.	
2. Understöttelse istedetfor det nedlagte Gufunes Hospital	96.	
3. Postindretningen i Island .	1,000.	
4. til Havedyrkningens Fremme m. v.	300.	
5. til Udlevering og Dispensation af Fattigmedicin . .	400.	
6. Understöttelse til det islandske literære Selskab til Udgivelse af statistiske Meddelelser om Island . .	400.	
7. til Udgivelse af en Lovsamling for Island	933. 32	
Overföres . . .	3,629. 32	30,016. 64

	Rd.	β	1872.
Overført . . . 3,629. 32	30,016.	64	26. Febr.
8. Udgifter i Anledning af Forordring for Island om Afgift af Brændevin m. v. . . 200.			
	3,829.	32	
I Alt . . .	33,846.		

§ 7. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende, anslaas til 28,267 Rd 72 Sk., nemlig:

		Rd.	β
A. 1. Lönninger	13,950.		
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 .	1,900.		
		15,850.	
B. 1. Til Inspektion	300 Rd.		
2. Til Medhjælp	800 —		
3. Tillæg beregnet efter Sædomskrivning	160 —		
		1,260.	
C. Andre Udgifter til Geistligheden:			
1. til de fattigste Præstekald .	318. 72		
2. til adskillige Præstekald i forrige Holum Stift	300		
3. til Præsters Enker og Börn	400.		
4. Understöttelse til fattige afskedigede Præster samt Præsteenker	500.		
5. Kontorholdsgodtgjörelse til Biskoppen	400.		
		1,918.	72
D. Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen:			
1. Husleje til Pastoralseminariet	250 Rd.		
2. — til 18 Seminarister à 40 Rd.	720 —		
Overföres . . .	970.	19,028.	72

1872.
26. Febr.

		Rd.	ß
Overført . . .	970 Rd.	19,028.	72
3. til Indkjöb af Böger til Seminariet	200 —		
4. til Timeundervisning ved Seminariet	100 —		
5. forskjellige Udgifter ved samme	100 —		
6. til Indkjöb af Böger til den lærde Skole	500 —		
7. til Brændsel og Belysning .	700 —		
8. til Bygnings- og Inventarieudgifter	1,285 —		
9. til Timeundervisning	530 —		
10. Stipendier til den lærde Skole	4,000 —		
11. til Regnskabsföring	100 —		
12. til Afskrivnings- og Udregningsforretninger	100 —		
13. til Ministerialia	24 —		
14. til Lægehonorar	30 —		
15. forskjellige Udgifter	600 —	9,239.	
I alt . . .		28,267.	72

§ 8. Pensioner anslaas til 11,000 Rd.

§ 9. Uforudsete og tilfældige Udgifter — herunder indbefattet 2,000 Rd. som Udgifter éngang for alle til Gjennemförelsen af Forordning om Postvæsenet paa Island — beregnes til 6,000 Rd.

§ 10. Overskuddet, der forelöbig anslaas til 20,198 Rd. 45 Sk., henlægges til Reservefonden.

Kapitelstaxter for Islands **Sönderamt** fra Medio Maj **1872** til samme Tid **1873.** Reykjavík den 27. Februar 1872. 1870. 27. Febr.

For dette Amt er der ndkomne 2 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1 for Öster- og Vester-Skaptafells Syssel, a, og 2 for den övrige Del af bemeldte Amt, eller Borgarfjords, Gullbringu og Kjósar, Árnes, Rángárvalla og Vestmannö Sysseler samt Reykjavík Kjöbstad. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den foran S. 29—31 trykte Kapitelstaxt for Borgarfjords m. fl. Sysseler for 1871—72.

	a					b				
	rmt.		hdr.		al.	rmt.		hdr.		al.
	r.	s.	r.	s.	s.	r.	s.	r.	s.	s.
A 1	35	58	35	58	28,5	43	9	43	9	34,5
- 2	4	48,5	27	3	21,6	5	»	30	»	24
- 3	5	38,5	32	39	25,9	6	27	37	66	30,1
- 4	3	86	31	16	24,9	4	89,5	39	44	31,5
- 5	2	90	35	24	28,2	3	64	44	»	35,9
- 6	3	77,5	30	44	24,4	4	49,5	36	12	28,9
- 7	2	80	28	32	22,7	3	30,5	33	17	26,5
- 8	17	34	17	34	13,9	20	60	20	60	16,5
- 9	12	85	17	17	13,7	14	0,5	18	65	15
B 10	»	36,1	45	12	36,1	»	38,5	48	12	38,5
- 11	»	27	33	72	27	»	30	37	48	30
- 12	»	25	31	24	25	»	30	37	48	30
- 13	»	16,4	20	48	16,4	»	18	22	48	18
C 14	.	»	»	»	»	1	30	»	»	»
- 15	»	30	18	72	15	»	35,5	22	18	17.7
- 16	»	»	»	»	»	»	54,5	»	»	»
- 17	»	13	24	36	19,5	»	11,9	22	30	17,9
- 18	1	»	»	»	»	1	24	»	»	»
- 19	»	80	»	»	»	1	79	»	»	»
- 20	»	53	»	»	»	»	56	»	»	»
- 21	»	44	»	»	»	»	43	»	»	»
D 22	»	»	»	»	»	5	86	35	36	28,3
- 23	5	77	34	78	27,9	7	3	42	18	33,8
- 24	5	48	33	»	26,4	5	39,5	32	45	26
- 25	4	»	24	»	19,2	5	10,5	30	63	24,5
- 26	4	72	28	48	22,8	4	91,5	29	69	23,9
E 27	1	32	20	»	16	1	61	24	51	19,6
- 28	1	40	21	24	17	1	53,5	23	34	18,7
- 29	1	90	29	6	23,2	1	57,5	23	94	19,9
- 30	1	26	19	6	15,9	1	29	19	51	15,9
F 31	5	54	22	24	17,9	6	47	25	92	20,8
- 32	4	21,5	25	33	20,3	5	44	32	72	26,2
- 33	3	47	20	90	16,8	4	56,5	27	51	22
- 34	2	48	20	»	16	3	35	26	88	21,5

1872.

27. Febr.

	a					b				
	rmt.		hdr,		al.	rmt.		hdr.		al.
	r.	s.	r.	s.	s.	r.	s.	r.	s.	s.
F 35	1	69	20	60	$16,_5$	2	$42,_5$	29	30	$23,_5$
- 36	3	1	18	6	$14,_5$	4	$31,_5$	25	93	$20,_8$
- 37	»	$5,_8$	14	48	$11,_5$	»	$7,_3$	18	24	$14,_6$
G 38	5	48	33	»	$26,_4$	5	$89,_5$	35	57	$28,_5$
- 39	»	»	»	»	»	1	$78,_5$	72	68	$58,_2$
- 40	2	80	34	»	$27,_2$	3	$22,_5$	38	78	31
- 41	1	»	4	»	$3,_2$	1	$52,_5$	6	18	5
- 42	»	$93,_2$	23	29	$18,_5$	1	1	24	24	$19,_4$
- 43	1	9	26	24	21	1	46	35	48	$28,_4$
Meðalverð:										
A, ...			28	30	$22,_6$			33	62	$26,_9$
B, ...			32	63	$26,_1$			36	39	$23,_1$
C, ...			21	54	$17,_3$			22	24	$17,_8$
D, ...			30	7	$24,_1$			34	8	$27,_3$
E, ...			22	33	$17,_9$			22	81	$18,_3$
F, ...			20	24	$16,_2$			26	64	$21,_3$
Aðalmeðalverð . .			25	83	$20,_7$			29	30	$23,_5$

Íslands stiftamt og skrifstofa Biskups 27. febrúar 1872.

Hilmar Finsen. P. Pjetursson.

28. Febr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Indtægtsnydelse af et Præstekald.** Khavn den 28. Febr. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 169. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 321.

Med behgl. Skrivelse af 9. November sidstl. med Bilag har D. Höjærv. fremsendt et Andragende, hvori forhenv. Præst til Staður i Grindavík inden Gullbringu og Kjósar Syssel, Í. Einarsson, der under 19. August 1868 blev beskikket til Præst for det nævnte Kald, men foretrak indtil næste Fardag at forblive i sit hidtilværende Kald, har begjært Ministeriets Resolution for, om han ikke i Henhold til Frdg. 6. Januar 1847 i Forbindelse med Frdg. 3. Febr. 1836 IV er berettiget til en Del af de Indtægter, som Pastor St. Thoraren-

sen, der i Fardagaaret 1868—69 tjente Staður Kald, uden Afkortning har oppebaaret af samme. 1872. 28. Febr.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet tiltræder det af den konst. Herredsprovst Þ. Böðvarsson i en over Sagen afgiven Erklæring fremsatte Forslag, hvorefter Pastor Thorarensen beholder de Indtægter af bemeldte Kald ubeskaarne, som ere faldne för den 19. August 1868, medens de Indtægter, som ere faldne mellem dette Tidspnnkt og den næstpaafölgende Fardag, blive at dele mellem ham og Pastor Einarsson efter de i Frdg. af 3. Febr. 1836 IV opstillede Regler.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Honoraret for Dövstummeundervisningen i Island.** Khavn den 29. Februar 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 177. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 322—23. 29. Febr.

I Anledning af det af Hr. Stiftamtm. i Egenskab af kgl Kommissarius ved det sidstafholdte Althing hertil indsendte Andragende, hvori Pastor P. Pálsson har anholdt om en aarlig Pengeunderstöttelse, saalænge han forestaar den af ham med Regjeringens Tilladelse i Island oprettede Dövstummeundervisning, skulde man, efter at have brevvexlet med Justitsministeriet om Sagen, herved tjenstl. meddele Hr. Stiftamtm. og D. Höjærv. til behgl. Efterretning, fornöden Iagttagelse og videre Bekjendtgjörelse, at Ministeriet for Regnskabsaaret fra 1. April 1872 til 31. Marts 1873 har tilstaaet Andrageren en Understöttelse af 20 Rd. for hver af hans Elever, indtil et Antal af 10. Den tilstaaede Understöttelse er betinget af, at Pastor Pálsson forpligter sig til, forsaavidt og naar Stiftsövrigheden maatte paalægge ham det, at oplære paa egen Bekostning en

1872. habil Mand til at være Dövstummelærer. Det tilföjes,
28. Febr. at Landfogden herfra er tilskrevet om paa Hr. Stiftamtm.'s og D. Höjærv.'s nærmere Rekvisition af Islands Jordebogskasse at udrede de bevilgede Belöb.[1])

29. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Præsters Pligt til at yde Bidrag til Bivejenes Vedligeholdelse i Island.** Khavn den 29. Febr. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 200. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 324—25.

Med Hensyn til, at Sognepræst þorkell Eyjólfsson af Borg i Mýra Syssel har nægtet at præstere det i i Frdg. om Vejvæsenet i Island af 15. Marts 1861 § 18 omhandlede Arbeide til Bivejene, og stöttet denne Vægring paa en Skrivelse fra Stiftsövrigheden over Island, hvori bemeldte § fortolkes derhen, at der ikke skulde paahvile Præsterne nogen Forpligtelse i den omspurgte Henseende, har Hr. Amtm., næst at anföre de Grunde, som efter Deres Formening afgjörende tale for den modsatte Fortolkning af Lovbudet, i behgl. Skriv. af 17. Februar f. A. begjært Ministeriets Afgjörelse af det omhandlede Spörgsmaal.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet om Sagen med Stiftamtmanden over Island, ikke undlade til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt eventuelt föjende Foranstaltning tjenstl. at melde, at Ministeriet bifalder den af Dem fremsatte Mening, hvorefter der paahviler Præsterne den samme Pligt som andre arbeidsföre Mandspersoner i den bestemte Alder til at yde Bidrag enten i Arbeide eller Penge til Istandsættelse og Vedligeholdelse af Bivejene.[2])

[1]) jfr. hermed K. og U. Skriv. af 27. Juni 1873.

[2]) s. D. blev denne Resolution kommuniceret Stiftamtm. og Amtm. over Nord- og Östamtet.

Lov om **Udstedelsen af extraordinære Hjemstedsbeviser.** Khavn den den 9. Marts 1872. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1872, S. 86—87; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872, S. 125—26. 1872. 9. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Finansministeriet, ang. **Opkrævningen af den ved Forordn. 26. Febr. 1872 bestemte Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn d. 21. Marts 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 225. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 325—26. 21. Marts.

Ved den under 26. f. M. allerh. stadfæstede Forordning for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer, hvoraf nogle Aftryk vedlægges, er det paabudt, at der af al Slags Vin og Brændevin eller deslige destillerede stærke Drikkevarer, som agtes indförte til Island, skal fra 1. Juli d. A. at regne erlægges en Indförselsafgift af 8 Sk. for hver Pot, forsaavidt de indföres paa Fade, Tönder eller andre store Beholdere, og af 8 Sk. for hver 3 Pægle, forsaavidt de indföres aftappode paa Flasker, Krukker, Dunke eller lignende Kar.

Da der i Island ikke findes noget Toldvæsen, har man ved de forud for bemeldte Lovbuds Emanation gaaede Forhandlinger troet at burde forudsætte, at der i den udgaaende Toldseddel, hvormed ethvert fra indenlandsk Toldsted til Island udklareret Skib ifölge Loven af 15. April 1854 § 8 skal være forsynet, for indenrigsfra kommende Skibe vilde haves et efter Omstændighederne tilstrækkelig betryggende Middel til at kontrollere bemeldte Afgifts rigtige Erlæggelse, saafremt kun Toldseddelen vil være affattet med en saa stor Detail, at derpaa vil kunne bygges en Afgiftsberegning (jfr. Motiverne[1]) til det Althinget forelagte Udkast til

[1]) jfr. Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1871 II, S. 90—100.

1872. bemeldte Forordning i Tillægget til Ministerialtidenden
21. Marts. for 1871 S. 67).

Man skulde derfor herved tjenstl. udbede sig Finansministeriets velvillige Bistand til, at alle Toldsteder i Danmark maatte blive instruerede om, at udgaaende Toldseddel for ethvert til Island bestemt Skib, der helt eller tildels er ladet med nogen af de i det Foranstaaende ommeldte Varer, herefter affattes med en saadan Fuldstændighed, at vedkommende Myndigheder i Island derpaa kunne bygge en Beregning af den omhandlede Afgift.

21. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Opkrævningen af den ved Forordn. 26. Febr. 1872 bestemte Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn den 21. Marts 1872. — Isl. Kopib. 1871 Nr. 226. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 326.

Ved den under 26. f. M. allerh. stadfæstede Forordning for Island om Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer, hvoraf nogle Aftryk vedlægges, er det paabudt, at der af al Slags Vin og Brændevin eller deslige destillerede stærke Drikkevarer, som agtes indförte til Island, fra 1. Juli d. A. at regne erlægges en Indförselsafgift af 8 Sk. for hver Pot, forsaavidt de indföres paa Fade, Tönder eller andre store Beholdere, og af 8 Sk. for hver 3 Pægle, forsaavidt de indföres aftappede paa Flasker, Krukker, Dunke eller lignende Kar.

Da der i Island ikke findes noget Toldvæsen, har man ved de forud for bemeldte Lovbuds Emanation gaaede Forhandlinger troet at turde forudsætte, at der i den af vedkommende danske Konsul attesterede Varefortegnelse, hvormed ethvert fra fremmed Havn til Island afgaaende Skib efter Loven af 15. April 1854 § 8

skal være forsynet, for udenrigsfra kommende Skibe 1872.
vilde haves et efter Omstændighederne tilstrækkelig 21. Marts.
betryggende Middel til at kontrollere bemeldte Afgifts rigtige Erlæggelse, saafremt kun Varefortegnelsen vil være affattet med en saa stor Detail, at derpaa vil kunne bygges en Afgiftsberegning (jfr. Motiverne til det Althinget forelagte Udkast til bemeldte Forordning i Tillæget til Ministerialtidenden for 1871 S. 67).

Man skulde derfor herved tjensl. udbede sig Udenrigsministeriets velvillige Bistand til, at samtlige danske Konsuler maatte blive instruerede om at paase, at Varefortegnelsen for ethvert til Island bestemt Skib, der helt eller delvis er ladet med nogen af de i det Foranförte ommeldte Varer, herefter affattes med en saadan Fuldstændighed, at vedkommende Myndigheder i Island derpaa kunne bygge en Beregning af den omhandlede Afgift.

Justitsministeriets Skrivelse til Marineministeriet, **ang. fremmede Nationers Fiskeri under Island.** 26. Marts.
Khavn den 26. Marts 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 227.
Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 326—27.

Ved at meddele, at Skonnerten »Fylla« under Kapt. P. J. C. Holbölls Kommando vil afgaa paa Togt til Island og Færöerne i de förste Dage af næste Maaned, har Marineministeriet i behgl. Skrivelse af 18. dennes forespurgt, om Justitsministeriet maatte önske Chefen medgivet særlige Forholdsordrer.

Foranlediget heraf skulde man, idet man iövrigt henholder sig til, hvad der i saa Henseende blev udtalt i Skriv. herfra af 25. Marts f. A., tjenstl. anmode velbemeldte Marineministerium om, at Chefens Opmærksomhed maa blive henledet paa den i et Antal Exemplarer vedlagte, under 12. f. M. emanerede Forordning om Fremmedes Fiskeri under Island m. v., der træder

1872. i Kraft den 1. Juli d. A., og hvis § 1 jfr. § 2 forandrer den tidligere Lovgivnings Regler om Straffen for Krænkelse af det danske Söterritorium under Island.

26. Marts. Ihvorvel man nu ved at udvirke de antydede mildere Straffebestemmelser er gaaet ud fra, at der for Fremtiden maatte udvises en större Strænghed end hidtil i Kontrollen med Overtrædelser af den omhandlede Art, saa at ethvert fremmed Skib, ogsaa förste Gang, det gribes i slige Forseelser, strax anholdes og afleveres til nærmeste Amtmand, for at Vedkommende kan blive tiltalt og straffet efter Forordningen, har man dog troet det rettest, at der gives nogen Tid til at denne kan trænge ind i den almindelige Bevidsthed, inden der skrides til den nævnte strænge Overholdelse af dens Bud. Man skulde derfor önske Kapt. Holböll instrueret om endnu i Aar at iagttage den hidtil brugte Fremgangsmaade, og altsaa förste Gang blot at afvise det paagjældende Skib, konstatere dets Identitet og anmelde det Passerede for den förste Orlogsmand af samme Nationalitet, som antræffes, hvorhos dog Vedkommende bör gjöre opmærksom paa den nye Forordning og de Fölger, en Gjentagelse ufortövet vil före med sig. Endelig skulde man bede Chefen gjort bekjendt med, at der muligvis i Aar vil indfinde sig et engelsk Orlogsskib i de islandske Farvande, idet man i saa Henseende henviser til den i Gjenpart vedlagte Skrivelse herfra til Udenrigsministeriet. [1]

13. April. **Justitsministeriets Cirkulære** til samtlige Amtmænd og Politimestre i Island, ang. **Aflæggelsen af det i Frdg. for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer af 26. Februar**

[1]) s. D. blev der om Sagen skrevet til Udenrigsministeriet med Anmodning om at ville bekjendtgjöre Foranstaaende for vedkommende Nationers Regjeringer.

1872 § 10 anordnede Regnskab. Khavn d. 13. April 1872. — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 329-31; Ministerialtidende for Danmark 1872 A, S. 117—18. 1872. 13. April.

I Henhold til § 10 i Forordn. for Island om Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer af 26. Februar d. A. fastsættes herved fölgende Regler til Iagttagelse ved Aflæggelsen af det i bemeldte Paragraf anordnede Regnskab.

I.

Ved Udgangen af hvert Regnskabsaar skal vedkommende Politimester affatte et fuldstændigt og behörig legitimeret Regnskab over de i Aarets Löb af ham i Overensstemmelse med Frdg. af 26. Febr. 1872 oppebaarne Afgifter og Böder, og skal dette indsendes til Landshövdingen (indtil videre Stiftamtmanden) med den förste i det paafölgende Regnskabsaar til Reykjavík afgaaende Postleilighed.

Desuden er Politimesteren pligtig til med den förste i hvert Fjerdingaar afgaaende Postleilighed at indsende til Landfogden et Uddrag af Regnskabet over de i det forlöbne Fjerdingaar oppebaarne Afgifter og Böder tilligemed det herfor oppebaarne Belöb efter Fradrag af de ham tilkommende Oppebörselsgebyrer samt i mödende Tilfælde den Andel af Böderne, som maatte være tilfaldet Angivere (jfr. Forordningens § 9), saavelsom af de Udgifter, der efter Forordningens § 3 udredes af det Offentlige. Dette Regnskabsuddrag forsynes med Politimesterens Attest om, at der i det omhandlede Tidsrum ikke har været andre Afgifter eller Böder at oppebære i Henhold til Frdg. af 26. Febr. 1872 end de i Uddraget opförte. Er Oppebörselsbetjenten bosiddende i Reykjavík, skal Aarsregnskabet indsendes inden 14 Dage efter Regnskabsaarets Udlöb og Fjerdingaars-Uddraget inden 8 Dage efter Fjerdingaarets Udlöb.

1872.
13. April.

II.

Aarsregnskabet skal til fornöden Legitimation bilægges med fölgende Bevisligheder:

1. Et Uddrag af den Varefortegnelse eller Toldseddel, som Skibet efter Lov af 15. April 1854 § 8 skal være forsynet med.
2. Den af Skibsföreren paa Tro og Love afgivne skriftlige Forsikring om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere af de omhandlede afgiftspligtige Varer end de, som ere opförte paa Ladningsfortegnelsen eller den danske Toldklareringsseddel, samt det nærmere opgivne Kvantum, der medhaves til Besætningens eget Forbrug, og eventuelt den Forsikring paa Tro og Love, som Politimesteren efter Forordningens § 2 3. Stykke er berettiget til at forlange af enhver Modtager af de omspurgte Varer.
3. For de i Forordningens § 4 ommeldte afgiftspligtige Varer bilægges Regnskabet med en bekræftet Afskrift af de paagjældende Ladningsdokumenter eller Adressebreve. Ligeledes bliver Regnskabet at bilægge med Modtagerens Angivelse efter § 4 2det Stykke, naar en saadan lægges til Grund for Afgiftens Beregning.
4. I det Tilfælde, at Ladningens Udlosning i Henhold til Forordningens § 3 er foregaaet under Politimesterens Tilsyn, vedlægges tillige en Udskrift af den i Anledning heraf optagne Forretning.
5. Til Legitimation for de i Regnskabet opförte Böder bilægges dette med en bekræftet Gjenpart af den Övrigheds-Resolution eller Dom, hvorved Böden er fastsat.

Naar Udgifter ved et Skibs Udlosning efter Forordningens § 3 skulle bæres af det Offentlige, bliver en Udskrift af den i saa Henseende optagne Forretning at vedlægge Regnskabet.

6. Naar der i Strandingstilfælde bliver at beregne Afgift af de omhandlede Varer, bilægges Regnskabet med en bekræftet Extrakt-Udskrift af de i Anledning af Strandingen afholdte Forretninger. 1872. 13. April.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Afhændelse til Byggegrund af Parceller af det til Stiftamtmandsboligen i Reykjavik hörende Tun.** Khavn den 15. April 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 333. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 332—33. 15. April.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Domkirkepræsten i Reykjavík, H. Sveinsson, har anholdt om, at der maa overlades ham en Byggegrund af Middelstörrelse i den sydlige Udkant af det til Stiftamtmandsboligen hörende Tun langsmed den saakaldte »Bagersti«, har Stiftamtet af nærmere udviklede Grunde i behgl. Skriv. af 3. Febr. d. A. indstillet, at der maa meddeles Samme Bemyndigelse til dels at afhænde til bemeldte Pastor Sveinsson den af ham önskede Byggeplads i den sydlige Del af det omspurgte Tun, dels at afhænde den övrige Del af dette, som ligger langsmed Bagerstien i en Brede af c. 20 Alen til lignende Afbenyttelse paa fölgende Vilkaar:

1. at Erhververen af en saadan Byggegrund forpligter sig og sine Efterkommere i Besiddelsen til dels at svare til Landskassen en aarlig Afgift, hvis Störrelse nærmere fastsættes i Forhold til Byggepladsens Störrelse, dels at opföre og vedligeholde i forsvarlig Stand et $2^1/_2$ Alen höjt Stokværk paa Grænsen mellem den ham overdragne Grund og det til Stiftamtmandsboligen hörende Tun, samt til Sikkerhed for disse Forpligtelsers Opfyldelse at pantsætte med förste Prioritets Panteret den overdragne Grund tilligemed de Bygninger, som derpaa maatte blive opförte, og til-

1872. 15. April. stede den i saa Henseende fornödne Thinglæsning af Overdragelsesdokumentet;

2. at Erhververen forpligter sig til inden 1 Aars Forlöb efter at Byggegrunden stilles til hans Disposition, at foranstalte et ligesaa stort Areal, som denne indtager af Tunet, efter Stiftamtmandens nærmere Paavisning slettet, og hertil at anvende de Græstörv, som afgraves paa den ham anviste Byggeplads, og

3. at Stenene i det nuværende Stengjærde eller deres Salgspris anvendes til at forbedre Indhegningen om de övrige Dele af Tunet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Indstillingen herved bifaldes, og forventer man i sin Tid at modtage nærmere Indberetning om, hvad der videre i den omhandlede Henseende maatte blive foretaget, og navnlig om Störrelsen af den Afgift eller de Afgifter, som efter det Foranförte maatte tilfalde Landskassen.

15. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, vedrör. **Skibsfarten paa Island** m. v. Khavn den 15. April 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 341—43. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 333.

Ved at tilstille Hr. (Tit.) nogle Exemplarer af et herigjennem til samtlige Amtmænd og Politimestre paa Island udfærdiget Cirkulære om Forholdsregler ved Aflæggelsen af det ved § 10 i Frdg. for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer af 26. Febr. d. A. anordnede Regnskab, — hvilket Cirkulære herfra direkte er tilstillet Politimestrene, — skulde man tjenstl. anmode Dem om behgl. at ville indskjærpe Vedkommende den nöjagtige Efterlevelse af Bestemmelserne i Lov af 15. April 1854 om, at fremmede Skibe, inden de beseile andre Steder i Island, skulle anlöbe en af de i bemeldte Lovs § 2 nævnte Havne.

Forordning om **Bestyrelsen af Kjöbstaden Reykjaviks kommunale Anliggender.** Khavn den 20. April 1872. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1872 Nr. 22. Lovtid. for Kgr. Danm. 1872, Tillæget S. 42—49, jfr. Ministerialtidenden for 1872 B, S. 249—51 og 1871, Tillæget S. 41—54; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 335—54; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872 S. 306—17; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 363—74.[1]) 1872. 20. April.

Tilskipun um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Málefnum kaupstaðarins skal stjórnað af bæjarstjórn; í hana skulu kosnir bæjarfulltrúar, og er bæjarfógeti oddviti stjórnarinnar.

2. gr. Framkvæmd ákvarðana þeirra, er bæjarstjórnin gjörir, og bæjarmálefna yfirhöfuð er á hendi oddvitans.

3. gr. Með samþykkt má ákveða, að hinum sjertöku bæjarmálefnum sje beinlínis stjórnað af föstum nefndum, og skal í samþykktinni tiltekið nákvæmar, hverjir skuli vera í þeim, og um vald þeirra. Ef bæjarstjórninni þykir þess við þurfa eða henni virðist það hagfellt í einstöku tilfellum, má hún fela einum eða fleiri úr sínum flokki á hendur, að framkvæma sjerstök bæjarstörf eptir þeim reglum, sem til skulu teknar í samþykktinni.

Allir bæjarfulltrúar eru skyldir að taka að sjer þau sjerstöku bæjarstörf, sem þeim verða falin á hendur.

4. gr. Í samþykktinni skal kveðið á um, hve margir hinir kjörnu bæjarfulltrúar skuli vera; skal tala

[1]) Til nærmere Oplysning kan efterses Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1871 I, S. 7, 8—9, 14, 617—26, 696—703, 905 og II, S. 69—80, 360—75, 402—08, 587—607.

1872. 20. April. þeirra ætíð standa á stöku, og mega þeir ekki vera færri en 7, og ekki fleiri en 13.

5. gr. Með tilliti til kosninga skal bæjarfulltrúum skipt í tvo hluti, og skal annar þeirra vera einum fjölmennari en hinn. Meiri hlutinn skal kosinn af öllum þeim kaupstaðarbúum, sem kosningarrjett hafa til alþingis, ef þeir hafa verið búsettir í kaupstaðnum næsta ár frá nýári til nýárs á undan kosningunni, og greitt í beinlínis bæjargjöld í minnsta lagi 4 rd. Minni hluti bæjarfulltrúa skal kosinn af $^{1}/_{5}$ hluta allra þeirra áður töldu bæjarbúa, er kosningarrjett hafa, og mest hafa greitt í bæjargjöld hið síðasta ár frá nýári til nýárs, ef þessi $^{1}/_{5}$ hluti hefir goldið minnst $^{2}/_{3}$ hluta allra gjaldanna. Nái fimmtungurinn ekki þessari upphæð, skal svo mörgum við bætt af þeim, sem mest greiða, úr hinum $^{4}/_{5}$ pörtunum, að þessari gjaldaupphæð verði náð Hafi fleiri greitt jafnmikil gjöld á því ári, og það verður nauðsynlegt, að nokkur þeirra gangi til kosningar, til þess að ná hinum fyr nefnda fimmtung af kjósendum, eða $^{2}/_{3}$ pörtunum af gjaldaupphæðinni, skulu þeir allir ganga til kosningar.

Kjörgengur er hver, er kosningarrjett hefir til meiri hluta bæjarfulltrúa.

Feður og afkomendur mega ekki sitja í bæjarstjórninni í senn.

6. gr. Almennar kosningar skulu fara fram einhvern hinn fyrsta dag eptir nýár, og gildir kosningin í 6 ár. Þriðja hvert ár skal á víxl kosinn meiri eða minni hluti bæjarfulltrúa. Þeir, sem nú eru í bæjarnefndinni, skulu ganga inn í bæjarstjórnina, og fara fyrst frá, er sá tími er liðinn, sem þeir voru kosnir fyrir.

Nú gengur úr bæjarstjórn maður innan þeirra 6 ára, sem hann er kosinn fyrir, og skal þá kosning þess, sem í hans stað er kosinn, aðeins gilda fyrir þann tíma, sem eptir er af hinum 6 árum.

7. gr. Kosningnm stýrir kjörstjórn, og ern í henni oddviti bæjarstjórnarinnar og tveir af bæjarfulltrúnm, kosnir af og úr bæjarstjórninni. Svo skal kosningu undir búa, að kjörstjórnin semur kjörskrá yfir kjósendur, og skal þá farið eptir skattgjaldaskrám bæjarins frá næsta ári áður en kosning fer fram. Kjörskráin skal vera til sýnis á opinberum staðnm 14 daga á undan kjördegi. Kærnr um, að nokkur sje oftalinn eða vantalinn á kjörskránni, á, ef þær eiga að verða teknar til greina, að leggja fyrir kjörstjórnina, að minnsta kosti þremnr dögum á undan kjördegi, svo að kjörstjórnin geti rannsakað málið og lagt úrskurð sinn á það, áður kosning fer fram.

1872. 20. April.

8. gr. Formaður kjörstjórnarinnar skal boða dag, stað og stundu, er kosningar sknlu fram fara, að minnsta kosti 8 dögnm á undan, og á þann hátt, sem almennur er í kaupstaðnum um opinberar anglýsingar. Skal kjörfundurinn haldinn fyrir opnum dyrum; skuln þá kjósendur allir, er neyta vilja kosningarrjettar síns, koma sjálfir á kjörfund, og lýsa því yfir annaðhvort munnlega fyrir kjörstjórninni eða á opnum seðli, hvern þeir vilja kjósa. Atkvæði skulu greidd í einn um svo marga, sem kjósa skal.

þegar þeir hafa greitt atkvæði, sem við eru staddir, og allir kjósendur kallaðir fram, skal kjörstjórnin bíða $^1/_2$ stnndu, áður en hún slítur kosningarfundinnm, til þess að þeir, sem þá ern eigi enn komnir, með þessu móti fái tækifæri til að neyta kosningarrjettar síns. þegar öll atkvæði eru bókuð, les formaður kjörstjórnarinnar þau upp, en hinir þveir kjörstjórarnir rita þau upp og telja saman; þar eptir skal nefna kosna sem fulltrúa þá, er flest hafa fengið atkvæði. Nú hafa tveir eða fleiri jafnmörg atkvæði, og skal þá hlutkesti ráða.

þá er í sama mund skal kjósa bæjarfulltrúa úr flokki allra kjósanda og úr flokki þeirra, er mest gjalda, skulu hinar almennn kosningar fram fara fyrst, og þar

1872. 20. April. á eptir skal kjósa hinn hlutann í fyrsta lagi á 4. degi og í seinasta lagi innan 8 daga.

9. gr. Sjerhver sá, sem er kjörgengur, er skyldur að taka á móti kosningu, nema hann sje sextugur að aldri, eða hann vegna heilsubrests, anna eða annars því um líks hefir sennilega ástæðu til þess, að skorast undan kosningu; kjörstjórnin skal skera úr þessu, og láti hann sjer ekki lynda úrskurð hennar, skal skjóta málinu til bæjarstjórnarinnar. Sá, sem í minnst 3 ár í samfellu hefir verið bæjarfulltrúi, er eigi skyldur að taka á móti kosningu, fyr en að jafnlangur tími er liðinn, og hann hefir áður verið bæjarfulltrúi.

Sá, sem hefir eitthvað að kæra yfir kosningargjörð þeirri, sem fram er farin, eða yfir úrsknrðum kjörstjórnarinnar, verður að bera mál sitt skriflega undir bæjarstjórnina innan 8 daga, eptir að kosningin hefir farið fram, eigi umkvörtun hans að verða tekin til greina. Innan 14 daga frá því, að kæruskjalið var fengið bæjarstjórninni, leggur hún úrskurð sinn á málið, og skal áður um það leitað álits kjörstjórnarinnar. Úrskurði bæjarstjórnarinnar má innan 14 daga frá því, hann er upp kveðinn, áfrýja til landshöfðingjans. Þegar almennar kosningar (3. hvert ár) hafa átt sjer stað, fara bæjarfulltrúar þeir, er áður vorn, þá fyrst úr bæjarstjórninni, er úrskurður bæjarstjórnarinnar á fyrnefndan hátt er lagður á kærur þær, er kunna að hafa komið fram um hinar nýju kosningar.

Sje undanfærsla undan kosningu tekin til greina, eða kosning er ónýtt, skal ný kosning fara fram sem fyrst, og skal til þess nota hinar síðast lagfærðu kjörskrár.

10. gr. Nú vill bæjarfulltrúi ganga úr bæjarstjórn, áður en sá tími er liðinn, er hann er kosinn fyrir, og skal þá bæjarstjórnin ákveða, hvort beiðni hans skuli taka til greina. Bæjarstjórnin ákveður ennfremur, hvort bæjarfulltrúi skuli fara frá eða honum skuli vikið úr bæjarstjórninni um stund sökum atvika, sem svipta

hann kjörgengi. Hið sama skal og gilda, ef bæjarfulltrúi vanrækir eða færist undan að gjöra það, hann er skyldur til sem bæjarfulltrúi, þannig að nauðsyn ber til að hann fari frá. Þó má sá, sem vikið er úr bæjarstjórn gegn vilja hans, bera kæru sína undir landshöfðingja, sem leggur endilegan úrskurð á málið. Þegar einhver fulltrúi fer úr bæjarstjórn, skal kosið að nýju, nema allir þeir, sem eptir eru, fallist á í einu hljóði, að því megi fresta til hinna næstu almennu kosninga. Fari tveir eða fleiri úr bæjarstjórn misreitis, skal, svo fljótt sem verða má, skilmálalaust kosið að nýju í stað þeirra, er frá hafa farið, eptir endurskoðaðri kjörskrá.

1872. 20. April.

11. gr. Oddviti bæjarstjórnarinnar stjórnar umræðum á fundum, og sjer um, að það, sem ályktað er, verði rjett ritað í gjörðabókina.

Til þess lögmæt ákvörðun sje gjörð, verður, auk oddvita, minnst helmingur bæjarfulltrúa að vera á fundi. Atkvæðafjöldi skal ávallt ráða. Sjeu jafnmörg atkvæði með og mót, fellur atkvæðisefnið, nema við kosningar, því þá ræður hlutkesti. Fundir bæjarstjórnarinnar skulu fara fram í heyranda hljóði. Einstök mál má þó ræða innan luktra dyra, þegar bæjarstjórnin ályktar það.

Það skal kunngjört bæjarbúum, hvenær og hvar bæjarstjórnin heldur almenna fundi. Aukafundi má halda, þegar oddvita þykir nauðsyn bera til, eða minnst helmingur bæjarstjórnarinnar æskir þess.

Oddviti skal á undan fundum, að svo miklu leyti, sem unnt er, skýra bæjarfulltrúum frá því, hver málefni komi fyrir. Allir þeir bæjarfulltrúar, sem eru á fundi, skulu rita nöfn sín undir gjörðabókina við fundarlok, og á sjerhver í bæjarstjórninni rjett á, að fá ágreiningsatkvæði sitt stuttlega bókað. Að öðru leyti ákvarðar bæjarstjórnin sjálf þingsköp sín, en landshöfðingi samþykkir þau.

12. gr. Virðist bæjarfógeta, að ákvörðun bæjarstjórnarinnar gangi út fyrir vald bæjarstjórnarinnar, eða að hún sje gagnstæð lögum eða skaðleg fyrir kaup-

1872. 20. April. staðinn, eða að hún miði til að færast undan skyldum þeim, er á kaupstaðnum hvíla, má hann fella ályktunina úr gildi að sinni með því að rita atkvæði sitt í gjörðabókina. Um þetta skal hann svo fljótt sem verða má, senda landshöfðingja skýrsln, og leggur hann þá úrskurð sinn á málið. Eptirrit af skýrsln þeirri, er bæjarfógeti sendir til landshöfðingja, skal ávallt jafnframt senda bæjarstjórninni.

13. gr. Fátækranefnd sú, sem stofnuð er samkvæmt reglugjörð 27. nóvbr. 1846, skal npphafin, og skulu störf hennar falin bæjarstjórninni á hendur. Í samþykkt bæjarstjórnarinnar skuln tilteknar nákvæmari reglur nm stjórn fátækramálefnanna, og má þar í einnig ákveða, að hin sjerstaklega umsjón með fátæknm og fátækrastofnunnm skuli falin á hendur fátækrastjórnm, sem ekki ern í bæjarstjórninni, og ern þeir skyldir að takast þenna starfa á hendur kauplaust.

Sóknarprestnrinn skal taka þátt í nmræðunnm nm þau mál, er snerta uppeldi og kennsln fátækra barna, og hafa atkvæði í þeim. Fallist bæjarstjórnin ekki á álit hans um það, hvar koma eigi þessum börnnm fyrir, má hann skjóta þeirri ályktun, sem gjörð hefir verið, til landshöfðingja.

14. gr. Stjórn á tekjnm og gjöldum skóla skal bæjarstjórnin hafa á hendi, og yfirhöfuð alla nmsjón um skólasjóði og reikninga. Til þess að hafa nmsjón með skólakennslnnni og embættisverknm kennara skólans, skal sett skólanefnd, og eru í henni sóknarpresturinn og minnst tveir menn aðrir, sem bæjarstjórnin kýs til þess, og skal að minnsta kosti annar þeirra vera úr flokki bæjarfnlltrúa. Kosningin gildir fyrir 3 ár, og ern hlutaðeigendur skyldir að takast starfa þenna á hendur launalaust. Nefnd þessi velnr sjálf formann sinn. Skólakennara kaupstaðarins má eigi kjósa í skólanefndina.

15. gr. Bæjarstjórnin skal kjósa 2 menn, annan úr sínnm flokki, til hafnarnefndarinnar.

16. gr. Bæjarstjórnin kýs 2 menn úr sínum flokki til að taka sæti í byggingarnefndinni samkvæmt opnu brjev 29. maí 1839, 1. grein, og skal hún einnig kjósa hina 2 aðra bæjarbúa, sem í nefndinni eiga að vera. 1872. 20. April.

Ennfremur kýs bæjarstjórnin einn mann úr sínum flokki í heilbrigðisnefndina.

17. gr. Bæjarstjórnin setur embættismenn og sýslunarmenn bæjarins og veitir þeim lausn. Lögregluþjóna, næturverði og fangaverði setur bæjarstjórnin eptir uppástungu lögreglustjóra, en hann getur veitt þeim lausn án samþykkis bæjarstjórnarinnar.

18. gr. Innan 1. dags októbermán. ár hvert skal samin áætlun yfir tekjur og útgjöld kaupstaðarins fyrir hið næsta ár, samkvæmt fyrirmynd þeirri, er landshöfðingi hefir samþykkt. Skal áætlun þessi rædd í bæjarstjórninni á tveimur fundum með 8 daga millibili. Við aðra umræðu skal bæjarstjórnin íhuga áætlunina grein fyrir grein, og greiða atkvæði um hverja grein útaf fyrir sig, og skal áætlunin í þeirri mynd, sem bæjarstjórnin þá samþykkir hana, vera regla, sem farið verður eptir, fyrir upphæð bæjargjalda og fjárstjórn næsta árs, án þess að æðra samþykkis þurfi við, nema í því tilfelli, sem getið er um í 19. grein. Áætlun þessa skal leggja fram innan 1. dag nóvbrmán., og skal hún vera öllum til sýnis um 14 daga.

Komi síðar til útgjalda, sem eigi eru á áætlun, eða verða eigi greidd af þeirri upphæð, sem tiltekin er í áætluninni í útgjaldagrein þeirri, sem við á, og gjald þetta ar ekki beinlínis lagt á með lögum, eða ef upphæðin í áætluninni auðsjáanlega einungis hefir verið sett uppá óvissn, má bæjarstjórnin því að eins gjöra ályktun því viðvíkjandi, að hún hafi haft málið til íhugunar 8 dögum fyrir þann fund, er ályktun er gjörð. Sjeu eigi efni fyrir höndum, til að standa straum af því, sem útgjöldin hafa aukizt, ákvarðar bæjarstjórnin, hvort það, er á vantar, skuli útvega með láni, eða með því að hækka að því skapi skatta þá, sem búið er að jafna

1872. niður. Samþykkis landshöfðingja til þessa skal því að
20. April. eins við þurfa, ef farið verður út fyrir takmörk þau á valdi bæjarstjórnarinnar, sem sett eru í 19. grein, með því að taka nýtt lán eða heimta stærri skatta.

Reikningsár kaupstaðarins er frá nýári til nýárs, einsog hingað til hefir verið.

Án samþykkis landshöfðingja má bæjarstjórnin eigi nokkurt ár leggja hærri bæjargjöld á tilsamans, en sem nemur meðaltali af öllum bæjargjöldum fyrir hin síðustu 3 ár, að fimmtungi viðbættum, og þegar seinna á að reikna meðalgjaldið fyrir hin 3 síðustu ár, má ekki telja með það skattgjald, sem á einhverju ári hefir með samþykki landshöfðingja verið lagt á fram yfir þetta. Bæjarstjórnin má heldur ekki án samþykkis landshöfðingja taka af innstæðufje kaupstaðarins, selja eða veðsetja fasteignir hans, eða kaupa nokkra nýja fasteign, taka stærri lán, eða lán uppá lengri tíma, en að þau verði borguð aptur af tekjum þess árs, sem fer í hönd, nje heldur endurnýja slík lán eða fresta borgunartímanum. Sömuleiðis útheimtist samþykki landshöfðingja til þess, að kaupstaðurinn geti gengið í samfjelag við aðrar sveitir um þinghús, fangelsi, sjúkrahús og aðrar þesshátttar stofnanir. Eptir uppástungu bæjarstjórnarinnar getur landshöfðingi samþykkt breytingar á reglum þeim, sem farið er eptir, þegar jafnað er niður útgjöldum í þarfir bæjarins, ef þau verða ekki borguð með öðrum tekjum.

20. gr. Niðurjöfnunarnefnd skal jafna niður gjöldum eptir efnum og ástandi; tala nefndarmanna skal ákveðin í samþyktinni; skal standa á stöku, og mega nefndarmenn eigi vera færri en 5, nje fleiri en 9. Með tilliti til kosningar skal nefndarmönnum skipt í tvo hluti, annan stærri, og annan minni; meiri hlutann kjósa allir bæjarbúar, er kosningarrjett hafa samkvæmt 5. grein, minni hlutann þeir, er greiða mest í skatt. Niðurjöfnunarnefndin skal kosin í ágústmánuði. Að því er snertir rjett til þess að verða kosinn, og um það, hvernig haga skuli kosningum, o. fl., gilda hinar sömu reglur,

og um kosning bæjarfulltrúa. Nefndarmenn þessir skulu 1872.
gegna starfa sínum í 6 ár, og fer minni hlutinn fyrst 20. April.
frá, og þar á eptir til skiptis. Um ályktanir niðurjöfnunarnefndarinnar og atkvæðagreiðslu hennar skal farið eptir því, sem fyrir er mælt í 11. gr., og kýs nefndin sjer sjálf oddvita úr sínum flokki.

21. gr. Að þeim undanteknum, sem eru í bæjarstjórninni, getur enginn, sem er skyldur að taka á móti kosningu í hana, skorazt undan að taka á móti kosningu í niðurjöfnunarnefndina, nema hann að minnsta kosti í 3 ár samfleytt hafi haft þetta starf á hendi. Skal hann þá undanþeginn starfa þessum í jafnlangan tíma, og hann hefir verið við.

22. gr. Niðurjöfnun eptir efnum og ástandi nær til allra, sem hafa fast aðsetur í bænum. þeir skulu greiða þar fullt gjald eptir öllum efnahag sínum, nema þeir á gjaldárinu hafi líka haft fast aðsetur annarstaðar; sje svo, þá má eigi leggja hærra gjald á þá, en samsvari þeim tíma, er þeir hafi haft aðsetur í kaupstaðnum. Ef einhver hefir haft fast aðsetur í bænum skemmri tíma, en 4 mánuði, þá kemur það ekki til greina.

Landshöfðinginn skal úr því skera, hvort erlendir menn, sem ekki stunda neina borgaralega atvinnu, en hafa aðsetur í kaupstaðnum, sjeu gjaldskyldir.

23. gr. Niðurjöfnunarnefndin jafnar niður hinum árlegu gjöldum í nóvbrmán. Niðurjöfnunarskráin skal, þegar búið er að bæta við hana annari skrá yfir það, sem hver gjaldandi að öðru leyti skal greiða í skatt til bæjarins, liggja öllum til sýnis í 14 daga fyrir árs lok annaðhvort á bæjarþingsstofunni eða á öðrum hentugum stað, eptir að búið er að birta það opinberlega. Bæjarstjórnin má ákveða, að aukaniðurjöfnun skuli fram fara í síðari hluta júnímán. hvert ár, og skulu skattar þá lagðir á þá, sem flutt hafa sig til kaupstaðarins, eptir að aðalniðurjöfnunin fór fram, og skyldir eru að greiða skatt samkvæmt 22. grein. þessi aukaniðurjöfnun skal liggja öllum til sýnis í 14 daga, einsog sagt er að framan.

1872. 20. April.

Kærur gegn hinni framlögðu niðurjöfnun skulu innan 14 daga frá því niðurjöfnunarskráin hefir verið til sýnis, sendar skriflega niðurjöfnunarnefndinni. Innan 14 daga þar á eptir skal nefnd þessi skriflega tilkynna kærandanum, hvort nokkur, og þá hver breyting orðið geti á niðurjöfnuninni. Ályktan þá, sem niðurjöfnunarnefndin hefir gjört, má svo innan 14 daga þar á eptir bera upp fyrir bæjarstjórninni, sem leggur úrskurð sinn á málið innan hálfs mánaðar. Mótmæli, sem koma fram eptir hinn ákveðna tíma, verða eigi tekin til greina.

Sjerhverjum, sem settur er í bæjargjald, er heimilt að kvarta yfir skattgjaldi því, sem lagt hefir verið, ekki að eins á hann sjálfan, heldur einnig á aðra, sem á niðurjöfnunarskránni standa, einsog líka yfir því, ef einhverjum er sleppt úr henni. Ef kvartað er yfir gjaldi annars manns, eða yfir því, að einhverjum sje sleppt, skal þeim manni gefinn kostur á, að segja álit sitt þar um, áður en úr þessu er skorið af niðurjöfnunarnefndinni eða bæjarstjórninni.

Ekkert bæjargjald má bæjarstjórnin lækka eða hækka, nema svo reynist, að það hafi verið sett að minnsta kosti 10 % annaðhvort of hátt eða of lágt. Eigi má bæjarstjórnin heldur jafna gjaldi á neinn mann, sem sleppt hefir verið úr niðurjöfnunarskránni, nema gjald hans geti numið í hið minnsta því lægsta gjaldi, sem þegar hefir verið lagt á einhvern annan á niðurjöfnunarskránni.

Enginn getur með því að bera sig upp við bæjarstjórnina um skattgjald sitt, komizt hjá því, að greiða þann hluta skattsins, sem kominn er í gjalddaga; en verði gjaldinu breytt, skal það, sem of goldið er, greiða aptur úr bæjarsjóði.

24. gr. Ef ágreiningur verður milli Reykjavíkur og annars íslenzks sveitarfjelags um, hvernig skipta eigi milli þeirra skattgjaldi einhvers manns, skal landshöfðingi skera úr því. Verði þessi ágreiningur milli sveitarfjelags í Danmörku og á Íslandi, skal hlutað-

eigandi stjórnarráð leggja úrskurð sinn á málið. Ef nokkur þykist ekki vera skattskyldur í bænum, má hann leita um það dóms og laga. 1872. 20. April.

25. gr. Bæjargjöld skal heimta á hverju missiri, eða hálfu missiri, í þeim mánuði á hverju missiri eða hálfu missiri, sem bæjarstjórnin ákveður í samþykkt sinni; sjeu gjöld eigi greidd fyrir lok næsta mánaðar þar á eptir, skal gengið að þeim með lögtaki eptir löglegan undirbúning.

Skattskyldur maður, sem ekki hefur fast aðsetur í kaupstaðnum, á að tilnefna fyrir bæjarstjórninni mann, búsettan þar, sem greiði gjöld hans.

Flytji skattskyldur maður sig úr bænum innan nýárs, fellur allt það gjald burt, sem lagt er á hann sjálfan fyrir ár það, er fer í hönd. Sá, sem flytur sig úr kaupstaðnum einhvern tíma á árinu, er að eins skyldur að greiða skatt til loka þess fjórðungs árs, er hann flytur sig. Sá, sem settur er á aukaniðurjöfnunarskrána, er aðeins skyldur að greiða skatt frá 1. júlímán.

26. gr. Bæjarstjórnin og sjerstaklega bæjarfógeti skulu hafa nákvæmar gætur á fjárstjórn kaupstaðarins, og því sjá um, að skattar og aðrar tekjur sjeu rjett heimtar og í tækan tíma, og teknar lögtaki, ef þess þarf við; ennfremur gæta þess, að geymt sje og eptir atvikum ávaxtað fje bæjarins, þangað til á því þarf að halda til þess að borga útgjöld hans.

Bæjarstjórnin skal hafa ábyrgð á innstæðum, skuldabrjefum og öðrum eignum kaupstaðarins.

27. gr. Fyrir opinber undirboðsþing, sem bærinn lætur halda á vegavinnu, aðgjörðum á skólum og fátækrahúsum, á því, að útvega verknað og varning í þarfir bæjarins, og öðru þesskonar, skal ekki goldið neitt.

28. gr. Bæjarstjórnin er skyld að útvega og láta stjórninni í tje skýrslur þær, er hún kann að æskja, svo sem um fólkstal, skepnuhald, atvinnuvegi og annað ástand kaupstaðarins.

1872.
20. April.

29. gr. Ársreikning kaupstaðarins ber að semja, sem frekast unnt er, samkvæmt fyrirmynd þeirri, sem sett er fyrir áætluninni, og skal gjöra reikning þenna innan loka febrúarmánaðar á því reikningsári, sem í hönd fer. Skal reikning þenna síðan leggja fram til sýnis í 14 daga á þingstofu bæjarins, eða öðrum hentugum opinberum stað. Þar á eptir skuln tveir endurskoðunarmenn yfirlíta vandlega reikninginn ásamt fylgiskjölum. Menn þessa skal venjulega kjósa fyrir 6 ár af öllum staðarbúum, sem kosningarrjett hafa, og á þann hátt, sem fyrir skipað er um kosningar bæjarfulltrúa, Bæjarstjórnin er skyld að láta endnrskoðurnm í tje allar þær skýrslur, er við þurfa, til þess að geta dæmt um tekju- og útgjaldagreinir reikningsins. Eptir að reikningshaldara hefir verið skýrt frá athngasemdnm endnrskoðunarmanna, svo hann geti svarað og gjört grein fyrir þeim, skal bæjarstjórnin leggja úrskurð sinn á athugasemdir þær, er gjörðar hafa verið, og veita hlutaðeiganda kvittan; þó má enginn taka þátt í úrskurði á athugasemd, sem snertir þær framkvæmdir, er hann hefir tekið þátt í sem kvaddur í fasta nefnd eða fyrir þá sök, að honum hefir sjerstaklega verið falið eitthvert starf á hendur í þarfir bæjarins. Vilji reikningshaldari eða aðrir, er hlnt eiga að máli, ekki viðurkenna, að úrsknrður sá, sem fallinn er, sje rjettur, má hann, ef úrskurðnrinn leggur honum á herðar peninga ábyrgð, heimta, að málið gangi til dóms og laga.

Aðalreikning kaupstaðarins skal, eptir að hann er úrskurðaðnr, auglýsa á prenti innan tveggja mánaða.

30. gr. Innan 30. septembermán. ár hvert skal senda landshöfðingja reikning fyrir hið liðna reikningsár, með athugasemdum endurskoðnnarmanna og úrskurðum á þeim. Komist landshöfðingi að því, þá er hann yfirfer reikninginn eða á annan hátt, að bæjarstjórnin hafi við haft ólögmæt útgjöld, neitað að greiða þau gjöld, sem löglega hvíla á kaupstaðnnm, eða á annan hátt beitt ranglega valdi sínn, skal hann gjöra

þær ráðstafanir, er við þarf, og, ef nauðsyn ber til, getur hann með lögsókn komið ábyrgð á hendur þeim bæjarfulltrúum, er hafa átt þátt í þessum ályktunum. 1872. 20. April.

31. gr. Bæjarstjórnin, sem nú er, skal samþykkja frumvarp til samþykktar þeirrar fyrir kaupstaðinn, er getið er um hjer að framan í 3., 4., 13., 20. og 25. gr., og skal senda hana landshöfðingja til staðfestingar.

Auk þess, sem fyrir er mælt í nefndum greinum, skal í samþykktinni sagt fyrir um tölu embættis- og sýslunarmanna bæjarins, veiting embættanna og lausn frá þeim, laun og störf embættismanna, og skal samþykktin ennfremur hafa inni að halda nákvæmari reglur um, hvernig semja eigi hina árlegu áætlun yfir tekjur og útgjöld kaupstaðarins, um tilhögun á fjárstjórn og reikningum kaupstaðarins, og um endurskoðun og úrskurð reikningsins. Ennfremur má í tjeðri samþykkt setja nákvæmari reglur um niðurjöfnunina eptir efnum og ástandi, og yfirhöfuð um sjerhvert atriði í bæjarstjórninni, sem þykir æskilegt að tilhaga nákvæmar samkvæmt grundvallarreglum þeim, sem tilskipun þessi hefir inni að halda.

Samþykktina ber að auglýsa á prenti, eptir að landshöfðingi hefir staðfest hana. Henni má síðar breyta, og sömuleiðis auka hana eptir uppástungu bæjarstjórnarinnar, sem landshöfðingi hefir samþykkt.

32. gr. Dómsmálastjórnin gjörir nákvæmari ráðstöfun til að koma þessari tilskipun í verk, svo hún geti öðlazt fullt gildi 1. dag janúarm. 1873.

Þangað til settur verður landshöfðingi á Íslandi, skal stiptamtmaður hafa það vald, sem með þessari tilskipun er falið landshöfðingja á hendur.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 20. dag aprílmán. 1872.

1872. Forordning om Bestyrelsen af Kjöbstaden Reykja-
20. April. víks kommunale Anliggender.

Vi Christian den Niende &c. G. V: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning om Bestyrelsen af Kjöbstaden Reykjavíks kommunale Anliggender, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Kjöbstadens Anliggender styres af et Byraad, som bestaar af valgte Medlemmer og Byfogden som Formand.

§ 2. Udförelsen af Byraadets Beslutninger og den övrige udövende Myndighed i Kommunens Anliggender paahviler Byraadets Formand.

§ 3. Ved Vedtægt kan det bestemmes, at den umiddelbare Forvaltning af enkelte Grene af de kommunale Anliggender bör overdrages til staaende Udvalg, om hvis Sammensætning og Myndighed der da ligeledes i Vedtægten bliver at optage nærmere Regler. Finder Byraadet det i enkelte Tilfælde nödvendigt eller hensigtsmæssigt, kan det beskikke et eller flere af sine Medlemmer til at udföre særlige kommunale Hverv i Overensstemmelse med de nærmere Regler, som i Vedtægten herom bör fastsættes.

Ethvert Medlem af Byraadet er pligtigt til at overtage de særlige kommunale Hverv, som det maatte overdrages ham.

§ 4. Antallet af Byraadets valgte Medlemmer bestemmes i Vedtægten; det skal altid være ulige, ikke under 7 og ikke over 13.

§ 5. Med Hensyn til Valget deles Antallet af Medlemmerne i to Dele, af hvilke den ene Del er 1 större end den anden. Den större Del vælges af samtlige de Indbyggere i Kjöbstaden, som ere i Besiddelse af de for Valgret til Althinget foreskrevne Betingelser, naar de i det forud for Valget gaaende Kalenderaar have været bosatte i Kjöbstaden og i direkte Skat til

denne svaret et Belöb af mindst 4 Rd. Den mindre Del af Byraadet vælges af den Femtedel af Kjøbstadens fornævnte valberettiggede Indvaanere, som i det sidste Kalenderaar have udredet det största Skattebelöb til Byen, forsaavidt denne Femtedel har svaret idetmindste $^2/_3$ af Byens samtlige Skatter; i modsat Fald medtages saamange af de Höistbeskattede blandt de övrige 4 Femtedele, at dette Skattebelöb naas. Er der i det paagjældende Kalenderaar udredet et lige Bidrag af Flere, og det bliver nödvendigt at medtage nogen af disse for at naa den ovennævnte Femtedel af Vælgerne eller de ovennævnte $^2/_3$ af Skattebelöbet, medtages de alle. 1872. 20. April.

Valgbar til Byraadet er Enhver, som er valgberettiget ved Valgene til den större Del af Byraadets Medlemmer.

Beslægtede i op- og nedstigende Linie maa ikke paa samme Tid have Sæde i Raadet.

§ 6. De ordentlige Valg til Byraadet foretages en af de nærmeste Dage efter Nytaar og gjælde for et Tidsrum af 6 Aar. Hvert 3dje Aar foretages afvexlende Valg af den större eller mindre Del af Raadets Medlemmer. De nuværende Medlemmer af Borgerrepræsentationen indtræde som Medlemmer af Byraadet og fratræde först, naar den Tid, for hvilken de ere valgte, er udlöben.

Udtræder Nogen af Raadet inden Udlöbet af de 6 Aar, for hvilke han er valgt, og der i hans Sted skal vælges et nyt Medlem, sker Valget kun for den tilbagestaaende Del af de 6 Aar.

§ 7. Valgene ledes af en Valgbestyrelse, bestaaende af Raadets Formand og 2 af Raadet af dets egen Midte valgte Medlemmer. Valgene forberedes ved en af Valgbestyrelsen affattet Liste over Vælgerne, hvorved Byens Skattelister for det forud for Valget gaaende Aar lægges til Grund. Valglisterne skulle foreligge til offentligt Eftersyn 14 Dage forinden Valg-

1872. dagen. Klage over, at en Uberettiget er optagen paa
20. April. Listen eller en Berettiget udeladt, maa for at komme i Betragtning mindst 3 Dage forinden Valgdagen indgives til Valgbestyrelsen, for at denne kan undersöge Sagen og afgjöre den, inden Valget finder Sted.

§ 8. Valgbestyrelsens Formand bekjendtgjör idetmindste 8 Dage forud paa den for offentlige Kundgjörelser i Staden sædvanlige Maade Dag, Sted og Time, naar Valget skal foregaa. Valgmödet holdes for aabne Döre, og skulle de Vælgere, der ville udöve deres Valgret, möde personlig og erklære enten mundtlig eller ved en aaben Seddel, som de selv aflevere, for Valgbestyrelsen, hvem de ville vælge. Stemmerne afgives paa engang paa saa mange Mænd, som der skal vælges.

Naar de Tilstedeværende have afgivet deres Stemmer og alle Vælgerne ere fremkaldte, skal Valgbestyrelsen vente ½ Time, förend den slutter Valghandlingen, for at der saaledes kan gives dem, der endnu ikke have indfundet sig, Leilighed til at udöve deres Valgret. Naar samtlige afgivne Stemmer ere indförte, oplæser Valgbestyrelsens Formand dem, medens de to andre Medlemmer af samme optegne og tælle dem, hvorefter de Mænd erklæres for valgte, som have erholdt de fleste Stemmer. Naar To eller Flere have faaet ligemange Stemmer, afgjöres Valget ved Lodtrækning.

Skal der paa samme Tid vælges Medlemmer til Byraadet af den almindelige og af de Höistbeskattedes Vælgerklasse, blive de almindelige Valg först at foretage og derefter tidligst den 4de Dag og senest inden 8 Dage Valget af den anden Del.

§ 9. Enhver, som er valgbar, er pligtig til at modtage Valget, medmindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar eller ifölge sin Helbredstilstand, Forretninger eller deslige maatte have skjellig Grund til at önske sig fritagen for Valget, hvilket afgjöres af Valgbesty-

relsen eller, forsaavidt han maatte være utilfreds med sammes Afgjörelse, af Byraadet. Den, som i mindst 3 Aar nafbrudt har været Medlem af Byraadet, skal dog ikke være pligtig at modtage Valg förend efter Udlöbet af et ligesaa langt Tidsrum som det, hvori han har været Medlem.

1872. 20. April.

Den, som har Noget at anke over ved den foregaaede Valghandling eller i Anledning af Valgbestyrelsens Kjendelser, maa, for at hans Anke kan komme i Betragtning, indgive sin Besværing skriftlig til Byraadet inden 8 Dage, efterat Valghandlingen har fundet Sted. Inden 14 Dage efter Besværingens Indgivelse afgjör Byraadet da Sagen, efterat Valgbestyrelsen har havt Leilighed til at afgive sin Erklæring derover. Byraadets Kjendelse kan inden 14 Dage efter dens Afsigelse indankes til Landshövdingen. Naar ordentlige Valg ere foretagne (hvert tredje Aar), fratræde de ældre Medlemmer af Byraadet först, efterat de mulig indkomne Klager over de nye Valg paa ovennævnte Maade ere afgjorte af Byraadet.

Naar en Vægring ved at modtage Valg tages til Fölge, eller et Valg erklæres ugyldigt, foretages med Benyttelse af de sidst berigtigede Valglister nyt Valg, saa snart ske kan.

§ 10. Dersom Nogen i Löbet af den Tid, for hvilken han er valgt, skulde begjære at udtræde af Byraadet, afgjör dette, hvorvidt saadan Begjæring kan tages til Fölge. Byraadet bestemmer fremdeles, hvorvidt noget Medlem skal udtræde eller midlertidig udelukkes af Raadet paa Grund af Omstændigheder, der betage ham Valgbarhed. Det Samme gjælder og, hvis et Medlem af Byraadet har gjort sig skyldig i en saadan Overtrædelse af eller Vægring ved at opfylde sine Pligter i bemeldte hans Egenskab, som gjör hans Udtrædelse nödvendig. Dog staar det den, som imod sin Villie udelukkes af Raadet, frit for at andrage Sagen for Landshövdingen, som endelig afgjör Sagen. Naar

1872. et enkelt af Byraadets valgte Medlemmer udtræder,
20. April. foretages nyt Valg, medmindre de tilbageblivende Medlemmer med Enstemmighed vedtage, at Udsættelse kan finde Sted til næste ordentlige Valg. Afgaa to eller flere Medlemmer i Tidsrummet, forinden ordentlige Valg skal foretages, blive nye Valg i de Afgaaedes Sted ubetinget at foretage, saasnart ske kan, efter paany berigtigede Valglister.

§ 11. Byraadets Formand leder Forhandlingerne i Byraadets Möder og paaser, at Beslutningerne rettelig indföres i Forhandlingsprotokollen.

Byraadet kan tage gyldig Beslutning, naar foruden Formanden mindst Halvdelen af dets Medlemmer er tilstede. Alle Beslutninger tages efter Stemmeflerhed. Falder der ved en Afstemning ligemange Stemmer for og imod, er Afstemningspunktet forkastet undtagen ved Valg, hvor Lodtrækning gjör Udslaget. Byraadets Möder ere offentlige; enkelte Sager kunne dog forhandles for lukkede Döre, naar Saadant af Raadet vedtages.

Det bekjendtgjöres for Byens Indvaanere, naar og hvor de ordentlige Möder afholdes. Overordentlige Möder afholdes, naar Formanden finder det fornödent eller mindst Halvdelen af Medlemmerne forlanger det. Forinden Möderne underretter Formanden saavidt muligt Medlemmerne om, hvilke Gjenstande der vil komme til Forhandling. Forhandlingsbogen underskrives ved hvert Mödes Slutning af alle tilstedeværende Medlemmer. Ethvert af disse er berettiget til deri at faa sin afvigende Mening kortelig indfört. Iövrigt vedtager Byraadet selv sin Forretningsorden, der stadfæstes af Landshövdingen.

§ 12. Finder Byfogden, at en tagen Beslutning overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed eller er stridende mod Lovgivningen eller skadelig for Kommunen, eller at den gaar ud paa at nægte Opfyldelsen af en Kjöbstaden paahvilende Pligt, kan han ved sin Erklæring til Forhandlingsbogen midlertidig sætte Be-

slutningen ud af Kraft. Herom gjör han snarest muligt Indberetning til Landshövdingen, der da afgjör Sagen. Gjenpart af den af Byfogden til Landshövdingen indsendte Indberetning tilstilles samtidig Byraadet. 1872. 20. April.

§ 13. Den ved Anordning af 27. Novbr. 1846 anordnede Fattigkommission ophæves, og dens Forretninger henlægges under Byraadet. De nærmere Regler for Fattigvæsenets Bestyrelse fastsættes i Kjöbstadens Vedtægt, i hvilken der tillige kan bestemmes, at det særlige Tilsyn med de Fattige og Fattigvæsenets Stiftelser overdrages Mænd udenfor Byraadets Midte som Fattigforstandere, og ere de pligtige at paatage sig dette Hverv uden Vederlag.

Sognepræsten skal deltage i Forhandlingen om og have Stemme med i de Spörgsmaal, som angaa fattige Börns Opdragelse og Undervisning. Saafremt Byraadet ikke tiltræder hans Mening om saadanne Börns Anbringelse, staar det ham frit for at indanke den tagne Beslutning til Landshövdingens Afgjörelse.

§ 14. Bestyrelsen af Skolevæsenets Indtægter og Udgifter samt overhovedet dets Kasse- og Regnskabsvæsen paahviler Byraadet. Til at have Tilsyn med Skoleundervisningen og Lærernes Embedsförelse skal en Skolekommission udnævnes, i hvilken Sognepræsten er Medlem, og desuden mindst to andre af Byraadet valgte Mænd, hvoraf idetmindste den ene skal være af Raadets egen Midte. Valget gjælder for 3 Aar, og ere Vedkommende pligtige at overtage dette Hverv uden Lön. Kommissionen vælger selv sin Formand. Kjöbstadens Skolelærere kunne ikke vælges til Medlemmer af Skolekommissionen.

§ 15. Byraadet vælger tvende Mænd, af hvilke den ene altid skal være af dets egen Midte, til som Medlemmer at tage Sæde i Havnekommissionen.

§ 16. Byraadet vælger tvende af sine Medlemmer til at tage Sæde i Bygningskommissionen efter Plakat

1872. 20. April. af 29. Maj 1839 § 1, ligesom det ogsaa udvælger de tvende andre af Kommunens Indvaanere, der skulle tiltræde den nævnte Kommission.

Endvidere vælger Byraadet et af sine Medlemmer til at tage Sæde i Snndhedskommissionen.

§ 17. Byraadet udnævner og afskediger de kommunale Embeds- og Bestillingsmænd. Politibetjente, Natvægtere og Arrestforvarere beskikkes af Byraadet efter Politimesterens Indstilling, men knnne afskediges af denne uden Byraadets Samtykke.

§ 18. Inden hvert Aars 1. Oktober affattes efter et af Landshövdingen stadfæstet Skema Overslag over Kjöbstadens Indtægter og Udgifter for det næste Aar. Dette Overslag foretages derefter til to Behandlinger i Byraadet med 8 Dages Mellemrnm. Ved anden Behandling undergives det Post for Post Byraadets Dröftelse og Afstemning og afgiver da i den Form, hvori det af Byraadet ved denne Behandling vedtages, den bindende Regel for Störrelsen af næste Aars kommnnale Skatteudskrivning og Forvaltning, uden at höjere Stadfæstelse med den i § 19 angivne Undtagelse udfordres. Overslaget fremlægges inden den 1ste November til offentligt Eftersyn i 14 Dage.

Bliver der senere Spörgsmaal om nogen Udgift, der enten ligger udenfor Overslaget eller ikke kan afholdes af det paa vedkommende Konto i samme anslaaede Belöb, og denne Udgift ikke er ligefrem paalagt ved Lov, eller det i Overslaget opförte Belöb klarlig knn var kalkulatorisk, skal Byraadet kun knnne tage Beslutning herom, efterat Sagen har foreligget til dens Overvejelse 8 Dage forinden det Möde, hvori Beslutning tages. Ere de forhaandenværende Midler ikke tilstrækkelige til at dække de forögede Udgifter, bestemmer Byraadet, hvorvidt det Manglende skal tilvejebringes ved Laan eller ved en forholdsmæssig Forhöjelse af de paalignede Belöb. Landshövdingens Samtykke hertil udfordres kun, forsaavidt der ved Optagelse af

Laan eller foröget Skatteopkrævning er gaaet udenfor de i § 19 for Byraadets Myndighed satte Grændser. 1872. 20. April.

Kjöbstadens Regnskabsaar er som hidtil Kalenderaaret.

§ 19. Uden Landshövdingens Samtykke kan Byraadet ikke noget Aar udskrive et höjere samlet Skattebelöb end Gjennemsnittet af det samlede Belöb af alle Byskatter i de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Femtedel, saaledes at det Belöb, som herudover med Landshövdingens Samtykke i noget Aar udskrives, ikke medtages ved paafölgende Beregninger over de sidste 3 Aars Gjennemsnitsbelöb. Ej heller maa Byraadet uden Landshövdingens Samtykke forbruge af Kjöbstadens Kapitalformue, afhænde eller pantsætte dens faste Ejendomme eller erhverve nogen ny fast Ejendom, optage Laan af större Belöb eller paa længere Tid, end at de kunne tilbagebetales af det fölgende Aars Indtægter, ej heller forny saadanne Laan eller vedtage en Forlængelse af den Tid, hvori de skulle tilbagebetales. Ligeledes udfordres Landshövdingens Samtykke til, at Kjöbstaden kan indgaa Fællesskab med andre Kommuner om Thing- eller Arresthuse, Sygehuse og andre lignende Indretninger. Forandringer i de Regler, hvorefter Udgifterne til Kommunens Fornödenheder, forsaavidt de ikke dækkes af andre Indtægtskilder, paalignes, kunne efter Byraadets Indstilling bifaldes af Landshövdingen.

§ 20. Ligningen paa Formue og Leilighed foretages af en Ligningskommission, bestaaende af et ulige i Vedtægten nærmere bestemt Antal Medlemmer, ikke under 5 og ikke over 9. Med Hensyn til Valget deles Antallet af Medlemmerne i to ulige Dele, hvoraf alle Byens efter § 5 valgberettigede Indvaanere vælge den större Del, medens den mindre Del vælges af de Höistbeskattede. Valget til Ligningskommissionen foretages i August Maaned. I Henseende til Valgbarhed, Fremgangsmaaden ved Valgene m. v. gjælde de samme

1872. Regler som om Valg af Byraadets Medlemmer. De
20. April. Valgte vedblive deres Hverv i 6 Aar, og fratræder den mindre Del förrst og derefter skiftevis den ene eller anden Del. Med Hensyn til Ligningskommissionens Beslutninger og Afstemninger forholdes efter de i § 11 indeholdte Bestemmelser, og vælger Kommissionen sig selv en Formand af sin egen Midte.

§ 21. Med Undtagelse af Medlemmerne af Byraadet kan Ingen, som er pligtig at modtage Valg til dette, undslaa sig for at modtage Valg som Medlem af Ligningskommissionen, medmindre han i mindst 3 Aar efter hinanden har opfyldt dette Hverv. Han er da fritagen for samme i et lige saa langt Tidsrum som det, hvori han har opfyldt Hvervet.

§ 22. Under Ligningen paa Formue og Leilighed inddrages Enhver, som har fast Ophold i Kommunen. Han ansættes der til fuldt Bidrag efter sin hele ökonomiske Stilling, medmindre han tillige i Skatteaaret har fast Ophold andetsteds, i hvilket Tilfælde han ikke maa sættes i höjere Skat, end der svarer til den Tid, han har Ophold i Kjöbstaden. Fast Ophold af kortere Varighed end 4 Maaneder kommer ikke i Betragtning.

Landshövdingen afgjör, hvorvidt Udlændinger, der uden at drive borgerligt Erhverv tage Ophold i Kjöbstaden, ere skattepligtige.

§ 23. Ligningskommissionen foretager den aarlige Skatteligning i November Maaned. Ligningslisten, til hvilken föjes en Fortegnelse over, hvad hver Skatteyder iövrigt har at svare i Afgifter til Kommunen, skal i 14 Dage inden Aarets Udgang fremligge til offentligt Eftersyn i Bythingsstuen eller paa et andet bekvemt Sted efter forudgaaet offentlig Bekjendtgjörelse. Byraadet kan bestemme, at der i den sidste Halvdel af hvert Aars Juni Maaned skal foretages en Tillægsligning paa de Personer, som ere flyttede til Kjöbstaden efter Hovedligningens Affattelse, og som ere

pligtige til at yde Skat efter § 22. Denne Tillægsligning skal fremligge som ovenanfört til offentligt Eftersyn i 14 Dage. 1872. 20. April.

Indsigelser imod den fremlagte Ligning skal inden 14 Dage, efterat Ligningslisten har ligget til Eftersyn, indgives skriftlig til Ligningskommissionen. Inden andre 14 Dage skal denne derefter skriftlig tilkjendegive den Klagende, om nogen Forandring og da hvilken kan indrömmes i Ligningen. Den af Ligningskommissionen herom tagne Beslutning kan inden yderligere 14 Dage paaankes for Byraadet, som da inden 14 Dage afgjör Sagen. Indsigelser, der indkomme efter Udlöbet af ovennævnte Frister, ere uden Betydning.

Det staar Enhver, som er ansat til Skat i Ligningen, frit for at klage ikke blot over sin egen Beskatning, men ogsaa over enhver Andens, som er optaget i Ligningen, ligesaavel som over, at Nogen er forbigaaet i samme. Forinden nogen Klage over en Andens Beskatning eller Forbigaaelse i Ligningen afgjöres af Ligningskommissionen eller Byraadet, skal der gives den, der er Gjenstand for Klagen, Leilighed til at udtale sig over samme.

Intet Skattebidrag maa nedsættes eller forhöjes af Byraadet, medmindre det findes at være sat mindst 10 pCt. henholdsvis for höit eller for lavt. Ikke heller kan Byraadet optage i Ligningen nogen i samme forbigaaet Person, hvis Skattebidrag ikke kan ansættes idetmindste til det laveste Belöb, hvortil nogen Anden allerede er ansat i Ligningen.

Ingen kan ved at indanke sin Skatteansættelse for Byraadet unddrage sig Forpligtelsen til at udrede den Del af Skatten, som er forfalden til Betaling; men hvis Belöbet forandres, skal det, der maatte være formeget betalt, tilbagebetales af Bykassen.

§ 24. Opstaar der Spörgsmaal mellem Reykjavík og en anden islandsk Kommune om Fordelingen af en Persons Skattebidrag, afgjöres dette af Landshövdingen.

1872. Opstaar Spörgsmaalet mellem en dansk og en islandsk
20. April. Kommune, forelægges Sagen for vedkommende Ministerium. Anser Nogen sig ikke skattepligtig i Kommunen, kan han bringe dette Spörgsmaal under Domstolenes Paakjendelse.

§ 25. Byskatten skal opkræves halvaarsvis eller fjerdingaarsvis i den Maaned af hvert Halvaar eller Fjerdingaar, som bestemmes i Vedtægten. Hvad der ikke er betalt inden Udgangen af den paafölgende Maaned, bliver efter lovlig Omgang at foranstalte inddrevet ved Udpantning.

En Afgiftspligtig, som ikke har fast Ophold i Kjöbstaden, skal for Byraadet opgive en der bosat Mand, som indbetaler hans Bidrag.

Er en Afgiftspligtig fraflyttet Kjöbstaden inden Aarets Begyndelse, bortfalder hele den ham for det næste Aar paalignede personlige Skat. Den, der fraflytter Kjöbstaden i Aarets Löb, er kun pligtig at udrede Skatten indtil Udlöbet af det Fjerdingaar, i hvilket han flytter. Den, der optages paa Tillægsligningen, er kun pligtig at udrede Skat fra 1. Juli.

§ 26. Det paaligger Byraadet og særlig Byfogden at före nöje Tilsyn med Kjöbstadens Kassevæsen, fölgelig at paase, at dens Skatter og andre Indtægter rettelig og betimelig opkræves og i fornödent Fald inddrives ved Udpantning samt, indtil Belöbet udkræves til Bestridelse af Kommunens Udgifter, forvares og efter Omstændighederne frugtbargjöres paa behörig Maade.

Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, der tilhöre Kjöbstaden.

§ 27. For offentlige Licitationer, som Kommunen lader afholde over Udförelsen af Vejarbeider, Reparationer af Skoler og Fattighuse, Anskaffelse af Naturalydelser til Kommunens Brug o. desl., betales ikke Gebyr eller Afgifter.

§ 28. Byraadet er pligtigt at tilvejebringe og

meddele Regjeringen de Oplysninger, der af samme forlanges, saasom om Folketal, Kvæghold, Næringsveje og andre Forhold i Kommunen. 1872. 20. April.

§ 29. Kjöbstadens aarlige Regnskab bör affattes i störst mulig Overensstemmelse med det for Overslaget foreskrevne Skema og aflægges inden Udgangen af Februar Maaned i det paafölgende Regnskabsaar. Regnskabet henlægges til Eftersyn i 14 Dage i Byens Thingstue eller paa et andet dertil bekvemt offentligt Sted. Det bör derefter med de til samme hörende Bilag nöje gjennemgaas af to Revisorer. Disse vælges i Reglen paa 6 Aar af samtlige valgberettigede Beboere i Kjöbstaden paa den for Valg af Medlemmer af Byraadet foreskrevne Maade. Byraadet er forpligtet til at meddele Revisorerne de Oplysninger, som maatte udfordres til Bedömmelse af Regnskabets Indtægts- og Udgiftsposter. Efterat Revisorernes Bemærkninger ere meddelte Regnskabsföreren til Besvarelse og videre regnskabsmæssig Omgang, paakjender Byraadet de fremkomne Udsættelser og meddeler Kvittering til Vedkommende; dog kan Ingen deltage i Paakjendelsen af en Regnskabsudsættelse, som vedkommer den Forvaltning, i hvilken han som Medlem af et staaende Udvalg eller ifölge et særligt ham overdraget kommunalt Hverv har havt Andel. Erkjender Regnskabsföreren eller nogen anden Vedkommende ikke Rigtigheden af den afgivne Kjendelse, forsaavidt denne gaar ud paa Pengeansvar for ham, kan han forlange Spörgsmaalet herom afgjort ved Domstolene.

Kjöbstadens Hovedregnskab bör, efterat det er paakjendt, inden 2 Maaneder offentliggjöres ved Trykken.

§ 30. Inden hvert Aars 30. September indsendes til Landshövdingen Regnskab for det foregaaende Regnskabsaar med Revisionsbemærkninger og de derpaa afgivne Kjendelser. Kommer Landshövdingen ved Regnskabets Gjennemsyn eller paa anden Maade til Kundskab om, at Byraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter

1872. 20. April. eller nægtet at afholde Udgifter, som lovlig paahvile Kjöbstaden, eller paa anden Maade overskredet sin Myndigked, træffer han i den Anledning de nödvendige Foranstaltninger og kan i fornödent Fald ved Domstolene gjöre personligt Ansvar gjældende mod dem af Byraadets Medlemmer, der have deltaget i de paagjældende Beslutninger.

§ 31. Forslag til den i §§ 3, 4, 13, 20 og 25 ommeldte Vedtægt for Kjöbstaden vedtages af den nuværende Kommunalbestyrelse og indsendes til Landshövdingens Billigelse.

Foruden hvad der er foreskrevet i de anförte Paragrafer, optages i Vedtægten dels Bestemmelse om de kommunale Embeds- og Bestillingsmænds Antal, Ansættelse, Afskedigelse, Lönningsvilkaar og Forretninger, dels nærmere Regler om Affattelse af det aarlige Overslag over Kjöbstadens Indtægter og Udgifter, om Ordningen af Kjöbstadens Kasse- og Regnskabsvæsen samt Regnskabets Revision og Paakjendelse. Fremdeles kan i Vedtægten gives nærmere Regler for Udförelsen af Ligningen paa Formue og Leilighed samt overhovedet om ethvert Forhold i den kommunale Styrelse, som det maatte findes önskeligt nærmere at ordne paa Grundlag af de i denne Forordning indeholdte Bestemmelser.

Vedtægten bör, efterat den er stadfæstet af Landshövdingen, offentliggjöres ved Trykken. Den kan senere forandres eller foröges efter Forslag af Byraadet, som billiges af Landshövdingen.

§ 32. Denne Forordning bliver efter nærmere Foranstaltning af Justitsministeriet at iværksætte, saaledes at den kan træde i fuld Kraft den 1. Januar 1873.

Indtil der maatte blive ansat en Landshövding i Island, udöves den Myndighed, der i nærværende Forordning er tillagt denne, af Stiftamtmanden.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 20. April 1872.

Bekjendtgjørelse om Postvæsenet paa Island. Khavn den 3. Maj 1872. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1872, Tillæget S. 50—71; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 354—93; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872 S. 339—73; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 308 - 44. 1872. 3. Maj.

Auglýsing um póstmál á Íslandi.

1. gr. Póstmeistarinn í Reykjavík hefir umsjón yfir öllum póstafgreiðslumönnum og brjefhirðingarmönnum undir yfirstjórn landshöfðingja (en fyrst um sinn hefir stiptamtmaður þetta vald á hendi, samanbr. tilsk. 26. febr. þ. á. um póstmál á Íslandi, 18. gr.).

Í sameining með hlutaðeiganda amtmanni ber hann upp fyrir landshöfðingja uppástungur um, hverja skipa skuli póstafgreiðslumenn, og skal hann sjá um, að sýslunum þessum sje veitt forstaða um stundar sakir, er þær losna. Ef tjeðir embættismenn geta ekki komið sjer saman um, hvern setja skuli um stund, þegar póstafgreiðslu-þjónusta er laus, skal amtmaður ráða fyrst um sinn.

Eptir uppástungu hlutaðeiganda póstafgreiðslumanns ræður hann brjefhirðingarmenn með samningum, og þannig að segja megi þeim upp með $1/2$ árs fresti.

Ef þess þykir þurfa, og önnur störf hans leyfa, skal hann ferðast um landið til þess að sjá um, að póstþjónusturnar sje gætt til hlítar, og til þess að kynna sjer, hvernig hagar til á hverjum stað. Á þessum ferðum skal hann hafa í fæðispeninga 2 rd. um daginn, og skal ferðakostnaður endurgoldinn honum eptir reikningi, sem landshöfðingi samþykkir.

Í sameining með hlutaðeiganda amtmanni, eða þeim amtmönnum, sem í hlut eiga, ef póstvegurinn liggur að fleiri ömtum, skal hann gjöra uppástungur um fyrirkomulag á aðalpóstferðum og aukapóstferðum, um það að stofna á vegum þessum brjefhirðingarstaði, og koma á nýjum póstferðum o. s. frv.

1872. Hann ræður og í sameining með hlutaðeiganda
3. Maj. amtmanni pósta í aðalpóstferðirnar og aukapóstferðirnar. Ef þeim kemur ekki saman, skal fyrst um sinn álit amtmanns þess ráða, sem er yfir því amti, er pósturinn byrjar ferð sína frá.

Hann skal til bráðabirgða skera úr öllum þeim málum um framkvæmd póstafgreiðslu-starfa, sem eigi verður frestað til þess að fá úrskurð landshöfðingja.

Hann semur reikninga um öll póstmál í landinu sjálfu, og sendir þá landshöfðingja, sem sjer um, að þeir verði endurskoðaðir, og úrskurðar þá síðan. Reikningsárið nær frá 1. janúarmán. til 31. desbrmán., og skal senda reikninginn innan loka janúarmán. ár hvert. Póstmeistarinn er þar að auki skyldur til innan 8 daga eptir lok hvers ársfjórðungs að senda landshöfðingja ágrip af reikningnum fyrir það hálfa missiri, sem liðið er. Hann tekur við fje því, sem er í sjóði á póstafgreiðslu- og brjefhirðingarstöðunum, og færir það til í póstreikningnum.

Hann sjer um, að póstafgreiðslu- og brjefhirðingarmenn hafi til sölu frímerki þau, sem með þarf.

Fyrir gjaldheimtum þeim, sem póstmeistaranum er trúað fyrir, skal hann setja veð, sem með þarf, í þeim munum, er landshöfðingi álítur tryggjandi.

Póstmeistarinn er skyldur að hafa skrifstofu, og skal hún vera opin 8 stundir hvern dag í 10 daga næst áundan hinum almennu burtfaradögum póstanna frá Reykjavík, og í 4 daga næst á eptir að póstar eru komnir þangað; á öðrum tíma árs skal hún vera opin 2 stundir á degi hverjum, nema á sunnudögum og helgidögum.

Póstmeistarinn sendir landshöfðingja skýrslu um allt, sem fram fer og er mikils varðandi fyrir póstmálin; hann skal gjöra uppástungur um þær breytingar á fyrirkomulagi póstmála, sem hann álítur hagfelldar, til þess að efla og bæta þau; sömuleiðis sendir hann

álit sitt um bænarskjöl, skýrslur, uppástungur o. s. frv., 1872.
sem kunna að koma frá póstafgreiðslumönnunum. 3. Maj.

2. gr. Á þeim stöðum, sem nú skulu taldir, skal setja póstafgreiðslumenn, og skal veita þeim árleg laun, eins og hjer segir:

1.	Stykkishólmi	35 rd.
2.	Akureyri	35 —
3.	Ísafirði	25 —
4.	Djúpavogi (Berufirði)	25 —
5.	Bæ í Barðastrandarsýslu	20 —
6.	Egilsstöðum	20 —
7.	Seyðisfirði	15 —
8.	Grenjaðarstað	15 —
9.	Miklabæ	15 —
10.	Sveinsstöðum	15 —
11.	Miklaholti	15 —
12.	Hjarðarholti í Mýrasýslu	15 —
13.	Velli í Rangárvallasýslu	15 —
14.	Kirkjubæjar klaustri	15 —
15.	Vestmannaeyjum	15 —

Ennfremur skal stofna til bráðabirgða 54 brjefhirðingarstaði, og skulu laun brjefhirðingarmanna vera 5—10 rd. á ári.

3. gr. Landshöfðingi skipar póstafgreiðslumenn eptir uppástungu hlutaðeiganda amtmanns og póstmeistara í sameining. Þeir skulu ekki setja veð til tryggingar gjaldheimtum þeim, sem þeim er trúað fyrir, en aptur á móti skulu þeir gjöra reikningsskil, og senda póstmeistaranum í Reykjavík það, sem kann að vera í sjóði við afgreiðslu hvers pósts.

Auk þess að sjá um póstafgreiðsluna þar á staðnum, skal póstafgreiðslumaður hafa gætur á, að brjefhirðingarmenn í hans umdæmi leysi af hendi störf sín, eins og fyrir er skipað. Hann skal bera upp fyrir póstmeistaranum uppástungur um, hverja taka skuli til brjefhirðingarmanna, þegar þær sýslanir eru lausar, og hefir heimild til að veita brjefhirðingarmanni ferðaleyfi um

1872. 3. Maj. stuttan tíma, í mesta lagi um 14 daga, þó svo, að sjeð verði um, að störfum þess, sem í hlut á, sje gegnt svo allt sje í reglu, ámeðan hann er fjærverandi.

Póstafgreiðslumaðurinn hefir að eins viðskipti við yfirstjórnina fyrir milligöngu póstmeistarans; fyrir því skal hann senda póstmeistara öll bænarskjöl, skýrslur, uppástungur o. s. frv., sem frá honum eiga að fara til landshöfðingjans um póstmál. Fyrir póstmeistara skal hann bera upp uppástungur um þær breytingar á póstmálum, sem honum virðast hagfelldar til þess að efla og bæta þau, og sömuleiðis skal hann skýra honum frá því, þegar póstar eða brjefhirðingarmenn gjöra sig seka í skeytingarleysi og óreglu, sem gæti orðið til skaða fyrir póststörfin.

Póstafgreiðslumaðurinn er að því leyti, sem snertir störf hans yfir höfuð, undirgefinn póstmeistaranum, og sjer í lagi í öllum þeim málum, sem hann ekki hefir neina skýra fyrirsögn um eða leiðarvísi í erindisbrjefi því, sem yfirstjórnin hefir fengið honum, og skal hann mótþróalaust hlýða boði póstmeistarans í þessu tilliti. Ef honum finnst það vera miður hagfellt, getur hann að vísu mótmælt því, en samt skal hann fyrst um sinn framkvæma það, sem honum hefir verið skipað, og ef honum þykir á sig hallað með ákvörðun þeirri, sem póstmeistarinn síðan gjörir, eða álíti hann, að það verði póststörfunum til baga, má hann bera málið undir úrskurð landshöfðingja, en senda skal hann það áleiðis til póstmeistarans.

Svo opt sem þess verður krafizt, skal hann leggja fram bækur sínar o. s. frv. til sýnis póstmeistaranum.

Til þess að ferðast innanlands skal hann sækja um leyfi hjá postmeistaranum, en hjá landshöfðingja til þess að ferðast erlendis; þegar á liggur, getur hann samt tekizt ferðina á hendur þegar í stað, en senda skal hann þá póstmeistara skýrslu um það, og verður hann, hvernig sem á stendur, sjálfur að sjá um, að áreiðan-

legur maður annist póststörfin á hans ábyrgð, meðan hann er í fjærvist. 1872. 3. Maj.

4. gr. Póstmeistarinn ræður brjefhirðingarmenn eptir uppástungu hlutaðeiganda póstafgreiðslumanns með samningum, er hann gjörir við þá; þeim skal mega segja upp með $1/_2$ árs fresti.

Brjefhirðingarmaðurinn er skyldur til í hvert skipti, er hann afgreiðir póst til þess póstafgreiðslumanns, sem hann er undirgefinn, að gjöra reikningsskil fyrir póstgjöldum þeim, sem hann hefir tekið við, og senda það, sem kann að vera í sjóði. Hann skal rita á stundarseðilinn, hvenær pósturinn kom og nær hann fer af stað, og sjá um, að pósturinn bíði ekki lengur, en þörf er á. Að öðru leyti skal hann taka við, láta af hendi og ef til vill senda af stað póstsendingarnar samkvæmt leiðarvísi þeim, sem honum er fenginn.

Hann hefir að eins viðskipti við póstmeistarann í Reykjavík fyrir milligöngu póstafgreiðslumanns þess, er hann er undirgefinn; fyrir því sendir hann honum bænarskjöl, skýrslur, uppástungur o. s. frv., sem eiga að fara til póstmeistarans.

Til þess að ferðast burtu stuttan tíma, í mesta lagi 14 daga, skal hann sækja um leyfi hjá hlutaðeiganda póstafgreiðslumanni, en hjá póstmeistaranum um ferðaleyfi fyrir lengri tíma. Þegar á liggur, getur hann samt tekizt ferðina á hendur þegar í stað, en senda skal hann póstafgreiðslumanni skýrslu um það, og verður hann, hvernig sem á stendur, að sjá um, að áreiðanlegur maður á hans ábyrgð annist póststörf þau, er kunna að koma fyrir, ámeðan hann er fjærverandi.

5. gr. Póstmeistari og hlutaðeigandi amtmaður í sameiningu (1. gr.) ráða pósta þá, sem með þarf til þess að póstflutningar komist áfram, með samningum, sem gjörðir verða, og skal í þeim ákveða um fargögn, burtfarartíma, leið þá, er fara skal, hvíldartíma og hvíldarstaði, hvar skipta skuli um pósta, hve lengi

1872. pósturinn megi vera á leiðinni, borgunarskilyrðin, og
3. Maj. fyrir hve langan tíma samningurinn skuli gilda (en það skal að minnsta kosti vera fyrir 1 ár).

Ennfremur skal í samningnum póstinum harðlega bannað, að taka nokkuð til flutnings utanpósts eða utantösku; skulu sektir, sem nákvæmar skal tiltaka, liggja við, ef brotið er útaf, og skulu þær vera nokkur hluti af því kaupi, sem samið er um fyrir ferðina, og sje aptur brugðið útaf því, skal póstinum víkja frá þegar í stað.

Fari póstur ekki af stað á tilteknum tíma, sjeu fargögn eigi í því standi, sem ákveðið er, hafi hann án gildrar ástæðu farið aðra leið, en ákveðin var, hafi hann án nægrar orsakar tafizt á leiðinni eða dvalið of lengi á einhverjum stað, eða ef hann yfirhöfuð hefir brugðið útaf nokkru því, sem um samið er, skal hann sæta sekt, sem nákvæmar er ákveðin í samningnum. Ef aptur ámóti náttúruviðburðir eða annað, sem honum verður ekki gefið að sök, hefir ollað því, að hann hafi orðið að bregða útaf þeim skilmálum, sem hann hefir gengizt undir í samningnum, verður hann, til þess að firra sig vítum, að sanna með vottorði áreiðanlegs manns, að slíkar orsakir hafi átt sjer stað, og skal senda næsta póstafgreiðslumanni þetta vottorð.

Pósturinn skal hafa meðferðis sendinga-, stundar- og viktarseðil, og skal ritað á hann á hverjum póstafgreiðslu- og brjefhirðigarstað, sem pósturinn kemur við á.

Sektir þær, sem ákveðnar eru í samningnum, leggur póstmeistarinn á póstinn; samt má pósturinn skjóta málinu til úrskurðar landshöfðingja.

Til þess að láta í brjef, sem menn kunna að vilja koma á póstinn, þegar hann er á leiðinni, skal hann hafa meðferðis tösku með pósteinkennismerki, og skal opna töskuna á hverjum póstafgreiðslu- og brjefhirðingarstað, sem hann kemur við á. Tjeð pósteinkennismerki skal pósturinn hafa til að sýna, hver hann sje.

6. gr. Sendingar skal flytja: 1872. 3. Maj.

a) í kössum, sem til þess eru lagaðir, milli póstafgreiðslustaðanna innbyrðis og milli þeirra og póststofunnar í Reykjavík; á kössunum skulu vera lok, og hafa afgreiðslumennirnir einir lyklana að þeim;

b) í töskum milli brjefhirðingarstaðanna og hinna tveggja næstu póstafgreiðslustaða (eða póststofunnar í Reykjavík); á töskunum skal vera læsing, og skulu póstarnir einir og hlutaðeigandi póstafgreiðslumenn hafa lykilinn að þeim.

Auk þess skal pósturinn hafa meðferðis tösku undir laus brjef, sem hann tekur við á leiðinni milli pósthúsanna; skal taka þau upp úr töskunum á þeim pósthúsum, er hann kemur fyrst á, og skal farið með þau eins og fyrir er mælt.

Til þess að sendingar komist með fyrsta pósti, skal þeim vera skilað í síðasta lagi 2 stundum áður en pósturinn leggur af stað frá póststofunni, 1 stundu áður en hann fer frá póstafgreiðslustaðnum og $^1/_2$ stundu áður en lagt er af stað frá brjefhirðingarstaðnum.

7. gr. Stofna skal 3 aðalpóstgöngur:

I. milli Reykjavíkur og Ísafjarðar yfir Stykkishólm;

II. milli Reykjavíkur og Djúpavogs (Berufjarðar) yfir Akureyri;

III. milli Reykjavíkur og Djúpavogs (Berufjarðar) yfir Kirkjubæjar klaustur.

Póstur sá, sem nefndur er I. (vestanpósturinn), skal leggja leið sína yfir:

Mosfell (í Kjósarsýslu),

Saurbæ (á Hvalfjarðarströnd, í Borgarfjarðarsýslu),

Hjarðarholt (í Stafholtstungum) } (í Mýrasýslu),
Staðarhraun }

Miklaholt (í Hnappadals sýslu),

til

Stykkishólms;

og svo yfir

Breiðabólstað á Skógarströnd (í Snæfellsnessýslu),

1872.
8. Maj.

Kvennabrekku } (í Dalasýslu),
Hjarðarholt }
Bæ í Reykhólasveit (í Barðastrandarsýslu),
Vatnsfjörð í Ísafjarðarsýslu
til
Ísafjarðar.

Aðalpóstur sá, sem nefndur er II. (norðan- og austanpósturinn), skal leggja leið sína yfir:

Mosfell,
Saurbæ,
Hjarðarholt } (í Mýrasýslu),
Hvamm }
Mela (í Strandasýslu),
Þóroddstaði } (í Húnavatnssýslu),
Staðarbakka }
Lækjamót }
Sveinstaði }
Reyki }
Bólstaðarhlíð }
Víðimýri } (í Skagafjarðarsýslu),
Miklabæ }
Steinstaði } (í Eyjafjarðarsýslu)
Friðriksgáfu }
til
Akureyrar
og svo þaðan yfir
Háls } (í Þingeyjarsýslu),
Ljósavatn }
Grenjaðarstað }
Reykjahlíð }
Grímstaði }
Egilstaði í Norðurmúlasýslu
til
Eskifjarðar,
Heydala,
Djúpavogs.

Aðalpóstur sá, sem nefndur er III. (sunnanpósturinn), skal leggja leið sína yfir: 1872. 3. Maj.

Hraungerði (í Árnessýslu),

Völl } (í Rangárvallasýslu),
Skóga }

Fell í Dyrhólahrepp } (í Vestur-Skaptafellssýslu),
Mýrar }

til

Kirkjubæjar klausturs;

og svo þaðan yfir

Sandfell } (í Austur-Skaptafellssýslu)
Kálfafellsstað }
Bjarnanes }
Stafafell }

til

Djúpavogs.

8. gr. Til bráðabirgða skal sofna aukapóstgöngur þær, sem hjer skal telja:

a. Gullbringusýslu póstinn milli Reykjavíkur og Keflavíkur yfir Hafnarfjörð og Kálfatjörn;
b. Barðastrandarsýslu póstinn milli Bæjar í Reykhólasveit og Bíldudals yfir Brjámslæk;
c. Strandasýslu póstinn milli Bæjar og Staðar í Steingrímsfirði;
d. Snæfellsnessýslu póstinn milli Miklaholts og Búða yfir Staðastað;
e. Ísafjarðarsýslu póstinn milli Ísafjarðar og Þingeyrar við Dýrafjörð yfir Holt í Önundarfirði;
f. Skagastrandar póstinn milli Sveinstaða og Hólaness yfir Hjaltabakka og Höskuldstaði;
g. Höfðastrandar póstinn milli Miklabæjar og Hofsóss yfir Hjaltastað og Viðvík;
h. Þingeyjarsýslu póstinn frá Grenjaðarstað til Sauðaness yfir Húsavík, Skinnastaði og Presthóla;
i. Norðurmúlasýslu póstinn frá Egilstöðum til Vopnafjarðar verzlunarstaðar yfir Fossvöllu;

1872. 3. Maj.

k. Suðurmúlasýslu póstinn frá Egilstöðum til Seyðisfjarðar;

l. Vestmannaeyja póstinn frá Velli til Kross í Rangárvallasýslu

Á öllum póststöðum, sem nefndir eru í 7. grein og í þessari grein, skal stofna brjefhirðingarstaði, nema því að eins að þeir sjeu póstafgreiðslustaðir samkvæmt 2. gr.

9. gr. Á sjerhverjum brjefhirðingarstað, póstafgreiðslustað og á póststofunni í Reykjavík skal vera eitt exemplar af tilskipuninni um póstmál og af þessari auglýsingn, sem hver og einn má nota; auglýsingin skal og fást til kaups fyrir 8 sk. á sjerhverjum póstafgreiðslustað og á póststofunni.

Breytingar á og viðbæti við anglýsinguna skal birta á þann hátt, sem hagfelldastnr er við slíkar ákvarðanir, einknm í frjettablöðum og með því að leggja það fram á öllum pósthúsnm; og eins er nm það, þegar stofnaðir verða eða lagðir niður reglulegir póstar, eða mikilsvægar breytingar gjörðar á þeim. Þær ákvarðanir um notkun pósta, sem póststjórnin lætur á pósthúsin, skulu samt hafa fullt gildi, þótt eigi sjeu þær enn birtar, ef þær verða sýndar þeim, er krefjast þess.

Það er skylda póstþjóna, þegar þess er krafizt, að svo miklu leyti sem unnt er að segja mönnum til eða leiðbeina mönnum um notkun póstanna, ef því verður við komið, án þess að raska eða seinka um of fyrir hinum öðrum póststörfum.

Þegar tilgreindur er burtfarartími pósta, þá er það svo að skilja, að sá tími sje ákveðinn, er þeir fara af stað í fyrsta lagi, þarsem póststjórnin áskilur sjer, að láta póstinn fara seinna, til þess að bíða eptir öðrnm póstum, eins og líka má við því búast, að náttúruviðburðir eða því um líkt geti seinkað fyrir honum. Á þeim pósthúsnm, sem eru á leiðinni, fer burtfarartíminn eptir því hvenær póstarnir koma þangað, með því dvöl þeirra þar verður að vera svo skammvinn sem unnt er.

Póstafgreiðslnmenn og brjefhirðingarmenn eru ekki skyldir til að hafa áhveðinn skrifstofutíma, en þeir

skulu sýna almenuingi greiðvikni svo sem unnt er, bæði með því að taka við póstsendingum, sem þeim eru fengnar til flutniugs með póstum, og með því að afhenda hlutaðeigeudum þær seudingar, sem komuar eru með póstinum. 1872. 3. Maj.

10. gr. Póststjórnin tekst að eins á heudur að koma póstsendingum á framfæri til þeirra pósthúsa, er vísað er til, og afhenda þær þar þeim, sem við eiga að taka, eu þeir skulu sjálfir sjá um, að seudingarnar verði sóktar. Að svo miklu leyti því verðar við komið án kostnaðar fyrir póststjórnina, skulu póstþjónar samt sem áður segja þeim, sem við seudingunum eiga að taka, til um það, að póstsendingar sjeu komnar til þeirra; sömuleiðis skulu þeir, ef þeir, sem við slíkum seudingum eiga að taka, hafa beðið þá um, að sjá um, að sjer verði skilað seudingunum uppá egin kostnað, gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf í þessu skyui.

11. gr. Samkvæmt þeim reglum, sem síðar skal getið, tekur póststjórniu við brjefum, peniugabrjefum og bögglum, sem sendir verða milli allra póstafgreiðslustaða og brjefhirðingarstaða í landinu og til póststofunnar í Reykjavík og frá henni, flytur það og kemur því til skila.

Enufremur tekur póststjórniu að sjer að ráðstafa innansveitar seudingum, en það eru seudiugar, sem látnar eru á pósthús, til þess að þeim verði skilað þar móttökumönnum, sem eiga heima í sjálfu umdæmi þess póstbúss, og sem sækja þangað. Undir slíkar iuuansveitar sendingar skal gjalda helming burðareyris þess og gjalda þeirra, sem fyrir er mælt um almenuar sendingar í tilskipuniuni um póstmál, eu að öðru leyti skal farið með þær allt að einu og hinar.

12. gr. Með þeim hlutum, sem með öllu eru undanskildir frá því, sem senda má með póstum (tilsk. um póstmál, 4. gr.) skal einkum telja púður, efui til flugelda, hvellsilfur, skotbaðmull, fosfór, allskonar brennisteinsspítur, skilvatn, brennisteinssýru, saltsýru, aðrar etandi sýrur, jarðlýsi, sprengiolíu, og hlaðin skotvopn.

1872. 3. Maj. Komi upp grunur um, að í sendingu sjeu hlutir, sem hætta er búin af, ef fluttir eru, mega póstþjónar neita að taka við sendingunni, eða kyrsetja hana, og geta krafizt þess, ef sendingin á að verða flutt, að sá, sem sendir, með því að skýra skriflega frá hvað í sendingunni er, sanni, að engin hætta sje af því búin.

Verði teknar til flutnings með póstum sendingar, sem hætta er búin af, af því að þagað hefir verið yfir innihaldinu, eða rangt sagt til þess, og af þessu hlýzt tjón nokkurt, skal sá, sem sendi, ekki að eins endurgjalda póststjórninni það fje, sem hún ef til vill á að greiða í bætur fyrir skaða, sem aðrar póstsendingar hafa orðið fyrir við slík tækifæri, heldur skal hann einnig bæta þann skaða, sem með þessu hefir orðið á herbergjum, áhöldum, flutningsgögnum o. s. frv.

Ef póststjórnin hefir tekið við ofan nefndum hlutum, sem hætta er búin af, eða öðrum hlutum, sem með öllu eru undanskildir frá því, er senda má með póstum (það eru hlutir, sem bera með sjer eitthvað það, sem ólögmætt er, eða ósæmilegt eða öðrum mönnum til hneysu, eða sem illur daunn er af) má hún heimta, að sá, sem sendi, sæki þá aptur svo fljótt sem verður, ef ekki nauðsyn ber til, að eyða þeim þegar í stað. Verði ekki sá, sem sendi, fundinn, eða leiði hann hjá sjer að verða við áskorun póststjórnarinnar um að sækja hlutina, skal annaðhvort eyða þeim eða selja þá, eptir því sem hlutaðeigandi póstþjóun ákveður. Sá, sem sendir, skal ávallt, þegar þannig er ástatt, vera skyldur til að greiða fullan burðareyri undir sendinguna eptir taxtanum, að því leyti hann ekki verður goldinn af andvirði því, sem fæst fyrir hlutinn, er hann var seldur.

13. gr. Hvort póstsending skal telja með »lausum bjefum«, »peningabrjefum« eða »bögglsendingum«, er komið undir hinn ytra ásigkomulagi hennar, eða því, sem beinlínis er sagt til um ásigkomulag hennar, en sá, sem sendir, getur ekki heimtað, að sending, sem

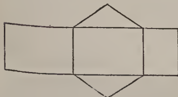
eptir eðli sínu er brjefsending, verði tekin til flutnings sem böggull, eða böggull fluttur sem brjef. 1872. 3. Maj.

1. Hlutir, sem menn vilja að sjen taldir með »lausum brjefum«, skulu vera flatir í lögun; þeir mega ekki vera þykkri en 1 þuml., og eigi stærri en almennt heilarkarbrot af skrifpappír. Í tilliti til lögunar og þykktar má leyfa að undantekning sje gjörð um slíkar sendingar, sem nefndar eru í tilsk. um póstmál 8. gr. a. 2.

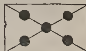
   Á sjerhvert brjef, sem menn vilja að farið sje með sem ábyrgðar-brjef, skal greinilega rita framan á það (á utanáskriptarhliðina) »mælt með«, »á hendur falið« eða »N. B«.

2. Til þess að sending verði tekin til flutnings sem »peningabrjef«, má hún ekki vera stærri um sig en venjulegt brjef. Þar að auki skal búa svo um hvert peningabrjef, láta utan um það og lakka, eins og hjer skal sagt:
   a. áður en umslagið er látið utan um peningana eða hina fjemætu pappíra, skulu þeir vera sveiptir inn í grápappír eða einhverja aðra umbúð, sem sje eins sterk, og skal þessu vera komið svo fyrir, að það haldi fast að öllu innihaldinu á allar hliðar.
   b. Umslagið skal vera úr grápappír eða öðru jafnsterku efni. Áður en búið er að brjóta það saman, skal það vera í lögun eins og uppdrátturinn A, og samanbrotið og lakkað eins og uppdrátturinn B; skal umslagið vera svo stórt að það haldi fast að á allar hliðar.

A.

B.

1872. 3. Maj.

c. Á sjerhvert peningabrjef, sem einhver skilar til flutnings, án þess að telja eigi peningana, skal sá, sem sendir, setja 5 innsigli úr lakki, og skal þeim vera komið svo fyrir, sem sýnt er á uppdrættinum B. Ef peningarnir verða taldir, er brjefinu, sem þeir eru í, er skilað til flutnings, skal láta á það 3 innsigli einhvers einstaks manns og 2 póstinnsigli.

Af mótuðum peningum má ekki í nokkru peningabrjefi vera meir en 4 rd. í dölum eða spesíum, 80 sk. í mörkum, 12 sk. í ferskildingum, 3 sk. í einskildingum, 1 hálfskildingur og í gullpeningum ekki meir en 25 rd.

Sendingar, sem að eins er ritað á, að í þeim sjeu pappírar, sem hljóða uppá einhverja tiltekna upphæð, en þó ekki sett neitt reglulegt peningaverð á þær, verða ekki skoðaðar sem peningabrjef.

3. Um böggulsendingar (en með þeim verða einnig taldar peningasendingar og fjemætar sendingar, sem eigi verða skoðaðar sem peningabrjef) gilda þær reglur, sem nú skal greina:

a. Til þess að heimtað verði, að póstsjórnin taki að sjer til flutnings böggulsendingu, má hún ekki vera lengri en 18 þuml., og á hæð og breidd ekki framyfir 9 þuml., og eigi þyngri en 5 pund.

Það, sem ákveðið er um viktina, nær samt eigi til sendinga, er mótaðir peningar eru í, og skal taka við þeim til flutnings, ef þær vega ekki meir en 16 pund. Þegar póstar vegna árstímans eru gangandi, tekur póststjórnin að eins til flutnings böggla, sem ekki vega framyfir 2 pund, eða, ef það eru mótaðir peningar, 5 pund; þar að auki verður stærð og form sendinganna að vera þannig, að þær verði fluttar í pósttöskunum. Þetta gildir einnig um böggul-

sendingar, sem látnar er til flutnings á brjefhirðingarstaðina. Hvort leyft verði í stöku tilfellum að fara fram yfir hina tilteknu vikt eða stærð, skal sá póstþjónn ákveða, sem við sendingunni teknr. 1872. 3. Maj.

þarsem senda skal skilmálalaust allar brjefsendingar með þeim pósti, sem fyrst fer af stað, eptir að sendingunum er skilað til flutnings, skal fyrst um sinn flutningur böggulsendinga með þeim pósti vera undir því kominn, að þeim verði komið fyrir. þær böggulsendingar, sem þannig eigi komast með þeim pósti, sem fyrst fer af stað, eptir að þeim var skilað, skal flytja með næsta pósti, nema því að eins að sá, sem sendir — en honum skal tafarlaust sagt frá, að sendingin hafi ekki getað komizt með — æski, að sjer verði fengin sendingin aptur, og skal þá borga honum aptur þann burðareyri, er hann hefir goldið. þegar úr því skal skera, hverjar böggulsendingar skuli í þessum tilfellum flytja með fyrsta pósti, og á hverjum nauðsyn beri til að fresta flutningi til næsta pósts, skal það vera komið undir því, hvenær sendingunum var skilað, þannig að þær sendingar verði fyrst afgreiddar, sem fyrst var skilað.

b. þegar hlutir eru í umslagi eða þess konar umbúðum, og verðupphæð þeirra er tiltekin, en það ekki eru peningar eða fjemæti pappírar, og þeir því verða taldir með bögglum, skal vera svo um þá búið og lakkað fyrir, að eigi verði komizt að innihaldinu, án þess innsiglið eða umslagið skaddist.

c. þegar sendir eru brjefpeningar eða fjemætir pappírar sem bögglar, skal fyrst sveipa um þá sterkum pappír, sem á allar hliðar lykur fast um innihaldið. Síðan skal láta um það umbúðarpappír eða aðrar jafnsterkar umbúðir og

1872.
3. Maj.

reyra böggulinu sterku snæri eða bandi, sem ekki er hnýtt samau, og skal því brngðið í hnút á miðjnm bögglinum á þeirri hlið, sem upp snýr, og þeirri, sem snýr niður. Á þeirri hliðinni, sem niðnr snýr, skal hafa endana svo langa, að sett verði á þá innsigli. Þegar upphæðin er talin á pósthúsinu, skal auk 2 innsigla þess, sem sendir, setja 2 póstinnsigli á böggulinu.

d. Þegar sendir ern mótaðir peningar, skal búa nm þá í reglulegum strönglnm, bögglum eða poknm, eptir því sem nú skal sagt:

Í hverjum böggli eða ströugli má ekki vera meir af mótuðum peniugum, en að það vegi 16 pund. Fyrst skal hlaða peningunnm fast saman, sveipa um þá á alla vegu sterknm pappír og reyra svo um. Umbúðirnar um bögglana eða strönglaua að utan skulu vera úr leðri, skinni eða sterkn ljerepti, sem að minnsta kosti er vafið tvisvar um, eða vaxdúki; skal brotið saman við endana, og allstaðar saumað fyrir. Ank þess skal böggullinn eða ströngullinu vera reyrðnr snæri, scm ekki er hnýtt saman, og skal því að minnsta kosti á tveim stöðum vera brugðið í kross; skal festa endaua á snærinu með innsigli þess, sem seudir, við böggnlinn, þar sem brotnir eru samau endarnir á umbúðunum. Ef póststjórnin telur peningana, er þeim er skilað, skal þar að auki láta 2 póstinnsigli á böggulinn.

Í hverjum poka má ekki vera meir af mótnðnm peningum, en sem vegur 16 pund. Peniugapokarnir sknlu vera úr leðri, skiuni eða tvöföldu ljerepti, eða hafðir 2 pokar, hver utan um annan á þann hátt, að fellingarnar á þeim liggi eigi saman. Sjerhver felling á peningapoknm skal snúa inu á við; skal vera fast

bundið fyrir pokana, rjett fyrir ofan það, sem í þeim er, með sterku snæri, sem ekki er hnýtt saman, og skal festa endana rjett hjá hnútnum við pokann sjálfan með innsigli þess, sem sendir. Ef póststjórnin telur peningana, er þeim er skilað, skal þar að auki setja 1 póstinnsigli á pokann. 1872. 3. Maj.

e. Um allar böggulsendingar, sem ekki er sjerstaklega getið hjer að framan, skal það vera almenn regla, að vel og vandlega sje um þær búið, og skulu umbúðirnar vera svo gjörðar, að þær svari til innihaldsins, viktarinnar, stærðarinnar, árstímans og vegarlengdarinnar, og skal vera tilhlýðilega lokað fyrir þær, svo ekki sje hætt við, að þær verði opnaðar á leiðinni af öðrum útífrá. Nema því að eins að sendingarnar sjeu mjög ljettar, skal vera bundið um þær fast og rammlega. Til umbuða má auk trje- eða pjáturkassa, ljerepts, skinns, vaxdúks, bastmotta, og því um líks, hafa pappír, öskjur úr spjaldapappír eða spænum, vandlaupa, strá o. s. frv., en þó því að eins, að þessar umbuðir eigi við eptir eðli þess hlutar, sem sendur er.

Vörur, sem geta runnið eða væta komið úr, verða að eins teknar til flutnings, þegar þær eru í kössum úr trje, pjátri eða því um líku efni; verði það flutt í öðrum umbúðum, af því að póstsjórninni var ekki kunnugt um eðli innihaldsins eða umbúðanna, skal sá, sem sendi, bæta allan skaða, sem af því verður, samkvæmt reglunum í 12. grein. Líkar umbúðir og ákveðnar eru undir þær vörur, sem runnið geta, skal og hafa undir smjör og önnur feitmeti, og undir gler og þess háttar brothætta hluti, ef álíta skal, að umbúðirnar sjeu hagfelldar.

1872.
3. Maj.

f. Á sjerhverri böggulsendingu skal vera tilhlýðilegt merki, svo sem nafn, tákn eða númer, og að auki heiti póststofunnar eða póstafgreiðslustaðarins, þangað sem sendingin á að fara. Samt er það ráðlegast til frekari tryggingar, að rita fulla utanáskript á sendinguna. Á böggulsendingar, sem peningar eða fjemætir pappírar eru í, og sagt til þeirra, skal einnig rituð hin tilgreinda verðupphæð. Merkið skal vera svo gjört, að það haldi vel, og ritað með bleki, sortu, eða því um líku (en ekki með krít, blýanti o. s. frv.); það skal standa á sterkum spjaldapappír, trjespítum eða þess konar, sem bundnar eru við böggulinn, eða vera ritað á hlutinn sjálfan eða á umbúðirnar. Pappírsmerki verða að eins tekin gild, þegar þau eru fest á með límí eða klístri, og eru vel held. Eldri merki mega ekki vera á sendingunum.

g. Til innsigla þeirra, sem sá, er sendir, á að hafa við samkvæmt því, sem beinlínis er fyrir mælt að framan, skal hafa sterkt lakk og reglulegt signet (en ekki t. d. oblátuþrýstara, skilding eða því um líkt).

h. Þegar sagt er til verðupphæðar á því, sem sent er, skal hún tiltekin í þeim peningum, sem gjaldgengir eru í landinu.

i. Á tilvísunarbrjef það, sem fylgja á hverri sending, skal auk utanáskriptar rita, hvað fylgi (böggull, kassi o. s. frv.), merki á sendingunni og verð hennar, ef til þess er sagt. Fleiri böggulsendingar má taka uppá sama tilvísunarbrjef, en upphæð verðs skal tilgreind fyrir hverja sendingu útaf fyrir sig.

4. Utanáskriptin (kveðjan) á brjefsendingum, peningabrjefum og tilvísunarbrjefum skal vera svo greinileg, skýlaus og nákvæm, að póstþjónar geti

ekki verið í vafa um, til hvers pósthúss sendingin eigi að fara, til hvers hún sje, og hverjum eigi að skila henni. 1872. 3. Maj.

Æski sá, sem sendir ábyrgðar-brjef, peningabrjef eða böggulsending, fyrir tilstilli póststjórnarinnar að fá kvittun viðtakanda fyrir sendingunni, skal greinilega ritað framan á brjefið, peningabrjefið eða tilvísunarbrjefið »æskt er kvittunar fyrir móttökuna«. Hlutaðeigandi póstþjónn býr þá til kvittun og sendir hana með borgunarlaust, en fyrir að senda aptur kvittunina undirskrifaða, borgar sá, sem sendir, burðareyri fyrir fram eins og undir almennt brjef jafnstórt (tilsk. um póstmál, 8. gr.).

14. gr. Um það, hvernig verja skuli ákvörðunum þeim, sem settar eru í 10. gr. í tilsk. um póstmál viðvíkjandi því, undir hverjar póstsendingar greiða skuli fyrir fram borgunina, er í landsjóð rennur, skal farið eptir reglum þeim, er hjer segir.

1. Þau stjórnarvöld og sveitarstjórnir, sem venjulega eigi má senda neitt, nema undir það sje borgað með frímerkjum, eru:

A. Stjórnarvöld.

Hin konunglegu stjórnarráð og deildir þeirra.
Hæsti rjettur.
Landshöfðinginn.
Amtmennirnir.
Stiptsyfirvöldin.
Biskupinn.
Hinn konunglegi íslenzki landsyfirrjettur.
Undirdómstólarnir, hin lægri yfirvöld og lögreglustjórarnir.
Landfógetinn.
Sýslumennirnir og umboðsmenn þjóðeigna.
Landlæknirinn.
Hjeraðslæknar.
Prófastar.

1872. 3. Maj.

Sóknarprestar.
Forstöðnmaðnr prestaskólans.
Skólameistarinn við hinn lærða skóla.
Póstmeistarinn í Reykjavík.
Póstafgreiðslumenn.
Póstgnfuskips-afgreiðslumenn.

B. Sveitarstjórnir.

Amtsráðin.
Amtmennirnir sem forsetar í amtsráðunum.
Sýslunefndirnar.
Sýslumenn sem oddvitar sýslnnefndanna.
Bæjarstjórnin í Reykjavík og odviti hennar.
Bæjarstjórnirnar í hinum kaupstöðnnum.
Hreppsnefndirnar.

C. Öll Stjórnarvöld og sveitarstjórnir í Danmörkn og erlendis.

Til þessara valda má að eins senda, án þess að við höfð sjeu frímerki, þegar sá, sem sendir, ekki er í tjeðnm stjórnarvöldum eða sveitarstjórnum, og hann hefir ritað framan á sendingnna (á tilvísunarbrjefið, að því leyti, er snertir böggnlsendingar) »fyrirskipuð skýrsla« eða »heimtað álit« (að því, er snertir peninga- og böggulsendingarnar »fyrirskipuð sending«), og skrifað eiginhandar nafn sitt nndir. Ef mannsnafn er tilgreint í utanáskriptinni, verðnr eigi álitið, að sendingin sje til stjórnarvalds eða sveitarstjórnar.

2. Með þeim brjefum, sem eigi má senda, án þess að borgað sje undir þau með frímerkjum, söknm þess að þau eru opin o. s. frv., skal telja bæði þau brjef, sem móttökumaður getnr komizt að hvers efnis þan eru, án þess að rífa upp innsiglið eða umslagið, og þær brjefsendingar, er utan á er ritað annað en kveðjan og heiti þess, sem sendir, staða hans og heimili.

3. Þegar ekki er goldinn fyrir fram fullur burðareyrir með frímerkjum undir brjef, sem ritað er á, að það skuli vera ábyrgðar-brjef, skal það álitið og með það farið sem með venjulegt brjef, þannig að ekkert tillit verður tekið til þess, sem á það er ritað um að það sje ábyrgðar-brjef. Öðrum sendingum, sem borga skal undir fyrir fram með frímerkjum, skal póststjórnin, ef það ekki er gjört, þarámóti annaðhvort vísa aptur eða halda þeim aptur sem ólátandi á póst. 1872. 3. Maj.

4. Ef sá, sem sendir, hefir ekki goldið fullan burðareyri eptir taxtanum, er hann skilaði sendingunni til flutnings, sökum þess að hlutaðeigandi póstþjónn hefir sagt rangt til um burðareyri, verður það sem á vantar eigi heimtað hjá móttökumanni.

5. Með »einstökum« mönnum, sem senda eitthvað með pósti, og eru skyldir til að borga eptir á ógoldna póstpeninga fyrir sendingar, sem ekki eru leystar inn af þeim, sem við á að taka, skal telja hvern þann, sem, þá er hann ljet sendinguna fara af stað, ekki hefur komið fram fyrir hönd einhverra þeirra stjórnarvalda eða sveitarstjórna, sem nefnd eru að framan. Sá, sem sendir, eru skyldur til að borga eptir á burðargjald, þegar sendingin er fengin honum aptur ósködduð að utanverðu, og til er vottorð frá pósthúsi þess staðar, þangað sem sendingin átti að fara, eða frá þeim manni, sem sendingin var til, um það, að hann hafi færzt undan, að taka við henni, eða pósthúsið vottar, að sendingunni verði ekki komið til skila á venjulegan hátt. Sá, sem sendi, getur ekki komizt hjá því, að borga eptir á með því, að rita á sendinguna aðra útanáskript, og póststjórn er ekki skyld að gjöra tilraun til að fá borgunina með því að selja sendinguna, áður en hún heimtar borgun eptir á.

1872.
3. Maj.

15. gr.

1. Póststjórnin gefur út fyrst um sinn til almennings nota frímerki:

1) með bláum	lit á . . .	2	sk.
2) — rauðum	— — . . .	4	-
3) — móranðum	— — . . .	8	-
3) — gulum	— — . . .	16	-

þegar keypt er fullt hundrað af frímerkjum í einu, fær kaupandi 4 % afslátt.

2. Frímerki skulu vera til sölu á póststofunni og á sjerhverjum póstafgreiðslustað, bæði einstök og í hópakaupum. Á brjefhirðingarstöðunum skulu geta fengizt að minnsta kosti tvískildings- og ferskildingsfrímerki, annaðhvort einstök eða fleiri í senn; brjefhirðingarmenn eru þar að auki skyldir til, þegar þess er krafizt og borgað er fyrir fram, að útvega með fyrsta pósti þau frimerki, sem þeir ekki hafa til sjálfir, hjá póststofunni eða einhverjum póstafgreiðslustað.

3. það, sem goldið hefur verið fyrir frímerki, borgar póststjórnin eigi aptur gegn því, að frímerkjunum sje skilað aptur; en ef frímerkin hafa ekki verið notuð, og þau eru ósködduð og alveg hrein, má heimta, að höfð sjeu skipti á þeim og öðrum frímerkjum, sem hafa sama verð. Frímerki verða ekki tekin gild, ef þau eru óhrein, eða líta svo út, að megu grunur verði um, að þau hafi verið áður höfð til þess að láta þau á póstsendingar.

4. Fyrir frímerki, sem um of eru límd á sendingu, greiðir póststjórnin ekkert endurgjald, en að svo miklu leyti, sem því verður við komið, skal ekki ónýta þau.

5. Frímerki skal setja á brjefsendingarnar, peningabrjefin og tilvísunarbrjefin framanvert, í efra hornið hægra megin; samt verða þau frímerki tekin gild, sem sett eru á annan stað framanvert á brjefin. Í stöku tilfellum má breyta útaf þessu (og þá sjer

í lagi, ef rúm ekki er til á framhlið brjefsins) og taka einnig gild frímerki, sem eru látin á bakhlið brjefsins, að því leyti póstafgreiðslumaðnrinn, sem sendir það af stað, tekur eptir þeim. Póstþjónar skulu segja almenningi til, eins og með þarf, um notkun frímerkjanna og um það, hvernig þeim skuli koma fyrir, og skulu þeir, þegar sá, sem sendir, beiðist þess, láta frímerkin á þær sendingar, sem keypt eru til frímerki um leið og sendingunni er skilað til flutnings. 1872. 3. Maj.

6. Til þess að borga undir póstsendingar, sem skilað er til flutnings á Íslandi, má ekki hafa dönsk eða útlend frímerki.

7. Auk hinna venjulegu frímerkja, sem getið er um að framan, gefur póststjórnin út þjónnstu-frímerki, sem skulu viðhöfð við þær póstsendingar, sem goldin er uppbót fyrir úr landssjóðnum, samkvæmt tilsk. um póstmál, 12. gr., og gildir um þau það, sem fyrir er mælt að framan, en um notkun þeirra og hvernig þeim skuli varið, skulu gilda sjerstakar reglur, eins og nú skal sagt:

A. Stjórnarvöld þau, sem nefnd voru í 14. gr., skulu í þeim tilfellum, sem nú skal greina, fyrir hönd hins opinbera greiða burðareyri, sem þau aptur fá uppbót fyrir úr landssjóðnum, undir sendingar þær, sem fluttar verða með póstum, og út ganga frá hlutaðeigandi stjórnarvöldum um embættismál:

1) til konungs og konungsættingja;
2) til annara innlendra, og danskra stjórnarvalda, svo og til útlendra stjórnarvalda;
3) til sveitastjórna (smbr. að framan 14. gr. B.);
4) til annara en þeirra, sem getið er um í 1.—3. lið, þegar sendingin á sjer stað til þess að leggja einhverjum stjórnarlegt erindi á herðar, heimta skýrslu eða leita álits, og ritað er á sendingnna framanverða (að því

1872.
3. Maj.

leyti, er snertir böggulsendingar, á tilvísunarbrjefið) »stjórnarlegt erindi« »fyrirskipuð skýrsla« eða »heimtað álit«. Ef sendingar þær, sem nefndar eru í 4. lið, eru um önnur málefni, og einkanlega hafa inni að halda:

a. svar uppá bænarskrár og bónarbrjef um embætti, veitingarbrjef, þóknun, náðarveiting, eptirlaun, styrk, lán, fjærvistarleyfi, ferðaleyfi, leyfisbrjef, undantekningar frá lögum og tilskipunum, frest á því að senda reikninga og gjaldheimtur, veiting á rjettindum innborinna manna, lausn frá því að vera þegn konungs o. s. frv.
b. svar uppá fyrirspurnir, sem varða þann, er ber upp spurninguna,
c. sending launa, og þóknunargjalda handa embættismönnum og embættisþjónum, svo og sending eptirlauna og styrktafjár,
d. sendingar til prestaskólans, hins lærða skóla, stiptisbókasafnsins og þesskonar, ef þær eingöngu snerta hag hlutaðeigandi stofnunar, en eigi ríkisstjórn,
e. brjefaskriptir um prestatíund, er þær varða þann, sem við á að taka eða þaun, sem gjalda á,
f. brjefaskriptir um bændakirkjur og leigujarðir, ef það varðar að eins eigendur, en eigi hag stjórnarinnar,
g. brjefaskriptir um fjeskiptismál og þegar sent er skiptafje og fje ómyndugra, ef ekki er um hag stjórnarinnar að ræða,
h. áminningarbrjef um að senda skattgjöld,
i. sending málafærslulauna í opinberum málum og gjafsóknarmálum,
k. þegar gialdheimtumenn senda fje jafnaðarsjóðanna,

1. þegar send eru aptur ríkisskuldabrjef, sem einhver af sjálfsdáðum hefir sent, til þess um þau verði skipt, eða sem sett hafa verið að veði fyrir opinberum gjaldheimtum, má eigi borga undir póstsendingarnar úr landssjóði (með þjónustufrímerkjum), þegar þær ganga frá stjórnarvöldum til annara, en þeirra stjórnarvalda eða sveitastjórna, sem nefndar eru í 14. gr. 1872. 3. Maj.

B. Sömuleiðis skulu tjeð stjórnarvöld gegn uppbót úr landssjóðnum greiða burðareyri fyrir hönd hins opinbera undir sendingar þær, sem fluttar eru með póstum og koma til þeirra frá

1. öðrum, en þeim, sem nefndir eru í A 2 og 3, og sem að eins hafa inni að halda fyrirskipaða skýrslu eða heimtað álit (án tillits til þess, hvort skýrslan er fyrirskipuð eða álitið heimtað fyrir einstakt tilfelli eða yfirhöfuð), og ef þar að auki er á þær ritað »fyrirskipuð skýrsla«, »heimtað álit« (að því leyti, er snertir peninga- og böggulsendingar »fyrirskipuð sending«), en þessi áskript skal vera rituð framan á sendinguna (að því, er snertir böggulsendingar, framaná tilvísunarbrjefið), og skal sá, sem sendir, skrifa eiginhandar nafn sitt undir;
2. frá útlendum stjórnarvöldum.

Í öðrum tilfellum, en þar sem enginn efi er á, að það sje leyfilegt, samkvæmt því, sem fyrir er mælt að framan, mega stjórnarvöld eigi fyrir hönd hins opinbera borga burðargjald undir þjónustu-sendingar, og ef brotið er gegn þessu, þá varðar það þeim hegningum, sem greint er um í tilsk. um póstmál 14. gr.

Fyrir það, sem póstþjónar fá fyrir að láta í tje það, sem um er getið í tilsk. um póstmál 8. gr., geta stjórnarvöldin eigi heimtað neitt endurgjald.

1872. 8. Maj. 16. gr. Gefa skal út tvennskonar þjónustn-frímerki, sumsje:

1) með grænum lit á . . . 4 sk.
2) — ljósum fjólnlit - . . . 8 -

Stjórnarvöld þau, sem nefnd ern í 14. gr., sknlu geta fengið þan til kaups á póststofunni í Reykjavík og á öllum póstafgreiðslustöðnm; skal kanpendnm gefin kvittun borgnnarlanst. Kvittanir þessar hefir kaupandi sem fylgiskjöl við reikning sinn, og sendir þær á hverjn missiri til landshöfðingja; skal hlutaðeigandi embættismaður láta þeim fylgja skýrsln, sem gefin er nppá æru og trú, og hann sjálfnr hefir skrifað nndir, nm það, hve mörg þjónnstu-frímerki voru til hjá honnm eptir frá hinn fyrra reikningstímabili, hve mörg hann hafi keypt á því tímabili, er hann sendir kvittanir fyrir, hve mörg eru notuð á þeim tíma, og hve mörg ern til við lok þessa tímabils.

þegar hlntaðeigandi stjórnarvald heimtar álit og skýrsln, eða býst við einhverri annari sendingn, sem fyrirskipnð er, má það senda hlntaðeigendum þan þjónustn-frímerki, sem þarf til þeirra sendinga.

þau þjónnstu-frímerki, sem hlntaðeigandi embættismaðnr hefir keypt, skal varðveita svo, að menn útífrá geti ekki notað þan.

Hlutaðeigandi embættismaður hefir ábyrgð á því, að þær sendingar, sem frá honnm ganga nndir þjónnstu-innsigli hans, eða með áskript þeirri, sem má við hafa í stað innsiglis, og þjónnstn-frímerki ern höfð við, í raun rjettri sjen þess eðlis, að borga megi nndir þær með frímerkjum samkvæmt þeim reglum, sem settar eru að framan.

það er skylda sjerhvers stjórnarvalds, þegar það teknr við sendingnm, sem þjónnstn-frímerki ern á, að hafa gætnr á, hvort sendingarnar hafi verið þess eðlis, að borga mátti nndir þær á þennan hátt, og ef það sjest, að röng aðferð hafi verið við höfð, skal skýra

yfirmanni þess, sem sendi, frá því, eða landshöfðingja, ef sendingin er frá honum komin. 1872. 3. Maj.

Ef þær sendingar, sem getið er um í 15. gr. B., berast stjórnarvaldi, án þess að undir þær sje borgað með frímerkjum, getur það heimtað kvittun fyrir burðargjaldinu, sem rituð skal á eyðublað eða í bók, sem hlutaðeigandi stjórnarvald hefir útvegað og fyllt út. Kvittun þessi verður þá fylgiskjal við reikning stjórnarvaldsins, og skal með hana farið eins og sagt var fyrir um kvittanir þær, sem getið var að framan.

Þegar hlutaðeigandi stjórnarvald krefst þess, eða ef nokkur efi verður um það, hvort reikningur frá einhverju stjórnarvaldi um burðargjald sje rjettur, skal hlutaðeigandi póstafgreiðslumaður eða póststofan halda skiptabók, sem hlutaðeigandi stjórnarvald útvegar, um allar sendingar, sem ganga frá þessu stjórnarvaldi, eða berast því frá lægri embættismönnum, embættisþjónum eða einstökum mönnum, og þjónustu-frímerki hafa verið höfð við, svo og um borgun þá, er stjórnarvald þetta greiðir fyrir keypt þjónustu-frímerki.

17. gr. Venjulegar brjefsendingar, sem eigi eru ábyrgðar-brjef, má, ef þeim ekki er ábótavant í neinu, sem fyrir er skipað um borgun undir þau með frímerkjum, utanáskript og annað ásigkomulag þeirra, annaðhvort láta í brjefkassa, sem til þess eru festir upp á einstök pósthús, eða á skip þau, er til flutninga eru höfð frá höfn á Íslandi, eða skila þeim reglulega á pósthúsunum, eða leggja þau í töskur þær, sem póstarnir hafa meðferðis á ferðum sínum.

Brjefkassa þá, sem festir eru upp á pósthúsin, skal tæma $^1/_2$ stundu áður, en pósturinn fer þaðan; brjef, sem látin eru í tösku pósta, skal taka upp og hirða um þau á næsta pósthúsi, jafnskjótt og pósturinn er kominn þangað.

Þegar hlutir eru látnir á pósthúsin, sem bannað er að flytja (tilsk. um póstmál, 4. gr.), eða sem eigi verða sendir sökum þunga eða stærðar (samanbr. 13. gr. að

1872. framan), skulu pósthúsin beinlínis neita að taka við
3. Maj. þeim.

Þegar sjá má, þá er sendingu er skilað til flutnings, að eigi er farið eptir því, sem fyrir er mælt um borgun með frímerkjum, umbúðir, merki, utanáskript, umslag, innsigli, tilsögn um upphæð, tilvísunarbrjef o. s. frv., skal póstþjónninn benda mönnum á gallann, og verður þá eigi tekið við sendingunni eða hún flutt, fyrr en sá, sem sendir, hefir ráðið bót á því, sem að er. Samt má á pósthúsinu taka til flutnings venjulega böggulsendingu(ekki peningasendingu), þó ekki sje vel gengið frá umbúðunum, í því standi, sem hún er, ef eigi þarf að óttast, að aðrar sendingar geti orðið fyrir skemmdum af þessu, eða nein vernleg vandkvæði hljótist af því fyrir afgreiðslu póstsins, og sá, sem sendir, eða sendiboði hans lýsir því yfir með því að rita á tilvísunarbrjefið, og setja nafn sitt undir, að böggullinn verði fluttur uppá ábyrgð þess, er sendir. Ef megn grunur verður um, að peningar sjeu í venjulegri brjefsending, sem ekki er ábyrgðar-brjef, þegar henni er skilað til flutnings, skal póstþjónninn — án þess þó fastlega að neita því, að flytja sendinguna sem venjulegt brjef — að svo miklu leyti sem unnt er, benda þeim, sem skilar því, á, að það sje ólöglegt, að láta peninga í brjef, án þess að segja til þeirra.

Sú póststofa eða sá póstafgreiðslustaður, sem fyrst tekur við sendingum, sem eru fengnar í hendur brjefhirðingarmanni eða pósti, getur komið fram með mótbárur gegn þeim sökum þess, hvernig þeim er varið og hve illa er um þær búið af hálfu þess, sem sendir, og rekið þær alveg aptur, þótt brjefhirðingarmaðurinn eða pósturinn hafi veitt þeim móttöku, án þess að finna neitt að þeim.

Kvittun sú fyrir því, að skilað er til flutnings ábyrgðar-brjefum, peningabrjefum og böggulsendingum, sem skal gefin þeim, sem sendir, borgunarlaust, ef hann krefst þess (tilsk. um póstmál 8. gr.), skal hafa inni

að halda nafn þess, sem vísað er til á sendingunni, staðinn, þangað sem hún á að fara, tegund hennar, hina tilgreindu npphæð og vikt (að því leyti, er snertir böggulsendingar), og svo það, hvort það sje talið, sem er í peningasendingu; ennfremur skal sagt til um verð þeirra frímerkja, sem sá, er sendir, hefir látið á, og um það, hve mikið sje borgað í peningum; kvittunin skal vera dagsett, og skrifað undir hana; auk þess má sá, er sendir, heimta, að sín sje getið sem þess, er sendi. Að svo miklu leyti, sem kvittunin ekki verður rituð í bók eða eyðublað, sem sá, er sendir, sjálfur leggur til, og sem skal lagað og fyllt út á þann hátt, sem fyrir er skipað um pósthúsin, skal hafa til þessa prentuð eyðublöð. 1872. 3. Maj.

Þegar búið er að skila sendingu, má því að eins heimta kvittun, að sagt hafi verið til nafns þess, sem sendi, þá er sendingunni var skilað, og hann getur tilgreint nokkurn veginn vissan dag, þá er sendingunni hafi verið skilað, og ef svo stendur á, að hentugur tími sje fyrir pósthúsið til að láta af hendi slíka kvittun.

Sá, sem sendir, getur heimtað, að sjer verði gefin fleiri exemplör af kvittuninni, en þá verður hann að borga 2 sk. fyrir hvert fram yfir það, sem hann fær kauplaust.

Heimti sá, sem sendir, eigi sjerstaklega kvittun fyrir því, að hann hafi skilað til flutnings ábyrgðarbrjefum eða sendingum, er upphæð er tilgreind á, skal rita þær, þegar hann krefst þess, í bók, sem til þess er ætluð, á meðan hann er viðstaddur, að svo miklu leyti því verður við komið. Ef sagt er til nafns þess, sem sendir, er slíkum sendingum er skilað til flutnings, skal það ritað í bókina.

Að telja það, sem í sendingu er, þegar henni er skilað, skal að eins vera skylda á póststofunni og póstafgreiðslustöðunum (en aptur ámóti ekki á brjefhirðingarstöðunum), og þá einungis í þeim tilfellum, sem nú skal greina:

1872. 3. Maj.

a. þegar sendingin er peningabrjef eða böggulsending,
b. þegar sendingin hefir inni að halda gjaldgenga peninga (samt ekki framyfir 500 rd. í einni sendingu), peninga ígildi, skuldabrjef eða þess konar tjemæta pappíra, sem hverjum þeim eru nýtir, er í höndum hefir,
c. þegar pósthúsið, ef í sendingunni eru útlendir peningar eða peninga ígildi, getur dæmt um, hvort tala þeirra sje samkvæm þeirri upphæð, sem tilgreind er,
d. þegar hin fulla upphæð alls þess, sem í sendingunni er, er tilgreind á brjefinu eða tilvísunarbrjefinu.

Ef telja skal innihald sendingar á pósthúsi, má sá, sem afhendir hana til flutnings, heimta, að það sje gjört í viðurvist hans.

18. gr. Ámeðan sending, sem skilað er til flutnings, er í vörzlum póststjórnarinnar, má sá, sem sendir, fá hana aptur eða koma því til leiðar, að hún verði send öðrum, en tiltekið var í upphafi, ef þessu verður við komið án þess að það verði afgreiðslu póstsins til fyrirstöðu, og sá, sem sendir, geti helgað sjer sendingunа. Pósthúsið getur þar að auki heimtað tilhlýðilega kvittun fyrir því, að sendingunni sje skilað aptur, nema því að eins að þess eigi þurfi við fyrir þá sök, að kvittun þeirri, sem póststjórnin hefir áður gefið, verði skilað aptur.

Ef sendingunni er skilað aptur, áður en hún er komin af stað frá pósthúsi því, þar sem hún var afhent, skal að eins endurgoldið það, sem borgað var fyrir frímerki, þegar þess er krafizt, að sendingunni sje skilað aptur, og því að eins að ekki sje búið að setja frímerki á sendinguna fyrir sama verð. Frímerki, sem búið er að líma á, en eigi þegar eru ónýtt, skal ekki ónýta, þegar það er heimtað, að sendingunni sje skilað aptur.

Þegar það annars kemur fyrir, að sendingu sje skilað aptur, skal sá, sem sendir, greiða fullt burðargjald eptir taxtanum o. s. frv. 1872. 3. Maj.

19. gr. Sjerhver sending skal flutt með fyrsta pósti frá þeim stað, þar sem henni er skilað til flutnings, nema því að eins að sá, sem sendir, hafi ritað á sendinguna, að hann beinlínis heimti, að hún sje flutt á annan hátt; þó skal hjer gæta þess, sem nákvæmar er fyrir mælt að framan í 13. gr. 3. a.

Þar sem nefndur er fyrsti póstur, þá er það svo að skilja, að ekki sje að eins átt við hinn venjulega póst, sem fer yfir land, heldur einnig þann póst, sem póststjórnin lætur flytja með skipum, samkvæmt tilsk. um póstmál 6. gr.

Póstsendingar skal flytja þá leið, sem póststjórnin leggur pósthúsunum fyrir, nema því að eins að sá, sem sendir, riti á sendinguna, að hún skuli fara aðra leið, og skal þá þessu fylgt, sem unnt er. Um það, hverja leið sendingarnar eru látnar fara, skulu pósthúsin fara beint eptir utanáskriptinni, ef hún segir nægilega skýrt frá (enda þótt sá, sem sendir, t. a. m. hafi beinlínis getið rangt til um pósthús), nema því að eins að móttökumaðurinn sjerstaklega hafi mælzt til þess við hlutaðeiganda pósthús, að sendingin verði flutt aðra leið. Ef utanáskriptin segir ekki nægilega skýrt frá, skal pósthúsið fara eptir þeim leiðarvísi, sem gefinn er af póststjórninni.

Verði tekið eptir því við flutninginn eða afgreiðsluna, að innsigli eða umbúðir á brjefsendingu eða peningasendingu hafi losnað, eða orðið fyrir svo miklum skemmdum, að innihaldið verði tekið út, skal hlutaðeigandi póstþjónn, ef innsigli er brotnað, loka brjefinu með póstinnsigli, sem þó verður að koma fyrir þannig, að enn megi sjá skemmdirnar, og í hinu tilfellinu skal hann láta aðrar umbúðir utanum sendinguna eða lúka fyrir hana á ný, þó þannig, að gömlu umbúðirnar sjeu látnar vera á, og skal hann, ef unnt er, hafa kallað mann

1872. til vitnis um þetta á undan. Í báðum tilfellnm skal
3. Maj. gjöra athugasemd um það, sem gjörzt hefir, og rita hana á sendinguna.

20. gr. Sendingar þær, sem póststjórnin hefir tekið við til ráðstöfunar, skal hún láta flytja til þess pósthúss (póststofunnar í Reykjavík, pústafgreiðslustaðar eða brjefhirðingastaðar), sem vísað er til, og skal skila þeim þar þeim manni, sem við á að taka, eða þeim, sem á tilhlýðilegan hátt sannar, að hann hafi umboð hins til að veita sendingunni móttöku. Þegar dæma skal nm, hvort heimildin sje gild, skulu póstþjónar fara eptir hinum almennu reglum, sem nm það gilda, og ef þeir eru í nokkrum efa, mega þeir heimta skriflegt umboð. *Ef* vísað er á sendingunni til fleiri, má skila henni hverjum þeirra sem vera skal.

Sje það efasamt til hvers sendingin á að fara, af því að fleiri eru með sama nafni, á hlutaðeigandi pósthús að láta einhvern af þeim, sem haldið er að vísað sje til, opna sendinguna í viðurvist póstþjóns, til þess að reyna til af dagsetningn eða undirskript að fá vissu fyrir því, hver sje rjettur móttökumaður.

Póststjórnin er ekki skyld að skila ábyrgðar-brjefum, peningabrjefum og böggulsendingum, fyr en hún hefir fengið tilhlýðilega kvittun hins rjetta móttökumanns. Kvittun þessa má heimta annaðhvort með því móti, að móttökumaðnr riti nafn sitt með bleki í bækur póststjórnarinnar á þeim stað, sem til þess er ætlaðnr, eða þannig, að móttökumaður sjálfur gefi reglulega kvittnn. Ef ekki er skrifað undir í augsýn þess póstþjóns, er ljet sendingnna af hendi, má heimta, að tveir vitundarvottar staðfesti undirskriptina.

Ef móttökumaðnr krefst þess, er sá póstþjónn, sem afhendir sendingu, skyldur til að vera til staðar þangað til, að hið ytra ásigkomulag sendingarinnar getur orðið rannsakað í angsýn hans, og peningar taldir, að því leyti, er snertir peningasendingn og peningarnir hafa verið taldir, er henni var skilað til flutnings.

Póstþjónar eru ekki skyldir að afhenda póstsendingar, sem greiða á fyrir eptir á burðargjald eða borgun fyrir umbúðir o. fl., fyr en búið er að borga þessi gjöld, sem skulu vera rituð með greinilegum tölustöfum framan á sendinguna, og burðareyrir tiltekinn í dönskum skildingum. Póststjórnin er ekki skyld að gefa sjerstaklega kvittun fyrir borgun sem greidd er af móttökumanni nema í þeim tilfellum, sem getið er í 16. grein hjer að framan. Umkvörtunum yfir því, að of mikið hafi verið heimtað, skal fylgja umslagið eða sú hlið af brjefinu, er tilvísunin er rituð á. 1872. 3. Maj.

Sá, sem skorast undan að taka við sendingu, sem til hans á að fara, skal lýsa því yfir, þá er sendingin er afhend honum, og skal hann jafnframt skila henni aptur óopnaðri og óskemmdri. Á sama hátt má sá, sem fyrir hönd annars hefir tekið við sendingu, skila henni aptur, án þess það þurfi að gjöra um leið og hún er afhent.

Póstsendingum, sem ranglega eru afhentar, má viðtakandi skila aptur á hvert pósthús, sem vera skal.

Póststjórnin borgar aptur það gjald, sem viðtakandi hefir greitt fyrir sendingar, sem hún tekur við aptur.

Pósthúsin eru skyld til, eptir beiðni þess, er sendir, eða þess, sem við á að taka, að senda póstsending, sem vísað er þangað, á annan stað með fyrsta pósti, sem fer eptir að beiðnin er komin til þeirra. Í öðrum tilfellum, er pósthúsin vita með vissu, að sá, sem taka á við sendingu, er farinn burtu, og hvar hann er, eru þau sömuleiðis skyld til, eptir því, sem þau álíta henta, að senda til hans þær sendingar, sem til hans eru komnar, ef þeim eigi verður skilað neinum þar á staðnum, sem hefir heimild til þess að taka við þeim. Ef breyta þarf utanáskript eða merkja sendingu, þegar hún fer lengra, skal gjöra það borgunarlaust.

21. gr. Svo má álíta, að póstsendingu verði ekki komið til skila:

1872. 3. Maj.

a. þegar, sá, sem vísað er til, skorast undan að taka við henni,

b. þegar póststjórnin hefir ekki getað spurt þann upp, sem vísað er til, og

c. þegar sendingar hafa legið 6 mánuði, án þess að verða sóktar.

Jafnskjótt og það er álitið, að póstsendingu verði ekki til skila komið, skal hún send aptur á það pósthús, þar sem henni var skilað til flutnings, og skal þess jafnframt getið, fyrir hverja sök henni hafi ekki verið komið til skila.

Það er skylda pósthússins á þeim stað, þar sem sendingu er skilað til flutnings, að sjá um, að bæði þær sendingar, sem getið var um, og aðrar sendingar, sem einhverra orsaka vegna ekki hefir orðið komið til skila þar á staðnum, eða ekki hafa orðið sendar þaðan, verði fengnar aptur þeim, er sendu, svo fljótt, sem unnt er, ef komizt verður að því, hverjir sent hafa, án þess að opna sendingarnar. Þegar þeim er skilað aptur, skal fara eptir hinum almennu reglum um afhending póstsendinga, þannig að þann, sem sendi, skal í þessu tilfelli álíta sem móttökumann (samanbr. 14. gr. 5).

Verði sendingum þeim, sem ekki verður komið til skila, ekki heldur komið til þess, sem sendi, skal senda þær póstmeistara áleiðis til landshöfðingja, sem lætur tvo áreiðanlega menn, sem hann sjerstaklega kveður til þess, opna þær og rannsaka; skulu menn þessir hafa unnið eið að því, að þeir ekki viljandi skuli lesa annað af hinu skrifaða innihaldi sendingarinnar, en dagsetning og undirskript. Sendingar þær, sem ekki þegar er búið að bjóða þeim, sem sendu, eða sem fyrst komizt verður að með því að opna þær, eins og sagt er, hverjir sent hafi, skal senda undir innsigli landshöfðingja til þess, sem sendi, og skrifað utan á til hans, svo þeim verði komið til hans, ef unnt er, eptir hinum almennu reglum, sem getið er að framan.

Sendingar þær, sem eptir þeim reglum, sem getið er að framan, ekki hefur orðið komið til þess, sem vísað er til, eða þess, sem sendi þær, skal geyma undir innsigli landshöfðingja á póststofunni í Reykjavík, og skulu þær liggja þar, svo þær verði sóktar samkvæmt hinum almennu reglum um afhending póstsendinga. 1872. 3. Maj.

þeim sendingum, sem loksins verða eptir og eigi verður komið til skila, og sem ekki verða seldar póstsjóði í hag samkvæmt 15. gr. í tilsk. um póstmál, skal eyða, þegar þær hafa legið þar að minnsta kosti í 6 mánuði; skal þetta gjört einusinni á ári hverju með umsjón þeirra manna, sem til þessa eru settir og nefndir eru að framan.

Póstþjónar skulu sjá um, að óviðkomandi menn fái ekki vitneskju um, frá hverjum eða til hverra póstsendingar komi eða fari af stað, nema það eingöngu sje til þess að greiða fyrir flutningi þeirra, og skulu þeir því varðveita póstsendingar þannig, að enginn óviðkomandi komist að þeim.

22. gr. þegar leysa skal úr því spursmáli, hvort póststjórnin sje skyld til að greiða skaðabætur, og um stærð þeirra, skal einkum til greina tekið, að það sje nægilega sannað:

a. að nokkur, sem til þess hefir heimild, hafi tekið til flutnings fyrir hönd póststjórnarinnar sendingu, sem glatazt hefir og sem ekki hefir verið rituð í bækur póststjórnarinnar;

b. þegar vart verður við, að nokkuð vantar í peningasendingu, sem póststjórnin hefir talið, er sendingunni var skilað til flutnings,

að sannað verði, hvað vanti, í viðurvist þess póstþjóns, sem afhenti sendinguna;

c. þegar vart verður við, að nokkuð vanti í peningasendingu, sem póststjórnin eigi hefir talið í, er sendingunni var skilað til flutnings,

að hið ytra ásigkomulag sendingarinnar sje rannsakað í augsýn þess póstþjóns, sem afhenti

1872.
3. Maj.

hana, og að það með því verði sannað, hvort umslagið, hinar ytri umbúðir eða innsiglin hafi verið skemmd, og með hverju moti, og

að búið hafi verið að öllu leyti um innihaldið og slegið utan um það samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 13. gr. 2 og 3;

d. þegar vart verður við, að eitthvað vanti í öðrum böggulsendingum, að þær hafa orðið fyrir skemmdum eða um þær hafi breytzt,

að sendingin, þá er henni var skilað, hafi verið rannsökuð í augsýn þess póstþjóns, er skilaði henni, og að með því hafi verið sannað, að hve miklu leyti umbúðirnar, það sem bundið var um eða innsiglin hafi verið sködduð, eða viktin rýrnuð, og

að um sendingnna hafi verið búið, innsigli sett, bundið um hana o. s. frv., alveg samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 13. gr. 3., að svo miklu leyti, sem póststjórnin ekki hefir getað tekið eptir því, þá er sendingunni var skilað til flutnings;

e. þegar skemmdir á innihaldi almennra böggulsendinga hafa hlotizt af töf,

að þessi töf hafi verið póststjórninni að kenna, og

að innihaldið, er sendingunni var skilað, hafi verið þess eðlis og svo á sig komið, að hún hefði komizt óskemmd þangað sem hún átti að fara, ef töfin hefði ekki átt sjer stað.

f. þegar heimtaðar eru skaðabætur fyrir böggulsendingar, sem ekki eru peningar í, getur póststjórnin heimtað, að hlutaðeigandi skuli færa sönnur á það, sem hann hefir sagt um stærð skaðans, ef svo ber undir með því, að 1 eða 2 óvilhallir menn, sem vit hafa á því, meti skaðann.

Sá, sem sendir, eða sá, sem vísað er til á sendingu, skal bera upp bótakröfu sína annaðhvort skriflega fyrir landshöfðingja, eða munnlega eða skriflega fyrir pósthúsinu á þeim stað, er sendingin fer frá, eða á

þeim stað, sem hún á að fara til. Frestinn til þess að koma fram með kröfu til skaðabóta á tjeðan hátt, ef henni á að verða gaumur gefinn, skal telja frá þeim degi, er sendingin var látin á póstinn. Þegar sendingu vantar, skal pósthúsið á þeim stað, er hún átti að fara til, jafnskjótt og sjeð verður, hver við átti að taka, við fyrsta tækifæri skýra honum frá því, og, ef komið er tilvísunarbrjef, fá honum það í hendur. 1872. 3. Maj.

Þegar búið er að skýra skaðabótamálið þannig, að póststjórnin geti ákveðið upphæð bótanna, skal hún svo fljótt sem unnt er goldin á því pósthúsi, sem næst er heimili hlutaðeiganda, eða sem hann sjerstaklega hefir tekið til. Við sama tækifæri skal borga honum aptur þau frímerki eða þann burðareyri, sem greiddur er, ef sjálf sendingin er týnd. Póststjórnin greiðir ekki, hvernig sem á stendur, vöxtu af því fje, sem henni þannig ber að borga.

Sá, sem póststjórnin býður skaðabætur að nokkru leyti fyrir venjulega böggulsendingu, sem verð beinlínis er tilgreint á, má í stað þess að taka við tilboði þessu, heimta, að verðið, sem tilgreint var, verði endurgoldið honum allt, gegn því að afsala póststjórninni sendinguna til fullra umráða.

Ef póststjórnin hefir goldið skaðabætur, sökum þess að sending eða nokkur hluti hennar hefir glatazt, en það finnst aptur, sem goldið var fyrir, skal póststjórnin bjóða hlutaðeiganda hlutinn, gegn því að hann borgi aptur skaðabæturnar og það endurgjald, sem honum kann að vera greitt fyrir burðareyri.

23. gr. Það er skylda póststjórnarinnar, að annast um blöð og tímarit, sem pöntuð eru á pósthúsum, eptir þeim reglum, sem nú skal greina:

Umhirðing þessi skal vera í því fólgin:

1. að taka við beiðni frá þeim, er vilja gjörast fastir kaupendur, og jafnframt að taka við borgun, gjöra reikningsskil, og panta ritin hjá þeim, sem gefa þau út;

1872. 3. Maj.

2. að taka við exemplörunum, eptir því sem þau koma út og eru fengin póststjórninni, búa um þau, flytja þau og skila þeim.

Til flutnings á þeim skal nota hverja þá ferð, sem póststjórnin sendir brjef með.

Umhirðingin nær til allra blaða og tímarita, sem út koma á Íslandi, ef hvert einstakt númer eða hepti ekki vegur meir en 25 kvint.

Æski útgefandi, kostuaðarmaður eða sölumaður, að blað eða tímarit verði tekið til umhirðingar á þennan hátt, skal fyrir fram skýra póststjórninni skriflega frá:

a. nafni blaðsins eða tímaritsins;
b. fyrir hvað langan tíma áskriptin skuli vera skuldbindandi;
c. frá hvaða tíma telja skuli áskriptina;
d. hvað opt blaðið eða tímaritið eigi að koma út á hverju því tímabili, sem áskriptin er miðuð við;
e. verðinu fyrir áskrifendur þar sem ritið er gefið út, og sem ekki panta það hjá póststjórninni;
f. hvort útgefandi eða áskrifendur skuli greiða burðareyri undir þau exemplör, sem pöntuð eru hjá póststjórninni;
g. á hvaða pósthúsi exemplörunum verði skilað til flutnings;
h. hvern póststjórnin skuli álíta umboðsmann blaðsins eða tímaritsins, ef það ekki er sá, sem hefir undirskrifað skýrsluna.

Póststjórninni skal skriflega skýrt frá sjerhverri breytingu, sem verður á þessum greinum, svo fljótt, sem unnt er, og skal það, hvernig sem á stendur, gjört svo snemma, að hún geti farið eptir þessari breytingu á því næsta tímabili, sem áskript er miðuð við, við framkvæmd starfa þeirra, sem hún hefir á hendi í þessu skyni.

Póststjórnin skal síðan semja skrá yfir öll blöð og tímarit, sem hún hefir tekið að sjer umhirðing með, og sjá um, að eitt exemplar af skrá þessari, sem ávallt skal halda við, svo ekkert vanti í hana, liggi á öllum

pósthúsum almenningi til nota. Þar að auki skulu pósthúsin, þegar þess verður krafizt, munnlega láta til allar skýrslur um þetta efni. 1872. 3. Maj.

Burðareyrir undir blöð og tímarit er samkvæmt tilsk. um póstmál 9. gr. $^1/_4$ sk. fyrir hvert númer; þó skal að minnsta kosti greiða 4 sk. fyrir sending á þeim númerum, sem koma út á einum ársfjórðungi. Burðargjald skal telja fyrir hvert númer og hvert tímabil útaf fyrir sig, sem áskriptin er miðuð við, og þannig, að bæta skal við brot úr skildingum, svo það verði heilar tölur, og að eigi verður veittur neinn afsláttur á burðargjaldinu, þegar svo stendur á að fleiri númer af sama blaði verða flutt í einu. Aukanúmer skal ekki telja með, nema því að eins að tala þeirra á einu tímabili, sem áskript er miðuð við, fari fram yfir $^1/_8$ part af því, sem ætlazt er til að komi út á tímabilinu; þá hefir póststjórnin heimild til að heimta, að útgefendur eða aðrir, sem senda ritið, borgi eptir á $^1/_4$ sk. fyrir hvert aukanúmer, sem flutt er á þennan hátt. Ef póststjórnin hefir látið panta hjá sjer blað eða tímarit, sem alls ekki er komið út á því tímabili, sem við er átt, þótt sagt hafi verið til þess, má póststjórnin heimta af þeim, sem fram er kominn sem útgefandi eða hefir boðið mönnum til að skrifa sig fyrir ritinu, $^1/_3$ part af þeirri borgun, sem henni bar fyrir að taka ámóti áskrifendum og fl. á því tímabili. Ef blað eða tímarit hættir að koma út einhvern tíma á því tímabili, sem áskriptin var miðuð við, hefir póststjórnin heimild til, að reikna sjer burðargjald og fl. í rjettu hlutfalli fyrir hvern mánuð, sem ritið er komið út á. Ef áskrifendur eiga að borga burðargjaldið, skulu þeir greiða það ásamt með borguninni fyrir ritið sjálft, en eigi útgefandinn að greiða það, skal draga það frá, er reikningur er gjörður við hann um það, sem heimtað er saman hjá áskrifendum fyrir ritið.

Reikning þann, sem gjöra skal við hlutaðeiganda um það, sem póststjórnin hefir heimtað saman fyrir

1872. 3. Maj. ritið, skal gjöra fyrir hvert það tímabil, er áskriptin er miðnð við, á hinum síðustu 14 dögum tímabilsins á því pósthúsi, þar sem exemplörunum er skilað til flutnings. Sá, sem í hlut á, verður á þeim tíma að senda hlutaðeiganda pósthúsi reikning, sem stílaður er til pósthússins og skal þar tilgreind tala exemplaranna (annaðhvort fyrir hvern stað, þangað sem þau áttu að fara, eða í einu lagi), hvað póststjórnin eigi að greiða fyrir hvert exemplar, að kostnaðinum frá dregnum, og það, sem kann að vera borgað fyrir fram; því næst skal ávísa upphæð reikningsins í síðasta lagi innan 3 daga, frá því reikningurinn kom pósthúsinu í hendur. Vilji menn fá borgun fyrir fram einhvern tíma á því tímabili, sem áskriptin er miðuð við, verður að senda skriflega beiðni um það til pósthússins.

Hætti blað eða tímarit að koma út, má samkvæmt þeim reglum, sem getið er, senda reikninginn yfir borgun þá, sem póststjórnin hefir heimt hjá áskrifendum, þegar hið síðasta númer er komið út. Í reikningnum skal þess beinlínis getið, hvort nokkuð og þá hve mikið eigi að borga áskrifendum aptur af því, sem þeir hafa borgað fyrir allt tímabilið, er áskriptin var miðuð við. Slíka reikninga skal fyrst borga eptir nánari skipun póststjórnarinnar.

Sá, sem vill panta hjá póststjórninni blöð þau eða tímarit, sem standa á blaðaskránni (samanbr. að framan), skal um það leita til þess pósthúss, þar sem hann æskir, að blaðið eða tímaritið verði afhent. Panta má einnig rit fyrir eitt eða fleiri umliðin tímabil, sem áskript verður miðuð við; svo skal álitið, að blaðið eða ritið sje þá fyrst pantað, er full borgun er goldin á því pósthúsi, þar sem það er pantað.

Póststjórnin er ekki skyld til, að minna áskrifendur á, að borga eða endurnýja áskriptina o. s. frv., eða láta heimta saman borgunina; samt er það ekki bannað póstþjónunum, að minna áskrifendur á, að borga. Fyrir

borgun fyrir blöð skal gefa kvittun kauplaust, þegar þess er krafizt. 1872. 3. Maj.

Sá verður skoðaður sem áskrifandi, sem hefir látið bóka sig sem áskrifanda, er hann greiddi borgunina, án tillits til þess, hvort hann í raun og vern hefir gjört það fyrir sjálfan sig eða fyrir hönd annars. Þegar blað er pantað, eða seinna, má heimta, að annar en áskrifandi sje færður til sem móttökumaður.

Aðalbeiðnina um að blöð þau og tíðindi, er menn hafa skrifað sig fyrir á hinum ýmsu pósthúsum, verði útveguð, skal senda frá þeim með síðasta pósti, sem fer af stað þaðan fyrir byrjun þess tímabils, sem áskriptin er miðuð við. Þegar seinna verður beðið um að útvega rit eða blöð handa áskrifendum, skal það gjört með fyrsta pósti, sem fer af stað, eptir að menn hafa skrifað sig fyrir ritinu. Það pósthús, sem á að panta þau exemplör, sem menn hafa skrifað sig fyrir hjá útgefandanum, skal gjöra það skriflega innan 2 daga frá því, að það hefir fengið beiðni um, að þau verði útveguð.

Þau exemplör, sem pöntuð eru hjá útgefandanum, og menn hafa skrifað sig fyrir, má láta á póstinn, hvenær sem vera skal, þegar pósthúsið er opið til þess að taka við sendingum eða afhenda þær; þó verður exemplörunum, þegar útgefandinn ekki sjálfur sjer um umbúðir þeirra, að þau verði talin í sundur og skrifað utaná þau, eða þegar hann heimtar kvittun fyrir því, að hann hafi látið þau á póstinn, að vera skilað til flutnings í seinasta lagi 1 stundu fyrir þann tíma, sem tiltekinn er í 6. gr. sem hinn ýtrasti er öðrum sendingum skuli vera skilað, eigi þau skilmálalaust að verða send með fyrsta pósti.

Öll exemplör af blöðum og tímaritum, sem póststjórnin á að taka að sjer til flutnings sem slík, skulu, er þau eru látin á póstinn, vera brotin saman í form, sem hagfellt er til flutningsins. Aukablöð skulu lögð í aðalnúmerin, og númer, sem fyr eru komin út og fylgja

1872. með, er ný exemplör eru send í fyrsta skipti, skulu
3. Maj. vera brotin saman við þau.

Póststjórnin skal láta telja blaðabögglana i sundur, búa um þá og skrifa utan á þá; þó má leyfa útgefanda eða þeim, er sendir, að láta gjöra það sjálfur, eptir samningi við pósthúsið.

Í þeirri kvittun, sem útgefandi eða annar, sem sendir, getur krafizt, þá er blöðum eða tímaritum er skilað til flutnings, skal tilgreint nafnið, númer og ár, dagur og stund, er sendingunni er skilað, svo og tala exemplaranna, eða bögglanna og pósthúsanna, þangað sem ritið á að fara. Sje látið á póstinn smátt og smátt, skal gefa kvittun fyrir öllum exemplörunum í einu lagi.

Um það, hverja leið skuli senda blaðaböggla, um afgreiðslu þeirra, og afhending hinna einstöku exemplara til þeirra áskrifenda, sem í hlut eiga, skal farið eptir sömu reglum og um aðrar póstsendingar.

Sje póststjórnin yfir höfuð eigi fær um, að láta áskrifanda fá nokkurt númer af blaði eða tímariti, sem hann hefir pantað, borgar póststjórnin honum aptur allt það, sem hann hefir goldið fyrir það tímabil, sem áskriptin var miðuð við. Hætti dagblaðið eða tímaritið að koma út einhvern tíma á því tímabili, skal póststjórnin að því skapi greiða áskrifandanum aptur borgunina. Að öðru leyti greiðir póststjórnin engar bætur, hvorki þegar svo ber við að það er póststjórninni að kenna, að númer vantar og verði eigi útvegað, nje heldur þegar töf verður á með að panta blöðin, afhenda þau eða flytja, og póststjórninni verður gefin sök á því. Það er vitaskuld, að póststjórnin eigi tekur uppá sig neina ábyrgð áskrifendum eða öðrum móttökumönnum til handa fyrir það, sem útgefendum eða öðrum, sem senda ritið hefir yfirsjezt.

Þegar ekki liggur beint fyrir nein yfirsjón af hálfu póststjórnarinnar, skal hún ekki vera skyld til í þeim tilfellum, sem nú segir, að gjöra neina ráðstöfun að fyrrabragði til að útvega það, sem vantar:

a. ef eitthvað er áfátt við þau númer, sem komin eru út áður af þeim exemplörum, sem pöntuð eru hjá póststjórninni, og hún hefir orðið að biðja um eptir á;

b. ef eitthvað er áfátt við aukablöð, eða þau vanta alveg;

c. ef viðtakendur eigi segja til annara galla, sem póststjórnin sjálf ekki hefir tekið eptir, í síðasta lagi, er þeir taka við næsta númeri hjá póststjórninni.

Í öllum þessum tilfellum getur póststjórnin reyndar tekizt á hendur að leita til þess pósthúss, er sendingin er komin frá, og er það skylt til að reyna til að útvega það, sem vantar, en viðtakandi verður sjálfur að greiða kostnaðinn við það og borga burðareyri undir beiðnina og undir sendinguna. Ef eitthvað vantar á í öðrum tilfellum, skulu pósthúsin svo fljótt sem unnt er, og að svo miklu leyti. sem það yfirhöfuð verður útvegað hjá útgefandanum eða þeim, sem sendir, leitast við að ráða bót á því án kostnaðar fyrir áskrifanda eða móttökumann.

Verði pósthús, þar sem tekið er við sendingu, vart við einhvern galla, þegar blaðaböggull er opnaður, sem útgefandinn hefir búið um, og skrifað utan á, o. s. frv., getur hann ekki heimtað borgun fyrir að láta til númer í stað þess, sem vantar.

Sá, sem gefur út blöð og tímarit eða sendir þau, hefir að því, er snertir fyrirgreiðslu á þeim, að eins viðskipti við þau pósthús, þar sem exemplörin eru látin á póstinn.

Við fyrirgreiðslu þá, sem hjer er rætt um, skulu póstþjónar vera að öllu leyti óhlutdrægir, og mega þeir eigi gjöra neitt til þess að einstök blöð eða tímarit breiðist fremur eða síður út, en önnur; ekki mega þeir heldur í tilefni af þessari fyrirgreiðslu taka við nokkurri gjöf eða þóknun hjá útgefendum eða öðrum, sem senda ritið eða blöðin.

1872. 3. Maj. það skal bannað póstþjónum, þegar það ekki er gjört í embættis skyni, að opna á leiðinni blaðaböggla, sem eiga að fara á annan stað, eða á pósthúsinu, sem blöðin eða ritin eru látin inn á eða flutt til, að gefa óviðkomandi mönnum færi á, að komast að exemplörum þeim, sem öðrum eru ætluð. Sömuleiðis skal það bannað þeim mönnum, sem hafa póstþjónustu á hendi, að gefa nokkrum manni útífrá vísbendingu um, hverjir taka eigi við blöðum og tímaritum, eða hve mörg exemplör póststjórnin láti flytja af einhverju blaði eða tímariti.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Í dómsmálastjórninni, 3. dag maímánaðar 1872.

Bekjendtgjörelse om Postvæsenet paa Island.

§ 1. Postmesteren i Reykjavík förer under Landshövdingens (indtil videre Stiftamtmandens, jfr. Forordning om Postvæsenet paa Island af 26. Februar d. A. § 18) Overbestyrelse Tilsyn med samtlige Postexpeditörer og Brevsamlere.

I Forening med vedkommende Amtmand gjör han Indstilling til Landshövdingen om Besættelsen af Postexpeditörtjenesterne og drager Omsorg for den midlertidige Besörgelse af disse, naar Vakance indtræder. Kunne de nævnte Embedsmænd ikke blive enige om, hvem der bör konstitueres i en ledigværende Postexpeditörtjeneste, skal Amtmandens Mening forelöbig være den afgjörende.

Han antager Brevsamlere efter Kontrakt og med $^1/_2$ Aars Opsigelse efter vedkommende Postexpeditörs Indstilling.

Naar Saadant maatte anses nödvendigt og hans övrige Forretninger maatte tillade det, har han at foretage Reiser i Landet for at paase Tjenestens Udförelse og gjöre sig bekjendt med de lokale Forhold. Paa saadanne Reiser tilstaas ham 2 Rd. daglig i Diæter,

og godtgjöres hans Befordringsomkostninger efter indsendt og af Landshövdingen godkjendt Regning. 1872. 3. Maj.

I Forening med vedkommende Amtmand eller, forsaavidt Routen berörer flere Amter, vedkommende Amtmænd gjör han Forslag om Hoved- og Sidepostrouternes Indretning, Brevsamlingssteders Anbringelse paa disse samt nye Postrouters Aabning osv.

Han antager, ligeledes i Forening med vedkommende Amtmand, Postförere paa Hoved- og Siderouterne. I Tilfælde af Uoverensstemmelse i Anskuelserne skal den Amtmands Mening forelöbig være den afgjörende, i hvis Amt Postens Udgangssted er.

Han afgjör forelöbig alle saadanne Spörgsmaal vedkommende Tjenestens Udförelse ved Postexpeditionerne, som ikke kunne udsættes efter Indhentelsen af Landshövdingens Resolution.

Han affatter og indsender Regnskabet for hele det indre islandske Postvæsen til Landshövdingen, som foranstalter det revideret og derefter deciderer samme. Regnskabsaaret regnes fra 1. Januar til 31. December, og Regnskabet indsendes inden Udgangen af Januar Maaned hvert Aar. Postmesteren er derhos pligtig til inden 8 Dage efter hvert Fjerdingaars Udlöb at indsende til Landshövdingen et Uddrag af Regnskabet for det forlöbne Fjerdingaar. Han modtager Postexpeditionernes og Brevsamlingsstedernes Kassebeholdninger og optager dem i Postregnskabet.

Han drager Omsorg for, at Postexpeditörerne og Brevsamlerne ere forsynede med de fornödne Frimærker til Forhandling.

For de ham anbetroede Oppebörsler stiller Postmesteren fornöden Sikkerhed i saadanne Effekter, som af Landshövdingen maatte findes betryggende.

Postmesteren er pligtig til at holde Kontor, og fastsættes Kontortiden til 8 Timer daglig i de nærmeste 10 Dage förend Posternes ordinære Afgangsdage fra Reykjavík samt de 4 nærmeste Dage efter Posternes

1872. Ankomst dertil og i den övrige Tid af Aaret til 2 Timer
3. Maj. daglig, Sön- og Helligdage undtagne.

Postmesteren afgiver til Landshövdingen Indberetning om Alt, hvad der maatte passere af indgribende Betydning for Postvæsenet, og gjör Forslag om saadanne Forandringer i dettes Indretning, som maatte anses hensigtsmæssige til at fremme dets Udvikling og Forbedring. Ligeledes ledsager han eventuelle Andragender, Indberetninger, Forslag osv. fra Postexpeditörerne med sin Erklæring.

§ 2. Postexpeditörer ansættes paa efterfölgende Steder og lönnes aarlig med de nedenfor anförte Belöb, nemlig:

1.	Stykkisholm	35 Rd.
2.	Akureyri	35 —
3.	Isafjord	25 —
4.	Djupavog (Berufjord) . . .	25 —
5.	Bær i Bardastrands Syssel	20 —
6.	Egilstadir	20 —
7.	Seydisfjord	15 —
8.	Grenjadarstad	15 —
9.	Miklibær	15 —
10.	Sveinstadir	15 —
11.	Miklaholt	15 —
12.	Hjardarholt i Myra Syssel	15 —
13.	Völlur i Rangarvalla Syssel	15 —
14.	Kirkjubær Kloster	15 —
15.	Vestmannö	15 —

Endvidere oprettes forelöbig 54 Brevsamlingssteder med en aarlig Lön til Brevsamlerne af 5—10 Rd.

§ 3. Postexpeditörerne antages af Landshövdingen efter derom af vedkommende Amtmand og Postmesteren i Forening gjort Indstilling. De stille ikke Sikkerhed for de dem anbetroede Oppebörsler, hvorimod de aflægge Regnskab og indsende den eventuelle Beholdning for enhver expederet Post til Postmesteren i Reykjavík.

Foruden Besörgelsen af den lokale Post skal Postexpeditören före Tilsyn med, at Brevsamlerne i hans Distrikt udföre Forretningerne paa foreskreven Maade. Han skal gjöre Indstilling til Postmesteren om Besættelsen af ledigværende Brevsamlerbestillinger og er berettiget til at tilstaa Brevsamleren Reisetilladelse paa kortere Tid, i det Höjeste 14 Dage, imod at der drages Omsorg for Forretningernes uforstyrrede Gang under den Paagjældendes Fraværelse. 1872. 3. Maj.

Postexpeditören skal kun gjennem Postmesteren staa i Forbindelse med Overbestyrelsen; alle Andragender, Indberetninger, Forslag osv., Postvæsenet vedkommende, som han maatte have at rette til Landshövdingen, skal han derfor indsende gjennem Postmesteren. Til denne skal han gjöre Forslag om saadanne Forandringer i Postvæsenet, som han maatte anse for hensigtsmæssige til dets Udvikling og Forbedring, og skal ligeledes til ham indberette, naar Postförerne eller Brevsamlerne maatte gjöre sig skyldige i Uorden og Uregelmæssighed, der maatte have en skadelig Indflydelse paa Tjenestens Gang.

Postexpeditören er med Hensyn til Forretningsförelsen i det Hele taget nnderlagt Postmesteren og navnlig, forsaavidt angaar alle saadanne Spörgsmaal, om hvilke der ikke foreligger udtrykkelig Forskrift eller Vejledning i den ham af Overbestyrelsen givne Instrnx, og have uvægerlig at fölge Postmesterens Ordre i saa Henseende. Skulde han finde denne mindre hensigtsmæssig, kan han vel gjöre Indsigelse derimod, men bör dog forelöbig efterkomme den givne Ordre, og, anser han sig ved den af Postmesteren derefter tagne Bestemmelse for bröstholden eller tror han, at Forretningerne ville lide derunder, maa han gjennem Postmesteren indstille Sagen til Landshövdingens Afgjörelse.

Saa ofte Saadant forlanges, har han at fremlægge sine Böger osv. til Postmesterens Eftersyn.

1872. Tilladelse til Reise i Landet skal han söge hos
3. Maj. Postmesteren, til Reise udenfor Landet hos Landshövdingen; dog kan han i paatrængende Tilfælde tiltræde Reisen strax, imod at Indberetning derom gjöres til Postmesteren, og maa han i alle Tilfælde selv drage Omsorg for, at Postforretningerne kunne i hans Fraværelse blive besörgede af en paalidelig Person paa hans Ansvar.

§ 4. Brevsamlerne antages efter vedkommende Postexpeditörs Indstilling af Postmesteren paa Kontrakt og $^1/_2$ Aars Opsigelse.

Brevsamleren er pligtig til med enhver til den ham foresatte Postexpedition expederet Post at aflægge Regnskab for de af ham oppebaarne Postintrader og indsende den eventuelle Beholdning. Han har paa Timesedlen at afskrive Postens Ankomst- og Afgangstid og skal drage Omsorg for, at Posten ikke opholdes længere, end fornödent gjöres. Forövrigt har han at modtage og udlevere samt eventuelt afsende Postforsendelserne i Overensstemmelse med den ham tilstillede Vejledning,

Han staar kun gjennem den ham foresatte Postexpeditör i Forbindelse med Postmesteren i Reykjavík. Andragender, Indberetninger, Forslag osv. til denne indsendes derfor kun gjennem vedkommende Postexpeditör.

Tilladelse til Reise paa kortere Tid, i det Höjeste 14 Dage, skal han söge hos vedkommende Postexpeditör, paa længere Tid hos Postmesteren; dog kan han i paatrængende Tilfælde tiltræde Reisen strax, imod at Indberetning derom gjöres til Postexpeditören, og maa han i alle Tilfælde drage Omsorg for, at en paalidelig Person i hans Fraværelse og paa hans Ansvar kan besörge de mulig forefaldende Postforretninger.

§ 5. De til Postens Fremförelse nödvendige Postförere antages af Postmesteren i Forening med vedkommende Amtmand (§ 1) efter Kontrakt, i hvilken

maa fastsættes Befordringsmidlerne, Afgangstiden, Vejen, der skal passeres, Hviletiden og Hvilestederne, hvor der skal vexles Post, Befordringstiden, Betalingsvilkaarene, og paa hvor lang Tid Kontrakten er indgaaet (mindst paa 1 Aar). 1872. 3. Maj.

Det maa endvidere ved Kontrakten, under Straf af nærmere fastsatte Böder, der bestemmes til visse Kvotadele af den omkontraherede Betaling for Touren, og i Gjentagelsestilfælde af öjeblikkelig Afskedigelse, strengt forbydes Postförerne at medtage Nogetsomhelst udenfor Postkasserne eller Posttaskerne.

Afgaar Postföreren ikke til den fastsatte Tid, er Befordringsmidlet ikke af foreskreven Beskaffenhed, har han uden skjellig Grund passeret en anden Vej end den fastsatte, er han uden tilstrækkelig Aarsag forsinket underveis eller har opholdt sig for længe paa et Sted, eller har han overhovedet handlet imod nogen af de i Kontrakten fastsatte Bestemmelser, ifalder han en i Kontrakten nærmere fastsat Böde. Have derimod Naturforhold eller andre ham utilregnelige Aarsager været Skyld i, at han har maattet afvige fra de ved Kontrakten indgaaede Betingelser, maa han for at undgaa Ansvar godtgjöre Tilstedeværelsen af disse Aarsager ved en troværdig Mands Attest, der bliver at afgive til den nærmeste Postexpedition.

Der medgives Postföreren en Styk-, Time- og Vægtseddel, der vil være at paategne paa enhver Postexpedition og ethvert Brevsamlingssted, han berörer.

De kontraktmæssig vedtagne Böder dikteres Postföreren af Postmesteren; dog er han berettiget til at indanke Sagen til Landshövdingens Afgjörelse.

Til de Breve, som Beboerne maatte önske at afgive til Postföreren underveis paa dennes Reise, medförer han en med Postskilt forsynet Taske, der aabnes paa enhver Postexpedition og ethvert Brevsamlingssted, han berörer. Det nævnte Postskilt tjener Postföreren til Legitimation.

1872.
3. Maj.

§ 6. Forsendelsen finder Sted:

a) mellem Postexpeditionerne indbyrdes og mellem disse og Postkontoret i Reykjavik i dertil indrettede Kasser, forsynede med Laag, til hvilke Kasser kun Expeditörerne ere i Besiddelse af Nögler;

b) mellem Brevsamlingsstederne og de nærmeste tvende Postexpeditioner (eller Postkontoret i Reykjavík) i Tasker, forsynede med Laas, til hvilke kun Postföreren og de vedkommende Postexpeditörer have Nögle.

Desforuden medförer Postföreren en Taske, hvori de underveis mellem Poststederne modtagne löse Breve kunne nedlægges. Disse udtages da paa förste Poststed, hvortil han kommer, og behandles der paa foreskreven Maade.

For at kunne blive afsendte med förste Post maa Forsendelserne være indleverede sildigst 2 Timer forinden Postens Afgang fra Postkontoret, 1 Time forinden Afgangen fra Postexpeditionerne og $1/2$ Time forinden Afgangen fra Brevsamlingsstederne.

§ 7. Der etableres 3 Hovedpostrouter, nemlig:

I. mellem Reykjavík og Isafjord over Stykkisholm,

II. mellem Reykjavík og Djupavog (Berufjord) over Akureyri,

III. mellem Reykjavík og Djupavog (Bernfjord) over Kirkjubær Kloster.

Den under I nævnte Post (Vesterlandsposten) skal lægge Vejen over:

Mosfell (Kjos Syssel),
Saurbær (Hvalfjardarströnd, Borgarfjords Syssel),
Hjardarholt (i Stafholtstungerne), Stadarhraun } (Myra Syssel),
Miklaholt (Hnappadals Syssel),
til
Stykkisholm;
og videre over
Breidabolstad paa Skogarströnd (Snæfellsnes Syssel),

1872. 3. Maj.

Kvennabrekka
Hjardarholt } (Dala Syssel),

Bær í Reykholasveit (Bardastrands Syssel),

Vatnsfjord i Isafjords Syssel

til

Isafjord.

Den under II nævnte Hovedpost (Nord- og Österlandsposten) skal lægge Vejen over:

Mosfell,

Saurbær,

Hjardarholt
Hvammur i Nordurardal } (Myra Syssel),

Melar (Stranda Syssel),

Thoroddsstad
Stadarbakki
Lækjamot
Sveinstadir
Reykir
Bolstadarhlid } (Hunavatns Syssel),

Vidimyri
Miklibær } (Skagafjords Syssel),

Steinstadir
Fridriksgava } (Öfjords Syssel)

til

Akureyri

og derfra videre over

Hals
Ljosavatn
Grenjadarstad
Reykjahlid
Grimstadir } (Thingö Syssel),

Egilstadir i Norder Mula Syssel

til

Eskefjord,

Heydalir,

Djupavog.

1872. Den under III nævnte Hovedpost (Sönderlands-
3. Maj. posten) skal lægge Vejen over:

Hraungerdi (Arnes Syssel),

Völlur } (Rangarvalla Syssel),
Skogar

Fell í Dyrhola Hrepp } (Vester Skaptafells Syssel),
Myrar

til

Kirkjubær Klóster

og derfra videre over

Sandfell
Kalfafellsstad
Bjarnanes
Stafafell } (Öster Skaptafells Syssel)

til

Djupavog.

§ 8. Forelöbig etableres fölgende Siderouter:

a. Gullbringa Syssel Posten mellem Reykjavík og Keflavik over Havnefjord og Kalfatjörn;

b. Bardastrands Syssel Posten mellem Bær í Reykholasveit og Bildudalur over Brjamslæk;

c. Stranda Syssel Posten mellem Bær og Stadur í Steingrimsfjord;

d. Snæfellsnes Syssel Posten mellem Miklaholt og Budir over Stadastadur;

e. Isafjords Syssel Posten mellem Isafjord og Thingeyri ved Dyratjord over Holt i Önundarfjord;

f. Skagastrands Posten mellem Sveinstadir og Holanes over Hjaltabakki og Höskuldstadir;

g. Höfdastrands Posten mellem Miklibær og Hofsos over Hjaltastadir og Vidvik;

h. Thingö Syssel Posten fra Grenjadarstadur til Saudanes over Husavik, Skinnastadir og Prestholar;

i. Norder Mula Syssel Posten fra Egilsstadir over Fossvöllur til Vopnafjords Handelssted;

k. Sönder Mula Syssel Posten fra Egilsstadir til Seydisfjord;

l. Vestmannö Posten fra Völlur til Kross i Rangarvalla Syssel. 1872. 3. Maj.

Paa samtlige i § 7 og i nærværende Paragraf nævnte Poststeder oprettes, forsaavidt de ikke ifölge § 2 ere Postexpeditioner, Brevsamlingssteder.

§ 9. Paa ethvert Brevsamlingssted, Postexpedition samt Postkontoret i Reykjavík skal der til Publikums Afbenyttelse henligge et Exemplar af Forordningen om Postvæsenet og af nærværende Bekjendtgjörelse, der desnden vil kunne erholdes tilkjöbs paa enhver Postexpedition og Postkontoret for 8 Sk. pr. Exemplar.

Forandringer i og Tillæg til Bekjendtgjörelsen ligesom ogsaa Oprettelse, Nedlæggelse eller vigtige Forandringer af regelmæssige Poster offentliggjöres paa den for deslige Bestemmelser hensigtsmæssigste Maade, navnlig gjennem Bladene og ved Fremlæggelse paa alle Poststeder. De Bestemmelser om Postens Benyttelse, der tilstilles Posthusene fra Postbestyrelsen, skulle dog være gjældende, selv om de endnu ikke ere offentliggjorte, imod at de paa Forlangende forevises Vedkommende.

Det er Postbetjentenes Pligt paa Forlangende saavidt muligt at give mundtlig Oplysning og Vejledning med Hensyn til Posternes Afbenyttelse, naar Saadant kan ske, uden at de övrige Postforretninger derved utilbörlig forstyrres eller forsinkes.

Ved den for Posterne anförte Afgangstid forstaas den tidligste Tid, Afgangen kan finde Sted, idet Postvæsenet forbeholder sig at lade Afgangen ske senere for at afvente andre Poster, ligesom denne selvfölgelig ogsaa vil kunne forsinkes ved Naturforhold eller deslige. Paa Mellemstationerne afhænger Posternes Afgangstid af deres Ankomst til Poststedet, da deres Ophold paa dette maa være saa kort som muligt.

Det paaligger ikke Postexpeditörerne eller Brevsamlerne at holde nogen bestemt Kontortid, men de

1872. 3. Maj. ere pligtige til at vise Publiknm al mulig Imödekommen baade med at modtage Postforsendelser, der indleveres til Forsendelse med Posterne, og med at ndlevere saadanne, der ere ankomne med Posterne, til Vedkommende.

§ 10. Postvæsenet paatager sig ikkun at fremföre Postforsendelserne til det Poststed, hvortil de ere adresserede, og dersteds at udlevere dem til Adressaterne, som selv have at sörge for Forsendelsernes Afhentning. Saavidt ske kan uden Udgift for Postvæsenet, ere dettes Betjente imidlertid forpligtede til at meddele vedkommende Adressater Underretning om, at Postforsendelserne ere ankomne til dem; ligeledes ere de forpligtede til, naar Modtagere af deslige Forsendelser have anmodet dem om at besörge disse afleverede til dem for deres egen Regning, at foranstalte det i saa Henseende Fornödne.

§ 11. Postvæsenet modtager, befordrer og afleverer i Henhold til de nedenanförte Regler Breve, Pengebreve og Pakkesager mellem alle Postexpeditioner og Brevsamlingssteder i Landet samt til og fra Postkontoret i Reykjavík.

Endvidere paatager Postvæsenet sig Besörgelsen af Lokalforsendelser, ɔ: Forsendelser, som indleveres til et Posthus for derfra at udleveres til Adressater, der bo i dette Posthuses eget Distrikt, og som afhente deres Postsager der. For saadanne Lokalforsendelser erlægges Halvdelen af de i Forordning om Postvæsenet for almindelige Forsendelser fastsatte Portobelöb og Gebyrer, medens de i alle andre Henseender ere samme Regler undergivne som disse.

§ 12. Til de Gjenstande, der ere aldeles udelukkede fra Postbesörgelse (Forordning om Postvæsenet § 4) henregnes navnlig Forsendelser med Krudt, Fyrværkerigjenstande, Knaldsölv, Skydebomuld, Fosfor, alle Arter af Svovlstikker, Skedevand, Svovlsyre, Saltsyre, andre ædende Syrer, Nafta, Sprængolie og ladte Skydevaaben.

Opstaar der Mistanke om, at en Forsendelse indeholder Gjenstande, hvis Befordring er forbunden med Fare, ere Postvæsenets Betjente berettigede til at nægte Modtagelsen eller standse Befordringen samt forlange, at Afsenderen, for at Forsendelsen kan blive besörget, ved skriftlig Angivelse af Indholdet skal oplyse, at dette ikke er af en farlig Beskaffenhed. 1872. 3. Maj.

Blive Forsendelser med farligt Indhold modtagne til Postbesörgelse, fordi Indholdet er fortiet eller falsk angivet, og der derved opstaar nogen Skade, er Afsenderen forpligtet til at erstatte Postvæsenet ikke alene de Belöb, dette mulig skal udrede i Erstatning for andre ved saadan Leilighed beskadigede Postforsendelser, men ogsaa Skade, som derved tilföjes Lokaler, Rekvisiter, Transportmidler osv.

Saavel de ovenomhandlede farlige Sager som andre fra Postbesörgelse aldeles udelukkede Gjenstande (Gjenstande, hvis Ydre frembyder noget Ulovligt, Usömmeligt eller Fornærmende, ildelugtende Gjenstande) kunne, forsaavidt de ere modtagne af Postvæsenet, forlanges snarest mulig afhentede af Afsenderen, naar det ikke er nödvendigt strax at tilintetgjöre dem. Kan Afsenderen ikke findes, eller undlader han at efterkomme Postvæsenets Opfordring til at afhente Sagerne, ville disse efter vedkommende Postfunktionærs Bestemmelse enten blive tilintetgjorte eller bortsolgte. Afsenderen vil i saadanne Tilfælde altid være forpligtet til at tilsvare den fulde taxtmæssige Porto for Forsendelsen, forsaavidt Portoen ikke dækkes ved det ved Salget indkomne Belöb.

§ 13. Om en Postforsendelse skal henföres til »löse Breve«, »Pengebreve« eller »Pakkesager«, beror paa dens ydre eller udtrykkelig angivne Beskaffenhed; men Afsenderen kan ikke fordre, at en Forsendelse, der efter sin Beskaffenhed henhörer til Brevpostsager, skal befordres som Pakkepostforsendelse eller omvendt.

1872. 3. Maj.

1. Gjenstande, der önskes henregnede til »löse Breve«, skulle have en flad Form; de maa ikke være tykkere end 1 Tomme og ikke större end en Folioside af et almindeligt Ark Skrivpapir. Med Hensyn til Formen og Tykkelsen kan der tilstedes Undtagelse i Henseende til saadanne Forsendelser, der omhandles i Forordn. om Postvæsenet § 8 a, Nr. 2.

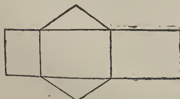
   Enhver Brevforsendelse, der önskes behandlet som »anbefalet Brev«, skal paa Forsiden (Adressesiden) tydelig være paategnet »Anbefales«, »Rekommanderes« eller »NB«.

2. For at en Forsendelse skal kunne afgaa som »Pengebrev«, maa den i Omfang ikke være större end et almindeligt Brev. Ethvert Pengebrev skal derhos paa fölgende Maade være indpakket, konvoluteret og forseglet:

   a. Forinden Pengene og Værdipapirerne nedlægges i Konvoluten, skulle de være indpakkede i Konceptpapir eller andet ligesaa stærkt Materiale, der er lagt saaledes, at det paa alle Sider slutter tæt om hele Indholdet.

   b. Konvoluten skal bestaa af Konceptpapir eller andet ligesaa stærkt Materiale. Den skal, naar den er udslaaet, have Form som hosstaaende Tegning A og, naar den er sammenlagt og forseglet, som Tegning B, og være af en saadan Störrelse, at den slutter tæt om Indholdet paa alle Sider.

A.

B.

c. Der skal fra Afsenderens Side være paatrykt ethvert Pengebrev, der indleveres, uden at Belöbet skal eftertælles, 5 Laksegl, der anbringes, saaledes som paa Tegningen B er antydet. Paa Pengebreve, hvis Indhold eftertælles ved Indleveringen, anbringes derimod 3 private Segl og 2 Postsegl. 1872. 3. Maj.

Intet Pengebrev maa af Mönt indeholde mere end 4 Rd. i Enkelt- eller Dobbeltdalere, 80 Sk. i Markstykker, 12 Sk. i Firskillinger, 3 Sk. i Enesteskillinger, 1 Halvskilling og i Guldmönt 25 Rd.

Forsendelser, der blot have Paategning om at indeholde Papirer lydende paa en vis Sum, men paa hvilke der ikke findes en formelig Værdiangivelse, betragtes ikke som Pengebreve.

3. Med Hensyn til Pakkesager (hvortil ogsaa henregnes saadanne Mönt- og Værdiforsendelser, der ikke kunne betragtes som Pengebreve) gjælde fölgende Regler:

a. For at en Pakkeforsendelse skal kunne forlanges besörget af Postvæsenet, maa dens Længde ikke være mere end 18 Tommer og dens Höide og Brede ikke mere end 9 Tommer samt dens Vægt ikke overstige 5 Pund.

Vægtbestemmelsen gjælder dog ikke med Hensyn til Möntforsendelser, der modtages til Besörgelse, naar Vægten ikke overstiger 16 Pund. Naar Posterne paa Grund af Aarstiden maa fremföres til Fods, modtager Postvæsenet til Besörgelse ikkun Pakkesager, hvis Vægt ikke overstiger 2 Pund, henholdsvis for Möntforsendelser 5 Pund, og maa derhos Forsendelsernes Form og Störrelse være saadan, at de kunne befordres i Posttaskerne. Disse Regler gjælde ogsaa om Pakkeforsendelser, der indleveres til Besörgelse paa Brevsamlingsstederne. Hvorvidt der i enkelte Tilfælde kan

1872.
3. Maj.

tilstedes nogen Overskridelse af Vægten eller Omfanget, afgjöres af den Postfunktionær, til hvem Indleveringen finder Sted.

Imedens samtlige Brevforsendelser ubetinget besörges med den förste efter Indleveringen afgaaende Post, er indtil videre Pakkeforsendelsernes Befordring med denne betinget af, at der haves fornöden Plads hertil. De Pakkeforsendelser, der saaledes ikke kunne fremföres med den förste efter deres Indlevering afgaaende Post, befordres med den næste Post, forsaavidt ikke Afsenderen, hvem Underretning om, at Forsendelsen ikke har kunnet besörges, nopholdelig bör meddeles, önsker den tilbageleveret, i hvilket Tilfælde den erlagte Porto bliver at tilbagebetale ham. Ved Afgjörelsen af, hvilke Pakkesager der i det omhandlede Tilfælde blive at befordre med den först afgaaende Post, og hvilke det bliver nödvendigt at opsætte til Fremförelse med næste Post, gjör Indleveringstiden Udslaget, saaledes at de först indleverede Forsendelser blive först at expedere.

b. Naar Konvoluter eller lignende Omslag indeholde Sager med angiven Værdi, der ikke ere Penge eller Værdipapirer, og saaledes henhöre til Pakkesagerne, skulle de være saaledes tillukkede eller forseglede, at Indholdet ikke kan beröres, uden at Forsegling eller Omslag beskadiges.

c. Naar Papirpenge eller Værdipapirer sendes som Pakkesager, skulle de först indsvöbes i stærkt Papir, der til alle Sider tæt omslutter Indholdet. Dette indpakkes dernæst i Pakpapir eller andet ligesaa stærkt Materiale, og Pakken omsnöres med holdbart, ikke sammenknyttet Seglgarn eller Baand, der paa Midten af Pak-

kens Forside og Bagside er sammenholdt ved at slaas i Knude. Paa Bagsiden gjöres Enderne af Omsnöringen saa lange, at Seglene kunne blive anbragte herpaa. Foruden Afsenderens 2 Segl anbringes, naar Belöbet bliver eftertalt af Posthuset, desnden 2 Postsegl paa Pakken. 1872. 3. Maj.

d. Möntforsendelser skulle efter fölgende Regler være indpakkede i formelige Rnller, Pakker eller Poser.

I hver enkelt Pakke eller Rulle maa af Mönt ikke være en större Sum end til en Vægt af 16 Pund. Pengeindholdet skal först være fast sammenpakket, fuldstændig indsvöbt i stærkt Papir og omsnört. Den ndvendige Indpakning af Pakkerne eller Rullerne skal bestaa af Læder, Skind eller stærkt, mindst dobbelt omsvöbt Lærred eller Voxdug, der er omböjet ved Enderne og overalt sammensyet. Desuden skal Pakken eller Rullen være omsnört med ikke sammenknyttet Seglgarn, der idetmindste paa 2 Steder er omböjet korsvis, og hvis Ender tilligemed de omböjede Ender af Indpakningen ere fastgjorte til denne ved Paatrykning af Afsenderens Segl. Naar Belöbet bliver eftertalt af Postvæsenet ved Indleveringen, anbringes desuden 2 Postsegl.

I hver enkelt Pose maa af Mönt ikke være en större Sum end til en Vægt af 16 Pnnd. Pengeposerne skulle bestaa af Læder, Skind eller dobbelt Lærred, eller ogsaa skal der være anvendt 2 Poser, af hvilke den ene sættes saaledes ind i den anden, at begges Sömme ikke ligge sammen. Enhver Söm paa Pengeposer skal vende indad. Poserne sknlle være haardt sammenbundne tæt over Indholdet med stærkt, ikke sammenknyttet Seglgarn, hvis vedhængende

1872. 3. Maj.

Ender tæt ved Knuden fastgjöres til selve Posen ved Paatrykning af Afsenderens Segl. Naar Belöbet bliver eftertalt af Postvæsenet ved Indleveringen, anbringes desuden 1 Postsegl.

e. For alle ikke ovenfor særlig nævnte Pakkesagers Vedkommende gjælder det som almindelig Regel, at Forsendelserne skulle være godt og forsvarlig indpakkede i et til Indholdet, Vægten, Omfanget, Aarstiden og Vejlængden svarende Materiale samt behörig tillukkede, saaledes at de ikke ere udsatte for at blive aabnede underveis af Uvedkommende. Forsendelserne skulle, medmindre de ere af ganske ringe Vægt, være forsynede med fast og stærk Omsnöring. Foruden Træ- eller Blikkasser, Lærred, Skind, Voxdug, Bastmaatter og desl. vil der vel til Indpakningen kunne benyttes Papir, Pap- eller Spaanæsker, Kurve, Straa osv., men knn naar saadant Materiale passer til den paagjældende Forsendelses Beskaffenhed.

Flydende Varer eller Varer, som knnne afsondre Fugtighed, modtages kun til Forsendelse i Kasser af Træ, Blik eller lignende Materiale; sker Forsendelsen i anden Indpakning, fordi Postvæsenet ved Indleveringen var nvidende om Indholdets eller Indpakningens Beskaffenhed, er Afsenderen forpligtet til at svare til al deraf opstaaende Skade efter Reglerne i § 12. En lignende Indpakning som den for flydende Varer anordnede maa være anvendt ved Smör og lignende Födevarer samt Glas og lignende skröbelige Sager, naar Indpakningen skal anses for hensigtsmæssig.

f. Enhver Pakkeforsendelse skal være forsynet med behörigt Mærke, nemlig et Navn, Tegn eller Nummer og derhos Navnet paa Bestem-

melsesstedets Postkontor eller Possexpedition. Det anbefales imidlertid for forögel Sikkerheds Skyld at forsyne Forsendelsen med fuld Adresse. Paa Pakkesager, der indeholde angivne Penge eller Værdipapirer, skal tillige det angivne Værdibelöb være tilföjet. Mærket skal være fuldstændig holdbart, skrevet med Blæk, Sværte eller desl. (derimod ikke med Kridt, Blyant osv.); det skal være anbragt paa solide vedbundne Papstykker, Træplader eller desl. eller skrives paa selve Gjenstanden eller Indpakningen. Papirsmærker ville knn blive antagne, naar de ere anbragte med Lim eller Klister og ere aldeles holdbare. Paa Forsendelserne maa der ikke findes ældre Mærker. 1872. 3. Maj.

g. Ved den i det Foregaaende udtrykkelig foreskrevne Forsegling fra Afsenderens Side skal der være anvendt holdbart Lak og et formeligt Signet (ikke f. Ex. en Oblattrykker, Mönt eller deslige),

h. Enhver Værdiangivelse paa Forsendelserne skal være anfört i Landets Mönt.

i. Paa det Adressebrev, der skal medfölge enhver Pakkeforsendelse, skal foruden Adresseringen være anfört, hvad der medfölger (Pakke, Kasse osv.), Forsendelsens Mærke samt Værdien, forsaavidt denne angives. Flere Pakkeforsendelser kunne opföres paa ét Adressebrev, men Værdiangivelsen maa anföres for hver enkelt Forsendelse for sig.

4. Udskriften (Adresseringen) paa Brevforsendelserne, Pengebrevene og Adressebrevene skal være saa tydelig, bestemt og udförlig, at der hos Postbetjentene ikke kan være Tvivl om, til hvilket Poststed Forsendelsen skal dirigeres, til hvem den er bestemt og til hvem den skal udleveres.

1872.
3. Maj.

Önsker Afsenderen af en anbefalet Brevforsendelse, et Pengebrev eller en Pakkeforsendelse gjennem Postvæsenet at erholde Modtagerens Tilstaaelse derfor, skal Brevet, Pengebrevet eller Adressebrevet paa Forsiden være tydelig paategnet: »Modtagelsesbevis önskes«. Modtagelsesbeviset udfærdiges og medsendes af vedkommende Postbetjent uden Betaling, men for Tilbagesendelsen af det kvitterede Bevis forudbetaler Afsenderen derimod Porto som for et tilsvarende almindeligt Brev (Forordning om Postvæsenet § 8).

§ 14. Ved Anvendelsen af de i Forordning om Postvæsenet § 10 indeholdte Bestemmelser om, for hvilke Postforsendelser den Landskassen tilfaldende Betaling skal erlægges forud, fölges nedenstaaende Regler.

1. De Stats- og kommunale Myndigheder, til hvilke Forsendelserne i Almindelighed ikke maa afgaa ufrankerede, ere efternævnte:

A. Statsmyndigheder.

De kgl. Ministerier og deres Afdelinger.
Höjesteret.
Landshövdingen.
Amtmændene.
Stiftsövrigheden.
Biskoppen.
Den kgl. islandske Landsoverret.
Underdomstolene, Underövrighederne og Politimestrene.
Landfogden.
Sysselmændene og Administratorerne af det Staten tilhörende Jordegods.
Landfysikus.
Distriktslægerne.
Provsterne.
Sognepræsterne.

Forstanderen for Pastoralseminariet. 1872.
Rektor for den lærde Skole. 3. Maj.
Postmesteren i Reykjavík.
Postexpeditörerne.
Postdampskibsexpeditionerne.

B. Kommunale Myndigheder.

Amtsraadene.
Amtmændene i deres Egenskab af Formænd for Amtsraadene.
Sysselforstanderskaberne.
Sysselmændene i deres Egenskab af Formænd for Sysselforstanderskaberne.
Byraadet i Reykjavík og dettes Formand.
Kommunalbestyrelserne i de övrige Kjöbstæder.
Repsforstanderskaberne.

C. Samtlige Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder i Danmark og i Udlandet.

Den ufrankerede Afsendelse til disse Myndigheder maa kun finde Sted, naar Afsenderen ikke henhörer til de forannævnte Stats- og kommunale Myndigheder og derhos paa Forsiden af Forsendelsen (for Pakkesagernes Vedkommende Adressebrevet) har anfört Paategningen »Befalet Beretning« eller »Afæsket Erklæring (for Penge- og Pakkeforsendelsernes Vedkommende »Befalet Indsendelse«) samt forsynet denne Paategning med sin egenhændige Underskrift. En Postforsendelse betragtes ikke som adresseret til en Stats- eller kommunal Myndighed, naar et Personnavn er anfört i Udskriften.

2. Til de Breve, der ikke maa afgaa ufrankerede, fordi de ere aabne osv., henregnes dels de Breve, med hvis Indhold Modtageren kan gjöre sig bekjendt uden at bryde Forsegling eller Omslag,

1872. 3.Maj.

dels de Brevforsendelser, udenpaa hvilke der findes andre Tilkjendegivelser end Adressen og Afsenderens Navn, Stilling og Bopæl.

3. Naar Breve med Anbefalingspaategning ikke forud ere fuldstændig frigjorte, betragtes og behandles de som almindelige Breve, saaledes at der intet Hensyn tages til Anbefalingspaategningen. Andre Forsendelser, der ere Frankeringstvang undergivne og desuagtet ikke forud ere fuldstændig frigjorte, blive derimod enten tibageviste eller tilbageholdte af Postvæsenet som uanbringelige.
4. Har Afsenderen ved Indleveringen af en Postforsendelse ikke betalt det fulde Taxtbelöb, fordi den modtagende Postfunktionær har opgivet dette urigtigt, kan det for lidet beregnede Belöb ikke afkræves Modtageren.
5. Til »private« Afsendere, som ere forpligtede til at efterbetale de paalöbne Postpenge for Forsendelser, der ikke ere indlöste af Modtageren, henregnes Enhver, der ikke ved den paagjældende Afsendelse har repræsenteret en af de ovenfor nævnte Stats- eller kommunale Myndigheder. Efterbetalingspligten indtræder, naar Forsendelsen i ydre uskadt Stand præsenteres for Afsenderen og der foreligger en Erklæring fra Bestemmelsesstedets Posthus eller Adressaten om, at denne vægrer sig ved Indlösningen, eller fra Posthuset om, at Forsendelsen ikke paa ordinær Maade kan bringes ham i Hænde. Afsenderen kan ikke fri sig for Efterbetalingspligten ved at give Forsendelsen en anden Adresse, og Postvæsenet er ikke forpligtet til at söge at gjöre sig betalt ved Realisation af Forsendelsen, forinden det gjör Fordring paa Efterbetaling.

§ 15.

1. Postvæsenet udfærdiger indtil videre til almindelig Brug Frimærker:

1872. 3. Maj.

1) af blaa Farve til en Værdi af 2 Sk.
2) - röd — — 4 —
3) - brun — — 8 —
4) - gul — — 16 —

Naar et fuldt Hundrede af Frimærker kjöbes paa én Gang, gives Kjöberen 4 pCt. Rabat.

2. Frimærker skulle være til Salg paa Postkontoret og enhver Postexpedition, saavel enkelte som i större Partier. Paa Brevsamlingsstederne skal der idetmindste kunne erkoldes 2 og 4 Skillings Frimærker, enkelte eller i smaa Partier; Brevsamlerne ere derhos forpligtede til paa Forlangende og imod Forudbetaling med förste Post at skaffe Frimærker, sem de selv ikke have, tilveje fra Postkontoret eller en Postexpedition.

3. Den for Frimærker erlagte Betaling tilbagebetales ikke af Postvæsenet mcd Tilbagelevering af Frimærkerne; disse kunne derimod, naar de ere ubenyttede, ubeskadigede og aldeles rene, forlanges ombyttede imod andre Frimærker af samme paalydende Værdi. Frimærker tages ikke for gyldige, naar de ere makulerede eller have et saadant Udseende, at der opstaar grundet Formodning om, at de tidligere have været benyttede til Frigjörelse af Postforsendelser.

4. For Frimærker, der til Overflod ere paaklæbede, yder Postvæsenet ingen Erstatning, hvorimod de saavidt muligt ikke ville blive annullerede.

5. Frimærkerne anbringes paa Brevforsendelsernes, Pengebrevenes og Adressebrevenes Forside i det överste höire Hjörne; dog anerkjendes ogsaa de paa anden Plads af Forsiden anbragte Frimærker. Undtagelsesvis (og navnlig naar der ikke er Plads paa Forsiden) anerkjendes ogsaa de paa Bagsiden anbragte Frimærker, forsaavidt de bemærkes af den afsendende Postexpedition. Postfunktionærerne skulle yde Publikum fornöden Vejledning med

1872.
3. Maj.

Hensyn til Anvendelsen og Anbringelsen af Frimærkerne samt efter Afsenderens Anmodning anbringe Frimærkerne paa saadanne Forsendelser, til hvis Frigjörelse Frimærkerne kjöbes ved selve Indleveringen.

6. Danske eller udenlandske Postfrimærker kunne ikke anvendes til Frigjörelse af Postforsendelser, som indleveres i Island.
7. Foruden de ovenomhandlede almindelige Frimærker udfærdiger Postvæsenet Tjenestefrimærker til Anvendelse ved de Postforsendelser, for hvilke der i Henhold til Forordning om Postvæsenet § 12 ydes Erstatning af Landskassen, og ere med Hensyn til dem de ovenfor anförte Bestemmelser gyldige, medens der med Hensyn til deres Benyttelse og Anvendelse fastsættes fölgende særlige Regler:
   A. De i § 14 nævnte Statsmyndigheder skulle i nedennævnte Tilfælde, imod at erholde Godtgjörelse af Landskassen, paa det Offentliges Vegne udrede Portoen for de Forsendelser, der befordres med Posten, og som i Embedsanliggender afgaa fra de vedkommende Statsmyndigheder:
      1) til Kongen og Medlemmerne af det kongelige Hus;
      2) til andre indenlandske og danske Statsmyndigheder samt til udenlandske Statsmyndigheder;
      3) til kommunale Myndigheder (jfr. ovenfor § 14 B);
      4) til andre end de under Nr. 1—3 nævnte, naar Afsendelsen finder Sted for at paalægge statstjenstligt Hverv, affordre Beretning eller afæske Erklæring, og Forsendelsen (for Pakkesagers Vedkommende Adressebrevet) derhos paa Forsiden er forsynet med Paategningen »Statstjenstligt

Hverv«, »Befalet Beretning« eller »Afæsket Erklæring«. Afgaa de under Nr. 4 omhandlede Forsendelser i andre Anliggender og navnlig indeholde 1872. 3. Maj.

a. Svar paa Ansögninger og Andragender om Embede, Bestalling, Honorar, Benaadning, Pension, Understöttelse, Laan, Orlov, Reisetilladelse, Bevilling, Undtagelser fra Love og Anordninger, Henstand med Regnskabers og Intraders Indsendelse, Indfödsrets Meddelelse, Lösning af det undersaatlige Forhold osv.,
b. Svar paa Forespörgsler, der ere skete i Spörgerens Interesse,
c. Forsendelse af Lönninger og Honorarer til Embeds- og Bestillingsmænd samt af Pensioner og Understöttelser,
d. Forsendelser, som ikke i Statens Interesse, men udelukkende i vedkommende Instituts egen Interesse afgaa til Pastoralseminariet, den lærde Skole, Stiftsbibliotheket og desl.,
e. Brevvexling, der i Nyderens eller Yderens Interesse finder Sted om Præstetienden,
f. Brevvexling om private Kirker og Jordegods, forsaavidt den ikke finder Sted i Statens, men i Ejerens Interesse,
g. Brevvexling om Skiftesager samt Skifte- og Overformynderimidlers Forsendelse, forsaavidt den ikke sker i Statens Interesse,
h. Erindringsskrivelse om Skatters Indsendelse,
i. Forsendelser af Sagförernes Salær i offentlige og beneficerede Sager,
k. Forsendelser af Amtsrepartitionsfondenes Penge fra Oppebörselsbetjentene,

1872. 3. Maj.

l. Tilbagesendelse af Obligationer, der frivillig ere indsendte til Ombytning eller have været stillede til Sikkerhed for offentlige Oppebörsler,

maa Postforsendelserne ikke frigjöres paa Landskassens Regning (ved Tjenestefrimærker), naar de sendes fra Statsmyndigheder til Andre end de i § 14 nævnte Stats- eller kommunale Myndigheder.

B. Ligeledes skulle de nævnte Statsmyndigheder imod at erholde Godtgjörelse af Landskassen paa det Offentliges Vegne udrede Porto for de Forsendelser, der befordres med Posten og ankomme til dem

1. fra Andre end de nnder Litr. A 2 og 3 Nævnte, og som ikkun angaa befalet Beretning eller afæsket Erklæring (uden Hensyn til om Beretningen er befalet eller Erklæringen begjært for det enkelte Tilfælde eller i Almindelighed) samt derhos ere paategnede »Befalet Beretning«, »Afæsket Erklæring« (for Penge- og Pakkeforsendelsernes Vedkommende »Befalet Indsendelse«), hvilken Paategning skal være anbragt paa Forsendelsens (for Pakkesagernes Vedkommende Adressebrevets) Forside og egenhændig nnderskreven af Afsenderen;
2. fra udenrigske Statsmyndigheder.

I andre Tilfælde, end hvor det efter det Foranförte utvivlsomt er tilladt, maa Statsmyndighederne under Ansvar efter Postforordningens § 14 ikke paa Statens Vegne udrede Portoen for Tjenesteforsendelser.

Betalingen for de i Postforordningens § 8 ommeldte Ydelser, som tilfalder Postfunktionærerne, kunne Statsmyndighederne ikke fordre erstattede.

§ 16. Tjenestefrimærkerne, af hvilke der udfærdiges to Slags, nemlig 1872. 3. Maj.

1) af grön Farve til en Værdi af 4 Sk.

2) - lysviolet — - - — - 8 -,

kunne af de i § 14 nævnte Statsmyndigheder erholdes tilkjöbs paa Postkontoret i Reykjavík og i alle Postexpeditionerne, og meddele disse Kjöberen Kvittering herfor nden Betaling. De saaledes erhvervede Kvitteringer benyttes af Kjöberen som Regnskabsbilag og indsendes halvaarlig til Landshövdingen, ledsagede af en af den paagjældende Embedsmand paa Tro og Love affattet og egenhændig underskreven Forklaring om, hvor mange Tjenestefrimærker han havde i Behold fra forrige Regnskabstidsrnm, hvor mange der ere indkjöbte i det Tidsrum, for hvilket Kvitteringerne indsendes, hvor mange der ere forbrugte i dette Tidsrnm, og hvor mange der haves i Behold ved Udgangen af Tidsrummet.

Vedkommende Statsmyndighed kan, naar den forlanger Erklæring og Beretning eller forventer anden befalet Indsendelse, tilstille Vedkommende de til Fremsendelsen fornödne Tjenestefrimærker.

De indkjöbte Tjenestefrimærker skulle af vedkommende Embedsmand opbevares saaledes, at de ikke kunne blive benyttede af Uvedkommende.

Den paagjældende Embedsmand bærer Ansvaret for, at de under hans Tjenesteforsegling eller med den i sammes Sted trædende Paategning afgaaende Forsendelser, ved hvilke der er anvendt Tjenestefrimærker, virkelig egne sig til Frigjörelse i Henhold til de ovenfor anförte Regler.

Det paaligger enhver Statsmyndighed ved Modtagelsen af Forsendelser, ved hvilke der er anvendt Tjenestefrimærker, at kontrollere, om Forsendelserne have egnet sig til Frigjörelse paa saadan Maade, og, naar nogen Urigtighed i saa Henseende bemærkes, at

1872. anmelde det for Afsenderens nærmeste Foresatte eller,
3. Maj. naar Forsendelsen er afgaaet fra Landshövdingen, da for denne selv.

Forsaavidt de i § 15 B ommeldte Forsendelser indgaa ufrankerede til en Statsmyndighed, kan denne forlange Kvittering for Portoen paa en Blanket eller i en af den paagjældende Statsmyndighed anskaffet og udfyldt Bog. Denne Kvittering bliver da Regnskabsbilag for Statsmyndigheden og behandles som de ovenfor omhandlede Kvitteringer.

Paa Forlangende af vedkommende Statsmyndighed, eller naar der skulde opstaa Tvivl om Rigtigheden af den af en Statsmyndighed indsendte Portoregning, vil der af vedkommende Postexpeditör eller Postkontoret være at före en af den paagjældende Statsmyndighed anskaffet Kontrabog over de fra denne Statsmyndighed afgaaende eller de til samme fra underordnede Embedsmænd, Bestillingsmænd eller Private ankommende Forsendelser, ved hvilke der er anvendt Tjenestefrimærker, samt over den Betaling, der af denne Statsmyndighed erlægges ved Kjöbet af Tjenestefrimærker.

§ 17. Almindelige, ikke anbefalede Brevforsendelser, ved hvis Frankering, Adressering og övrige Beskaffenhed der ifölge de derfor gjældende Regler ikke er nogen Mangel, kunne enten nedlægges i de af Postvæsenet i dette Öjemed ved enkelte af Posthusene eller ombord paa Skibe, som fare i Paketfart fra islandsk Havn, anbragte Brevkasser eller formelig indleveres paa Posthusene eller nedlægges i de af Postförerne paa deres Toure medhavende Tasker.

De ved Posthusene anbragte Brevkasser tömmes $^1/_2$ Time inden Postens Afgang derfra; de i Postförernes Tasker nedlagte Breve udtages og behandles paa det nærmeste Posthus strax efter Postens Ankomst til dette.

Posthusene sknlle ved Indleveringen ligefrem afvise saadanne Gjenstande, hvis Befordring er forbudt

(Forordning om Postvæsenet § 4), eller som paa Grund af deres Vægt eller Omfang ikke kunne blive besörgede (jfr. ovenfor § 13).

1872. 3. Maj.

I saadanne Tilfælde, hvor det ved Indleveringen kan ses, at Forskrifterne med Hensyn til Frankering, Indpakning, Mærkning, Adressering, Konvolutering, Forsegling, Værdiangivelse, Adressebrev osv. ikke ere iagttagne, skal Postbetjenten gjöre opmærksom paa Manglen, og Forsendelsen vil da ikke blive modtagen eller besörget, forinden Afsenderen har foranlediget Manglen afhjulpen. Dog kan Poststationen, naar en almindelig Pakkeforsendelse (ikke Pengeforsendelse) indleveres uden at være hensigtsmæssig indpakket, modtage den til Besörgelse i mangelfuld Stand, naar deraf ikke kan befrygtes Beskadigelse af andre Forsendelser eller væsentlig Ulempe for Postens Expedition, og Afsenderen eller hans Bud derhos ved at underskrive en Paategning paa Adressebrevet erklærer, at Pakken afgaar paa Afsenderens Risiko. Opstaar der ved Indleveringen af en almindelig, ikke anbefalet Brevforsendelse grundet Formodning om, at den indeholder Penge, skal Postfunktionæren — dog uden bestemt at nægte Forsendelsens Besörgelse som almindeligt Brev — saavidt muligt gjöre Overbringeren opmærksom paa det Ulovlige ved en saadan hemmelig Indlægning.

Det Postkontor eller den Postexpedition, som först modtager Forsendelser, der ere indleverede til en Brevsamler eller en Postförer, kan reise Indsigelse paa Grund af Forsendelsernes Beskaffenhed eller deres mangelfulde Behandling fra Afsenderens Side og ganske afvise dem, selv om Brevsamleren eller Postföreren har modtaget dem uden Bemærkning.

Den Tilstaaelse for Indleveringen af anbefalede Brevforsendelser, Pengebreve og Pakkesager, som paa Afsenderes Forlangende skal meddeles dem uden særlig Betaling (Forordning om Postvæsenet § 8), skal indeholde Angivelse af Adressaten, Bestemmelsesstedet,

1872. Forsendelsens Art, angivne Værdi og Vægt (for Pakke-
3. Maj. sagernes Vedkommende) samt, om en Pengeforsendelses Indhold er eftertalt, endvidere Værdien af de fra Afsenderens Side anbragte Frimærker, den kontant erlagte Betaling, Udfærdigelsesdatum og Underskrift; derhos kan Afsenderen forlange sig angiven som saadan i Tilstaaelsen. Forsaavidt der ikke benyttes en af Afsenderen selv leveret Bog eller Blanket, der maa være indrettet og udfyldt paa den for Posthusene foreskrevne Maade, til Meddelelse af Tilstaaelsen, skal denne udfærdiges paa trykte Blanketter.

Efterat Indleveringen har fundet Sted, kan Tilstaaelse kun forlanges meddelt, forsaavidt Afsenderens Navn har været opgivet ved Indleveringen og han er i Stand til nogenlunde bestemt at angive Indleveringsdagen, samt naar Udfærdigelsen kan ske paa en for Posthuset bekvem Tid.

Afsenderen kan forlange sig Tilstaaelsen meddelt i flere Exemplarer, men maa i saa Fald betale 2 Sk. for hvert Exemplar ud over det, der leveres ham uden Betaling.

Forlanger Afsenderen ikke særlig Tilstaaelse for Indleveringen af anbefalede Breve eller Forsendelser med angiven Værdi, skulle disse, naar han önsker det, saavidt muligt indföres i hans Nærværelse i den dertil bestemte Protokol. Naar ved Indleveringen af deslige Forsendelser Afsenderens Navn opgives, vil dette blive anfört i Protokollen.

Eftertælling af Indholdet paahviler som Pligt ikkun Postkontoret og Postexpeditionerne, derimod ikke Brevsamlerne, og det alene i fölgende Tilfælde:

a. naar Forsendelsen er et Pengebrev eller en Pakkeforsendelse;
b. naar Indholdet er gangbar Mönt (dog ikke mere end 500 Rd. for én Forsendelse), Pengerepræsentativer, Obligationer lydende paa Ihændehaver eller

lignende Værdipapirer, der ere gyldige i Hvermands Haand; 1872. 3. Maj.

c. naar Posthuset, forsaavidt Indholdet er fremmede Penge eller Pengerepræsentativer, er i Stand til at bedömme Indholdet, saaledes at dettes Overensstemmelse med Værdiangivelsen kan bekræftes;

d. naar den fulde paalydende Sum af Indholdet er angivet som Værdi paa Brevet eller Adressebrevet.

Den, der indleverer en Forsendelse, hvis Indhold skal eftertælles paa Posthuset, har Ret til at forlange, at Eftertællingen finder Sted i hans Paasyn.

§ 18. Afsenderen kan, saalænge den af ham til Postvæsenet afgivne Forsendelse er i dettes Værge, erholde Forsendelsen tilbageleveret eller udleveret efter en anden Adresse end den först opgivne, naar Saadant kan ske uden Forstyrrelse af Postens Expedition, og naar Afsenderen behörig kan legitimere sig som saadan. Posthuset kan derhos fordre behörig Tilstaaelse for Tilbageleveringen, forsaavidt en saadan Tilstaaelse ikke bliver overflödig ved Tilbagegivelse af et Postbevis.

Sker Tilbageleveringen, forinden Forsendelsen er afgaaet fra Indleveringsposthuset, tilbagebetales ikkun de kontant erlagte Frankobelöb — og dette kun, forsaavidt der ikke er anbragt Frimærker for disse Belöb — naar Tilbageleveringen fordres. Paaklæbede Frimærker, der ikke alt ere tilintetgjorte, naar Tilbageleveringen forlanges, annulleres ikke.

I andre Tilbageleveringstilfælde er Afsenderen forpligtet til at tilsvare den fulde taxtmæssige Porto m. v.

§ 19. Enhver Forsendelse skal, forsaavidt Afsenderen ikke ved Paategning paa samme udtrykkelig har forlangt dens Besörgelse paa anden Maade, afgaa med förste Post fra Indleveringsstedet, dog under Iagttagelse af de i ovenstaaende § 13 Nr. 3 a nærmere fastsatte Bestemmelser.

1872. 3. Maj. Ved förste Post forstaas ikke blot de ordinære Landposter, men ogsaa de Tilfælde, i hvilke Postvæsenet i Henhold til Forordning om Postvæsenet § 6 benytter Skibsleilighed til Postforsendelser.

Postforsendelserne dirigeres ad de Veje, der af Postbestyrelsen foreskrives Posthusene, medmindre Afsenderen ved Paategning har antydet en anden Dirigering, der da saavidt muligt fölges. Ved Dirigeringen rette Posthusene sig strengt efter Udskriften, forsaavidt denne giver tilstrækkelig Oplysning (selv om Afsenderen f. Ex. ved Anförsel af Poststed har begaaet en ligefrem Feiltagelse), medmindre vedkommende Posthus fra Modtageren særlig er anmodet om at foretage en anden Dirigering. Giver Udskriften ikke tilstrækkelig Oplysning, retter Posthuset sig efter den af Postbestyrelsen givne Anvisning.

Bemærkes det under Befordringen eller Expeditionen, at Forseglingen eller Tillukningen af en Brev- eller Pengeforsendelse er gaaet op eller har lidt en saadan Beskadigelse, der muliggjör Udtagelsen af Indholdet, skal vedkommende Postfunktionær i det förstnævnte Tilfælde tillukke Forsendelsen ved Paatrykning af Postseglet, der dog maa anbringes saaledes, at Beskadigelsen fremdeles bliver synlig, og i det sidstnævnte Tilfælde, saavidt muligt efter at have tilkaldt et Vidne, forsyne Forsendelsen med ny Indpakning eller Tillukning, dog saaledes at den oprindelige bevares. I begge Tilfælde skal der om det Passerede gjöres Bemærkning ved Paategning paa Forsendelsen.

§ 20. De af Postvæsenet til Besörgelse modtagne Gjenstande blive af dette befordrede til det Posthus (Postkontoret i Reykjavík, Postexpedition eller Brevsamlingssted), hvortil de ere adresserede, og udleveres dersteds til Adressaten eller den, som paa behörig Maade legitimerer sig som befuldmægtiget af denne til at modtage Forsendelsen. Postfunktionærerne have med Hensyn til Bedömmelsen af denne Legitimation

at iagttage de i saa Henseende gjældende almindelige Regler og ere berettigede til, naar de have nogen Tvivl herom, at forlange en skriftlig udfærdiget Fuldmagt. Er en Forsendelse adresseret til Flere, kan Afleveringen ske til en hvilkensomhelst af dem. 1872. 3. Maj.

Er det tvivlsomt, hvem en Forsendelse er bestemt til, fordi der gives Flere af samme Navn, er vedkommende Posthns berettiget til at lade den aabne af en af de formentlige Adressater i en Postfunktionærs Overværelse, for om mulig ved Hjælp af Datering og Underskrift at komme til Vished om, hvem der er rette Modtager.

Anbefalede Breve, Pengebreve og Pakkesager er Postvæsenet ikke forpligtet til at udlevere, forinden det er i Besiddelse af behörig Kvittering fra rette Modtager. Denne Kvittering kan forlanges meddelt enten derved, at Modtageren med Blæk skriver sit Navn paa det dertil bestemte Sted i Postvæsenets Böger, eller derved, at Modtageren selv ndfærdiger en formelig Kvittering. Sker Tilföjelsen af Underskriften ikke i den udleverende Funktionærs Paasyn, kan dens Rigtighed forlanges bekræftet ved to Vitterlighedsvidners Underskrift.

Den udleverende Postfunktionær er paa Modtagerens Forlangende forpligtet til at blive tilstede saalænge, at Forsendelsens Ydre i Funktionærens Paasyn kan blive besigtiget, samt — for Pengeforsendelsers Vedkommende, hvis Indhold er eftertalt ved Indleveringen, — saalænge, indtil Indholdet i Fnnktionærens Paasyn kan blive eftertalt.

Postfunktionærerne ere ikke forpligtede til at udlevere Postforsendelser, paa hvilke der hviler Porto, Betaling for Indpakning m. v., forinden disse Belöb, der skulle være anförte med tydelige Tal paa Forsiden — Portoen i danske Skilling —, ere erlagte.

Det paahviler ikke Postvæsenet at give særlig Kvittering for den af Modtageren erlagte Betaling, undtagen i de Tilfælde, der nævnes i ovenstaaende § 16.

1872. 3. Maj. Besværinger over, at der er afkrævet for meget, bör være ledsagede af Konvoluten eller Brevets Adresseside.

Den, der ikke önsker at modtage en til ham bestemt Forsendelse, maa erklære dette ved selve Udleveringen og derved tilbagelevere Forsendelsen uaabnet og uskadt. Paa samme Maade kan den, der paa en Andens Vegne har modtaget en Postforsendelse, tilbagelevere denne, uden at dette behöver at ske ved selve Udleveringen.

Postforsendelser, der feilagtig ere blevne udleverede, kunne af Modtageren tilbageleveres til et hvilketsomhelst Posthus.

For de Forsendelser, der tages tilbage af Postvæsenet, tilbagebetaler dette de af Modtageren erlagte Postpenge.

Posthusene ere forpligtede til efter Afsenderens eller Adressatens Anmodning med förste efter dennes Modtagelse afgaaende Post at afsende en til Stedet adresseret Postforsendelse til et nyt Bestemmelsessted. I andre Tilfælde, hvor Posthusene med tilstrækkelig Sikkerhed vide, at en Adressat er afreist, samt hvor han opholder sig, ere de ligeledes forpligtede til efter bedste Skjön at eftersende de til ham ankomne Forsendelser, naar disse ikke kunne afleveres til nogen berettiget Modtager paa Stedet. Den i Videreforsendelsestilfælde nödvendige Omadressering og Mærkning sker uden Betaling.

§ 21. En Postforsendelse betragtes som uanbringelig paa Bestemmelsesstedet:

a. naar Adressaten har nægtet at modtage den,
b. naar Postvæsenet ikke har kunnet opspörge Adressaten, og
c. naar Forsendelser have henligget i 6 Maaneder uden at blive afhentede.

Saasnart en Postforsendelse kan betragtes som uanbringelig, skal den tilbagesendes til Indleverings-

posthuset med Angivelse af Grunden til, at den ikke er besörget. 1872. 3. Maj.

Det paaligger Posthuset paa Indleveringsstedet at sörge for, at saavel de nævnte som saadanne Forsendelser, der af en eller anden Grnnd ikke have kunnet besörges paa eller afgaa fra Indleveringsstedet, snarest mnlig blive tilbageleverede til Afsenderne, forsaavidt det er muligt at udfinde disse uden at aabne Forsendelserne. Denne Tilbagelevering foregaar efter de almindelige Regler for Udlevering, saaledes at Afsenderen i dette Tilfælde betragtes som Adressat (jfr. § 14 Nr. 5).

Kunne de uanbringelige Forsendelser heller ikke bringes Afsenderen i Hænde, indsendes de gjennem Postmesteren til Landshövdingen, som foranstalter dem aabnede og behandlede af to af ham dertil særlig beskikkede, paalidelige Mænd, der have aflagt Ed paa, at de ikke med deres Villie ville læse Andet af Forsendelsernes skrevne Indhold end Datering og Underskrift. De Forsendelser, som ikke allerede have været tilbudne Afsenderne, eller hvis Afsendere det först ved den nysnævnte Aabning lykkes at udfinde, afsendes uuder Landshövdingens Segl med Udskrift til Afsenderen, for om muligt at bringes ham i Hænde efter de ovenfor nævnte almingelige Regler.

De Forsendelser, der ikke efter de foranförte Bestemmelser have kunnet bringes Adressat eller Afsender i Hænde, opbevares under Landshövdingens Forsegling paa Postkontoret i Reykjavík og henligge sammesteds til Afhentning i Overensstemmelse med de almindelige Regler for Udlevering.

De sluttelig tilbageblivende ubesörgede Sager, der ikke i Henhold til Forordning om Postvæsenet § 15 realiseres til Fordel for Postkassen, tilintetgjöres, forsaavidt de have henligget mindst 6 Maaneder, én Gang aarlig under Kontrol af de dertil beskikkede, ovenfor nævnte Mænd.

1872. 3. Maj. Postfunktionærerne ere forpligtede til at drage Omsorg for, at det ikke bringes til Uvedkommendes Kundskab, fra eller til hvem der ankommer eller afgaar Postforsendelser, medmindre det alene sker i selve Besörgelsens Interesse, og det paahviler dem derfor ogsaa at opbevare Postforsendelserne saaledes, at ingen Uvedkommende have Adgang til dem.

§ 22. Afgjörelsen af Spörgsmaalet om Postvæsenets Erstatningspligt og Erstatningens Störrelse vil især komme til at bero paa, at det er tilstrækkelig oplyst:

a. at en bortkommen Forsendelse, der ikke er indfört i Postvæsenets Protokoller, paa Postvæsenets Vegne er modtaget til Besörgelse af en til Modtagelsen Berettiget;

b. naar der bemærkes Mangler i Pengeforsendelser, hvis Indhold er eftertalt af Postvæsenet ved Forsendelsens Indlevering,

at Manglen er godtgjort i den udleverende Postfunktionærs Paasyn;

c. naar der findes Mangler i Pengeforsendelser, hvis Indhold ikke er eftertalt af Postvæsenet ved Indleveringen,

at Forsendelsens Ydre er blevet undersögt i den udleverende Postfunktionærs Paasyn, og det derved er godtgjort, om og hvorledes Konvoluten, den ydre Indpakning eller Seglene vare beskadigede, og

at Indholdet har været indpakket og konvoluteret aldeles overensstemmende med Forskrifterne i § 13 Nr. 2 og 3;

d. naar der opdages Mangler i, Beskadigelse eller Forvanskning af andre Pakkesagers Indhold,

at Forsendelsen ved Afleveringen er bleven undersögt i den udleverende Postfunktionærs Paasyn og det derved er godtgjort, hvorvidt Indpak-

ningen, Omsnöringen eller Forseglingen var beskadiget eller Vægten forringet, og 1872. 3. Maj.

at Indpakningen, Forseglingen, Omsnöringen osv., forsaavidt den ikke har kunnet ses af Postvæsenet ved Indleveringen, fra Afsenderens Side har været udfört aldeles overensstemmende med § 13 Nr. 3;

e. naar Beskadigelsen af almindelige Pakkesagers Indhold hidrörer fra Forsinkelse,

at denne Forsinkelse har været Postvæsenet tilregnelig, og

at Indholdet ved Forsendelsens Indlevering var af en saadan Beskaffenhed og i en saadan Tilstand, at det vilde være kommet ubeskadiget tilstede, naar Forsinkelsen ikke var indtraadt.

f. Naar der fordres Erstatning for Pakkesager, hvis Indhold ikke er Penge, kan Postvæsenet forlange, at Vedkommende skal bevise Rigtigheden af den af ham angivne Störrelse af Skaden, eventuelt derved at den vurderes ved 1 eller 2 sagkyndige uvillige Mænd.

Erstatningsfordringen maa reises af Afseuder eller Adressat enten ved skriftlig Henvendelse til Landshövdingen eller ved mundtlig eller skriftlig Henvendelse til Posthuset paa Afgangs- eller Bestemmelsesstedet. Tidsfristeu, inden hvis Udlöb Erstatningsfordringen saaledes skal fremsættes for at blive tagen til Fölge, regnes fra den Dag, Forsendelsen er indleveret til Postvæsenet. Naar en Forsendelse mangler, skal Bestemmelsesstedets Posthus, saasnart det kan ses, hvem Adressaten er, ved förste Leilighed underrette ham herom, og, forsaavidt der er ankommet et Adressebrev, udlevere ham dette.

Naar Erstatningssagen er saaledes oplyst, at Postvæsenet kan bestemme Erstatningsbelöbet, skal dette snarest mulig udbetales ved det Posthus, som er Vedkommendes Bopæl nærmest, eller som han særlig har

1872. angivet. Ved samme Leilighed tilbagebetales den er-
3. Maj. lagte Franko eller Porto, forsaavidt Forsendelsen er bortkommen. Af de Belöb, som det saaledes paahviler Postvæsenet at udrede, svarer dette under ingen Omstændigheder Renter.

Den, hvem Postvæsenet tilbyder delvis Erstatning for en almindelig Pakkeforsendelse med udtrykkelig angiven Værdi, kan i Stedet for at modtage dette Tilbud fordre den angivne Værdi fuldt erstattet imod at overlade Postvæsenet Forsendelsen til fri Raadighed.

Har Postvæsenet udredet Erstatning, fordi en Forsendelse eller en Del af denne er bortkommen, og det, hvorfor der er ydet Erstatning, atter kommer tilstede, tilbyder Postvæsenet Vedkommende Gjenstanden, imod at han tilbagebetaler Erstatningen og den mulig ydede Portogodtgjörelse.

§ 23. Det paahviler Postvæsenet efter de nedenfor anförte Regler at besörge Tidender og Tidsskrifter, paa hvilke der er abonneret gjennem Postvæsenet.

Denne Besörgelse bestaar i:

1. Modtagelse af Abonnement, den dermed forbundne Oppebörsel, Afregning og Bestilling;
2. Modtagelse, Indpakning, Befordring og Udlevering af Exemplarerne, efterhaanden som de udkomme og afleveres til Postvæsenet.

   Til Befordring skal benyttes enhver Leilighed, Postvæsenet benytter til Brevbefordring.

   Besörgelsen strækker sig til alle i Island udkommende Tidender og Tidsskrifter, forsaavidt hvert enkelt Nummer eller Hefte af disse ikke vejer mere end 25 Kvint.

Den, der som Udgiver, Forlægger eller Kommissionshandler önsker en Tidende eller et Tidsskrift antaget til denne Besörgelse, har forud skriftlig at anmelde for Postvæsenet

a. Tidendens eller Tidsskriftets Titel;

b. for hvilket Tidsrum Abonnement skal være bindende; 1872. 3. Maj.

c. fra hvilken Tid Abonnementstiden regnes;

d. hvor hyppig Tidenden eller Tidsskriftet agtes udgivet i hver Abonnementstermin;

e. Abonnementsprisen for ikke Postabonnenter paa Udgivelsesstedet;

f. om Udgiveren eller Abonnenterne skulle tilsvare Portoen for de Exemplarer, hvorpaa der abonneres gjennem Postvæsenet;

g. ved hvilket Posthus Exemplarerne ville blive indleverede;

h. hvem Postvæsenet skal betragte som Forretningsförer for Tidenden eller Tidsskriftet, forsaavidt det ikke er den, der har underskrevet Anmeldelsen.

Enhver Forandring i foranstaaende Punkter skal hurtigst mulig skriftlig anmeldes for Postvæsenet og i alt Fald saa betimelig, at dette ved Udförelsen af de det i saa Henseende paahvilende Forretninger kan tage en saadan Forandring til Fölge for den nærmest paafölgende Abonnementstermins Vedkommende.

Postbestyrelsen har derefter at forfatte en Fortegnelse over samtlige Tidender og Tidsskrifter, hvis Abonnement besörges gjennem Postvæsenet, og at drage Omsorg for, at et Exemplar af denne Fortegnelse, der bestandig holdes à jour, henligger paa ethvert Posthus til Afbenyttelse for Publikum. Posthusene skulle derhos paa Forlangende mundtlig meddele enhver herhenhörende Oplysning.

Portoen for Tidender og Tidsskrifter er efter Forordning om Postvæsenet § 9 for hvert Nummer $1/4$ Sk., dog saaledes at der for Forsendelsen af de i et Fjerdingaar udkomne Nummere betales mindst 4 Sk. Portoen beregnes for hvert Exemplar og for hver Abonnementstermin for sig, og saaledes at Brökskilling afrundes op efter, og at der ikke indrömmes nogen Portomoderation i saadanne Tilfælde, hvor forskjellige Num-

1872. mere af samme Blad besörges paa én Gang. Extra-
3. Maj. nummere medregnes ikke i Nummertallet, medmindre deres Tal i den enkelte Abonnementstermin overstiger $^1/_8$ af det planmæssig bestemte Antal Nummere; i saa Fald er Postvæsenet berettiget til af Udgiverne eller andre Afsendere at forlange en Efterbetaling af $^1/_4$ Sk. for hvert saaledes besörget Extranummer. Har Postvæsenet modtaget Abonnement paa en Tidende eller et Tidsskrift, der uagtet den skete Anmeldelse aldeles ikke er udkommet i den paagjældende Termin, er Postvæsenet berettiget til hos den, der er optraadt som Udgiver eller har indbudt til Abonnement, at beregne sig til Gode $^1/_3$ af det for Modtagelsen af Abonnement m. v. for denne Termin fastsatte Vederlag. Ophörer en Tidende eller et Tidsskrift at udkomme i Löbet af Abonnementsterminen, er Postvæsenet berettiget til at beregne sig en forholdsmæssig Porto m. v. for hver Maaned, i hvilken Udgivelsen har fundet Sted. Portoen bliver, forsaavidt den skal tilsvares af Abonnenterne, at erlægge i Forbindelse med selve Abonnementsbetalingen og, forsaavidt den skal tilsvares af Udgiveren, at fradrage ved Afregningen med ham over de for ham opkrævede Abonnementsbelöb.

Afregningen med Vedkommende over den for ham af Postvæsenet opkrævede Abonnementsbetaling finder for hver Abonnementstermin Sted i Löbet af de sidste 14 Dage i Terminen ved det Posthus, hvor Exemplarerne ere indleverede til Besörgelse. Vedkommende maa i Löbet af denne Tid tilstille det paagjældende Posthus en til dette stilet Regning, hvori er anfört (specificeret efter de forskjellige Bestemmelsessteder eller under Et) Antallet af de paagjældende Exemplarer, hvilket Nettobelöb der skal udbetales af Postvæsenet for hvert Exemplar, og de mulig udbetalte Forskud, hvornæst Regningens Belöb anvises til Udbetaling senest 3 Dage efter at den er kommen Posthuset i Hænde. Ønskes Forskud paa Betalingen i

Löbet af Abonnementsterminen, maa derom indgives skriftlig Begjæring til Posthuset. 1872. 3. Maj.

Ophörer en Tidende eller et Tidsskrift at udkomme, kan Regningen over den af Postvæsenet opkrævede Abonnementsbetaling under Iagttagelse af ovenanförte Regler indgives, naar det sidste Nummer er udkommet. I Regningen maa udtrykkelig være anfört, om en Del og da hvilken af den for hele Terminen erlagte Abonnementsbetaling önskes tilbagebetalt til Abonnenterne. Betalingen af saadanne Regninger finder förstSted efter nærmere Ordre fra Postbestyrelsen.

Den, der ved Postvæsenet önsker at abonnere paa de i Avisforteguelsen (jfr. ovenfor) opförte Tidender eller Tidsskrifter, maa derom henvende sig til det Posthus, hvorigjennem Tidenden eller Tidsskriftet önskes udleveret. Abonnement kan forlanges tegnet ogsaa for en eller flere foregaaende Abonnementsterminer. Abonnementet betragtes förstsom indgaaet, naar den fulde Betaling er erlagt paa Abonnementspoststedet.

Postvæsenet er ikke forpligtet til at erindre Abonnenterne om Betalingens Erlæggelse, Abonnementets Fornyelse osv. eller til at lade Betalingen indkræve; men det er ikke Postfunktionærerne forment at erindre Abonnenterne herom. For indbetalte Avispenge meddeles paa Forlangende Kvittering gratis.

Som Abonnent betragtes den, der ved Betalingens Erlæggelse har ladet sig protokollere som saadan, uden Hensyn til om han derved i Virkeligheden har handlet paa egne eller en Andens Vegne. Der kan ved Abonneringen eller senere forlanges noteret en anden Modtager end Abonnenten.

Hovedbestillingen paa de Tidender og Tidsskrifter, paa hvilke der er abonneret ved de forskjellige Poststeder, afsendes fra disse med den sidste Post, der afgaar för vedkommende Termins Begyndelse. Efterbestillinger skulle afsendes med den förste Post, der afgaar, efterat Abonnementet er indgaaet. Det Posthus,

1872. 3. Maj. som skal rekvirere de abonnerede Exemplarer hos Udgiveren, skal tilstille denne skriftlig Rekvisition herom inden 2 Dage efterat det har modtaget den paagjældende Bestilling.

Indleveringen til Postvæsenet af de hos Udgiverne rekvirerede Exemplarer, hvorpaa der er abonneret, kan ske til en hvilkensomhelst Tid, naar Posthuset er aabent for Ind- og Udlevering. Dog maa Exemplarerne, naar Udgiveren ikke selv besörger Indpakning, Aftælling og Adressering, eller naar han forlanger Tilstaaelse for Indleveringen, for ubetinget at komme til at afgaa med förste Post, være indleverede senest 1 Time inden den i § 6 fastsatte Slutningstid for Indleveringen af andre Forsendelser.

Alle Exemplarer af Tidender og Tidsskrifter, der som saadanne skulle besörges af Postvæsenet, skulle ved Indleveringen være sammenfalsede i en for Forsendelsen bekvem Form. Tillæg skulle være indlagte i Hovednnmmeret, og tidligere ndkomne Nummere, der skulle medfölge ved den förste Sending af nye Exemplarer, skulle være sammenfalsede med disse.

Det paaligger Postvæsenet at besörge Aftællingen og Indpakningen samt Adresseringen af Avispakkerne; dog kan det efter Overenskomst med Posthuset tillades en Udgiver eller Afsender selv at lade dette ndföre.

Den Tilstaaelse, der af en Udgiver eller anden Afsender kan forlanges meddelt ved Indleveringen af Tidender og Tidsskrifter, skal indeholde Angivelse af sammes Titel, Nummer og Aarstal, Indleveringsdag og Tid samt Antallet af Exemplarerne, henholdsvis Antallet af Pakkerne og de Poststeder, hvortil disse ere bestemte. Sker Indleveringen efterhaanden, udfærdiges Tilstaaelsen for det hele Antal Exemplarer under Et.

Ved Dirigeringen af Avispakker, disses Expedition og de enkelte Exemplarers Udlevering til de paagjældende Abonnenter fölges samme Regler som for andre Postforsendelser.

Er Postvæsenet overhovedet ikke i Stand til at levere en Abonnent noget Nummer af den Tidende eller det Tidsskrift, hvorpaa han har abonneret, tilbagebetaler Postvæsenet ham den hele for Abonnementsterminen erlagte Betaling. Standser Tidenden eller Tidsskriftet i Löbet af Abonnementsterminen, tilbagebetaler Postvæsenet Abonnenten en forholdsmæssig Del af den erlagte Betaling. Iövrigt yder Postbestyrelsen ingen Pengeerstatning, hverken naar et Nummer ved Postvæsenets Feil er kommet til at mangle og ikke kan skaffes tilveje, eller naar der ved Bestillingen, Leveringen eller Forsendelsen opstaar Forsinkelser, der kunne tilregnes Postvæsenet. Det er en Selvfölge, at Postbestyrelsen ikke overfor Abonnenter eller andre Modtagere paatager sig noget Ansvar for Feil, der falde Udgivere eller andre Afsendere til Last. 1872. 3. Maj.

I fölgende Tilfælde er Postvæsenet, naar der ikke ligefrem foreligger nogen Forseelse fra dettes Side, ikke forpligtet til at sætte sig i Bevægelse for at skaffe det Manglende tilveje:

a. naar der findes Mangler ved tidligere udkomne Nummere af saadanne abonnerede Exemplarer, der have maattet optages i Efterbestillingerne;
b. naar der viser sig Mangler ved Tillæg eller saadanne ganske mangle;
c. naar andre Mangler, der ikke ere opdagede af Postvæsenet selv, ikke anmeldes af Modtagerne senest ved Modtagelsen fra Postvæsenet af det nærmest paafölgende Nummer.

I alle disse Tilfælde kunne Postfunktionærerne vel paatage sig at henvende sig til Afsendelsespoststedet, og dette er i saa Fald forpligtet til at söge at skaffe det Manglende tilveje; men Modtageren maa selv udrede Omkostningerne ved Tilvejebringelsen og betale Portoen for Rekvisitionen og Forsendelsen. I andre Mangelstilfælde skulle Posthusene snarest mulig, og

1872. saafremt det Manglende overhovedet kan erholdes hos
3. Maj. Udgiveren eller Afsenderen, söge at berigtige Manglen uden Udgift for Abonnenten eller Modtageren.

Opdager Modtagelsesposthuset en Mangel ved Aabningen af en Avispakke, der er indpakket, adresseret m. v. fra Udgiverens Side, kan Udgiveren ikke fordre Betaling for at levere et Nummer istedetfor det manglende.

Udgiveren eller Afsenderen af Tidender og Tidsskrifter staar med Hensyn til disses Besörgelse alene i Forbindelse med de Posthuse, hvor Indleveringen af Exemplarerne finder Sted.

Postfunktionærerne skulle ved den her omhandlede Besörgelse forholde sig fuldkomment upartiske og maa ikke virke for en foröget eller formindsket Udbredelse af enkelte Tidender eller Tidsskrifter i Modsætning til andre; ikke heller maa de i Anledning af denne Besörgelse modtage nogensomhelst Douceur ellet Godtgjörelse af Udgivere eller andre Afsendere.

Det er forbudt Postfunktionærerne i ikke tjenstligt Øjemed underveis at aabne de til andet Sted bestemte Avispakker eller paa Indleverings- eller Ankomstpoststedet at give Uvedkommende Adgang til de til Andre bestemte Exemplarer. Ligeledes er det forbudt de ved Postvæsenet Beskjæftigede at give uvedkommende Trediemand Underretning om, hvem der ere Modtagere af Tidender eller Tidsskrifter, eller hvilket Antal Exemplarer af en Tidende eller et Tidsskrift der besörges gjennem Postvæsenet.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Justitsministeriet den 3. Maj 1872.

4. Maj. **Forordning om de islandske Landkommuners Styrelse.** Kjöbenhavn den 4. Maj 1872. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1872 Nr. 24. Lovtid. for Kgr. Danmark 1872, Tillæget S. 73—87, jfr. Ministerialtid. f. Danm.

1872 B. S. 358—66 og 1871 Tillæget S. 12—41; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 394—432; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872 S. 371—92; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 374 - 94.[1]) 1872. 4. Maj.

Tilskipun um sveitastjórn á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt til tilskipunar um sveitastjórn á Íslandi, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Stjórn sveitamálefna í sveitum Íslands skal falin á hendur hreppsnefnd í hverjum hreppi, sýslunefnd í sýslu hverri, og amtsráði í hverju amti.

A. Hreppsnefndir.

2. gr. Í hreppsnefndinni skulu vera 3, 5 eða 7 menn eptir stærð hreppsins og fólkstölu; þeir skulu kosnir af þeim hreppsbúum, sem samkvæmt því, sem síðar er mælt fyrir, hafa kosningarrjett.

Amtmaður ákveður, áður en kosning fram fer í fyrsta skipti, hve margir hreppsnefndarmenn skuli vera í hverjum einstökum hreppi, eptir að hann um það hefir leitað álits vel metinna manna þar. Ef hreppsnefndin fer þess á leit eða samþykkir það, getur sýslunefndin breytt þeirri tölu nefndarmanna, sem þannig hefir verið sett.

[1]) Til nærmere Oplysning om Sagen kan efterses Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1853 S. 22—23, 27—34, 176, 468—506, 674—719, 859—64; 1855 S. 11, 20—21, 588—639, 643—66, 726—72, 776—84, 876—900, Viðbætur A. S. 3—30; 1859 S. 28, 76—88, 831—59, 965—82, 1161—64; 1865 I, S. 118—19, 418—31, 464 og II, S. 199, 332, 347, 375; 1871 I, S. 7, 12, 14, 578—616, 834—59, 905 og II, S. 25—68, 339—58, 507—27, 558—87 (jfr. kgl. Bekjendtgj. til Althinget 27. Maj 1857, 1. Juni 1861 og 31. Maj 1867 paa sine Steder i Lovsamling for Island).

1872. 4. Maj.

3. gr. Kosningarrjett og kjörgengi til hreppsnefndar á hver búandi maður í hreppnum, sem hefir óflekkað mannorð, er 25 ára að aldri og er ekki öðrum háður sem hjú, ef hann síðasta árið hefir haft fast aðsetur í hreppnum og goldið til hans þarfa, stendur ekki í skuld fyrir þeginn sveitarstyrk, og er fjár síns ráðandi.

4. gr. Feður og afkomendur mega ekki sitja í hreppsnefndinni í senn.

5. gr. Nefndarmenn eru valdir fyrir 6 ár. Af þeim, sem kosnir eru í fyrsta skipti, skulu, að 3 ára liðnum, 2, 3 eða 4 ganga úr nefndinni, eptir því hvert tala nefndarmanna er 3, 5 eða 7 samkvæmt 2. gr. Geti nefndarmenn ekki komið sjer saman um, hverjir úr skuli ganga, ræður hlutkesti, en hinn hlutinn skal fyrst fara frá að 6 árum liðnum. Samkvæmt þessu fara síðan ávallt hinar tvær deildir nefndarmanna frá 3. hvert ár á víxl. Ef nefndarmaður deyr, eða fer frá sjerlegra orsaka vegna, áður en þau 6 ár eru liðin, er hann var kosinn fyrir, skal sá, er kosinn er í hans stað (samanbr. 9. gr., 2. atriði), að eins vera í nefndinni þann tíma af hinum 6 árum, sem enn er eptir.

Þann, sem gengur úr nefndinni, má kjósa á ný; en hafi hann verið í nefndinni í 3 ár eða lengur, er hann ekki skyldur til að taka aptur við kosningu, fyr en að liðinn er jafnlangur tími, og hann hafði verið í nefndinni. Eins skal sá, sem orðinn er sextugur, mega skorast undan kosningu. Sama rjett hefir sá, sem situr í sýslunefnd.

6. gr. Kosningarnar skulu ávallt — nema þegar aukakosninga við þarf — fara fram á hreppskilaþingum á vorin, eptir skrá, sem kjörstjórnin býr til; í kjörstjórninni eru í fyrsta skipti hreppstjórinn og tveir búsettir menn í hreppnum, sem hafa kosningarrjett, er sýslumaður til nefnir, en upp frá því oddviti hreppsnefndarinnar og tveir nefndarmenn, sem hún sjálf kýs til þess.

Skráin skal liggja öllum til sýnis um 3 vikur á undan kjördegi á þeim stað, sem er hentugur hreppsbúum, eða eptir atvikum á fleiri slíkum stöðum. 1872. 4. Maj.

Finni nokkur, að einhver er á skránni, sem ekki hefir rjett til þess, eða einhverjum sleppt, sem þar á að standa, skal hann í síðasta lagi á sjálfum kjördeginum koma fram með mótbárur sínar eða kröfur, sem kjörstjórnin þá leggur úrskurð sinn á, áður en atkvæðagreiðsla byrjar.

7. gr. Dag og stund, þá kosningar skulu fram fara, skal auglýsa með þingboði um allan hreppinn að minnsta kosti 8 dögum áður. Kosningar skulu fara fram í heyranda hljóði, og hver kjósandi, sem vill nota kosningarrjett sinn, skal sjálfur koma á fund, og skýra munnlega frá, hverja hann kjósi, og skal það jafnóðum ritað í kosningarbókina. Þegar allir kjósendur, sem við eru staddir, hafa átt kost á, að greiða atkvæði sín, og þau eru bókuð, skal atkvæðagreiðslu lokið, þó ekki fyr en stund er liðin frá því að kosningargjörðin byrjaði. Formaður kjörstjórnarinnar skal þá lesa greinilega upp öll atkvæði, sem greidd eru, en hinir í kjörstjórninni skulu rita þau upp og telja þau saman. Skal segja þá kjörna hreppsnefndarmenn, sem hafa flest atkvæði, þegar búið er að telja upp. Ef fleiri hafa jafnmörg atkvæði, ræður hlutkesti.

8. gr. Skorist sá, sem orðinn er fyrir kosningu, á einhvern hátt undan því, að taka við henni, skal kjörstjórnin skera úr því, hvort afsökun hans er gild. Ef kjörstjórnin tekur hana til greina, skal ný kosning fram fara; að öðrum kosti getur sá, sem kjörinn er, borið afsökun sína undir sýslunefndina; samt skal í fyrsta skipti, er kosningar fram fara, sýslumaður einn skera úr málinu. Kjörstjórnin skal skýra sýslunefndinni frá því, hvernig kosningar hafi farið.

Hver sá, sem nokkuð hefir að kæra yfir kosningargjörð þeirri, sem fram hefir farið, eða yfir úrskurðum þeim, sem gefnir hafa verið, verður, ef kæran á að geta

1872. komið til greina, að hafa sent skriflega umkvörtun til
4. Maj. formanns kjörstjórnarinnar innan 8 daga, eptir að úrskurðrinn er felldur, eða kosningargjörðinni er lokið. Kjörstjórnin skal síðan tafarlaust senda umkvörtunina með áliti sínu til sýslunefndarinnar, til þess hún leggi úrskurð sinn á málið. Úrskurði sýslunefndin, að kosningin sje ólögmæt, skal kjósa á ný.

9. gr. Missi hreppsnefndarmaður kosningarrjett eða kjörgengi eptir 3. grein, skal hann víkja úr nefndinni. Missi hann aðeins um hríð rjettindi þessi, má víkja honum um stundar sakir frá nefndarstörfum. Hinir hreppsnefndarmennirnir eiga að skera úr ágreingi þeim, sem kann að verða í þessum efnum eða af því, að nefndarmaður brjóti svo mjög ámóti skyldum sínum, að nauðsyn beri til að víkja honum úr nefndinni. Þó skal hlutaðeiganda heimilt, að skjóta úrskurði nefndarinnar til sýslunefndarinnar. Ef hreppsnefndarmaður af annari orsök þykist hafa tilefni til að beiðast lausnar úr nefndinni, áður en sá tími, er hann var kosinn fyrir, er liðinn, getur hún eða í öllu falli sýslunefndin veitt honum það.

Deyi nefndarmaður eða gangi úr nefndinni, skal kjósa á ný, nema nefndarmenn í einu hljóði komi sjer saman um, að fresta megi að skipa annan í hans stað, þangað til almennar kosningar fara fram í næsta sinn.

10. gr. Undir eins og kosningu nefndarmanna er lokið samkvæmt því, sem greint er hjer að framan, skal hinn elzti af þeim, sem kjörnir eru, kveðja hreppsnefndarmennina til fundar, til að velja oddvita; hann skal kosinn fyrir fardaga-árið, og skal því sá, sem hefir á hendi oddvita störf, á síðasta ársfundi láta velja oddvita fyrir það ár, sem fer í hönd. Þó skal þessi kosning á þeim árum, er kjósa skal nýja nefndar-deild, og hinn kjörni oddviti fer frá, án þess að verða kosinn aptur, aðeins vera til bráðabirgða, þangað til nýja hreppsnefndin getur látið hina endilegu kosningu fram fara á fyrsta fundi sínum.

Sjerhver nefndarmaður er skyldur til, að taka við kosningu sem oddviti, eða framkvæma önnur sjerstakleg störf, sem hreppsnefndin felur honum á hendur. Þó getur sá, sem hefir verið oddviti í 3 ár að minnsta kosti, skorazt undan því, að taka við kosningu til þess starfs um jafnlangan tíma, og hann hefir verið oddviti. Til þess að vera í oddvita stað í forföllum hans, skal kjósa vara-oddvita. 1872. 4. Maj.

Til þess að kosning oddvita og vara-oddvita sje gild, útheimtist, að sá, sem kjörinn er, hafi fengið yfirhelminginn af þeim atkvæðum, sem hinir viðstöddu hreppsnefndarmenn hafa greitt. Verði þessum atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa á ný. Fái þá ekki heldur neinn yfir helming atkvæða, skal fram fara bundin kosning milli þeirra tveggja, sem við kosninguna á undan hafa fengið flest atkvæði. Ef atkvæði eru jöfn við síðari kosninguna, ræður hlutkesti, um hverja tvo skuli velja, er hin bundna kosning fram fer. Sömuleiðis skal hlutkesti ráða, þegar atkvæði eru jöfn við hina bundnu kosningu.

11. gr. Oddviti skal sjá um, að nefndarmenn verði kvaddir til fundar; hann skal stjórna umræðunum, sjá um, að ritað sje í gjörðabókina, og að ályktanir nefndarinnar verði nákvæmlega bókaðar. Ef hreppsnefndin ákveður ekki sjerstaklega um einstök mál eða einstakar greinir mála, að einstökum nefndarmönnum skuli falið á hendur, að sjá um brjefagjörð um þessi efni, eða framkvæma einhverjar ályktanir, skal oddviti gjöra ráðstafanir til, að ályktanir nefndarinnar verði framkvæmdar, annast brjefagjörð, og sjá um, að reikningar, sem með þarf, verði samdir, og um aðra bókun. Sömuleiðis skal hann varðveita allar gjörðabækur nefndarinnar, brjef og önnur skjöl eða skilríki, er snerta þau mál, sem eru lögð undir hreppsnefndina.

12. gr. Hreppsnefndin skal eiga að minnsta kosti 2 fundi með sjer á ári hverju, vor og haust, og auk þess svo opt, sem oddvita þykir þörf á, eða þegar

1872. annaðhvort helmingur nefndarmanna, eða presturinn eða
4. Maj. fátækrastjórinn krefjast þess, að því er snertir kennslu- eða fátækramál.

Hreppsnefndin ákveður sjálf, hvenær og hvar halda skuli aðalfundi, en aptur ámóti skal það vera komið undir oddvita, að ákveða þetta um aukafundi. Birta skal fundina, ef því verður við komið, með þingboði, eða á annan hátt, sem tíðkanlegt er þar í hreppnum; fundi skal halda í heyranda hljóði. Þó má hreppsnefndin í stöku tilfellum álykta, að ræða einstök mál innan luktra dyra.

13. gr. Hreppsnefnd getur enga ályktun gjört, nema að minnsta kosti helmingur hennar sje við staddur. Þegar nefndarmenn eru ekki á eitt sáttir um eitthvert mál, skal farið eptir atkvæðafjölda. Ef jafnmörg eru atkvæði, skal atkvæði oddvita ráða. Fái fleiri jafnmörg atkvæði við kosningar, skal hlutkesti fram fara (samanhr. þó 10. grein). Sjerhver nefndarmaður, sem er ekki hinum samdóma, má heimta, að ágreiningsálit hans verði ritað með fám orðum í gjörðabókina, og skulu allir hreppsnefndarmenn, sem eru við, rita nöfn sín undir hana.

14. gr. Hreppsnefndirnar skulu eptirleiðis takast á hendur stjórn fátækramála hreppsins samkvæmt því, sem fyrir er mælt í reglugjörð 8. janúar 1834 og seinni tilskipunum, sem gengið hafa út um þetta, með þeim breytingum, sem leiðir af því, sem fyrir skipað er í þessari tilskipun. Hreppsnefndin getur falið á hendur einum eða tveimur fátækrastjórum eitt ár í senn, að hafa hina nánari tilsjón um framfærslu þurfamanna, og skal hreppsnefndin sjálf kjósa fátækrastjórana úr sínum flokki.

Þá tilsjón, sem sóknarpresturinn eptir gildandi lögum á að hafa um uppfóstur og uppeldi barna, skal hann framvegis hafa á hendi, og hvort sem presturinn er í hreppsnefndinni eða ekki, skal hún, þegar hún getur ekki orðið prestinum samdóma um þessi mál, án

tillits til atkvæðafjölda taka uppástungu prestsins til greina, að minnsta kosti þangað til úrskurður sýslunefndarinnar fæst um ágreining þann, sem er milli prestsins og hreppsnefndarinnar um þessi mál. 1872. 4. Maj.

15. gr. Hreppsnefndirnar skulu hver í sínum hreppi hafa gætur á heilbrigðisásigkomulaginu í hreppnum, samkvæmt þeim reglum, sem amtsráðið eða landshöfðinginn skipa fyrir um það.

16. gr. Hreppsnefndin skal taka að sjer skyldur þær, sem hvíla á hreppstjórum samkvæmt tilskipun 15. marz 1861 með tilliti til viðhalds á aukavegum, og má hún fela einum eða tveimur nefndarmönnum á hendur hina nánari tilsjón um þetta. Að því, er snertir viðhald á þjóðvegum, skal hreppsnefndin fyrir árs lok senda sýslunefndinni uppástungur þær, sem með þarf, um það, sem á næsta sumri þar á eptir skal vinna að þjóðvegum í hreppnum, og skal þarmeð fylgja áætlun um störfin sjálf, og um kostnað þann við þetta, sem gjöra má ráð fyrir. Vegabótagjaldi því, sem samkvæmt tilskipun 15. marz 1861 hvílir á hreppsjóðnum, skal nefndin jafna niður, og skal það goldið til sýslumannsins.

Hið sama er og um gjald það, sem fyrir er mælt um í 40. grein þessarar tilskipunar.

17. gr. Hreppsnefndin skal takast á hendur skyldur þær, sem hvílt hafa á hreppstjórum, að sjá um notkun afrjetta, fjallskill, fjárheimtur og ráðstafanir til að eyða refum, og jafna niður gjöldum, sem af því leiðir. Fela má nefndin einum nefndarmanna á hendur að framkvæma það, sem að þessu lýtur.

18. gr. Hreppsnefndin skal hafa umsjón um þinghús hreppsins og aðrar fasteignir, sem hann á, eða hefir not af (t. d. kristfjárjarðir), og sjá um, að þeim sje haldið í tilhlýðilegu standi. Ef meiri kostnaður útheimtist til þessa, en svo, að hann geti borgast með hinni venjulegu árlegu niðurjöfnun, skal nefndin útvega samþykki sýslunefndarinnar til þess.

1872. 4. Maj.

19. gr. Hreppsnefndin skal á ári hverju gjöra áætlun um allar tekjur og útgjöld hreppsins, og að því leyti fátækratíundin og aðrar tekjur hreppsins hrökkva ekki fyrir útgjöldum, jafna niður því, sem á vantar, á alla hreppsbúa eptir efnum og ástandi. Áætlunina skal semja eptir fyrirmynd, sem sýslunefndin segir fyrir um — en í fyrsta skipti eptir fyrirmynd til bráðabirgða, sem amtmaður býr til, — og skal hún átamt niðurjöfnunarskránni liggja á hentugum stað, sem birtur hefir verið fyrir fram á venjulegan hátt, hreppsbúum til sýnis í 3 víkur á undan reikningsárinu. Um leið og áætlunin er lögð fram, skal senda sýslunefndinni eptirrit af henni.

Aðfinningar við niðurjöfnunina skal bera upp skriflega innan 3 vikna frá þeim fresti, sem nefndur var, fyrir oddvita hreppsnefndarinnar, en hann skal á næsta fundi leggja þær fyrir alla nefndina til úrslita. Sjerhverjum er heimilt sem sveitartillagi er jafnað niður á, að bera sig upp um það, hvernig skatturinn er lagður á aðra, og um það, að einhverjum hefir verið sleppt við niðurjöfnunina.

Áður en nefndin leggur úrskurð sinn á nokkra umkvörtun, skal gefa bæði kæranda, og þeim, sem kært er yfir, tækifæri til á nefndarfundi, sem hann sje kvaddur til með 4 daga fresti, að segja álit sitt um umkvörtun þá, sepp upp hefir verið borin, en það má einnig gjöra skriflega. Úrskurði þeim, sem hreppsnefndin leggur á umkvörtun þá, sem upp er borin fyrir henni, má innan 3 vikna frá því, að hann var birtur hlutaðeiganda, skjóta til sýslunefndarinnar, sem leggur endilegan úrskurð á málið á næsta fundi sínum. Eindagi á sveitargjöldum er 31. desembrm., nema hreppsnefndin gefi lengri frest.

Enginn sá, er gjald á að greiða, getur með því að skjóta gjaldsálögunni undir úrskurð sýslunefndarinnar, komizt hjá þeirri skyldu, að greiða þann hluta skattsins, sem kominn er í gjalddaga. Ef sýslunefndin breytir

álaginn, skal endurgjalda það, sem gjaldþegninn, sem í hlut á, hefir greitt fram yfir það, sem honum bar, með því að borga honum það aptur, eða láta það ganga uppí þann hluta sveitartillags hans, sem greiða á næst þar á eptir. 1872. 4. Maj.

20. gr. Oddviti hreppsnefndarinnar skal einnig vera fjehirðir nefndarinnar og reikningshaldari, nema því að eins að hreppsnefndin feli öðrum nefndarmanni þessi störf á hendur.

Reikningsárið nær frá fardögum til fardaga. Reikningshaldarinn skal fyrir lok júním. gjöra reikning um tekjur og útgjöld hreppsins á árinu, sem leið, samkvæmt fyrirmynd þeirri, sem hina árlegu áætlun skal sníða eptir. Öll hreppsnefndin skal síðan rannsaka reikninginn, eða kjósa mann til þess að endurskoða hann. Athugasemdir þær, sem gjörðar eru við reikninginn, ásamt svörum reikingshaldarans og sjálfum reikningnum, skal síðan leggja fram fyrir lok septembermán. hvers árs til sýnis hreppsbúum í 3 vikur á sama hátt, og mælt er fyrir í 19. grein um það, að leggja fram niðurjöfnunina. Í reikningnum skal telja upp allar eigur hreppsins, og rita yfirlit yfir efni hans og skuldir.

Fyrir lok nóvemberm. skal senda sýslunefndinni reikninginn ásamt fylgiskjölum, athugasemdum og svörum, hún skal láta rannsaka reikninginn, og sker úr þeim athugasemdum, sem gjörðar hafa verið við endurskoðun hreppsnefndarinnar, eða þá, er hún sjálf ljet yfirfara reikninginn.

21. gr. Öll hreppsnefndin hefir ábyrgð á, að reikningurinn sje rjettur. Hún skal og ábyrgjast innstæðufje, skuldabrjef og aðrar eigur hreppsins.

Án samþykkis hreppsnefndarinnar má ekki borga nein útgjöld af hreppssjóðnum, sem lög eða tilskipun er ekki fyrir, eða sem sýslunefndin eða amtsráðið hefir ekki samþykkt samkvæmt þessari tilskipun.

1872. 4. Maj.

22. gr. Hreppsnefndin skal með hverju móti, sem hún getur, leitast við, að koma í veg fyrir húsgang og flakk, og að öðru leyti styðja að því, að góð regla eflist og við haldist í hreppnum.

23. gr. Þar að auki skal bera undir hreppsnefndina önnur mál, sem snerta sveitina sjálfa, án þess að nefndin eigi að gjöra út um þau, að svo miklu leyti þeim er svo varið, að því verði við komið, til dæmis um stofnun heilbrigðisnefnda, um fyrirkomulag á þeim málefnum, er snerta yfirsetukonur, um varnir gegn hallæri og fl., og skal nefndin einnig hafa heimild til þess, að gjöra uppástungur og senda bænarskjöl til stjórnarinnar um allt það, sem getur verið sveitinni til gagns.

Breytingar á hreppaskipun má ekki gjöra án samþykkis nefnda þeirra, sem í hlut eiga, hvort heldur breytingin er fólgin í því, að leggja saman tvo eða fleiri hreppa, eða skipta einum hreppi í tvær eða fleiri sveitir. Bænarskjöl frá hlutaðeigandi hreppsnefnd um þess konar breytingar skal senda sýslunefndinni, sem skal láta álit sitt fylgja með bænarskjalinu, og þar á eptir skal amtmaður taka við því og leggja það undir úrskurð landshöfðingja.

24. gr. Hreppsnefndin hefir heimild til án milligöngu sýslumanns að halda uppboðsþing á vega-störfum, og viðhaldi á þinghúsum og öðrum eignum hreppsins, og ennfremur á því, að fá til verk og varning í þarfir sveitarinnar.

25. gr. Útgjöld til skriffæra, gjörðabóka, til þess að borga undir brjef, og til sendiferða í sveitarþarfir skal endurgjalda oddvitanum eptir reikningi, sem hann gjörir um það.

26. gr. Samþykki sýslunefndarinnar útheimtist til þess, að ályktun hreppsnefndarinnar sje gild í þeim greinum, sem nú skal telja:

1. til þess á ári því, sem yfir stendur, að hækka upphæðir þær, sem eru á niðurjöfnunarskránni;

1872.
4. Maj.

2. til þess að sveitin takist á hendur nokkra skuldbinding til langframa, sem ekki beinlínis hvílir á henni samkvæmt lögum;
3. til þess að nokkuð verði borgað úr sveitarsjóðnum fyrir aðstoð við sveitarstjórnarstörf, sem einhverjum ber að leysa af hendi, af því hann er kjörinn til þess;
4. til þess að á nokkru ári verði að samtöldu lögð á hreppsbúa meiri útgjöld en svo, að nemi þriðjungi framyfir útgjaldaupphæð sama hrepps að meðaltölu um næstu 3 ár á undan. Upphæð sú, sem eitthvert ár kann verða lögð á með samþykki sýslunefndarinnar framyfir þetta, má ekki teljast með, þegar síðar meir á að finna áðurgreinda meðaltalsupphæð;
5. til þess að selja megi eða veðsetja fasteignir sveitarinnar, ellegar til þess að kaupa nýjar fasteignir handa sveitinni;
6. til þess að eyða innstæðufje sveitarinnar;
7. til þess að taka lán handa sveitinni, sem nemi meiru eða sje fyrir lengri tíma, en að það verði borgað aptur fyrir lok næsta reikningsárs, eða endurnýja slíkt lán eða lengja þann tíma, er á að borga það aptur.

27. gr. Komist sýslumaður af áætlunum þeim og reikningum, sem honum hafa verið sendir, eða á annan hátt að raun um, að einhver ályktun hreppsnefndarinnar fer fram yfir það, sem hún hefir vald til, eða að öðru leyti er lögum gagnstæð, eða miðar til, að gjöra einhverja ráðstöfun, sem sveitin getur haft tjón af, eða skorast undan að gegna skyldu þeirri, er á sveitinni hvílir, getur hann með brjefi til oddvita hreppsnefndarinnar fyrst um sinn ónýtt ályktunina, ef ekki er enn búið að framkvæma hana, og skal hann þar á eptir, jafnskjótt og því verður við komið, senda skýrslu um þetta til amtmannsins, sem aptur kemur henni til lands-

1872. 4. Maj. höfðingja, og leggur hann úrskurð sinn á málið. Eptirrit af skýrslunni skal jafnframt sent hreppsnefndinni.

B. Sýslunefndir.

28. gr. Í hverri sýslunefd skulu auk sýslumanns, sem er oddviti nefndarinnar, vera 6 til 10 menn, sem til þess eru kjörnir. Þegar skera á úr þeim málum, sem fyrir er mælt um í 14. gr., 2. atriði, í þessari tilskipun, skal þaraðauki hlutaðeigandi prófastur sitja í nefndinni og hafa atkvæði.

Í Vestmannaeyjasýslu eru sýslumaðurinn, sóknarpresturinn og 3 kjörnir menn í nefndinni.

29. gr. Hver hreppur er kjördæmi útaf fyrir sig og kýs mann til sýslunefndar. Kosningin skal fara fram á hinum árlegu manntalsþingum með óbundinni atkvæðagreiðslu, er kjörstjórnin skipar fyrir um. Í kjörstjórninni er sýslumaðurinn og 2 menn, sem til þess eru kjörnir í fyrsta skipti af amtmanni, en síðan af sýslunefndinni.

Að lokinni kosningu kveður kjörstjórnin upp, hver verði sýslunefndarmaður.

Í sýslum þeim, sem fleiri en 10 hreppar eru í, skulu hinir fjölmennari hreppar ávallt hafa fulltrúa í sýslunefndinni, en hinir fámennari fulltrúa á víxl annaðhvort ár að rjettri tiltölu, sem í fyrsta skipti skal ákveðin með hlutkesti.

30. gr. Um kosningarrjett og kjörgengi til sýslunefndar, og um það, hvernig haga skuli kosningunni, gildir að öðru leyti hið sama, sem fyrir er mælt í þessu efni að framan um hreppsnefndirnar; sömuleiðis skal farið eptir hreppsnefndarkjörskránum, þegar kjósa á í sýslunefndirnar (samanbr. 3.—7. gr.).

Um það, hvernig kosningin fer, skal senda hlutaðeiganda amtmanni skýrslu, svo það verði tilkynnt amtsráðinu.

31. gr. Sýslunefndin skal skera úr mótmælum gegn lögmæti kosningarinnar, en til þess þeim verði

gaumur gefinn, skal bera þan upp skriflega fyrir oddvita nefndarinnar innan 14 daga frá því, að kosningargjörðinni er lokið. Sýslunefndin skal sömuleiðis skera úr þeim málum, sem af því rísa, þegar einhver beiðist, að ganga úr nefndinni, og eins þegar spursmál er um, að víkja einhverjum úr nefndinni. Sje hlutaðeigandi óánægður með úrskurð nefndarinnar um þessi mál, má hann innan 4 vikna frá því, að úrskurðurinn er birtur honum, skjóta honum til amtsráðsins, sem þá leggur endilegan úrskurð á málin.

32. gr. Nefndarmenn skal kjósa fyrir 6 ár. Af þeim, sem valdir eru í fyrsta skipti, skal meiri hlutinn, ef á stöku stendur, en annars helmingurinn ganga úr nefndinni að 3 árum liðnum, og skal einnig, að því snertir sýslunefndirnar, farið eptir því, sem fyrir er mælt í 5. grein um það, hvað lengi hreppsnefndarmenn hafa störf sín á hendi, og um endurkosningar þeirra (svo og um það, nær þeir geti skorazt undan að taka við kosningu).

33. gr. Sýslunefndin skal eiga að minnsta kosti einn fund á ári, eptir því, sem oddviti ákveður nákvæmar; þaraðauki má hann, ef honum þykir þörf á því, kveðja til aukafundar, og hann er skyldur til þess, þegar helmingur nefndarmanna heimtar það.

Í fyrsta skipti, sem nefndin á fund, ákveður oddviti, hvar hann skal haldinn; síðar ályktar nefndin sjálf, hvar fundir skuli vera.

Í þóknunarskyni fyrir fæðispeninga og í ferðakostnað skulu nefndarmenn fá 1 rd. fyrir hvern dag frá því að þeir byrja ferð sína á sýslufund og til þess að þeir eru komnir heim aptur, eptir þeim reikningi, sem hver þeirra þar um gjörir, og sýslumaður rannsakar, og sem greiðist úr sjóði sýslunnar uppá væntanlegt samþykki amtsráðsins. Oddvita skal eptir reikningi hans endurgjalda það, sem hann hefir borgað til skriffæra, gjörðabóka, undir brjef, til sendiferða, og fl., og skal öll nefndin ávísa honum fjeð.

1872. 4. Maj. 34. gr. þegar gjöra skal einhverja ályktun, skal atkvæðafjöldi ráða, þó útheimtist til þessa, að við sje staddur meiri hluti allra nefndarmanna. Ef atkvæði eru jöfn, skal atkvæði oddvita ráða. Sjerhver nefndarmaðnr hefir heimtingu á, að ágreiningsálit hans verði ritað með fám orðum í gjörðabókina, og skulu allir nefndarmenn, sem við eru, rita nöfn sín undir hana, þegar fundi er slitið.

35. gr. Skyldur oddvita með tilliti til þess, að stjórna umræðum nefndarinnar, og fl., eru hinar sömu, og tilgreindar eru viðvíkjandi hreppsnefndunum í 11. grein.

36. gr. þyki oddvita, að einhver ályktun nefndarinnar fari fram yfir það, sem hún hefir vald til, eða að öðru leyti sje lögum gagnstæð, eða að hún miði til, að gjöra einhverja ráðstöfun, sem sýslufjelagið geti haft tjón af, eða skorast undan að gegna skyldu, sem hvílir á því, skal honum heimilt, að fella ályktunina úr gildi, og skal hann tafarlaust senda amtmanni skýrslu um það. Jafnframt skal hann senda sýslunefndinni eptirrit af skýrslunni. Ef amtmaðnr er á sömu skoðun um málið og sýslumaður, skal hann leggja það undir úrskurð landshöfðingja. Finnist amtmanni aptur á móti, að eigi að ónýta það, að ályktun nefndarinnar var gjörð ógild, má hann gjöra þetta með úrskurði sínum.

37. gr. Með næsta pósti eptir fundarhald sýslunefndarinnar, skal oddviti senda amtmanni endurrit af gjörðabókinni, og hefir amtmaðnr vald til í þeim tilfellum, sem nefnd eru í greininni á undan, að fella úr gildi ályktun nefndarinnar fyrst um sinn með brjefi til oddvita, og skal hann þar á eptir á þann hátt, sem getið er um að framan, leggja málið undir úrskurð landshöfðingja. Jafnframt skal senda sýslunefndinni eptirrit af skýrslunni.

38. gr. Sýslunefndin sker úr þeim málum og gjörir ráðstafanir þær, sem samkvæmt 2., 8., 9., 14., 18., 21. og 26. grein þessarar tilskipunar eru faldar henni á hendur

með tilliti til hreppsnefndanna, og hefir hún almenna umsjón með því, að hreppsnefndirnar í stjórnarathöfnum sínum hegði sjer eptir þeim boðum, sem fyrir skipuð eru. Virðist sýslunefndinni, að hreppsnefndin hafi látið greiða ólögmæt útgjöld, eða neitað að borga það, sem hún á að greiða, eða leitt hjá sjer, að framkvæma nokkra aðra ráðstöfun, sem hún er skyld til, eða hún á annan hátt hafi farið fram yfir það, sem hún hefir vald til, skal hún gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf í þessu efni, og getur hún, ef nauðsyn ber til þess, beitt þvingunar-sektum, til þess boðum hennar verði fram fylgt, og þar að auki komið ábyrgð á hendur hinum einstöku hreppsnefndarmönnum við dómstólana. 1872. 4. Maj.

þegar sýslunefndin er búin að leggja úrskurð á reikninga allra hreppsnefndanna, býr hún til formlegt yfirlit yfir efnahag hreppanna og sendir amtmanni það áleiðis til landshöfðingja.

39. gr. Enn fremur stjórnar sýslunefndin öllum sveitarmálefnum sýslunnar, t. a. m.:

1. Hún hefir umsjón þá, sem hvílir á sýslumönnum samkvæmt tilskipun 15. marz 1861, um viðhald á þjóðvegum í sýslunni, og má til þess ráða því, hvernig verja eigi vegabótagjaldi því, sem heimt er saman í sýslunni á hverju ári, þó þannig, að amtsráðið hefir vald til þess, að ákveða, að verja megi allt að þriðjungi af hinu árlega vegabótagjaldi sýslunnar um skemmri eða lengri tíma til starfa að þjóðvegum amtsins án tillits til, í hverri sýslu þeir eru. Eptir uppástungu nefndarinnar ákveður amtsráðið, hverjir vegir skuli vera þjóðvegir, og gjörir breytingar á reglugjörð þeirri, sem gildir um þetta. Ennfremur skal nefndin hafa umsjón um ferjur í sýslunni, brýr og lendingar, og gjöra ráðstafanir þær, sem með þarf í þessu tilliti; lögferju má ei leggja niður, nema amtsráðið leyfi.

1872. 4. Maj.

2. Hún skal semja reglugjörðir um notkun afrjetta, fjallskil, fjárheimtur, ráðstafanir til þess að eyða refum, og fl. Sömuleiðis skal hún annast um, að nákvæmar fjármarkatöflur fyrir sýsluna verði prentaðar, þegar henni þykir þörf á, og að minnsta kosti einu sinni hvert 10. ár.
3. Nefndin tekur þátt í hreppstjórakosningu þannig, að hún stingur uppá 3 hæfum mönnum í hvert skipti, er á að velja hreppstjóra, og velur amtmaður þá einn af þeim. Hún stingur uppá, hvort hreppstjórar skuli vera 1 eða 2 í einhverjum hreppi, og leggur amtsráðið síðan á það fullnaðarúrskurð.
4. Nefndin skal hafa eptirlit með bólusetningum, skipun ljósmæðra og framkvæmdum hinna sjerstaklegu heilbrigðisnefnda.
5. Hún skal gjöra ráðstafanir til þess að afstýra hallæri í sýslunni, eptir að hafa leitað álita hlutaðeigandi hreppsnefnda. Ef meira þarf til þess, en að það verði borgað með helmingnum af öllum hinum venjulegu árstekjum sýslunnar (eptir meðaltölu fyrir 3 ár), verður að leita samþykkis amtsráðsins til þess, sem nefndin ræður af. Þegar á liggur, er amtmanni samt heimilt, að samþykkja, að þau útgjöld verði greidd, sem ekki má fresta.

40. gr. Sýslunefndin skal semja áætlun fyrir hvert reikningsár frá 1. janúarmán. til 31. desembermán. yfir allar tekjur og útgjöld sýslunnar, og jafna því niður, sem þarf til lúkningar gjaldanna. Að því leyti, sem ekki er heimild fyrir greiðslu einstakra gjalda með niðurjöfnun á annan hátt, skal jafna því, er með þarf, niður á hreppa sýslunnar eptir samanlagðri tölu allra lausafjárhundraða og allra jarðarhundraða, eptir hinni nýju jarðabók, í hverjum hreppi, eptir rjettri tiltölu. Því, sem hverjum hreppi þannig ber að gjalda, skal jafna niður á hreppsbúa eptir hinum sömu reglum, sem gilda um önnur útgjöld hreppsins, og skal oddviti

hreppsnefndarinnar greiða sýslumanni gjaldið á næsta manntalsþingi (samanbr. 16. grein). 1872. 4. Maj.

Áætlunina skal semja eptir fyrirmynd, sem amtsráðið ákveður, og í fyrsta skipti eptir fyrirmynd til bráðabirgða, sem amtmaður býr til.

41. gr. Sýslumaður skal gjöra árlegan reikning um útgjöld og tekjur sýslunnar, og skal senda hann innan janúarmán. loka endurskoðunarmanni, sem nefndin hefir kosið; skal hann aptur senda sýslumanni reikninginn fyrir lok febrúarmán. með þeim athugasemdum, sem hann hefir fundið ástæðu til að gjöra við reikninginn. Síðan skal nefndin yfirfara athugasemdirnar ásamt svörum sýslumannsins og reikninginn með fylgiskjölum, og skal síðan senda amtmanni öll hjer að lútandi skjöl; eptir að hann hefir sjálfur yfirfarið þau, og heimtað ítarlegri skýrslur, sem honum þykir við þurfa, leggur hann reikninginn undir úrskurð amtsráðsins á næsta fundi þess. Reikninginn skal semja samkvæmt áætlun þeirri, sem nefnd er í næstu grein á undan, og skal honum fylgja skrá yfir eignir sýslunnar og yfirlitsreikningur um eignir og skuldir hennar. Fyrir lok maímán. skal senda hverri hreppsnefnd í sýslunni eptirrit af reikningnum, og skal nefndin sjá um, að hrepsbúar fái að lesa það. Fyrir það að búa til þessi eptirrit, ber sýslumanni í þóknun 24 sk. fyrir hverja örk, og skal þetta borgað úr sýslusjóðnum.

42. gr. Öll sýslunefndin hefir ábyrgð á, að reikningurinn sje rjettur. Hún ábyrgist einnig innstæðufje, skuldabrjef og aðrar eigur sýslufjelagsins.

Ekkert gjald má greiða úr sýlusjóðnum, nema heimild sje fyrir því í lögum eða tilskipun, eða það sje ákveðið af sýslunefndinni eða amtsráðinu.

43. gr. Í hinum sömu greinum, er staðfesting sýslunefndarinnar samkvæmt 26. grein útheimtist til ályktana hreppsnefndarinnar, útheimtist samþykki amtsráðsins til þess, sem sýslunefndin ályktar.

1872. 4. Maj.

C. Amtsráð.

44. gr. Í hverju amtsráði eiga sæti amtmaðurinn sem forseti og 2 kjörnir menn. þessir menn skulu kosnir fyrir 6 ár, þannig að annar þeirra fer frá 3. hvert ár (samanbr. 46. gr.). Allar sýslunefndirnar í amtinu skulu kjósa menn þessa og skal kosning fram fara að tilhlutun amtmannsins í fyrsta skipti, er þær koma saman, og síðan 3. hvert ár.

45. gr. Kjörgengi til amtsráðsins er bundið sömu skilyrðum og kjörgengi til alþingis, þó þannig að til þess einnig útheimtist fast aðsetur innan takmarka þess amts, sem í hlut á.

45. gr. Kjörstjórn sú, sem fyrir er mælt um í tilsk. 6. janúar 1857, 4. gr., skal, jafnskjótt og búið er að leiðrjetta kjörskrána til alþingis, senda hlutaðeiganda amtmanni skrá yfir þá, sem kjörgengir eru til alþingis. Eptir að amtmaður er búinn að fá allar þessar skrár, skal hann ásamt með 2 mönnum, sem hann kveður til þess, semja skrá yfir alla kjörgenga menn, sem búfastir eru í amtinu, og skal síðan senda skrá þessa öllum sýslunefndum amtsins.

Kosning fer þar á eftir fram á þann hátt, að sjerhver sýslunefndarmaður, sem á fundi er, greiðir atkvæði um helmingi fleiri menn, en kjósa skal í amtsráðið. Að af lokinni kosningu sendir hver sýslumaður amtmanni endurrit af kosningargjörðinni, og skal hann þarnæst ásamt með þeim mönnum, sem hann kvaddi til, þegar kjörskráin var samin, telja saman atkvæðin, sem greidd eru. þeir 2 menn, sem hafa fengið flest atkvæði, eru kjörnir til amtsráðsins, og þeir 2, sem næst þeim hafa hlotið flest atkvæði, eru varamenn, sem ganga í amtsráðið í stað hinna í forföllum þeirra. Ef 2 eða fleiri hafa fengið jafnmörg atkvæði við kosninguna, ræður hlutkesti.

þegar hin fyrstu 3 ár eru liðin, skal ákveðið með hlutkesti, hvor af hinum 2 nefndarmönnum, og af hinum

2 varamönnum skuli fara frá; síðan fara menn þá fyrst frá, er þau 6 ár ern liðin, er þeir eru kosnir fyrir. 1872. 4. Maj.

47. gr. Um endurkosningar og undanfærslur undan því að taka við kosningu, gildir hið sama, sem fyrir mælt er í 5. gr. um hreppsnefndirnar. Amtsráðið sker sjálft úr mótmælum gegn lögmæti kosninga, er fram hafa farið, og hvort ástæður þær, er sá, sem kjörinn er í ráðið, þykist hafa til þess að fara frá, sjen gildar. Þó skal hlutaðeigandi hafa rjett til að skjóta úrskurði amtsráðsins til landshöfðingja.

48. gr. Amtsráðið skal halda einn fund á ári hverju í öndverðum júnímán., eptir því, sem forseti ákveður nákvæmar. Auk þessa getur hann kvatt til aukafundar, þegar honum þykir brýn nauðsyn til bera.

Amtsráðið skal venjulega halda fundi sína á amtmanns-setrinu, ef það er innan takmarka amtsins; að öðrum kosti ákveður amtmaður stefnustað í sjálfu amtinu.

49. gr. Þeir, sem í amtsráðinu ern, skulu fá fæðispeninga 1 rd. um hvern dag, sem þeir vegna amtsráðsfundarins verða að vera frá heimili sínu, og að auki ferðakostnað, eptir reikningi, sem amtmaður ávísar þegar búið er að rannsaka hann.

50. gr. Forsetinn stjórnar umræðum ráðsins, sjer um að þær ályktanir, sem gjörðar ern, verði framkvæmdar, útvegar gjörðabækur ráðtins, og fl., varðveitir þær ásamt brjefum ráðsins og öðrum skjölum þess. Ráðið kýs úr sínum flokki skrifara, sem skal rita í gjörðabókina, og ásamt með forseta sjá um, að ályktanir ráðsins verði birtar almenningi samkvæmt 55. gr. Það, sem fyrir er mælt í 34. gr. um sýslunefndir, skal og gilda um amtsráðið; þó skal amtsráðið vera fullskipað til þess fullnaðar-ályktun verði gjörð.

51. gr. Öll útgjöld við amtsráðið skal greiða úr jafnaðarsjóði amtsins.

52. gr. Amtsráðið hefur þessi störf á hendi:

1872.
4. Maj.

1. Það skal rannsaka og úrskurða alla reikninga sýslanna og yfirhöfuð með tilliti til yfistjórnar á sveitarmálefnum sýslunnar hafa á hendi það vald, sem getið er um í 31., 39.—43. gr. hjer að framan Finni amtsráðið, að sýslunefnd hafi borgað ólögmæt útgjöld, eða skorast undan að greiða útgjöld, sem hún er skyld til eða látið hjá líða, að gjöra einhverja aðra ráðstöfun, sem henni ber að framkvæma, eða á annan hátt farið fram yfir vald sitt, skal það gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf í þessu skyni, og getur það, ef nauðsyn ber til þess, beitt þvingunar-sektum, til þess boðum þess verði fram fylgt, og þar að auki komið fram ábyrgð við dómstólanaá hendur sýslunefndarmönnum þeim, sem hafa tekið þátt í þessum ályktunum.

   Þegar amtsráðið hefir úrskurðað alla sýslunefndar-reikninga, skal það semja formlegt yfirlit yfir fjárhag sýslnanna, einsog hann verður samkvæmt þessum reikningum, og senda það landshöfðingja.
2. Amtsráðið skal takast á hendur stjórn opinberra stofnana og gjafafjár, sem amtmennirnir einir hingað til hafa stjórnað, að dómsmálasjóðnum undanskildum, nema því að eins að stofnunarskrárnar eða gjafabrjefin eða aðrar sjerstaklegar ákvarðanir sjeu því til fyrirstöðu. Það skal sjá um, að fje stofnana þessara verði ávaxtað eptir þeim reglum, sem gilda um lán fjár þess, sem tilheyrir opinberum stofnunum, gjöra ályktun um, hvernig verja eigi hinum árlegu tekjum samkvæmt því, sem er fyrir mælt um þetta, og skal sjá um, að reikningar, sem á að gjöra fyrir hvert ár, verði endurskoðaðir og sendir til úrskurðar landshöfðingja ásamt með þeim athugasemdum, sem gjörðar hafa verið við þá, og svörum reikningshaldarans.
3. Það skal endurskoða reglugjörðir þær um skiptingu vega í þjóðvegi og aukavegi, sem út gengnar eru

samkvæmt tilskipun 15. marz 1861, og gjöra breytingar þær, sem með þarf, á reglugjörðum þeim, sem hingað til hafa verið í gildi. Það ákveður, hvort verja skuli nokkrum hluta af vegabótagjaldi því, sem heimtað er saman úr einstökum sýslum, til þess að gjöra vegabætur á þjóðvegum, sem eru utan sýslu; þó má ekki verja til þess fram yfir $^1/_3$ af hinu árlegu upphæð vegabótagjaldsins. 1872. 4. Maj.

4. Álits amtsráðsins skal leita áður en landshöfðingi lætur út ganga nýjar reglugjörðir fyrir hreppstjóra. Sömuleiðis skal leita álits þess, þegar er í ráði að stofna fangelsi í einstökum hjeruðum amtsins, og svo um það, hvernig útvega skuli fje það, sem með þarf til þessa, eða þegar er í ráði, að gjöra aðrar almennar ráðstafanir, sem útheimta gjöld annaðhvort fyrir amtið eða einstök sýslufjelög í því, t. d. stofnun landbúnaðarskóla eða fyrirmyndarbúa eða þess konar. Þegar búið er að koma á fót þess konar byggingum eða stofnunum, skal amtsráðið hafa umsjón um þær, og bera umhyggju fyrir því, að þeim sje haldið við, að þær sjeu hafðar til þess, sem ætlað er, og að það fje, sem með þarf til þess, verði útvegað eptir þeim ákvörðunum, sem þar um verða settar.

5. Það skal, eptir að hafa leitað álita sýslunefndanna, íhuga og gjöra uppástungur um það, hvort stofna skuli amtsfátækrasjóði, annaðhvort til þess að veita einstökum hreppssjóðum eða sýslusjóðum styrk, þegar á þarf að halda, eða til þess að greiða kostnaðinn við kennslu heyrnar- og málleysingja, og því um líkt, og svo um það, hverjar tekjur skuli renna í amtsfátækrasjóði þessa, og hver útgjöld skuli greidd úr þeim.

53. gr. Amtsráðið skal fyrir hvertár semja áætlun um tekjur og útgjöld jafnaðarsjóðsins; það skal samkvæmt henni ákveða, hve mikið jafnaðarsjóðsgjald, sem eins og hingað til á að jafna niður á lausafjarhundruðin,

1872. 4. Maj. skal heimtað saman á því ári. Áætlunina skal semja eptir fyrirmynd, sem ráðið hefir samþykkt og landshöfðingi staðfest, og að öðru leyti eptir skýrslum þeim og reikningum, sem amtmaður leggur fram í hvert skipti.

54. gr. Sýslumenn skulu heimta saman jafnaðarsjóðsgjaldið á hinum árlegu manntalsþingum, og senda það ásamt reikningi yfir gjöldin til amtmannanna, sem eru reikningshaldarar fyrir jafnaðarsjóðina. Af þeim má ekki greiða nein útgjöld, án þess að heimild sje til þess í gildandi lögum, eða í ályktunum amtsráðsins. Beri nauðsyn til, að greiða nokkurt gjald, sem slík heimild ekki er fyrir, á því tímabili, sem er á milli funda amtsráðsins, getur amtmaður uppá samþykki ráðsins á eigin ábyrgð borgað þetta gjald úr sjóðnum.

Amtmaður skal fyrir hvert reikningsár, frá 1. janúarmán. til 31. desbrmán., semja reikning um tekjur og útgjöld jafnaðarsjóðsins, og senda fyrir lok febrmán. eptirrit af honum hinum tveimur, er í amtsráðinu sitja. Þegar amtsráðið næst kemur saman, skal það endurskoða reikninginn, og þar á eptir skal senda hann ásamt með athugasemdum þeim, sem gjörðar hafa verið við endurskoðunina, landshöfðingja innan 4 vikna frá því, að amtsráðsfundi var slitið. Verði hann þess áskynja, þegar hann fer yfir reikninginn, eða á annan hátt, að amtsráðið hefir greitt ólögmæt útgjöld, eða neitað að borga þau útgjöld, sem eptir lögum hvíla á amtssveitarfjelaginu, eða á annan hátt farið fram yfir vald sitt, skal hann gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf útaf þessu, og getur hann, ef nauðsyn ber til þess, beitt þvingunarsektum, til þess boðum hans verði framfylgt, og þar að auki komið fram ábyrgð við dómstólana á hendur þeim úr amtsráðinu, sem tekið hafa þátt í þessum ályktunum.

55. gr. Amtsráðið skal sjá um, að stutt ágrip af gjörðum ráðsins, áætlun sú, sem það hefir samþykkt, og ennfremur ágrip af hinum árlegu reikningum jafn-

aðarsjóðsins og þeirra sjóða, sem ráðið hefir stjórn yfir, verði birt á prenti, og útbýtt meðal allra sýslunefnda 1872. 4. Maj.

56. gr. Amtsráðið getur ekki án samþykkis landshöfðingja tekið stærri lán fyrir hönd jafnaðarsjóðsins eða fyrir lengri tíma, en að lánið verði borgað aptur fyrir lok þess árs, sem fer í hönd, nje heldur ráðið yfir innstæðufje því, sem það hefir umsjón um, eða selt eða veðsett fasteignir amtsins, eða keypt aðrar fasteignir fyrir það. Samþykki landshöfðingja útheimtist einnig til þess, að amtsráðið geti tekizt á hendur nokkra skuldbinding til langframa, sem ekki samkvæmt lögum hvílir á amtssveitarfjelaginu, og til þess að leggja á hærra jafnaðarsjóðsgjald að öllu samtöldu, en að það nemi fjorða hluta framyfir það, sem verið hefir að meðaltali á næstliðnum 3 árum.

57. gr. Finni forseti, að einhver ályktun amtsráðsins gangi út yfir vald þess, eða að öðru leyti sje lögum gagnstæð, eða að hún miði til ráðstöfunar, sem amtið getur haft tjón af, eða til þess, að skorast undan einhverri skyldu, sem hvílir á amtssveitarfjelaginu, getur hann um stund numið ályktunina úr gildi, og skal hann þá tafarlaust skýra landshöfðingja frá þessu, og leggur hann þá úrskurð sinn á málið. Endurrit af þessari skýrslu skal jafnframt leggja fram fyrir amtsráðið.

58. gr. Á þeim tíma, sem er á milli funda amtsráðsins, skal amtmaður fyrir hönd þess hafa yfirumsjón þá, sem amtsráðinu ber yfir sýslunefndunum. Þær skulu því senda amtmanni öll þau mál, sem leggja skal fyrir amtsráðið, til þess hann geti sjeð um, að skýrslur þær, sem með þarf, verði útvegaðar, og einnig til bráðabirgða gjört þær ráðstafanir, sem eigi má fresta til næsta fundar ráðsins. Jafnskjótt og amtsráðið kemur saman, skal amtmaður skýra því frá þeim bráðabirgða ráðstöfunum, sem hann hefir gjört fyrir hönd ráðsins.

59. Nú greinir tvö amtsráð á um eitthvert mál, sem bæði eiga hlut að, og skal þá hvort þeirra fyrir

1872. 4. Maj. sig senda landshöfðingja álit sitt um málið, og leggur hann síðan úrskurð á það.

60. gr. Eptirleiðis skal Reykjavíkurbær ekki greiða neitt jafnaðarsjóðsgjald, en aptur ámót tekur bærinn sjálfur að sjer þau útgjöld, sem fyrir hann hafa verið goldin úr jafnaðarsjóðnum.

það skal ákveðið með konungsúrskurði, hvort kaupstaðirnir Akureyri og Ísafjörður í þessu tilliti skuli njóta sama sjálfræðis, og Reykjavík, eptir að bæjarstjórn þessara kaupstaða og hlutaðeigandi amtsráði hefir verið gefinn kostur á, að segja álit sitt um það; með sama úrskurði skal einnig ákveðið, í hvaða hlutfalli tjeð sveitarfjelög skuli greiða jafnaðarsjóðsgjald, ef til þess kemur.

61. gr. Dómsmálastjórnin gjörir nákvæmari ráðstafanir, til þess að koma þessari tilskipun í verk, svo hún geti öðlazt fullt gildi svo fljótt sem verða má.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 4. dag maímánaðar 1872.

Forordning om de islandske Landkommuners Styrelse.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning om de islandske Landkommuners Styrelse, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Styrelsen af de kommunale Anliggender i Islands Landkommuner overdrages et Repsforstanderskab for hver Rep, et Sysselforstanderskab for hvert Syssel og et Amtsraad for hvert Amt.

A. Repsforstanderskaber.

§ 2. Repsforstanderskabet bestaar efter Reppens Störrelse og Folketal af 3, 5 eller 7 Medlemmer, der

vælges af de hertil efter nedenstaaende Bestemmelser valgberettigede Repsbeboere. 1872. 4. Maj.

Amtmanden fastsætter, inden Valget förste Gang foretages, Forstandernes Antal for hver enkelt Rep, efter herom at have indhentet Erklæringer fra ansete Mænd i samme. Hvis Repsorstanderskabet andrager derpaa eller samtykker deri, kan Sysselforstanderskabet ændre det saaledes fastsatte Medlemsantal.

§ 3. Valgret og Valgbarhed til Repsforstanderskabet tilkommer enhver i Reppen bosiddende Mand, som er i Besiddelse af uplettet Rygte, har fyldt sit 25ge Aar og ikke staar i noget personligt Tjenesteforhold, naar han i det sidste Aar har havt fast Ophold i Reppen og ydet Bidrag til sammes Fornödenheder, ikke skylder Tilbagebetaling af modtagen Fattigunderstöttelse og selv er raadig over sin Formue.

§ 4. Beslægtede i den lige op- og nedstigende Linie kunne ikke paa samme Tid have Sæde i Forstanderskabet.

§ 5. Forstanderskabets Medlemmer vælges paa 6 Aar. Af dem, der vælges förste Gang, aftræde efter 3 Aars Forlöb 2, 3 eller 4, eftersom Forstandernes Antal efter § 2 er 3, 5 eller 7, hvorved i Mangel af mindelig Overenskomst Lodtrækning gjör Udslaget, men de övrige först efter Udlöbet af det 6. Aar. Som Fölge heraf afgaa siden stedse hvert 3. Aar afvexlende de to Afdelinger af Forstanderskabets Medlemmer. Dersom et Medlem dör eller af en særlig Aarsag udtræder inden Udlöbet af de 6 Aar, for hvilke han er valgt, skal den, der vælges i hans Sted (jfr. § 9 andet Stykke), kun vedblive for den Tid af de 6 Aar, der endnu er tilbage.

Den, som udtræder af Forstanderskabet, kan gjenvælges; men har han været Medlem af Forstanderskabet i 3 Aar eller derover, er han ikke pligtig at tage mod Gjenvalg för efter Forlöbet af et ligesaa langt Tidsrum som det, hvori han har været Medlem

1872. 4. Maj. af Forstanderskabet. Ligeledes er den, der har fyldt sit 60de Aar, berettiget til at undslaa sig for at modtage Valg. Samme Ret tilkommer den, der har Sæde i Sysselforstanderskabet.

§ 6. Valgene skulle stedse — undtagen naar overordentlige Valg gjöres fornödne — foretages paa Foraars-Repsthingene efter en Liste, forfattet af Valgbestyrelsen, der for förste Gang skal bestaa af Repstyreren og tvende af Sysselmanden dertil udvalgte, i Reppen bosatte valgberettigede Mænd, men siden af Forstanderskabets Formand og to af dets övrige, af det selv valgte Medlemmer.

Listen udlægges i 3 Uger för Valgdagen til almindeligt Eftersyn paa et for Reppens Beboere bekvemt Sted eller efter Omstændighederne paa flere saadanne Steder.

Finder Nogen, at enten en Uberettiget er optagen paa Listen eller en Berettiget udeladt af denne, har han senest paa selve Valgdagen at fremföre sin Indsigelse eller Paastand, som Valgbestyrelsen derefter afgjör ved sin Beslutning, forinden Stemmegivningen begynder.

§ 7. Dagen og Klokkeslettet, naar Valgene skulle foregaa, skal bekjendtgjöres med Thingbud hele Reppen over mindst 8 Dage forud. Valgene foregaa offentlig, og enhver Vælger, som vil benytte sin Valgret, skal möde personlig og tilkjendegive mundtlig til Valgprotokollen, paa hvilke Personer han stemmer. Naar alle de tilstedeværende Valgberettigede have faaet Adgang til at afgive deres Stemmer, og disse ere tilförte Valgprotokollen, sluttes Afstemningen, dog ikke för en Times Forlöb, efterat Valghandlingen er begyndt. Valgbestyrelsens Formand har da tydelig at oplæse og Valgbestyrelsens övrige Medlemmer at optegne og sammentælle samtlige afgivne Stemmer. De, som efter Optællingen findes at have de fleste Stemmer, erklæres da for valgte Medlemmer af Forstanderskabet. Have

Flere lige mange Stemmer, gjör Lodtrækning Udslaget. 1872. 4. Maj.

§ 8. Fremkommer den, paa hvem et Valg er faldet, med nogen Undskyldning for at modtage Valget, har Valgbestyrelsen at bedömme Undskyldningens Gyldighed. Ifald den af Valgbestyrelsen tages tilfölge, foretages nyt Valg; i modsat Fald kan den Valgte forelægge sin Begjæring om Fritagelse for Sogneforstanderskabet; dog skal, förste Gang Valg foretages, Sysselmanden ene afgjöre Spörgsmaalet herom. Om Udfaldet af Valget skal Valgbestyrelsen meddele Sysselforstanderskabet Underretning.

Enhver, der har Noget at anke over ved den foregaaede Valghandling eller i Anledning af de afsagte Kjendelser, maa, hvis hans Anke skal komme i Betragtniug, have indgivet sin skriftlige Besværing til Valgbestyrelsens Formand inden 8 Dage, efterat Kjendelsen er afsagt eller Valghandlingen er sluttet. Valgbestyrelsen skal derefter uden Ophold indsende Besværingen med sin Erklæring til Sysselforstanderskabets Afgjörelse. Hvis Sysselforstanderskabet erklærer Valget ugyldigt, skal nyt Valg foretages.

§ 9. Kommer et Medlem af Forstanderskabet i et Tilfælde, der ifölde § 3 udelukker ham fra Valgrel og Valgbarhed, udtræder han af Forstanderskabet. Er Forhindringen forbigaaende, kan han midlertidig fritages for Forretningerne, indtil Forhindringen er ophört. De övrige Medlemmer af Forstanderskabet have at afgjöre de Spörgsmaal, som knnne opstaa heraf eller i Anledning af, at en Forstander skulde overtræde sine Pligter i en saadan Grad, at det bliver nödvendigt at udelukke ham af Forstanderskabet. Dog skal den Vedkommende være berettiget til at indanke Forstanderskabets Afgjörelse for Sysselforstanderskabet. Finder et Medlem sig af anden Grnnd beföjet til inden Udlöbet af den Tid, for hvilken han er valgt, at forlange sig fritagen for Sæde i Repsforstanderskabet, kan dette

1872. 4. Maj. eller i alt Fald Sysselforstanderskabet bevilge hans Andragende.

Ved et Medlems Dödsfald eller Udtrædelse foretages nyt Valg, dersom ikke Forstanderskabet med Enstemmighed vedtager, at Besættelsen af den ledige Plads kan opsættes til næste almindelige Valg.

§ 10. Saasnart Valget af Forstandere i Henhold til det Anförte er tilendebragt, skal den ældste af de Valgte sammenkalde Forstanderskabets Medlemmer til Möde for at vælge en Formand. Formandsvalget gjælder for Fardagsaaret, og den fungerende Formand skal derfor i det sidste Aarsmöde lade vælge Formand for det kommende Aar. Dog bliver dette Valg i de Aar, hvori nyt Valg foretages paa Halvdelen af Forstanderstanderskabets Medlemmer, og den valgte Formand udtræder uden at blive gjenvalgt, knn at anse som forelöbigt, indtil det nye Forstanderskab i sit förste Möde kan foretage det endelige Valg.

Ethvert Medlem er forpligtet til at modtage Valg som Formand eller at udföre andre særlige Hverv, som Forstanderskabet maatte paalægge ham. Dog kan den, der i mindst 3 Aar har været Formand, undslaa sig for at modtage Valg som saadan i et ligesaa langt Tidsrum, som han har været Formand. Til at fungere i Formandens Forfald vælges en Næstformand.

Til gyldigt Valg af Formand eller Næstformand udfordres, at den Valgte har faaet over Halvdelen af de af Forstanderskabets tilstedeværende Medlemmer afgivne Stemmer. Opnaas saadant Flertal ikke ved det förste Valg, foretages nyt Valg. Opnaar heller ikke herved Nogen over Halvdelen af Stemmerne, foretages bundet Valg mellem de To, som ved det foregaaende Valg have erholdt flest Stemmer. Ere ved det andet Valg Stemmerne lige, afgjöres det ved Lodtrækning, paa hvilke To der ved det bundne Valg skal stemmes. Ligeledes afgjör Lodtrækning Valget, naar Stemmerne ere lige ved det bnndne Valg.

§ 11. Formanden foranstalter Forstanderskabets Medlemmer sammenkaldte, leder Forhandlingerne, besörger Forhandlingsprotokollens Förelse og paaser, at Forstanderskabets Beslutninger nöjagtig tilföres. Forsaavidt der ikke med Hensyn til enkelte Sager eller Arter af Sager af Forstanderskabet maatte blive truffen særlig Bestemmelse, hvorefter den disse vedkommende Brevvexling eller visse Beslutningers Udförelse overdrages enkelte Medlemmer, foranstalter Formanden Udförelsen af de tagne Beslutninger og besörger Brevvexlingen og Förelsen af de nödvendige Regnskaber og andre Böger. Ligeledes opbevarer han alle Forstanderskabets Protokoller, Breve og andre Papirer eller Dokumenter, der vedkomme de Forstanderskabet underlagte Anliggender. 1872. 4. Maj.

§ 12. Forstanderskabet skal samles mindst 2 Gange om Aaret, om Foraaret og om Efteraaret, og ellers saa ofte, som Formanden finder det fornödent, eller naar det forlanges enten af Halvdelen af Medlemmerne eller af Præsten eller Fattigforstanderen, forsaavidt Sagen angaar Undervisnings- eller Fattigsager.

Forstanderskabet tager selv Bestemmelse om Tiden og Stedet for de ordentlige Möders Afholdelse, hvorimod det tilkommer Formanden at tage Bestemmelse herom for de overordentlige Möders Vedkommende. Möderne bekjendtgjöres saavidt muligt ved Thingbud eller paa anden i Reppen brugelig Maade. De holdes offentlig. Dog kan Forstanderskabet undtagelsesvis vedtage at forhandle enkelte Sager inden lukkede Döre.

§ 13. Ingen Beslutning kan tages af et Forstanderskab, naar ikke idetmindste Halvdelen af dets Medlemmer er tilstede. Naar der mellem Medlemmerne er forskjellige Meninger om en Sag, afgjöres den ved Stemmeflerhed. Ere Stemmerne lige, gjör Formandens Stemme Udslaget. Erholde ved Valg Flere ligemange

1872. 4. Maj. Stemmer, finder Lodtrækning Sted (jfr. dog § 10). Ethvert Medlem er berettiget til at forlange sin afvigende Mening kortelig tilfört Protokollen, og denne underskrives ved hvert Mödes Slutning af alle de tilstedeværende Medlemmer.

§ 14. Repsforstanderskaberne skulle fremtidig overtage Bestyrelsen af Reppernes Fattigvæsen efter de i Reglement af 8. Januar 1834 og senere herom udgivne Anordninger indeholdte Regler med de Forandringer, som fölge af Bestemmelserne i nærværende Forordning. Udövelsen af det nærmere Tilsyn med de Fattiges Forsörgelse kan Forstanderskabet overdrage for 1 Aar ad Gangen til en eller to Fattigforstandere, som det selv vælger blandt sine Medlemmer.

Det Tilsyn, som Sognepræsten efter den gjældende Lovgivning skal före med Börns Opfostring og Opdragelse, vedbliver at paahvile ham, og hvad enten Præsten er Medlem af Forstanderskabet eller ikke, skal dette i disse Sager, naar det ikke kan komme overens med Præsten herom, uden Hensyn til Stemmeflerhed tage Præstens Forslag herom tilfölge, i alt Fald indtil Sysselforstanderskabets Afgjörelse af en i denne Anledning mellem Præsten og Repsforstanderskabet opstaaet Uenighed kan erhverves.

§ 25. Repsforstanderskaberne skulle hvert i sin Rep före Tilsyn med Sundhedstilstanden i Overensstemmelse med de Forskrifter, der i saa Henseende meddeles dem af Amtsraadet eller Landshövdingen.

§ 16. De Repstyrerne efter Frdg. af 15. Marts 1861 med Hensyn til Bivejenes Vedligeholdelse paahvilende Pligter overgaa til Forstanderskabet, der er berettiget til at overdrage et eller to af sine Medlemmer det nærmere Tilsyn hermed. Med Hensyn til Hovedvejenes Vedligeholdelse vil Forstanderskabet have inden hvert Aars Udgang at indsende til Sysselforstanderskabet fornödent Forslag om de Arbeider, der i den næst paafölgende Sommer ville være at udföre paa de

i Reppen beliggende Hovedveje, ledsaget af en Plan for selve Arbeidet og et Overslag over de Omkostninger, som antages at ville medgaa hertil. Den Repskassen efter Frdg. af 15. Marts 1861 paahvilende Vejskat bliver af Forstanderskabet at ligne og at indbetale til Sysselmanden. 1872. 4. Maj.

Det Samme gjælder om det i denne Forordnings § 40 omhandlede Bidrag.

§ 17. De Repstyrerne paahvilende Pligter med Hensyn til Fællesgræsganges Afbenyttelse, Kreaturers Indsamling fra disse, Foranstaltninger til Ræves Udryddelse og Paaligning af de heraf flydende Omkostkostninger overgaa til Repsforstanderskabet. Forstanderskabet kan overdrage et af sine Medlemmer at udföre det i denne Henseende Fornödne.

§ 18. Repsforstanderskabet fører Tilsyn med Reppens Thinghus og de övrige faste Ejendomme, der maatte tilhöre Kommunen eller være henlagte til dens Brug (f. Ex. Kristfæjorder), og drager Omsorg for, at disse holdes i vedbörlig Stand. Forsaavidt större Udgifter udfordres hertil, end der kunne dækkes ved den ordinære aarlige Ligning, er Forstanderskabet pligtigt til herpaa at erhverve Sysselforstanderskabets Stadfæstelse.

§ 19. Repsforstanderskabet skal hvert Aar affatte et Overslag over samtlige Kommunens Indtægter og Udgifter og, forsaavidt de sidste ikke dækkes ved Fattigtienden eller andre Kommunen tilkommende Indtægter, efter Formue og Leilighed paaligne samtlige Reppens Beboere det manglende Belöb. Overslaget affattes efter et af Sysselforstanderskabet dertil foreskrevet Skema — förste Gang efter et af Amtmanden fastsat midlertidigt Skema — og fremlægges i 3 Uger inden Regnskabsaarets Begyndelse tilligemed Ligningen til almindeligt Eftersyn for Reppens Beboere paa et for disse bekvemt og paa sædvanlig Maade forud be-

1872. kjendtgjort Sted. Samtidig med Fremlæggelsen ind-
4. Maj. sendes en Gjenpart af Overslaget til Sysselforstanderskabet.

Indsigelser mod Ligningen fremföres skriftlig inden 3 Uger efter Udlöbet af den nævnte Frist for Forstanderskabets Formand, som i dettes næste Möde forelægger dem til det samlede Forstanderskabs Afgjörelse. Det staar Enhver, der ved Ligningen er ansat til Kommunebidrag, frit for inden samme Frist at klage over Andres Beskatning saavelsom over, at Nogen er forbigaaet ved Ligningen.

Forinden nogen af de nævnte Klager afgjöres af Forstanderskabet, skal der gives saavel Klageren som den, der er Gjenstand for Klagen, Leilighed til i Forstanderskabets Möde, hvortil han maa tilsiges med 4 Dages Varsel, at udtale sig over den fremsatte Klage, hvad han ogsaa er berettiget til at gjöre skriftlig. Den af Forstanderskabet i Anledning af den indkomne Klage tagne Beslutning kan inden 3 Uger, efterat den er meddelt den Vedkommende, indankes for Sysselforstanderskabet, der endelig paakjender samme i sit næste Möde. Betalingsterminen for de kommunale Afgifter er den 31. December, saafremt Repsforstanderskabet ikke giver længere Frist.

Ingen Afgiftspligtig kan ved at indanke Skatteansættelsen for Sysselforstanderskabet unddrage sig Forpligtelsen til at udrede den til Betaling forfaldne Del af Skatten. Naar Skatteansættelsen forandres af Sysselforstanderskabet, berigtiges det Belöb, som vedkommende Afgiftspligtige har betalt for meget, ved Tilbagebetaling til ham eller ved Afregning i den nærmest derefter forfaldende Del af hans Kommuneafgifter.

§ 20. Repsforstanderskabets Formand er tillige dettes Kasserer og Regnskabsförer, medmindre Forstanderskabet overdrager dette Hverv til et andet af sine Medlemmer.

1872. 4. Maj.

Regnskabsaaret gaar fra Fardag til Fardag. Regnskabsföreren affatter inden Juni Maaneds Udgang Regnskabet over Kommunens Indtægter og Udgifter i det forlöbne Aar i Overensstemmelse med det for det aarlige Overslag foreskrevne Skema; det gjennemgaas derefter af hele Forstanderskabet eller af en af dette valgt Revisor. De ved Regnskabet gjorte Bemærkninger tilligemed Regnsabsförerens Besvarelser hertil fremlægges dernæst tilligemed selve Regnskabet inden hvert Aars September Maaneds Udgang til Eftersyn for Reppens Beboere i 3 Uger paa samme Maade, som i § 19 er foreskrevet med Hensyn til Fremlæggelsen af Skatteligningen. I Regnskabet optages en Fortegnelse over Kommunens samtlige Ejendele samt en Opgjörelse af dens Formue og Gjæld.

Inden November Maaneds Udgang indsendes Regnskabet med Bilag, Bemærkninger og Besvarelser til Sysselforstanderskabet, som lader det gjennemgaa og paakjender de ved Kommunens eller dets egen Revision gjorte Udsættelser.

§ 21. Det hele Forstanderskab er ansvarligt for, at Regnskabet er rigtigt. Ligeledes bærer det Ansvaret for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, som tilhöre Kommunen.

Uden Forstanderskabets Samtykke kan ingen Udgift, der ikke har Hjemmel i Lov eller Anordning eller er en Fölge af Sysselforstanderskabets eller Amtsraadets Beslutning i Henhold til nærværende Forordning, afholdes af Kommunens Kasse.

§ 22. Forstanderskabet skal ved de Midler, der staa til dets Raadighed, söge at forhindre Betleri og Lösgængeri samt iövrigt bidrage til at fremme og opretholde god Orden i Reppen.

§ 23. Repsforstanderskaberne skulle derhos tages paa Raad med om andre Anliggender, der vedröre Kommunen uden at henhöre under Forstanderskabets egen Afgjörelse, forsaavidt disses Beskaffenhed tillader

1872. det, saasom om Oprettelsen af særlige Sundhedskom-
4. Maj. missioner, om Ordningen af Jordemodervæsenet, om Midler til at forebygge Hungersnöd m. v., ligesom Forstanderskabet ogsaa skal være berettiget til at gjöre Forslag og indgive Andragender til Regjeringen om Alt, hvad der kan tjene til Kommunens Tarv.

Forandringer i Repsinddelingen kunne ikke foretages uden med vedkommende Forstanderskabs Samtykke, hvad enten Forandringen maatte bestaa i to eller flere Reppers Sammenlægning til én Kommune eller én Reps Deling i to eller flere Kommuner. Andragender fra vedkommende Forstanderskab om saadanne Forandringer indsendes til Sysselforstanderskabet, der ledsager Andragendet med sin Erklæring, hvorefter dette igjennem Amtmanden forelægges Landshövdingen til Resolution.

§ 24. Forstanderskabet er bemyndiget til uden Sysselmandens Mellemkomst at afholde Licitationer over Udförelsen af Vejarbeide, Vedligeholdelse af Thinghuse og andre Kommunen tilhörende Ejendomme samt over Anskaffelse af Naturalydelser til Kommunens Tarv.

§ 25. Udgifter til Skrivematerialier, Protokoller, Brevporto og Budsendelser i Kommunens Tarv godtgjöres Formanden efter Regning.

§ 26. Sysselforstanderskabets Samtykke udfordres til Repsforstanderskabets Beslutning i fölgende Tilfælde, nemlig til:

1) i Aarets Löb at forhöje de i Ligningen opförte Belöb;
2) at Kommunen overtager nogen vedvarende Forpligtelse, som ikke umiddelbart ifölge Lovgivningen paahviler samme;
3) at der af Kommunens Kasse udredes Betaling for Medhjælp ved Udförelsen af kommunale Hverv, som det paaligger Nogen at udføre efter Valg;

4) at der i noget Aar udskrives et större samlet Skattebelöb til Kommunens Kasse end Gjennemsnittet af det tilsvarende Belöb i de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Trediedel. De Belöb, som herudover i noget Aar med Sysselforstanderskabets Samtykke udskrives, medtages ikke ved paafölgende Beregninger af fornævnte Gjennemsnitsbelöb; 1872. 4. Maj.
5) at Kommunens faste Ejendomme afhændes eller pantsættes, eller at der erhverves nye faste Ejendomme for Kommunen;
6) at der forbruges af Kommunens Kapitalformue;
7) at der optages noget Laan for Kommunen af större Belöb eller for længere Tid, end at det kan tilbagebetales inden Udgangen af det fölgende Regnskabsaar, at saadant Laan fornyes eller den Tid, hvori det skal afbetales, forlænges.

§ 27. Kommer Sysselmanden ved de indsendte Overslag og Regnskaber eller paa anden Maade til Kundskab om, at en af Repsforstanderskabet tagen Beslutning overskrider den Forstanderskabet tilkommende Myndighed eller i anden Henseende er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærvelig Foranstaltning eller at nægte Opfyldelsen af en Kommunen paahvilende Pligt, kan han ved Skrivelse til Repsforstanderskabets Formand midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft, forsaavidt den endnu ikke er udfört, hvorefter han snarest muligt gjör Indberetning derom gjennem vedkommende Amtmand til Landshövdingen, som da afgjör Sagen. En Gjenpart af Indberetningen tilstilles samtidig Repsforstanderskabet.

B. Sysselforstanderskaber.

§ 28. I hvert Sysselforstanderskab skal foruden Sysselmanden, som er Forstanderskabets Formand, være 6—10 valgte Medlemmer. Ved Afgjörelsen af de i

1872. denne Forordnings § 14 andet Stykke omhandlede
4. Maj. Sager skal derhos vedkommende Provst have Sæde og Stemme i Forstanderskabet.

I Vestmannö Syssel bestaar Forstanderskabet af Sysselmanden, Sognepræsten og 3 valgte Medlemmer.

§ 29. Hver Rep danner en særlig Valgkreds og vælger 1 Repræsentant til Forstanderskabet. Valget foretages paa det aarlige Mandtalsthing ved umiddelbar Afstemning under Ledelse af Valgbestyrelsen, som bestaar af Sysselmanden med tvende dertil delegerede Medlemmer, der förste Gang vælges af Amtmanden, senere af Sysselforstanderskabet.

Efter Valgets Slutning bekjendtgjör Valgbestyrelsen, hvem der er valgt til Medlem af Forstanderskabet.

I de Sysler, der bestaa af flere end 10 Repper, skulle de folkerigere Repper bestandig have en Repræsentant i Sysselforstanderskabet, men de mindre befolkede skiftevis efter rigtigt Forhold, der förste Gang bestemmes ved Lodtrækning, en Repræsentant hvert andet Aar.

§ 30. Om Valgret og Valgbarhed til Sysselforstanderskabet samt om Fremgangsmaaden ved Valget gjælde iövrigt de samme Regler, som ovenfor i saa Henseende ere foreskrevne for Repsforstanderskaberne, ligesom ogsaa Valglisterne til disse lægges til Grund ved Valget til hint (jfr. §§ 3—7).

Um Valgets Udfald skal Valgbestyrelsen til Underretning for Amtsraadet gjöre Indberetning til vedkommende Amtmand.

§ 31. Indsigelser mod Valgets Gyldighed paakjendes af Sysselforstanderskabet, men maa for at kunne tages i Betragtning fremsættes skriftlig for dettes Formand inden Udlöbet af 14 Dage efter Valghandlingens Slutning. Sysselforstanderskabet paakjender ligeledes Andragender om Udtrædelse af dette eller de Spörgsmaal, som kunne opstaa om et Medlems Ude-

lukkelse af Forstanderskabet. Er Vedkommende utilfreds med Forstanderskabets Afgjörelse af de omhandlede Spörgsmaal, kan han inden 4 Uger, efterat samme er ham meddelt, forelægge dem for Amtsraadet, som endelig paakjender disse Spörgsmaal. 1872. 4. Maj.

§ 32. Sysselforstanderskabets Medlemmer vælges paa 6 Aar. Af dem, der vælges förste Gang, aftræder efter 3 Aars Forlöb den större Del, dersom Antallet af Forstanderskabets Medlemmer er ulige, ellers Halvdelen, og gjælde de i § 5 i saa Henseende for Repsforstandernes Funktionstid og deres Gjenvalg (samt med Hensyn til Undskyldningsgrunde for Modtagelse af Valg) fastsatte Regler ogsaa for Sysselforstandernes Vedkommende.

§ 33. Sysselforstanderskabet skal samles mindst 1 Gang om Aaret efter Formandens nærmere Bestemmelse. Desuden kan overordentligt Möde sammenkaldes af Formanden, naar han finder det fornödent, ligesom han er pligtig hertil, naar Saadant begjæres af Halvdelen af Forstanderskabets Medlemmer.

Förste Gang Forstanderskabet sammentræder, bestemmer Formanden Mödestedet; senere vedtager Forstanderskabet selv, hvor dette skal være.

I Dagpenge og Befordringsgodtgjörelse erholde Forstanderskabets Medlemmer 1 Rd. om Dagen, regnet fra den Dag, de tiltræde deres Reise til Mödestedet, og indtil de ere komne tilbage til deres Hjem, efter Regning fra hver Enkelt, som efter Prövelse af Sysselmanden udbetales af Sysselets Kasse paa forventet Billigelse af Amtsraadet. Formanden erholder Godtgjörelse for Skrivematerialier, Anskaffelse af Forhandlingsprotokol, Brevporto, Budsendelser m. m. efter Regning, som anvises af det samlede Forstanderskab.

§ 34. Enhver Beslutning af Forstanderskabet vedtages med Stemmeflerhed, dog udfordres dertil, at Flertallet af Forstanderskabets samtlige Medlemmer er tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjör Formandens

1872. Stemme Udslaget. Ethvert Medlem er berettiget til
4. Maj. at forlange sin afvigende Mening kortelig tilfört Protokollen, og denne nnderskrives ved ethvert Mödes Slutning af alle de tilstedeværende Medlemmer.

§ 35. Formandens Pligter med Hensyn til Ledelsen af Forstanderskabets Forhandlinger m. m. ere de samme, som for Repsforstanderskabernes Vedkommende ere fastsatte i § 11.

§ 36. Formanden er berettiget til, saafremt han finder, at en af Forstanderskabet tagen Beslutning overskrider den Forstanderskabet tilkommende Myndighed eller i anden Henseende er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar nd paa at træffe en for Sysselkommnnen fordærvelig Foranstaltning eller at nægte Opfyldelsen af en denne paahvilende Pligt, at sætte Beslntningen ud af Kraft, hvorefter han uden Ophold har at gjöre Indberetning herom til Amtmanden. En Gjenpart af Indberetningen meddeles samtidig Sysselforstanderskabet. Er Amtmanden i saa Henseende af samme Mening som Sysselmanden, har han at indstille Sagens Afgjörelse til Landshövdingens Resolntion. Finder Amtmanden derimod, at Snspensionen af den af Sysselforstanderskabet tagne Beslntning bör ophæves, er han berettiget til ved sin Resolntion at ophæve den.

§ 37. Med næste Post efter Afholdelsen af hvert Sysselforstanderskabs-Möde har Formanden til Amtmanden at indsende en Afskrift af Forhandlingsprotokollen, og er Amtmanden berettiget til i de i foregaaende Paragraf ommeldte Tilfælde ved Skrivelse til Formanden midlertidig at sætte den af Forstanderskabet tagne Beslntning nd af Kraft, hvorefter han vil have paa den ovenfor ommeldte Maade at forelægge Sagen til Landshövdingens Afgjörelse. En Gjenpart af Indberetningen til denne tilstilles samtidig Sysselforstanderskabet.

§ 38. Sysselforstanderskabet træffer de Afgjörelser og Foranstaltninger, der i nærværende Forordning §§ 2,

8, 9, 14, 18, 21 og 26 ere det overdragne med Hensyn til Repskommunerne, samt förer et almindeligt Tilsyn med, at Repsforstanderskaberne i deres Forvaltning holde sig de for dem gjældende Forskrifter efterrettelige. Finder Sysselforstanderskabet, at Repsforstanderskabet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at udrede Udgifter, som det er pligtigt at afholde, eller undladt at udföre nogen anden Foranstaltning, hvortil det er forpligtet, eller i andre Maader har overskredet sin Myndighed, træffer det de i den Anledning nödvendige Foranstaltninger, til hvilken Ende det, om fornödent gjöres, ved Tvangsböder kan sikkre sig sine Befalingers Efterlevelse, og kan derhos ved Domstolene gjöre personligt Ansvar gjældende mod de enkelte Medlemmer af Repsforstanderskabet. 1872. 4. Maj.

Naar samtlige Repsforstanderskabers Regnskaber ere deciderede af Sysselforstanderskabet, affatter dette en skematisk Oversigt over Repskommunernes Status og indsender samme gjennem Amtmanden til Landshövdingen.

§ 39. Endvidere styrer Sysselforstanderskabet Sysselkommunens samtlige Anliggender, saasom:

1. Det udöver det Sysselmændene efter Forordn. af 15. Marts 1861 paahvilende Tilsyn med Hensyn til de i Syslet beliggende Hovedvejes Vedligeholdelse og har i dette Öjemed Raadighed over Anvendelsen af den i Syslet hvert Aar opkrævede Vejskat, dog saaledes, at Amtsraadet er berettiget til at fastsætte, at et Belöb af indtil $1/3$ af Syslets aarlige Vejskat kan for et kortere eller længere Tidsrum anvendes til Arbeider ved Amtets Hovedveje uden Hensyn til, i hvilket Syssel disse ere beliggende. Efter Forstanderskabets Forslag fastsætter Amtsraadet, hvilke Veje der skulle være Hovedveje, og træffer Ændringer i det i saa Henseende gjældende Regulativ. Endvidere henhörer under Forstanderskabet Tilsynet med Færger,

1872. 4. Maj, Broer og Landingssteder i Syslet, saavelsom Anordningen af de med Hensyn til samme fornödne Foranstaltninger; et offentligt Færgested kan ej nedlægges uden med Amtsraadets Samtykke.

2. Det fastsætter Regnlativer for Fællesgræsganges Afbenyttelse, Kreaturers Indsamling fra disse, Foranstaltning til Ræves Udryddelse m. v. Ligeledes foranstalter det nöjagtige Fortegnelser over Syslets Kreaturmærker bekjendtgjorte i Trykken, naar det anser det fornödent, og i ethvert Fald en Gang hvert 10de Aar.

3. Forstanderskabet deltager i Valget af Repstyrere, saaledes at hver Gang en Repstyrer skal beskikkes, foreslaar Forstanderskabet 3 dertil egnede Mænd, hvoraf Amtmanden vælger den ene. Det gjör Forslag, om der skal være 1 eller 2 Repstyrere i en Rep, hvorefter Amtsraadet træffer Bestemmelse i saa Henseende.

4. Forstanderskabet skal före Tilsyn med Vakcinationen, Jordemodervæsenet og med de særlige Sundhedskommissioners Virksomhed.

5. Det træffer, efter indhentet Erklæring fra vedkommende Repsforstanderskaber, Foranstaltninger til Forebyggelse af Hungersnöd i Syslet. Udfordres hertil större Belöb, end der kan dækkes med Halvdelen af Sysselkommunens samtlige ordentlige Aarsindtægter (regnede efter 3 Aars Gjennemsnit), maa Beslutningen indstilles til Amtsraadets Stadfæstelse. I paatrængende Tilfælde er Amtmanden dog bemyndiget til at billige Afholdelsen af de Udgifter, som ikke kunne opsættes.

§ 40. Sysselforstanderskaket affatter for hvert Regnskabsaar, regnet fra 1. Januar til 31. December, Overslag over Syslets samtlige Indtægter og Udgifter og paaligner de Belöb, der behöves til disses Dækning. Forsaavidt der ikke til Afholdelsen af enkelte af Udgifterne er hjemlet nogen anden Ligningsmaade, vil

det Belöb, der udfordres, være at ligne paa Syslets Repper i rigtigt Forhold efter det samlede Antal af Lösegodshundrederne og samtlige Jordhundreder efter den ny Jordebog i hver enkelt Rep. Det Belöb, som enhver Rep saaledes bör yde, paalignes Reppens Beboere efter de samme Regler som Reppens övrige Udgifter og indbetales af Repsforstanderskabets Formand til Sysselmanden paa næste Mandtalsthing (jfr. § 16). 1872. 4. Maj.

Overslaget affattes i Overensstemmelse med et af Amtsraadet foreskrevet Skema, förste Gang efter et af Amtmanden fastsat midlertidigt Skema.

§ 41. Det aarlige Regnskab over Sysselkommunens Indtægter og Udgifter aflægges af Sysselmanden og tilstilles inden Januar Maaneds Udgang den af Forstanderskabet valgte Revisor, som inden Februar Maaneds Udgang tilbagesender Sysselmanden Regnskabet, ledsaget af de Bemærkninger, han har fundet Anledning til at gjöre ved samme. Disse tilligemed Sysselmandens Besvarelser og Regnskabet med Bilag gjennemgaas derefter af Forstanderskabet, hvorefter samtlige herhenhörende Dokumenter indsendes til Amtmanden, som, efter selv at have gjennemgaaet dem og indhentet de yderligere Oplysninger, han maatte anse fornödne, forelæger det i Amtsraadets næste Möde til dettes Decision. Regnskabet affattes i Overensstemmelse med det i forrige Paragraf nævnte Overslag og skal ledsages af en Fortegnelse over Sysselkommunens Ejendomme samt en Opgjörelse af dens Formue og Gjæld. Af Regnskabet tilstilles inden Maj Maaneds Udgang hvert Repsforstanderskab i Syslet en Afskrift, som dette sörger for kan være til Eftersyn for Reppens Beboere. For Udfærdigelsen af disse Afskrifter tilkommer der Sysselmanden en Godtgjörelse af 24 Sk. pr. Ark, som udredes af Syslets Kasse.

§ 42. Det hele Sysselforstanderskab er ansvarligt for, at Regnskabet er rigtigt. Ligeledes bærer det

1872. 4. Maj. Ansvaret for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, som tilhöre Sysselkommunen.

Ingen Udgift maa afholdes af Syslets Kasse, medmindre den er hjemlet i Lov eller Anordning eller vedtaget af Sysselforstanderskabet eller fastsat af Amtsraadet.

§ 43. I de samme Tilfælde, i hvilke der efter § 26 udfordres Sysselforstanderskabets Stadfæstelse paa de af Repsforstanderskabet tagne Beslutninger, udfordres til de tilsvarende Beslutninger for Sysselkommunens Vedkommende Amtsraadets Billigelse.

C. Amtsraad.

§ 44. I hvert Amtsraad have Sæde: Amtmanden som Formand og 2 valgte Medlemmer. Disse sidste vælges paa 6 Aar, saaledes at en af dem fratræder hvert tredie Aar (jfr. § 46). Valget foretages af samtlige Amtets Sysselforstanderskaber efter nærmere Foranstaltning af Amtmanden, förste Gang disse sammentræde, og senere hvert tredie Aar.

§ 45. Valgbarheden til Amtsraadet er knyttet til de samme Betingelser som Valgbarheden til Althinget, dog saaledes at hertil tillige udfordres fast Ophold indenfor vedkommende Amts Grændser.

§ 46. Den i Forordn. af 6. Januar 1857 § 4 nævnte Valgbestyrelse har, saasnart Valglisten til Althingsvalgene er berigtiget, at tilstille vedkommende Amtmand en Fortegnelse over dem, der ere valgbare til Althinget. Efter Modtagelsen af samtlige disse Fortegnelser har Amtmanden i Forening med 2 af ham hertil valgte Mænd at udarbejde en Liste over alle i Amtet bosiddende valgbare Mænd, hvilken Liste tilstilles samtlige Sysselforstanderskaber i Amtet.

Valget foregaar derefter paa den Maade, at ethvert Medlem af Sysselforstanderskabet, som er tilstede i dettes Möde, stemmer paa et dobbelt saa stort Antal Mænd, som der skal besættes Pladser i Amtsraadet.

Efter Valgets Slutning tilstiller hver Sysselmand Amtmanden en Gjenpart af Valghandlingen, hvornæst denne i Forening med de af ham ved Valglistens Affattelse tilkaldte Mænd sammentæller de afgivne Stemmer. De To, som ved Optællingen befindes at have erholdt de fleste Stemmer, ere Medlemmer af Amtsraadet, og de To, som næst efter dem have erholdt flest Stemmer, Fyldingsmænd, der i hines Forfald indtræde i Raadet i deres Sted. Dersom To eller Flere have erholdt ligemange Stemmer ved Valget, gjör Lodkastning Udslaget. 1872. 4. Maj.

Efter de 3 förste Aars Forlöb afgjöres det ved Lodkastning, hvem af Raadets to Medlemmer samt af de Fyldingsmænd der skal afgaa. Siden finder Afgang först Sted efter Udlöbet af de 6 Aar, for hvilke Valget er sket.

§ 47. Med Hensyn til Gjenvalg og Undskyldningsgrunde for Modtagelse af Valg gjælde de samme Bestemmelser, som i saa Henseende ere fastsatte i § 5 for Repsforstanderskaberne. Amtsraadet afgjör selv Indsigelser mod Gyldigheden af de foretagne Valg og de Grunde, ifölge hvilke et valgt Medlem af Raadet tror sig berettiget til at udtræde af dette. Dog skal den Vedkommende være berettiget til at indanke Amtsraadets Afgjörelse for Landshövdingen.

§ 48. Amtsraadet skal samles én Gang om Aaret i Begyndelsen af Juni Maaned efter Formandens nærmere Bestemmelse. Desuden kan Formanden, naar han finder det paatrængende nödvendigt, indkalde Raadet til et overordentligt Möde.

Amtsraadets ordentlige Mödested er paa Amtmandens Bolig, forsaavidt denne ligger indenfor Amtets Grændser, i modsat Fald bestemmer Amtmanden Mödestedet i Amtet selv.

§ 49. Medlemmerne erholde i Dagpenge 1 Rd. for hver Dag, de paa Grund af Raadets Möde nödsages til at være fraværende fra deres Hjem, samt

1872. 4. Maj. Reisegodtgjörelse efter Regning, som efter Prövelse anvises af Amtmanden.

§ 50. Formanden leder Raadets Forhandlinger, foranstalter Udförelsen af de tagne Beslutninger, anskaffer Raadets Protokoller m. v., og opbevarer disse samt dets Breve og andre Papirer. Raadet vælger blandt sine Medlemmer en Sekretær, der förer Forhandlingsprotokollen og i Forening med Formanden sörger for Offentliggjörelsen af Raadets Beslutninger i Overensstemmelse med § 55. De i § 34 med Hensyn til Sysselforstanderskaberne foreskrevne Regler skulle ogsaa være gjældende for Amtsraadet, dog saaledes at dette for at kunne tage en afgjörende Beslutning maa være fuldtalligt.

§ 51. Alle Udgifter i Anledning af Amtsraadets Afholdelse udredes af Amtets Repartitionsfond.

§ 52. Amtsraadet har fölgende Forretninger:

1. Det skal gjennemgaa og decidere alle Sysselkommunernes Regnskaber og overhovedet med Hensyn til Overbestyrelsen af de kommunale Anliggender i Syslet udöve den i foranstaaende §§ 31, 39—43 nævnte Myndighed. Finder Amtsraadet, at et Sysselforstanderskab har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at udrede Udgifter, som det er pligtigt at afholde, eller undladt at udföre nogen anden Foranstaltning, hvortil det er forpligtet, eller i andre Maader har overtraadt sin Myndighed, træffer det de i den Anledning nödvendige Foranstaltninger, til hvilken Ende det, om fornödent gjöres, ved Tvangsböder kan sikkre sig sine Befalingers Efterlevelse, og kan derhos ved Domstolene gjöre personligt Ansvar gjældende imod dem af Sysselforstanderskabets Medlemmer, der have deltaget i de paagjældende Beslutninger.

   Naar Amtsraadet har decideret samtlige Sysselforstanderskabs-Regnskaber, affatter det en skematisk Oversigt over Sysselkommunernes Status,

som den stiller sig efter disse Regnskaber, og indsender samme til Landshövdingen. 1872. 4. Maj.

2. Bestyrelsen af de offentlige Stiftelser og Legater, som hidtil have staaet under Amtmændenes Enebestyrelse, dog med Undtagelse af Justitskassen, overgaar til Amtsraadet, forsaavidt Fundatserne eller Gavebrevene eller andre særlige Bestemmelser ikke ere til Hinder herfor. Amtsraadet bærer Omsorg for, at de disse Stiftelser tilhörende Kapitaler gjöres frugtbringende i Overensstemmelse med de for Udlaan af offentlige Stiftelsers Midler gjældende Regler, tager Bestemmelse om de aarlige Indtægters Anvendelse i Overensstemmelse med de for disse fastsatte Regler, og foranstalter de aarlig aflæggende Regnskaber reviderede samt i Forening med de derved gjorte Udsættelser og Regnskabsförerens Besvarelser til disse indsendte til Landshövdingens Decision.
3. Det underkaster de om Vejenes Inddeling i Hovedveje og Biveje i Henhold til Frdg. af 15. Marts 1861 udgivne Regulativer en Revision og træffer de i saa Henseende fornödne Ændringer i de hidtil gjældende Regulativer. Det bestemmer, om nogen Del af de i de enkelte Sysler opkrævede Vejpenge bör anvendes til Istandsættelse af Hovedveje, der ligge udenfor Syslets Grændser; dog maa hertil ikke anvendes mere end indtil $1/3$ af Vejskattens aarlige Belöb.
4. Amtsraadets Erklæring indhentes, inden nye Instruktioner for Repstyrerne udfærdiges af Landshövdingen. Dets Erklæring indhentes ligeledes, naar Fængsler paatænkes opförte i enkelte af Amtets Distrikter, og om Tilvejebringelsen af de dertil fornödne Pengemidler, eller naar andre almindelige Foranstaltninger, som medföre Udgifter enten for Amtskommunen eller for enkelte Sysselkommuner i samme, paatænkes gjennemförte, saa-

1872.
4. Maj.

som Oprettelsen af Landbrugsskoler eller Mönstergaarde o. desl. Naar deslige Bygninger eller Stiftelser ere tilvejebragte, henlægges de under Amtsraadets Tilsyn, saaledes at dette har at drage Omsorg for deres Vedligeholdelse, Afbenyttelse i det fastsatte Öjemed og Tilvejebringelsen af de hertil fornödne Midler i Henhold til de Bestemmelser, som derom maatte blive givne.

5. Det har, efter derom at have indhentet Sysselforstanderskabernes Erklæringer, at tage under Overvejelse og gjöre Forslag om, hvorvidt der bör oprettes Amtsfattigkasser, dels for at yde enkelte Repsfattigkasser eller Sysselkasser Understöttelse, naar saadan behöves, dels til at udrede Omkostningerne til Dövstummes Undervisning o. desl., saavelsom om, hvilke Indtægter der bör tillægges og hvilke Udgifter afholdes af saadanne Amtsfattigkasser.

§ 53. Amtsraadet affatter for hvert Aar et Overslag over Amtsrepartitionsfondens Indtægter og Udgifter og fastsætter i Henhold hertil, med hvor stort Belöb Afgiften til bemeldte Fond, der ligesom hidtil paalignes Lösegodshundrederne, bliver at opkræve i det paagjældende Aar. Overslaget affattes efter et af Raadet vedtaget og af Landshövdingen godkjendt Skema og iövrigt efter de Oplysninger og Regnskaber, som Amtmanden hver Gang fremlægger.

§ 54. Repartitionsfonds-Afgiften opkræves af Sysselmændene paa de aarlige Mandtalsthing og indsendes med fornödent Regnskab over Oppebörslen til Amtmændene, der ere Regnskabsförere for Amtsrepartitionsfondene. Af disse maa ingen Udgift udredes uden Hjemmel enten i den gjældende Lovgivning eller i Amtsraadets Beslutninger. Bliver nogen Udgift, der ikke har saadan Hjemmel, nödvendig i Mellemtiden mellem Amtsraadets Möder, kan Amtmanden under

Forbehold af Raadets Samtykke paa sit Ansvar afholde en saadan Udgift af Repartitionsfonden. 1872. 4. Maj.

Amtmanden affatter for hvert Regnskabsaar, som regnes fra 1. Januar til 31. Decbr., Regnskabet over Repartitionsfondens Indtægter og Udgifter og tilstiller inden hvert Aars Februar Maaneds Udgang de andre Medlemmer af Amtsraadet en Afskrift heraf. Det undergives derefter ved Raadets næste Sammenkomst en Revision af dette, hvorefter det tilligemed de ved Revisionen gjorte Udsættelser inden 4 Uger efter Amtsraadets Slutning indsendes til Landshövdingen. Kommer denne ved Regnskabets Gjennemsyn eller paa anden Maade til Kundskab om, at Amtsraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at afholde Udgifter, som lovlig paahvile Amtskommunen, eller i andre Maader overskredet sin Myndighed, træffer han i den Anledning de nödvendige Foranstaltninger, til hvilken Ende han, om fornödent gjöres, ved Tvangsböder kan sikkre sig sine Befalingers Efterlevelse, og kan derhos ved Domstolene gjöre personligt Ansvar gjældende mod de af Amtsraadets Medlemmer, der have deltaget i de paagjældende Beslutninger.

§ 55. Amtsraadet foranstalter bekjendtgjort ved Trykken og uddelt til samtlige Sysselforstanderskaber et kort Uddrag af Raadets Beslutninger og det af samme vedtagne Overslag samt et Uddrag af de aarlige Regnskaber for Amtsrepartitionsfonden og de övrige Fonds, som staa under Raadets Bestyrelse.

§ 56. Amtsraadet kan ikke optage Laan for Repartitionsfondens Regning af större Belöb eller for længere Tid, end at det kan tilbagebetales inden Udgangen af det fölgende Aar, ej heller raade over den under dets Bestyrelse værende Kapitalformue eller afhænde eller pantsætte Amtskommunens faste Ejendomme eller erhverve nye faste Ejendomme for denne, medmindre Landshövdingens Samtykke hertil erhverves.

1872. Dette udfordres ogsaa, for at Amtsraadet skal kunne
4. Maj. overtage nogen vedvarende Forpligtelse, som ikke ifölge Lovgivningen paahviler Amtskommnnen, og til Udskrivningen af et större samlet Bidragsbelöb til Repartitionsfonden end Gjennemsnittet af det ommeldte Bidrag i de tre nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Fjerdedel.

§ 57. Finder Formanden, at en af Amtsraadet tagen Beslntning overskrider den Raadet tilkommende Myndighed eller i andre Henseender er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Amtet fordærvelig Foranstaltning eller at nægte Opfyldelsen af en Amtskommnnen paahvilende Pligt, kan han midlertidig sætte Beslntningen ud af Kraft, hvorefter han uden Ophold har at gjöre Indberetning herom til Landshövdingen, som da ved sin Resolntion afgjör Sagen. En Gjenpart af denne Indberetning fremlægges samtidig i Amtsraadet.

§ 58. I Mellemtiden mellem Amtsraadets Sammenkomster förer Amtmanden paa Raadets Vegne det dette tilkommende Overtilsyn med vedkommende Sysselforstanderskaber. Disse have derfor at indsende til Amtmanden alle de Sager, som skulle forelægges Amtsraadet, for at han dels kan sörge for, at de i saa Henseende fornödne Oplysninger tilvejebringes, dels midlertidig kan træffe de Foranstaltninger, der ikke taale at opsættes til Raadets næste Sammenkomst. Saasnart Amtsraadet træder sammen, har Amtmanden at meddele dette Beretning om de midlertidige Foranstaltninger, han i saa Henseende har truffet paa Raadets Vegne.

§ 59. Opstaar Uenighed mellem to Amtsraad om en Sag, som de begge ere interesserede i, skal hvert af dem fremsende sin Betænkning om Sagen til Landshövdingen, som endelig afgjör den.

§ 60. For Reykjavik Kommunes Vedkommende bortfalder fremtidig det aarlige Bidrag, samme har ydet

til Amtsrepartitionsfonden, hvorimod Kommunen selv overtager de Udgifter, som for dens Vedkommende have været udredede af Amtsrepartitionsfonden. 1872. 4. Maj.

Hvorvidt Kjöbstæderne Akureyri og Isafjord i saa Henseende skulle indtage samme selvstændige Stilling som Reykjavík, afgjöres, efterat der er givet saavel disse Kjöbstæders Kommunalbestyrelser som vedkommende Amtsraad Leilighed til at afgive Erklæring herom, ved kgl. Resolution, hvorved tillige vil være at fastsætte, i hvilket Forhold de nævnte Kommuner eventuelt skulle yde Bidrag til de paagjældende Amtsrepartitionsfonds.

§ 61. Denne Forordning bliver efter nærmere Foranstaltning af Justitsministeriet at iværksætte, saa at den kan træde i fuld Kraft, saasnart ske kan.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 4. Maj 1872.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Istandsættelse af det paa Skagen ved Indseilingen til Faxabugten anbragte Sömærke.** Khavn den 4. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 406. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 432—33. 4. Maj.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Sysselmanden i Gullbringu og Kjósar Syssel, Clausen, anholder om, at et ved Rentek. Skriv. af 4. Juli 1848[1]) af Statskassen bevilget Belöb af 5 Rd. aarlig til Vedligeholdelse af en Varde paa Skagen ved Indseilingen til Faxabugten maa udbetales ham med 20 Rd. for Aarene 1867—70, i hvilket Tidsrum Belöbet har henstaaet uhævet, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 19. Marts sidstl. anbefalet, at det ommeldte Belöb maa udbetales i det antydede Öjemed.

[1]) se Lovsaml. for Island XIV. S. 128.

1872. 4. Maj. Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet tillader, at et Belöb af 20 Rd., imod Aflæggelse af behörigt Regnskab, anvendes til Reparation af bemeldte Varde, idet tilföjes, at man D. D. har tillagt Landfogden fornöden Ordre til at udbetale Belöbet til Sysselmand Clausen af Islands Jordebogskasse.

4. Maj. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Thingstedet for Vester-Eyjafjalla Rep.** Khavn d. 4. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 408. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 434.

Ved hertil at indsende et af vedkommende Sysselmands Erklæring ledsaget Andragende, hvori Repstyrerne i Vester-Eyjafjalla Rep ifölge flere Beboeres Önske anholde om, at Thingstedet for bemeldte Rep maa blive indrettet i den saakaldte Kverkárhellir i Seljalandsmúli istedetfor at der ifölge den i Justitsm. Skriv. af 9. Marts 1869[1]), hvorved det tillodes, at Eyjafjalla Rep deles i 2 Repper, tagne Bestemmelse opföres et Thinghus paa Gaarden Hvammur, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skriv. af 23. Febr. d. A., næst at bemærke, at den omtalte Klippehule i Kverkárhellir har en ligesaa bekvem Beliggenhed for Reppens Beboere som Gaarden Hvammur, og at den formentlig med langt ringere Bekostning vil kunne indrettes til Thingsted, indstillet, at Andragendet bevilges under Betingelse af, at Hulen eller Grotten under Sysselmandens Tilsyn og paa Reppens Bekostning ved Anbringelse af Panel, Vinduer m. v. indrettes til et anstændigt og rummeligt Thinglokale.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Indstillingen herved bifaldes.

[1]) se Lovsaml. for Island XX, S. 140—42.

Justitsministeriets Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, ang. **Tidsgrænsen for Anvendelsen af Forordn. om Afgift af Brændevin m. v. af 26. Februar 1872.** Khavn den 6. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 409—11. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 433—34; Ministerialtidenden for Danmark 1872, A. S. 152—3. 1872. 6. Maj.

I Anledning af en til Justitsministeriet indkommen Forespörgsel om, hvorvidt de, der som Spekulanter handle paa Island, ere berettigede til, efter at Frdg. for Island om Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer af 26. Febr. d. A. er traadt i Kraft den 1. Juli s. A., at forhandle uden Afgift den Brændevin, som de inden nysnævnte Dag maatte have indfört til Island, men endnu have i Behold ombord i deres Skib, samt om, hvorvidt dette i bekræftende Fald gjælder baade den Handelsplads, hvor de have afgivet deres Toldseddel, og andre Handelspladser, som de derefter beseile — har Ministeriet tilkjendegivet Vedkommende, at man efter Omstændighederne ikke har troet at burde lade Afgiften opkræve i de omspurgte Tilfælde.

Dette skulde man herved tjenstl. meddele Hr. (Tit.) til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for samtlige i det Dem anbetroede Amt ansatte Politimestre med Tilföjende, at der af den Politimester, til hvem Toldseddelen er afgivet, paa Begjæring vil være at meddele vedkommende Spekulanthandler, naar denne maatte ville beseile en anden Handelsplads end den, hvor han först har indklareret, en skriftlig Erklæring om, at det paagjældende Parti Brændevin er indfört inden den 1. Juli d. A.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Spörgsmaal om Forögelse af Inventariekvilder paa Kirkjubær og Thykkvibær** 13. Maj.

1872. 13. Maj. **Klostergodser.** Khavn den 13. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 426. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 435—36.

I behgl. Skrivelse af 8. December f. A. har Hr. Stiftamtm. dels meddelt Deres yderligere Ytringer i Anledning af et af Sysselmanden i Skaptafells Syssel A. Gíslason tidligere reist Spörgsmaal om Forögelsen af Inventariekvilde-Antallet paa Kirkjubær og Thykkvibær Klostergodser, dels indsendt en af Administrator for bemeldte Klostergodser under 5. April s A. afgiven Erklæring over det omhandlede Spörgsmaal.

I den Anledning undlader Ministeriet ikke til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at forsaavidt det af Administrator i den ommeldte Henseende er foreslaaet, at der maatte bevilges de Leilændinge paa fornævnte Godser, som önskede Saadant og som vare tilstrækkelig vederhæftige og paalidelige, en Understöttelse ved at kjöbe og udlaane dem Kvilder, imod at de forrente Kjöbesummen alene med 4 pCt. aarlig og mod at de, naar de selv önskede det, kunde fritages for den med Kvildet fölgende Forpligtelse til at bevare samme, maa man med Hr. Stiftamtm. være enig i, at disse Vilkaar ere uforenelige med Begrebet om Inventariekvilder, og at en saadan Foranstaltning derfor er aldeles utilraadelig.

Efter de af Hr Stiftamtm. i saa Henseende meddelte Oplysninger maa Ministeriet derhos være af den Formening, at der heller ikke af Hensynet til det Misforhold, som for Tiden finder Sted paa bemeldte Godser mellem Kvildernes Antal og Jordernes Dyrhed, turde være tilstrækkelig Grund til at træffe en almindelig Foranstaltning til Kvildeantallets Forögelse, men ved Siden heraf har man dog troet at burde henlede Opmærksomheden paa, at det maa anses for hensigtsmæssigt, naar Leilighed dertil gives, navnlig ved indtræffende Bygselledighed, efterhaanden at tilveje-

bringe det samme Forhold i Henseende til Kvildebesætningen paa de omhandlede Godser, som ellers finder Sted overalt baade paa privat og offentligt Jordegods i Island, saaledes at der i Almindelighed anbringes 1 Inventariekvilde for hver 5 Hundr. af den paagjældende Jords Dyrhed, og man skulde derfor tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl at ville meddele vedkommende Administrator den i saa Henseende fornödne Instruktion. 1872. 13. Maj.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Præsters Forpligtelse til at erlægge det i Forordn. om Vejvæsenet i Island af 15. Marts 1861 § 16 omhandlede Vejbidrag.** Khavn den 13. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 427. 13. Maj.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Sysselmanden i Skagafjords Syssel udbeder sig Justitsministeriets Resolution om, hvorvidt de i Forordning om Vejvæsenet i Island af 15. Marts 1861 § 16 omhandlede Vejpenge ogsaa skulle lignes paa Præster, have Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. i behgl. Skrivelse af 19. Marts sidstl. erklæret Dem for en bekræftende Besvarelse af det opkastede Spörgsmaal.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at heller ikke Justitsministeriet finder, at der kan være nogen Tvivl om, at Ligningen af det omspurgte Vejbidrag maa omfatte Præsterne ligesaavel som Reppernes övrige Beboere.

Generaldirektoratet for Skattevæsenets Skrivelse til de danske Toldsteder, ang. **Anförelse paa Toldsedlerne af Vin og Brændevin m. v., der findes i Skibe, som udklareres til Island.** Khavn den 18. Maj.

1872. 18. Maj. 18. Maj 1872. — Ministerialtidende for Danmark 1872 A, Nr. 135, S. 150.

Da der ved Forordning for Island af 26. Februar d. A. af al Slags Vin og Brændevin eller deslige destillerede stærke Drikkevarer, som agtes indförte til Island, fra den 1. Juli d. A. at regne er paabudt en Indförselsafgift til den islandske Landskasse af 8 Sk. for hver Pot, forsaavidt de nævnte Varer indföres paa Fade, Tönder eller andre store Beholdere, og 8 Sk. for hver 3 Pægle, forsaavidt de indföres aftappede paa Flasker, Krukker, Dunke eller lignende Kar, og da Skibenes Toldsedler benyttes som Grundlag for Afgiftens Beregning, ville Toldstederne i alle Tilfælde, i hvilke der herefter fra samme ndklareres Skibe til Island, have nöje at paase, at alle medhavende Varer af nævnte Slags opföres paa Skibets Toldseddel med særlig Angivelse af, hvad der opgives medtaget som Skibsproviant, samt derhos have paa Toldsedlen særlig at attestere Rigtigheden af det angivne Maal af de saaledes afgiftspligtige Varer i de forskjellige Emballager, og, forsaavidt Maalet ikke er angivet, at tilföje eller foranledige tilföjet Oplysning om dette.

23. Maj. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **denne Embedsmands Forpligtelse til at svare Rangskat.** Khavn den 23. Maj 1871. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 467. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 439.

Med Hensyn til, at det i Revisionsantegnelserne til det islandske Jordebogskasseregnskab for 1870—71 er blevet bemærket, at der i bemeldte Aar ikke er blevet afkrævet Deres Höjærv. nogen Rangskat som Islands Biskop, samt at De, da den ved Lov af 26. Marts 1870 § 7 givne Bestemmelse om Fritagelse for at erlægge Rangskat for den med et Embede forbundne

Rang ifölge samme Lovs § 13 ikke kommer til Anvendelse paa geistlige Embedsmænd, bör tilsvare Rangskat af Rang i 3. Klasse Nr. 9, har De i et til Justitsministeriet indkommet og derfra hertil indgivet Andragende af 2. Januar d. A. udbedt Dem Ministeriets Udtalelse om, hvorvidt De som Biskop er fritaget for at svare Rangskat af den med dette Embede forbnndne Rang eller ej, idet De har anfört de Grnnde, hvorpaa en saadan Fritagelse formentlig kan stöttes. 1872. 23. Maj.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet ikke skjönner, at det ovenanförte Lovbud kan hjemle Dem nogen Fritagelse for ligesom hidtil at svare Rangskat lige med andre Biskopper i Riget.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Refusion af Omkostningerne ved en Forbedringshusfanges Kur og Pleje.** Kjöbenhavn den 23. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 471. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 440. 23. Maj

I behgl. Skrivelse af 28. Februar d. A. har Hr. Amtm. indstillet, at de af Kjöbenhavns Fattigvæsen foreskudte Omkostninger til Kur og Pleje for den i Torfastaðir Rep i Húnavatns Syssel hjemmehörende, af Forbedringshuset lösladte Guðbjörg Guðmundsdóttir maa afholdes af Landskassen istedetfor af hendes Forsörgelseskommune, der efter de Deres Skrivelse bilagte Erklæringer skal være meget trængende.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at der ikke haves Hjemmel til at paabyrde Landskassen Refusionen af de omhandlede Omkostninger, men at der, forsaavidt Hr. Amtmanden maatte finde, at Torfastaðir Rep i Forhold til de andre Repper i Landet er saa utormuende, at den ikke vil

1872. kunne bære Refusionen af hele det paagjældende Belöb,
23. Maj. fra Ministeriets Side ikke vil haves Noget at erindre imod, at Halvdelen af Belöbet afholdes af Amtsrepartitionsfonden.

24. Maj. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Spörgsmaal om et Fattiglems Forsörgelseskommune.** Khavn den 24. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 486. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 440—42.

I behgl. Skrivelse af 5. Februar sidstl. med Bilag har Hr. Amtm. forelagt Ministeriet en mellem Repstyrerne i Lýtingsstaðir Rep og Seila Rep inden Skagafjords Syssel opstaaet Uenighed om, hvorvidt Fattiglemmet Sigfús Hannesson med Familie er forsörgelsesberettiget i först- eller sidstnævnte Rep. Ved Resolution af 8. April f. A. blev Sagen, i Overensstemmelse med vedkommende Sysselmands tidligere afgivne Resolution, af den dengang konstituerede Amtmand afgjort derhen, at den omspurgte Forsörgelsespligt paaligger Lýtingsstaðir Rep, da Moderen til Sigfús Hannesson, der intetsteds selv har erhvervet sig Forsörgelsesret, ved Barnets Födsel efter det Oplyste formentlig maatte betragtes som havende lovligt Domicil paa Gaarden Reykjavellir i nysnævnte Lýtingsstaðir Rep, uagtet hun paa det nævnte Tidspunkt faktisk opholdt sig paa Gaarden Húsey i Seila Rep.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det maa have sit Forblivende ved den af Amtet under 8. April i Sagen afgivne Resolution[1]).

---

[1] Til nærmere Oplysning om Sagen optages her i dansk Oversættelse et Uddrag af Amtets foranförte Resolution af 8. April 1872:

Ved en af Sysselmanden i Skagafjords Syssel den 4. Maj f. A. afgiven Resolution er Sigfús Hannesson af Barka-

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Spörgsmaal om et Fattiglems Forsörgelseskommune.** Khavn den 25. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 489. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 444—46. 1872. 25. Maj.

I behgl. Skrivelse af 25. Februar d. A. med Bilag har Hr. Amtm. forelagt Ministeriet en mellem Akureyri Kommune og den nuværende Hrafnagils Rep opstaaet Tvist om, hvorvidt Barnet Jósefina Guðrún Kristjáns-

---

staðir bleven anset forsörgelsesberettiget i Lýtingsstaðir Rep, hvilken Resolution Repstyrerne i bemeldte Rep have indanket til Amtets Afgjörelse.

Af de i Sagen fremkomne Oplysninger er det klart, at Sigfús Hannesson ingensteds selv har erhvervet sig Forsörgelsesret, at han er et paa Húsey i Seila Rep den 20. December 1837 uægte födt Barn, og at Moderen, Sigríður Sigurðardóttir, ved Skiftetid 1837 flyttede som Aarstyende til Reykjavellir i Lýtingsstaðir Rep, dernæst skiftede hun Kondition og tog til Húsey efter Midten af Juni, hvor hun opholdt sig, da Sigfús blev födt, og rimeligvis indtil hun ved Skiftetid 1838 tog som Aarstyende til Hólkot i Staður Rep. Det er ikke oplyst, at man er kommen overens om, at Skiftet skulde vedvare til Slutningen af Tyendeaaret, hvorimod det maa anses for tilstrækkelig bevist, at Jóhannes Einarsson, Bonden paa Reykjavellir, har betalt Sigríður Sigurðardóttir Lön for ét Aar, og at Ægtefolkene paa Húsey have betalt Guðrún Bjarnadóttir, Jóhannes af Reykjavellirs Svigermoder, som istedetfor Sigríður tog derhen, sin fulde Lön, ligesom det ogsaa er klart, at bemeldte Guðrún de 2 næst paafölgende Aar opholdt sig paa Húsey.

De af vedkommende Præster efter Kirkebögerne meddelte Oplysninger om Sigríðurs Ophold paa Reykjavellir og Húsey bringe næsten intet Lys i Sagen, da det ikke tilkommer Præsten at afgjöre, hvor Tjenestefolk have deres lovlige Domicil; men efter hvad der forövrigt er oplyst, maa Amtet være af den Formening, at hun det omhandlede Tyendeaar har havt lovligt Domicil paa Reykjavellir.

Det fölger altsaa ligefrem af Reglem. 8. Januar 1834 § 7, at hendes Sön Sigfús er forsörgelsesberettiget i sin

1872. dóttir, som paa den Tid bemeldte tvende Kommuner
25, Maj. udgjorde en Rep under Navn af Hrafnagils Rep, uden nogen Byrde for denne forenede Kommune blev forsörget af en Paarörende i en anden Kommune, Öngulsstaðir Rep, alene er forsörgelsesberettiget i den fraskilte Hrafnagils Rep eller i begge de adskilte Kommuner efter det i Anordning af 29. August 1862 § 1 fastsatte Forhold 4 : 5, hvilken Tvist under 16. Novbr. 1870 ved Amtsresolution blev afgjort derhen, at bemeldte Barn er forsörgelsesberettiget i den nu som selvstændig Kommune bestaaende Hrafnagils Rep.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet ikke skjönner, at der er Grund til at fravige Amtets Resolution, men at det iövrigt maa staa Vedkommende frit for, om de dertil maatte finde Anledning, at faa Spörgsmaalet afgjort ved Domstolene.[1])

Föderep, Lýtingsstaðir Rep, hvorfor Resolutionen af 4. Maj f. A, hvorved han anses forsörgelsesberettiget i bemeldte Rep herved stadfæstes. — — — — — — — — — —

[1]) Til nærmere Oplysning om Sagen optages her i dansk Oversættelse den af Amtet under 16. November 1870 afgivne Resolution:

I Skrivelse af Gaars Dato har Hr. Byfogden, efter Anmodning fra Akureyris Kommunalbestyrelse, anholdt om Amtets Resolution for, om Barnet Jósefina Guðrún Kristjánsdóttir ene og alene er forsörgelsesberettiget i Hrafnagils Rep, hvilket Kommunalbestyrelsen fastholder, eller om det skal underholdes dels af Akureyris Fattigkasse, dels ogsaa af Hrafnagils Rep.

Af de i Sagen fremkomne Oplysninger ses, at ovennævnte uægte Barn strax efter Födselen af Bonden Jósef Jónsson af Jódýsarstaðir, Barnefaderen Kristján Olafssons Plejefader, blev antaget for at opfostres, hvor det uden at nyde nogen offentlig Understöttelse forblev indtil han ved Faderens Död i Foraaret 1866, under Foregivende af ikke at kunne underholde Barnet længere uden noget Fattigbidrag, i saa Heneeende henvendte sig til Repstyreren i

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. Afgangsexamen ved Pastoralseminariet som Betingelse for at ordineres til Præst. Khavn den 25. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 490. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 446. 1872. 25. Maj.

Med behgl. Skrivelse af 6. dennes har D. Höjærv. fremsendt et Andragende, hvori Student og Præsteskole-

Hrafnagils Rep, hvor Moderen, Sigríður Ívarsdóttir, var forsörgelsesberettiget og som Barnets lovmæssige Forsörgelse paahvilede, da Faderen var död, saafremt hnn havde været istand dertil.

Jósefs Krav paa Hrafnagils Rep besvarede Repstyreren dersteds i Skrivelse af 21. Decbr. 1866 derhen, »at eftersom det allerede 6 Aar gamle Barn nu først bliver anmeldt, og derfor ikke kunde komme i Betragtning ved den af Fattiglemmerne mellem Hrafnagils Rep og Kjøbstaden Akureyri den 17. April 1863 foretagne Deling, og der i Delings-Kontrakten er fastsat, at de Personer, som den Dag befandt sig ndenfor Reppen, det vil sige, hverken i Kjöbstaden eller Hrafnagils Rep, men senere maatte gjöre Krav paa Forsörgelsesberettigelse, skulle underholdes af begge Kommnner, efter Forholdet 4 : 5, saa har De efter min Formening at henvende Dem til Kjöbstaden Akureyri hvad de 4/9 angaar, men da den gamle ndelte Hrafnagils Rep paa mödrene Side unægtelig er bemeldte Fattiglems Forsörgelseshjem, saa har jeg erlagt 5/9 af Bidraget for bemeldte Reps Vedkommende til Beløb 133 1/3 Fisk, der beregnet til Penge udgjör 16 Rd. 64 Sk., hvoraf endnu resterer 6 Rd. 64 Sk., og kan De som Fölge af Foranstaaende ikke gjöre Regning paa yderligere Bidrag fra Hrafnagils Rep for indeværende Aar til Fardag 1867, medmindre der sker en Forandring ved Övrighedens Resolntion.«

Ligesom Repstyreren i Hrafnagils Rep i foranstaaende Skrivelse har gjort, er det rigtigt, at Sagens Afgjörelse beror paa Delingskontrakten af 17. April 1863, hvori det med Hensyn til Delingen af Fattiglemmerne, efterat have anfört nogle af disse, som fordeles paa Kjöbstaden Akureyri og Hrafnagils Rep, hedder: »Derimod har Helgi Eiríksson, der til Foraaret med sin talrige Familie kan forventes hertil,

1872. 25. Maj. elev Björn Stefánsson söger om Tilladelse til i indeværende Sommer at maatte anholde om det ledige Sandfell Præstekald i Öræfi inden Österskaptafells Syssel og modtage præstelig Ordination uden at have underkastet sig Afgangsexamen ved Pastoralseminariet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl melde, at det Ansögte ikke kan bevilges.

---

samt alle, der for Tiden befinde sig i Reppen og senere maatte trænge til offentlig Understöttelse, at henvende sig til samme, ligesom ogsaa Kjöbstaden har at forsörge alle dem, der nu befinde sig dersteds og ere forsörgelsesberettigede i Reppen.«

Da nu Jósefinas Moder, hvilken, som alt bemærket, Barnets Forsörgelse efter Faderens Död paahvilede, men paa Grund af Fattigdom ikke var istand dertil, »unægtelig« var forsörgelsesberettiget i Hrafnagils Rep, da hun den 17. April 1863, samtidig med at Delingskontrakten mellem Hrafnagils Rep og Kjöbstaden Akureyri blev slnttet, havde sit Hjem der, bör Hrafnagils Rep erlægge hele Bidraget til Jósefina Gudrún Krisjánsdóttirs Underhold, da hnn som uægte Barn har Krav paa Forsørgelse af Moderens Rep, jfr. Reglem. 8. Januar 1834 § 6, og det er aldeles urigtigt, som Repstyreren i Hrafnagils Rep i Skrivelser af 21. Decbr. 1866 og 19. Juni 1867 har gjort, at lade ovennævnte Delingskontrakts næste Paragraf, som lyder saaledes: »Med Hensyn til dem, som nu befindes udenfor Reppen, men for Eftertiden maatte gjöre Krav paa Forsörgelse, er man bleven enig om, at de, der indfinde sig i de förste 10 Aar, skal underholdes af begge Repper« etc. etc. — afgjöre Sagen; thi omendskjöndt det heromhandlede Fattiglem Jósefina befandt sig udenfor Hrafnagils Rep i det Öjeblik, hun blev anmeldt, da hun dengang opholdt sig paa Jódýsarstaðir (i Öngulstaðir Rep), saa bör man vel lægge Mærke til, at Börn indtil deres 16de Aar fölge med Forældrene og ere forsörgelsesberettigede sammesteds som disse, uden at der tages Hensyn til, om de opholde sig i samme Rep som Forældrene eller ikke.

I Overensstemmelse med Foranförte resolveres: at Jósefina Gudrún Kristjánsdóttir ene og alene er forsörgelsesberettiget i Hrafnagils Rep.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Udbetaling af Nettoprovenuet af det Bjærgede i visse Strandingstilfælde.** Khavn den 25. Maj 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 494. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 447. 1872. 25. Maj.

Ved i Anvisninger dels paa herværende Handelshuse, dels paa Finanshovedkassen at fremsende et Belöb af 4,905 Rd. 77 Sk., der udgjör Udbyttet af Auktionen over det strandede Skib »Elisabeth« af Kjöbenhavn og sammes Ladning, har Hr. Amtm., næst at andrage, at De har tilstillet Justitsministeriet ommeldte Belöb, da De ikke kunde afgjöre, hvorledes samme skulde fordeles mellem de Vedkommende – i behgl. Skrivelse af 1. Marts d. A. forespurgt om, hvorledes der, naar som i det foreliggende Tilfælde Rheder og Befragter af et strandet Skib ere forskjellige Personer, for Fremtiden bör forholdes med Nettoprovennet af det Bjærgede, og fornemmelig om De i Henhold til Ministeriets Skrivelse af 14. Septbr. f. A.[1]) kan udbetale Belöbet til Rhederen, uanset der tilkommer Befragteren en Del deraf.

Næst i denne Anledning at bemærke, at ommeldte Belöb af 4,905 Rd. 77 Sk. er blevet udbetalt til Vedkommende i Overensstemmelse med en Ministeriet forelagt Dispache, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at det anses rettest, at der i saadanne Tilfælde, hvor der er Tvivl om, hvorledes Strandingsprovenuet vil være at fordele mellem de Paagjældende, ikke finder nogen Udbetaling Sted, forinden der foreligger en lovlig opgjort Dispache, og at de Belöb, som derefter tilkomme hver især af de Interesserede, bör udbetales direkte til disse.

---

[1]) se foran S. 128—30.

1872. 25. Maj. **Allerhöjeste Kundgjörelse om Kongens Hjemkomst.** Khavn den 25. Maj 1872. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1872, S. 272; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 447-48; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872, S. 402.

Konungleg Auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 18. nóvbr. f. á., samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á Amalíuhöll, 25. dag maímánaðar 1872.

Allerhöjeste Kundgjörelse om Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efter at være vendt tilbage fra Vor Reise i Udlandet, kundgjöre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Förelse, som Vi ved Vor allerh. Kundgjörelse af 18. Novbr. f. A., i Henhold til § 1 i Loven af 11. Februar 1871, under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor höitelskede Sön, Hs. Kgl. Höihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet paa Amalienborg, den 25. Maj 1872.

7. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Tiendefrihed for Jorden Eiriksstaðir.** Khavn den 7. Juni 1872. —

Isl. Kopib. 1872 Nr. 539. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 449. 1872.

7. Juni.

Med behgl. Skrivelse af 31. Oktbr. f. A. har Hr. Amtm. forelagt Ministeriet til Afgjörelse et af vedkommende Sysselmands Erklæring ledsaget Andragende med Bilag, hvori Enken Guðrún Gunnlögsdóttir af Eiríksstaðir iuden Norðurmúla Syssel har anholdt om, at bemeldte hendes Ejendom Eiríksstaðir med Hjalejen Hneflasel, som indtil Aaret 1863 tilhörte Skeggjastaðir Kirke og ved Islands Stiftsövrigheds Skjöde af 18. Marts s. A. blev overdraget til Andragerinden, for Fremtiden maa være fritagen for at svare Kongetiende, samt om, at den af samme Jord siden 1853 alt erlagte Kongetiende maa foranstaltes hende tilbagebetalt.

Efter i Anledning af bemeldte Andragende at have indhentet Erklæring fra Stiftsövrigheden i Island, skulde Ministeriet til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at, da det ikke ses, at der ved Jordens Overgang til privat Ejendom er blevet reserveret samme Tiendefrihed, maa den herved efter almindelig gjældende Regler anses for at være bleven tiendepligtig, og vil det Ansögte derfor ikke kunne bevilges.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Udvisning af Brugsjord til Præsten i Flatö.** Khavn d. 21. Juni 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 562. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 450—51. 21. Juni.

Efter at have modtaget Stiftamtets og D. Höjærv.'s Yttringer i behgl. Skrivelse af 6. April d. A. med Hensyn til, at der ved en af vedkommende Herredsprovst og den konstituerede Sysselmand i den sydlige Del af Barðastranda Syssel m. Fl. den 20. Juni f. A.

1872. 21. Juni. afholdt Forretning til Udvisning af Jord til Præst til Flatö A. Hjaltason, under Paaberaabelse af Præstens formodede Uformuenhed og Udygtighed til at drive et större Jordbrug, kun er udvist ham Græsning af $2^1/_2$ Hundr. i Flatö, medens han har erklæret sig utilfreds hermed og begjært sig udlagt de ved en Forretning af 26. Juli 1809 til Brugsjord for Præsten til Flatö udlagte 10 Hundr. af Flatö eller i det Mindste 5 Hundr. med dertil hörende Huse — skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at idet man gaar ud fra, at Indholdet af ommeldte Forretning af 26. Juli 1809 er rigtig angivet af Pastor Hjaltason i hans Skrivelse til Stiftsövrigheden af 12. Juli 1870, saaledes, at de paagjældende 10 Hnndr. bleve udlagte til fremdeles at forblive Brugsjord for Præsten til Flatö Menighed, alene med Forbehold af Ejerens Ret til selv at tage den i Brug imod at han forskaffer Præsten andre ligesaa gode og bekvemme 10 Hundr. i Flatö, maa Ministeriet holde for, at Pastor Hjaltason er berettiget til at fordre sig, i fornödent Fald ved Fogdens Hjælp, sat i Besiddelse af den til Præstekaldet saaledes udlagte Jord.

Uagtet man saaledes efter det Foreliggende maa anse den den 20. Juni f. A. afholdte Forretning til Udvisning af en Græsningsjord til Pastor Hjaltason for en Nullitet, og skjöndt det iövrigt maa anses som en Selvfölge, at Rekvirenten af de i Reskr. af 18. April 1761 ommeldte Forretninger vil have at udrede Omkostningerne ved sammes Afholdelse, har man paa Grund af de tilstedeværende særlige Omstændigheder dog i Henhold til Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höjærv.'s Indstilling i Skrivelse af 4. Novbr. f. A. troet at kunne tillade, at de ved hin Forretning foranledigede Omkostninger til Belöb 35 Rd. 48 Sk. maa afholdes af den paa Islands Budget til uforudsete og tilfældige Udgifter for indeværende Regnskabsaar bevilgede Sum,

og har man tilskrevet Landfogden om at udbetale Beløbet paa DHerrers nærmere Begjæring. 1872. 21. Juni.

13 Bilag fölge hoslagt tilbage.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Salg af den Hof Kirke tilhörende Jord Hauksstaðir i Vopnafjorden.** Khavn den 22. Juni 1872. — Isl. Kopib. 1872, Nr. 565. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 452—53. 22. Juni.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets efter Modtagelsen af Stiftamtets og D. Höjærv.'s behgl. Skriv. af 22. April d. A. derom nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 17. d. M. allern. at bifalde, at den Hof Kirke i Nordermula Syssel inden Islands Nord- og Östamt tilhörende Jord Hauksstaðir med Hjalejerne Hólar og Skálamór samt 2de Kvilder maa overdrages til Leilændingen paa nysnævnte Jord, Björn Gíslason, for en Kjöbesum af 3500 Rd., hvoraf i det Mindste 2000 Rd. udbetales ved Skjödets Udstedelse, men Resten bliver indestaaende i Ejendommen imod 4 pCt. aarlig Rente og förste Prioritets Panteret, samt saaledes at den Jorden hidtil tilkommende Skattefrihed efter Afhændelsen bortfalder, og at det paalægges Stiftsövrigheden i Island at drage Omsorg for, at den kontant udbetalte Del af Kjöbesummen gjöres frugtbringende til Fordel for Hof Kirke enten ved at anbringes i Statsobligationer lydende paa Kaldet eller ved at udlaanes imod Pant i en Jordejendom.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtm. og D. Höjærv. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt föjende Foranstaltning.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, angaaende **Nedlæggelse** 27. Juni.

1872. 27. Juni. **af Helgastaðir Kirke og Menighedens Forening med Einarstaðir Kirkesogn.** Khavn den 27. Juni 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 568. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 452—53.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets efter Modtagelsen af Stiftamtets og D. Höjærv.'s behgl. Skriv. af 10. April d. A. nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 18. d. M. allernaad. at bifalde:

at Helgastaðir Kirke i Thingö Syssel i Islands Nord- og Östamt nedlægges og Helgastaðir Menighed forenes med Einarsstaðir Menighed, saaledet at Einarsstaðir Kirke bliver Sognets eneste Kirke, hvori der vil være at holde Gudstjeneste paa alle Sön- og Helligdage;

at Helgastaðir Kirke med dens Beholdning og Tilbehör i Overensstemmelse med den med Ejerne af Einarsstaðir Kirke trufne Overenskomst overlades disse til Nedbrydelse paa Vilkaar, at de paa egen Bekostning og uden noget Tilskud af Beboerne af Helgastaðir Sogn give Einarsstaðir Kirke den Udvidelse, som Indlemmelsen af Helgastaðir Menighed i Einarsstaðir Menighed maatte gjöre fornöden;

at Ejerne af Einarsstaðir Kirke, saasnart Foreningen af de to ommeldte Menigheder er indtraadt, til Præsten i Kaldet ikkun skulle svare Halvdelen af den Smörleje, som de tidligere have ydet af Einarsstaðir Kirkes Kvilder eller 60 Pd. Smör, samt

at det overlades Stiftsövrigheden i Island at træffe de i den omhandlede Henseende fornödne Foranstaltninger.

Dette skulde man herved tjenstl. meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt föjende Foranstaltning.

Instrux for Landshövdingen over Island. Khavn den 29. Juni 1872. — Ministerialtid. f. Danmark 1872 A, S. 189—91, jfr. S. 196 og B, S. 366—67; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 453—58; Algreen-Ussings Lovsamling 1872, S. 422—26. 1872. 29. Juni.

Erindisbrjef fyrir landshöfðingjann yfir Íslandi.

Samkvæmt valdi því, sem dómsmálastjórninni er veitt með konungsúrskurði í dag, er hjer með skrásett svolátandi erindisbrjef fyrir landshöfðingjann yfir Íslandi:

1. gr. Samkvæmt þessu erindisbrjefi framkvæmir landshöfðinginn undir umsjón þess ráðgjafa eða þeirra ráðgjafa, sem í hlut eiga, hið æðsta vald yfir hinum sjerstaklegu málum landsins í landinu sjálfu.

2. gr. Landshöfðinginn skal hegða sjer eptir hinum gildandi lögum og tilskipunum, og sömuleiðis eptir því, sem hlutaðeigandi ráðgjafar segja honum fyrir eða skipa honum, og skulu þeir, hver fyrir sitt verksvið, annaðhvort sjálfir skera úr kærum þeim, sem fram kunna að verða bornar gegn tjeðum embættismanni yfir því, að hann hafi beitt valdi sínu um of, eða leggja þær undir úrskurð konungs.

3. gr. Landshöfðinginn skal gjöra uppástungur til hlutaðeiganda ráðgjafa í öllum sjerstaklegum íslenzkum málum, sem eptir þeim reglum, sem hingað til hafa um það gilt, hafa komið, eða eptir nánari ákvörðun kunna að koma beinlínis undir úrskurð konungs.

Hið sama er um þau mál, sem snerta fjárhagsáætlun Íslands eða reikninga, eða sem eru þess eðlis, að semja þurfi um þau við hina ráðgjafana, eða sem samkvæmt tilskipun eður sjerstaklegri ákvörðun hlutaðeiganda ráðgjafa koma beinlínis undir úrskurð hans.

4. gr. Landshöfðinginn gjörir uppástungur til hlutaðeiganda stjórnarráðs um þesskonar ný lög og aðrar almennar ráðstafanir í þarfir Íslands, sem honum kann að finnast vera ástæða til.

1872. 29. Juni.

5. gr. Eins og landshöfðingi er milligöngumaður milli stjórnarinnar og allra embættismanna og embættisþjóna, sem skipaðir eru á Íslandi, þannig eru þeir undirgefnir landshöfðingjanum, og skal hann hafa umsjón með embættisfærslu þeirra.

Landshöfðingi veitir ferðaleyfi öllum íslenzkum embættismönnum. Þegar embætti eru laus, skal hann sjá um, að þeim verði þjónað með því að setja menn í þau um tíma, og hefir hann heimild til að víkja frá um stundar sakir öllum embættismönnum, sem skipaðir eru á Íslandi; samt skal hann með fyrsta pósti þar á eptir senda skýrslu til hlutaðeiganda ráðgjafa, ásamt þeim upplýsingum, sem með þarf, til þess að úr því verði skorið, hvort höfða skuli lögsókn á hendur þeim, sem í hlut á, eða gjöra skuli aðra ráðstöfun í þessu tilliti.

6. gr. Landshöfðinginn sjer um, að reikningarnir komi á rjettum tíma frá öllum gjaldheimtumönnum á Íslandi, og skal hann beita þvingun til þess að koma því til leiðar á þann hátt, sem honum þykir við þurfa eða við eiga, annaðhvort með því að leggja á þvingunarsektir eða eptir atvikum með því að víkja þeim frá um stundar sakir, sem í hlut á. Alla reikninga skal því senda áleiðis til landshöfðingja, og skal hann ganga úr skugga um, að kröfum landssjóðsins sje fullnægt, og ef það reynist ekki svo, gjöra þegar þær ráðstafanir, sem með þarf, til þess að koma því fram með þvingun, að þeim verði fullnægt, en jafnframt skal hann senda skýrslu um þetta til hlutaðeiganda ráðgjafa.

7. gr. Störf þau, sem stiptamtmaður hingað til hefir haft með tilliti til þess, að jafna niður alþingiskostnaði (opið brjef 18. júlí 1848), skulu falin landshöfðingja á hendur.

8. gr. Landshöfðinginn setur umboðsmenn yfir konungsjarðirnar eptir uppástungu hlutaðeiganda amtmanns, og ákveður, hve mikið umboðsmenn og sýslu-

menn skuli setja í veð fyrir gjaldheimtum þeim, sem þeim er trúað fyrir. 1872. 29. Juni.

9. gr. Yfirstjórn hinna íslenzku póstmála í landinu sjálfu skal landshöfðingi hafa á hendi, og fær hann ráð þess fjár, sem tilfært er á fjárhagsáætlun Íslands, til þess að greiða kostnaðinn við tjeð póstmál.

10. gr. Mál, sem snerta fiskiveiðar útlendra við Ísland, að því leyti, sem þau verða útkljáð án samninga við útlendar þjóðir, og svo mál útaf skipströndum, skulu koma undir vald landshöfðingja.

11. gr. Þau störf, sem stiptamtmaður hingað til hefir haft með tilliti til skrásetningar og mælinga skipa, skal landshöfðingi takast á hendur.

12. gr. Landshöfðingja skal falið á hendur vald til þess að leggja fullnaðarúrskurð á sveitarmál — en hjer er talið með, þegar ágreiningur verður milli fleiri íslenzkra sveitarfjelaga um framfærslu þurfamanna —, að svo miklu leyti, sem lög leyfa, að framkvæmdarvaldið gjöri út um þessi mál.

13. gr. Allar skýrslur, sem til þessa hafa verið sendar til stjórnarráðanna fyrir allt landið, skal eptirleiðis senda landshöfðingja, og býr hann síðan til á hverju ári tvær aðalskýrslur, aðra handa dómsmálastjórninni og hina handa kirkju- og kennslustjórninni, um mál þau, sem varða hvort af þessum stjórnarráðum útaf fyrir sig.

14. gr. Vald það, sem veitt er stiptamtmanni samkvæmt hinum almennu hegningarlögum, 25. júní 1869, og tilskipun um byggingu hegningarhúss og fangelsa á Íslandi m. fl., 4. marz 1871, skal falið á hendur landshöfðingjanum. Hann ákveður fyrir hönd hins opinbera, hvort skjóta skuli sakamálum til hæsta rjettar.

15. gr. Landshöfðinginn er forseti í hinum konunglega íslenzka landsyfirrjetti, og framkvæmir í þessari stöðu vald það, sem stiptamtmaður hingað til hefir haft á hendi. Hann veitir gjafsókn fyrir landsyfirrjetti og

1872. önnur leyfisbrjef viðvíkjandi málaferlum, sem stiptamt-
29. Juni. maður hingað til hefir gefið út.

16. gr. Landshöfðinginn gefur út samkvæmt tilskipunum þeim, sem um það gilda, þessi konungleg leyfisbrjef o. s. frv., sem dómsmálastjórnin hingað til hefir veitt fyrir hönd konungs:

a) leyfisbrjef þau, sem nefnd eru í konungsúrskurði 25. maí 1844, 3., 4. og 5., til þess að ganga í nýtt hjónaband, undantekningar frá D. L. 3—16—8 og leyfisbrjef til hjónaskilnaðar;

b) uppgjöf þá eða lækkun á sektum, sem fyrir er mælt um í konungsúrskurði 23. desbr. 1864, I, 1 — þó því að eins að sektin fari ekki fram úr 25 rd. — svo og leyfisbrjef þau til ættleiðingar og til hjónaskilnaðar, er getið er í tjeðum úrskurði I., 2, 4 og 5.

17. gr. Dómsmálastjórnin getur fengið landshöfðingja í hendur umráðin yfir allt að helmingi þess fjár, sem ætlað er til óvissra útgjalda fyrir Ísland, sem uppá kunna að koma; samt skal hann árlega senda skýrslu til hlutaðeiganda stjórnarráðs um það, hvernig fjenu hafi verið varið. Þar að auki útbýtir landshöfðingi eptir uppástungu biskups fje því, sem tilfært er á hinni árlegu fjárhagsáætlun Íslands handa fátækum uppgjafaprestum og prestsekkjum.

18. gr. Landshöfðinginn hefir umsjón yfir hinum íslenzka landssjóð (jarðabókarsjóðnum).

19. gr. Að þeim málum undan teknum, sem nefnd eru í 3. grein, skal landsköfðingi yfirhöfuð gjöra út um þau sjerstaklegu íslenzku mál, sem dómsmálastjórnin eða kirkju- og kennslustjórnin hingað til hafa úrskurðað, að því leyti að ekki leiðir af þeim útgjöld annaðhvort fyrir landssjóðinn fram yfir þær upphæðir, sem til teknar eru á hverju ári, og sem hann hefir umráð yfir samkvæmt 9. gr., samanbr. 17. gr., eða fyrir aðra sjóði, sem Ísland á, fram yfir það, sem ákveðið er um, hvernig þeim skuli verja, eða þau fara fram á, að gefnar sjeu

upp tekjur, sem landssjóðurinn eða tjeðir sjóðir eiga tilkall til. 1872. 29. Juni.

20. gr. Um veiting brauða, sem laus eru, gilda þær reglur, sem settar eru í tilsk. 15. desember 1865, 2. gr., þangað til öðruvísi verður fyrir mælt, þó skal staðfesting sú á brauðaveitingu stiptsyfirvaldanna á Íslandi, sem hingað til hefir verið áskilin konungi, falin á hendur landshöfðingja.

21. gr. Í fjærvist landshöfðingja eða forföllum hans og sömuleiðis ef hann skyldi deyja, skal forstjórinn í hinum konunglega íslenzka landsyfirrjetti takast á hendur störf hans, nema stjórnin skipi öðruvísi fyrir um þetta.

Í dómsmálastjórninni, 29. dag júním. 1872.

Instrux for Landshövdingen over Island.

I Henhold til den Justitsministeriet ved allerh. Resolution af D. D. dertil meddelte Bemyndigelse udfærdiges herved fölgende Instrux for Landshövdingen over Island:

§ 1. Landshövdingen udöver i Overensstemmelse med nærværende Instrux under vedkommende Ministers eller Ministres Tilsyn den överste stedlige Myndighed i Landets særlige Anliggender.

§ 2. Landshövdingen har at rette sig efter de gjældende Love og Anordninger saavelsom efter de Forholdsregler og Befalinger, der meddeles ham af vedkommende Ministre, som, hver indenfor sin Forretningskreds, enten selv afgjöre eller indstille til Kongens Resolution de Klager over Myndigheds Misbrug, der maatte reises mod bemeldte Embedsmand.

§ 3. I alle de særlige islandske Sager, der efter de i saa Henseende hidtil gjældende Regler have været eller ifölge nærmere Bestemmelse maatte blive forbeholdte umiddelbar kongelig Afgjörelse, har Landshövdingen at gjöre Indstilling til vedkommende Minister.

1872. Det Samme gjælder med Hensyn til Sager, der
29. Juni. vedröre det islandske Budget eller Regnskabsvæsen, eller hvis Afgjörelse forudsætter Forhandling med de övrige Ministre, eller som ifölge Anordning eller særlig af vedkommende Minister truffen Bestemmelse forbeholdes dennes umiddelbare Afgjörelse.

§ 4. Ladshövdingen gjör Indstilling til vedkommende Ministerium om saadanne nye Love og andre almindelige Foranstaltninger til Islands Tarv, hvortil han maatte finde Opfordring.

§ 5. Ligesom Landshövdingen er Mellemledet mellem Regjeringen og alle i Island ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, saaledes ere disse underordnede Landshövdingen, der har at före Tilsyn med deres Embedsförelse.

Landshövdingen meddeler Reisetilladelse til samtlige islandske Embedsmænd I Tilfælde af Vakance i Embederne drager han Omsorg for deres Bestyrelse ved Konstitution og er berettiget til at suspendere alle i Island ansatte Embedsmænd; dog har han med förste Post derefter at gjöre Indberetning til vedkommende Minister, ledsaget af de fornödne Oplysninger, for at det kan afgjöres, om der skal anlægges Sag imod den Vedkommende, eller om der bör træffes anden Foranstaltning i saa Henseende.

§ 6. Landshövdingen paaser, at Regnskaberne fra samtlige Oppebörselsbetjente i Island indkomme i rette Tid, og har at fremtvinge Saadant ved de Midler, han maatte finde fornödne eller hensigtsmæssige, enten ved Anvendelsen af disciplinære Böder eller efter Omstændighederne ved Suspension. Alle Regnskaber indsendes derfor gjennem Landshövdingen, der har at forvisse sig om, at Landskassens Krav ere fyldestgjorte, og i manglende Fald strax at træffe passende Foranstaltninger til at fremtvinge Fyldestgjörelsen, hvorom der samtidig gjöres Indberetning til vedkommende Minister.

§ 7. De Stiftamtmanden hidtil paahvilende Forretninger med Hensyn til Paaligning af Althingsomkostninger (Plak. af 18. Juli 1848) gaa over til Landshövdingen. 1872. 29. Juni.

§ 8. Landshövdingen udnævner Administratorer for de kgl. Jordegodser efter Indstilling fra vedkommende Amtmand og fastsætter Störrelsen af de Kautioner, der blive at stille for de Administratorerne og Sysselmændene betroede Oppebörsler.

§ 9. Overbestyrelsen af det indre islandske Postvæsen tilkommer Landshövdingen, ligesom der tillægges ham Raadighed over de Summer, der paa Islands Budget opföres til Bestridelsen af Udgifterne ved fornævnte Postvæsen.

§ 10. Sager vedkommende Fremmedes Fiskeri under Island, forsaavidt de kunne afgjöres uden diplomatisk Forhandling, samt Strandingssager henlægges under Landshövdingen.

§ 11. De Stiftamtmanden hidtil paahvilende Forretninger med Hensyn til Skibes Registrering og Maaling gaa over til Landshövdingen.

§ 12. Der overdrages Landshövdingen den överste Afgjörelse af kommunale Anliggender — herunder ogsaa indbefattet Tvistigheder mellem forskjellige islandske Kommuner om Fattiges Forsörgelse forsaavidt Lovgivningen hjemler en administrativ Afgjörelse af disse Anliggender.

§ 13. Alle Beretninger, der hidtil for hele Landet have været indgivne til Ministerierne, blive fremtidig at indsende til Landshövdingen, der derefter aarlig affatter tvende Generalberetninger, en til Justits- og en til Kirke- og Undervisningsministeriet, om de hvert især af disse Ministerier vedrörende Forhold.

§ 14. Den Stiftamtmanden ved den almindelige Straffelov af 25. Juni 1869 saavelsom ved Forordning om Opförelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island m. v. af 4. Marts 1871 overdragne Myndighed

1872. gaar over til Landshövdingen. Han tager paa det
29. Juni. Offentliges Vegne Bestemmelse om kriminelle Sagers Indankning for Höjesteret.

§ 15. Landshövdingen er Præses i den kgl. islandske Landsoverret og udöver som saadan den Stiftamtmanden hidtil tilkommende Myndighed. Han meddeler bevillinger til fri Proces for Landsoverretten og de övrige processuelle Bevillinge, som Stiftamtmanden hidtil har udfærdiget.

§ 16. Landshövdingen udfærdiger i Henhold til de herom gjældende Anordninger efternævnte kgl. Bevillinger m. v., som hidtil have været udfærdigede af Justitsministeriet ad mandatum, nemlig:

a) de i kgl. Resolution af 25. Maj 1844 §§ 3, 4 og 5 omhandlede Tilladelser til at indgaa nyt Ægteskab, Dispensationer fra Lovens 3—16—8 samt Skilsmissebevillinger;

b) de i kgl. Resolution af 23. Decbr. 1864 I §§ 1, 2, 4 og 5 omhandlede Eftergivelser eller Nedsættelser af Böder — dog kun i Tilfælde af, at Böden er 25 Rd. eller derunder — Adoptions- og Skilsmissebevillinger.

§ 17. Justitsministeren kan overdrage Landshövdingen Raadighed over indtil Halvdelen af den til uforudselige og tilfældige Udgifter for Island normerede Sum, dog at han aarlig gjör Indberetning om Anvendelsen til vedkommende Ministerier. Derhos fordeler Landshövdingen efter Biskoppens Indstilling det paa Islands aarlige Budget til fattige Emeritpræster og Præsteenker opförte Belöb.

§ 18. Landshövdingen förer Tilsyn med den islandske Landskasse (Jordebogskassen).

§ 19. Landshövdingen afgjör overhovedet med de i § 3 nævnte Undtagelser de særlige islandske Sager, der hidtil have hört under Justitsministeriets eller Kirke- og Undervisningsministeriets Afgjörelse, forsaavidt de ikke medföre Udgifter enten for Landskassen udover de aarlige Belöb, hvorover han ifölge

§ 9, jfr. § 17, har Raadighed, eller for andre Island tilhörende Fonds udover de for disses Anvendelse fastsatte Regler eller de gaa ud paa Eftergivelse af Indtægter, tilkommende enten Landskassen eller hine Fonds. 1872. 29. Juni.

§ 20. Med Hensyn til Besættelsen af ledige Præstekald gjælde, indtil anderledes bestemmes, de i Frdg. af 15. Decbr. 1865 § 2 fastsatte Regler, dog at den hidtil Kongen forbeholdte Stadfæstelse paa de af Islands Stiftsövrighed foretagne Ansættelser af Præster gaar over til Landshövdingen.

§ 21. I Landshövdingens Fraværelse eller i hans Forfald ligesom ogsaa i Tilfælde af hans dödelige Afgang blive de ham paahvilende Forretninger, forsaavidt ikke anden Bestemmelse træffes af Regjeringen, at udföre af Justitiarius i den kgl. islandske Landsoverret.

Justitsministeriet den 29. Juni 1872.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmand over Island H. Finsen, ang. **Oprettelsen af Landshövdingsembedet paa Island** m. v. Khavn d. 4. Juli 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 592. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 458. 4. Juli.

Efterat det ved allerh. Resolution af 4. Maj d. A. var bifaldet, at der fra 1. April 1873 at regne oprettes et Embede som Landshövding over Island, har H. M. Kongen paa Justitsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling under 29. f. M. allern. bemyndiget dette Ministerium til at udfærdige en Instrux for Landshövdingen samt derhos lige allern. bifaldet:

I. 1) at Landshövdingen, hvem der tillægges den samme Rang som hidtil har tilkommet Stiftamtmanden over Island, lönnes med en aarlig Gage af 4000 Rd. og at der derhos tilstaas ham 1000 Rd. til Repræsentation og 1200 Rd. i Kontorhold samt Afbenyttelsen af

1872. den Stiftamtmanden over Island hidtil tillagte Embeds-
4. Juli. bolig og Jord, hvorhos han fritages for at forrente og afdrage den paa Boligen for Tiden hvilende Byggegjæld;

2) at der fra 1. April 1873 at regne oprettes en Post som Sekretær ved Landshövdingsembedet med en Begyndelsesgage af 800 Rd., der stiger med 100 Rd. for hver 2 Aars Tjeneste indtil 1200 Rd.;

3) at fra samme Tid Islands Sönderamt og Vestamt, der iövrigt som hidtil vedblive hvert for sig at udgjöre et særligt Amt, henlægges under én Amtmand, der skal have Bolig i Reykjavík og i Forening med Biskoppen udföre de Islands Stiftsövrighed paahvilende Forretninger, samt at der tillægges det saaledes oprettede Embede som Amtmand over Islands Sönderamt og Vestamt en Begyndelsesgage af 2400 Rd., der stiger med 200 Rd. for hver 5 Aars Tjenestetid indtil 3200 Rd., foruden 300 Rd. i Huslejehjælp og 800 Rd. i Kontorhold.

II. 1) at fra 1. April 1873 at regne Hr. Stiftamtmanden allernaad. udnævnes til Landshövding over Island;

2) at fra samme Tid hidtilværende Amtmand over Islands Vestamt, Bergur Thorberg, R. af Dbr., allern. udnævnes til Amtmand over Islands Sönderamt og Vestamt, saaledes at hans Adgang til Alderstillæg regnes fra hans Ansættelse i förstnævnte Embede, samt at Justitsministeriet bemyndiges til som Bidrag til Dækning af Omkostningerne ved hans Flytning fra Stykkisholm til Reykjavík at tilstaa ham af Islands Landskasse et Belöb af indtil 2000 Rd.

Ved tjenstl. at meddele Dem Foranstaaende til behgl. Efterretning, skulde man ikke undlade at fremsende den for Dem udfærdigede Bestalling samt Enkeforsörgelsesskema, hvilket sidste bedes tilbagesendt efter at være udfyldt og underskrevet af Dem.

Af den i Henhold til ovennævnte Bemyndigelse af Ministeriet udfærdigede Instrux for Landshövdingen skulde man tjenstl. fremsende et Antal Aftryk til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, idet man ikke skal lade ubemærket, at Instruxen selvfölgelig ikke vil være at thinglæse. 1872. 4. Juli.

Som af hoslagte Opslag behgl. vil erfares, har man foranlediget Posten som Sekretær hos Landshövdingen opslaaet ledig, saaledes at Ansögningerne ville være at indgive igjennem Stiftamtet, og skulde man derfor tjenstl. anmode Dem om i sin Tid at indsende de eventuelt indkomne Ansögninger med Deres behgl. Erklæring.[1])

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang **Mageskifte af Jorden Ytribakki mod Jorden Þórustaðir i Öngulsstaðir Rep.** Khavn pen 6. Juli 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 636. 6. Juli.

Paa Justitsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelse af 21. Febr. sidstl. har det behaget H. M. Kongen under 29. f. M. allern. at bifalde, at den under Möðruvellir Ombud hörende Jord Ytribakki i Arnarnes Rep i Öfjords Syssel overdrages til nærværende Opsidder, Skibstömmermand Friðrik Jónsson, i Mageskifte imod Gaarden þórnstaðir i Öngulsstaðir Rep i samme Syssel, saaledes at förstnævnte Gaards Frihed for Erlæggelse af Kongetiende for Fremtiden ophörer.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Amtm. til behgl. Efterretning, videre Bekjendtgjörelse samt föjende Foranstaltning.

---

[1]) Under s. D. blev saavel Amtmændene som Biskoppen over Island tilskrevet om Sagen.

1872. 6. Juli.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, angaaende **Forpagtningen af de Landskassen tilhörende Svovllejer i Thingö Syssel.** Khavn den 6. Juli 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 648. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 459–63.

Ved i Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 15. April d. A. til behgl. Efterretning tjenstl. at melde, at Alfred G. Lock af London har meddelt Ministeriet, at han frafalder den Ret, der ved § 2 i den mellem Ministeriet og ham om Forpagtningen af de det Offentlige tilhörende Svovllejer i Thingö Syssel oprettede Kontrakt er betinget ham at træde tilbage fra Kontrakten inden 31. August d. A., saaledes at han nu betragter sig som bunden ved denne Kontrakt uden noget Forbehold, skulde man tjenstl. anmode Hr. Amtm. om behgl. at ville foranstalte, at de omhandlede Svovllejer i Overensstemmelse med ommeldte Kontrakts § 3, jfr. § 10. snarest muligt efter Alfred G. Locks Rekvisition overleveres ham ved en lovlig Synsforretning, ved hvilken enten Hr. Amtm., hvis Deres Leilighed tillader det, eller i alt Fald Sysselmanden i Thingö Syssel paa det Offentliges Vegne bör være tilstede. Idet man til den Ende ikke skulde undlade at sende et Exemplar af hvert af de i § 3 omhandlede Kort over Lejerne, forventes i sin Tid en Udskrift af Overleverelsesforretningen hertil behgl. indsendt.

Kontrakten, der er udfærdiget under 13. April 1872, er saalydende:

Undertegnede Andreas Frederik Krieger, Hans Majestæt Kongen af Danmarks Justitsminister, K. af Dbr. og DM., K. af Nordstjerneordenen, bortforpagter herved, i Henhold til den Justitsministeriet ved allerh. Resolution af 9. Marts 1872 givne Bemyndigelse, til

Alfred G. Lock af London de det Offentlige tilhörende Svovllejer i Thingö Syssel i Islands Nord- og Östamt paa fölgende Vilkaar: 1872. 6. Juli.

1. Der overdrages Forpagteren udelukkende Ret til i Forpagtningstiden at drive bemeldte Svovllejer, der bestaa af de saakaldte Reykjahlíðar, Kröflu og fremri námar, hvorimod Forpagteren ikke ved nærværende Kontrakt erholder nogen Ret til Brug eller Benyttelse af de omkring Lejerne liggende Grunde, hvilke Grunde ikke tilhöre det Offentlige. Det bemærkes, at de paa Kirkejorden Þeistareykir værende Svovllejer ikke ere indbefattede under nærværende Forpagtning.

2. Forpagtningstiden er 50 Aar, at regne fra 1. Septbr. 1872 indtil 31. August 1922, uden at Opsigelse fra nogen af Siderne kan finde Sted. Dog staar det mig A. G. Lock frit for at træde tilbage fra nærværende Kontrakt indtil förstkommende 31. August d. A. inkl.

Forpagteren kan overdrage sin Ret efter nærværende Kontrakt med dertil knyttede Forpligtelser til Andre, imod hvis Vederhæftighed og Hæderlighed der ikke kan fremsættes grundet Indvending, dog at han strax gjör Anmeldelse derom til Justitsministeriet, ligesom denne Ret ved hans Död overgaar til hans Arvinger.

3. Der gives Forpagteren frie Hænder med Hensyn til Driften af Svovllejerne. Ligesom dog Svovlet ikke maa udvaskes i rindende Vand, som har sit Udlöb i Havet eller i et Fiskevand, saaledes er det en Selvfölge, at Svovllejerne ikke maa ödelægges, i hvilken Henseende det bemærkes, at Jorden under Gravningen ikke maa nedtrædes i de varme Lejer, som ere betegnede med grön Farve paa de vedhæftede Kort, der i Aaret 1871 ere optagne af Professor i Mineralogi ved Kjöbenhavns Universitet J. F. Johnstrup.

1872. 6. Juli. Svovllejerne overleveres ved en Synsforretning, ved hvilken fornævnte Kort ville være at lægge til Grund. Ved Forpagtningens Ophör afleveres Svovllejerne ligeledes ved Synsforretning.

4. Medens Forpagteren og de Arbejdere, han benytter til Minernes Drift, ikke ville blive underkastede overordentlige Skatter eller Afgifter til Islands Landskasse eller Kommunen, fremfor Landets andre Indvaanere, men i saa Henseende nyde de samme Rettigheder som Landets Indbyggere, ville de paa den anden Side ikke kunne fritages for de ved de almindelige til enhver Tid gjældende Love og Anordninger hjemlede Skatter og Afgifter.

5. Forpagteren er pligtig at tillade, at der fra det Offentliges Side, naar dertil findes Anledning, foretages Eftersyn af Svovllejerne og disses Behandling.

6. Forpagteren betaler en aarlig Forpagtningsafgift, der bestemmes til £ 50 (halvtresindstyve livres Sterling) for det förste Aar (1. Septbr. 1872 til 31. August 1873), £ 60 (tresindstyve livres Sterling) for det andet Aar, £ 70 (halvfjerdsindstyve livres Sterling) for det tredie Aar, £ 80 (firsindstyve livres Sterling) for det fjerde Aar, £ 90 (halvfemsindstyve livres Sterling) for det femte Aar, £ 100 (et hundrede livres Sterling) for det sjette og hvert af de fölgende 44 Aar. Afgiften erlægges til Justitsministeriet i Kjöbenhavn forud i 2 halvaarlige Terminer, nemlig 1. Septbr. og 1. Marts, hver Gang med det halve af Aarets Afgiftsbelöb, förste Gang altsaa den 1. Septbr. 1872 med £ 25 for Halvaaret fra nysnævnte Dag til 28. Februar 1873.

Forpagteren stiller derhos ved nærværende Kontrakts Underskrift til Sikkerhed for Afgiftens kontraktmæssige Erlæggelse og Svovllejernes tilbörlige Behandling og Aflevering i uskadt Stand et Belöb af 5000 Rd. Rigsmönt, der vil være at deponere i Privatbanken i

Kjöbenhavn, saaledes at Justitsministeriet erholder Depositionsbeviset i sin Besiddelse, og uden Lovmaal og Dom og uden Forpagterens Samtykke er berettiget til at erholde Belöbet udleveret af Banken, der ikke maa udbetale det til Forpagteren eller Andre uden Justitsministeriets Samtykke. 1872. 6. Juli.

Saalænge ommeldte Belöb er deponeret i Privatbanken, kunne Renterne uden Hindring fra Justitsministeriets Side udbetales Forpagteren eller hans Befuldmægtigede.

Ved Forpagtningens kontraktmæssige Ophör og Svovllejernes Aflevering i uskadt Stand er Justitsministeriet pligtigt at udlevere Depositionsbeviset til Forpagteren eller andre rette Vedkommende.

7. Naar Afgiften ikke erlægges i rette Tid, ligesom ogsaa naar Forpagteren ödelægger Svovllejerne, har Forpagteren forbrudt sin Ret efter nærværende Kontrakt, og skal Justitsministeriet i saa Fald være berettiget til at lade ham sætte fra Forpagtningen. Derhos er det af ham stillede Depositum forbrudt til Islands Landskasse. Dog vil Justitsministeriet, naar Forpagtningen forbrydes alene paa Grund af Afgiftens Ikke-Betaling og de tilbagestaaende Forpagtningsaars Afgifter er mindre end det deponerede Belöb, tilbagebetale Forskjellen.

8. Saafremt Forpagteren ikke inden 2 Aar, at regne resp. fra Forpagtningstidens Udlöb eller i det i § 7 omhandlede Tilfælde fra Udsættelsesdagen, har fjernet de af ham til Svovllejernes Drift opförte Bygninger, opsatte Maskiner eller deslige, blive disse uden Godtgjörelse det Offentliges Ejendom.

9. Opstaar der Uenighed om, hvorvidt Svovllejerne ödelægges ved Forpagterens Behandling, afgjöres dette Spörgsmaal ved Voldgift, hvortil hver af Kontrahenterne vælger en Mand, og have Voldgiftsmændene i Tilfælde af indbyrdes Uenighed selv at vælge en Op-

1872. mand. Kan en Voldgiftskjendelse af en eller anden
6. Juli. Grund ikke erholdes, ere Parterne berettigede til at bringe Sagen for Domstolene, ligesom iövrigt opstaaet Tvist i Anledning af denne Kontrakt afgjöres ved Rettergang, og skal i begge Tilfælde den kgl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjöbenhavn være Sagens rette Værnething, hvorhos Forpagteren ved nærværende Kontrakts Underskrift er pligtig ved Paategning paa samme at opgive og stedse have en herboende Mand, der paa hans Vegne kan modtage Kald og Varsel som til indenbys Mand. Ligeledes er Forpagteren, naar Justitsministeriet maatte ville optage Thingsvidne, Synsforretning eller i det Hele anlægge Sag ved Thingö Syssels Ret, forpligtet til med Kald og Varsel paa Svovllejerne som til indensyssels Mænd at modtage Stævnemaal til bemeldte Syssels-Ret.

10. Omkostningerne ved denne Kontrakts Udstedelse med Stempelpapir og Thinglæsning saavelsom Omkostningerne ved de i Kontrakten nævnte Overleverings- og Afleveringsforretninger udredes af Forpagteren.

Kontrakten udstedes i 2 Exemplarer, hvoraf det ene forbliver i Justitsministeriets Værge, medens det andet overleveres A. G. Lock.

Paa ovenstaaende Vilkaar har jeg Alfred G. Lock af London indgaaet nærværende Kontrakt.

Ved Beregningen af det stemplede Papir er £ ansat til en Kurs af 9 Rd. d. R.

Kjöbenhavn den 13. April 1872.

(Underskrifter.)

19. Juli. **Kundgjörelse** ang. **nye 10 Rigsdalersedler,** som af Nationalbanken sættes i Omlöb. Khavn

den 19. Juli 1872. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1872, S. 596; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872, S. 461. 1872. 19. Juli.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: at det for Os er andraget, hvorledes Nationalbanken i Kjöbenhavn ifölge en af Bankens forenede Bestyrelse i sin Tid tagen Beslutning önsker at sætte i Omlöb 10-Rigsdalersedler med en fra Forskrifterne i Bekjendtgjörelse af 25. Septbr. 1860 noget afvigende Indretning, hvortil Vor allerh. Bemyndigelse er ansögt.

I den Anledning have Vi allern. besluttet og befale herved:

Nationalbanken i Kjöbenhavn skal være bemyndiget til med Hensyn til de 10 Rigsdalersedler, som den fremtidig sætter i Omlöb, at foretage fölgende Forandringer i den ved Bekjendtgjörelse af 25. Septbr. 1860 foreskrevne Indretning af disse Sedler, nemlig:

1. at de tvende saakaldte törre Stempler bortfalde,
2. at Paategning om Notering, Registrering og Kontranotering udelades,
3. at hver Seddel bærer Tallet af det Aar, hvori den udgaar fra Bankens Seddeltrykkeri.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 19. Juli 1872.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Beregningen af en Præsteenkes Pension.** Khavn den 1. August 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 724. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 464—65. 1. August.

Efter at have modtaget Stiftamtets og D. Höjærv.'s Yttringer i behgl. Skrivelse af 3. Juni d. A. om det dermed tilbagefölgende Andragende, hvori Sognepræst til Laufás, Provst B. Halldórsson, har udbedt sig Ministeriets Afgjörelse af fölgende Spörgsmaal, nemlig:

1872. 1. August. 1) om der for Fardagaaret 1870—71 tilkommer Enken efter afdöde Provst H. Björnsson, Sognepræst til Sauðanes, nogen Andel af Præstegaardens Indtægter, og i bekræftende Fald, med hvilket Belöb samme vil være at udrede, og

2) efter hvilken Regel Pensionsbelöbet af Præstegaardens Indtægter vil være at udrede efter Fardag 1871, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde:

ad 1, at da det ikke kan antages, at der ved de almindelige Bestemmelser i Forordning angaaende nærmere Bestemmelser af flere Præstekaldene paa Island vedrörende Forhold af 15 Decbr. 1865 § 5 om Præsteenkernes Pensionering er gjort nogen Forandring i de i Forordn. angaaende Præstekalds Tiltrædelse paa Island m. v. af 6. Januar 1847 § 5 indeholdte særlige Regler om hvad der tilkommer Præsteenkerne Aaret fra förste Fardag efter Mandens Död til næste Fardag, — vil der ikke kunne tilkomme Enken efter Provst H. Björnsson, der er död 13. Juni 1869, nogen Andel i Indtægten af Præstegaarden for Fardagaaret 1870—71, og

ad 2, at Ministeriet med Stiftsövrigheden er enigt i, at den Enken efter Fardag 1871 tilkommende Pension maa bestemmes efter den ved hendes Mands Död gjældende Specifikation over Kaldets Indtægter, nemlig Specifikationen af 1853, saaledes at hun erholder $^1/_{12}$ af Sauðanes Kalds faste Indtægter, derunder indbefattet Indtægterne af Præstegaarden, i Overensstemmelse med Anordn. af 15. Decbr. 1865 § 5, og saaledes, at hendes Andel udbetales hende af Præsten i Kaldet overensstemmende med de i nysnævnte §'s 2det Stykke indeholdte Regler.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **aarlige Indberetninger om Spedalske i Island.** Khavn d. 3. August 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 730. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 466. 1872. 3. August.

Paa Foranledning af det kgl. Sundhedskollegium har Justitsministeriet i Betragtning af Vanskelighederne ved gjennem vedkommende Distriktslæger at tilvejebringe de til Iværksættelsen af eventuelle Foranstaltninger til at bekjæmpe Spedalskhed i Island fornödne Oplysninger om denne Sygdoms Udbredelse og Antallet af de Syge, henstillet, hvorvidt Kirke- og Undervisningsministeriet maatte være villigt til at foranledige Præsterne i Island paalagt at gjöre aarlige Indberetninger om Spedalske til Landfysikus efter et til dette Öjemed udfærdiget Skema.

Foranlediget heraf skulde man herved tjenstl. tilstille Deres Höjærv. et Antal af de ommeldte Skemaer, som bedes uddelte til samtlige Præster i Island med Paalæg om aarlig og förste Gang den 1. Januar n. A. at udfylde samme og indsende dem til Landfysikus paa Island.

1872.
3. August.

Skýrsla

um

holdsveika menn í sókn í sýslu í umdæmi Íslands,

fyrir árið 18 .

Heiti sjúklingsins, aldur, hvort giptur eða ógiptur.	Heimili.	Hvort sjúklingurinn hafi holdsveiki eða limafallssýki.	Á hvaða aldursstigi veikin kom fram.	Atvinnuvegur, bústaður, lífnaðarháttur og hagur sjúklingsins að öðru leyti.	Hvort víst sje, að forelldrar eða nánustu skyldmenni hafi haft holdsveiki.

Athugasemd. Menn, sem hafa skyrbjúg, skal eigi telja með holdsveikum, og sje nokkur efi á því, skal prestur bera það undir hjeraðslækni.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Honorar for Regnskabsförelse for visse Klosterkirker.** Khavn d. 9. August 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 763. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 468 1872. 9. August.

I behgl. Skrivelse af 22. Marts d. A. har Hr. Stiftamtm. efter Anmodning fra Administrator for Kirkjubær og þykkvibær Klostergods, Dbmd. Jón Jónsson, indstillet, at der maa bevilges denne som Regnskabsförer for de Klostergodset tilhörende Kirker paa Prestbakki, Langholt og þykkvibær det samme Honorar, som det ved et af Biskoppen over Island under 28. Febr. 1867 udstedt Reglement er tilladt Regnskabsförerne for de Kirker i Island, der ikke tilhöre Statskassen, at beregne sig for Transport og Forhandling af de Naturalier, der ydes i Afgifter til Kirkerne.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet ikke finder Anledning til at bevilge det Ansögte.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Fritagelse for at svare Rangskat.** Khavn den 9. August 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 764. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 468—69. 9. August.

I et direkte hertil indkommet Andragende, hvoraf Gjenpart vedlægges, har Amtmand Havsteen ytret den Formening, at han efter sin Entledigelse fra Amtmandsembedet den 1. Novbr. 1870 maa antages at være fritaget for at svare Rangskat, hvorhos han for det Tilfælde, at denne Anskuelse ikke maatte billiges, har anholdt om at maatte fritages for at erlægge den ham for Tidsrummet fra 1. Novbr. 1870 til 31. Marts 1871

1872. afkrævede Rangskat, saavelsom for at svare Rangskat
9. August. for Eftertiden.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. have Hr. Amtm. anmodet om behgl. at ville tilkjendegive Amtmand Havsteen, at da det er antaget, at en Afskediget beholder den Rang, der har været forbunden med hans tidligere Embede, maa Andrageren anses pligtig til at svare Rangskat, samt at en Fritagelse for denne Forpligtelse ikke kan bevilges, men at det vil staa ham frit for i Henhold til Anordning 17. Septbr. 1870 at nedlægge sin Rang som Amtmand og derved befri sig for at svare Rangskat.

14. August. **Justitsministeriets** Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, ang. **Foranstaltninger mod Kvægpest fra Udlandet.** Khavn den 14. August 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 790. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 471—72.

Paa Grund af den i Tydskland herskende Kvægpest har Ministeriet fundet sig foranlediget til indtil videre at forbyde al Indförsel derfra til Island af Kvæg, Faar og Geder, eller af raa Dele af disse Dyr, navnlig Huder og Skind, hvad enten de ere törrede eller saltede, Horn, Klove, Hove, Uld og Haar, uröget Kjöd, usmeltet Talg m. m. Alle andre Husdyr samt Hö og Halm, som maatte ankomme til Island fra Tydskland, skulle, forinden de indföres, desinficeres.

Ved tjenstl. at meddele Hr. (Tit.) Ovenstaaende til behgl. Efterretning og videre almindelig Bekjendtgjörelse paa den Maade, som De maatte finde hensigtsmæssigst, skulde man derhos under Henvisning til den fra Indenrigsministeriet under 9. d. M. udgaaede Bekjendtgjörelse angaaende Forholdsregler mod Indförelsen af Kvægpest fra Tydskland (Lovtidenden Nr. 6), samt til den Stiftamtet i sin Tid herfra tilstillede Be-

kjendtgjörelse fra samme Ministerium af 7. Marts 1866[1]), lige tjenstl. udbede sig Deres behgl. Ytringer om, hvilke Foranstaltninger der efter Forholdene paa Island hensigtsmæssigst maatte kunne træffes, for at forebygge, at Kvægpest og Overhovedet smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene indföres sammesteds. 1872. 14. August.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Udfærdigelse af Instruxer for Postexpeditörer og Brevsamlere i Island.** Khavn den 14. August 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 798. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslnnds III, S. 474—75. 14. August.

I Henhold til Forordn. om Postvæsenet paa Island af 26. Febr. d. A. § 17 skulde Justitsministeriet herved bemyndige Hr. Stiftamtm. til i betimelig Tid paa Grundlag af de i Ministeriets Bekjendtgjörelse af 3. Maj sidstl. indeholdte Bestemmelser at affatte og udfærdige Instruxer for Postexpeditörer og Brevsamlere i Island, samt til for Aaret 1873 og fremdeles hvert fölgende Aar at udarbeide og offentliggjöre de fornödne Bestemmelser om samtlige islandske Posters Afgangs- og Ankomsttider.

Da Funktionstiden for den under 29. f. M. allern. udnævnte Postmester i Reykjavík först begynder med 1. April n. A., medens den ved Frdg. af 26. Februar d. A. normerede nye Postordning til samme Tid træder i Kraft, ville de i Bekjendtgjörelse om Postvæsenet paa Island af 3. Maj sidstl. §§ 3, 4 og 5 jfr. § 1 indeholdte Bestemmelser om Antagelsen af Postexpeditörer, Brevsamlere og Postförere ikke uforandrede kunne komme til Anvendelse förste Gang disse Funktionærer antages, hvorimod Ministeriet har bestemt, at Postexpeditörerne förste Gang ville være at antage af Stiftamtmanden efter derom af vedkommende Amtmand

[1]) Er aldrig bleven bekjendtgjort i Island.

1872. gjort Indstilling, Brevsamlerne af vedkommende Amt-
14. August. mand, og Postförerne ligeledes af vedkommende Amtmand, forsaavidt Routen ikkun berörer ét Amt, men i Tilfælde af, at den berörer flere Amter, af Stiftamtmanden efter indhentet Erklæring fra den eller de i Sagen interesserede Amtmænd.

Man skulde herved lige tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmodet om i Henhold hertil og iövrigt i Overensstemmelse med Justitsministeriets fornævnte Bekjendtgjörelse i Tide at drage Omsorg for Antagelsen af det i denne Bekjendtgjörelse bestemte Antal underordnede islandske Postfunktionærer, og til den Ende, hvad den Del af Personalet angaar, der vil være at ansætte udenfor Sönderamtet, at sætte Dem i Forbindelse med Amtmændene over Vest- samt Nord- og Östamtet, der herfra D. D. ere tilskrevne i Overensstemmelse hermed.

15. August **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Reykjavik Kjöbstads Indlemmelse under den almindelige Brandforsikring for Kjöbstadbygninger i Danmark.** Khavn den 15. August 1872. — Isl. Kopib 1872 Nr. 801. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 475.

Efter at der i Anledning af det med Hr. Stiftamtm.'s behgl. Skrivelse af 18. Maj sidstl. fremsendte Andragende fra Reykjavík Kommunalbestyrelse har været forelagt Repræsentantskabet for den almindelige Brandforsikring for Kjöbstadbygninger Forslag angaaende Reykjavíks Indlemmelse under Brandforsikringen, har bemeldte Repræsentantskab i den i f. M. afholdte Samling for sit Vedkommende meddelt Samtykke til den attraaede Indlemmelse paa de Betingelser, som det i nogle Exemplarer medfölgende Forslag udviser.

Ved tjenstl. at meddele Ovenstaaende til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Kommunalbestyrelsen, skulde man, idet man tillige vedlægger nogle Exemplarer dels af Lov om Brandforsikring af Kjöbstadbygninger af 14. Maj 1870[1]), dels af Justitsministeriets Bekjendtgjörelse angaaende Vedtagelsen af forskjellige Bestemmelser for den almindelige Brandforsikring for Kjöbstadbygninger af 9. April sidstl.[2]) — tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville affordre Kommunalbestyrelsen Erklæring om, hvorvidt den paa de i Forslaget indeholdte Vilkaar önsker Kjöbstaden indlemmet under bemeldte Brandforsikring, og derefter at indsende Erklæringen hertil, ledsaget af Deres egne behgl. Ytringer navnlig ogsaa med Hensyn til de Foranstaltninger, der i bekræftende Fald efter Deres Formening ville være at træffe til Sagens Ordning. 1872. 15. August.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt om, **hvorvidt Personer, der nyde Fattigunderstöttelse, skulle erlægge Extrabidrag til Fattige.** Khavn den 7. Sept. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 847. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 478. 7. Septbr.

I behgl. Skrivelse af 18. September f. A. har Hr. Amtm. begjært Justitsministeriets Resolution om, hvorvidt en Person ved Navn Guðmundur Guðnason, der er bosat i Strandar Rep i Borgarfjords Syssel inden Sönderamtet, er pligtig til, saaledes som det er antaget i en af Stiftamtmanden over Island under 4. Jan. s. A. afgiven Resolution, sammesteds at erlægge Extrabidrag til de Fattige, uanset at han aarlig modtager

[1]) se Departementstidende for 1870 S. 139—42, 362—65 og Algreen-Ussings Lovsaml. 1870 S. 66—69.

[2]) se Lovtid. for Kgr. Danmark 1872 S. 233—40 og Algreen-Ussings Lovsaml. 1872 S. 287—97.

1872. Fattighjælp fra sin Forsörgelseskommune, Þverárhlíð
7. Septbr. Rep i Myra Syssel inden Vestamtet.

Efter at man i denne Anledning har givet Stiftamtmanden Leilighed til at ytre sig, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. meddele, at Ministeriet med Dem maa være enig i, at der ikke kan paalægges saadanne Personer, der selv nyde Fattigunderstöttelse, at erlægge Extrabidrag til Fattige, og at der fölgelig ikke vil kunne paalignes ommeldte Guðmundur Guðnason noget Bidrag til Strandar Rep, saalænge han er i det ommeldte Tilfælde.[1])

12. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Godtgjörelse til Landfogedembedet i Island for Afgang i Indtægter ved samme af Depositioner ved Islands Jordebogskasse** m. v. Khavn den 12. September 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 849. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 478—80.

Med behgl. Skrivelse af 13. Juni sidstl. har Hr. Stiftamtm. fremsendt et Andragende, hvori Landfoged, Kancelliraad A. Thorsteinsson har ansögt om, at der maa tilstaas ham en efter en Gjennemsnitsberegning af hans Indtægter af Depositioner i Islands Jordebogskasse i de 5 Finansaar 1866/67—1870/71 bestemt aarlig Godtgjörelse for den Afgang i Indtægter, der for Landfogedembedet har været en Fölge af, at Depositioner af Penge i Jordebogskassen nu saa godt som ere standsede efter at Pengeforsendelser kunne ske ved Postanvisninger. Til Stötte for sit Andragende har Kancelliraad Thorsteinsson anfört, at han ved at miste den ovennævnte Indtægt ikke har faaet en tilsvarende Lettelse i Forretninger og Pengeansvar, da

[1]) S. D. blev Stiftamtm. tilskrevet om Sagen.

Justitsministeriet under 11. Septbr. f. A.[1]) har paalagt ham at modtage i Jordebogskassen Overskudet af de Penge, der paa Generalpostdirektoratets Vegne oppebæres i Island, uden at der for den hermed forbundne Uleilighed og Risiko er tillagt ham noget Vederlag. Ved at fremsende Andragendet har Hr. Stiftamtm. ytret den Formening, at Landfogden har et gyldigt Krav paa at erholde det ved den ny Ordning af Pengeforsendelser lidte Indtægtstab erstattet, men at dette ikke bör ske ved at tillægge ham en vis aarlig Sum, men saaledes, at den 1/4 pCt., han hidtil har oppebaaret af Depotitioner, ogsaa tilstaas ham af de Summer, Postvæsenet ifölge det trufne Arrangement indbetaler i Jordebogskassen, idet De herfor anförer, at der ved disse Indbetalinger formentlig i Virkeligheden finder en Deposition Sted af samme Art som tidligere. 1872. 12. Septbr.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at ligesom en Aftagen eller fuldstændig Ophör af Depositioner i Jordebogskassen ikke kan hjemle Landfogden noget Krav paa Erstatning, da der kun er tilsagt ham 1/4 pCt. af de Penge, der virkelig deponeres, saaledes at Honoraret bestandig staar i direkte Forhold til Uleiligheden, saaledes kan man heller ikke gaa ind paa den Anskuelse, at den nævnte Indbetaling af Postintrader skulde kunne betragtes som en Deposition af den i Resol. af 8. Maj 1839[2]) omhandlede Art; thi om end en Del af det Indbetalte er indkommet for igjen her at udbetales, er det i alt Fald indbetalt som Depositum til Postvæsenet, ikke til Jordebogskassen, ligesom det igjen skal udbetales ved Postvæsenet og ikke igjennem Finanshovedkassen. Det er i Virkeligheden en Transaktion, der sker i Statstjenestens Tarv for

[1]) jfr. hermed Justitsm. Skriv. til Stiftamtmanden over Island af s. D., foran S. 127—28.

[2]) se Lovsaml. for Island XI. S. 355—57, jfr. S. 373—74.

1872. 12. Septbr. paa en lettere Maade at skaffe Jordebogskassen Kontanter istedetfor at sende dem op herfra. Da der imidlertid ved det saaledes trufne Arrangement paaföres Landfogden et Arbeide og et Ansvar med Hensyn til Feiltællinger, har Ministeriet fundet det billigt, at der herfor tillægges ham et Vederlag, der med Hensyn til at Pengene ikke her, som ved Depositioner i Henhold til den ovennævnte Resol. af 1839, skulle modtages i mange större og mindre Poster, som der særlig skal kvitteres og udstedes Anvisning for, antages passende at kunne bestemmes til 1 pro mille.

Idet der saaledes indtil videre tilstaas Landfogden et Vederlag af den nævnte Störrelse, tilföjes, at det for Finansaaret 1871—72 og 1872—73 vil være at afholde af indeværende Aars Konto til uforudselige Udgifter, saaledes at Landfogden ved Kommunikationen af nærværende Resolution vil kunne udbetale sig og före til Udgift paa bemeldte Konto 1 pro mille af de i forrige og den hidtil forlöbne Del af indeværende Regnskabsaar af Generalpostdirektoratets Expeditör i Reykjavík i Jordebogskassen indbetalte Belöb, imod med omgaaende Post at gjöre Indberetning hertil om Störrelsen af det saaledes udbetalte Belöb, og fremtidig indtil 31. Marts 1873 for hver enkelt tilsvarende Indbetaling ligeledes strax at udtælle sig Gebyret herfor, imod ved Indberetning om den passerede Indbetaling tillige at meddele, hvormeget han herfor har beregnet og udbetalt sig i Gebyr. Om, af hvilken Konto Gebyret fra 1. April 1873 og fremdeles vil være at udrede, vil der i sin Tid kunne imödeses nærmere Meddelelse.

26. Septbr. **Bekjendtgjörelse, indeh. Bestemmelser om det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen.** Khavn den 26. Septbr. 1872. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1872

Nr. 42. Lovtid. for Kgr. Danmark 1872, S. 441—42; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 481—87; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872, S. 509—13; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 357—63. 1872. 26. Septbr.

Auglýsing, sem inni hefir að halda ákvarðanir um sambandið milli hinna almennu dönsku og hinna sjerstaklegu íslenzku póstmála innbyrðis.

Samkvæmt valdi því, sem veitt er fjárhagsstjórninni og dómsmálastjórninni með konungsúrskurði 25. dag þ. m., eru hjermeð þessar ákvarðanir settar, til þess að koma í lag sambandinu milli hinna almennu dönsku og hinna sjerstaklegu íslenzku póstmála innbyrðis.

1. gr.

(Póstumdæmið.)

Orðið »danskt póstumdæmi« nær yfir hið eiginlega konungsríki Danmörk, svo og Færeyjar, en eigi Grænland og heldur ekki nýlendurnar; orðið »íslenzkt póstumdæmi« á að eins við Ísland.

2. gr.

(Póstgufuskipsferðirnar.)

Hin danska póststjórn ákveður ferða-áætlun póstgufuskipsins fyrir hvert ár, og tilkynnir hinni íslenzku póststjórn ferða-áætlunina í tækan tíma fyrir nýár.

Hin íslenzka póststjórn skal, ef þess þarf við og skipstjóri krefst þess, láta hinu danska póstgufuskipi í tje alla þá aðstoð, sem það kann að þurfa, þegar svo ber við, til þess að beina fyrir ferðum þess, sjerílagi svo það tefjist ekki um of.

3. gr.

(Póstferðir yfir útlönd.)

Að því leyti sem flutningsferðum verður á komið milli íslenzkra og norskra eða enskra hafna, mun hin danska póststjórn hlutast til um, að reynt verði til, að nota þessar ferðir, til þess að senda með þeim, að svo miklu leyti sem unnt er, allskonar póstsendingar, þannig

1872. að þær verði fluttar gegnum hlutaðeigandi útlönd í
26. Septbr. lokuðum hirzlum.

Kostnaðinn við flutning póstsins á þennan hátt skal hin danska póststjórn greiða, ef farið er í stefnuna frá Danmörk, en hin íslenzka póststjórn, þegar farið er í stefnuna frá Íslandi.

Um burðargjald það, sem greiða skal fyrir sendingar, sem fluttar eru þessa leið, og um reikningsgjörð fyrir því, skal ákveðið nákvæmar í hvert sinn.

4. gr.

(Notkun skipa einstakra manna.)

Með gufuskipum eða seglskipum, sem eru í förum á óákveðnum tíma, skal koma þeim brjefsendingum, sem sá, er sendir, sjerstaklega hefir krafizt að verði fluttar með skipinu (skipabrjef).

Borgun þá, sem ákveðin er í lögum 7. janúar 1871, 9. gr., og í tilskipun 26. febrúar 1872, 6. gr., fyrir flutning póstsendinga með skipsferð, sem þannig fellur fyrir, skal hin danska póststjórn greiða, þegar farið er í stefnuna frá Danmörk, en hin íslenzka, þegar farið er í stefnuna frá Íslandi.

5. gr.

(Póstsendingar.)

Til sendinga með póstum milli hins danska og hins íslenzka póstumdæmis verður viðtaka veitt:

lausum brjefum, sem eru
- venjuleg brjef og
- ábyrgðarbrjef,
- prentað mál,
- sýnishorn af varningi og
- fyrirmynd við fatasnið

} allt að 50 kv. að vikt fyrir hverja sendingu.

peningabrjefum, allt að 1 þuml. á þykkt,

sendingum, sem mótaðir peningar eru í, allt að 16 pundum að vikt, og

bögglum, allt að 5 pundum að vikt. — Ef senda á bögglana lengra áleiðis með póstunum á Íslandi,

mega þeir ekki vera lengri en 18 þuml., og á hæð eða breidd ekki framyfir 9 þuml. 1872. 26. Septbr.

Þar að auki má senda á víxl milli póststofanna og póstafgreiðslustaðanna í hinu danska póstumdæmi að öðru leytinu og Reykjavíkur hins vegar póstávísanir, og má hver ávísun vera að npphæð 50 rd.

Samt má senda ávísanir á víxl milli Kaupmannahafnar og Reykjavíkur uppá allt að 100 rd.

6. gr.

(Burðareyrir undir venjuleg brjef.)

Burðareyrir undir venjuleg brjef milli hins danska og íslenzka póstumdæmis er, þegar höfð eru frímerki:

ef þau vega allt að 3 kv., 8 sk.
— — yfir 3 - - 25 — 16 -
— — - 25 - - 50 — 24 -

Sje eigi höfð frímerki, verður burðareyrir tvöfaldnr við það, sem hjer er ákveðið.

Ábyrgðar-brjef skulu vera búin frímerkjum.

7. gr.

(Burðareyrir undir prentað mál, sýnishorn af varningi og fyrirmynd við fatasnið.)

Burðareyrir undir prentað mál í krosssandi eða einbrugðnu bandi, sýnishorn af varningi eða fyrirmynd við fatasnið milli hins danska og hins íslenzka póstumdæmis skal vera, ef frímerki eru við höfð, 8 sk. fyrir hverja sendingu, er vegur allt að 25 kv., og 12 sk., ef hún vegur meira allt að 50 kv. Sjeu frímerki eigi við höfð við sendingar þessar, eða ef á þær er ritað nokkuð, sem eigi er leyft af hlutaðeigandi póststjórn, eða ef umbúðirnar, sem eiga að vera svo lagaðar, að hægt sje að kanna hvað í þeim er, eru með öðru móti, en hún hefir fyrir lagt, þá fer um borgnnina eptir því, sem mælt er fyrir um venjuleg brjef, þegar frímerki eru ekki við höfð. Þessar sendingar má flytja sem ábyrgðar-sendingar.

1872.
26. Septbr.

8. gr.

(Meðmæling.)

Auk venjulegs burðareyris greiðast ennfremur 8 sk. fyrirfram fyrir að takast á hendur ábyrgð sendinga þeirra, sem getið er í 6. og 7. gr.

Glatist ábyrgðar-brjefsending í vörzlum póststjórnarinnar, skal póststjórnin í því umdæmi, þar sem sendingin var látin á póstinn, vera skyld til að greiða þeim, er sendi, 10 rd. í skaðabætur, en jafnframt skal henni áskilinn rjettur til endurgjalds hjá póststjórninni í því umdæmi, þar sem sannast að sendingin hafi glatazt.

Kröfu til skaðabóta verður að gjöra innan eins árs frá þeim degi, er brjefið var látið á póstinn; að öðrum kosti fellur skylda póststjórnanna til að greiða skaðabætur burt. Með því að segja til kröfu sinnar hjá póststjórninni annaðhvort í því umdæmi, þar sem sendingin var látin á póstinn, eða í því umdæmi, sem sendingin átti að fara til, verður komið í veg fyrir að rjettur til skaðabóta fyrnist.

9. gr.

(Burðareyrir undir peningabrjef.)

Undir peningabrjef milli hins danska og hins íslenzka póstumdæmis skal burðareyrir goldinn eptir vikt, eins og ákveðið er að framan í 6. gr., og að auki 12 sk. í ábyrgðargjald fyrir hvert 100 rd. eða minni upphæð þeirra peninga, er til eru greindir utaná brjefinu.

10. gr.

(Burðareyrir undir sendingar, sem mótaðir peningar eru í, og böggla.)

Burðareyrir fyrir böggla milli hins danska póstumdæmis og þeirra staða, þar sem skipið kemur við á Íslandi, skal vera 12 sk. aðalburðareyrir undir hvern böggul og 4 sk. í viðbót fyrir hvert pund, sem böggullinn vegur. Undir böggla, sem senda á lengra áleiðis með póstum á Íslandi, eða koma lengra að með þeim, skal gjalda að auki 16 sk. fyrir hvert pund. Partur úr pundi telst sem heilt pund.

Ef verð er til greint, skal ennfremur greiða í ábyrgðargjald 12 sk. fyrir hvert 100 rd. eða minni upphæð af verði því, sem tilgreint er. 1872. 26. Septbr.

Undir tilvísunarbrjefið, sem ekki má vega meir en 3 kv., greiðist eigi sjerstök borgun.

11. gr.
(Ábyrgð.)

Glatist eða skemmist böggulsending, skal hver póststjórn samkvæmt lögum þeim og tilkipunum, sem gilda um það í því umdæmi, hafa ábyrgðina af því, allt til þess staðar, þar sem póstinum er skilað, það er að segja, svo langt sem hún á að sjá um flutninginn, og skal það vera ábyrgðarhluti hverrar póststjórnar um sig, ef embættismenn hennar eða aðrir, sem að öðru leyti hafa póststörf á hendi, gjöra sig seka í svikum, yfirsjón eða hirðuleysi.

12. gr.
(Burðareyrir undir póstávísanir.)

Burðareyrir undir peninga, sem sendir eru með póstávísun milli póststofanna og póstafgreiðslustaðanna í hinu danska póstumdæmi að öðru leytinu og Reykjavíkur hins vegar, er 8 sk. fyrir hverja 15 rd. eða minni upphæð, en samt eigi meir en 32 sk.

Til ávísananna verða að eins höfð eyðublöð, sem eru prentuð samkvæmt þeirri fyrirmynd, sem báðar póststjórnirnar koma sjer saman um.

13. gr.
(Móttökukvittanir.)

Sá, sem sendir ábyrgðar-brjef, peninga-brjef, sendingar, sem mótaðir peningar eru í, og böggla, má senda með miða til kvittunar af hálfu viðtakanda fyrir móttöku sendingarinnar, og heimta, að þessi miði verði sjer sendur aptur. Fyrir hann verður borgað eins og undir venjulegt brjef.

1872.
26. Septbr.

14. gr.
(Póstfrímerki.)

Þegar borgað er undir sendingar með frímerkjum, má sá, sem sendir, hafa þau póstfrímerki, frímerkja-umslög, brjefspjöld og frímerkja-umbúðir, sem gilda í því umdæmi, sem sendingin fer frá.

Sendingar, sem ekki eru búnar frímerkjum svo nægir, skal álíta svo sem ekkert væri undir þær borgað, en frá borguninni skal dregið verð þeirra frímerkja, sem voru látin á sendinguna.

Ef nokkur neitar að borga eptirá burðargjald, þá verður það skoðað sem hann skorist undan að taka við sendingunni.

Hafi sá, sem sendir, við haft of mörg frímerki, verður eigi krafizt endurgjalds fyrir það, sem um of er.

15. gr.
(Skipting burðargjalds.)

Burðareyrir og gjöld fyrir allskonar póstsendingar, danskar og íslenzkar, sem fluttar eru milli hinna tveggja póstumdæma, falla, án þess að sjerstaklegur viðskiptareikningur sje gjörður, til póststjórnarinnar í því umdæmi, þar sem burðargjaldið er heimtað, að eins með þeim undantekningum, sem nú skal sagt:

a. gjaldinu fyrir póstávísanir skal skipta jafnt milli beggja póststjórna,
b. aukagjald það, sem ákveðið er í 10. grein, undir böggulsendiugar, sem fluttar eru landveg með íslenzkum póstum, fellur eingöngu til hinnar íslenzku póststjórnar.

16. gr.
(Undanþágur frá burðargjaldi.)

Opnar skýrslur, sem eru sendar milli pósthúsanna í hinu danska og hinu íslenzka póstumdæmi, verða fluttar án burðargjalds. Undir allar aðrar brjef-sendingar, hverju nafni sem heita, skal aptur á móti greiða venjulegt burðargjald.

1872. 26. Septbr.

17. gr.

(Aðalviðskiptareikningur.)

Aðalreikningunn um viðskipti milli hinnar dönsku og hinnar íslenzku póststjórnar skal gjöra út um í póstreikningsmála-stofunni í Kaupmannahöfn, og senda landshöfðingjanum í Reykjavík.

Borgunina skal greiða eptir árslok hvert ár — en þó má gjöra athugasemdir við reikningana — og skal það, sem borgað er, koma upp í skuldaviðskiptin milli aðalfjárhirzlunnar í Kaupmannahöfn og hins íslenzka landssjóðs.

18. gr.

(Afgreiðslureglugjörð.)

Aðalpóstsjórnin og landshöfðinginn yfir Íslandi skulu semja reglugjörðir, til þess ákvörðunum þeim, sem hjer eru gjörðar, verði fram fylgt eins á báðar hliðar.

19. gr.

(Notkun póstgufuskipsins af hálfu póstsjórnarinnar á Íslandi.)

Með póstgufuskipinu má flytja póstsendingar milli staða á Íslandi, og einnig milli þeirra og annara staða, þar sem gufuskipið kemur við, án þess að hin danska póststjórn fái nokkurt endurgjald fyrir þessi afnot skipsins.

20. gr.

(Brjefaviðskipti milli Íslands og útlanda.)

Ákvörðuuum þeim, sem gilda í hinu danska póstumdæmi um brjefaviðskipti milli Danmerkur og útlanda, skal einnig fylgt með tilliti til brjefa, sem send eru yfir Danmörk milli þessara landa og Íslands; skal borga undir þau burðargjald það, sem greiðist fyrir sendingar milli Danmerkur og Íslands, og að auki þann burðareyri, sem hið framandi land, er í hlut á, á tilkall til, eða annað, sem það hefir lagt út.

Fyrir brjefaviðskipti þessi skal eigi gjöra upp neinn reikning að því leyti, er snertir burðargjaldið milli Danmerkur og Íslands; þar á móti skal hið útlenzka burðar-

1872. gjald eða annað, sem lagt hefir verið út, tekið upp í
26. Septbr. viðskiptareikninginn með fullri upphæð.

Ef hin íslenzka póststjórn æskir þess, að reglulegum póstgöngum verði komið á beinlínis milli Íslands og einhvers framandi lands, skal hún leita til hinnar dönsku póststjórnar, og mælast til, að reynt sje til, að þessu verði komið til leiðar.

21. gr.

þessar ákvarðanir öðlast gildi 1. dag janúarm. 1873.

þetta skal hjermeð kunngjört til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli. — Í fjárstjórninni og dómsmálasjórninni, 26. dag septbrm. 1872.

Bekjendtgjörelse, indeholdende Bestemmelser om det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen.

Til Ordning af det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen bestemmes herved i Henhold til den Finansministeriet og Justitsministeriet ved allerh. Resol. af 25. ds. givne Bemyndigelse Fölgende:

§ 1.

(Postomraadet)

Udtrykket »Dansk Postomraade« omfatter det egentlige Kongerige Danmark samt Færöerne, men ikke Grönland, eiheller Kolonierne; Udtrykket »Islandsk Postomraade« alene Island.

§ 2.

(Postdampskibsforbindelsen.)

Fartplanen for Postdampskibets Reiser fastsættes af den danske Postbestyrelse for hvert Aar og meddeles den islandske Postbestyrelse i betimelig Tid forinden det nye Kalenderaars Begyndelse.

Den islandske Postbestyrelse skal i fornödent Fald efter Förerens Forlangende yde det danske Postdampskib al den Bistand, som det under indtræffende Om-

stændigheder maatte behöve i Fartens Interesse, navnlig for ikke at lide unödvendigt Ophold. 1872. 26. Septbr.

§ 3.

(Postforbindelser over fremmed Land.)

Forsaavidt Paketfart sknlde blive oprettet mellem islandske og norske eller britiske Havne, vil saadan ved den danske Postbestyrelses Mellemkomst blive sögt benyttet til Forsendelse af saavidt muligt alle Arter af Postsager, saaledes at disse kunne befordres i lnkket Transit gjennem vedkommende fremmede Stat eller Stater.

Udgiften for Postens Forsendelse paa saadan Maade vil i Retningen fra Danmark være at afholde af det danske Postvæsen og i Retningen fra Island af det islandske Postvæsen.

Om den Porto, der vil være at erlægge for Forsendelser, som befordres ad saadan Vej, og om Afregningen derfor bliver nærmere Bestemmelse at træffe i hvert enkelt Tilfælde.

§ 4.

(Benyttelsen af private Skibe.)

Med Damp- eller Seilskibe, der fare til nbestemt Tid, vil være at forsende de Brevpostsager, som Afsenderen særlig har forlangt befordret med vedkommende Skib (Skibsbreve).

Den i Loven af 7. Januar 1871 § 9 og i Frdg. af 26. Febr. 1872 § 6 fastsatte Godtgjörelse for Postbefordring med saadan forefaldende Skibsleilighed afholdes af det danske Postvæsen i Retningen fra Danmark og af det islandske Postvæsen i Retningen fra Island.

§ 5.

(Postforsendelser.)

Til Forsendelse som Postsager mellem det danske og islandske Postomraade skal modtages:

1872. Löse Breve ɔ:
26. Septbr.

almindelige og anbefalede Breve, trykte Sager, Varepröver og Mönstre,	indtil en Vægt af 50 Kvint for hver Forsendelse,

Pengebreve indtil en Tykkelse af 1 Tomme,
Möntforsendelser indtil en Vægt af 16 Pd. og
Pakker indtil en Vægt af 5 Pd. — Forsaavidt Pakkerne sknlle befordres videre med Posterne paa Island, maa de ikke være over 18 Tommer lange og 9 Tommer höje eller brede.

Desuden kan mellem Postkontorerne og Postexpeditionerne i det danske Postomraade paa den ene Side samt Reykjavík paa den anden Side ndvexles Postanvisninger til Belöb af 50 Rd. for hver enkelt Anvisning.

Dog kan der mellem Kjöbenhavn og Reykjavík vexles Anvisninger paa Belöb af indtil 100 Rd.

§ 6.

(Portoen for almindelige Breve.)

Portoen for almindelige Breve mellem det danske og islandske Postomraade skal udgjöre for Breve, som forud ere frigjorte,

naar de veje	indtil	3	Kvint,	8	Sk.
— - —	over	3 -	25 —	16	-
— - — —		25 -	50 —	24	-

Ere de ikke fornd frigjorte, betales det Dobbelte af de her fastsatte Satser.

Anbefalede Breve sknlle forud frigjöres.

§ 6.

(Portoen for trykte Sager, Varepröver og Mönstre.)

Portoen for trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand, Varepröver eller Mönstre mellem det danske og islandske Postomraade skal udgjöre, naar de ere fornd frigjorte, for hver Forsendelse af en Vægt af indtil 25 Kvint 8 Sk. og af en Vægt derover indtil

50 Kvint 12 Sk. Ere de ikke forud frigjorte, eller indeholde de andet Skrevet, end af vedkommende Postbestyrelse tilladt, eller ere de ikke behandlede efter de af denne givne Regler for Indpakningen, hvis Beskaffenhed maa være saadan at Indholdet med Lethed kan undersöges, anvendes Taxten for almindelige Breve, som ikke forud ere frigjorte. Disse Forsendelser kunne anbefales. 1872. 26. Septbr.

§ 8.

(Anbefaling.)

For Anbefaling af de i §§ 6 og 7 omtalte Forsendelser forudbetales foruden den almindelige Porto endvidere 8 Sk. for hver Forsendelse.

Er en anbefalet Brevpostforsendelse bortkommen, medens den var i Postvæsenets Værge, skal den Postbestyrelse, indenfor hvis Omraade den er indleveret, være forpligtet til at godtgjöre Afsenderen et Belöb af 10 Rd. med Forbehold af Regres til den Postbestyrelse, indenfor hvis Omraade Tabet bevislig har fundet Sted.

Krav paa Erstatning maa reises inden et Aar fra Brevets Indleveringsdag at regne; i modsat Fald bortfalder Postbestyrelsernes Forpligtelse til at yde Erstatning. Præskription afbrydes ved Reklamation hos Postbestyrelsen paa Indleverings- eller Bestemmelsesomraadet.

§ 9.

(Portoen for Pengebreve.)

Portoen for Pengebreve mellem det danske og islandske Postomraade skal udgjöre en Porto efter Vægten som ovenfor i § 6 fastsat, og desuden en Assurancepræmie af 12 Sk. for hvert 100 Rd. eller dernnder af den paa Brevet angivne Værdi.

§ 10.

(Portoen for Möntforsendelser og Pakker.)

Portoen for Pakker mellem det danske Postomraade og Skibets Anlöbssteder paa Island skal udgjöre en

1872. 26. Septbr. Grundporto af 12 Sk. for hver Pakke med Tillæg af 4 Sk. for hvert Pund af Pakkens Vægt. For Pakker bestemte til Videreforsendelse med Posten paa Island eller komne videre fra med samme tillægges 16 Sk. pr. Pd. Brökdele af et Pd. regnes for et helt Pd.

For angiven Værdi betales endvidere en Assurancepræmie af 12 Sk. for hvert 100 Rd. eller derunder af den angivne Værdi.

For Adressebrevet, der ikke maa veje over 3 Kvint, erlægges ingen særskilt Betaling.

§ 11.
(Garanti.)

Naar en Pakkeforsendelse forkommer eller beskadiges, har hver Postbestyrelse i Overensstemmelse med de desangaaende paa vedkommende Omraade bestaaende Love eller Forordninger at bære Ansvaret derfor indtil det Sted, hvor Posten overleveres, ɔ: saa langt som den skal besörge Transporten, og bærer hver af Parterne Ansvaret for sine Embedsmænds eller de iövrigt ved Posten beskjæftigede Personers Utroskab, Skyld eller Skjödeslöshed.

§ 12.
(Portoen for Postanvisninger.)

Portoen for Penge, som udvexles ved Postanvisning mellem Postkontorerne og Postexpeditionerne i det danske Postomraade paa den ene Side samt Reykjavík paa den anden Side, skal udgjöre 8 Sk. for hver 15 Rd. eller derunder, dog ikke over 32 Sk.

Udvexlingen kan kun finde Sted ved Blanketter, der ere trykte overensstemmende med den mellem begge Postbestyrelser vedtagne Formular.

§ 13.
(Modtagelsesbeviser.)

Afsenderen af anbefalede Breve, Pengebreve, Möntforsendelser og Pakker kan lade medfölge Bevis til

Erhvervelse af Modtagerens Kvittering for vedkommende Forsendelse og forlange sig dette Bevis tilstillet. Det betales som et almindeligt Brev. 1872. 26, Septbr.

§ 14.
(Postfrimærker.)

Afsenderne kunne til Frigjörelse af Forsendelserne betjene sig af de i Afsendelsesomraadet gjældende Postfrimærker, Frimærke-Konvolnter, Brevkort og Frimærke-Omslag.

Forsendelser, der ere utilstrækkelig frankerede, taxeres som ufrankerede med Fradrag af Værdien af de paa Forsendelsen anvendte Frimærker.

Nægtelsen af at efterbetale Portoen anses som en Nægtelse af at modtage Forsendelsen.

Er der af Afsenderen anvendt for mange Frimærker, kan der ikke fordres nogen Erstatning for det overskydende Belöb.

§ 15.
(Portodelingen.)

Portoen og Gebyrerne for alle Arter af danske og islandske Postforsendelser, der besörges mellem de tvende Postomraader, tilfalde uden særskilt Afregning det Postvæsen, i hvis Omraade Portoens Opkrævning finder Sted, alene med fölgende Undtagelser:

a. Postanvisningsgebyret deles lige mellem begge Postbestyrelser,
b. den i § 10 fastsatte Tillægsporto for Pakkeforsendelser, der befordres med de islandske Landposter, tilfalder udelukkende det islandske Postvæsen.

§ 16.
(Portofrihed.)

Uforseglede Meddelelser, der forsendes mellem Posthusene i det danske og islandske Postomraade, befordres portofrit. For al anden Korrespondance, af

1872. hvad Navn nævnes kan, skal derimod erlægges den
26. Septbr. almindelige Porto.

§ 17.

(Generalafregning.)

Generalafregningen mellem den danske og islandske Postbestyrelse skal afgjöres i Postvæsenets Regnskabsrevision i Kjöbenhavn og udvexles med Landshövdingen i Reykjavík.

Betalingen skal under Forbehold af mulige Notater ske hvert Aar efter Udlöbet af Kalenderaaret ved Likvidation mellem Finanshovedkassen i Kjöbenhavn og den islandske Landskasse.

§ 18.

(Expeditions-Reglement.)

For at sikkre den ensartede Udförelse af nærværende Bestemmelser, blive Reglementer at udfærdige af Generaldirektoratet for Postvæsenet og den islandske Landshövding.

§ 19.

(Medbenyttelse af Postdampskibet.)

Postforsendelser kunne udvexles mellem islandske Steder indbyrdes, samt mellem disse og Dampskibets övrige Anlöbssteder, ved Hjælp af Postdampskibet uden Godtgjörelse til det danske Postvæsen for saadan Medbenyttelse af Skibet.

§ 20.

(Brevvexel med fremmede Lande.)

De for det danske Postomraade gjældende Bestemmelser med Hensyn til Brevvexlingen med fremmede Lande komme ogsaa til Anvendelse paa Breve, der over Danmark vexles mellem disse Lande og Island, for hvilke den dansk-islandske Porto vil være at beregne med Tillæg af den vedkommende fremmede Land tilkommende Porto eller andet fremmed Udlæg.

For denne Korrespondance skal med Hensyn til den dansk-islandske Porto ingen Afregning finde Sted, hvorimod Belöbet af den fremmede Porto eller af andet Udlæg gjensidig skal bringes i Afregning med det fulde Belöb. 1872. 26. Septbr.

Skulde den islandske Postbestyrelse önske regelmæssig at udvexle Post direkte med et eller andet fremmed Land, vil den have at henvende sig til den danske Postbestyrelse med Anmodning om at söge en saadan direkte Udvexling bragt istand.

§ 21.

Disse Bestemmelser træde i Kraft den 1. Januar 1873.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Finansministeriet og Justitsministeriet den 26. Septbr. 1872.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Ordningen af det indre islandske Postvæsen.** Khavn den 26. September 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 904. 26. Septbr.

I Anledning af, at Ministeriet under 14. f M.[1]) har meddelt Dem Bemyndigelse til at træffe forskjellige Foranstaltninger til Gjennemförelse af Frdg. 26. Febr. d. A. om Postvæsenet paa Island, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 3. d. M. anmodet om, at de dertil fornödne Postrekvisiter maa blive anskaffede i Kjöbenhavn og saavidt muligt opsendte til Dem med det sidste Postdampskib i indeværende Aar. Ved samme Leilighed har De derhos indstillet, at der maa meddeles Dem Bemyndigelse til at træffe alle de med Hensyn til Postrouternes Ordning og dermed i Forbindelse staaende reglementariske Bestemmelser fornödne Foranstaltninger. De har herfor anfört, at der formentlig

[1]) se foran S. 443—44.

1872. ville kunne indtræde Tilfælde, i hvilke Modifikationer i
26. Septbr. Bekjendtgjörelse af 3. Maj d. A. ville være nödvendige, og i saa Henseende henvist til Muligheden af, at der iblandt de i Bekjendtgjörelsen nævnte Steder, hvor der vil være at etablere Postexpedition eller Brevsamlingssted, kunde være noget, hvor det er umuligt at skaffe en dygtig og paalidelig Mand til Varetagelse af de nævnte Hverv, i hvilket Tilfælde det vil blive nödvendigt at söge en saadan paa en anden af de nærmest ved Postrouten beliggende Gaarde, og forlægge Postexpeditioner eller Brevsamlingssteder dertil.

Næst i denne Anledning at meddele, at de begjærte Postrekvisiter forventes at ville kunne blive Hr. Stiftamtm. tilstillede med det sidstafgaaende Postdampskib i indeværende Aar, skulde man med Hensyn til Deres ovennævnte Indstilling tjenstl. bemærke, at Ministeriet er gaaet ud fra, at der, uagtet de omfattende Udtryk, hvori samme er affattet, herved dog ikke har været tilsigtet at andrage paa en ubegrænset Myndighed til i den omhandlede Henseende at træffe Modifikationer i Bekjendtgj. af 3. Maj d A. Derimod vil Ministeriet ikke have Noget imod, at der af Hr. Stiftamtm. foretages enkelte saadanne mindre væsentlige Lempelser i de i Bekjendtgjörelsen foreskrevne nærmere Regler, som maatte vise sig nödvendige til at sætte den nye Postordning i Gang, hvorhos man dog, hvad det af Dem særlig udpegede Punkt angaar, har troet at burde tilföje, at en Afvigelse fra de derom i Bekjendtgjörelsen tagne Bestemmelser ikke bör finde Sted uden paatrængende Nödvendighed, og kun som en midlertidig Foranstaltning, indtil den Hindring, som maatte ligge i, at der i Öjeblikket ikke paa de fastsatte Steder findes habile Personer til at overtage det omhandlede Hverv, er hævet. I alle Tilfælde, hvor der i Henhold hertil træffes Modifikationer i tidtnævnte Bekjendtgjörelse, ville disse derhos være paa hensigtsmæssig Maade at bringe til almindelig Kundskab, ligesom der

ogsaa stedse med næstafgaaende Post maa meddeles Ministeriet Underretning derom. 1872. 26. Septbr.

I Forbindelse hermed skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville affatte og hertil indsende Udkast til de Regler, der i Henhold til Postforordningens § 12 ville være at fastsætte for Anvendelsen af islandske Tjenestefrimærker, samt for Aflæggelsen af Regnskab for samme, idet man til Vejledning for bemeldte Udkasts Udarbeidelse henviser til den tilsvarende Anordning for det danske Postomraade af 21. Marts f. A. Idet man gaar ud fra, at det vil være tidsnok, naar den Bekjendtgjörelse, der i den omhandlede Henseende vil være at udfærdige, opsendes til Island med förste Postdampskib næste Aar, bemærkes, at der ikke vil være Noget til Hinder for, at det begjærte Udkast först nedsendes med det Postdampskib, der efter Fartplanen afgaar fra Reykjavík den 29. Novbr. förstkommende, medens man, saafremt Hr. Stiftamtm. maatte antage det nödvendigt, at bemeldte Bekjendtgjörelse er tilstede i Island inden Postdampskibsfarten er standset, maatte imödese Udkastet med omgaaende Post.

Samþykkt um stjórn bæjarmálefna i Reykjavík. 9. Oktbr.

Reykjavík, 9. oktbr. 1872. — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 487—95.

I. Um bæjarstjórn og framkvæmd á bæjarmálefnum.

1. gr. Í bæjarstjórn eru 9 menn auk bæjarfógeta.

2. gr. Sjerstökum málefnum kaupstaðarins skal stjórnað af föstum nefndum: 1. Fjárhagsnefnd. 2. Fátækranefnd. 3. Skólanefnd. 4. Hafnarnefnd. 5. Bygginganefnd og 6. Veganefnd.

Þeir menn, sem kosnir eru í þessar nefndir, fara frá 3. hvert ár að afgengnum vanalegum bæjarfulltrúa-

1872. kosningum, og má þá endurkjósa. Fái þeir kosnu menn
9. Oktbr. forföll að gegna starfa sínum, kýs bæjarstjórnin, ef henni þykir þörf til þess, annan mann, er gegnir starfinu. Bæjarstjórnin getur heimtað sjerhvert mál, er heyrir undir hinar föstu nefndir, til meðferðar og sjálf tekið ákvörðun um það, og er málið þar með gengið undan hinni föstu nefnd.

3. gr. Í fjárhagsnefndinni er bæjarfógeti formaður og 2 menn úr bæjarstjórninni. Nefndin stendur fyrir öllum fjárhag kaupstaðarins, undirbýr áætlun, annast reikninga, sjer um stjórn fjehirðis á sjóðnum, að hann hegði sjer eptir erindisbrjefi sínu, færi bækur sínar með reglu, að hann byrji og ljúki skattkröfunni á tilteknum tíma, eins og fyrir er skipað. Hún veitir því eptirlit, að tekjurnar komi inn á rjettum tíma og eins og vera ber, og gengið sje eptir óloknum gjöldum, og að fje, sem umfram verður áfallandi útgjöldum, sje sett á vöxtu.

Nefndin skipar fyrir, hvernig reikningsbækur gjaldkerans, eða hinna annara, sem hafa umráð yfir fje bæjarins, skulu vera lagaðar, leiðbeinir þeim, er hlut eiga að máli í því efni, og gætir þess, að hinum settu reglum sje fylgt. Svo ber og nefndinni að hafa eptirlit á öllum fjárbyrgðum hjá gjaldkera og öðrum, er hafa fje bæjarins undir hendi.

Nefndin ritar í ávísunarbók sína það, sem ávísað er, og skulu í bók þessari vera sjer allir aðaldálkar og liðir áætlunarinnar. Á ávísanirnar skal ætíð rita dálka- og liðatal.

Alla reikninga til bæjarsjóðs, sem hinum sjerstöku nefndum eða starfsmönnum bæjarins ekki er falið á hendur af nefndinni að láta greiða, skal senda nefndinni, sem rannsakar þá, sjer um að þeir sje nægilega vottaðir, hafi áætlunarheimild, eða gilda ákvörðun bæjarstjórnarinnar við að styðjast, og ávísar nefndin þá þar á eptir til greiðslu.

Gjaldkeri má eigi greiða neina upphæð úr bæjarsjóði, nema hún sje ávísuð af öllum nefndarmönnum. 1872. 9. Oktbr.

Ef að einhver í nefndinni ekki vill ávísa reikning, á að leggja hann fyrir bæjarstjórnina, og ákvarðar hún, hvort borgun skuli eiga sjer stað eður eigi, og ritar bæjarfógeti þá á ávísunina, ef að greiða skal.

4. gr. Í fátækranefndinni skal vera bæjarfógeti, sem formaður, og þrír bæjarfulltrúar.

Nefnd þessi hefir á hendi alla hina sjerstöku stjórn fátækramálanna, sjer um ómaga, þurfamenn, greptrun þeirra og lögflutning, annast brjefaskriptir í fátækramálum og viðskipti við önnur sveitafjelög, sjer um, að tekjur þær, er fátækrasjóðnum bera, komi inn og sje tilfærðar. Nefndin hagtærir fje því, sem veitt er til fátækra, ákveður meðgjafir og semur um þær og önnur útgjöld fátækrasjóðsins. Í því skyni á nefndin, svo opt sem henni þykir þurfa, að afhenda fjárhagsnefndinni skrá yfir umsamin eða áfallin útgjöld til ávísunar eptir 3. gr.

Nefndin sjer um alla framkvæmd á tilsk. 26. maí 1863, 12. gr., og hefir á hendi alla þá umsjón með húsmennsku og lausamennsku, sem lögin hafa lagt á sveitastjórnirnar.

Nefndin ráðstafar og hagtærir styrk þeim, sem veittur verður börnum fátækra af Thorkillii-sjóði til uppeldis, og semur alla reikninga þá og skýrslur, er þar að lúta.

Við alla meðferð á því fje, er veitt verður úr Thorkillii-sjóði, hefir dómkirkjupresturinn sæti og atkvæði á fundum nefndarinnar, sem og í öllum öðrum málum, er snerta uppeldi og kennslu fátækra barna.

Til aðstoðar nefndinni má bæjarstjórnin kjósa 2 menn sem fátækrastjóra, annan fyrir vesturhluta bæjarins og hinn fyrir austur hlutan, skiptan við Austurvöll. Hjeraðaskipting þessari má breyta með ákvörðun bæjarstjórnarinnar. Menn þessir eiga að hafa sjerstaklega umsjón með fátækum í hjeraði þeirra, gæta að húshag

1872. þeirra, heimilisástæðum, hegðan, hvort kjör þeirra batna
9. Oktbr. eða vesna, hvort þeir líða skort á mat, eldivið eða fatnaði o. s. frv., og eiga þeir ætíð að reyna til að útvega sjer svo nákvæmar skýrslur, sem verða má, um innflutning þeirra manna, sem annaðhvort hafa orðið öðrum sveitum að þunga, eða sem að hætt er við, að ekki geti unnið fyrir sjer í kaupstaðnum.

Fátækrastjórarnir koma á fund fátækranefndarinnar svo opt, sem hún æskir þess, og skulu þeir ávallt vera á fundi, þá er ómagar eru upp skrifaðir og rætt um að koma þeim fyrir. Málefnin heyra undir atkvæði fátækranefndarinnar.

5. gr. Skólanefnd skal sett til þess að hafa umsjón með skólakennslunni og embættisverkum skólans, og eru í henni sóknarpresturinn og tveir menn aðrir, er bæjarstjórnin kýs til þess, af hverjum að minnsta kosti annar skal vera úr flokki bæjarfulltrúa. Stjórn á tekjum og gjöldum skólans hefir bæjarstjórnin sjálf á hendi, og yfir höfuð alla umsjón með skólasjóði og reikningum.

Nefnd þessi annast þau málefni, er lúta að ætlunarverki skólans um kennslu barna, inntöku þeirra, skyldu að ganga í skólann, hver börn skuli njóta kennslu ókeypis, burtför úr skólanum, og hefir eptirlit með uppfræðingu og hegðun barnanna, sem og að skólareglunum sje fylgt, og ber nefndinni að gæta allra þeirra starfa við skólamálefni, sem til eru tekin í reglugjörð 27. okt. 1862, og ekki í tilsk. 20. apr. 1872, 14. gr. beinlínis lögð undir bæjarstjórnina.

6. gr. Í hafnarnefndinni skal bæjarfógeti vera formaður og 2 menn kosnir af bæjarstjórninni, af hverjum að minnsta kosti annar skal vera úr flokki bæjarfulltrúanna, og skulu þeir í öllu hafa umsjón og stjórn hafnarmálefnanna eptir reglug. dagsettri 15. maí 1856. Gjaldkeri bæjarsjóðs skal einnig vera gjaldkeri hafnarsjóðs.

7. gr. Í bygginganefndinni skal bæjarfógeti vera formaður og kýs bæjarstjórnin 2 menn úr sínum eigin flokki og 2 aðra bæjarbúa til að vera í henni. 1872. 9. Oktbr.

Nefnd þessi skal í öllu gæta þess, sem fyrir er mælt í opnu brjefi 29. maí 1839. Þegar útvísanir eiga stað á blettum til yrkingar eða til húsabygginga á þeim stöðum, sem ekki eru beinlínis ætlaðir til bygginga, svo sem á túnum, sem leigð eru mót afgjaldi, eða útjörðu, sem ekki er beinlínis ætluð til bygginga eða yrkingar, ber nefndinni að leita úrskurðar bæjarstjórnarinnar um það, hvort slíkar lóðir skuli afstanda til þeirra afnota, og með hverjum kjörum.

8. gr. Bæjarstjórnin kýs 3 menn úr sínum eigin flokki, sem eiga að hafa umsjón með vegum og götum bæjarins. Þeir framkvæma allar þær ráðstafanir, sem bæjarstjórnin ákvarðar um vegajörðir og endurbót vega. Þeim ber og að hafa umsjón og framkvæmdir á hendi um snjómokstur, klakahögg, rennumokstur og vatnsból bæjarins, allt eptir því, sem bæjarstjórnin nákvæmar ákveður.

Nefnd þessari ber og að hafa umsjón með allri fasteign bæjarins, að jörðu, túnum, slægjum, mótaki, torfskurði, húsum og öllum áhöldum, þangað til sjerstök nefnd verður sett til þess að gæta þessa.

9. gr. Með sjerstakri ákvörðun má bæjarstjórnin fela einum eða fleirum úr sínum flokki, eða öðrum bæjarmönnum, sem til þess eru fúsir að framkvæma einstök bæjarmálefni, er fyrirkoma, en einungis þegar brýn nauðsyn ber til þess, mál, sem heyra undir þær föstu nefndir, sem skipaðar eru í 2. gr., og þá einungis með samþykki þeirrar nefndar, sem hlut á að máli.

10. gr. Framkvæmd málefna þeirra og ákvarðana bæjarstjórnarinnar, sem ekki er falin öðrum á hendur, annast bæjarfógeti, og ber honum að annast brjefaskriptir bæjarstjórnarinnar og þeirra sjerstöku nefnda, sem hann er formaður í.

1872.
9. Oktbr.

II. Um starfa niðurjöfnunarnefndar og innheimtu bæjargjalda.

11. gr. Í niðurjöfnunarnefnd eru 7 menn. þeir kjósa sjálfir formann.

12. gr. Nefndin semur skrá yfir þá, sem eiga að svara bæjargjaldi eptir efnum og ástandi til bæjarsjóðs á næsta ári. Á skrá þessa skal taka ekki einungis þá, sem þegar skráin er samin hafa fast aðsetur í kaupstaðnum, heldur og þá, sem ekki er svo ástatt fyrir, þegar vissa er fyrir því, að þeir í hið minnsta 4 mánuði á næsta ári muni hafa haft aðsetur í kaupstaðnum. Í sjerstökum dálki skal gjöra athugasemd, ef að álitið er, að einhver jafnframt hafi fasta dvöl annarstaðar.

13. gr. Niðurjöfnun bæjargjalda skal lokið innan útgaungu nóvembermánaðar ár hvert. Nefndinni ber sjerstaklega að gæta þess, hverjar tekjur greiðandinn hafi haft til þess að framfæra sig og sína, vandamenn og aðra, er hann vinnur fyrir, til munaðar eður gróða eptir öllum efnahag hans og atvinnu, eins og hingað til hefir verið. Hún á og sjerstaklega að hafa tillit til þess, ef að tekjurnar ekki hrökkva til, gæta ásigkomulags tekjanna, heimilisástæðna allra og ómagaþunga af vandamönnum.

Til þess að hin áætlaða upphæð gjaldsins eptir efnahag og ástæðum náist og ekki rýrist við lækkun bæjargjalda, burtför eða árangurslaust fjárnám o. s. frv., ber nefndinni ávallt að jafna niður 5—10 meira af hundraði, en til er tekið í áætluninni.

14. gr. Bæjarstjórnin hlutast til um að samin sje skrá yfir þau gjöld, er greiða skal af föstum lögákveðnum tekjustofnum, svo sem gjald af timbur- og múrhúsum, tolli af óbyggðri kaupstaðarlóð og tómthúsum, og ber þessi skrá að vera til sýnis ásamt niðurjöfnunarskránni.

15. gr. Reglur þær, sem ákveðnar eru um aðal-

niðurjöfnun, gilda og auka-niðurjöfnun, sem á að framfara í síðari hluta júnímánaðar ár hvert. 1872. 9. Oktbr.

16. gr. Öll bæjargjöld, hvort heldur eptir lögákveðnum tekjustofnum, eða efnum og ástandi falla í gjalddaga ár hvert 1. marz og 1. septembermánaðar með helmingi í hvert skipti, og ber bæjargjaldkera þá að heimta þau. Sje þau eigi greidd innan mánaðar frá gjalddaga ber þau að heimta með lögtaki.

17. gr. Eptir að ársreikningur kaupstaðarins er saminn og enn fremur vottaður af fjárhagsnefndinni og hefir legið til sýnis í hinn lögskipaða tíma, ber hann að senda til endurskoðunar innan 15. maí ár hvert, og á endurskoðuninni að vera lokið 15. júlí, útásetningunum að vera svarað innan 1. ágústmánaðar ár hvert, og reikningnrinn með ýtarlegri upplýsingum, andsvörum gjaldkera og áteiknun endurskoðunarmannanna að vera sendur bæjarstjórninni innan 15. ágúst. Á svo bæjarstjórnin að leggja úrskurð á og gjöra út um reikningsins útásetningar innan 30. september til lögskipaðrar afgreiðslu.

III. Um embættis- og starfsmenn kaupstaðarins.

18. gr. Til aðstoðar bæjarstjórn og sem starfsmenn eru:

a. Bæjargjaldkeri, sem annast allar inn- og útborganir bæjarsjóðsins og semur reikning kaupstaðarins samkvæmt erindisbrjefi því, er bæjarstjórnin gefur honum.
b. Næturverðir, og skal í hið minnsta annar þeirra vera ávallt og þess utan auka næturvarzla á vissum tímum.

Sem laun fyrir starfa sinn nýtur bæjargjaldkerinn árlega úr bæjarsjóði 75 rd. og sem hafnargjaldkeri 25 rd. úr hafnarsjóði.

Hinum öðrum starfsmönnum verður launað eptir ákvörðun í hinni árlegu áætlun.

1872. Hvort menn þessir geti vænt eptirlauna, ákveður
9. Oktbr. bæjarstjórnin í hvert skipti.

19. gr. Bæjarstjórnin kýs einn mann úr sínum flokki til 3 ára til að taka þátt í heilbrigðisnefndinni, enn fremur einn mann úr sínum eigin flokki í stjórn fiskimannasjóðsins, samt 2 menn ár hvert, sem athuga reikning sparisjóðsins í Reykjavík, og votta, hvort sjóði þessum sje stjórnað eptir settum skilmálum.

IV. Um ýmisleg kaupstaðarmálefni.

20. gr. Bæjarstjórnin getur ákvarðað, að gata eða vegur, sem hefir verið fyrir einstaka menn, verði lögð til almennings afnota. Hún gefur götum og vegum nöfn. Ef að með fyrsta skal gjöra við götur eða vegi, ákvarðar hún, hvort og að hve miklu leyti þeir, sem lóð eiga að, skuli taka þátt í þessum kostnaði og hvernig hann skuli greiða, hvort heldur með greiðslu í peningum eða vinnu. Bæjarstjórninni skal heimilt, ef að slíkum kostnaði skal jafna niður, að veita nokkurn gjaldfrest. Ef að fleiri, sem lóð eiga að, hafa sjerstakan veg, má bæjarstjórnin skipa, að veginum sje haldið greiðfærum. Þar sem ræsar eru eða afrennsli, ræður bæjarstjórnin fyrirkomulagi; en bregði útaf því og þetta ekki sje sem henni þykir að vera beri, lætur hún því koma í lag á kostnað þess, er á hlut að.

Þegar lóð þarf að afhenda til tryggingar fyrir eldsvoða, til nýrra gatna eða vega, eða til að færa þá út til breikkunar, eða ef ræsa þarf að leggja á lóð annars manns, veitist endurgjald eptir opnu brjefi 29. maí 1839, 3. gr. A. eptir ákvörðun bæjarstjórnarinnar með samþykki amtsins eða landshöfðingja. En ef svo er að bæjarstjórnin sjálf ekki æskir eptir að meta endurgjaldið og það ekki áður er ákveðið með sjerstökum samningi, má bæjarstjórnin ákveða að endurgjaldið sje metið af tveimur óvilhöllum mönnum, er rjetturinn útnefnir til þess, og ef bæjarstjórnin ekki unir mati þeirra,

eða sá er hlut á að máli, má leggja gjörðina undir yfirmat 4 manna, sem sje tilkvaddir á sama hátt. 1872. 9. Oktbr.

Kærur manna yfir ákvörðunum bæjarstjórnarinnar eptir þessari grein liggja undir úrskurð landshöfðingja eptir 1. aprílmánaðar næsta ár, en amtmanns og hlutaðeigandi stjórnarráðs til þess tíma.

Bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar 23. sept. 1872.

Samkvæmt tilskipun um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík af 20. apríl 1872 § 31 cfr. 32 staðfestist framanskrifuð samþykkt, sem gildandi fyrir Reykjavíkurkaupstað.

Íslands stiptamt, Reykjavík 9. október 1872.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Godtgjörelse til en Distriktslæge for Embedsreiser.** Khavn den 14. Okt. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 942. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 495—96. 14. Oktbr.

I Anledning af et til Islands Stiftsövrighed indkommet, af Sysselmanden i Skaptafells Syssel anbefalet Andragende, hvori den konstituerede Distriktslæge i Mula Sysselerne og Öster-Skaptafells Syssel, F. Zeuthen, har anholdt om, at der af den islandske Lægefond maa tilstaas ham en Godtgjörelse for den Tjenestereise, han i afvigte Sommer i Overensstemmelse med Justitsmin. Skriv. af 24. Januar f. A. har foretaget til Skaptafells Syssel, har Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. i behgl. Skriv. af 31. August sidstl. indstillet, at der af bemeldte Fond maa tilstaas Andrageren en Godtgjörelse af 25 Rd. for den omhandlede Reise.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre föjende Foranstaltning tjenstl. melde, at Ministeriet efter Omstændighederne herved bifalder, at der for denne Gang, men uden Fölge for Fremtiden,

1872. i bemeldte Öjemed maa af Lægefonden udbetales den
14. Oktbr. Paagjældende et Belöb af 25 Rd., ligesom det vil blive paaset, at den i Embedet eventuelt fast ansatte Læge udnævnes med Forpligtelse til at foretage de omhandlede Reiser uden Vederlag. Det tilföjes, at Andrageren, der for Öjeblikket befinder sig her i Staden, har faaet direkte Meddelelse herfra om Foranstaaende.

19. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Kirke- og Undervisningsministeriet, ang. **2 Obligationer, hidrörende fra forrige Hólar-Bispestols Midler i Island.** Khavn den 19. Oktbr. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 945. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 498.

Næst at erklære sig rede til paa den almindelige Skolefonds Vegne at udlevere til den islandske Landskasse de 2 i Justitsm. Skriv. af 3. August sidstl. omhandlede Obligationsbelöb, henholdsvis paa 500 Rd. og 109 Rd. 42 Sk., har Kirke- og Undervisningsministeriet i behgl. Skriv. af 3. d. M. meddelt, at der vil blive givet Universitetskvæsturen fornöden Ordre til at udlevere det for de 600 Rd. udstedte Indskrivningsbevis Litr. C. Fol. 1211 og kontant at udbetale 9 Rd. 42 Sk., naar Underretning modtages om, hvem der kan modtage og kvittere for samme.

Idet man i denne Anledning ikke undlader tjenstl. at meddele, at der vil blive givet Justitsministeriets Kasserer, Kancelliraad Petersen, Ordre til at modtage og kvittere for begge Dele, skulde man, forsaavidt der af det ommeldte Indskrivningsbevis maatte være oppebaaret Renter efter 1. April f. A., lige tjenstl. henstille, om Kirke- og Undervisningsministeriet efter det Resultat, hvortil samme er kommen med Hensyn til Kapitalbelöbet, ikke maatte finde Anledning til ogsaa at foranstalte det ommeldte Rentebelöb udbetalt til be-

meldte Kasserer, i hvilken sidste Henseende en nærmere behgl. Meddelelse imödeses.[1]

1872. 19. Oktbr.

[1]) Justitsministeriets ovenciterede Brev til Kirke- og Undervisningsministeriet af 3. August d. A. er saalydende:

Under Udarbeidelsen af Besvarelsen af Statsrevisionens Bemærkninger med Hensyn til Statsregnskabets § 8, »de færöiske og islandske Intrader» 1870—71, er Opmærksomheden bleven henledet paa, at den alm. Skolefond er i Besiddelse af 2 Obligationer henholdsvis paa 500 Rd. og 109 Rd. 42 Sk., hidrörende fra forrige Hólar-Bispestols Midler i Island, hvis Renter aarlig ere blevne anvendte til Afskrivning paa de af den alm. Skolefond til det höjere Undervisningsvæsen i Island i Aarene 1844—48 ydede Forskud. Som det vil være Kirke- og Undervisningsministeriet bekjendt, udgjorde de omspurgte Obligationer en Del af det den islandske Skole formentlig tilhörende Kapitalbelöb, som i Henhold til allerh. Resol. af 2. Maj 1845 skulde tjene til partiel Dækning af, hvad den alm. Skolefond i Anledning af bemeldte Skoles Opförelse og Drift havde foreskudt af sine Midler. Istedetfor at realisere de 2 Obligationer til Afdrag paa Gjælden, ansaa Universitetsdirektionen det for rettest at vente med at tage Beslutning herom, indtil hele Gjælden blev afgjort, og idet Obligationerne opbevaredes blev derefter de af samme faldende Renter aarlig afskrevne paa den resterende Gjæld.

Da nu hele det finansielle Mellemværende mellem Island og Danmark er bleven endelig afgjort ved Lov 2. Januar 1871, og derunder den alm. Skolefonds Tilgodehavende hos Reykjavík lærde Skole, der ved Udgangen af Finansaaret 1870—71 udgjorde 21,611 Rd. 12 Sk., er bleven eftergivet, uden at Obligationsbelöbene ere komne til Afdrag, forekommer det Justitsministeriet ikke lidet tvivlsomt, om ikke denne Eftergivelse maa sættes ved Siden af en stedfunden Betaling, i hvilket Fald den islandske Skole, eller nu i dennes Sted den islandske Landskasse, af hvilken hele Skolens Udgift afholdes, vil være berettiget til at fordre Obligationerne udleverede.

Forinden imidlertid videre i bemeldte Henseende foretages, skulde man tjenstl. udbede sig Kirke- og Undervisningsministeriets Ytringer over Sagen behgl. meddelte.

1872. 25. Oktbr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **geistlige Embeders Besættelse.** Khavn den 25. Oktbr. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 951. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 498—99.

Ifölge en fra den i afvigte Sommer afholdte Synodalforsamling til Stiftsövrigheden rettet Anmodning om at indgaa til Ministeriet med et Andragende om en Forandring i Forordn. 15. Decbr. 1865 § 2, have Hr. Stiftamtm. og D. Höjærv. i behgl. Skriv. af 21. August sidstl. indstillet, at der maa forelægges Althinget i dets næste Samling Udkast til et Lovbud, hvorved § 2 i fornævnte Forordning forandres enten derhen, at ikkun de islandshe Præstekald, hvis Reguleringssum overstiger 1000 Rd., henregnes til 1. Klasse og besættes af H. M. Kongen, eller derhen, at et bestemt Antal af de störste Præstekald i Island efter den til enhver Tid for disse gjældende Reguleringsansættelse, f. Ex. de 6, 8 eller 10 höist regulerede Kald, besættes ved allerh. Resolution. I Forbindelse hermed udtales det som önskeligt, at der ved samma Leilighed blev truffet flere nærmere udviklede Forandringer i den nu fastsatte Fremgangsmaade ved Besættelse af Præstekald i Island, hvorhos Stiftsövrigheden sluttelig for det Tilfælde, at Ministeriet ikke maatte finde Anledning til ad Lovgivningens Vej at söge de nugjældende Regler i den omhandlede Henseende ændrede paa den antydede eller lignende Maade, indstiller, at det maa paalægges Biskoppen i Island med förste afgaaende Post efter at Vakance i et Hovedkald er indtraadt, at gjöre Indberetning om Vakancen, for at denne, hvis det anses fornödent at publicere samme i Ministerialtidenden, kan blive bekjendtgjort, forinden de til Biskoppen indkomne Ansögninger med sammes Betænkning kan indsendes hertil.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet i alt Fald for Tiden ikke finder tilstrækkelig Anledning til at bevirke en Forandring i de gjældende Bestemmelser om de islandske Præstekalds Besættelse, hvorimod det bifaldes, at der gjöres forelöbig Indberetning hertil om Vakancen i Hovedkaldene, ledsaget af de fornödne Oplysninger om de paa samme hvilende Byrder m. m., med förste Post efterat Vakancen er indtraadt.

1872. 25. Oktbr.

Leiðarvísir fyrir póstafgreiðendur. Reykjavík 31. oktbr. 1872. (Íslands stiptamt). — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 510.

31. Oktbr.

1. gr. Póstmeistarinn í Reykjavík er næsti yfirboðari póstafgreiðslunnar, og hefir eptirlit með því, að hún uppfylli þær skyldur, sem á henni hvíla eptir auglýs. 3. maí 1872, og lætur hana vita af öllum þeim breytingum, sem verða kunna á póstgjaldaskránum, póstgöngunum o. s. frv., og gefur henni allar aðrar nauðsynlegar upplýsingar og vegleiðslu. Póstafgreiðandi er skyldur nær sem heimtað verður, að fram selja bækur sínar o. s. frv. póstmeistara til eptirlits.

Brjef póstafgreiðanda til yfirstjórnar póstmálanna skal senda í gegnum póstskrifstofuna í Reykjavík, er leiðbeinir þeim með skýringum sínum.

Verði póstafgreiðanda eitthvað á í póstafgreiðslunni til annara pósthúsa, skulu þau láta hann vita af því beinlínis.

Um ferðaleyfi fyrir póstafgreiðanda vísast til auglýsingar 3. maí 1872, 3. gr.

2. gr. Undir póstafgreiðsluna á — — — — lúta brjefhirðingarstaðirnir á — — — — — — og hefir póstafgreiðandi nauðsynlegt eptirlit með, hvernig brjefhirðingarmenn leysa störf sín af hendi.

3. gr. Póstafgreiðandi skiptist brjefum, blöðum, peningum og bögglum á við póstskrifstofuna í Reykjavík,

1872. póstafgreiðslurnar á sömu póstleið og brjefhirðingar-
31. Oktbr. menn í grendinni ɔ: þá er liggja á milli tveggja póstafgreiðslustaða, er næstir eru hvor öðrum.

Sendingum, er fara eiga á innanlands staði út fyrir póstleiðina, skal beint á þann póststað, sem liggur næst enda hennar.

Póstsendingum þeim, er fara skulu til Danmerkur og útlanda, skal beint til póstskrifstofunnar í Reykjavík, ellegar póstafgreiðslunnar á Berufirði, ef ekki verður notuð sending með skipsferð, eins og ráðgjört er í tilsk. 26. febr. 1872, 6. gr.; en verði skipsferð notuð, skal sendingunum beint á það pósthús, sem skipið fer til.

Til þess að eptirlit verði haft með póstsendingunum og burðareyri þeim, er fyrir þær verður krafinn, skal færa póstlista milli póstafgreiðslunnar og hlutaðeigandi póststaða á sömu póstleið.

Til sjerhverrar póstafgreiðslu, er á póstleiðinni liggur, skal semja sjerstakan póstlista yfir sendingar þær, sem til þeirra verður beint, og til þeirra brjefhirðingarstaða, sem skiptast póstsendingum á við hlutaðeigandi póstafgreiðslu.

4. gr. Til flutnings með pósti skal póstafgreiðslan taka við:

a. lausum brjefum til Íslands og Danmerkur, svo og til annara pósthúsa í Norðurálfunni, að því leyti burðargjaldaskrár fyrir slík brjef hafa verið tilkynntar póstafgreiðslunni.
b. peningaupphæðum allt að 16 pd. þunga til Íslands og Danmerkur.
c. bögglasendingum til sömu landa allt að 5 pd. þunga.
d. öðrum sendingum til útlanda, en þeim sem innifaldar eru undir a., þegar þær skal senda óborgaðar.

Þó má póstafgreiðsla meðtaka þær sendingar borgaðar, sem nefndar eru undir d., þegar hún getur sjálf metið burðargjaldið fyrir þær eða vill innistanda fyrir borgun

þess burðargjalds, sem póstskrifstofan í Reykjavík heimtar með næsta pósti. 1872. 31. Oktbr.

Með tilliti til ásigkomulags sendinganna, umbúða, áskriptar og innsiglingar, skal póstafgreiðandi nákvæmlega gæta reglnanna í 13. gr. auglýsingar 3. maí 1872, þar á meðal reglnanna um, að hverju leyti böggla- og peningasendingar geta orðið fluttar með fyrsta pósti eptir að þær eru látnar á pósthúsið.

Hluti, sem bannað er að flytja með pósti (sbr. pósttilskipunina, 4. gr. og auglýsinguna, 12. gr.), má ekki póstafgreiðsla taka til flutnings, en hafi það eigi að síður verið gjört, skal farið eptir auglýsingarinnnar 12. gr.

Póstafgreiðandi er eigi skyldur að halda vissan skrifstofutíma, en póstafgreiðslan skal vera aðgengileg til að taka við og láta úti sendingar, þegar póstafgreiðslumaður er viðstaddur, frá dagmálum til náttmála, og einkanlega nokkra stund áður póst skal afgreiða.

5. gr. þegar burðareyri skal að fullu borga undir sendingarnar 4. gr. a. b. og c., skal á sendingarnar (hvað böggla snertir á tilvísunarbrjefið) líma frímerki fyrir þetta verð:

1. á brjef:

a. til annara pósthúsa í landinu, þegar þau vega allt að 3 kv. . . . . 4 sk.
þegar þau vega yfir 3 allt að 25 kv. . . . 8 —
— — — — 25 — - 50 — . . 12 —

b. til umdæmis póstafgreiðslunnar sjálfrar (án þess að fara fram hjá brjefhirðingarstað) helming þessara gjalda (sjá augl. 11. gr.);

c. til Danmerkur, gjöldin a. tvöföld;

d. til annara póstumdæma í Norðurálfunni, burðargjaldið litr. c. samt auka-burðargjald, eptir því sem nákvæmar er auglýst um hvert póstumdæmi fyrir sig.

1872. þó má senda opnar sendingar með prentuðum blöðum
31. Oktbr. og sýnishornum af varningi, þegar ekkert er annað á þær ritað en utanáskript, nafn þess er sendir, heimili hans og dagsetning, til annara póststöðva í Íslandi og Danmörku, þegar undir þær er borgaður helmingur áðurnefndra gjalda, þó eigi minna en resp. 4 og 8 sk.

Ef ritað er á sendingu »mælt með«, »á hendur falið«, eða »NB«, skal á hann líma 8 sk. frímerki meir en ella;

2. á peningabrjef:
burðareyrir eptir vikt, eins og um er getið að ofan nr. 1 a, b og c, og enn fremur ábyrgðargjald fyrir hvað fyrir sig, 4, 2 og 12 sk. undir hverja 100 rd. eða minna af peningaverði því, er brjefinu fylgir;

3. á tilvísunarbrjef með bögglum:

a. til annara póststöðva á Íslandi 16 sk. } fyrir hvert pd., er böggull vegur.
b. — umdæmis póstafgreiðslu sjálfrar . . . . . . 8 — }
c. auk burðareyris litr. a 12 sk. aðalburðargjald, að viðbættum 4 sk. af hverju pundi, er böggull vegur fyrir sendingar milli Íslands og Danmerkur.

Partur úr pundi reiknast sem fullt pund.

Sje verð tiltekið, skal þaraðauki greiða ábyrgðargjald það, sem um er getið í nr. 2.

Fyrir tilvísunarbrjef með böggli skal ekkert borga, en eigi má það vega yfir 3 kv.

Þegar sá, er sendir, óskar kvittunar viðtakanda fyrir sendingunni, en það verður að vera ritað á sendinguna eður tilvísunarbrjefið, skal fyrir hana greiða burðargjald, sem fyrir einfalt brjef.

5. Sje ekki rjett búið um peningabrjef, og sá, er sendir, ekki óskar sjálfur að bæta úr því, borgar hann 3 sk. í peningum, sem til falla póstafgreiðslunni. Fyrir lakk til að forsigla sending skal líka borga póstafgreiðslunni 3 sk. Fyrir hvern böggul, sem tilvísunarbrjef ekki fylgir eða ekki er merktur eptir reglunum,

borgar sá, er sendir 3 sk. fyrir hvert um sig, þegar hann ekki óskar sjálfur úr að bæta. 1872. 31. Oktbr.

6. Sendingar með þjónustu-frímerkjum álítast sem óborgaðar, ef ekki er meðfarið nákvæmlega eptir auglýs. 3 maí 1872.

7. Þessar sendingar má ekki taka til flutnings nemar borgaðar: kvittanir fyrir sendingum, ábyrgðarbrjef, sendingar (brjef) til konungs eða ættar hans og til yfirvaldanna, þegar sá, er sendir, ekki hefir ritað á þær: »fyrirskipuð skýrsla«, »heimtað álit«, eða »fyrirskipuð sending«, og nafn sitt undir.

8. Póstafgreiðandi er skyldur til, þegar krafizt er af þeim er sendir, að telja peningasendingar eptir, eins og segir í pósttilsk. 8. gr., og auglýs. 17. gr., og að gefa viðurkenning fyrir, móti þeirri borgun, sem þar er um getið. Á peningasendingar, sem þannig hafa verið taldar eptir, skal setja póstsignet: á peningabrjef og böggla 2, á peningapoka 1 póstsignet.

Að öðru leyti skal póstafgreiðandi í mati burðareyris undir póstsendingar og í annari meðhöndlun þeirra nákvæmlega fara eptir reglum tilsk. 26. febr. 1872 og auglýsingar 3. maí s. á.

6. gr. Póstafgreiðslan tekur að sjer að panta blöð þau og tíðindi, er út koma á Íslandi bæði fyrir hlutaðeigandi áskrifendur og fyrir þá brjefhirðingarstaði, er hún skiptist póstsendingum á við, kallar eptir borgun fyrir þau og biður um þau gegnum það pósthús, hvaðan þau fljótast má nálgast (pósthús útkomustaðar þeirra), samt afhendir þau áskrifendum, eða beinir þeim á hlutaðeigandi brjefhirðingarstað.

Þegar póstafgreiðsla ekki með sama pósti til baka gjörir athugasemd um að í blöð vanti, álítast blöðin rjett send.

7. gr. Öll ábyrgðarbrjef, peningabrjef, böggla og peningaböggla, er senda skal með pósti, skal póstafgreidandi jafnskjótt og hann tekur við, færa inn í meðtökubók þá, er til þess verður handa honum löggilt.

1872. Strax sem póstur er kominn og búið er að bera
31. Oktbr. sendingarnar saman við póstlistann, skal safna brjefum og sendingum, eins þeim, sem frá nærliggjandi brjefhirðingarstöðum er beint til póstafgreiðslunnar, sem og þeim, er pósti kunna að hafa verið fengin á leiðinni, og inn færa, eptir að á þau hefir verið settur póststöðvarstimpill á útskriptarflötinn, og búið er tilhlýðilega að ónýta frímerkin á þeim með stimpli þeim, er þar til er ætlaður, á póstlistana, er sjerstaklega skal gefa út til hverra póststöðva, og hvers brjefhirðingarstaðar, sem póstur á leið sinni kemur á, og póstafgreiðslan skiptist póstsendingum á við, eptir að á póstlistana er ritað nafn fráferðar- og tilkomustaðarins og burtfarardagur póstsins, samkvæmt þeirri vísbendingu, er yfirskript póstlistans gefur, og eptir þessum nákvæmari reglum:

a. fyrst er færð tala þeirra brjefa, sem fara til hlutaðeigandi póstafgreiðslu, og þeirra brjefhirðingarstaða, er í sambandi við hana standa, í einu, og í dálkinn »burðareyrir« allt það burðargjald, sem á þeim hvílir;
b. peninga- og bögglasendingar skal tilfæra hvað fyrir sig með nafni og heimili meðtökumanns, merki og verði;
c. ábyrgðarbrjef skulu einnig rituð hvert fyrir sig með með nafni og heimili meðtökumanns;
d. á póstlistann til enda-póststöðva póstleiðarinnar skulu loks rituð þau brjef, er lengra eiga að fara (fram yfir ákvörðun póstlistans) án burðargjaldsákvörðunar, laus brjef með tölu þeirra í einu, ábyrgðarbrjef, peninga- og bögglasendingar með nafni og heimili meðtökumanns.

Kvittanir, blaðapantanir og þess konar frá póstafgreiðslunni samt póstvísbendingar skal rita á sama hátt.

Þegar allt er fært á póstlista, skal leggja saman burðargjald, binda brjefin (laus brjef, peningabrjef og tilvísunarbrjef) saman í knippi í sömu röð, sem þau eru

færð á póstlistann, og skal á hverjum póstlista tilgreina hve mörg knippi honum fylgi. Þar næst undirskrifar póstafgreiðandi póstlistann og bindur brjefaknippin saman með reglulegu seglgarni. 1872. 31. Oktbr.

Brjefaknippin skal láta í poka merktan með nafni fráferðar- og tilkomustaðarins. Poka þessa skal senda, þó ekkert brjefknippi sje í að láta. Pokana skal því næst láta í póstskrínurnar, og hefir hver póstafgreiðsla lykil að þeim.

Póstlista skal ávallt með senda til hverrar póstafgreiðslu, hvort sem sendingar eru til hennar að flytja eða ekki.

Böggla- og peningasendingar skal, eptir að þær, sem áður segir, eru færðar á póstlistann, leggja niður vottfast í póstskrínurnar, eður að minnsta kosti í viðurvist póstsins, og bera áður saman við póstlistann.

Þá er póstskrínum lokað og þær ásamt viðkomandi pósttöskum afhentar pósti, og skal á tímaseðil hans rita komu- og fararstund. Póstafgreiðandi annast, að póstur dveli eigi lengur en nauðsyn krefur.

Á þau brjef, eins tilvísunarbrjef, sem fara skulu óborguð, eða eigi eru fullborguð, svo og á sendingar, er lengra eiga að fara (litr. d) skal póstafgreiðandi, áður þau sje færð á póstlistann, rita með rauðkrít burðargjaldið ofan í utanáskriptina, i skildingum.

Á brjef, sem fylgja peningasendingum, er taldar hafa verið á pósthúsinu, skal ritað á eitthvert horn greinilegt: »talið«. Á efra vinstra horn útskriptarflatar á ábyrgðarbrjefum skal rita það nr., sem brjefið hefir fengið í meðtökubókinni og með rauðkrít »NB«.

8. gr. Jafnskjótt og póstur er kominn og meðtekinn skal hann opna vottfast eða í viðurvist póstsins. Fyrst skal töskurnar opna og bera innihald þeirra saman við póstlistana frá hlutaðeigandi brjefhirðingarstöðum og síðan annaðhvort afhenda þau eða senda áfram, eptir að hver sending hefir verið nákvæmlega metin.

1872. þá eru og póstskrínurnar opnaðar, sömuleiðis vottfast, eður í viðurvist póstsins, og brjef þau eður aðrar sendingar, sem fara eiga til póstafgreiðslnnnar eða þeirra brjefhirðingarstaða, sem hún stendur í sambandi við, upp tekin og nákvæmlega saman borin við hlutaðeigandi póstlista. þá skal rannsaka, hvort hvert einstakt brjef eða böggulsending er rjett meðhöndluð, metin og færð á póstlista, sömuleiðis hvort burðargjald er rjett fært og samanlagt. Sjerhverja ónákvæmni, sem við verður vart, við þær komnu sendingar eða póstlistann, skal strax athuga á hlutaðeigandi póstlista, og gjöra því pósthúsi, sem póstlistann hefir samið, vísbendingu um með pósti til baka. Til þvílíkra vísbendinga skal hafa prentuð eyðublöð.

31. Oktbr.

Sje einhver komin sending órjett metin, skal rjettan burðareyri krefja af viðtakanda og gjöra vísbending um til baka. Sje frímerki á hinum komnu sendingum, en eigi nægileg að verði eptir burðargjaldaskránni, án þess þau sje sett til burðargjalds eða á þau ritað: »ónóg borgað«, skal það pósthús, er sendi, svara til burðargjalds eptir vísbending, sem hjer um verður at gefa til baka, og skal þar hjá þann burðareyri, er svara skal, til færa á hlntaðeiganda póstlista.

þegar búið er að bera sendingarnar saman við póstlistann, skal setja póststöðvastimpilinn á hann að neðan, og á brjef, peningabrjef og tilvísunarbrjef á signetsflötinn.

9. gr. Öll brjef, blöð og peninga- og bögglasendingar allt að 150 rd. virði, sem fara eiga til brjefhirðingarstaða þeirra, er í sambandi standa við póstafgreiðsluna, skulu látin niður, eptir að með þau hefir verið farið samkvæmt 8. gr., í þá pósttösku, sem þeim er ætluð, í viðurvist póstsins, og hvað þær peningasendingar snertir, sem eru yfir 150 rd., eður þær, sem það er berlega heimtað fyrir af þeim er sendir, sendist brjefhirðingarmanni tilvísnnarbrjefið eða vísbending, sem meðtakandi þá kvittar á, er hann tekur við sendingunni.

10. gr. Póstafgreiðandi er ekki skyldur til að láta bera komin brjef út meðal viðtakenda, heldur verður að láta viðtakendum kost á að fá sendingarnar afhentar hjá póstafgreiðslunni, enda þótt póstafgreiðandi sje eigi sjálfur við staddur, af þeim er í fjarvist hans frá heimilinu hefir þetta á hendi. 1872. 31. Oktbr.

Ábyrgðarbrjef, peningabrjef og böggla má að eins afhenda gegn tilhlýðilegri kvittun. Í því skyni skal þau inn færa í kvittunarbókina, og í hana kvitta fyrir afhendingunni, eða geyma sem fylgiskjöl með henni þær lausu kvittanir, sem kunna að verða gefnar. Póstafgreiðandi ábyrgist, að undirskript kvittana sje rjett.

11. gr. Nú finnst einhver sending vanta eða vera mjög skemmd, þegar póstur kemur og póstlisti er borinn saman við sendingar, og skal þá gefa pósthúsi því, er sendi, vísbending til baka, og skýra pósthúsinu í Reykjavík frá því, jafnframt og meðtakanda skal gefin vitneskja um það um sama leyti.

Fari sendingar í órjetta átt, skal þær sem fyrst senda gjaldfrítt í rjetta stefnu, eða þegar viðtökustaður er ókunnur, fara með sem sendingar, er eigi verður komið til skila.

12. gr. Þær póstsendingar, er póstafgreiðandi eigi getur komið til skila (augl. 3. maí 1872, 21. gr.), skal hann hið fyrsta endursenda því pósthúsi, hvaðan þær eru sendar. Á signetsflöt sendingar eða tilvísunarbrjefs skal hann rita ástæðuna, því hún hafi eigi til skila komizt. Þegar slíkar sendingar koma aptur til póstafgreiðslunnar, skal þær afhenda þeim, er sendi, mót burðargjaldi því, er á þeim kann að hvíla. Finnist eigi sá, er sendi, eður skorist hann undan að innleysa sendingu, skal slíkum sendingum beint gegnum póstskrifstofuna í Reykjavík til landshöfðingjans yfir Íslandi, til meðferðar eptir ofannefndri 21. gr. auglýsingarinnar, og skal þá listi fylgja þeim, hvar á þær sje allar ritaðar.

13. gr. Póstafgreiðandi ábyrgist allar póstsend-

1872. ingar, sem honum verður trúað fyrir. Þær skulu geymdar
31. Oktbr. á óhultum stað, og mega ekki liggja fyrir sjónum óviðkomandi manna, eins og það er eigi heldur leyfilegt, að viðtakandi sjálfur leiti upp sendingar til sín. Það er bannað póstafgreiðanda, að gefa nokkrum óviðkomandi manni vitneskju um, til hvers eða frá hverjum póstsendingar koma eða fara gegnum póstafgreiðsluna, nema þetta sje nauðsynlegt til að koma þeim til skila.

Lyklar þeir, stimplar, signet, eyðublöð og önnur áhöld, sem póstafgreiðanda eru fengin, mega eigi koma í hendur óviðkomandi mönnum.

14. gr. Póstafgreiðandi verður að annast, að hafa ávallt byrgðir af póst-frímerkjum, bæði til að selja út frá póstafgreiðslunni sjálfri og til byrgða fyrir brjefhirðingarstaði þá, sem undir hana eru lagðir.

15. gr. Með hverjum pósti til Reykjavíkur sendir póstafgreiðandi reikningságrip yfir tekjur og gjöld póstafgreiðslunnar, og þar með peningaleyfar, sem hjá honum kunna að vera. Sem fylgiskjöl leggur hann með því alla þá póstlista, er hann hefir meðtekið og meðhöndlað, síðan hann sendi reikning seinast og tilgreinir töln þeirra í reikningságripinu.

Komi það fyrir sem undantekning, að póstafgreiðandi þurfi að borga fje (t. d. til aðgjörðar póstáhöldum eður þess konar), skal reikning yfir slíkt senda gegnum póstskrifstofuna í Reykjavík til landshöfðingja, til að öðlast gjaldskipun hans.

16. gr. Frá póstskrifstofunni í Reykjavík fær póstafgreiðandi send þessi áhöld.

a. póstskrínur,
b. pósttöskur,
c. brjefadós,
d. brjósttösku með skildi,
e. 1 metavikt með 2 galvaníseruðum 5 punda lóðum, 2 tveggja punda og 1 pundslóði,
f. 1 metaskálar með látúnskeðjum og lóðastokk,
g. 1 póstsignet,

h. 1 póststöðva-stimpil með 14 lausum merkjum til að setja inn í hann, 1872. 31. Oktbr.
i. 1 ónýtingar-stimpil (til að ónýta frímerki),
k. 1 stimpil áhöld-öll,
l. 1 dall með stimpil-sortu,
m. 1 meðtökubók,
n. 1 kvittunarbók,
o. poka til afnota í töskum og skrínum,
p. 1 pjáturdós til að geyma í frímerki,
q. 1 exemplar af tilsk. 26. febr. 1872 með tilheyrandi auglýsingu 3. maí s. á., samt af auglýsingu 26. sept. s. á. þessar reglugjörðir skulu liggja til skoðunar almenningi, og er þar hjá gjört ráð fyrir, að póstafgreiðandi kynni sjer efni þeirra sjer til ítarlegri leiðarvísis;
r. exemplör af auglýsingu 3. maí þ. á. til sölu samkvæmt sömu auglýsingar 9. gr.,
s. eyðublöð til póstlista,
t. — — póstvísbendinga (til baka),
u. — — reikningságripa,
v. — — viðurkenninga fyrir póstsendingum.

þegar nefnd eyðublöð m. m. þrýtur, pantar póstafgreiðandi þau gegnum póstskrifstofuna í Reykjavík.

Ofangreind áhöld ábyrgist póstafgreiðandi póstmálefnunum.

17. gr. Komist póstafgreiðandi að því, að póstur hafi meðferðis brjef, peninga eða böggla, sem ekki eru rituð á póstlista, er hann skyldur að skýra póstskrifstofunni í Reykjavík frá því. Skyldi, mót von, hann sjálfur eða fólk hans nota póstinn ólöglega, varðar það sektum sem póststjórnin ákveður, og, ef til vill, afsetningu.

18. gr. Póstafgreiðandi er ekki skyldur til að veita pósti gistingu, góðgjörðir eða heygjöf handa hesti hans, nema móti sanngjarnri borgun.

Samkvæmt tilskipun um póstmál á Íslandi 26. febr. 1872 17. gr. og umboði lögstjórnarinnar af 14. ág. þ. á.

Íslands stiptamt, Reykjavík, 31. oktbr. 1872.

1872. 31. Oktbr. **Leiðarvísir fyrir brjefhirðingarmenn.** Reykjavík 31. oktbr. 1872. (Islands Stiftamt). — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 501—10.

1. gr. Brjefhirðingarstaðurinn á — — liggur undir póstafgreiðsluna á — — sem hefir eptirlit með, að brjefhirðingarmaður haldi samning sinn, lætur hann vita af öllum þeim breytingum, sem verða kunna á póstgjaldaskránum, póstgöngunum o. s. frv., og gefur honum allar aðrar nauðsynlegar upplýsingar og vegleiðslu.

Brjef brjefhirðingarmanns til póstskrifstofunnar í Reykjavík ganga í gegnum hina yfirboðnu póstafgreiðslu, er sendir þau póstmeistaranum með skýringum sínum.

Verði brjefhirðingarmanni eitthvað á í póstafgreiðslunni til annara póstafgreiðslustaða, skulu þeir láta brjefhirðingarmann vita af því beinlínis.

Ferðaleyfis um stuttan tíma, í mesta lagi 14 daga, leitar brjefhirðingarmaður hjá hlutaðeiganda póstafgreiðslumanni, en ferðaleyfis um lengri tíma hjá póstmeistaranum í Reykjavík; þó getur hann, ef mikið liggur á, farið strax á stað, en þá skal hann skýra póstafgreiðslumanni frá því, og verður hann sjálfsagt að annast um, að áreiðanlegur maður í fjarvist hans gegni þeim póststörfum, er fyrir kunna að falla, upp á ábyrgð hans.

2. gr. Brjefhirðingarstaðurinn skiptist brjefum, blöðum, peningum og bögglum á við póstafgreiðlumanninn á — — og — —

Til þess að eptirlit verði haft með þessum póstsendingum og burðareyri þeim, er fyrir þær verður krafinn, skal færa póstlista milli brjefhirðingarstaðarins og ofan nefndra póstafgreiðslustaða.

3. gr. Til flutnings með pósti skal brjefhirðingarmaður taka á móti þessum sendingum:

a. lausum brjefum til Íslands og Danmerkur;
b. peninga upphæðum allt að 150 rd. og þeirri vikt, sem nemi allt að 5 pd., til Íslands og Danmerkur;

c. bögglum allt að 2 pd. til Íslands og Danmerkur; 1872.
d. sendingum til útlanda, þegar þær skal senda 31. Oktbr.
óborgaðar.

þó má brjefhirðingarmaður senda þær sendingar borgaðar, sem nefndar eru undir d., þegar hann getur sjálfur metið burðargjaldið fyrir þær, eða hann vill innistanda fyrir borgun þess burðargjalds, sem póstskrifstofan í Reykjavík heimtar með næsta pósti.

þá hluti, sem bannað er að flytja með pósti (tilsk. um póstmál 4. grein og auglýs. 12. grein), má brjefhirðingarmaður ekki taka til flutnings. Hafi hann samt gjört það, fer eptir auglýs. 12. grein.

Böggla- og peningasendingar geta að eins orðið teknar til flutnings með fyrsta pósti eptir að þær eru afhentar til póstflutnings, að því leyti þeim þá verður komið fyrir (sbr. auglýs. 13. gr. nr. 3). þegar póstrúm leyfir, má brjefhirðingarmaður taka meiri peninga upphæðir, en um er getið under b., til flutnings, ef að sá, er sendir, beiðist skriflega, að þær verði sendar frá brjefhirðingarstaðnum, og sjálfur ábyrgist þær á leiðinni þaðan til póstafgreiðslustaðarins.

Brjefhirðingarstaðurinn skal vera opinn til brjefa meðtöku, þegar brjefhirðingarmaður er heima, frá dagmálum til náttmála, og einkum nokkra stund áður póst skal afgreiða (7. gr.).

4. gr. þegar burðareyri skal að fullu borga undir sendingarnar 3. gr. a., b. og c., skal á sendingarnar (hvað böggla snertir, á tilvísunarbrjefið), líma frímerki fyrir þetta verð.

1. á brjef:

a. til annara póststöðva í landinu, þegar þau vega
allt að 3 kv. . . . . 4 sk.
yfir 3 allt að 25 kv. . . . . 8 —
— 25 allt að 50 kv. . . . . 12 —

b. til umdæmis brjefhirðingarstaðarins sjálfs (auglýs. 11. gr) helming þessara gjalda;

c. til Danmerkur gjöldin a. tvöföld.

1872. þó má senda opnar sendingar með prentuðum blöðnm
31. Oktbr. og sýnishornum af varningi, þegar ekkert annað er á þær ritað, en utanáskript, nafn þess er sendir, heimili hans og dagsetning, til annara póststöðva, þegar undir þær er borgaður helmingur áðurnefndra gjalda, þó eigi minna en 4 sk. (litr. a) og 8 sk. (litr. c).

Ef ritað er á brjefsendingu: »mælt með«, »á hendur falið« eða »NB«, skal á hana líma 8 sk. frímerki meira en ella.

2. á peningabrjef:
burðareyri eptir vikt, eins og um er getið að ofan nr. 1 a, b og c, og enn fremur ábyrgðargjald fyrir hvað fyrir sig, 4, 2 og 12 sk. undir hverja 100 rd. eða minna af peningaverði því, er brjefinu fylgir.

3. á tilvísunarbrjef með bögglum:

a. til annara póststöðva í Íslandi 16 sk. } fyrir hvert pd., er böggull vegur.
b. til umdæmis brjefhirðingarstaðarins sjálfs . . . . . 8 — } fyrir hvert pd., er böggull vegur.
c. til Danmerkur, auk brjefburðareyrisins litr. a. 12 sk., aðalburðargjald fyrir hvern böggul, að viðbættum 4 sk. fyrir hvert pd., er böggull vegur.

Partur af pundi reiknast sem heilt pund.

Sje verð tiltekið, skal þaraðauki greiða ábyrgðargjald það, sem um er getið nr. 2.

Fyrir tilvísunarbrjef með böggli er ekkert borgað, en eigi má það vega yfir 3 kv.

4. þegar sá, er sendir, óskar kvittunar viðtakanda fyrir sendingunni, en það verður að vera ritað á sendinguna eða tilvísunarbrjefið, ber fyrir hana að greiða burðargjald sem fyrir einfalt brjef.

5. Sje ekki rjett búið um peningabrjef, og sá, er sendir, ekki óskar sjálfur að bæta úr því, borgar hann 3 sk. í peningum, er til falla brjefhirðingarmanni, ef hann getur úr bætt, en ella því pósthúsi, hvert póstur skal ganga.

Um hversu peningaumslög skal laga og hversu peningar skulu umvafðir, þegar þeir eru lagðir í um-

slag, skal brjefhirðingarmaður útvega sjer nákvæma upplýsing, og sendi hann frá sjer peningabrjef, sem ekki er í rjettu umslagi, skal hann allskostar skyldur til að svara póstafgreiðslunni nefndum 3 sk. til að bæta úr þessu. 1872. 31. Oktbr.

Fyrir að leggja til lakk, til að forsigla einhverja sendingu, skal sömuleiðis borga 3 sk.

Fyrir hvern bögul, sem ekki fylgir tilvísunarbrjef, eða ekki er merktur eptir reglunum, borgar sá, er sendir, 3 sk. fyrir hvert um sig, þegar hann óskar ekki sjálfur úr að bæta. Bæti brjefhirðingarmaður úr því, til fellur borgunin honum, en annars því pósthúsi, hvert póstur skal ganga.

6. Sendingar með þjónustu-frímerkjum álítast sem óborgaðar, ef ekki er með farið nákvæmlega eptir auglýsingu 3. maí 1872.

7. Þessar sendingar má ekki senda, nema alborgaðar: kvittanir fyrir sendingum, ábyrgðarbrjef, sendingar (brjef) til konungs eða ættar hans og til yfirvaldanna, þegar sá, er sendir, ekki hefir ritað á þær: »fyrirskipuð skýrsla«, »heimtað álit« eða »fyrirskipuð sending« og nafn sitt undir.

Aðra borgun en þá, sem nefnd er í þessum leiðarvísi, má brjefhirðingarmaður ekki heimta af hlutaðeigendum.

5. gr. Brjefhirðingarmaður lætur panta hjá sjer þau tímarit (blöð) og tíðindi, sem koma út á Íslandi, heimtar jafnframt og jafnótt borgun fyrir þau, og pantar þau gegnum hlutaðeigandi póstafgreiðslu hjá því pósthúsi, hvaðan auðveldast er að ná þeim (pósthúsinu á þeim stað, sem þau koma út á), og lætur þau úti til áskrifenda. Þegar brjefhirðingarmaður fær reikninga til áskrifenda, skal hann hið fyrsta krefjast borgunar, láta hlutaðeigandi pósthús vita, að hún sje greidd, og svara til hennar. Þegar blöð eru pöntuð á pósthúsinu, skal þá pöntun strax afgreiða. Ef vanta skyldi í meðtekin blöð, skal brjefhirðingarmaður strax með sama

1872. pósti tjá það pósthúsinn. Gjöri brjefhirðingarmaður
31. Oktbr. ekki þetta, álítast blöðin hafa verið rjett send.

6. gr. Öll ábyrgðarbrjef, peningabrjef, böggla og peningaböggla, er senda skal með pósti, skal brjefhirðingarmaður jafnskjótt og hann tekur við, færa inn í meðtökubók þá, sem handa honum verðn til þess löggilt.

Strax eptir komu póstsins er brjefum safnað, ásamt öðrum sendingum, þar á meðal þeim, sem á leiðinni eru látin í tösku þá með póstskildi, er póstur hefir meðferðis, og skal þetta ritað á póstlistann (Kartet), svo sem hjer segir:

a. almenn brjef, sem fara eiga á næstu póststöðvar, hvert póstur skal ganga. Tölu þessara brjefa skal rita á póstlistann í einu. Burðareyri á þau brjef, sem annaðhvort eru óborguð, eða ekki fullborguð, skal rita á utanáskriptaflöt brjefsins, leggja svo saman og rita samanlagða upphæð ógoldins burðareyris í póstlistann;
b. brjef til útlanda, sem síðar skal gjalda burðareyri af eptir mati pósthússins (3. gr., d.) skal brjefhirðingarmaður rita á póstlistann hvert fyrir sig með nafni og heimili meðtökumanns;
c. peninga- og bögglasendingar skal rita hvað fyrir sig með nafni og heimili meðtökumanns, merki og verði;
d. ábyrgðarbrjef skal einnig rita út af fyrir sig með nafni og heimili meðtökumanns.

Gjöld þau, sem eptir 4. gr. skal greiða pósthúsinu, skal færa sjerílagi við hlutaðeigandi sending innan línu.

Kvittanir, blaðapantanir og þesskonar frá brjefhirðingarstaðnum, eins og póst-vísbendingar, skal einnig færa á póstlista.

Þegar búið er að færa allt á póstlistann, undirskrifar brjefhirðingarmaður hann.

Liggi einn eða fleiri brjefhirðingarstaðir milli póstafgreiðslu- og brjefhirðingarstaðar, skal semja sjerstaka póstlista yfir það, sem til hvers brjefhirðingarstaðar á að fara. 1872. 31. Oktbr.

7. gr. Þegar póstlistinn er búinn, skal binda öll brjefin saman og fá þau pósti, ásamt póstlistanum, böggla- og peningasendingum, og eptir að póstur hefur litið eptir að allt sje rjett, skal það látið niður í pósttöskuna. Brjefhirðingarmaður verður, sem mest hann má, að halda sjer heima, þegar von er á pósti, og hið allra fyrsta hjá póstinum að taka við því, sem kemur, og afhenda honum það, sem fara á. Á tímaseðil póstsins skal í hvert skipti ritað, nær hann kemur og fer.

Brjefhirðingarmaður skal ávallt senda póstlista, hvort sem nokkuð er að senda eða ekki.

8. gr. Komist brjefhirðingarmaður að því, að póstur hafi meðferðis utan tösku brjef, peninga eða böggla, er það skylda hans, að skýra sinni yfirboðnu póstafgreiðslu strax frá því.

Skyldi, mót von, brjefhirðingarmaður eða hans fólk nota póstinn ólöglega, varðar það sekt, eða, ef til vill, afsetningu.

9. gr. Strax sem póstur er kominn, skal opna pósttöskuna í viðurvist póstsins, og bera saman brjef þau, peninga- og bögglasendingar, sem á póstlistanum standa og saman er bundið eins og segir í 7. gr. við póstlistann, og telja blöð þau, sem með eru. Sömuleiðis skal opna tösku þá, er póstur ber á sjer, og skal þá afhenda brjef þau, er í henni eru, eða senda þau áfram, eptir umgetnum reglum. Frímerkin á öllum þeim sendingum, sem færðar verða á póstlista til annara brjefhirðingarstaða, skal áður ónýta, annaðhvort með þar til gjörðum stimpli, eða með 2 blekstrikum í kross yfir þau. Á þeim brjefum þar á móti, er ganga skulu til næstu póstafgreiðslu, skal póstafgreiðslumaður ónýta frímerkin.

1872. 31. Oktbr. 10. gr. Öll brjef, blöð, peninga- og bögglasendingar, sem eru 150 rd. virði og lenda eiga í póstumdæmi brjefhirðingarstaðarins, skal senda brjefhirðingarmanni til að skila þeim, ef meðtökumenn ekki hafa gjört aðra ráðstöfun.

þegar sending, er meira verði nemur en 150 rd., liggur hjá póstafgreiðslumanni til afhendingar mót kvittun, skal tilvísunar-brjefið, eða, ef það er ekki til, póstvísbending frá pósthúsinu senda á brjefhirðingarstaðinn með fyrsta pósti til að afhendast meðtökumanni.

11. gr. Brjefhirðingarmaður er ekki skyldur til að láta bera meðtökumönnum sendingarnar, en á þó, sem fremst er unnt, fyrir samkomulag við sambúa og nágranna að reyna til að koma þeim til skila bið fyrsta. þegar tækifæri býðst, á hann að reyna að koma því til leiðar, að nábýlin og næstliggjandi sóknir taki sig saman um upp á sameiginlegan reikning að halda sendimenn til að koma sendingum frá og til brjefhirðingarstaðarins.

Brjefhirðingarmaður skal skýra pósthúsi því, er hann stendur í sambandi við, frá, til hverra bæja, staða o. sv. frv. hann geti komið póstsendingunum.

12. gr. Fyrir sendingar þær, sem brjefhirðingarmaður skilar meðtökumönnum, skal hann heimta burðargjald það, sem ritað er á brjef eða tilvísunarbrjef í skildingum, og stendur hann pósthúsinu skil á þessum peningum, nema þegar eins stendur á og sagt er í 14. gr.

Alla póstlista, sem brjefhirðingarstaður meðtekur og hefir meðhöndlað, skal senda með fyrsta pósti til póstafgreiðslunnar á — — — — — — —, og skal í póstlistanum til hennar greina, hvað margir slíkir póstlistar fylgi, og hvað mikill burðareyrir eptir þeim standi í skuld, sem þá verður að gjöra grein fyrir með næsta pósti.

13. gr. Ábyrgðarbrjef og peninga- og bögglasendingar má brjefhirðingarmaður ekki láta frá sjer nema

móti kvittun meðtöknmanns sjálfs, eðnr þess, er hefir 1872.
í höndum tilhlýðilegt umboð hans. Brjefhirðingarmaður 31. Oktbr.
ábyrgist, að undirskriptin á kvittuninni sje rjett. Kvittanirnar, sem brjefhirðingarmaður fær útfylltar frá pósthúsinum jafnhliða sendingunnm, skal senda pósthúsinu aptur, þegar afhending hefir átt sjer stað.

14. gr. Þær póstsendingar, sem brjefhirðingarmaður ekki getur komið til skila, skal hann sem fyrst endursenda pósthúsinu, sem sendi honum þær. Á signetsflöt sendingarinnar eða tilvísunarbrjefsins skal hann rita ástæðuna til þess að hún ekki gat komizt til skila.

15. gr. Brjefhirðingarmaður verður að sjá fyrir því, að hann ávallt hafi nóg af frímerkjum. Hjá þeirri póstafgreiðslu, sem yfir brjefhirðingarmann er boðin, getnr hann móti kvittun fengið frímerki að láni allt að þeirri upphæð, er árslaun hans nema.

16. gr. Þá npphæð, er brjefhirðingarmaður eptir póstlistanum á að svara, skal hann senda hlutaðeigandi póstafgreiðslu með sama pósti til baka. Burðareyrir fyrir þær póstsendingar, sem brjefhirðingarmaður ekki getur komið til skila, fráskrifast af póstafgreiðslumanni í póstlistanum, þegar þær verða endursendar.

17. gr. Brjefhirðingarmaður ábyrgist þau brjef, peninga- og bögglasendingar, samt blöð, er honum er trúað fyrir. Þetta skal geymt á óhultnm stað, og má ekki liggja til sýnis óviðkomandi mönnum, eins og það eigi heldur er leyft, að móttakendur sjálfir leiti upp póstsendingar þær, sem til þeirra eru. Það er bannað brjefhirðingarmanni, að gefa nokkrum óviðkomandi manni vitneskju um, frá hverjum eða til hvers sendingar ganga í gegnum brjefhirðingarstaðinn. Lyklar og eyðublöð, sem brjefhirðingarmanni verða fengin, mega eigi koma í óviðkomandi manna hendur.

18. gr. Frá því pósthúsi, er brjefhirðingarstaður er lagður undir, meðtekur brjefhirðingarmaður:

1872. a. móttöku- og kvittunarbók;

31. Oktbr. b. metaskálar með lóðum á danska verzlunarvog frá 5 ort til 1 pd.;

c. eitt exemplar af tilsk. 26. febr. 1872 með þar til heyrandi auglýsingu 3. maí s. á, og af auglýsingu 26. sept. s. á., er hefir inni að halda ákvarðanir um sambandið milli hinna almennu dönsku og hinna sjerstaklegu íslenzku póstmála innbyrðis. Þessar reglugjörðir skulu liggja almenningi til sýnis, og óskast að brjefhirðingarmaður kynni sjer þær smátt og smátt svo sem unnt er, svo að þær geti verið honum til ítarlegri vegleiðslu.

Nefnd áhöld skal hann ábyrgjast pósthúsinu, og skal þeim skilað aptur ásamt samninginum, þegar brjefhirðingarmaður fer frá starfi sínu.

Enn fremur sendast brjefhirðingarmanni nauðsynlegar byrgðir af eyðublöðum undir póstlista, og viðurkenningar fyrir póstsendingar, er hann tekur við, og skal hann beiðast nýrra eyðublaða hjá póstafgreiðslunni þegar þau þrýtur.

19. gr. Brjefhirðingarmaður er ekki skyldur til að láta pósti gistingu, góðgjörðir eða heygjöf handa hestum hans í tje, nema fyrir sanngjarna borgun.

Samkvæmt tilskipun um póstmál á Íslandi 26. febr. 1872, 17. gr. og umboði lögstjórnarinnar af 14. ág. þ. á.

Íslands stiptamt, Reykjavík, 31. oktbr. 1872.

5. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **den ved Frdg. 10. Aug. 1868 foreskrevne Afgift til den islandske Lægefond.** Khavn den 5. Novbr. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 983. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 524—26.

I behgl. Skrivelse af 6. Juli d. A. have Hr. Stiftamtm. og D. Höjærv. andraget, at det ved Revisionen af de Regnskaber, som af de islandske Sysselmænd

ere blevne aflagte for Oppebörselen af den ved Frdg. 10. August 1868 foreskrevne Afgift til den islandske Lægefond, har vist sig, at medens Afgiften i nogle af Landets Jurisdiktioner, navnlig i Sönderamtet, er bleven erlagt af al den Tran, som var erholdt ikke blot af Havkalv, men ogsaa af de i Frdg.'s § 1 Litr. a nævnte Fiskearter, er den i andre Jurisdiktioner kun opkrævet af den Tran, som produceres af Havkalv, idet bemeldte Paragrafs Litr. b er blevet opfattet som alene sigtende til saadan Tran. Den sidstnævnte Fortolkning er saaledes navnlig gjort gjældende af Sysselmanden i Isafjords Syssel, der i sin Besvarelse til en i den Anledning af Stiftsövrigheden gjort Antegnelse til Regnskabet for den omspurgte Afgift af Isafjords samt den nordlige Del af Barðastrands Syssel for Aaret 1869—70 har begjært det nævnte Spörgsmaal forelagt Ministeriet til Afgjörelse. Ved nu at efterkomme dette Önske have DHrr. vel udtalt sig imod den Fortolkning, at Afgiften kun skulde kunne afkræves for Havkalvetran, da det i Frdg. af 1868 udtrykkelig hedder, at Afgiften skal erlægges »af hver Tönde Tran, som erholdes«, uden at der herfra er gjort nogen Undtagelse, men ikke desto mindre af forskjellige nærmere udviklede Grunde troet at burde anholde om Bemyndigelse til ved Decisionen af den förste Antegnelsespost til det omspurgte Regnskab samt ved Afgjörelse af lignende Spörgsmaal, der endnu maatte forefalde om Fortolkningen af Frdg. 10. Aug. 1868 § 1 Litr. b, at lade den stedfundne Opkrævning af Afgiften efter Omstændighederne passere i de Tilfælde, i hvilke det skjönnes, at Afgiftsyderne have været i god Tro, og at der ikke vil paaföres Lægefonden noget væsentligt Tab. 1872. 5. Novbr.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, forsaavidt fornödent gjöres, tjenstl. meddele, at Justitsministeriet med DHrr. er enigt i, at Forordn. af 1868 rettelig maa forstaas

1872. saaledes, at Afgiften skulde svares af al Tran, eller med andre Ord af al smeltet Lever — derimod ikke, saaledes som det synes forudsat af vedkommende Sysselmand, af den Lever, som ikke smeltes men fortæres med Fisken — og at man, uanset at Frdg. om Hospitalsafgift af Fiskefangst af 12. Febr. d. A. i den Henseende har opstillet en anden Regel, ikke kan anse sig beföjet til med Hensyn til Afgiftsforpligtelsen efter den ældre Frdg. at etablere en Afgjörelse, der ikke blot maatte anses stridende mod Loven, men tillige vilde medföre en Ulighed og Forurettelse ligeoverfor andre Ydere.

5. Novbr.

Uanset den Formening, Ministeriet saaledes har udtalt om Retsspörgsmaalet i Sagen, undlader man dog ikke at henlede DHrr.'s Opmærksomhed paa, at det turde være hensigtsmæssig ikke at være altfor nöjeseende ved Efterberigtigelser af den manglende Afgift.

6. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **et Havnereglement for Reykjavík Kjöbstad.** Khavn den 6. Novbr. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 986. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 526—30.

Ved at fremsende en Erklæring fra Havnekommissionen og Kommunalbestyrelsen i Reykjavík over det Ministeriets Skrivelse af 18. Juli d. A. ledsagende Udkast til et Havnereglement for Reykjavík Kjöbstad, i hvilken Erklæring de nævnte Autoriteter foreslaa, at Bestemmelsen i Udkastets Post I Nr 3, 2. og 3. Led om Afgift af aabne Baade og Letterfartöjer udgaar, at Bestemmelsen i samme Nr. 1. Led betinges af, at Dæksbaadene have en Drægtighed af 10 Tons, og at det i Post IV efter Ordene: »Orlogsflag og Vimpel« tilföjes: »der ikke deltage i Fragtfarten« — har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skriv. af 23. Septbr. sidstl. indstillet, at den förste Ændring tages tilfölge, dels fordi

aabne Baade ikkun aldeles undtagelsesvis benyttes til Varefórsel melleui Byer og andre Handelssteder, og dels fordi den i Udkastet foreslaaede Afgift, som af ½ Ton, er saa ubetydelig, at den, som af Havnekommissionen fremhævet, ikke vil kunne dække de Udgifter, som ville være forbundne med Opkrævelsen, ligesom det endelig hörer til Undtagelserne, at Letterfartöjer benyttes af Skibe, som ikke have betalt Afgift efter Reglementet. Derimod har Hr. Stiftamtm. fraraadet saavel at betinge Dæksbaades Afgiftspligt af en Drægtighed af 10 Tons, hvad der formentlig savner al Grund, som at tilföje som Betingelse for Afgiftsfrihed for de Staten tilhörende Skibe, der före Orlogsflag og Vimpel, at de ikke deltage i Fragtfarten, hvilket Ændringsforslag skyldes en misforstaaet Frygt for, at Postdampskibet, naar det, som nu, ejes af Staten, og föres af en Officer af Flaaden, skulde kunne nyde godt af hin Bestemmelse i Post IV. 1872. 6. Novbr.

Da Justitsministeriet i den omhandlede Henseende har kunnet tiltræde de antydede af Hr. Stiftamtm. gjorte Bemærkninger, har man under D. D. approberet et Havnereglement for Reykjavík Kjöbstad, som ganske stemmer med det med Skriv. herfra af 18. Juni d. A. fremsendte Udkast med Undtagelse af, at sammes I Nr. 3, 2. og 3. Stykke ere udeladte. Idet bemeldte Udkast hoslagt medfölger, skulde man have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl. at ville foranstalte samme udfærdiget paa samme Maade som de tidligere Havnetaxter for Reykjavík Kjöbstad.

Havnereglement
for Reykjavík Kjöbstad.
(Anordnet af Justitsministeriet den 6. Novbr. 1872.)

I. Havnepenge:

1. Af alle Fartöjer, som ere ansatte til Drægtighed, betales, hvad enten Fartöjet er bestuvet

1872.
6. Novbr.

med Gods, tomt eller ballastet, af den fulde Drægtighed pr. Ton saavel ved Ind- som Udgaaende:

a. Af alle indenbys Fartöjer, som efter behörige Adkomstdokumenter tilhöre Mænd, der ere bosatte i Reykjavík og ikke tillige andetsteds holde Dug og Disk . . . . . $1^1/_2$ Sk.
b. Af udenbys, indenrigske eller fremmede Fartöjer . . . . $2^1/_2$ Sk.

2. Naar Fartöjet enten losser eller lader Gods ved Havnen, betales foruden den under 1 bestemte Afgift, endvidere af den fulde Drægtighed, hvadenten Fartöjerne ere indenbys eller udenbys, indenrigske eller fremmede, pr. Ton . $5^1/_2$ Sk.

   Naar samme Skib flere Gange i et Aar anlöber Havnen, erlægges de i Nr. 1 og 2 nævnte Afgifter ikkun med deres fulde Belöb den förste Gang i det paagjældende Aar, hvorimod der for de övrige Gange kun erlægges $^3/_4$ af disse Afgifter.

3. Af indenbys Dæksbaade, der ikke ere ansatte til Drægtighed, betales Afgiften efter Nr. 1 som af 4 Tons og af udenbys Dæksbaade som af 8 Tons.

4. Af udenbys og fremmede Fartöjer, som i Tidsrummet fra 15. Marts til 14. December, begge disse Dage iberegnede, have henligget over 6 Uger, Ankomst- og Afgangsdagene iberegnede, betales $^1/_{84}$ af den i Nr. 1 foreskrevne Afgift for hver Dag, hvori de have henligget over de förste 6 Uger, hvorimod der for Tidsrummet fra 15. Decbr. til 14. Marts, begge Dage iberegnede, Intet betales for den Tid, hvori Fartöjerne henligge over 6 Uger. Indkommer et Fartöj förend den 14. Decbr. og udgaar efter den 14. Marts, sammenlægges Tiden för og

Tiden efter disse Dage, for at afgjöre, hvorvidt Henliggen over 6 Uger har fundet Sted. 1872. 6. Novbr.

Samtlige de under I anförte Afgifter erlægges, naar Fartöjerne ankre indenfor de Öer, som danne Havnen.

Afgifterne erlægges ogsaa af Fartöjer, som paa Grund af Modvind, Uveir eller deslige söge Havn.

II. For de to ved Indseilingen til Havnen anbragte Lanterner betales af dem, som begjære dem tændte:

For de förste 14 Nætter, Lanternerne brænde, pr. Nat 64 Sk.

— næste 14 — — — 48 Sk.

Derefter for hver Nat — — 32 Sk.

Denne Betaling erlægges, hvadenten det Skib, for hvilket Belysningen er begjært, ankommer til Havnen eller ikke.

Lanternerne holdes kun tændte efter Begjæring til Havnekommissionen.

III. Foruden de anförte Afgifter betales endvidere:

1. Oplægningspenge: Saavel af indenbys som udenbys, indenrigske og fremmede Fartöjer, som oplægges paa Stranden eller Banken for at renses eller underkastes Reparation, betales daglig pr. Ton . . . . 1 Sk.

2. Ballastpenge: Saavel af indenbys som udenbys, indenrigske og fremmede Fartöjer betales, naar de indtage eller udtage Ballast paa Byens Grund, af Fartöjets fulde Drægtighed pr. Ton . . . . 1 Sk.

IV. Alle Staten tilhörende Skibe, der före Orlogsflag og Vimpel, saavelsom, under samme Betingelse, fremmede Orlogsskibe ere fritagne for Havneafgift.

Alle, danske Undersaatter tilhörende Skibe, som gaa paa Fiskeri under Islands Kyster, og som hverken losse eller lade andre Produkter end

1872. 6. Novbr. dem, som höre til deres Fangst eller Fiskeriets Drift, ere fritagne for Havneafgift.

Naar et Skib indkommer formedelst Söskade, og alene udförer den hele indbragte Ladning, hvad enten denne har været oplosset eller den er forbleven i Skibet, er det fritaget for Havneafgift.

V. Den paa Rheden udlagte Böje kan benyttes til Fortöining af Skibe uden andet Vederlag end de under I bestemte Afgifter.

I Tilfælde af, at flere Skibe samtidig önske at ligge ved Böjen, tilkommer det Havnekommissionen at bestemme, hvilket Skib der bör tilstedes Adgang til samme. Ligger et Skib over en Uge ved Böjen, kan Havnekommissionen tilstede et andet Skib Adgang, hvis den finder Grund dertil. Skibe under 40 Tons maa ikke ligge ved Böjen, naar större Skibe önske at lægge til ved den.

VI. Ballast maa ikke tages paa Byens Grund undtagen paa de Steder, som Politimesteren dertil anviser. Udkastning af Ballast maa ikke finde Sted paa Havnen.

Nærværende Reglement træder i Kraft den 1. Januar 1873 og bliver at undergive en Revision inden Udgangen af Aaret 1877.

7. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **forskjellige Foranstaltninger til Ordningen af den indenlandske Statsgjæld.** Khavn den 7. Novbr. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 1004. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 534—37; Ministerialtidende for Danmark 1872 B, S. 708—9 med Noten.

Efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtm.'s behgl. Erklæring af 29. April f. A. ang. Spörgsmaalet om Udvidelse til Island af de i de senere Aar for de övrige Dele af Riget trufne Foranstaltninger til Ordningen af

den indenlandske Statsgjæld tilstillede man Finansministeriet saavel Deres som de fra de tvende andre islandske Amtmænd indhentede Erklæringer over Sagen, idet man fremhævede Vanskelighederne ved at træffe den omhandlede Ordning for Islands Vedkommende, medmindre der kunde meddeles en Autoritet sammesteds og da navnlig Landfogden Bemyndigelse til at före en Underafdeling af Indskrivningsbogen. I Gjensvar herpaa erklærede Finansministeriet sig villigt til at indrömme Islænderne adskillige nærmere betegnede Lempelser i Afbenyttelsen af Indskrivningsinstitutet og med Hensyn til Obligationers Ombytning, men kunde derimod ikke gaa ind paa at overlade nogen lokal Autoritet at före en Afdeling af Indskrivningsbogen, og da Justitsministeriet fremdeles maatte anse dette for en Betingelse for Önskeligheden af en tvungen Indförelse af den nye Ordning, har Finansministeriet derefter opgivet Tanken herom. Samtidig hermed har bemeldte Ministerium imidlertid, for at fremme Tilböjeligheden til frivillig at slutte sig til de her i den omhandlede Henseende trufne Foranstaltninger, indrömmet Islænderne i det Væsentlige de samme Lettelser, som vare paatænkte i Tilfælde af en tvungen Indförelse af hin Ordning. Finansministeriet har saaledes tilladt, at Renterne af Indskrivningsbeviser, som Islændere maatte begjære sig meddelte for uopsigelige Statsobligationer og med Hensyn til hvilke de frivillig underkaste sig de i bemeldte Ministeriums Bekjendtgj. af 20. Septbr. 1859[1]) fastsatte Regler, skulle kunne hæves ved Islands Jordebogskasse, uden Forevisning af Indskrivningsbeviserne, forsaavidt disse lyde paa offentlige Stiftelser eller Indretninger (Litr. C.) eller ere meddelte for Obligationer, der ere stillede til Sikkerhed for Oppebörseler af Statens eller andre under offentligt Tilsyn staaende Pengemidler (Litr. E.), men

1872. 7. Novbr.

[1]) jfr. Lovsaml. f. Island XVII. S. 657—61.

1872. 7. Novbr. imod Fremlæggelsen af de private Indskrivningsbeviser (Litr. D. og F.) ved Jordebogskassen til Renteafskrivning, med mindre det af en Övrighedsperson er attesteret, at Afskrivningen er foretagen af ham eller i hans Nærværelse. I Forbindelse hermed har Finansministeriet udtalt, at det af Landfogden strængt maa paases, at Kvitteringerne for Renterne af Indskrivningsbeviserne af alle Slags ere meddelte af de rette Personer, til hvilke det af Finansministeriet er opgivet at Udbetalingen skal finde Sted, saaledes at ingen Undtagelse herfra kan tilstedes, om endog Rigtigheden af en indtraadt Forandring maatte blive godtgjort for Landfogden, hvorimod Vedkommende bliver at henvise til Finansministeriet og ved Forandring af Ejer dertil have at indlevere Indskrivningsbeviserne med fornödne Bevisligheder og i Tilfælde af Overdragelser med en behörig attesteret Fuldmagt for den, der i Ministeriet paa deres Vegne skal underskrive i Indskrivningsbogen.

Fremdeles har Finansministeriet indrömmet, at Forsendelser af ældre Statsforskrivninger eller Koupons-Obligationer til Indskrivning, og Forsendelser af ældre Statsforskrivninger uden Koupons til Ombytning kan ske ved disses Indlevering til Landfogderiet, saaledes at Ombytningerne og Risikoen ved Forsendelsen mellem Jordebogskassen og Finanshovedkassen bæres af Statskassen. Derimod vil Jordebogskassens Medvirkning være udelukket med Hensyn til Uddragninger af Indskrivningsbogen, da Ejerne selv eller ved behörig legitimerede Befuldmægtigede skulle give Möde i Finansministeriet for at meddele de fornödne Underskrifter i Indskrivningsbogen, og modtage de Koupons-Obligationer, der begjæres uddragne. Det samme gjælder om Pantsætning og om Ophævelse af Pantsætning af Indskrivningsbeviser, men naar disse ellers blive at indsende for at forsynes med Statsgjældsdirektörens Paategning og derefter at tilbagelevere, eller

naar de indsendes for at ombyttes med nye Indskrivningsbeviser, vil Forsendelse paa foranförte Maade knnne ske gjennem Landfogden for Statskassens Regning. Med Hensyn til Modtagelsen og Udleveringen ved Landfogderiet har Finansministeriet derhos udtalt, at den samme Fremgangsmaade kan anvendes som i sin Tid — jfr. Skrivelse herfra til Stiftamtet af 18. Aug. 1870[1]) — blev tilladt med Hensyn til Modtagelsen af Koupons-Obligationer til Forsyning med nye Renteanvisninger og disses Tilbagelevering. 1872. 7. Novbr.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. Foranstaaende til behgl, Efterretning og Bekjendtgjörelse for Landfogden samt videre föjende Foranstaltning, sknlde man, — næst endnu at bemærke, at Finansministeriet har paatænkt i Forbindelse med Rentebetalingen ved Islands Jordebogskasse til 11. Juni 1873 at lade uddele til hver Ihændehaver af uopsigelige, ikke med Koupons forsynede Obligationer i Island en saavel i det islandske som i det danske Sprog trykt Henstilling til de Vedkommende, om de frivillig ville indlevere deres Obligationer til Optagelse i Indskrivningsbogen eller til Ombytning med Konpons-Obligationer, — ifölge bemeldte Ministerinms Begjæring ikke undlade lige tjenstl. at henstille til Dem at foranledige Belöbet af de kgl. Obligationer, som maatte tilhöre de nnder Deres Bestyrelse staaende Kasser, Fonds og Stiftelser optagne i Finansministeriets Indskrivningsböger, samt virke hen til, at det samme efterhaanden sker med Hensyn til saadanne indenfor Deres Omraade liggende Stiftelser, der ikke staa under Deres umiddelbare Bestyrelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Dobbeltspaths-** 7. Novbr.

[1]) Lovsaml. f. Isl. XX, S. 573—75.

1872. 7. Novbr. **minen i Helgastaðafjall.** Khavn den 7. November 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 994. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 532—33.

Ved at fremsende et Andragende, hvori den nuværende Forpagter af Dobbeltspathsminen i Helgastaðafjall, Kjöbmand C. D. Tulinius paa Eskifjord, anholder om at faa Forpagtningen af den det Offentlige tilhörende $^1/_4$ af bemeldte Mine fornyet paa 5 Aar, in subsidium paa 1 Aar, fra 1. Januar 1873 at regne, for den samme Afgift han nu svarer, nemlig 100 Rd. om Aaret, har Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 4. Septbr. sidstl., i Henhold til en Erklæring fra vedkommende Godsadministrator om at Tullinius efter hans Skjön har behandlet Minen forsvarligt, samt næst at bemærke, at det vil være vanskeligt at foreskrive ham, der indtil Udgangen af 1877 har forpagtet de andre $^3/_4$ af Minen, bestemte Forholdsregler med Hensyn til Afbenyttelsen, og at Betryggelsen i saa Henseende væsentlig maa söges i hans Familieforhold til Ejeren af disse $^3/_4$, Pastor Th. Erlendsson, — anbefalet Andragendet til Bevilgelse.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da Professor Johnstrup, der, som Hr. Amtm. bekjendt, f. A. undersögte Minen, som det af hans i Gjenpart vedlagte Indberetning fremgaar, har udtalt den Formening, at den hidtil fulgte Fremgangsmaade ved Minens Benyttelse vil före til dens Ödelæggelse, og at det derfor vil være nödvendigt at forbyde Medejeren at foretage nogen Brydning i samme i et længere Tidsrum, maa Ministeriet anse det for utilraadeligt at forny deu den 31. Decbr. d. A. udlöbende Forpagtningskontrakt med Kjöbmand Tulinius. Da der imidlertid turde være Grund til at befrygte, at Tulinius, der paany har forpagtet de $^3/_4$ af Minen for et Tidsrum af 5 Aar, trods Nægtelsen af Fornyelsen af Forpagtningskontrakten for den Del af Minen, som

tilhörer det Offentlige, kunde anse sig berettiget til at exploitere Minen, uagtet Fællesskabet mellem det Offentlige og Pastor Th. Erlendsson er pro partibns indivisis, og altsaa af den Beskaffenhed, at ingen af Samejerne besidder nogen fysisk paaviselig Del i Minen, hvor han uden Overenskomt med Medejeren kan foretage Brydning med Ret til for sig alene at beholde Udbyttet, skulde man tjenstl. anmode Hr. Amtm. om behgl. at ville lade nedlægge retligt Forbud saavel hos Pastor Erlendsson som hos Kjöbmand Tulinius mod enhversomhelst Benyttelse af Minen, indtil der ved Overenskomst mellem Medejerne er vedtaget en mere rationel Driftsmaade. I Forbindelse hermed skulde man lige tjenstl. anmode Dem om at indlede Forhandling med Pastor Erlendsson om Minens fremtidige Bearbeidelse i Overensstemmelse med de af Professor Johnstrup angivne Grundtræk, ligesom man fremdeles skulde henstille til Dem ved passende given Leilighed at söge at komme til Kundskab om, hvorvidt og eventuelt paa hvilken Betingelse Pastor Erlendsson maatte være villig til at gaa ind paa en Oplösning af det med Hensyn til Minen bestaaende Sameje. 1872. 7. Novbr.

Idet man endelig skulde have Dem anmodet om at paalægge vedkommende Sysselmand at före Tilsyn med, at der ikke foretages nogen ulovlig Brydning hverken af Indfödte eller Fremmede, ligesom ogsaa efter den af Prof. Johstrup givne Anvisning foranstalte, at Minen tildækkes ved Paafyldning af Grus, imödeser man en behgl. Indberetning om de Foranstaltninger, som De i ommeldte Henseende træffer.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Opkrævningen af Afgiften af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn den 7. Novbr. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 998. 7. Novbr.

1872. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 533—34; Ministerial-
7. Novbr. tidende for Danmark 1872 A, S. 274.

Med Hensyn til at Sysselmanden i Arnes Syssel, Kancelliraad Th. Johnsen, har andraget paa, at forhenværende Sysselmand Th. Guðmundsson, der er bosiddende i Nærheden af Handelsstedet Eyrarbakki, medens Sysselmandens Bolig er beliggende i flere Timers Afstand derfra, maa af Amtet konstitueres til paa Sysselmandens Vegne at före Tilsyn med Oppebörselen af den i Frdg. 26. Febr. d. A. omhandlede Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer, og at der i Analogi af Plak. 28. Decbr. 1836 herfor maa tilstaas ham Halvdelen af det Gebyr, som i Frdg. af 26. Febr. d. A. er tillagt Sysselmanden, uden at der dog herved sker nogen Afkortning i det for Sysselmanden bestemte Gebyr af 2 pCt. af den oppebaarne Afgift — har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skriv. af 13. Sept. sidstl. henstillet til Ministeriets Afgjörelse:

1. om Oppebörselen af bemeldte Afgift i Lighed med det i Plak. af 28. Decbr. 1836 § 9 ommeldte Tilsyn med Skibspapirer maa, i Tilfælde af at Politimesteren ikke er bosat i et Handelssted eller i Nærheden af samme, overdrages til en der boende paalidelig og upartisk samt af vedkommende Amtmand dertil autoriseret Mand, eller eventuelt

2. om Politimesteren er berettiget til at bemyndige en saadan til Skibspapirers Paategning af Amtet autoriseret Mand til paa sit Ansvar at udföre de med den omspurgte Afgifts Oppebörsel forbundne Forretninger.

Foranlediget heraf undlader man ikke til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at det maa være vedkommende Politimesters egen Sag at sörge for, at i Tilfælde af, at han selv har Forfald, en af ham dertil befuldmægtiget Mand kan paa hans Ansvar og Bekostning opkræve den omhandlede Afgift og udföre de dermed i Forbindelse staaende

Forretninger, og at der Intet er til Hinder for, at den antydede Fuldmagt paa de nysnævnte Vilkaar meddeles den Mand, som i Henhold til Plak. 28. Dec. 1836 § 9 maatte af Amtet være autoriseret til at paategne Skibspapirerne. 1872. 7. Novbr.

Kundgjörelse om nye 20 Rigsdalersedler, som af Nationalbanken sættes i Omlöb. Khavn den 11. November 1872. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1872 S. 498; Algreen-Ussings Lovsamling 1872, S. 535. 11. Novbr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: at det for Os er andraget, hvorledes Nationalbanken i Kjöbenhavn önsker at sætte i Omlöb 20 Rigsdalersedler med en fra Forskrifterne i Bekjendtgj. af 3. Decbr. 1850 noget afvigende Indretning, hvortil Vor allerh. Bemyndigelse er ansögt.

I den Anledning have Vi beslnttet og befale herved:

Nationalbanken i Kjöbenhavn skal være bemyndiget til med Hensyn til de 20 Rigsdalersedler, som den fremtidig sætter i Omlöb, at foretage fölgende Forandringer i den ved Bekjendtgj. af 3. Decbr. 1850 foreskrevne Indretning af disse Sedler, nemlig:

1. at de tvende saakaldte törre Stempler bortfalde, og
2. at Paategning paa Bagsiden om Notering, Registrering og Kontranotering udelades.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 11. Novbr. 1872.

Reglement for **Udförelse af Bekjendtgjörelsen af 26. Septbr. 1872** om det gjensidige Forhold mellem **det almindelige danske** og det **særlige is-** 24. Novbr.

1872. landske Postvæsen. Khavn d. 6. og Rvík d. 24.
24. Novbr. Novbr. 1872. (Udstedt i Henhold til Bekgj. 26. Sept. 1872 § 18 af Generalpostdirekt. i Khavn og Stiftamtm over Island.)

§ 1. Mellem de danske og islandske Posthuse skulle indtil videre fölgende Karter udvexles saavel for Brevposten som Pakkeposten:

Mellem Kjöbenhavn og Reykjavík,
— — » Vestmannöerne
samt — — » Djupavog,

forsaavidt sidstnævnte Sted anlöbes af Dampskibet.

Endvidere skulle Brevkarter udvexles, naar private Skibe benyttes til Forsendelse af Brevpostsager mellem de Steder, hvorfra og hvortil vedkommende Skib afgaar.

§ 2. Afsendere af Postforsendelser kunne forlange Löbeseddel udfærdiget om saadanne Forsendelser, for hvilke der er overtaget Garanti, naar det antages, at de ikke ere komne vedkommende Adressat ihænde.

Den Porto, som af den Reklamerende skal erlægges ved Afsendelsen af Löbesedlen, skal være lig Portoen for et enkelt almindeligt Brev.

Viser det sig, at Reklamationen er foranlediget ved Postvæsenets Forseelse, betales Portoen tilbage. Tilbagesendelsen af Löbesedler sker i alle Tilfælde portofrit som Postsag.

§ 3. Med Hensyn til de formedelst Forandring af Adressatens Opholdssted eftersendende Brevpostgjenstande vedtages fölgende Regler:

a) finder Eftersendelsen Sted indenfor det Postomomraade, til hvilket Brevet oprindeligt var bestemt, lægges der ikke nogen Porto til paa Grund af Eftersendelsen;
b) ej heller opkræves nogen Tillægsporto paa Grund af Eftersendelsen, naar denne finder Sted fra det ene Postomraade til det andet;
c) Udlæg (fremmed Porto) tiltaxeres videre ved Eftersendelsen.

§ 4. De nrigtigt spederede Brevpostforsendelser 1872.
blive, naar gjörlig, nden Ophold at befordre til det 24. Novbr.
rette Bestemmelsessted, hvor kun den Porto er at opkræve, som vilde være udkommet ved en rigtig Spedition.

§ 5. Brevpostforsendelser, som paa Bestemmelsesstedet af en eller anden Grnnd ikke kunne komme Adressaten tilhænde, sknlle gjensidigt tilbagesendes, naar det maa anses for givet, at de ikke kunne besörges.

Aarsagen til Ikkebesörgelsen maa angives paa Brevet.

Er Lnkket beskadiget, modtages Retnrbrevene ikke, med Undtagelse af saadanne, som feilagtigt ere blevne afleverede til og aabnede af en Adressat med samme Navn.

Ved poste restante adresserede Gjenstande finder Tilbagesendelsen först Sted efter 3 Maaneders Forlöb fra den Dag at regne, paa hvilket Brevet ankom.

Ved Tilbagesendelse af nbesörgede Brevpostforsendelser beregnes ikke nogen særskilt Returporto for disse. Have de ved Hensendelsen været frankerede, saa fölger Tilbagesendelsen uden Beregning af noget Udlæg. Vare de derimod ved Hensendelsen ikke frankerede, saa ansættes de ved Tilbagesendelsen kun i den Porto, hvortil de ved Hensendelsen vare ndtaxerede.

§ 6. De i Skibsbrevkasserne forefundne Brevpostforsendelser ere underkastede de i Bekjendtgjörelsen fastsatte Portotaxter.

De eventuelt paa saadanne Breve anbragte danske, henholdsvis islandske Frimærker tilintetgjöres af Posthuset paa Skibets Ankomststed og tages i Betragtning ved Undersögelsen om og hvorvidt der skal opkræves nogen Porto for Brevet.

§ 7. De specielle Betingelser for Overleveringen af Brevpostforsendelser, hvilke overensstemmende med

1872. § 20 i Bekjendtgjörelsen befordres i Transit gjennem
24. Novbr. det danske Postomraade, indeholdes i vedlagte Tabel.

§ 8. Udvexlingen af Postanvisninger mellem det danske og islandske Postomraade skal kun finde Sted ved Mellemkomst af Brevpostkontoret i Kjöbenhavn og Postkontoret i Reykjavík paa fölgende Maade.

De nævnte Postkontorer udfærdige Fortegnelser efter vedlagte Formular, der forsynes foroven med fortlöbende Nr.

Postanvisningerne, der skulle udstedes paa Blanketter, efter vedlagte Formular, pakkes sammen med Fortegnelsen i ét Bundt og lægges ved de anbefalede Breve, som fölge med Kartet. Paa Bestemmelsesstedet fölger derefter Udbetalingen af Belöbet.

§ 9. De Pakkepostsager, der tilbagesendes som ubesörgede eller eftersendes paa Grund af Adressatens forandrede Opholdssted, behandles og taxeres som om de paany vare indleverede paa Posten paa det Sted, hvorfra Tilbage- eller Eftersendelsen sker.

Forinden en ubesörget Forsendelse sendes tilbage til Afsendelsesstedet, skal Posthuset paa Ankomststedet udfærdige en Meddelelse om Ikkebesörgelsen til det Posthus, fra hvilken Forsendelsen er indlöben, og nöje betegne denne samt Afsenderen, forsaavidt dennes Navn eller Firmastempel findes angivet paa Adressebrevet. Posthuset paa Afgangsstedet har derpaa uopholdeligt at gjöre Forespörgsel hos Afsenderen om Forsendelsen skal sendes tilbage eller hvorledes der skal forholdes med samme. En lignende Fremgangsmaade vil være at iagttage med Hensyn til uindlöste poste restante Forsendelser.

Posthuset paa Bestemmelsesstedet har at iagttage, at der i rette Tid gjöres Skridt til at bortsælge de ubesörgede Forsendelser, hvis Indhold let er udsat for at fordærves.

Er det ved Salget Indkomne ikke tilstrækkeligt til at dække de paalöbne Omkostninger, bæres Tabet for det ikke erholdte Belöb af det vedkommende Postvæsen. 1872. 24. Novbr.

Önskes en Forsendelse befordret fuldstændig frankeret fra Island over Danmark til et fremmed Land, og er Posthuset paa Afgangsstedet ikke istand til forud at beregne den hele Franko til Bestemmelsesstedet, medgives Forsendelsen en avis-(Frankoseddel), i hvilken Afsenderen skriftlig forpligter sig til at betale det fulde Frankobelöb. I denne Frankoseddel vil Belöbet af Omkostningerne derefter blive anfört af Pakkepostkontoret i Kjöbenhavn og ved Tilbagesendelsen af Frankosedlen tiltaxeret Postkontoret i Reykjavík som Udlæg. For Frankosedlens Befordring erlægges ikke nogen Porto.

§ 10. Alle fra begge Postomraader afgaaende Breve og Adressebreve skulle paa Forsiden paatrykkes Afgangs-Posthusets Stempel og Datum.

De utilstrækkeligt frigjorte Breve osv. paatrykkes med et Stempel »utilstrækkeligt frankeret«.

De anbefalede Forsendelser paatrykkes Stemplet »anbefalet« (»rekommanderet«).

De fra Island over Danmark til fremmede Lande bestemte Gjenstande, som maatte være fuldstændigt frankerede, paatrykkes Stemplet »franko«.

§ 11. Til Brevkarter benyttes de vedlagte Skemata.

Indförelsen sker overensstemmende med de deri angivne Afdelinger.

For de ufrankerede Brevpostsager, der ankomme fra fremmede Lande og blive befordrede i Transit gjennem Danmark, skal Belöbet af den fremmede Porto og den fælles dansk-islandske Porto, der er at udtaxere til det islandske Postkontor, ansættes i store tydelige Tal med Rødkridt tværsover Brevets Adresseside i én Sum.

1872. 24. Novbr. Paa samme Maade skal ogsaa Portoen noteres paa de mellem Danmark og Island forsendte ufrankerede Breve.

For de fra Island til fremmede Lande bestemte frankerede Brevpostsager, som skulle befordres i Transit gjennem Danmark, skal Belöbet af den fremmede Franko og den fælles dansk-islandske Franko ansættes i smaa röde Tal i nederste venstre Hjörne af Brevets Adresseside i én Sum.

De til fremmede Lande bestemte ufrankerede Breve og de fra fremmede Lande ankomne frankerede Breve gives ingen Paategning om Porto- eller Frankobelöbet.

De for eftersendte Breve muligt tiltaxerede og for ubesörgede Gjenstande muligt tilbageregnede Portobelöb ere at anföre i store tydelige Tal med Rödkridt tværsover Brevets Adresseside.

Alle enkelt Vægt overskridende Brevpostforsendelser betegnes af Udvexlings-Postkontoret i det venstre överste Hjörne af Adressesiden med et blaat Tal, som angiver, hvormange enkelte Portosatser, der ved Brevets Overlevering er at tage i Beregning.

De anbefalede Gjenstande indföres med Navn og Bestemmelsessted i Brevkartet.

Har Afsenderen forlangt Modtagelsesbevis fra Adressaten, anföres saadant med Bemærkningen: »Recepisse«.

Brevkarterne afsendes kun i enkelt Udfærdigelse.

Forefindes ingen Gjenstande til Afsendelse, afsendes et tomt Karte (Intetkarte).

Af Indförslerne i Rubrikerne tages en Kopi.

Tal-Indförslerne i Rubrikerne skulle indföres i et Afgangsregister efter vedlagte Formular.

Ved Dannelsen af Brevpakkerne lægges i særskilte Bundter eller Afdelinger:

a) de anbefalede Forsendelser, Postanvisninger, Löbesedler, Postsager osv.;

b) de dansk-islandske Breve;

c) Transit-Korrespondencen; 1872.

d) Korsbaand og Vareprøver; 24. Novbr.

e) urigtigt spederede, eftersendte og tilbagesendte Breve.

Det först omtalte Bundt pakkes i Pakpapir og forsegles. I dette lægges Kartet og betegnes Bundtet »anbefalet«.

Ved alle andre Bundter er en Omsnöring uden Indpakning i Papir tilstrækkelig.

Samtlige Bundter lægges i en Brevpose, betegnet med Afgangs- og Bestemmelsesstedets Navn, der forsegles med Postseglet.

§ 12. Til de gjensidige Pakkepostkarteringer skulle benyttes Pakkepostkarter efter vedlagte Formular.

Alle til Pakkeposten henhörende Gjenstande skulle indföres enkeltvis med Adresse, Afgangs- og Bestemmelsessted, Gjenstand og Mærke samt Vægten; ved Værdisager anföres endvidere den angivne Værdi. De trykte Rubriker paa Skemaet udfyldes overensstemmende med sammes Overskrift.

Portoen noteres paa Pengebrevene eller de til Pakkepostsagerne hörende Adressebreve paa samme Maade som ved Brevposten.

Penge- og Adressebreve bindes sammen med Kartet i ét Bundt, som tilligemed de mindre Pengepakker og Pakker af ringe Omfang pakkes enten i en Pakkepostpose, der forsynes med 2 Postsegl, eller i en Lade, der aflukkes, og desuden forsynes med Hængelaas. Pakrekvisitet maa være forsynet med Afgangs- og Bestemmelsesstedets Navne. Haves ingen Gjenstande til Forsendelse, udfærdiges et Intetkarte.

Pakkepostkarterne udfærdiges ligesom Brevkarterne kun i ét Exemplar. En Kopi af Kartet beholdes tilbage. Talindförslerne optages i et Afgangsregister efter vedlagte Formular.

§ 13. Over de med Postdampskibet afsendende Brevposer, Lader, löse Pakker, Penge og Værdisager

1872. udfærdiges til ethvert af Skibets Bestemmelsessteder
24. Novbr. en Styksedde in duplo efter vedlagte Formular, af hvilke det ene Exemplar skal fölge med Skibet, og det andet leveres kvitteret tilbage. Efter disse Styksedler finder Overleveringen Sted, saaledes at den modtagende Part overbeviser sig om den fuldstændige gode Beskaffenhed af de overleverede Gjenstande, navnligen om at Seglene paa Poserne ere ubeskadigede, hvorefter Kvittering gives paa det ene Exemplar af Styksedlen. Med den fuldbragte Overlevering gaar Ansvaret over paa den modtagende Part. Paa samme Maade finder Overleveringen Sted i omvendt Retning fra Skibet til den, der paa Postvæsenets Vegne modtager Posten.

I Reykjavík skal Posten af Skibet indtil videre besörges bragt til og hentet fra Posthuset.

I Tilfælde af Mangel eller Beskadigelse af en Gjenstand maa den faktiske Tilstand strax godtgjöres, eventuelt ved en derover optagen Protokol, og det afsendende Posthus med omgaaende Post under Anbefaling ved Tilbagemeldelse være at underrette derom, hvorhos en Afskrift af den muligt optagne Protokol vedlægges.

Aabningen af Pakkeposten og Bundtet med anbefalede Breve, ligesom ogsaa Konstateringen af Indholdet, maa saavidt muligt ske vidnefast.

Undlades Iagttagelsen af disse Forskrifter, gaas der, indtil det Modsatte bevises, ud fra, at det modtagende Posthus har erholdt alle Forsendelserne overleverede i god Stand.

§ 14. De Forandringer i Karteringen, der mulig maatte foretages ved Afkarteringen, skulle ske med blaat eller rödt Blæk paa en saadan Maade, at det tidligere Indförte fremdeles kan læses. Ved Forandringen skal anföres en kort Angivelse af Grunden dertil.

Dernæst skal i ethvert Tilfælde, hvor en Forandring har fundet Sted, Tilbagemeldelse efter vedlagte

Skema afsendes under Anbefaling med omgaaende Post til det Posthus, som har udfærdiget Kartet. Ved större Afvigelser skal Tilbagemeldelsen tillige underskrives af den som Vidne ved Konstateringen tilkaldte Funktionær. Posthuset, der faar Tilbagemeldelsen, foretager — naar den anerkjendes for rigtig — den fornödne Forandring i Afgangsregistret, forsyner den med Bemærkningen »anerkjendt« samt med Datum og Navns Underskrift og sender den tilbage til det Posthus, fra hvilket den var udsendt. Dette lægger den anerkjendte Tilbagemeldelse som Bilag ved det vedkommende Karte.

1872. 24. Novbr.

§ 15. De fra Danmark indgaaede Brevkarter, Postanvisningsfortegnelser og Pakkepostkarter sendes af vedkommende islandske Posthus saavidt muligt med omgaaende Post til Revisionskontoret under Generaldecisoratet for Postvæsenets Regnskabsvæsen i Kjöbenhavn, der paa Basis af disse udfærdiger den fornödne Afregning over de gjensidige Fordringer for den fremmede Lande tilkommende Franko eller Porto, Halvdelen af Gebyrerne for Postanvisninger og den islandske Tillægsporto for Pakker, hvilken Afregning med de fornödne Bilag derefter saavidt muligt med omgaaende Post tilstilles Landshövdingen til Prövelse.

De mulige Differentser bringes til Afgjörelse i den fölgende Afregning.

§ 16. Nærværende Reglement skal træde i Kraft og være gjældende i den samme Tid som de i Bekjendtgjörelsen af 26. Septbr. 1872 indeholdte Bestemmelser.

Þýðing[1]) reglugjörðar um framkvæmdir á auglýsingunni af 26. sept. 1872 um sambandið milli hinna almennu dönsku og hinna sjerstaklegu íslenzku póstmála innbyrðis, eins og hún er útgefin af aðalpóst-

[1]) Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 537—44.

1872. stjórninni í Kaupmannahöfn og stiptamtmanninum yfir
24. Novbr. Íslandi, samkvæmt auglýsingarinnar 18. gr., þann 6. og 24. nóvbr. 1872.

1. gr. Meðal íslenzkra og danskra pósthúsa skal skiptast bæði brjefa- og sendinga-skrám á, nefnilega:

milli Kaupmannahafnar og Reykjavíkur
— — - Vestmannaeyja
— — - Djúpavogs

að því leyti gufuskipið kemur við á seinastanefndum stað.

Enn fremur skal brjefaskrám skiptast á milli þeirra staða, sem prívat skip sigla á milli, þegar brjef verða með þeim send.

2. gr. Þeir, er senda póstsendingar, geta heimtað að hleypiseðill verði út gefinn upp á þær sendingar, sem ábyrgð er á, þegar grunur er um, að þær hafi ekki komizt til skila.

Sá er hleypiseðil heimtar, svarar burðargjaldi sem fyrir einfalt brjef.

Komi það upp, að yfirsjón hjá póstafgreiðslunni hafi gefið tilefni til að hleypiseðill var heimtaður, skal burðargjaldi skilað aptur. Endursending hleypiseðla er ávalt frígeng sem póstmálefni.

3. gr. Þegar senda verður brjef á eptir meðtökumanni, af því hann hefir skipt um verustað, skulu þessar reglur gilda:

a, ef brjef er sendt á eptir meðtökumanni í það póstumdæmi, sem brjefið átti að lenda í, leggst ekki frekara burðargjald á það fyrir eptirsendingu þess;

b, eigi skal heldur frekara burðargjald krafið fyrir eptirsendingu frá einu póstumdæmi til hins;

c, útlent burðargjald leggst á brjef fyrir eptirsendingu.

4. gr. Órjett afgreidd brjef skal, þegar því verður við komið, tafarlaust afgreiða til hins rjetta ákvörðun-

arstaðar, hvar þá verður að heimta það burðargjald, sem út hefði komið með rjettri afgreiðslu. 1872. 24. Novbr.

5. gr. Brjefsendingar, sem á ákvörðunarstaðnum af einhverri ástæðu hafa ekki getað komizt til skila, skal endursenda frá báðum hliðum, þegar álita má að þeim verði ekki komið til skila.

Ástæðuna fyrir þessu skal rita á brjefið.

Sje innsigli skaddað, þarf ekki að taka við endursendu brjefi, nema svo sje, að það hafi órjettilega verið afhent manni með sama nafni og brotið upp af honum.

þegar á póstsendingum stendur: »poste restante«, skal þær ekki endursenda fyrri enn að 3 mánuðum liðnum frá því þær komu.

þegar brjef, sem ekki hafa komizt til skila, verða endursend, fellur ekkert burðargjald á þau. Hafi þau verið gjörð frígeng þar, sem þau voru send af stað, verður ekkert fyrir að borga. En hafi þau verið send af stað óborguð, kostar endursendingin það burðargjald, sem á þeim stóð við áframsendingu þeirra.

6. gr. Brjef þau, sem látin eru í brjefadósir skipanna, eru háð því burðargjaldi, sem ákveðið er í auglýsingunni (26. sept. 1872).

Frímerki þau, sem límd eru á þvílík brjef, hvort heldur dönsk eða íslenzk, skal ónýta á pósthúsinu þar, sem skip kemur, og reikna, þá er meta skal burðargjald fyrir brjefin.

7. gr. þær sjerstaklegu ákvarðanir um afhendingu brjefa, sem fara eiga gegnum hið danska póstumdæmi samkvæmt 20. gr. auglýsingarinnar, finnast í meðfylgjandi töflu.

8. gr. Póstávísunum milli hins danska og íslenzka póstumdæmis skal skiptast á einúngis milli brjefpóstskrifstofunnar í Kaupmannahöfn og póstskrifstofunnar í Reykjavík á þann hátt, er hjer segir:

Nefndar póstskrifstofur gefa út uppteiknanir eptir meðfylgjandi sýnishorni, og setja á þær framhaldandi nr. að ofan.

1872. Póstávísanirnar skal rita á eyðublöð eptir með-
24. Novbr. fylgjandi sýnishorni, leggja þær ásamt uppteiknuninni yfir þær í böggli meðal brjefa þeirra, er póstlistanum fylgja og mælt er með. Þarnæst verða þær borgaðar út á ákvörðunarstaðnum.

9. gr. Bögglasendingar, sem annaðhvort endnrsendast af því þær gátu ekki komizt til skila, eða sendast á eptir meðtökumanni, af því hanu hefir breytt verustað sínum, skal fara með og meta eins og látnar hefði verið á póstinu að nýju á þeim stað, hvaðan þær sendast til baka eða áfram.

Áður en sending fer til baka sem óafgreidd til fráfararstaðarins, skal pósthúsið á tilkomnstaðnum gefa út tilkynningu um, að hún hafi ekki til skila komizt, til þess pósthúss, hvaðan sending kom, og lýsa henni nákvæmlega og þeim er sendi, ef nafn hans eða stimpil stendnr á tilvísunarbrjefinn. Pósthúsið á fráfararstaðnnm skal þarnæst strax spyrjast fyrir hjá þeim, er sendi, hvort hana skuli endursenda, eða hversu með hana skuli fara. Sömu aðferð skal við hafa um »poste restante«-sendingar, þegar þær eru ekki sóktar.

Pósthúsinu á tilkomustaðnum ber að gæta þess, að reynt verði til að selja þær sendingar á rjettum tíma, sem hætt er við skemmdnm.

Hrökkvi ekki andvirði sendinganna fyrir áföllnnm kostnaði, hleypnr það, sem á brestur, uppá hlutaðeigandi póstsjóð.

Ef óskað er að koma sendingu frá Íslandi gegnum Danmörku til annara landa fullborgaðri og pósthúsið á fráfararstaðnum ekki veit burðargjaldið til ákvörðnnarstaðarins, skal sendingnnni fylgja frígengis-skýrteini, hvar í sá, er sendir, skuldbindnr sig til að borga fullt burðargjald. Á þetta frígengis-skýrteini verðnr þá burðargjaldið ritað á böggla- póst-skrifstofnnni í Kaupmannahöfn, frígengis-skýrteinið sent til baka, og bnrðargjaldið lagt á póstskrifstofnna í Reykjavík. Af frígengis-skýrteininu borgast ekkert burðargjald.

10. gr. Á utanáskriptarflöt allra brjefa og tilvísunarbrjefa frá báðum póstumdæmunum skal setja stimpil fráfararstaðarins og dagsetningu. 1872. 24. Novbr.

Á brjef, sem ekki eru fullborguð, skal setja stimpilinn: »ónóg borgað«.

Sendingar, sem með er mælt, fá stimpilinn: »mælt með«.

Sendingar, sem fara frá Íslandi gegnum Danmörk til annara landa og fullborgaðar eru, fá stimpilinn: »franko«.

11. gr. Til brjefaskráa skal hafa meðfylgjandi sýnishorn.

Brjefaskrár skal rita eins og skipting þeirra sýnir.

Nú er óborgað burðargjald á brjefum, sem koma gegnum Danmörku frá öðrum löndum, og skal þá útlent burðargjald og hið dansk-íslenzka burðargjald, sem hið íslenzka pósthús á að krefja, setja með stórum greinilegum rauðkrítar-tölustöfum á útskriptarflöt brjefsins í einni upphæð.

Á sama hátt skal burðargjaldið til greina á óborguðum brjefum, sem fara milli Danmerkur og Íslands.

Hin útlenda og sameiginlega dansk-íslenzka borgun fyrir borguð brjef frá Íslandi til útlanda, er fara gegnum Danmörku, skal rituð með litlum rauðum tölustöfum á neðra vinstra hornið á utanáskriptarfleti brjefsins í einni upphæð.

Óborguð brjef til útlanda og borguð brjef frá útlöndum fá enga áteiknun um burðargjald eða borgun.

Burðargjald það, sem, ef til vill, fellur á eptirsend brjef, eða einnig, ef til vill, á sendingar, sem senda skal til baka, af því þeim hefir eigi orðið komið til skila, skal rita með stórum greinilegum rauðkrítartölustöfum þversum á utanáskriptarflöt brjefsins.

Öll brjef, sem yfirstíga einfalda vikt, skal póstskrifstofa sú, er þau sendir, merkja í efra vinstra horni utanáskriptar-flatarins með blárri tölu, er sýni, hversu

1872. margfalt burðargjald skal fyrir þau krefja, þegar þau
24. Novbr. verða afhent.

Sendingar, sem með er mælt, skal færa með nafni og ákvörðunarstað á brjefaskrána.

Hafi sá, er brjef sendir, heimtað meðtöku-skýrteini frá meðtökumanni, skal þess geta með athugasemdinni: »Recepisse«.

Brjefaskrár sendast að eins í einu lagi.

Sje ekkert að senda, skal auð brjefaskrá þó látin fara.

Af því, sem í dálkana er fært, skal taka afskript.

Tölur þær, sem færðar eru í dálkana, skal færa á burtsendingar-registur eptir meðfylgjandi sýnishorni.

þegar brjef skal pakka saman, skal þeim þannig skipað í flokka:

a, brjef, sem með er mælt, póstávísanir, hleypiseðlar, póstmálefni;
b, dansk-íslenzk brjef;
c, umfarandi brjef;
d, krossbönd og sýnishorn af vörum;
e, órjett afgreidd, eptirsend, tilbakasend brjef.

það, sem nefnt er undir a, skal vefja í umbúðapappír, forsigla og skrifa utaná: »mælt með«.

Hin önnur brjef er nægilegt að binda saman í böggla.

Alla bögglana skal láta í brjefapoka, sem merktur er nöfnum fráfarar- og tilkomustaðarins, og skal hann síðan innsigla með póstinnsiglinu.

12. gr. Undir bögglapósts-brjefaskrárnar skal við hafa bögglapósts-brjefaskrár þær er meðfylgjandi sýnishorn gefur.

Allt það, er bögglapósti kemur við, skal á brjefaskrá færa hvað fyrir sig með utanáskript, fráfarar- og tilkomustað, tegund, merki og vikt. Sje sending peningavirði, skal verðsins einnig getið. Prentuðu dálkana á sýnishorninu skal fylla út samkvæmt yfirskript þeirra.

Burðargjaldið skal rita á peningabrjefin eða á tilvísunarbrjef þau, er sendingarnar fylgja, eins og gjört er við brjefapóstinn. 1872. 24. Novbr.

Peninga- og tilvísunarbrjefin skal binda ásamt brjefaskránni í einn böggul, er ásamt minni peningasendingum og öðrum smá-bögglum skal láta annaðhvort í böggla-póstpoka með 2 póstinnsiglum fyrir, eða í læsta kistu, sem þar að auki fær hengilás fyrir sig. Umbúðir bögglanna skulu merktar nöfnum fráfarar- og ákvörðunarstaðarins. Sje enga böggla að senda, skal þó auða brjefaskrá út gefa.

Bögglapóstlistarnir skulu, eins og brjefapóstlistarnir, vera að eins í einu lagi (in simplo). Afskript af þeim skal þó haldið til baka.

Tölur póstlistanna skal taka upp í burtsendingarregistur eptir meðfylgjandi sýnishorni.

13. gr. Yfir brjefapoka, kistur, lausa böggla, peninga og peningavirði sem sent er með póstgufuskipinu, skal gefa út stykkjaseðil í tvennu lagi til sjerhvers af ákvörðunarstöðum skipsins, eptir meðfylgjandi sýnishorni, og skal annar seðillinn fylgja skipinu, en hinum skila kvittuðum aptur. Afhendingin fer fram eptir stykkjaseðlunum þannig að sá, er á móti tekur, gætir að hvort það, er hann tekur við, sje í góðu standi, sjerstaklega að innsiglin á pokunum sje ósködduð, og skal þarnæst kvitta á stykkjaseðilinn. Þegar afhending þannig hefur átt sjer stað, er ábyrgðin komin yfir á meðtakanda. Á sama hátt á afhending stað í gagnstæða stefnu frá skipinu til þess, er við pósti tekur, fyrir hönd póstmálanna.

Í Reykjavík skal skipið fyrst um sinn annast flutning póstsins til pósthússins og frá því.

Vanti sending, eða sje hún skemmd, verður það strax að sanna, ef á þarf að halda með bóklegri rannsókn, og skal því pósthúsi, er sendi, í aptnrleið póstsins gjört aðvart um það fyrir póstvísbendingu undir »með-

1872. mælum«, og þarhjá senda hina bóklegu rannsókn í af-
24. Novbr. skript, hafi hún átt sjer stað.

Bögglapóst-pokann og böggul meðmælabrjefanna skal opna með vitnum og innihaldið eins sanna ef kostur er á.

Sje þessara reglna ekki gætt, verður, unz annað sannast, álitið, að hið meðtakandi pósthús hafi tekið við öllum sendingunum í góðu standi.

14. gr. Breytingar þær í brjefaskránni, sem, ef til vill, verða gjörðar við rannsókn póstsendinganna, skulu gjörðar með bláu eða rauðu bleki á þann hátt, að það, sem áður var ritað, samt verði lesið. Við breytinguna skal stuttlega geta ástæðunnar til hennar.

þarnæst skal ávallt, þegar breyting hefir verið gjörð, senda póstvísbending undir meðmælum eptir meðfylgjandi sýnishorni til baka með næsta pósti á það pósthús, sem gaf út póstlistann. þegar stærri afbrigði koma fyrir, skal sá póstþjónn, er kallaður var sem vitni að rannsókninni, einnig undirskrifa póstvísbendinguna. Pósthús það, er hana fær til baka, gjörir þá — ef það viðurkennir aðfinninguna — nauðsynlega breytingu í burtsendingarregistrinu, setur á póstvísbendinguna: »viðurkend« með dagsetningu og undirskript og endursendir hana pósthúsi því, er sendi hana út. Hin viðurkennda póstvísbending verður síðan fylgiskjal með hlutaðeigandi póstlista.

15. gr. Brjefaskrár, póstávísana-uppteiknanir og bögglapóstlistann frá Danmörku sendir hið íslenzka pósthús, ef kostur er á, með sama pósti til baka til endurskoðunar-skrifstofunnar undir aðalúrskurðarvaldi reikninga póstmálefnanna í Kaupmannahöfn, er eptir þeim semur nauðsynlegan afreikning yfir kröfur þær, er önnur lönd hafa upp á burðargjald, helminginn af borguninni fyrir póstávísanir og hið íslenzka aukaburðargjald af bögglum, og verður afreikningur þessi með tilhlýðilegum fylgiskjölum þarnæst, ef kostur er á,

með næsta pósti sendnr landshöfðingjanum til rannsóknar. 1872. 24. Novbr.

það sem milli kann að bera, kemur til leiðrjettingar í næsta afreikningi.

16. gr. Reglugjörð þessi kemnr í gildi og verður í gildi nm sama tíma sem ákvarðanir auglýsingarinnar 26. sept. 1872.

Auglýsing frá stiptamtmanninum yfir Íslandi viðvíkjandi **póstmálum**. Rvík 1. desbr. 1872. — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 546—50; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 344—47. 1. Decbr.

1. Tilskipun 26. febr. 1872 um póstmálefni á Íslandi kemur í lagagildi með póstum þeim, er fara frá Reykjavík í marzmánuði 1873 þannig, að ákvarðanir auglýsingarinnar 3. maí 1872 verða frá þessum tíma við hafðar við allar póstsendingar bæði í landinu sjálfi, sem við þær sendingar, er fara milli Íslands og Danmerkur eða útlanda.

2. Frá greindnm tíma skal allar póstsendingar, er borga skal undir, gjöra frígengar með íslenzkum póstfrímerkjum, sem fást munu keypt á póstskrifstofunni í Reykjavík og öllnm póstafgreiðslustöðum, sem nefndir eru í auglýs. 3. maí þ. á., sem og í minni deildum á hverjum þar nefndnm brjefhirðingarstað.

Með póstunum til Reykjavíknr í næstkomandi marzmánuði skal leyft að greiða burðargjald með álímdum íslenzkum frímerkjum, og er það ráðlegast einkum með tilliti til þeirra sendinga, er áfram skulu halda með póstgufuskipinu frá Reykjavík.

3. Um brjefburðargjald fyrir póstsendingar í landinu sjálfu vísast til póst-tilskipnnarinnar af 26. febr. 1872 8. gr., og auglýsingarinnar af 3. maí s. á.

4. Brjefburðargjald fyrir póstsendingar milli hins íslenzka og danska póstumdæmis er samkvæmt auglýs. 26. sept. þ. á., sem hjer segir:

1872.
1. Decbr.

a. fyrir almenn brjef, sem fyrirfram eru borguð:
   þegar þau vega allt að 3 kvint . . . . 8 sk.
   — — yfir 3 allt að 25 kv. . . . 16 —
   — — — 25 — 50 kv. . . . 24 —
   Brjef, sem mælt er með, skal borga fyrirfram.

b. fyrir prentuð rit, bundin í kross eður einbundin, sýnishorn af vörum eður eptirsnið, sem fyrirfram eru borgnð og vega allt að 25 kvint, 8 sk., en sje viktin þar yfir allt að 50 kv., þá 12 sk.

   Sje sendingar þær, sem nefndar eru undir a og b, ekki borgaðar fyrirfram, er burðargjald tvöfalt við það, sem nú var sagt.

c. Sje mælt með nefndum sendingum a og b, skal enn fremur borga fyrirfram 8 sk. fyrir hverja sendingu, auk hins almenna burðargjalds.

d. fyrir peningabrjef skal borga, auk þess eptir litr. a eptir viktinni ákveðna burðargjalds, enn fremur ábyrgðargjald 12 sk. af hverjum 100 rd. eða minna af því verði, sem á brjefinu er tiltekið.

e. fyrir böggla er aðalburðargjald 12 sk. fyrir hvern böggul, að við bættum 4 sk. fyrir hvert pnnd er böggnll vegur; skuli böggul þaraðauki flytja með innanlands-póstum, 16 sk. fyrir hvert pund.

   Fyrir tiltekið verð á böggli skal enn fremur greiða ábyrgðargjald sem eptir litr. d. Fyrir tilvísnnarbrjefið, sem ekki má vega yfir 3 kvint, skal ekkert borga sjerílagi.

f. póstávísnnum má skiptast á milli póstskrifstofunnar í Reykjavík á aðra hlið og pósthúsanna í Danmörk á hina. Burðargjald fyrir þær er 8 sk. fyrir hverja 15 rd. eða minna, en þó ekki yfir 32 sk.

5. Um burðargjald fyrir sendingar milli hins íslenzka póstumdæmis og útlanda verða upplýsingar oftastnær að fá hjá öllum póstafgreiðendum í landinu.

6. Dönsk eða útlend póstfrímerki verða ekki notuð til borgunar burðargjaldi nndir brjef, sem komið er á

póstana í Íslandi, heldur verður til þess að hafa íslenzk frímerki, er nú sem stendur eru gefin út upp á 2, 4, 8 og 16 sk. (2, 4, 8 og 16 rd. fyrir 100 frímerki). 1872. 1. Decbr.

7. Brjef til konungsins og konungsættarinnar skal jafnan senda borgnð, og sömnleiðis allar sendingar til yfirvaldanna, nema sá, er sendir, hafi ritað á útskriptarflöt brjefsins (sje það böggull, þá á tilvísunarbrjefið) vottnn með eiginhandar nafni sínu nm að sendingin snerti »skipaða skýrslu« eða »heimtað álit« eða sje »skipnð sending«.

8. Um pöntnn gegnum póstafgreiðslurnar á tíðindum þeim og tímaritum, er út koma hjer á landi, mun nákvæmari auglýsing verða gefin út.

9. Anglýsingin um póstmálefni á Íslandi af 3. maí 1872 verður að fá til kaups fyrir 8 sk. á pósthúsinu í Reykjavík og hjá öllum póstafgreiðendum í landinu. Á sömu stöðvum og öllum brjefhirðingarstöðum munu einnig liggja til eptirlits, auk þessarar auglýsingar, tilskipun 26. febr. þ. á og auglýsing 26. sept. þ. á. innihaldandi ákvarðanir nm sambandið milli hinna almennu dönsku og hinna sjerstaklegu íslenzku póstmála innbyrðis.

10. Í staðinn fyrir póstafgreiðslu þá sem eptir augl. 3. maí þ. á. var tilætluð á Kirkjubæjarklaustri, er þvílík póstafgreiðsla fyrst nm sinn stofnuð á Prestsbakka. Aðrar í auglýsingunni nefndar póstafgreiðslur og brjefhirðingarstaðir eru óbreyttir.

11. Fyrir árið 1873 eru tilteknir þessir ferðadagar fyrir póstana frá endastöðvum aðalpóstleiðanna:

1872.
1. Decbr.

	Postleið I. Reykjavík, Stykkishólmur, Ísafjörður.				Póstleið II. a, Reykjavík Akureyri	
	frá Reykjavík	frá Stykkishólmi	frá Ísafirði	frá Stykkishólmi	frá Reykjavík	frá Akureyri
I.	25. marz	4. apr.	14. apr.	29. apr.	26. marz	21. apr.
II.	8. maí	15. maí	24. maí	10. júní	9. maí	5 júní
III.	18. júní	25. júní	4. júlí	20. júlí	19. júní	14. júlí
IV.	28. júlí	4. ág.	13. ág.	30. ág.	29. júlí	25. ág.
V.	6. sept.	13. sept.	23. sept.	10. okt.	8. sept	4. okt.
VI.	19. okt.	26. okt.	6. nóv.	20. nóv.	20. okt.	10. nóv.
VII.	1. des.	12. febr.	23. febr.	14. marz	2. des.	7. marz

	Póstleið II. b, Akureyri Djúpivogur		Póstleið III. Reykjavík, Prestsbakki, Djúpivogur.			
	frá Akureyri	frá Djúpavogi	frá Reykjavík	frá Prestsbakka	frá Djúpavogi	frá Prestsbakka
I.	10. apr.	30. apr	27. marz	9. apr.	22. apr.	1. maí
II.	23. maí	10. júní	10. maí	19. maí	2. júní	11. júní
III.	1. júlí	19. júlí	20. júní	29. júní	12. júlí	21. júlí
IV.	10. ág.	28. ág.	30 júlí	9. ág.	20. ág.	28. ág.
V.	21. sept.	7. okt.	9. sept.	18. sept.	2. okt.	10. okt.
VI.	6. nóv.	22. nóv.	21. okt.	29. okt.	10. nóv.	19. nóv.
VII.	18. des.	12. jan,	13. des.	19. des.	5. jan.	16. jan.

Frá endastöðvum póstleiðarinnar leggur póstur af stað snemma morguns hinn ákveðna ferðadag, og brjefa meðtaka hættir kl. 8 kvöldinu fyrir. Komudagur pósts til og ferðadagur hans frá millistöðvunum verður ekki nákvæmlega til tekinn. Þeir »fyrstu« ferðadagar frá millistöðvunum, sem til eru teknir í hinni nákvæmu ferðaáætlun, eiga einungis að gefa í skyn, að póstarnir megi þar ekki lengur dvelja, en þörf gjörist til að afgreiða þá áleiðis og að kynna almenningi þann tíma, er með vissu verður tekið við póstsendingum á millistöðvunum með hverjum pósti.

Aukapóstarnir fara oftastnær daginn eptir að aðalpósturinn frá Reykjavík kemur á þann stað, hvaðan aukapóstur skal hefja ferð sína, og koma aptur til baka eptir sólarhrings dvöl á endastað leiðar sinnar, þó svo að þeir ávallt skuli ná aðalpósti á apturleið hans um hlutaðeigandi póststöðvar.

Að öðru leyti vísast til hinnar nákvæmu ferðaáætlunar póstanna sem verða mun til eptirlits og leiðbeiningar á öllnm póststöðum í landinu, og þar að auki verða látin til útbýtingar hjá amtmönnnnum. 1872. 1. Decbr.

Íslands stiptamt Reykjavík, 1. desbr. 1872.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Salg af Husebygninger paa Vestmannöerne.** Khavn den 5. Decbr. 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 1069. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 550—51. 5. Decbr.

Med behgl. Skrivelse af 5. Oktbr. sidstl. har Hr. Stiftamtm. hertil indsendt et Andragende, hvori Tomthusmand Guðmnndur Árnason af Ömpuhjallur paa Vestmannöerne ansöger om, at han maa erholde Ejendomsret over de af ham paa den det Offentlige tilhörende Lod opförte nye Husebygninger, imod at han indbetaler i Ombudskassen det Belöb af 28 Rd., hvortil de Stedet tilhörende og af ham ved Tiltrædelsen modtagne Bygninger ved en den 17. Marts 1870 afholdt Taxationsforretning ere blevne vurderede, samt imod at han som hidtil svarer en aarlig Afgift af 32 Fisk efter Kapitelstaxtens Pris paa Haardfisk i Grnndleje for det nævnte Hus.

I Anledning heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. melde, at Ministeriet efter Omstændighederne tillader, at saavel de nye Husebygninger som selve Grunden med tilhörende Haveplads overdrages ham til Ejendom imod at der til Godskassen erlægges en i Stedet radiceret aarlig Afgift af 32 Fisk, som sikres ved en thinglæst Forhæftelse, samt at der til bemeldte Kasse indbetales de gamle Bygningers Værdi med 28 Rd.

1872. 10. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Böder for Overtrædelse af Karantænebestemmelser.** Khavn den 10. December 1872. — Isl. Kopib. 1872 Nr. 1081. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 551—52.

I Anledning af en Forespörgsel fra Byfogden i Reykjavík om en af Skibsförer A. B. Lassen af Kjöbenhavn i Henhold til Stiftamtets Resolution af 23. Febr. d. A. erlagt og af bemeldte Byfoged oppebaaret Böde af 15 Rd. til Karantænevæsenet for en i Reykjavík begaaet Overtrædelse af Frdg. 8. Februar 1805[1]), af Karantænekommissionen sammesteds maa anvendes til Dækning af Udgifter ved de iaar trufne Karantæneforanstaltninger, eller til hvilken Kasse Belöbet i modsat Fald vil være at indbetale, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 24. Septbr. sidstl. udbedt Dem Ministeriets Resolution i saa Henseende, idet De har henstillet, om Belöbet maa anvises til Indtægt for den islandske Landskasse, eller om det maa anvises Karantænekommissionen i det omhandlede Öjemed.

Foranlediget heraf undlader man ikke til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Byfogden tjenstl. at melde, at da det ved allerh. Resolution af 6. Juni 1851[2]) er fastsat, at Karantæneudgifter skulle bestrides af vedkommende Amtsrepartitionsfond, antages ogsaa Böder i Anledning af Overtrædelse af Karantænebestemmelser at maatte tilfalde samme, og vil det omspurgte Belöb af 15 Rd. i Henhold hertil være at indbetale til Sönderamtets Repartitionsfond.

17. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Friexemplarer af Rigsdags-**

[1]) Lovsaml. f. Isl. VI, S. 691—719.

[2]) Lovsaml. f. Isl. XV, S. 109, jfr. S. 146—52.

tidenden. Kjöbenhavn den 17. Decbr. 1872. — 1872. 17. Decbr.
Isl. Kopib. 1872 Nr. 1096. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 553.

Efter at man ifölge Hr. Stiftamtm.'s Begjæring i behgl. Skriv. af 24. Septbr. sidstl. havde foranlediget opsendt til Althingsbibliotheket med sidste Dampskib i indeværende Aar de manglende 3 sidste Aargange af Rigsdagstidenden, samt henstillet, om der maatte kunne tilstaas Landshövdingsembedet et Friexemplar af samme Tidende, har man gjennem Rigsdagens Bureau modtaget Underretning om, at Thingenes Formænd have billiget bemeldte Henstilling saaledes, at der fra indeværende Rigsdagssamling af gratis vil blive tilstillet det nævnte Embedes Arkiv et Expl. af Tidenden.

Hvilket man ikke skulde undlade herved tjenstl. at meddele Dem til behgl. Efterretning.

Möntkonvention mellem **Danmark og Sverrig og Norge.** Stockholm den 18. Decbr. 1872. — 18. Decbr.
Algreen-Ussings Lovsaml. for 1872, S. 553—60. (Kommissorium af 1. Juni 1872 i Miniterialtidende for 1872 B, S. 285; l. c. S. 431, 445—65 og 587). Jfr. Bekjendtgj. 26. Juni 1873 med Konvention og Noten.

Bekjendtgjörelse ang. **danske Skibes Fritagelse for Ommaaling i forskjellige fremmede Havne.** Khavn den 23. Decbr. 1872. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1872, S. 513; Algreen-Ussings Lovsaml. 1872, S. 561. 23. Decbr.

Efter Meddelelse fra Udenrigsministeriet er der mellem den kgl. danske Regjering og den keiserlig tyske Regjering truffet Overenskomst om, at danske Skibe, der have Registreringscertifikater udstedte i Henhold til Lov af 13. Marts 1867 om danske Skibes Registrering, fra den 1. Januar 1873 at regne ville være

1872. fritagne for Ommaaling i de tyske Havne, idet hine
23. Decbr. Certifikaters Angivelse af vedkommende Skibs Tonsdrægtighed dersteds vil blive tagen til Fölge, ligesom at paa den anden Side Skibe, der höre hjemme i det tyske Rige, og som ere forsynede med Maalings-Certifikater, udstedte paa eller efter den 1. Januar 1873, ikke ville være underkastede Ommaaling i danske Havne, men den i hine Certifikater angivne Tonsdrægtighed vil her være at tage til Fölge.

Tilsvarende Overenskomster ere tidligere blevne trufne med Storbritannien, de forenede Stater i Nordamerika samt Österrig-Ungarn, saa at danske Skibe, der ere forsynede med de ovenfor nævnte Registrerings-Certifikater, ikke ville være undergivne Ommaaling i de nævnte Staters Havne, idet Certifikaternes Angivelse af Tonsdrægtigheden der vil blive anerkjendt.

Generaldirektoratet for Skattevæsenet den 23. Decbr. 1872.

24. Decbr. **Bekjendtgjörelse** ang. **Portoen for Breve mellem Danmark og Storbritannien og Irland.** Khavn den 24. Decbr. 1872. — Algreen-Ussings Lovsamling 1872 S. 562. [Ved denne Bekjendtgjörelse fra 2. Postsekretariat bringes til almindelig Kundskab, at der for frankerede Breve til Storbritannien og Irland fra 1. Januar 1873 at regne vil være at erlægge 10 Sk. pr. 3 Kvint istedenfor nu 14 Sk., samt at der fra samme Tidspunkt for ufrankerede Breve fra Storbritannien og Irland vil blive opkrævet 20 Sk. pr. 3 Kvint, istedenfor som nu 24 Sk.]. — Jfr. Bekgj. 26. Sept. 1872 § 20, foran S. 455 og 462.

1873.
4. Januar. **Regnskabsoversigt** over **Islands Indtægter og Udgifter** i Regnskabsaaret fra **1. April 1871** til **31. Marts 1872.** Khavn den 4. Januar 1873. — (Justitsministeriet). Isl. Forest. og Resol. Protok. 1873 Nr. 1. Ministerialtid. for Danmark 1873 B. S. 54—55 samt S. 56—68 (Ministeriets Bemærkninger til samme) og S. 69—70 (Bilag 1-3);

Algreen-Ussings Lovsaml. 1873, S. 2—3; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 556—59; Skýrslur nm landshagi á Íslandi V, S. 523—26, samt S. 527—47 (Justitsministeriets Bemærkninger i islandsk Oversættelse) og S. 47—49 (Fylgiskjöl 1—3), se ogsaa S. 550—52. Jfr. hermed Bekjendtgj. 4. Marts 1871, foran S. 48—59. 1873. 4. Jannar.

Denne i Jnstitsministeriet ndfærdigede Regnskabsoversigt over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1871 til 31. Marts 1872 er ledsaget af forklarende Bemærkninger, der alene ere affattede i det danske Sprog, med dertil sig slnttende 3 Bilag Nr. 1—3, samt af et forudskikket allerh. Reskr. af 4. Jannar 1873, hvorved den approberes, idet Jnstitsministeriet samtidig bemyndiges til at lade samme bringe til almindelig Knndskab i Forbindelse med selve Reskriptet. I Originalen (trykt hos Schnltz) er der foruden de tre opförte Rubriker tvende andre sideordnede Rubriker, der angive Belöbet af de henholdsvis i Jordebogskassen og Finanshovedkassen skete Ind- og Udbetalinger, jfr. Tíðindi nm stjórnarmálefni Íslands III, S. 656—59. Disse maa imidlertid af Hensyn til Pladsen ndelades paa dette Sted.

Reikningsyfirlit yfir tekjur og útgjöld Íslands á reikningsárinu frá 1. aprilmán. 1871 til 31. marzm. 1872.

Tekjur.	Fjárhagsáætlnnin. rd.	sk.	Borgað alls. rd.	sk.
2. gr. 1. Erfðafjárskattur og gjald af fasteignarsölum . . .	1,580.	»	555.	39
2. gjöld fyrir leyfisbrjef og veitingabrjef	400.	»	682.	64
3. nafnbótaskattur	250.	»	155.	83
4. tekjur af ljenssýslum . .	2,560.	»	1,306.	33
5. lögþingisskrifara laun .	32.	6	9.	27
6. tekjur af umboðssýslugjöldum	970.	»	100.	»
7. konungstíundir	3,550.	»	1,170.	26
8. lögmannstollur	356.	»	104,	52
9. gjöld af verzlun á Íslandi	11,600.	»	14,066.	50
gjöld af póstskipinu . .	994.	»	994.	»
Yfir um . .	22,292.	6	19,144.	86

1873.
4. Januar.

	Fjárhagsáætlunin. rd.	sk.	Borgað alls. rd.	sk.
Handan að . .	22,292.	6	19,144.	86
10. tekjur af konungsjörðum	12,080.	»	7,070.	8
11. gjald uppí andvirði seldra jarða o. fl.	305.	»	175.	58
12. leigugjöld	103.	»	103.	»
13. afgjald af jörðunni Belgsholti o. fl.	74.	»	64.	76
14. óvissar tekjur (hjer eru taldar með sektir eptir hinum almennu hegningarlögum)	1,500.	»	308.	73
3. gr. 1. Gjöld uppí alþingiskostn.	5,500.	»	3,387.	42
2. önnur endurgjöld	1,972.	15	2,390.	45
4. gr. Tillag úr ríkissjóðnum .	49,006.	»	49,006.	»
	92,832.	21	81,651.	4
Óborgaðar tekjur			15,402.	12
Tekjur alls			97,053.	16

Útgjöld.	Fjárhagsáætlunin. rd.	sk.	Utborgað alls. rd.	sk.
6. gr. Útgjöld, er snerta dómsmálastjórnina:				
A. 1. laun embættism. . .	23,181.	64	23,139.	2
2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marz 1870, 9. gr.	2,884.	»	2,843.	70
B. skrifstofufje o. s. frv.	3,800.	»	3,800.	»
C. önnur útgjöld	3,629.	32	2,663.	8
7. gr. Útgjöld, er snerta kirkju- og kennslustjórnina:				
A. 1. laun embættism. . .	13,500.	»	13,500.	»
2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marz 1870, 9. gr.	1,900.	»	1,900.	»
B. fyrir umsjón (við skólann) og aðstoðarfje o. fl. . .	1,260.	»	1,260.	»
C. önnur útgjöld í þarfir andlegu stjettarinnar . .	1,918.	72	1,908.	64
D. önnur útgjöld í þarfir hins lærða skóla	8,384.	»	8,205.	55
Yfir um . .	60,457.	72	59,220.	7

1873. 4. Januar.

	Fjárhagsáætlunin.		Utborgað alls.	
	rd.	sk.	rd.	sk.
Handan að . .	60,457.	72	59,220.	7
8. gr. Eptirlaun	11,000.	»	10,750.	89
9. gr. Til kostnaðar við alþing	12,000.	»	11,903.	27
10. gr. Til þess að stofna hjálparsjóð	5,000.	»	550.	»
11. gr. Til ýmislegra óvissra útgjalda, sem uppá kunna að koma	4,374.	45	4,198.	52
	92,832.	21	86,622.	79
Skuld til hjálparsjóðsins . .	»	»	4,450.	»
Útgjöld alls . .	»	»	91,072.	79

		rd. sk.
Athugasemd. Í jarðabókarsjóðnum 31. marz 1871		18,016. 30
Tekjur við jarðabókarsjóðinn samkvæmt fjárhagsáætlun		18,788. 52
Tekjur við jarðabókarsjóðinn, sem eigi eru á fjárhagsáætlun og á að borga út aptur .		82,512. 79
		119,317. 65
Utgjöld við jarðabókarsjóðinn samkvæmt fjárhagsáætlun . .	72,683. 26	
Utgjöld við jarðabókarsjóðinn, sem eigi eru á fjárhagsáætlun og sem verða endurgoldin aptur	21,640. 26	
		94,323. 52
Í jarðabókarsjóðnum 31. marz 1872		24,994. 13

Regnskabsoversigt over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April 1871 til den 31. Marts 1872.

Indtægt.	Budgettet.		Ialt indgaaet.	
	Rd.	Sk.	Rd.	Sk.
§ 2. 1. Afgift af Arv og overdragne Ejendomme . . .	1,580.	»	555.	39
2. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	400.	»	682.	64
Overføres . . .	1,980.	»	1,238.	7

1873.
4. Januar.

	Budgettet. Rd.	Sk.	Ialt indgaaet. Rd.	Sk.
Overfört . . .	1,980.	»	1,238.	7
3. Rangskat	250.	»	155.	83
4. Syslernes Forpagtningsafgifter	2,560.	»	1,306.	33
5. Laugthingsskriverlön . .	32.	6	9.	27
6. Administrerede Mandtalsbogsindtægter	970.	»	100.	»
7. Kongetiende	3,550.	»	1,170.	26
8. Laugmandstold	356.	»	104.	52
9. Afgifter af den islandske Handel	11,600.	»	14,066.	50
Afgifter af Postdampskibet	994.	»	994.	»
10. Indtægter af det kongel. Jordegods	12,080.	»	7,070.	8
11. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods m. m.	305.	»	175.	58
12. Forpagtningsafgift	103.	»	103.	»
13. Afgifter af Jorden Belgsholt m. m.	74.	»	64.	76
14. Tilfældige Indtægter (herunder Böder efter almindelig Straffelov	1,500.	»	303.	73
§ 3. 1. Refusion af Althingsomkostninger	5,500.	»	3,387.	42
2. Andre Tilbagebetalinger	1,972.	15	2,390.	45
§ 4. Tilsknd fra Statskassen	49,006.	»	49,006.	»
	92,832.	21	81,651.	4
Indtægts-Restancer			15,402.	12
Samlet Indtægt			97,053.	16

Udgift.	Budgettet. Rd.	Sk.	Ialt udbetalt. Rd.	Sk
§ 6. Justitsministeriet vedk.:				
A. 1. Lönninger	23,181.	64	23,139.	2
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9	2,884.	»	2,843.	70
Overföres . . .	26,065.	64	25,982.	72

1873. 4. Januar.

	Budgettet.		Ialt udbetalt.	
	Rd.	Sk.	Rd.	Sk.
Overført . . .	26,065.	64	25,982.	72
B. Kontorhold m. m. . . .	3,800.	»	3,800.	»
C. Andre Udgifter . . . , .	3,629.	32	2,663.	8
§ 7. Kirke- og Undervisnings-ministeriet vedkommende:				
A. 1. Lönninger	13,500	»	13,500.	»
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9	1,900.	»	1,900.	»
B. Til Inspektion og Medhjælp m. m.	1,260.	»	1,260.	»
C. Andre Udgifter til Geistligheden	1,918.	72	1,908.	64
D. Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen . . .	8,384.	»	8,205.	55
§ 8. Pensioner	11,000.	»	10,750.	89
§ 9. Til Althingets Afholdelse .	12,000.	»	11,903.	27
§ 10. Til Henlæggelse til et Reservefond	5,000.	»	550.	»
§ 11. Til nforndsete og tilfældige Udgifter	4,374.	45	4,198.	52
	92,832.	21	86,622.	79
Skyldig til Reservefonden	»	»	4,450.	»
Udgift ialt	»	»	91,072.	79

		Rd. Sk.
Anm. Jordebogskassens Beholdning den 31. Marts 1871		18,016. 30
Budgetmæssige Indtægter ved Jordebogskassen		18,788. 52
Versurindtægter ved samme		82,512. 79
		119,317. 65
Budgetmæssige Udgifter ved samme	72,683. 26	
Versurudgifter ved samme	21,640. 26	
		94.323, 52
Jordebogskassens Beholdning den 31. Marts 1872		24,994. 13

1873. 31. Januar.

Bekjendtgjörelse om Ombytning af **uopsigelige indenlandske Statsforskrivninger,** som forrentes ved Islands Jordebogskasse, med Kouponsobligationer, samt om deres Optagelse i Indskrivningsbogen m. m. Khavn den 31. Januar 1873. — Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 72—75; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873, S. 20—22; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 560—62.

Auglýsing um skipti á innlendum ríkisskuldabrjefum, sem eigi verður sagt upp, og vextir eru borgaðir af við jarðabókarsjóð Íslands, fyrir rentuklippingaskuldabrjef, og um að þau verði tekin upp í innskriptarbókina, o. fl.

Með því fjárhagsstjórnin verður að æskja þess, að innlend ríkisskuldabrjef, sem eigi verður sagt upp frá eigandans hálfu, og vextir eru borgaðir af við jarðabókarsjóð Íslands, og rentuklippingar ekki fylgja, verði felld úr gildi að svo miklu leyti sem unut er, skorar hún á eigendurna, að senda þau til jarðabókarsjóðsins áleiðis hingað, til þess að höfð verði skipti á þeim fyrir rentuklippinga-skuldabrjef, sem ávallt hljóða nppá handhafann, eða þau verði tekin npp í innskriptarbók þá, sem til þess er ætluð í ríkisskuldaskrifstofunni í Kaupmannahöfn.

Skipti verða að eins höfð á ríkisskuldabrjefunum eða þau tekin upp í innskriptarbók svo heilum hundrað ríkisdölum skiptir. Minni skuldabrjef eða það, sem er fram yfir heil hundruð, verður borgað eptir gangverði því, sem á skuldabrjefin er sett á kaupmannahöllinni hjer þann dag, sem þeim er hingað skilað.

Hin gömlu skuldabrjef, sem látin eru af hendi samkvæmt þessari áskorun, verða send frá jarðabókarsjóðnum til fjárhagsstjórnarinnar á kostnað ríkissjóðsins. Ef ekkert er því til fyrirstöðu, að skipti verða höfð á skuldabrjefunum eða þau tekin upp í innskriptarbók eða borguð út, verða hin nýju skuldabrjef eða inn-

skriptarskírteini, sem gefin eru út á dönsku, send hjeðan til jarðabókarsjóðsins á sama hátt, til þess þau verði þar afhend hlutaðeigendum, eða ráðstafanir gjörðar til þess að borga úr sama sjóði það, sem gefið hefir verið fyrir skuldabrjefin í peningum. 1873. 31. Januar.

Þau ríkisskuldabrjef, sem á að hafa skipti á eða sem á að borga út að öllu eða nokkru leyti, verða að hljóða uppá handhafa eða vera afsöluð honum með rjettu móti, og verður heimild þess, sem afsalar, að fylgja, þegar hennar þarf við. Að öðru leyti verður það að vera komið undir hverjum einum sjálfum, að bæta á eigin kostnað úr misferlum þeim á heimildum sínum, sem koma fram við rannsóknina í fjárhagsstjórninni, og sem hún mun skýra þeim frá, er sendi.

Með tilliti til afnota innskriptarbókarinnar skal leiða athygli manna að því, sem hjer er sagt:

Frá því, hver eigandinn sje, skal vera skýrt nákvæmlega og út í æsar. Sje hann eigi sjálfur fjárins ráðandi, verður að bæta því við, hver hafi umráðin yfir því og hver hafi yfirumsjónina. Sjerhver eigandi getur að eins látið rita nafn sitt á einn stað í innskriptarbókinni og að eins átt eitt innskriptarskírteini, sem hvorki má afsala nje selja. Æski eigandinn að auka upphæð þá, sem tekin er upp í innskriptarbókina, getur hann sent jarðarbókarsjóðnum áleiðis hingað innskriptarskírteini sitt ásamt þeim skuldabrjefum, sem bætzt hafa við. Á sama hátt getur hann sent það hingað með þeim skilríkjum, sem með þarf, þegar ríkisskuldaforstjórinn á að rita á það vottorð um breytingu, som orðið hefir á umráðunum yfir því, án þess það sje orðið eign annars manns, t. a. m. ef fjárhaldsmaður fær það eigandanum í hendur, vegna þess hann er orðinn myndugur, eða þegar gefa á út nýtt innskriptarskírteini sökum þess að annar maður verður eigandi að því, án þess að afsal eigi sjer stað, t. a. m. ef kona á skírteinið og hún giptist, ekkja tekur við óskiptu búi, eða einarfi við dánarbúi, eða að sendingu þegar mælzt er

1873.
31. Januar.

til þess í afsalsbrjefi, sem hlutaðeigandi skjalaritari hefir staðfest, að upphæð, sem rituð er í innskriptarbók, verði flutt yfir á annan nafngreindan eiganda í innskriptarbókinni. Æski nokkur aptur ámóti að taka upphæð út úr innskriptarbókinni, — en hún fæst að eins í rentuklippinga-skuldabrjefum, sem eigi verður sagt upp, og sem ávallt hljóða uppá handhafann — verður hann að láta mann skila innskriptarskírteini sínu til ríkisskuldaskrifstofunnar í Kaupmannahöfn, og skal hann hafa gefið þessum manni tilhlýðilega staðfest umboð til þess að skrifa undir eins og með þarf í þessu skyni í sjálfa innskriptarbókina og taka við hinum nýju rentuklippinga-skuldabrjefum í ríkisskuldaskrifstofunni og kvitta fyrir þau. Fyrir hvert skuldabrjef skal borga 48 sk., en nýtt innskriptarskírteini fæst ókeypis. Jarðabókarsjóðurinn má ekki, hvernig sem á stendur, borga vexti af innskriptarskírteinunum á annan hátt, en fjárhagsstjórnin hefir fyrir lagt samkvæmt innskriptarbókinni. Af innskriptarskírteinum þeim, sem gefin eru út fyrir fje opinberra stofnanna eða sjóða og sem eru merkt með stafnum C., verða vextirnir borgaðir út án þess að innskriptarskírteinin sjeu sýnd gegn kvittun þess manns, sem stjórn stofnunarinnar hefir skýrt fjárhagsstórninni frá að hafi heimild til þess að taka við vöxtunum. Af innskriptarskírteinum einstakra manna, sem merkt eru með stafnum D., verða vextirnir borgaðir gegn kvittun þess, sem ráð hefir yfir fjenu, nema hann hafi beðið um, að þeir verði borgaðir öðrum, og verður að leggja þess konar innskriptarskírteini fram í hvert skipti við jarðabókarsjóðinn, til þess að borgun vaxtanna verði rituð á þau, eða vottorð verður að fylgja með kvittuninni frá einhverju yfirvaldi um, að annaðhvort hafi yfirvaldið sjálft ritað borgun vaxtanna á innskriptarskírteinið um leið og vottorðið var gefið, eða að það hafi verið gjört í viðurvist yfirvaldsins. — Í fyrstu stjórnardeild fjárhagsstjórnarinnar, 31. dag janúarm. 1873.

1873.
31. Januar.

Bekjendtgjörelse om Ombytning af uopsigelige indenlandske Statsforskrivninger, som forrentes ved Islands Jordebogskasse, med Kuponsobligationer samt om deres Optagelse i Indskrivningsbogen m. m.

Da Finansministeriet maa önske at faa de fra Kreditors Side uopsigelige indenlandske Statsforskrivninger, som forrentes ved Islands Jordebogskasse og ikke ere forsynede med Rentekupons, saavidt muligt inddragne, opfordres Ejerne til at indsende dem gjennem Jordebogskassen til Ombytning med bestandig paa Ihændehaver lydende Kuponsobligationer eller til Optagelse i den Indskrivningsbog, som er indrettet i Statsgjældskontoret i Kjöbenhavn.

Statsforskrivningerne kunne kun ombyttes eller indskrives i hele Hundreder Rigsdaler. Mindre eller overskydende Obligationsbelöb indkjöbes efter den paa Indleveringsdagen her noterede Börskurs.

Forsendelsen mellem Jordebogskassen og Finansministeriet af de i Henhold til denne Opfordring indleverede gamle Obligationer sker for Statskassens Regning. Naar Intet er til Hinder for Ombytningen, Indskrivningen eller Indfrielsen, ville de nye Obligationer eller Indskrivningsbeviser, som udfærdiges i det danske Sprog, ligeledes blive oversendte herfra til Jordebogskassen for sammesteds at udleveres til de Vedkommende, eller Foranstaltning föjet til Udbetaling af det kontante Vederlag ved samme Kasse.

De Statsforskrivninger, som skulle ombyttes eller ganske eller tildels indfries, maa lyde paa eller være behörig transporterede til Ihændehaver, og Legitimation for den Transporterende maa medfölge, hvor den behöves. Det bliver forövrigt Enhvers Sag paa sin egen Bekostning at afhjælpe de Mangler i Henseende til hans Legitimation, som maatte findes ved Undersögelsen i Finansministeriet, og hvorom der herfra vil blive meddelt Indsenderen Underretning.

1873. Med Hensyn til Indskrivningsbogens Benyttelse
31. Januar. gjöres opmærksom paa Fölgende:

Ejeren maa være betegnet nöjagtig og fuldstændig. Kan han ikke selv disponere over Kapitalen, maa det tilföjes, af hvem og under hvis Overtilsyn Kapitalen bestyres. Enhver Ejer kan kun have ét Folium i Indskrivningsbogen og kun ét Indskrivningsbevis, som hverken kan transporteres eller afhændes. Önsker Ejeren at foröge den indskrevne Kapital, kan han indsende sit Indskrivningsbevis tilligemed de ny tilkomne Obligationer gjennem Jordebogskassen. Paa samme Maade kan han indsende det, ledsaget af de fornödne Bevisligheder, naar det uden Overgang til en ny Ejer skal forsynes med Statsgjældsdirektörens Paategning om en foregaaet Forandring med Hensyn til Raadigheden over det, f. Ex. ved Udlevering fra Værgen til den myndigblevne Ejer, eller naar der paa Grund af en Forandring af Ejer uden Overdragelse, f. Ex. ved Ejerindens Giftermaal, Enkens Overtagelse af et uskiftet Bo, en enkelt Universalarvings Overtagelse af et Dödsbo, bliver at udfærdige nyt Indskrivningsbevis, eller endelig naar en indskreven Kapital ved et notarialiter attesteret Overdragelsesdokument begjæres overfört til et Folium i Indskrivningsbogen for en anden navngiven Ejer. Vil derimod Nogen uddrage en Kapital af Indskrivningsbogen, hvilket kun kan ske i uopsigelige, bestandig paa Ihændehaver lydende Kuponsobligationer, maa han lade sit Indskrivningsbevis indlevere i Statsgjældskontoret i Kjöbenhavn ved en Mand, hvem han har forsynet med behörig attesteret Fuldmagt til at meddele de i denne Anledning fornödne Underskrifter i selve Indskrivningsbogen og til at modtage og kvittere i Statsgjældskontoret for de nye Kuponsobligationer, for hvilke betales 48 Sk. pr. Stykke, hvorimod nyt Indskrivningsbevis meddeles uden Betaling. Jordebogskassen maa under ingen Omstændigheder udbetale Renterne af Indskrivningsbeviserne anderledes, end det

herfra er den overdraget overensstemmende med Indskrivningsbogen. Af de for offentlige Stiftelsers eller Indretningers Kapitaler udstedte Indskrivningsbeviser, der ere betegnede med Litr. C, udbetales Renterne uden Indskrivningsbevisernes Forevisning mod Kvittering af den, der af Bestyrelsen opgives for Finansministeriet som berettiget til Modtagelsen. Af Privates Indskrivningsbeviser, der ere betegnede med Litr. D, udbetales Renterne mod Kvittering af den Dispositionsberettigede, med mindre anderledes af ham er forlangt, og dette Slags Indskrivningsbeviser maa hver Gang fremlægges ved Jordebogskassen til Renteafskrivning, eller ogsaa maa der med Kvitteringen fölge en Attest fra en Övrighedsperson om, at Renterne ved Attestens Udstedelse af ham eller i hans Overværelse ere afskrevne paa Indskrivningsbeviset. 1873. 31. Januar.

Finansministeriets 1ste Departement, den 31. Januar 1873.

Justitsministeriets Skrivelse til Generaldirektoratet for Postvæsenet, ang. **Oprettelsen af en Postexpedition paa Prestbakki.** Khavn d. 8. Febr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 77. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 563—64; Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 79. 8. Febr.

Justitsministeriet undlader ikke herved tjenstl. at meddele Generaldirektoratet for Postvæsenet, at Stiftamtmanden over Island hertil har indberettet, at han har set sig nödsaget til i Henhold til en ham dertil af Ministeriet given Bemyndigelse at træffe den Modifikation i Bekjendtgjörelse om Postvæsenet paa Island af 3. Maj f. A., at Postexpeditionen i Skaptafells Syssel, der efter bemeldte Bekjendtgj. vilde have været at oprette paa Kirkjubæjarklaustur, istedet derfor henlægges til Prestbakki.

1873. 13. Febr. **Reglement, indeholdende nærmere Bestemmelser ang. det offentlige Regnskabs- og Oppebörselsvæsen i Island. Khavn den 13. Febr. 1873.** — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1873 Nr. 6. Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 Tillæg S. 1—7; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873, S. 42—49; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 564—72.

Reglugjörð, sem hefir inni að halda nákvæmari ákvarðanir nm opinber reikninsskil og heimtingu opinberra gjalda á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnngt: Til þess að koma á betra skipnlagi nm opinber reikningsskil og heimtingn opinberra gjalda á Íslandi, bjóðnm Vjer og skipnm fyrir á þessa leið:

1. gr. Árið frá nýjári til nýjárs er reikningsár fyrir gjaldheimtur þær til landsjóðsins, sem sýslumönnnm og bæjarfógetnm og nmboðsmönnum hins konunglega jarðagóz er trúað fyrir.

Breytingin frá reikningsári því, sem nú er, til þess það verði talið frá nýjári til nýjárs, verður á þann hátt, að hinn fyrsti reikningnr, sem gjöra skal til 31. desbr., nær yfir tímabilið frá 1. apríl til 31. desbr. 1873.

2. gr. Reikningana skal gjöra innan loka febrúarm. þess árs, sem í hönd fer, og senda þá í tvennn lagi ásamt með tilheyrandi fylgiskjölum hlutaðeiganda amtmanni áleiðis til landshöfðingja með fyrstu póstferð þar á eptir. Í sama mund skal senda landfógetannm á Íslandi endurrit af reikningunnm án fylgiskjala.

3. gr. Reikningshaldararnir skulu heimta saman gjöld þau, sem þeim er trúað fyrir, er þau koma í gjalddaga, og, ef þess þarf við, gjöra ráðstafanir til að þan verði tekin lögtaki svo fljótt sem verða má, samkvæmt lögnm þeim, sem um það gilda.

4. gr. Gjöldin skal borga í jarðabókarsjóð Íslands eða aðalfjehirzluna jafnóðum og þau verða heimt saman, og skal venjulega senda þau með fyrstu póstferð, sem fellur fyrir eptir að þau eru greidd reikningshaldaranum.

Borgunin til aðalfjehirzlunnar má fram fara með ávísun, sem stýluð er þannig, að dómsmálastjórnin geti ráðstafað henni, og skal ávísnnin hljóða uppá verzlunarhús í Kaupmannahöfn, sem almennt er álitið áreiðanlegt. Verði ekki gengizt undir að borga ávísunina þá er hún er sýnd, eða ef hún verður ekki borguð út í hönd á gjalddegi, skal reikningshaldarinn greiða upphæðina í jarðabókarsjóð Íslands með fyrsta pósti eptir að honum var skýrt frá þessn. 1873. 13. Febr.

5. gr. Sjerhverri þeirri upphæð, sem borguð er í jarðabókarsjóðinn eða í aðalfjehirzluna, skal fylgja brjef, annaðhvort til landfógetans á Íslandi eða dómsmálastjórnarinnar, og skal í brjefinu telja upp og skýra frá, hverjar tekjugreinir í hlutaðeiganda reikningi sje ætlazt til að verði borgaðar með þeirri upphæð, sem send er. Um leið skal senda hlutaðeiganda amtmanni áleiðis til landshöfðingja skýrslu um borgunina.

6. gr. Sje reikningshaldarinn ekki búinn að borga allar þær tekjur, sem taldar eru í reikningnum, skal fortakslaust standa skil á því, sem þannig stendur eptir, um leið og reikningnrinn er sendur, nema því að eins að heimild sje til þess að telja npphæðina með útgjöldum sem útistandandi skuld nm stundar sakir eða fyrir fullt og allt; um borgun þessa skal senda skýrslu á sama hátt, og getið er að framan.

7. gr. Landshöfðinginn skal samkvæmt erindisbrjefi því, sem gefið er út fyrir hann, hafa gætur á, að reikningshaldararnir uppfylli skyldur sínar með tilliti til þess að borga inn gjöldin og gjöra reikningana í tækan tíma, og skal hann gjöra ráðstafanir þær, sem með þarf til þessa.

8. gr. Ef reikningshaldari gjörir ekki reikning í tækan tíma, eða hann stendur í skuld eptir reikningi þeim, sem fram er kominn, má hann ekki halda áfram að heimta saman opinber gjöld, fyr en hann hefir gjört tilhlýðilegan reikning eða borgað skuld sína.

1873. Þegar þannig er ástatt, skal landshöfðingi annað-
13. Febr. hvort víkja hlutaðeiganda frá embætti hans eða sýslu um stundar sakir, eða, ef það kann að þykja hagfelldara í einstöku tilfelli, setja annan mann, til þess fyrst um sinn á kostnað reikningshaldarans, að heimta saman gjöld þau, sem greiða ber á næsta eindaga, t. a. m. skatta og gjöld á næsta manntalsþingi, landskuld á næstu fardögum og fl.

9. gr. Eptir að landfógetinn á Íslandi hefir tekið við endurritum þeim af reikningunum, sem getið er um í 2. grein, skal hann rannsaka, hvort upphæðir þær, sem tilgreint er í reikningunum að sjeu borgaðar í jarðabókarsjóðinn, sjeu í raun og vern komnar í sjóðinn, og, ef með þarf, senda landshöfðingja skýrslu um það, sem hann hefir komizt að að á vanti í þessu tilliti.

10. gr. Umboðsmenn hins konunglega jarðagóz skulu nákvæmlega hegða sjer eptir hinum sjerstaklegu erindisbrjefum, sem þeim eru fengin, er þeir taka við umboðunum, að því leyti, er snertir umboðsstjórn og heimting þeirra gjalda, sem þeim er trúað fyrir, og skil á þeim, bókfærslu og fl.

11. gr. Yfir tekjur af lestagjöldum samkvæmt lögum 15. apríl 1854 og af gjöldum þeim, sem fyrir er mælt um í tilskipun 26. febrúar 1872 um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum, skal reikningshaldarinn halda gjaldabók, sem hlutaðeigandi amtmaður löggildir, og skal með fyrstu póstferð á hverju hálfu missiri senda amtmanni áleiðis til landshöfðingja endurrit af henni, sem hefir inni að halda nákvæma skýrslu um gjöld þau, sektir og fl., sem heimt er saman á þeim ársfjórðungi, sem liðinn er.

Endurritið skal þar að auki hafa inni að halda nákvæmar upplýsingar um borgun gjaldsins til landssjóðsins, og um, hvað mikið sje í sjóði á hverjum tíma hjá reikningshaldaranum, en það skal ávallt látið vera sjer og eigi saman við fje, sem hann sjálfur á, eða er

í vörzlum hans, hvort sem einstakir menn eiga það eða hið opinbera. 1873. 13. Febr.

12. gr. Sýslumennirnir og bæjarfógetarnir skulu halda nákvæmar aðalreikningsbækur og gjaldabækur, sem hlutaðeigandi amtmaður löggildir; skulu þær vera lagaðar eptir fyrimyndum þeim, sem festar eru við reglugjörð þessa, og skal í þær rita allt það, sem borgað er til þeirra sem skiptaráðanda, uppboðshaldara og yfirfjárráðanda. Þær skulu hafa inni að halda nákvæmar upplýsingar um, hvað er í sjóði á hverjum tíma af þessum fjármunum hjá hlutaðeiganda embættismanni.

Af gjaldbókinni skal við lok hvers missiris (30. júní og 31. desbr.) senda hlutaðeiganda amtmanni áleiðis til landshöfðingja fullkomna útskript fyrir það missiri, sem liðið er.

Hlutaðeigandi embættismenn skulu gæta þess, að einnig fje því, sem hjer ræðir um, sje að öllu leyti haldið út af fyrir sig og eigi saman við það fje, sem þeir sjálfir eiga, eða er í vörzlum þeirra, hvort sem einstakir menn eiga það eða hið opinbera.

13. gr. Landshöfðinginn og amtmennirnir skulu á umsjónarferðum sínum nákvæmlega rannsaka bækur þær, sem nefndar eru í 11. og 12. grein, og skulu þeir þá einnig láta sýna sjer fje það, sem á að vera í sjóði hjá embættismanninum samkvæmt því, sem gjaldabækurnar segja til.

Verði það uppskátt við slíka rannsókn, að nokkur embættismaður hafi sem skiptaráðandi talsverða peninga í sjóði, skal landshöfðingi eða hlutaðeigandi amtmaður eptir því, sem á stendur, gjöra ráðstafanir til þess, að fje þetta verði ávaxtað á þann hátt, sem hagfelldastur er eptir kringumstæðunum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 13. dag febrúarmánaðar 1873.

1873. 13. Febr.

Fyrirmynd fyrir aðalreikningsbók yfir gjaldheimtur þær, sem sýslumanninum í N. N. sýslu er trúað fyrir sem skiptaráðanda, uppboðshaldara, yfirfjárráðanda o. s. frv.

Dánarbúið eptir N. N. á N. N.

Tekjur.

Hvenær fallið til.	Hver tekjugrein fyrir sig.	Það, sem á að borga. rd.	sk.	Nær borgað.	Upphæðin. rd.	sk.
1874, febr. 5.	Fundið í peningum, þegar búið var skrifað upp	24	13	1874, febr. 5.	24	13
— —	Skuldakröfur búsins, sem sagt var til, þegar það var skrifað upp: a) hjá A. á N., samkvæmt skuldabrj. 11. júní 1868 . .	100	»	júní 11.	100	»
	b) hjá B. á O., samkvæmt veðskuldabrjefi 11. júní 1872	150	»	— 11.	150	»
	c) hjá C., án skuldabrjefs	20	»	apríl 15.	20	»
marz 12.	Uppboðsverð fyrir lausafje búsins	430	28	júní 16.	430	28
apríl 13.	Fyrir jörðina N. í P., som búið á	500	»	— 11.	100	»
				veðskuldabrj., gefið s. d. fyrir 400 rd.		
júní 11.	Vextir af skuldabrj., a., frá 11. júní 1873, 3 af hundraði	3	»	júní 11.	3	»
— —	Vextir af veðskuldabrjefinu, b., frá 11. júní 1873, 3 af hdr.	4	48	— 11.	4	48
	Tekjur als . . .	. . .	. .	. . . .	831	89

Dánarbúið eptir N. N. á N. N.

1873. 13. Febr.

Útgjöld.

Dagur.	Fylgiskjal nr.	Hver útgjaldagrein fyrir sig.	Upphæð. rd.	sk.
1874, febr. 5.	Uppskriptarbókin, 5 bls.	Borgað fyrir fram uppí greptrunarkostnað. . .	10	»
maí 14.	Fylgiskjal nr. 1	Hjúakaup	24	»
— 24.	— nr. 2	Skattar og gjöld, borguð á manntalsþingi. . . .	17	57
júní 16.	— nr. 3	Uppboðskostnaður eptir reikningi innköllunarmanns	35	24
júní 25.	Skiptabókin, 13. bls.	Eptirstöðvar af greptrunarkostnaði	15	36
— —	— —	Skiptagjöld	25	16
— —	— —	$1/2$ af hundraði í erfðafjárskatt	5	43
	sbr. fylgiskjal nr. 4	Skuld búsins til C., samkvæmt skuldabrjefi, 13. ágúst 1870	25	»
— —	Skiptabókin, 13. bls.	Lagt út til erfingjanna í peningum:		
		a) til sonarins D. . .	157	75
		b) — — E. . .	157	75
		c) — dótturinnar F. .	358	51
		Í veðskuldabrjefinu 11. júní 1874 með tilheyrandi vöxtum, 3 af hdr.,		
		a) til sonarins D. 200 rd. 72 sk.		
		b) til sonarins E. 200 rd. 72 sk.		
		Útgjöld alls . . .	831	89

Athugasemdir við fyrirmynd þessa.

1) Sjerhvert dánarbú eða hvert annað bú, sem skiptarjetturinn tekur til meðferðar, skal rita á sjerstakt blað í þessari aðalreikningsbók, og eins allt

1873. geymslufje, þarmeð talið fje ómyndugra, sem annaðhvort
13. Febr. um stundar sakir er látið vera í vörzlum yfirfjárráðanda við lok skiptanna, eða af öðrum ástæðum er fengið sýslumanni til geymslu, og sömuleiðis öll uppboð, er eigi snerta bú, og þar sem hann er innköllunarmaður.

2) Tekjurnar skal rita í aðalreikningsbókina jafnskjótt og reikningshaldaranum verður kunnugt um þær; þannig skal innfæra þann dag, er búið var skrifað upp, þau skuldabrjef og aðrar skuldakröfur, sem þá er sagt til, o. s. frv. Aptur á móti er það vitaskuld, að þá fyrst skal rita tekjurnar í hinn annan dálkinn, þegar þær eru goldnar, t. a. m. þegar skuldakröfur búsins eru borgaðar eða þegar innköllunarmaður við uppboðið greiðir skiptaráðanda það fje, sem fekkst við uppboðið.

3) Á það blað í aðalreikningsbókina, þar sem uppboð er fært inn, skal þegar rita það, sem goldið er í reiðupeningum við sjálft uppboðið, og hvað eina, sem verður borgað, skal jafnóðum færa inn. Á gjalddegi skal leggja við í aðalreikningsbókina, þar sem uppboðið stendur, skrá yfir það, sem enn er óborgað af uppboðspeningum.

4) Fyrir innan strikið bæði tekjumegin og útgjaldamegin skal rita tekjur þær og útgjöld, sem eigi eru greidd í reiðupeningum, t. a. m. þegar nokkuð af kaupverði fyrir fasteign er borgað með því að gefa út skuldabrjef, og skuldabrjefið við fjeskipti verður lagt út til erfingja eða til þeirra, sem eiga skuld hjá búinu, — þegar kröfur búsins og skuldir eru látnar ganga upp, hvað á móti öðru, o. s. frv.

Fyrirmynd fyrir gjaldabók yfir gjaldheimtur þær, sem sýslumanninum í N. N. sýslu er trúað fyrir sem skiptaráðanda, uppboðshaldara, yfirfjárráðanda o. s. frv. 1873. 13. Febr.

Dagur.	Hver tekjugrein fyrir sig.	Smbr. aðalreikningsbókina, blað.	Upphæðin. rd.	sk.
1874, jan. 1.	Í sjóði	... 3	95	66
febr. 1.	það, sem fekkst við uppboðið á lausafje í dánarbúinu eptir N. N.	4.	67	82
marz 6.	það, sem fekkst við uppboðið á lausafje í dánarbúinu eptir O. O.	6.	190	»
apríl 15.	Borguð skuld C.'s til dánarbúsins eptir O. á N. ...	1.	20	»
— 20.	Borguð skuld G.'s til dánarbúsins eptir P. á R. ...	3.	36	80
júní 11.	Borguð skuld A.'s til dánarbúsins eptir N. N., samkvæmt skuldabrjefi uppá 100 rd., með vöxtum frá 11. júní f. á.	1.	103	»
— —	Borguð skuld B.'s til dánarbúsins eptir N. N., samkvæmt veðskuldabrjefi uppá 150 rd. með eins árs vöxtum	—	154	48
— —	Borgað af S. uppí kaupverðið fyrir jörðuna N. í P. ...	—	100	»
júní 16.	það, sem fekkst við uppboðið á lausafje í dánarbúinu eptir N. N.	—	430	28
	Tekjur alls frá 1. janúar til 30. júní	....	1198	16
	Útgjöldin dregin frá ...	....	882	17
	Í sjóði 1. júlí 1874 ...	....	315	95

1873.
13. Febr.

Dagur.	Hver útgjaldagrein fyrir sig.	Smbr. aðalreikningsbókina, blað.	Upphæðin. rd.	sk.
1874, maí 14.	Útborgað hjúakaup í dánarbúinu eptir N. N.	1.	24	»
— 16.	Útborgað hjúakaup í dánarbúinu eptir O. O.	3.	15	24
— 24.	Skattur og gjöld á manntalsþingi, í dánarbúinu eptir O. í N.	1.	17	57
— —	Skattur og gjöld á manntalsþingi, í dánarbúinu eptir O. á O.	4.	19	83
— 27.	Skattur og gjöld á manntalsþingi, í dánarbúinu eptir P. á R.	3.	25	13
júní 16.	Uppboðskostnaður í dánarbúinu eptir N. N.	1.	35	24
— 25.	Greptrunarkostnaður í dánarbúinu eptir N. N.	1.	15	36
— —	Skiptakostnaður í dánarbúinu eptir N. N.	—	25	16
— —	$^1/_2$ af hundraði í erfðafjárgjald í dánarbúinu eptir N. N.	—	5	43
— —	Til lúkningar skulda í dánarbúinu eptir N. N.	—	25	»
— —	Til erfingja í dánarbúinu eptir N. N.	—	674	9
	Útgjöld alls frá 1. janúar til 30. júní		827	17

Athugasemd við fyrirmynd þessa.

Gjaldabókina skal gjöra upp og telja allt saman fyrir hvert missiri, 30. júní og 31. desbr., og skal þar á eptir rita það, sem er í sjóði, sem fyrstu tekjugrein fyrir næsta missiri, annaðhvort 1. júlí eða 1. janúar.

Reglement, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende det offentlige Regnskabs- og Oppebörselsvæsen i Island. 1873. 13. Febr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Til Fremme af en bedre Orden med Hensyn til det offentlige Regnskabs- og Oppebörselsvæsen i Island byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Kalenderaaret er Regnskabsaar for de Sysselmændene og Byfogderne samt Administratorerne af det kgl. Jordegods betroede Oppebörsler til Landskassen.

Overgangen fra det nuværende Regnskabsaar til Kalenderaaret sker saaledes, at det förste Regnskab, der bliver at aflægge til 31. Decbr., omfatter Tidsrummet fra 1. April til 31. Decbr. 1873.

§ 2. Regnskaberne bør aflægges inden Udgangen af det fölgende Aars Februar Maaned og, affattede in duplo med tilhörende Bilag, gjennem vedkommende Amtmand tilstilles Landshövdingen med den förste derefter faldende Postleilighed. Samtidig bör der tilstilles Landfogden i Island Afskrifter af Regnskaberne uden Bilag.

§ 3. Regnskabsförerne bör opkræve de dem betroede Oppebörsler ved disses Forfaldstid og i fornödent Fald snarest muligt foranstalte dem inddrevne ved Udpantning i Overensstemmelse med de desangaaende gjældende Lovbestemmelser.

§ 4. Afgifterne bör indbetales til Islands Jordebogskasse eller Finanshovedkassen, efterhaanden som de opkræves, og i Reglen forsendes med den förste Postleilighed, der falder, efterat de ere blevne indbetalte til Regnskabsföreren.

Indbetaling til Finanshovedkassen kan ske ved en til Justitsministeriets Ordre udstedt Anvisning paa et bekjendt solid Handelshus i Kjöbenhavn. Bliver en saadan Anvisning ikke ved dens Forevisning akcepteret

1873. 13. Febr. eller ved Forfaldstid ikke prompte indfriet, bör Regnskabsföreren indbetale Belöbet til Islands Jordebogskasse med förste Post, efterat han herom har modtaget Underretning.

§ 5. Ethvert Belöb, der indbetales i Islands Jordebogskasse eller Finanshovedkassen, bör være ledsaget af en Skrivelse henholdsvis til Landfogden i Island eller Justitsministeriet, indeholdende en specificeret Forklaring om, hvilke Indtægtsposter i det paagjældende Regnskab der agtes berigtigede ved det indsendte Belöb. Samtidig bör der om Indbetalingen gjennem vedkommende Amtmand ske Anmeldelse til Landshövdingen.

§ 6. Naar nogen Del af de i et Regnskab opförte Indtægter ikke forinden maatte være bleven indbetalt af Regnskabsföreren, bör det saaledes Resterende, forsaavidt der ikke haves Hjemmel til midlertidig eller endelig at före Belöbet til Udgift som Restance, ufravigelig berigtiges ved Regnskabets Indsendelse, og bör der om denne Indbetaling ske Anmeldelse paa foranförte Maade.

§ 7. Landshövdingen bör i Henhold til den ham meddelte Instrux have Indseende med, at Regnskabsförerne opfylde deres Pligter med Hensyn til Afgifternes Indbetaling og Regnskabernes Aflæggelse i rette Tid, og træffe de i saa Henseende fornödne Foranstaltninger.

§ 8. En Regnskabsförer, der ikke aflægger Regnskab i rette Tid, eller hvem der ifölge aflagt Regnskab befindes at paahvile en uberigtiget Saldo, maa ikke vedblive at opkræve de offentlige Afgifter, forinden han har aflagt behörigt Regnskab eller betalt sin Gjæld.

Landshövdingen har i slige Tilfælde enten at suspendere den Paagjældende fra sit Embede eller Bestilling eller at konstituere en Anden, hvis saadant i et enkelt Tilfælde maatte findes mere hensigtsmæssigt, til

paa Regnskabsförerens Bekostning forelöbig at opkræve de til næste Termin forfaldende Afgifter, saasom Skatter og Afgifter paa næste Mandtalsthing, Landskyldsafgifter til næste Fardag m. m. 1873. 13. Febr.

§ 9. Landfogden i Island bör efter at have modtaget de i § 2 ommeldte Afskrifter af Regnskaberne undersöge, om de Belöb, der i Regnskaberne angives at være indbetalte i Jordebogskassen, i Virkeligheden ere indkomne, og i modsat Fald til Landshövdingen gjöre en Anmeldelse om de i denne Henseende forefundne Mangler.

§ 10. Administratorerne af det kgl. Jordegods bör holde sig de dem ved Tiltrædelsen af deres Bestillinger givne særlige Instruxer nöje efterrettelige med Hensyn til Godsernes Forvaltning og Opkrævelsen af og Rigtighedsaflæggelse for de dem betroede Oppebörsler, Bogföring over disse m. m.

§ 11. Over Oppebörslen af Læsteafgifter ifölge Lov af 15. April 1854 og af de i Forordning om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer af 26. Februar 1872 omhandlede Afgifter bör Regnskabsföreren holde en af vedkommende Amtmand autoriseret Kassebog, af hvilken der med den förste i hvert Fjerdingaar afgaaende Postleilighed gjennem Amtet skal tilstilles Landshövdingen en Afskrift, indeholdende nöjagtig Forklaring om de i det forlöbne Fjerdingaar oppebaarne Afgifter, Böder m. v.

Afskriften maa tillige indeholde nöjagtig Oplysning om Afgiftens Indbetaling til Landskassen og om, hvad der til enhver Tid er i Behold hos Regnskabsföreren, hvilket altid bör holdes afsondret fra dennes egne og fra andre i hans Værge værende private og offentlige Midler.

§ 12. Sysselmændene og Byfogderne bör holde nöjagtige, af vedkommende Amtmand autoriserede Hovedböger og Kasseböger, indrettede efter de dette

1873. 13. Febr. Reglement vedföjede Skemata, hvori indföres samtlige de Belöb, der indbetales til dem som Skifteforvaltere, Auktionsforvaltere og Overformyndere. De bör indeholde nöjagtig Oplysning om, hvad der af disse Midler til enhver Tid er beroende hos vedkommende Embedsmand.

Af Kassebogen bör der ved Udgangen af hvert Halvaar (30. Juni og 31. December) gjennem vedkommende Amtmand tilstilles Landshövdingen en fuldstændig Udskrift for det forlöbne Halvaar.

Det bör af de paagjældende Embedsmænd iagttages, at ogsaa de heromhandlede Midler holdes strængt afsondrede fra deres egne og fra andre i deres Værge værende offentlige og private Midler.

§ 13. De i §§ 11 og 12 omhandlede Böger bör af Landshövdingen og af Amtmændene paa deres Inspektionsreiser nöje efterses, og bör de da tillige lade sig forevise den kontante Beholdning, som ifölge Kassebögernes Udvisende skal findes i Embedsmandens Værge.

Skulde det ved saadant Eftersyn befindes, at nogen Embedsmand i Egenskab af Skifteforvalter sidder inde med betydelige Beholdninger af rede Penge, vil efter Omstændighederne Landshövdingen eller vedkommende Amtmand have at træffe Foranstaltning til, at saadanne Pengemidler blive frugtbargjorte paa den efter Forholdene hensigtsmæssigste Maade.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 13. Februar 1873.

Skema til Hovedbog for de Sysselmanden i N. N. Syssel i hans Egenskab af Skifteforvalter, Auktionsforvalter, Overformynder m. v. betroede Oppebörsler. 1873. 13. Febr.

Dödsboet efter N. N. af N. N.

Indtægt.

Naar opstaaet.	Indtægtens Betegnelse.	Skal indkomme. Rd.	ß	Naar den er indbetalt.	Belöb. Rd.	ß
1874, Febr. 5.	Rede Penge forefundne ved Registreringen .	24	13	1874, Febr. 5.	24	13
— —	Boets Tilgodehavende opgivet ved Registreringen:					
	a) hos A. i N. ifölge Gjældsbevis af 11. Juni 1868	100	»	Juni 11.	100	»
	b) hos B. i O. ifölge Panteobligation af 11. Juni 1872 . .	150	»	—	150	»
	c) hos C. uden skriftligt Bevis	20	»	April 15.	20	»
Marts 12.	Auktionsbelöbet for Boets Lösöre	430	28	Juni 16.	430	28
April 13.	For den Boet tilhör. Jord N. i P.	500	»	— 11. Udstedt Panteobligation s. D. paa 400 Rd.	100	»
Juni 11.	Renter fra 11. Juni 1873 af Gjældsbevis Litr. a, 3 pCt. . . .	3	»	Juni 11.	3	»
— —	do. do. af Panteobligationen Litr. b, 3 pCt.	4	48	—	4	48
	Summa Indtægt . . .	. . .	. .	. . . .	831	89

1873.
13. Febr.

Dödsboet efter N. N. af N. N.

Udgift.

Datum.	Bilag Nr.	Udgiftens Betegnelse.	Belöb. Rd.	ß
1874, Febr. 5.	Registrerings-protok. pag. 5.	Forskud paa Begravelsesomkostninger . . .	10	»
Maj 14.	Bilag Nr. 1.	Tyendelön	24	»
— 24.	— Nr. 2.	Skatter og Afgifter betalte paa Mandtalsthinget	17	57
Juni 16.	— Nr. 3.	Auktionsomkostn efter Inkassators Regning .	35	24
— 25.	Skifteprotok. pag. 13.	Rest paa Begravelsesomkostninger	15	36
— —	—	Skifteomkostninger . . .	25	16
— —	—	$^1/_2$ pCt. Arveafgift . . .	5	43
	Jfr. Bilag Nr. 4.	Boets Skyld til C. ifölge Gjældsbevis af 13. August 1870	25	»
— —	Skifteprotok. pag. 13.	Udlagt i Arv kontant:		
		a) til Sönnen D. . . .	157	75
		b) — — E. . . .	157	75
		c) — Datteren F. . . .	358	51
		Do. i Panteobligationen af 11. Juni 1774 med vedhængende Rente 3 pCt.		
		a) til Sönnen D. 200 Rd. 72 Sk.		
		b) til Sönnen E. 200 Rd. 72 Sk.		
		Summa Udgift. . .	831	89

Anmærkninger til foranstaaende Skema.

1) Ligesom ethvert Dödsbo eller ethvert andet Bo, der kommer under Skifterettens Behandling, saaledes bör ethvert Depositum, derunder ogsaa indbefattet de

Umyndiges Kapitaler, der enten midlertidig forblive i Overformynderiets Værge ved Skifteslutning eller af andre Grunde deponeres hos Sysselmanden, saavelsom enhver Auktion udenfor Boer, hvorved han fungerer som Inkassator — have sit særskilte Folium i nærværende Hovedbog. 1873. 13. Febr.

2) Indtægten indföres, saasnart den kommer til Regnskabsförerens Kundskab; saaledes bör i Boer under Registreringens Dato indföres de Gjældsbreve eller andet Tilgodehavende, som da opgives, osv. Derimod föres den anden Rubrik paa Indtægtssiden selvfölgelig först, naar Indtægten oppebæres, altsaa f. Ex. naar Boets Tilgodehavende indbetales, eller naar Inkassator ved Auktionen indbetaler Auktionsbelöbet til Skifteforvalteren.

3) Paa de særskilte Folia over Auktioner indföres strax, hvad der kontant betales ved selve Auktionen, ligesom enhver Indbetaling indföres efterhaanden, som den sker. Paa Forfaldsdagen fremlægges til Foliet en Fortegnelse over de endnu restererende Auktionsbelöb.

4) Indenfor Linien föres saavel paa Indtægts- som Udgiftssiden de Indtægter og Udgifter, som ikke bestaa i rede Penge, f. Ex. naar Andel af en Kjöbesum for en fast Ejendom berigtiges ved Udstedelsen af en Obligation og denne derefter paa Skiftet udlægges enten til Arvinger eller Kreditorer, naar Likvidation finder Sted af Boets Tilgodehavende og Skyld o. s. frv.

1873.
13. Febr.

Skema for de Sysselmanden i N. N. Syssel i hans Egenskab af Skifteforvalter, Auktionsforvalter, Overformynder m. v. betroede Oppebörsler.

Datum.	Indtægtens Betegnelse.	Jfr. Hovedbogen fol. . . .	Belöbet. Rd.	ß
1874,				
Jan. 1.	Kassebeholdning		95	66
Febr. 1.	Auktionsbelöb for Lösöreauktionen i Dödsboet efter N. N.	— 4.	67	82
Marts 6.	Auktionsbelöb for Lösöreauktionen i Dödsboet efter O. O.	— 6.	190	»
April 15.	Indbetalt af C. hans Gjæld til Dödsboet efter O. i N.	— 1.	20	»
— 20.	Indbetalt af G. hans Gjæld til Dödsboet efter P. i R.	— 3.	36	80
Juni 11.	Indbetalt af A. hans Gjæld til Dödsboet efter N. N., efter Gjældsbevis, stort 100 Rd. med Rente fra 11. Juni f. A.	— 1.	103	»
— —	Indbetalt af B. hans Gjæld til Dödsboet efter N. N., efter Panteobligation, stor 150 Rd. med 1 Aars Rente	—	154	48
— —	Indbetalt af S. Afdrag paa Kjöbesummen for Gaarden N. i P.	—	100	»
— 16.	LösöreauktionsbelöbetiDödsboet efter N. N.	—	430	28
	Ialt Indtægt fra 1. Januar til 30. Juni	. . . . .	1198	16
	Herfra Udgiften . . .	. . . . .	882	17
	Kassebeholdning 1. Juli 1874	. . . . .	315	95

1873. 13. Febr.

Datum.	Udgiftens Betegnelse.	Jfr. Hovedbogen fol. . . .	Belöbet Rd.	ß
1874,				
Maj 14.	Udbetalt Tyendelön i Dödsboet efter N. N.	fol. 1.	24	•
— 16.	Udbetalt Tyendelön i Dödsboet efter O. O.	— 3.	15	24
— 24.	Skat og Afgift paa Mandtalsthinget i Dödsboet efter O. i N.	— 1.	17	57
— —	Skat og Afgift paa Mandtalsthinget i Dödsboet efter O. i O.	— 4.	19	83
— 27.	Skat og Afgift paa Mandtalsthinget i Dödsboet efter P. i R.	— 3.	25	13
Juni 16.	Auktionsomkostn. i Dödsboet efter N. N.	— 1.	35	24
— 25.	Begravelsesomkostn. i do. .	— 1.	15	36
— —	Skifteomkostn. i do.	—	25	16
— —	$^1/_2$ pCt. Arveafgift i do. . .	—	5	43
— —	Til Kreditorer i do.	—	25	»
— —	Til Arvinger i do.	—	674	9
	Ialt Udgift fra 1. Jan. til 30. Juni	. . . . .	882	17

Anmærkning til foranstaaende Skema.

Kassebogen afsluttes og opsummeres hvert Halvaar, henholdsvis den 30. Juni og 31. December, og overföres derefter til næste Halvaar den tilstedeværende Kassebeholdning som 1ste Indtægtspost, henholdsvis under 1. Juli og 1. Januar.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Spörgsmaal om Fritagelse for Læsteafgift af Hvalfangerskibe.** Khavn d. 18. Febr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 93. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 575. 18. Febr.

1873. Efterat Justitsministeriet ved Skrivelse til Amt-
18. Febr manden over Islands Nord- og Östamt af 8. Decbr. 1871 bl. A. havde resolveret, at der efter Omstændighederne ikke vilde være at instituere Tiltale mod en hollandsk Hvalfanger, Bottemann, for Overtrædelse af den islandske Handelslovgivning, imod at han erlagde Læsteafgift af det paagjældende Fartöj, har bemeldte Embedsmand, næst at fremsende en Anvisning til Berigtigelse af nysnævnte Afgift, i vedlagte Skrivelse med Bilag udtalt det som særdeles önskeligt, om der som Opmuntring for Skibsförer Bottemann til at vedblive sin Hvalfangst, der for en stor Del kommer Indbyggerne tilgode, indtil videre kunde tilstaas ham Afgiftsfrihed for de til Fangsten benyttede Skibe.

Medens der nu vel ikke kan være Tale om at udvirke en saadan Fritagelse for nogen Enkeltmand eller i et saadant Omfang, har Ministeriet taget under Overvejelse, om der ikke i Almindelighed kunde gjöres Noget for at böde paa den uheldige Omstændighed, at Handelslovgivningens strænge Overholdelse ligeoverfor Hvalfangere vil medföre, at det ikke kan svare Regning for dem at gaa ind til Island og der sælge de afspækkede Hvalers Kjød, som for de fattige Islændere har stor Næringsværdi, medens det plejer at kunne kjöbes for overordentlig billig Pris, hvilket selvfölgelig kun kan ske ad Lovgivningsvejen.

Forinden imidlertid videre foretages, skulde man herved tjenstl. udbede sig Hr. Stiftamtmandens behgl. Ytringer om, hvorvidt der efter Deres Skjön maatte være Föje til at foranledige, at der til Forelæggelse for det i Sommer sammentrædende Althing blev udarbeidet Forslag til et Lovbud, hvorved de Skibe, der bringe Hvalkjöd til Land, for der at afsættes, fritages for Læsteafgift. — Med Svaret bedes Bilagene tilbagesendte.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, angaaende **Spörgsmaal om et Fattiglems Forsörgelseskommune.** Khavn den 18. Febr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 91. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 573—74. 1873. 18. Febr.

Efter Modtagelsen af Hr. Amtm.'s behgl Betænkning af 31. Oktbr f. A. over et hertil indkommet Andragende, hvori Repstyrer i Broddanes Rep inden Stranda Syssel, Jón Magnússon, indanker til Justitsministeriets Afgjörelse en af Dem under 23. Septbr. 1871 afgiven Resolution[1]), hvorved Bergur Sakaríasson

---

[1]) Amtets Resolution er i Oversættelse saalydende:

»Efter at Repstyreren i Kirkjuból Rep havde indanket til Amtet en af Hr. Sysselmanden under 6. Februar d. A. afgiven Resolution, der bestemmer, at Bergur Sakaríasson af Hlíð i Kollafjörður med Kone og Börn er forsörgelsesberettiget i bemeldte Rep, anmodede Amtet Dem om at meddele nærmere Omlysning om, hvorvidt den ommeldte Bergur Sakaríasson nogensinde havde begjært eller modtaget Understöttelse af Fattigvæsenet for sig og sin Familie, og har De derefter i behgl. Skrivelse af 13. Juli sidstl. meddelt, at den Paagjældende vel aldrig hidtil har modtaget eller begjært Pengeunderstöttelse af Fattigvæsenet, idet han har slaaet sig igjennem med sin Familie ved Hjælp af den Understöttelse, der er bleven ham ydet af Slægtninge og Venner, men at han derimod har været i Forlegenhed med at skaffe Opholdssted til sig og sin Familie, og at han i den Anledning oftere end én Gang er tyet til Repstyreren i Broddanes Rep, hvor han har anset sig at være forsörgelsesberettiget, ligesom ogsaa saavel han selv som Repstyreren i bemeldte Rep har andraget paa, at Spörgsmaalet om hans Forsörgelseshjem maatte blive afgjort.

Skjöndt nu Bergur Sakaríasson efter det Anförte endnu ikke har begjært Fattigunderstöttelse, maa Amtet, da han ikke har kunnet komme ud af det uden at söge Fattigbestyrelsens Bistand formedelst den Forlegenhed, hvori han har befundet sig, og som har været en Fölge af hans Ufor-

1873. med sin Familie erklæres forsörpelsesberettiget i Broddanes Rep, skulde man til behgl. Efterretning og videre
18. Febr.

---

muenhed, alligevel med Dem være enigt i, at der er Anledning til at afgjöre, hvor han er forsörgelsesberettiget.

Men naar det skal undersöges, hvor Bergur Sakaríasson er forsörgelsesberettiget, maa det forelöbig bemærkes, at det maa anses for utvivlsomt, ligesom det ogsaa er uimodsagt, at han er födt i Kirkjuból Rep, der saaledes er hans Födehjem, og naar det dernæst skal afgjöres, om han ved sit Ophold i nogen anden Kommune i den lovbestemte Tid har erhvervet Ret til Forsörgelse sammesteds, saa kan der efter de fremkomne Oplysninger ikke blive Spörgsmaal om nogen anden Rep end Broddanes Rep.

I saa Henseende er det oplyst, at han efter at have opnaaet 16 Aars Alderen uden at have modtaget nogen Understöttelse af Fattigvæsenet har opholdt sig i bemeldte Rep i 10 Aar, nemlig fra Foraaret 1855, da han kom til Gaarden Einfætlingsgil, og til Sommeren 1865, da han flyttede bort fra Ljúfustöðum, og Amtet skjönner ikke rettere, end at dette tiaarige Ophold i alle Henseender er af den Beskaffenhed, at han derved bör have erhvervet Forsörgelsesret i Reppen for sig og sin Familie. Vel er det oplyst, at Bergur Sakaríassons Kone og Börn i Foraaret 1864, medens han selv temporært var fraværende fra sit Hjem, efter Foranstaltning af Repstyreren i Broddanes Rep bleve förte til Kirkjuból Rep; men ligesom Bergur Sakaríasson selv, saasnart han kom hjem, forskaffede sig et Opholdssted for sig og sin Familie i Broddanes Rep, saaledes maa det ogsaa anses for afgjort, at den ommeldte Bortflytning af Konen og Börnene, hvilken Bortflytning endog synes at være sket uden tilstrækkelig Grund, idetmindste er sket uden nogen Foranledning fra hans Side; og skjöndt saaledes hans Kone og Börn opholdt sig i Kirkjuból Rep i nogen Tid i Foraaret 1864, og skjöndt dette maaske har været med Konens fri Villie, saa er der dog efter det Fremkomne ingen Grund til at antage, at Bergur Sakaríasson for sig og sin Familie har villet opgive eller nogensinde for sig selv i Virkeligheden har opgivet sit Hjem i Broddanes Rep paa den heromhandlede Tid, men det er hans Hjem eller Opholdssted, hvorefter det maa bestem-

Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det maa have sit Forblivende ved den af Hr. Amtm. i Sagen afgivne Resolution. 1873. 18. Febr.

Kapitelstaxter for Islands Sönderamt fra Medio Maj 1873 til samme Tid 1874. Reykjavík den 19. Februar 1873. 19. Febr.

For dette Amt er der udkomne 2 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: en for Öster- og Vester-Skaptafells Syssel, a, og en for den övrige Del af bemeldte Amt, eller Borgarfjords, Gullbringu og Kjósar, Árnes, Rángárvalla og Vestmannö Sysseler samt Reykjavík Kjöbstad. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den foran S. 29—31 trykte Kapitelstaxt for Borgarfjords m. fl. Sysseler for 1871—72.

	a					b				
	rmt.		hdr.		al.	rmt.		hdr.		al.
	r.	s.	r.	s.	s.	r.	s.	r.	s.	s.
A 1	42	43	42	43	34	49	5	49	5	39,9
- 2	5	»	30	»	24	5	18	31	12	24,9
- 3	5	84	35	21	28,2	6	93	41	78	33,5
- 4	4	49	36	8	28,9	5	41	43	40	34,7
- 5	3	31	39	84	31,9	4	9	49	12	39,3

---

mes, om han ved sit Ophold har kunnet erhverve Forsörgelsesret for sig og sin Familie; og jeg skal i Forbindelse hermed bemærke, at det er aldeles uden Betydning, om Guðmundur Sakaríasson og Repstyreren i Kirkjuból Rep, saaledes som der er meddelt, have erklæret, at Bergur Sakaríasson ved sit Ophold det 10de Aar i Broddanes Rep ikke skulde blive forsörgelsesberettiget sammesteds, da de ikke kunde gjöre nogen Forandring i de almindelige Regler om Erhvervelse af Retten til Fattigforsörgelse.

I Henhold til det Anförte resolveres derfor herved, at Bergur Sakaríasson for sig og sin Familie har erhvervet Ret til Fattigforsörgelse i Broddanes Rep, og anmodes Hr. Sysselmanden tjenstl. om at ville meddele vedkommende Repstyrere denne Amtets Resolution.«

1873.
19. Febr.

	a					b				
	rmt.		hdr,		al.	rmt.		hdr.		al.
	r.	s.	r.	s.	s.	r.	s.	r.	s.	s.
A 6	4	25	34	8	27,3	4	91	39	56	31,7
- 7	2	94	29	66	23,8	3	59	36	14	28,9
- 8	24	45	24	45	19,6	28	15	28	15	22,5
- 9	18	30	24	40	19.6	20	24	27	»	21,6
B 10	»	53	66	24	53	»	53,1	66	36	53,1
- 11	»	35,3	44	12	35,3	»	39,2	49	»	39,2
- 12	»	25,2	31	48	25,2	»	28,8	36	»	28,8
- 13	»	16,4	20	48	16,4	»	18	22	48	18
C 14	»	»	»	»	»	1	43	»	»	»
- 15	»	40	25	»	20	»	35	21	84	17,5
- 16	»	34	»	»	»	»	67	»	»	»
- 17	»	15	28	12	22,5	»	12,2	22	84	18,3
- 18	1	»	»	»	»	1	27	»	»	»
- 19	1	»	»	»	»	2	4	»	»	»
- 20	»	57	»	»	»	»	63	»	»	»
- 21	»	48	»	»	»	»	48	»	»	»
D 22	»	»	»	»	»	5	89	35	54	28,5
- 23	6	8	36	48	29,2	7	74	46	60	37,3
- 24	5	24	31	48	25,3	5	52	33	24	26,6
- 25	4	72	28	48	22,8	5	9	30	54	24,5
- 26	5	»	30	.	24	5	27	31	66	25,4
E 27	»	»	»	»	»	1	58	24	6	19,3
- 28	1	56	23	72	19	1	53	23	27	18,6
- 29	2	»	30	»	24	1	61	24	51	19,6
- 30	1	68	25	60	20,5	1	32	20	»	16
F 31	7	4	28	16	22,5	7	41	29	68	23,6
- 32	5	60	33	72	27	6	27	37	66	30,2
- 33	4	50	27	12	21,7	5	25	31	54	25,3
- 34	3	30	27	48	22	3	71	29	88	24
- 35	2	52	30	48	24,4	2	72	31	»	24,8
- 36	4	20	25	24	20,2	4	92	29	72	23,8
- 37	»	6,1	15	24	12,2	»	8,7	21	72	17,4
G 38	6	36	38	24	30,6	6	71	40	42	32,4
- 39	»	»	»	»	»	2	»	80	»	64
- 40	2	58	31	24	25	3	63	43	86	35,1
- 41	»	»	»	»	»	1	37	5	52	4,5
- 42	1	2	24	48	19,6	1	4	25	»	20
- 43	1	22	29	48	23,6	1	48	36	»	28,6
Meðalverð:										
A, ...			32	89	26,3			38	36	30,7
B, ...			40	57	32,5			43	45	34,8
C, ...			26	54	21,3			22	36	17,9
D, ...			31	60	25,3			35	52	28,5
E, ...			26	44	21,2			22	93	18,4
F, ...			26	76	21,4			30	19	24,2
Aðalmeðalverð . .			30	79	24,7			32	15	25,7

Kapitelstaxter for Islands **Nord- og Östamt** fra Medio Maj **1873** til samme Tid **1874.** — Friðriksgáfa den 19. Februar 1873. 1873. 19. Febr.

For dette Amt er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1. for Húnavatns og Skagafjords Sysseler, a; 2. for Öfjords og Thingö Sysseler, b, og 3. for Múla Sysselerne, c. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den ovenfor S. 17—19 trykte Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler for 1871—72.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	53	7	51	38	41	3	53	7	51	38	41	3	42½	41	33
- 2	5	95	6	59	6	24	35	90	39	66	37	48	29	32	30
- 3	7	54½	7	66	7	18	45	39	46	12	47	12	36½	37	37½
- 4	6	2½	6	28½	6	33½	48	20	50	36	50	76	38½	40½	40½
- 5	4	30	4	24	4	57	51	72	52	24	55	12	41½	42	44
- 6	5	70	5	84	6	16	45	80	47	»	49	32	36½	37½	39½
- 7	3	78	3	63	3	95	38	12	36	54	39	86	30½	29	32
- 8	28	36	28	93	25	32	28	36	28	93	25	32	22½	23	20½
- 9	22	11½	23	33½	20	44	29	47	31	13	27	27	23½	25	22
B 10	»	61	»	64	»	60	76	24	80	»	75	»	61	64	60
- 11	»	42	»	46½	»	40	52	48	58	12	50	»	42	46½	40
- 12	»	25	»	26	»	29	31	24	32	48	36	24	15	26	29
- 13	»	18	»	18	»	18	22	48	32	48	22	48	18	18	18
C 14	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	25	»	24½	»	31½	15	60	15	30	19	66	12½	12	16
- 16	»	30	»	28	»	43	9	36	8	72	13	42	7½	7	11
- 17	»	9	»	11	»	13	11	24	13	72	16	24	9	11	13
- 18	»	71	»	91	1	20	14	76	18	92	24	16	12	15	19½
- 19	1	4	1	88½	1	90	15	60	28	79½	29	6	12½	23	23
- 20	»	61	»	52	»	62	76	24	65	»	77	48	61	52	62
- 21	»	42	»	39	»	54	52	48	48	72	67	48	42	39	54
D 22	4	82	6	4	5	33	29	12	36	24	32	6	23½	29	25½
- 23	5	49	5	28	5	93½	33	6	31	72	35	81	26½	25½	28½
- 24	5	39½	5	13	5	41	32	45	30	78	32	54	26	24½	26
- 25	5	21	4	57	4	65	31	30	27	54	28	6	25	22	22½
- 26	4	51½	4	4	3	80	27	81	24	24	23	»	22½	19½	18½
E 27	1	36	1	36	1	15	20	60	20	60	17	33	16½	16½	14
- 28	1	71	1	66½	1	64½	26	9	25	37½	25	7½	21	20½	20
- 29	1	64	1	60	1	37	25	»	24	36	20	75	20	19⅓	16½
- 30	1	52	1	41	1	30	23	12	21	39	19	66	18½	17	16
F 31	6	27½	6	13	6	12	25	14	24	52	24	48	20	19½	19½
- 32	5	23	5	25	5	14	31	42	31	54	30	84	25	25	24½
- 33	4	11½	4	33	4	23	24	69	26	6	25	42	20	21	20½
- 34	2	90	3	2	3	5½	23	48	24	16	24	44	19	19½	19½
- 35	2	5	2	34	2	39	24	60	28	24	28	84	19½	22½	23
- 36	4	85	5	17½	4	93½	29	30	31	9	29	81	23½	25	24
- 37	»	10	»	13½	»	9	25	»	33	72	22	48	20	27	18

1873.

19. Febr.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
G 38	7	14½	6	92½	6	64	42	87	41	75	40	»	34½	33½	32
- 39	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 40	3	37	3	27½	3	80	40	60	39	42	46	»	32½	31½	37
- 41	»	77	»	63½	»	76	38	48	31	72	38	»	31	25½	30½
- 42	»	95½	»	95	1	11½	»	»	»	»	»	»	19	19	21½
- 43	1	92½	1	94½	1	78½	»	»	»	»	»	»	37½	38	35
Meðalverð:															
A, ...							41	77	42	58½	41	47	33½	34	35
B, ...							45	60	48	54	45	90	36½	38½	37
C, ...							27	88	28	46	35	35½	22½	22½	28½
D, ...							30	73	30	12	30	29½	29½	24	24
E, ...							23	68	22	91	20	69½	19	18½	16½
F, ...							26	24	28	47	26	61½	21	23	21½
Aðalmeðalverð							32	65	33	51½	33	39½	26	26¾	26¾

26. Febr.

Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April til 31. Decbr. 1873.

Kjöbenhavn den 26. Februar 1873. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1873 Nr. 10. Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 134—50 (med tilhörende forklarende Bemærkninger); Skýrslur um landshagi á Íslandi V. S. 495—500, samt S. 500—521 (Bemærkningerne i islandsk Oversættelse), jfr. ogsaa S. 521—23; Algreen-Ussings Lovs. 1873, S. 51—54; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 576—82.[1])

Áætlun um tekjur og útgjöld Íslands á reikningsárinu frá 1. aprílmánaðar til 31. desemberm. 1873.

Fyrsti kapítuli

Tekjur.

1. gr. Á reikningsárinu frá 1. aprílmánaðar til 31. desembermánaðar 1873 er ætlazt til að tekjur Íslands

[1]) Dette i Justitsministeriet opgjorte Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April til 31. Decbr. 1873 (jfr. Reglem. 13. Febr. d. A., foran S. 544 og 553) er ledsaget af forklarende Bemærkninger, der alene ere affattede i det danske Sprog, samt et forudskikket allerh. Reskript af 26. Febr. 1873, hvorved det approberes, idet Justitsministeriet samtidig bemyndiges til at lade det bringe til almindelig Kundskab i Forbindelse med selve Reskriptet.

sje 85,943 rd. 6 sk., en þetta fje fæst með því móti, sem skýrt er frá í 2. til 4. gr. 1873. 26. Febr.

2. gr. Þær tekjur, sem hjer skulu taldar, er ætlað að nemi 42,220 rd. 6 sk.:

			rd. sk.
1.	erfðafjárskattur og gjald af fasteignarsölum		1,180.
2.	gjöld fyrir leyfisbrjef og veitingabrjef		300.
3.	nafnbótaskattur		135.
4.	tekjur af ljenssýslum		2,660.
5.	lögþingisskrifara laun		32. 6
6.	tekjur af umboðssýslugjöldum		936.
7.	konungstíundir		3,400.
8.	lögmannstollur		340.
9.	gjöld af verzlun á Íslandi	8,800 rd.	
	gjöld af póstgufuskipinu	852 —	9,652.
10.	gjald á brennivíni o. fl.	10,000 rd.	
	að frá dregnum innheimtulaunum, 2 af hundraði	200 —	9,800.
11.	tekjur af konungsjörðum	17,060 rd.	
	að frá dregnum: umboðslaunum, prestmötu, alþingistolli o. fl.	4,660 —	12,400.
12.	gjald uppí andvirði seldra jarða og fasteigna, og vextir af ógoldnu andvirði, sem hinar seldu eignir enn eru að veði fyrir:		
	a. vextir	175 rd.	
	b. borgun uppí andvirðið	60 —	235.
13.	leigugjöld:		
	a. af Lundey	83 rd.	
	b. af brennisteinsnámunum í Þingeyjarsýslu	270 —	353.
		yfir um	41,423. 6

1873.
26. Febr.

		rd.	sk.
	handa að. . .	41,423.	6
14.	afgjald af jörðunum Belgsholti og Belgholtskoti o. fl.	74.	
15.	óvissar tekjur (hjer eru taldar með sektir samkvæmt hinum almennu hegningarlögnm 25. Juni 1869)	500.	
16.	leigur af hjálparsjóðnum	223.	
	samtals . . .	42,220.	6

3. gr. Gjöld uppí lán og skyndilán verða talin uppá 7,075 rd.:

			rd.	sk.
1.	upp í alþingiskostnað		6,200.	
2.	önnur endurgjöld:			
	a. uppí skyndilán útaf fjárkláðanum á Íslandi	375.		
	b. — lán til þess að byggja upp aptur kirkju Möðruvalla klausturs	220		
	c. — lán til þess að afstýra hallæri í suður- og vesturumdæmi Íslands	280.		
			875.	
	samtals . . .		7,075.	

4. gr. Tillag úr ríkissjóðnum samkvæmt lögum um hina stjórnarlegu stöðu Íslands í ríkinu 2. jan. 1871 verður talið 36;648 rd.:

	rd.	sk.
hið fasta tillag	22,500.	
aukatillag	15,000.	
	37,500.	
samkvæmt 6. gr. laganna verður dregið frá .	852.	
samtals . . .	36,648.	

Annar kapítuli. 1873. 26. Febr.

Útgjöld.

5. gr. Á reikningsárinu frá 1. aprílmánaðar til 31. desembermánaðar 1873 er ætlað á, að útgjöld Íslands verði alls 85,943 rd. 6 sk. samkvæmt þeim gjaldagreinum, sem skýrt er frá í 6.—11. gr.

6. gr. Útgjöld, er snerta dómsmálastjórniua, eru talin að nemi 37,560 rd. 95 sk.:

		rd. sk.
A. 1. Laun embættismanna. . .	19,5?2. 8	
2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marzm. 1870 9. gr.	1,874. 32	
		21,456. 40
B. Skrifstofufje o. s. frv.		3,275.
C. Tillag til póststjórnarinnar á Íslandi . .		1,142. 55
D. Önnur útgjöld:		
1. þóknun handa tveimur settum málafærslumönnum við langsyfirrjettinn	375.	
2. styrkur í notum spítalans, sem var fyrrum á Gufunesi	72.	
3. styrkur til garðaræktar, o. s. frv.	300.	
4. styrkur til útbýtingar á læknismeðölum handa fátæklingum	300.	
5. styrkur handa hinu íslenzka bókmenntafjelagi til þess að gefa út skýrslur um landshagi á Íslandi	300.	
6. styrkur til þess að gefa út lagasafn fyrir Ísland . . .	933. 32	
7. lán handa Reykjavíkurkaupstað og jafnaðarsjóð suður-		
yfir um . . .	2,280. 32	25,873. 95

1873. rd. sk.

26. Febr. handa að . . . 2,280.32 25,873. 95
amtsins, til þess að greiða
þann hluta af kostnaðinum,
sem fellur á kaupstaðinn,
og jafnaðarsjóðinn, við bygg-
ingu hegningarhúss í Rvík
og fangelsis þess, sem því
er sameinað 7,406. 64

8. styrkur handa amtmanni
Bergi Thorberg, til þess að
borga með kostnaðinn við
flutning hans frá Stykkis-
hólmi til Reykjavíkur, til
þess að taka við amtmanns-
embættinu yfir suður- og
vesturumdæminu . . . . . . 2,000.
——— 11,687.

samtals . . . 37,560. 95

7. gr. Útgjöld, er snerta kirkju- og kennslu-
stjórnina, eru talin 21,131 rd. 56 sk.:

		rd.	sk.	rd.	sk.
A. 1.	Laun embættismanna . .	10,204.	16		
2.	viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marzm. 1870, 9. gr. .	1,383.	64.		
				11,587.	80
B. 1.	Fyrir umsjón (við skólann) .	225.			
2.	aðstoðarfje	600.			
3.	viðbót eptir kornverði	120.			
				945.	
C.	Önnur útgjöld:				
	I. Í þarfir andlegu stjettarinnar:				
1.	til fátækustu brauða	318.	72		
2.	til nokkurra brauða í fyrveranda Hóla stipti	300.			
	yfir um . . .	618.	72	12,532.	80

		rd. sk.		1873.
handan að . .	618. 72	12,532. 80		26. Febr.
3. til prestsekkna og barna . .	400.			
4. styrkur handa fátækum uppgjafaprestum og prestsekkjum	500.			
5. skrifstofufje handa biskupi .	300.			
		1,818. 72		
II. Í þarfir prestaskólans og hins lærða skóla:				
til prestaskólans:				
1. fyrir húsrúm til prestaskólans	250.			
2. húsaleiga handa 18 lærisveinum 40 rd. handa hverjum . . .	720.			
3. til bókakaupa	112. 48			
4. til tímakennslu	75.			
5. til ýmislegra útgjalda	75.			
til hins lærða skóla:				
6. til bókakaupa	225.			
7. til eldiviðar og ljósa	562. 48			
8. til skólahússins utanstokks og innan	525.			
9. til tímakennslu	397. 48			
10. ölmusur	3,000.			
11. fyrir að semja reikninga skólans	75.			
12. fyrir skrifstörf og útreikninga	75.			
13. fyrir prestverk	18.			
14. þóknun handa lækni	22. 48			
15. ýmisleg útgjöld	450.			
		6,583.		
III. Til forngripasafnsins í Reykjavík . .		200.		
samtals . . .		21,134. 56		

8. gr. Eptirlaun eru talin 8,500 rd.

9. gr. Til kostnaðar við alþing eru ætlaðir 12,000 rd.

10. gr. Til ýmislegra óvissra útgjalda, sem uppá kunna að koma, eru ætlaðir 3,000 rd.

1873. 26. Febr. 11. gr. Afganginn, sem fyrst um sinn er ætlaður að verði 3,747 rd. 47 sk., skal leggja til hjálparsjóðsins.

Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April til den 31. Decbr. 1873.

Förste Kapitel.

Indtægt.

§ 1. I Regnskabsaaret fra den 1. April til den 31. December 1873 beregnes som Indtægt for Island 85,943 Rd. 6 Sk, hidrörende fra de i Paragraferne 2—4 nævnte Indtægtskilder.

§ 2. Efternævnte Indtægter beregnes til 42,220 Rd. 6 Sk., nemlig:

			Rd.	ß
1.	Afgifter af Arv og overdragne Ejendomme		1,180.	
2.	Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger		300.	
3.	Rangskat		135.	
4.	Sysselernes Forpagtningsafgifter		2,660.	
5.	Laugthingsskriverlön		32.	6
6.	Administrerede Mandtalsbogsintrader		936.	
7.	Kongetiende		3,400.	
8.	Laugmandstold		340.	
9.	Afgifter af den islandske Handel	8,800 Rd.		
	— af Postdampskibet	852 —		
			9,652.	
10.	Afgift af Brændevin m. m.	10,000 Rd.		
	heri fragaar 2 pCt. for Oppebörselen	200 —		
			9,800.	
	Overföres		28,435.	6

		Rd.	β	1873.
	Overført	28,435.	6	26. Febr.
11.	Indtægter af det kgl. Jordegods . . . . 17,060 Rd. Heri fragaar: Administrationssalærer, Salærer til Præster, Refusion af Althingsomkostninger m. m. . . . . 4,660 —	12,400.		
12.	Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Ejendomme, samt Renter af de i de solgte Ejendomme endnu indestaaende Salgskapitaler: a. Renter . . . . 175 Rd. b. Afdrag . . . . 60 —	235.		
13.	Forpagtningsafgift: a. af Lundö . . . . 83 Rd. b. af Svovllejerne i Thingö Syssel . . . . 270 —	353.		
14.	Afgifter af Jorderne Belgsholt og Belgsholtskot m. m.	74.		
15.	Tilfældige Indtægter (herunder Böder efter Straffeloven af 25. Juni 1869) .	500.		
16.	Renter af Reservefonden	223.		
	I Alt . . .	42,220.	6	

§ 3. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer beregnes til 7,075 Rd., nemlig:

			Rd.	β
1.	Refusion af Althingsomkostninger . . .		6,200.	
2.	Andre Tilbagebetalinger:			
	a. paa Forskud i Anledning af Skabsygen i Island	375.		
	Overföres . . .	375.	6,200.	

1873.
26. Febr.

		Rd.	β
Overført . . .	375.	6,200.	
b. paa Laan til Gjenopförelsen af Mödrevalla Klosterkirke .	220.		
c. paa Laan til Forebyggelse af Hungersnöd i Islands Sönderamt og Vestamt	280.		
		875.	
I Alt . . .		7,075.	

§ 4. Tilskud fra Statskassen efter Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget af 2. Januar 1871 opföres med 36,648 Rd., nemlig:

	Rd.	β
ordentligt Tilskud	22,500.	
overordentligt Tilskud	15,000.	
	37,500.	
hvori i Henhold til Lovens § 6 fragaar . .	852.	
I Alt . . .	36,648.	

Andet Kapitel.

Udgift.

§ 5. I Regnskabsaaret fra den 1. April til den 31. December 1873 beregnes til Udgift for Island et samlet Beløb af 85,943 Rd. 6 Sk. ifölge de i Paragraferne 6—11 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 6. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende, anslaas til 37,560 Rd. 95 Sk., nemlig:

		Rd.	β
A. 1. Lönninger	19,582. 8		
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 .	1,874. 32		
		21,456.	40
B. Kontorhold m. v.		3,275.	
C. Tilskud til Postvæsenet i Island		1,142.	55
Overföres . . .		25,873.	95

		Rd. ß	1873.
Overfört . . .		25,873. 95	26. Febr.
D. Andre Udgifter:			
1. Honorar til to konstituerede Sagförere ved Landsoverretten	375.		
2. Understöttelse istedetfor det nedlagte Gufunes Hospital	72.		
3. til Havedyrkningens Fremme m. v.	300.		
4. til Udlevering og Dispensation af Fattigmedicin . .	300.		
5. Understöttelse til det islandske literære Selskab til Udgivelse af statistiske Meddelelser om Island . .	300.		
6. til Udgivelse af en Lovsamling for Island	933. 32		
7. Laan til Reykjavík Kommune og Sönderamtets Repartitiosfond til Udredelse af den paa dem faldende Andel i Udgifterne ved Opförelsen af en Strafanstalt i Reykjavík og det dermed i Forbindelse staaende Fængsel	7,406. 54		
8. Til Amtmand Thorberg som Bidrag til Dækning af Udgifterne ved hans Flytning fra Stykkisholm til Reykjavík for at overtage Embedet som Amtmand over Sönder- og Vestamtet	2,000.		
		11,687.	
I Alt . . .		37,560. 95	

1873. 26. Febr.

§ 7. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende, anslaas til 21,134 Rd. 56 Sk., nemlig:

		Rd.	β
A. 1. Lönninger	10,204. 16		
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 .	1,383. 64		
		11,587.	80
B. 1. Til Inspektion	225 Rd.		
2. Til Medhjælp	600 —		
3. Tillæg beregnet efter Sædomskrivning	120 —		
		945.	
C. Andre Udgifter:			
I. Til Geistligheden:			
1. til de fattigste Præstekald .	318. 72		
2. til adskillige Præstekald i forrige Holar Stift	300		
3. til Præsters Enker og Börn	400.		
4. Understöttelse til fattige afskedigede Præster samt Præsteenker	500.		
5 Kontorholdsgodtgjörelse til Biskoppen	300.		
		1,818.	72
II. Til det höjere Undervisningsvæsen:			
Vedkommende Pastoralseminariet:			
1. Husleje til Seminariet . . .	250.		
2. — til 18 Seminarister à 40 Rd.	720.		
3. til Indkjöb af Böger	112. 48		
4. til Timeundervisning	75.		
5. forskjellige Udgifter	75.		
Vedkommende den lærde Skole:			
6. til Indkjöb af Böger	225.		
7. til Brændsel og Belysning .	562. 48		
Overföres . . .	2020.	» 14,351.	56

		Rd.	ß	1873.
Overført . . .	2,020.	» 14,351.	56	26. Febr.
8. til Bygnings- og Inventarie-udgifter	525.			
9. til Timeundervisning	397. 48			
10. Stipendier	3,000.			
11. til Regnskabsföring	75.			
12. til Afskrivnings- og Udregningsforretninger	75.			
13. til Ministerialia	18.			
14. til Lægehonorar	22. 48			
15. forskjellige Udgifter	450.			
		6,583.		
III. Til Oldsagssamlingen i Reykjavík . .		200.		
I alt . . .		21,134.	56	

§ 8. Pensioner og Understöttelser anslaas til 8,500 Rd.

§ 9. Til Althingets Afholdelse beregnes 12,000 Rd.

§ 10. Uforudsete og tilfældiger Udgifte beregnes til 3,000 Rd.

§ 11. Overskuddet, der forelöbig anslaas til 3,747 Rd. 47 Sk., henlægges til Reservefonden.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **vedkommende Embedsmænds Kontrol med Tiendeangivelserne.** Khavn den 27. Febr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 125. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 582. 27. Febr.

Ved til behgl. Efterretning og videre föjende Foranstaltning at tilstille Hr. Stiftamtm. et Antal Aftryk af det under 13. d. M. allerh. approberede Reglement, indeholdende nærmere Bestemmelser ang. det offentlige Regnskabs- og Oppebörselsvæsen i Island, skulde man, da man har fundet Betænkelighed ved i Reglementet

1873. at lade optage den af Amtmanden over Vestamtet foreslaaede og af Dem i Deres behgl. Skriv. af 26. Juni f. A. tiltraadte Bestemmelse om, at Sysselmændene paa Mandtalsthingene skulle lade idetmindste én Skatteyder bekræfte med Ed Rigtigheden af Tiendeangivelserne, men man iövrigt maa finde det hensigtsmæssigt, at det indskjærpes Sysselmændene med Nidkjærhed at vaage over Tiendeangivelsernes Rigtighed, hvor der maatte være Mistanke om, at samme er begaaet, — tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville ved Reglementets Fordeling give bemeldte Embedsmænd det i nysnævnte Henseende fornödne Paalæg.

27. Febr.

28. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Fritagelse for at svare Kongetiende af Jorden Möðrudalur.** Khavn den 28. Februar 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 146. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 285—86.

Efter at have modtaget de med Hr. Amtm.'s behgl. Skriv. af 23. August sidstl. fremsendte Aktstykker til nærmere Oplysning med Hensyn til et Andragende fra Bonden Sigurður Jónsson af Möðrudalur i Jökulsdalur Rep inden Nordermula Syssel om Fritagelse for at svare Kongetiende af bemeldte Jord med tilhörende Hjalejer, samt om Tilbagebetaling af den formentlig urettelig erlagte Tiende, skulde man til behgl. Efterretning, videre Bekjendtgjörelse samt föjende Foranstaltning tjenstl. melde, at der for Fremtiden ikke vil være at opkræve Kongetiende hverken af Gaarden eller af Hjalejerne, og at den af Supplikanten til Fardag 1871 og 1872 erlagte Tiende vil være at tilbagebetale ham, forsaavidt den er kommen Landskassen tilgode, medens den $^1/_6$ Del, som vedkommende Sysselmand har oppebaaret i Inkassationssalær, af denne vil være at tilbagebetale Supplikanten. Det tilföjes, at Sagen

med Hensyn til Spörgsmaalet om en eventuel Tilbagebetaling af den for tidligere Aar erlagte Tiende herfra er tilstillet Finansministeriet til Afgjørelse, da disse Belöb ere tilflydte Statskassen [1]). 1873. 28. Febr.

28. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **nærmere Bestemmelse af § 3 i Instrux for Landshövdingen over Island af 29. Juni 1872.** Khavn den 28. Febr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 149. — **Uddrag.**

I Forbindelse med Skriv. herfra af 4. Juli f. A. [2]) skulde man til behgl. Efterretning og fornöden Iagttagelse tjenstl. melde, at der, efter derom fört Brevvexling mellem Justitsministeriet og Kirke- og Undervisningsministeriet med Hensyn til § 3 i den under 29. Juni f. A. udfærdigede Instrux for Landshövdingen over Island er truffet fölgende nærmere Bestemmelse:

Landshövdingen har til vedkommende Ministerium at indsende alle Sager vedrörende de islandske Forfatningsforhold eller andre politiske eller borgerlige Forhold af sær Vigtighed, saasom Sager om Valgene til Althinget, om Ytringsfrihed, Religionsfrihed m. v., fremdeles Sager angaaende de islandske Handelsforhold, Sager om kirkelige Spörgsmaal af mere indgribende Betydning eller angaaende Ordningen af det höjere eller lavere Undervisningsvæsen, og endelig saadanne Sager, ved hvis Afgjörelse det maatte anses nödvendigt eller hensigtsmæssigt at raadföre sig med sagkyndige Autoriteter i Kongeriget, saasom Sundhedskollegiet, det veterinære Sundhedsraad m. v. — — —
— — — — — — — — — — — —

[1]) se forsn S. 131—32, samt Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island 15. Maj 1873.

[2]) se foran S. 429—31, samt S. 421 og 425—26.

1873. 28. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende Udfærdigelse af **3 Skillings Frimærker.** Khavn den 28. Februar 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 156. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 586.

Ifölge direkte hertil indkommen Indstilling fra den under 29. Juli sidstleden, fra 1. April d. A. at regne, allerh. udnævnte Postmester i Reykjavík, O. Finsen, har Justitsministeriet foranlediget, at der foruden de i Bekjendtgjörelse om Postvæsenet paa Island af 3. Maj f. A. § 15 ommeldte, til almindeligt Brug bestemte Postfrimærker, endvidere er bleven udfærdiget Frimærker af graa Farve til en Værdi af 3 Sk.

Ved tjenstl at meddele Hr. Stiftamtm. Foranstaaende til behgl. Efterretning og almindelig Bekjendtgjörelse paa hensigtsmæssigste Maade, undlader man ikke at tilföje, at 250 Ark af fornævnte Frimærker ville blive Dem overleverede ved bemeldte O. Finsen ved hans Ankomst til Island med det imorgen herfra afgaaende Postdampskib, og imödeses Deres Tilstaaelse for Modtagelsen.

1. Marts. **Bekjendtgjörelse** angaaende **Indretningen af en Examen for Tandlæger under det lægevidenskabelige Fakultet ved Kjöbenhavns Universitet.** Khavn den 1. Marts 1873. (Kirke- og Undervisningsministeriet). — Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 S. 31—32; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 63—65.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen ved allerh. Resol. af 19. f. M. allern. at bifalde fölgende nærmere Bestemmelser angaaende Indretningen og Afholdelsen af en Tandlægeexamen under det lægevidenskabelige Fakultet ved Kjöbenhavns Universitet i Stedet for den hidtil af Fakultetet anstillede Tandlægetentamen, nemlig:

1) Adgang til at underkaste sig Tandlægeexamen er betinget af, at Examinanden har bestaaet den almindelige Forberedelsesexamen ved Universitetet af lavere Grad eller en lignende offentlig Pröve, der med Hensyn til almindelig Dannelse kan sættes i Klasse med bemeldte Examen. 1873. 1. Marts.

2) Tandlægeexamen henlægges under det lægevidenskabelige Fakultet ved Universitetet og afholdes af en Kommission, bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf bemeldte Fakultet vælger de tre blandt sine egne Medlemmer, og det kgl. Sundhedskollegium for en Tid af 5 Aar udnævner de to blandt Kjöbenhavns autoriserede Tandlæger.

3) Examen, der afholdes offentlig to Gange om Aaret, i Maj og December Maaneder, förste Gang i Maj Maaned d. A., saafremt Nogen allerede til den Tid indstiller sig til Pröven, bestaar dels af en teknisk, dels af en theoretisk, blot mundtlig Pröve.

A. Ved den tekniske Pröve, som afholdes först, skal Examinanden godtgjöre sin Færdighed i Indfatning og Indsætning af: a) enkelte kunstige Tænder og b) mere eller mindre fuldstændige Tandrækker. Han skal til Udförelsen af disse to Arbeider selv skaffe passende Personer og det fornödne Materiale tilveje, hvorimod han faar Redskaber samt Arbeidsplads i visse Timer daglig anvist hos en af de i Examenskommissionen værende Tandlæger, som tillige förer specielt Tilsyn med denne Pröve. Arbeidet skal være udfört inden en Frist af 14 Dage, og det færdige Arbeide bedömmes af den samlede Kommission. For denne Pröve erlægger Examinanden til den tilsynshavende Tandlæge 20 Rd.

B. Ved den theoretiske Pröve skal Examinanden pröves i: a) Ansigtets, Tændernes og Tandkjödets samt i det Hele Mundhulens Anatomi og Fysiologi; b) Mundhulens og herunder mere specielt Tændernes, Tandkjödets og Kjævebenets Pathologi samt

1873. Behandlingen af Tændernes og Tandkjödets Sygdomme;
1. Marts. c) Tilberedningen og Virkemaaden af de almindeligst benyttede Tandlægemidler; d) Kjendskab til Tandinstrumenter og deres Anvendelse, Indikationerne for de forskjellige Operationer samt den praktiske Udförelse af Tandoperationer. Der examineres i hvert af de mundtlige Fag i ½ Time, i Operationer og Instrumentlære ikke over 1 Time.

4) Bedömmelsen foretages af den samlede Examenskommission, hvem det overlades selv at træffe nærmere Bestemmelse om Censureringen ved Examinationen i de enkelte Fag, dog saaledes, at idetmindste to af Kommissionens Medlemmer ere tilstede foruden Examinator.

5) Udfaldet af Examen betegnes alene ved Udtrykket »Bestaaet« eller »Ikke bestaaet«. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har at give de nærmere Bestemmelser om, hvad der ved Examenspröven skal fordres for at have bestaaet Examen. Om Udfaldet af Examen gjör Examenskommissionen Indberetning til det lægevidenskabelige Fakultets Dekanus, som derefter udsteder et af ham og Fakultetets Notarius undertegnet Vidnesbyrd og gjör Anmeldelse herom til det kgl. Sundhedskollegium.

6) Omexamination kan tilstedes to Gange med idetmindste fem Maaneders Mellemrum, uden at Examinanden behöver atter at underkaste sig den tekniske Pröve, hvis Udfaldet af denne har været tilfredsstillende.

7) Enhver, der vil indstille sig til Pröven, har ved Indtegningen til denne at erlægge et Gebyr af 20 Rd.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende.

Kapitelstaxter for Islands **Vestamt** fra Medio Maj **1873** til samme Tid **1874.** Stykkisholm den 27. Februar, 3. og 4. Marts 1873. 1873. 4. Marts.

For dette Amt er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1. for Barðastrandar og Stranda Sysseler, a, 2. for Mýra, Hnappadals, Snæfellsnes og Dala Sysseler, b, og 3. for Ísafjords Syssel og Kjöbstad, c. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den foran S. 37—39 trykte Kapitelstaxt for Myra og Hnappadals Syssel m. fl. Sysseler for 1871—72.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	48	38	44	»	53	54	48	38	48	»	53	54	38¾	38½	43
- 2	6	26	6	8	6	74	37	60	36	48	40	60	30	29¼	32½
- 3	8	11	9	»	9	10	48	66	54	»	54	60	39	43¾	43¾
- 4	6	19	6	74	7	12	49	56	54	16	57	»	39¾	43¼	45½
- 5	4	48	5	»	4	82	54	»	60	»	58	24	43¼	48	46½
- 6	6	8	6	»	6	53	48	64	48	»	52	40	39	38½	42
- 7	4	20	4	20	4	18	42	8	42	8	41	84	33¾	33¾	33½
- 8	21	74	26	»	24	37	21	74	26	»	24	37	17½	20¾	19½
- 9	17	75	19	40	19	35	23	68	25	85	29	79	19	20¾	20¾
B 10	»	62	»	60	»	55	77	48	77	»	68	72	62	60	55
- 11	»	43	»	40½	»	37	53	72	50	60	46	24	43	40½	37
- 12	»	27½	»	28	»	31	34	36	35	»	38	72	27½	28	31
- 13	»	21½	»	17½	»	23¼	26	84	21	84	29	6	21½	17½	23¼
C 14	»	80	»	70	»	38	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	24	»	34	»	27	15	»	21	24	16	84	12	17	13½
- 16	»	43	»	60	»	51	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 17	»	9½	»	8	»	17¼	17	78	15	»	32	18	14¼	12	25¾
- 18	1	34	1	58	1	63	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 19	2	48	2	76	3	16	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 20	»	65	»	63	»	63½	81	24	78	72	79	36	65	63	63½
- 21	»	48	»	48	»	45	60	»	60	»	56	24	48	48	45
D 22	6	26	5	80	6	67	37	60	35	»	40	18	30	28	32¼
- 23	7	31	7	50	7	72	43	90	45	12	42	72	35¼	36	34½
- 24	5	1	5	2	5	28	30	6	30	12	31	72	24	24	25½
- 25	4	82	4	63	4	95	29	12	27	90	29	90	23¼	22½	24
- 26	5	7	4	52	5	50	30	42	27	24	33	12	24¼	21¾	26½
E 27	1	17	1	40	1	24	17	63	21	24	18	72	14	17	15
- 28	1	55	1	49	1	58	23	57	22	63	24	6	19	18	19¼
- 29	1	48	1	62	1	33	22	48	24	66	20	15	18	19¾	16
- 30	1	26	1	40	1	33	19	6	21	24	20	15	15¼	17	16
F 31	6	57	7	17	6	75	26	36	28	68	27	12	21	23	21¾
- 32	5	57	5	90	6	8	33	54	35	60	36	48	26¾	28½	29¼
- 33	5	20	4	79	5	47	31	24	29	6	32	90	25	23¼	26¼
- 34	3	88	3	58	4	52	31	32	28	80	36	32	25	23	29
- 35	3	17	2	63	3	82	38	12	31	84	46	24	30½	25½	37
- 36	5	1	4	73	5	76	30	6	28	54	34	72	24	22¾	27¾
- 37	»	8¾	»	11	»	8¼	21	84	27	48	20	60	17½	22	16½

1873.

4. Marts.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
G 38	7	30	6	83	7	34	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 39	2	»	»	80	1	7	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 40	3	8	3	21	3	12	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 41	1	16	1	15	1	10	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 42	1	3	1	12	1	19	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 43	2	7	1	86	2	8	»	»	»	»	»	»	»	»	»
Meðalverð:															
A, í fríðu							41	59	43	81	45	38	33¼	35	36¼
B, í ullu, smjöri og tólg .							48	12	45	60	45	67	38½	36½	36½
C, í ullar-tóvöru							43	50	43	72	46	16	34¾	35	37
D, í fiski							34	23	33	8	35	53	27½	26½	28½
E, í lýsi							20	68	22	44	20	75	16½	18	16½
F, í skinnavöru							30	35	30	2	33	48	24¼	24	26¾
Meðalverð allra meðalverða							36	41	36	44	37	81	29¼	29¼	30¼

5. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Finansministeriet, angaaende **det islandske Regnskabsvæsen.** Kjöbenhavn den 5. Marts 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 161.

Ved at tilstille Finansministeriet nogle Aftryk af det under 13. f. M. allerh. approberede Reglement, indeholdende nærmere Bestemmelser ang. det offentlige Regnskabs- og Oppebörselsvæsen i Island, skulde man ikke undlade til behgl. Efterretning tjenstl. at melde, at man med Hensyn til, at Kalenderaaret ifölge bemeldte Reglements § 1 herefter vil blive Regnskabsaar for Islands Indtægter og Udgifter, ifölge bemeldte Ministeriums Begjæring i behgl. Skrivelse af 26. Oktbr. f. A. har paalagt Landfogden paa Island — istedetfor at indsende Afregninger for de i bemeldte Skrivelse nævnte Udbetalingers Vedkommende hvert Halvaar fra 1. April til 30. Septbr. og fra 1. Oktbr. til 31. Marts — for Fremtiden at indsende hertil de paagjældende Afregninger for Tidsrummene fra 1. April til 31. Decbr. og fra 1. Januar til 31. Marts.

I Forbindelse hermed skulde man tjenstl. anmode velbemeldte Ministerium om for Fremtiden behgl. at ville tilstille Justitsministeriet Afregning over Islands Mellemværende med Kongerigets Finanser for Tiden fra 1. April til 31. Decbr. og fra 1. Januar til 31. Marts istedetfor som tidligere for et helt Aar ad Gangen ved Finansaarets Udgang.

1873. 5. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Generalkousul H. A. Clausen, ang. **Frdg. for Island 26. Februar 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn den 15. Marts 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 167. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 587—90. Ministerialtid. for Danm. 1873 A, S. 49—50.

15. Marts.

I et under 14. Maj f. A. hertil indgivet Andragende har Hr. Generalkonsulen i Forening med flere andre islandske Kjöbmænd anholdt om, at forskjellige formentlige Mangler og Ufuldkommenheder ved den under 26. Februar f. A. emanerede Forordning om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer maatte blive afhjulpne, saaledes at der enten maatte blive givet en Vejledning til praktisk Benyttelse af fornævnte Lovbud, eller et Tillæg til samme, hvorved det bestemmes:

1. at Afgiften kun skal erlægges af det Kvantum, der virkelig indföres,

2. at det skal staa enhver Ladningsejer eller Modtager af Varer frit for, naar han efter Varernes Ankomst vil foretage Losningen saa hurtig som Forholdene tillade det, og naar han ikke vil betale Afgiften efter det indtagne Kvantum, da at forlange, at vedkommende Politimester, eller i Havne, hvor ingen Politimester findes, 1 eller 2 af denne substituerede Mænd uden Udgift for vedkommende Ejer eller Modtager af Varerne ved Losningen paaser det virkelige Kvantum, der indföres,

1873. 15. Marts.

3. at det skal staa vedkommende Politimester frit for at forlange Sikkerhed for Afgiftens Belöb, indtil Losningen er sket, og det nöjagtige Belöb, som skal betales, kan beregnes,

4. at der som Fölge heraf, naar et Skib forliser under Losningen eller paa Reisen fra den Havn, hvor Afgiften maatte være erlagt eller Sikkerhed givet for den, til Lossestedet, maa finde Tilbagebetaling Sted af det betalte Belöb eller det stillede Depositum, efter Fradrag af Afgiften af det Kvantum, som maatte være losset forinden Forliset, hvorhos særskilt Opkrævning af Afgiften af de Varer, som maatte være reddede ved Forliset, bliver at foranstalte,

5. at det Ansvar, som ved nævnte Forordning er paalagt Skibsföreren, overföres paa Ladningsejeren eller Modtageren af vedkommende Varer,

6. at enhver Politimester er forpligtet til i sin Fraværelse at konstituere en anden Mand, som i hans Sted skal indkassere og kvittere for Afgiften under hans Fraværelse, saa at Skibet ikke opholdes, samt

7. at der fastsættes et Forhold, hvorefter Vægten af Vin og Spirituosa, som indföres paa Fustager, reduceres til Maal, og et Tharaforhold for Fustagerne.

Næst at forudskikke den almindelige Bemærkning, at Ministeriet maatte have anset det for heldigere, om DHrr. istedetfor at afvente den omspurgte Forordnings Emanation havde fremsat Deres Betænkeligheder, da Udkastet med tilhörende Motiver i sin Tid blev offentliggjort i Ministerialtidenden, medens det selvfölgelig maa anses for ugjörligt at foretage Forandringer i den endelig emanerede Forordning, saalænge Erfaringen ikke har vist, hvorvidt dertil maatte være tilstrækkelig Grund, skulde man, efter om Andragendet at have indhentet Betænkning fra Stiftamtmanden over Island, og angaaende det under Nr. 7 anförte Punkt erhvervet nærmere Oplysninger dels fra de danske Konsuler i Udlandet, dels fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet,

ikke undlade med Hensyn til de förommeldte enkelte Punkter tjenstl. at melde: 1873. 15. Marts.

ad 1—4. Det fölger af den Maade, hvorpaa den omhandlede Forordnings § 2 er affattet, samt deraf, at der i alt Fald for Tiden ikke har kunnet etableres noget Toldvæsen paa Island, at de omspurgte Varer betragtes som indförte i det Öjeblik, Skibets Indklarering har fundet Sted, ɔ: naar Skibspapirerne, og deriblandt Varefortegnelsen eller Toldsedlen, ere blevne undersögte og paategnede af vedkommende Politimester, uden at der kan tages noget Hensyn til, om Varerne senere bringes i Land eller ej, eller m. a. O. til Oplosningen. Naar det imidlertid ved Skibets Indklarering af vedkommende Skibsförer maatte kunne godtgjöres for Politimesteren, at der mangler noget af de paa Toldsedlen eller Varefortegnelsen opförte Varer, være sig paa Grund af Havari eller af andre Aarsager, saasom Svind eller Lækage, vil der ikke være at opkræve Afgift af det saaledes Manglende, der efter Forordningens Grundsætninger ikke kan betragtes som indfört. Derimod fattes der efter det Foranstaaende Hjemmel til at indrömme nogen Tilbagebetaling af den en Gang erlagte Afgift paa Grund af Mangler, der maatte opdages ved Oplosningen. Ikkun under ganske særegne Omstændigheder, saasom ved Forlis eller större Havari, som maatte være indtraadt efter Indklareringen, vil der kunne være Spörgsmaal om Indrömmelse af en partiel eller total Tilbagebetaling af den engang erlagte Afgift; men herom maatte da i ethvert enkelt Tilfælde være at indgive særligt Andragende til Justitsministeriet, bilagt med fyldestgjörende Bevisligheder.

ad 5. Naar det i Forordningens § 2 er paalagt enhver Skibsförer at afgive en skriftlig Forsikring paa Tro og Love om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere af de omhandlede afgiftspligtige Varer end dem, som ere opförte paa Ladningsfortegnelsen eller den danske Toldklareringsseddel, da er det fordi en

1873. saadan Bestemmelse er funden nödvendig for at supplere
15. Marts. den manglende Kontrol. Den medförer formentlig ikke större Besværligheder for Skibsföreren end der med Billighed kan paalægges ham, og som DHrr. Andragere selv have antydet, kan han sikre sig imod at lide nogen Skade deraf ved at lade Befragteren give sig det i saa Henseende fornödne Revers. De enkelte Kolli, som kunne tænkes medsendte uden at være optagne paa Varefortegnelsen, vil Befragteren eller Skibsföreren kunne nægte Modtagelse, medmindre Afsenderen forsyner dem med de nödvendige Oplysninger om Indholdet, og ligeledes vil med Hensyn til saadanne Varer den i § 2, 3. St. ommeldte Forsikring af Modtageren kunne anvendes, naar Skibsföreren erklærer, at han ikke tör indestaa for de omspurgte Kollis Indhold.

ad 6. Med Hensyn til dette Punkt henvises til en i Ministerialtidenden for 1872 Afd. A Nr. 67, S. 274 optagen Resolution af 7. Novbr. s. A.[1])

ad 7. Med Hensyn til dette Punkt henvises til vedlagte D. D. herigjennem udfærdigede Cirkulære til samtlige Politimestre i Island.

Forsaavidt DHrr. endelig have udtalt Önsket om, at det maa blive tilladt Enhver efter eget Valg at erlægge den i Frdg. bestemte Afgift enten i Kjöbenhavn eller i Island, bemærkes, at Ministeriet — bortsef fra de praktiske Vanskeligheder ved et saadant Arrangement — er ude af Stand til at meddele en saadan Tilladelse, der vilde stride imod Forordningens §§ 2 og 10.

15. Marts. **Justitsministeriets Cirkulære** til samtlige Politimestre i Island, ang. **Beregningen af den ved Frdg. 26. Febr. 1872 bestemte Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn d. 15. Marts

[1]) se foran S. 507—9.

1873. — Ministerialtidende for Danmark 1873 A, S. 39—40; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 590—92 (islandsk). 1873. 15. Marts.

Til Vejledning ved Beregningen af den i Forordning for Island af 26. Febr. f. A. omhandlede Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer meddeles herved Fölgende:

1. Paa de danske Toldsedler, som ville fölge med de til Island udförte Varer, ville Spirituosa og Vine være angivne med Maal, idet Vin paa Flasker og Spirituosa altid opföres saaledes, medens der med Hensyn til Vin paa Fustager og andre Emballager end Flasker, som ellers opföres med Vægt, er truffet den særlige Bestemmelse, at Vægten i Toldsedler for Skibe, der udklareres til Island, af Toldvæsenet skal omsættes til Maal. Forsaavidt Maalet ikke udfindes ved den saakaldte Rudning eller Rudering, og forsaavidt ikke et erfaringsmæssigt udfundet Reduktionsforhold haves for den paagjældende Varesort, sker Omsætningen efter et Reduktionsforhold, der grunder sig paa Gjennemsnitsvægten af de forskjellige Vinsorter, og som har vist sig at være 15,4 Pd. pr. Viertel eller 8 Potter, saa at 1 Pot Vin omtrent er lig 1,9 Pd. Det danske Toldvæsen paaser, at alle medhavende Varer af den omhandlede Slags opföres paa Skibets Toldseddel med særlig Angivelse af, hvad der opgives medtaget som Skibsproviant, hvorhos Rigtigheden af Maalene attesteres.

2. Forsaavidt der ved de i Udlandet udfærdigede Varefortegnelser, der ifölge Lov af 15. April 1854 skulle medfölge de Handelsskibe, som beseile Island, benyttes fremmede Vægtangivelser, vil den udenlandske Vægt være at reducere til danske Pund efter fölgende Forhold:

1 norsk Pund	. . . . . . =	0,9962	danske Pd.
1 svensk Skaalpund	. . . =	0,8500	—
1 engelsk Pund	. . . . . =	0,9072	—

1873. 15. Marts.

1 fransk Kilogram . . . = 2,0000 danske Pd.
1 tydsk Pund (Toldpund) = 1,0000 —

3. Naar de ommeldte Varer indföres med Vægtangivelse, vil Tharaen være at bestemme saaledes:

for Vin paa Fustager . . . . 15 %
— — Krukker . . . . 30 %
— Spiritus paa Fustager af Vægt 500 Pd. Brutto eller derover 15 %
— — paa Fustager af mindre Vægt 18 %

4. De almindeligste udenlandske Maal reduceres til dansk Maal, som fölger:

1 Viertel	= 8,0000	danske Potter.
1 fransk Litre	= 1,0351	—
1 engelsk Gallon . . .	= 4,7028	—
1 norsk Pot	= 0,9989	—
1 svensk Kande . . .	= 2,7000	—
1 spansk Litro	= 1,0351	—

5. Af danske Fustager svarer:

1 Anker til	39	Potter,
1 Oxehoved til	234	—
1 Tierce til	156	—
1 Ahm til	160	—
1 Pibe (= 3 Ahm) til . . .	480	—
1 Fad (= 4 Oxehoveder) til	936	—

En Tönde har forskjellig Störrelse efter de forskjellige Varer. Öltönden, som ogsaa gjælder for Spirituosa, er 136 Potter, hvorimod den islandske Tran- og Brændevinstönde kun er 120, 121 eller 122 Potter. Forsaavidt Tönden er justeret, er Pottetallet indbrændt i Fustagen. De nys anförte Störrelser ere vel de almindelig antagne, men ikke saa paalidelige, at en Afgiftsberegning kan stöttes derpaa, idet de forskjellige Benævnelser benyttes i Flæng for Emballager af ikke nöjagtig samme Rumfang. Kun med Hensyn til Tönden har man noget Bestemt at holde sig til, forsaavidt den er justeret.

Hvad fremmede Fustager angaar, er det Samme Tilfældet. En Barrique er saaledes et fransk Maal, der 1873. 15. Marts.

i Bordeaux er	=	236,00	danske Ptt.
i Bayonne	=	255,37	—
I Cette haves Piber à 70 Viertler	=	560,00	—
— — à 65 —	=	520,00	—
— — à 60 —	=	480,00	—
I Madrid er en Pibe	=	455,50	—
I Malaga — —	=	586,00	—
Paa Madeira —	=	431,00	—
I Portugal — —	=	520,00	—

Patent ang. **en med de Forenede Amerikanske Stater afsluttet Konvention om de i de Forenede Stater naturaliserede danske Undersaatters og de i Danmark naturaliserede amerikanske Borgeres Retsstilling.** Khavn den 18. Marts 1873. — 18. Marts.
Lovtid. for Kgr. Danmark 1873 S. 40—43 (med Konventionen saavel i det danske som det engelske Sprog); Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 68—71.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Vi have allern. forsynet den imellem Os og de Forenede Amerikanske Stater afsluttede Konvention om de i de Forenede Stater naturaliserede danske Undersaatters og de i Danmark naturaliserede amerikanske Borgeres Retsstilling med Vor allerh. Ratifikation, og bringes bemeldte Konvention nu, efterat Ratifikationerne ere udvexlede, herved til offentlig Kundskab.

Konvention.

I det Öjemed nærmere at bestemme, hvilken statsborgerlig Stilling der skal tillægges danske Undersaatter, som ere udvandrede eller fremtidig maatte udvandre til de Forenede Stater af Amerika, saavelsom disse

1873. Staters Borgere, som ere udvandrede eller maatte ud-
18. Marts. vandre til Danmark, have H. M. Kongen af Danmark og de Forenede Stater af Amerika besluttet at indgaa en Konvention og have derfor udnævnt til deres Befuldmægtigede: H. M. Kongen af Danmark: Allerhöistsammes Udenrigsminister, Kammerherre Otto Ditlev Baron Rosenörn-Lehn, Kommandör af Dannebrog og Dannebrogsmand pp., og Præsidenten for de Forenede Stater af Amerika: Hr. dr. phil. Michael J. Cramer, de Forenede Staters Ministerresident i Kjöbenhavn, hvilke, efter gjensidig Meddelelse af deres respektive Fuldmagter, som befandtes at være i god og rigtig Form, ere komne overens om og have afsluttet fölgende Artikler:

Art. 1. Danske Undersaatter, der ere blevne eller fremtidig maatte blive naturaliserede som amerikanske Borgere i Overensstemmelse med de i de Forenede Stater gjældende Love, skulle af Kongeriget Danmark i enhver Henseende og i enhver Retning anses som Statsborgere i de Forenede Stater af Amerika og behandles som saadanne.

Paa samme Maade skulle Borgere af de Forenede Stater af Amerika, som ere blevne eller fremtidig maatte blive naturaliserede som danske Undersaatter i Overensstemmelse med de i Danmark gjældende Love, af de Forenede Stater af Amerika i enhver Henseende og i enhver Retning anses som danske Undersaatter og behandles som saadanne.

Art. 2. Dersom en saadan dansk Undersaat, der er bleven naturaliseret som Borger i de Forenede Stater, atter tager Ophold i Kongeriget Danmark, kan H. M. Kongen af Danmarks Regjering, efter hans derom fremsatte Begjæring og paa saadanne Vilkaar, som den maatte finde passende at bestemme, gjengive ham hans Egenskab og Rettigheder som dansk Undersaat, og de Forenede Staters Regjering skal i saa Fald ikke paa Grund af hans tidligere Naturalisation kunne gjöre

Paastand paa, at han skal behandles som Borger af de Forenede Stater. 1873. 18. Marts.

Naar en Borger af de Forenede Stater, der i Kongeriget Danmark er bleven naturaliseret som dansk Borger, atter tager Ophold i de Forenede Stater, kan disses Regjering ligeledes efter hans derom fremsatte Begjæring og paa saadanne Vilkaar, som den maatte finde passende at bestemme, gjengive ham hans Egenskab og Rettigheder som Borger af de Forenede Stater, og skal den danske Regjering i saa Fald ikke paa Grund af kans tidligere Naturalisation kunne gjöre Paastand paa, at han skal behandles som dansk Undersaat.

Art. 3. Dersom imidlertid en dansk Undersaat, der er bleven naturaliseret i de Forenede Stater, paany tager Ophold i Danmark uden at have til Hensigt at vende tilbage til de Forenede Stater, skal han anses for at have opgivet den dersteds erhvervede Naturalisation.

Paa samme Maade skal en Borger af de Forenede Stater, der er bleven naturaliseret i Danmark, anses for at have opgivet sin der erhvervede Naturalisation, naar han paany tager Ophold i de Forenede Stater uden at have til Hensigt at vende tilbage til Danmark.

Hensigten til ikke at vende tilbage skal antages at være tilstede, naar en Person, der er naturaliseret i det ene Land, opholder sig længere end to Aar i det andet.

Art. 4. Nærværende Konvention skal træde i Kraft umiddelbart ved Udvexlingen af Ratifikationerne og skal forblive gjældende i 10 Aar. Dersom ingen af Parterne 6 Maaneder forinden har tilkjendegivet den anden sin Hensigt da at ophæve Konventionen, forbliver den fremdeles gjældende til Udlöbet af 12 Maaneder, efter at den ene Part har givet den anden denne sin Hensigt tilkjende.

1873. Art. 5. Nærværende Konvention skal ratificeres

18. Marts. af H. M. Kongen af Danmark og af Præsidenten for de Forenede Stater af Amerika med Senatets Raad og Samtykke, og Ratifikationerne skulle udvexles i Kjöbenhavn, saasnart som muligt, i Löbet af 8 Maaneder fra Dags Dato at regne.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet denne Konvention og paatrykt samme deres Segl.

Givet i Kjöbenhavn den 20. Juli i Herrens Aar Et Tusinde Otte Hundrede og To og Halvfjerds.

(Undert.) O. D. Rosenörn-Lehn. (L. S.)

(Undert.) Michael J. Cramer. (L. S.)

20. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Marineministeriet, angaaende **Tilsynet med Fremmedes Fiskeri under Island samt om Dampskibsfart omkring Landets Kyster.** Khavn den 20. Marts 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 178. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 592.

Ved at meddele, at Skonnerten »Fylla« under Kapt. P. F. Gjödesens Kommando vil afgaa paa Togt til Island og Færöerne i de förste Dage af næste Maaned, har Marineministeriet i behgl. Skrivelse af 14. d. M. forespurgt, om Justitsministeriet maatte önske Chefen meddelt særlige Forholdsregler.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at idet man iövrigt i den omhandlede Henseende, forsaavidt angaar Færöerne, kan henholde sig til, hvad der er udtalt i Skriv. af 10. Febr. og 25. Marts 1871, og for Islands Vedkommende til Justitsm. Skriv. af 26. Marts f. A.[1]), hvorefter der for

[1]) se foran S. 237—38,

indeværende Aar vil være at skride til en nöjagtig Overholdelse af Frdg. 12. Febr. f. A om Fremmedes Fiskeri under Island m. v., maa man önske Chefens Opmærksomhed henledet paa, at han i Henhold til den for Landshövdingen over Island under 29. Juni f. A. udfærdigede Instrux § 10 i det Hele ang. eventuelle Overtrædelser af fornævnte Forordning fra fremmede Fiskeres Side har at henvende sig til bemeldte Embedsmand. 1873. 20. Marts.

Som det vil være det ærede Marineministerium bekjendt, har der flere Gange af Althinget været andraget paa, at der maatte blive oprettet en Dampskibsfart omkring Islands Kyster, hvilket dog paa Grund af de dermed forbundne store Bekostninger hidtil ikke har kunnet iværksættes. Imidlertid blev det ommeldte Savn for en Del afhjulpet ved den Dampskibsfart, som i de foregaaende 2 Aar har fundet Sted fra Norge paa og imellem flere islandske Havne, men da denne Fart nu er ophört, vil Savnet af en Dampskibsfart mellem de islandske Handelssteder blive endnu mere föleligt. Under disse Omstændigheder vilde Justitsministeriet anse det for særdeles önskeligt, om Skonnerten »Fylla« i Sommerens Löb kunde fra Reykjavík foretage et Par Ture til de vigtigste Havne paa de andre Kanter af Landet, navnlig Stykkisholm, Isafjord, Akureyri, Seydisfjord og Berufjord, og modtage til Forsendelse Breve og mindre Pakker. Disse Ture burde da efter Landshövdingens Foranstaltning forud bekjendtgjöres til Efterretning for Publikum, og saavidt muligt sættes i Forbindelse med Postdampskibet »Dianas« Reiser.

Om hvorvidt det ærede Ministerium maatte se sig i Stand til at imödekomme det heromhandlede Önske, turde man udbede sig behgl. nærmere Underretning, for at derefter det Fornödne eventuelt herfra kan blive Landshövdingen meddelt.

1873.
21. Marts. **Kundgjörelse ang. nye 50 Rigsdalersedler, som af Nationalbanken sættes i Omlöb.** Khavn den 21. Marts 1873. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 S. 56; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 98.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: At det for Os er andraget, hvorledes Nationalbanken i Kjöbenhavn ifölge en af Bankens Bestyrelse i sin Tid tagen Beslutning önsker at sætte nye 50 Rigsdalersedler i Omlöb, der i Henseende til deres Indretning ere yderligere afvigende fra Forskrifterne i Plakat af 5. Novbr. 1834 end det allerede ved Vor allerh. Kundgjörelse af 25. Juli 1870 er tilladt. Da Vor allerh. Bemyndigelse hertil er ansögt, have Vi allern. besluttet og befale herved:

Nationalbanken i Kjöbenhavn skal med Hensyn til de 50 Rigsdalersedler, som den fremtidig sætter i Omlöb, være bemyndiget til foruden de ved allerh. Knndgjörelse af 25. Juli 1870 tilladte at foretage fölgende Forandringer i den ved Plakat af 5. Novbr. 1834 foreskrevne Indretning af disse Sedler, nemlig:

1. at hver Seddel bærer Tallet af det Aar, hvori den udgaar af Bankens Seddeltrykkeri,

2. at Ordet »Rigsbankdaler« i Seddelens Ramme ombyttes med »Rigsdaler«, samt

3. at Seddelens Text kommer til at lyde saaledes: »Paa Valuta, som Banken ejer, er denne Seddel udstedt for 50 Rigsdaler, og vexles paa Anfordring med Sölvmönt.«

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 21. Marts 1873.

22. Marts. **Bekjendtgjörelse** fra Stiftamtmanden over Island om **nye Postfrimærker.** Rvík den 22. Marts 1873. — Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 124; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 593.

Ifölge Justitsministeriets Foranstaltning er der foruden de i Bekjendtgjörelse om Postvæsenet paa Island

3. Maj 1872 § 15 ommeldte til almindelig Brug bestemte islandske Postfrimærker endvidere blevet udfærdiget Frimærker af graa Farve til en Værdi af 3 Skilling. 1873. 22. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Frdg. for Island 26 Februar 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn den 25. Marts 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 180. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 595. 25. Marts.

Efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtm.'s behgl. Betænkning af 29. Juni f. A. over det dermed tilbagefulgte Andragende, hvori endel islandske Kjöbmænd her af Staden havde anholdt om, at forskjellige nærmere angivne Mangler og Ufuldkommenheder ved den under 26. Febr. s. A. emanerede Forordning for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer maatte blive afhjulpne, har man om Sagen brevvexlet saavel med Udenrigsministeriet som med Generaldirektoratet for Skattevæsenet, og derpaa under 15. d. M. tilskrevet Andragerne saaledes som behgl. vil erfares af medfölgende Særtryk af Ministerialtidenden for indeværende Aar, hvorhos man direkte har tilstillet samtlige Politimestre i Island hver et Exemplar dels af bemeldte Særaftryk, dels af et s. D. herigjennem udfærdiget i et Antal Expl. vedlagt Cirkulære til Vejledning ved Beregningen af den i ovennævnte Forordning omhandlede Afgift[1]), dels endelig af R. W. Bauers Værk: »De vigtigste Landes og Stæders Maal, Vægt og Mönt«, hvoraf et for det eventuelle Landshövdings-Embedes Arkiv bestemt Exemplar ligeledes vedlægges.

---

[1]) se foran S. 587—93.

1873.

25. Marts. Ved at meddele Foranstaaende skulde man tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl. at ville instruere Politimestrene i Sönderamtet om, at forholde sig i Overensstemmelse med Indholdet af Ministeriets Svarskrivelse til Andragerne, samt henvise dem til det fremsendte Værk af Kpt. Bauer, forsaavidt det dem tilstillede Cirkulære ikke maatte indeholde tilstrækkelige Oplysninger om Afgiftsberegningen.[1])

28. Marts. **Bekjendtgjörelse** ang. **Portoen for Breve m. v. mellem Danmark og Rusland.** Khavn d. 28. Marts 1873. — Algreen-Ussings Lovsaml. 1873, S. 111—12; Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 207. [Ved denne Bekjendtgjörelse fra 2. Postsekretariat bringes til almindelig Kundskab, at i Henhold til en mellem Danmark og Rusland under $\frac{7.\ \text{Juli}}{25.\ \text{Juni}}$ 1872 afsluttet Postkonvention, der træder i Kraft fra 1. April 1873 at regne, er Portoen: for et frankeret Brev fra Danmark til Rusland af 15 Grammer 14 Sk., for et ufrankeret Brev fra Rusland til Danmark af samme Vægt 21 Sk., og for frankerede Tryksager og Varepröver pr. 50 Grammer 4 Sk. Breve kunne anbefales, og vil der for saadanne Forsendelser foruden Portoen være at erlægge et Anbefalingsgebyr af 8 Sk.; de maa være forsynede med idetmindste 5 gode Laksegl. Gaar et anbefalet Brev tabt, vil Afsenderen i det Land, hvor Brevet er indleveret, kunne fordre en Skadeserstatuing af 50 Francs.]

29. Marts. **Bekjendtgjörelse** ang. **Portoen for trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand samt Varepröver og Mönstre fra Danmark til Sverrig.** Khavn den 29. Marts 1873. — Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 185; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 127 (jfr. Postkonvention mellem de nævnte Lande af 10. April 1869).

[Ved denne Bekjendtgjörelse fra 2. Postsekretariat bringes til almindelig Kundskab, at fra 1. April 1873 at regne vil Por-

[1]) s. D. udgik en tilsvarende Skrivelse til de övrige Amtmænd.

toen for trykte Sager under Korsbaand eller Enkeltbaand samt Varepröver og Mönstre fra Danmark til Sverrig blive beregnet med 3 Sk. pr. 50 Grammer istedetfor som hidtil pr. 40 Grammer, og at fra samme Tid vil Maximalvægten for trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand fra Danmark til Sverrig blivo forhöjet fra 250 Grammer indtil 500 Grammer pr. Forsendelse, hvorimod Maximalvægten for Vareprövor og Mönstre forbliver uforandret som hidtil 250 Grm. pr. Forsendelse]. 1873. 29. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Landskövdingen over Island, ang. **Postforsendelser med det islandske Stationsskib „Fylla“.** Khavn den 16. April 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 248. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 596, 16. April.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 2. d. M. undlader man ikke tjenstl. at melde, at Marineministeriet i Gjensvar paa den Hr. Landshövdingen i Afskrift tilstillede Skrivelse herfra af 20. f. M. har meddelt, at Samme har instrueret Chefen for Skonuerten »Fylla« om, naar han under Skibets Ophold ved Island anlöber Land, saavidt muligt i Forvejen at bekjendtgjöre, naar han afgaar fra et Sted til et andet, for da at kunne medtage Post, om det maatte önskes.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Salg af det den islandske Justitskasse tilhörende Landsoverretshus i Reykjavík** m. v. Khavn den 16. April 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 251. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 598—99. 16. April.

I behgl. Skrivelse af 27. Februar sidstl. har Hr. Landsh. i Deres tidligere Egenskab af Stiftamtmand over Island indstillet:

at det den islandske Justitskasse tilhörende saakaldte Landsoverretshus i Reykjavík maa erhverves for den islandske Landskasses Regning, saaledes at denne

1873. herfor erlægger til Justitskassen en ved uvillige Mænds
16. April. Skjön fastsat Kjöbesum, eller refunderer Justitskassen de Omkostninger, som Anbringelsen af Landsoverrettens Lokaler i den ny Straffeanstalts Bygning koster,

at det nævnte Hus i Overensstemmelse med det af Dem fremsendte Overslag med tilhörende Tegning paa Landskassens Regning indrettes dels til Afbenyttelse for Pastoralseminariet, hvis nuværende Husleilighed er opsagt til 1. Oktbr. næstkommende, og dels til Lokale for en eventuelt oprettet Navigationsundervisning eller for den i Reykjavík oprettede Lægeundervisning for det Tilfælde, at det denne overladte Lokale i Sygehuset maatte blive bestemt til anden Afbenyttelse,

at de hertil fornödne Arbeider, forsaavidt angaar Præsteskolens Lokaler, udföres i Löbet af indeværende Aars Sommer, saaledes at de kunne være fuldförte og Lokalerne tages i Brug den 1. Oktbr. d. A.,

at Landshövdingen bemyndiges til ved Licitation eller, forsaavidt en saadan ikke lykkes, ved Akkord paa Grundlag af ovennævnte Overslag og Tegning at træffe de fornödne Foranstaltninger i Anledning af det Foranstaaende.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at foranstaaende Indstillinger bifaldes saaledes:

at Landskassen overtager ommeldte saakaldte Overretshus for en paa den foranförte Maade bestemt Vurderingssum, og at denne tjener til delvis Refusion af det af Landskassen for Justitskassen til Opförelsen af en Strafanstalt for Island gjorte Udlæg, samt

at det til Indretning af Pastoralseminariets Lokaler fornödne Belöb, der under ingen Omstændigheder maa overstige den i Overslaget nævnte Sum af 677 Rd., men forventes at ville blive indskrænket til det i Deres Skrivelse anförte Belöb af 625 Rd., afholdes af den i Overslaget over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April til 31. Decbr. 1873 § 10 til

uforudsete og tilfældige Udgifter normerede Sum, saaledes at De bemyndiges til ved Jordebogskassen at lade Dem Belöbet udbetale. 1873. 16. April.

Idet man forventer i sin Tid at modtage en behgl. Meddelelse om de af Dem i ommeldte Henseende trufne Foranstaltninger og eventuelt dokumenteret Regnskab for Omkostningerne ved de omhandlede Arbeiders Udförelse hertil indsendt, skulde man, — forsaavidt De endelig har indstillet, at Landshövdingen maa bemyndiges til at træffe Overenskomst med Gymnastiklærer Steenberg om, at han mod at erholde fri Bolig i det ommeldte Hus og mod et aarligt Vederlag af 50 Rd., hvoraf 30 Rd. tænkes udredede af Justitskassen og 20 Rd. af de Belöb, som bevilges til de paagjældende Undervisningslokalers Opvarming, Belysning og Rengjöring, overtager Bestillingen som Bud ved Landsoverretten og Tilsynet med de omhandlede Undervisningslokaler, — forinden der kan bevilges noget aarligt Belöb udredet af Justitskassen, tjenstl. udbede sig Deres behgl. Ytringer om, hvorvidt der efter at de bemeldte Kasse tilhörende Obligationer i Overensstemmelse med forskjellige derom herfra udgaaede Ordrer ere blevne transporterede til Landskassen og efter at Böder for delicta carnis ikke længer gaa ind i samme, endnu tilflyder samme nogen varig Indtægt, hvorhos iövrigt tilföjes, at Sagen, forsaavidt den med Hensyn til dette Indstillingspunkt tillige angaar Kirk- og Undervisningsministeriet, herfra er bleven tilstillet dette Ministerium. — 2 Bilag vedlægges.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Frdg. om de islandske Landkommuners Styrelse af 4. Maj 1872.** Khavn den 16. April 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 260. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 600—602; Ministerialtidende for Danmark 1873. A, S. 81—82. 16. April.

1873. I behgl. Skriv. af 8. Novbr. f. A. har Hr. Lands-
16. April. hövdingen som daværende Stiftamtmand over Island indstillet, at Justitsministeriet i Henhold til § 61 i Frdg. om de islandske Landkommuners Styrelse af 4. Maj 1872 vil træffe Bestemmelse om, naar bemeldte Frdg. skal træde i Kraft, og har De i saa Henseende forment, at dette maatte ske ved en til Thinglæsning bestemt Anordning. I Forbindelse hermed har De foreslaaet forskjellige Foranstaltninger for at Frdg. om muligt i alt Fald delvis kunde træde i Virksomhed allerede i indeværende Aar.

Næst i denne Anledning at bemærke, at man ved Frdg.'s Emanation er gaaet ud fra den Forudsætning, at der ikke kunde blive Spörgsmaal om Sammes fulde Ikrafttræden förend i Aaret 1875; og at § 61 netop af den Grund og fordi det fandtes mindre passende udtrykkeligt at sætte et saa tilsyneladende fjærnt Tidspunkt, er bleven affattet som den foreligger, at Ministeriet for sit Vedkommende ikke har kunnet andet end nære stærk Tvivl om Lovmedholdeligheden af de i Deres foranförte Skrivelse foreslaaede forskjellige Alternativer til at fremskynde Forordningens Ikrafttræden, samt at der formentlig ikke er tilstrækkelig Grund til, at den Afgjörelse, som Ministeriet i Henhold til § 61 vil have at træffe med Hensyn til Tidspunktet for Forordningens Ikrafttræden, fremtræder i Form af en Anordning, der læses til Thinge, — skulde man til Forordningens Iværksættelse tjenstl. anmode Hr. Landsh. om, efter at Forordningen er bleven thinglæst paa Mandtalsthingene iaar, behgl. at ville træffe de fornödne Foranstaltninger til, at Valgene til Repsforstanderskaberne kunne foretages paa Foraars-Repsthingene i 1874, til Sysselforstanderskaberne paa Mandtalsthingene s. A., og til Amtsraadene paa et af de respektive Sysselforstanderskaber, efter at disse ere valgte, til den Ende i Löbet ligeledes af 1874 eller i alt Fald i Begyndelsen af 1875 afholdt Möde, hvorefter samtlige

3 Slags kommunale Raad i Aaret 1875 ville have at begynde deres ordinære Virksomhed i Henhold til Forordningens Forskrifter. 1873. 16. April.

Ligesom der i ommeldte Henseende, efter hvad Hr. Landsh. har meddelt, allerede forelöbig er draget Omsorg for, at der i Overensstemmelse med Forordn.'s § 2 kan tages Bestemmelse om Antallet af Forstandere i de enkelte Repper, saaledes vil der til Opfyldelse af ovennævnte Paalæg fornemmelig være at træffe betimelig Foranstaltning til Dannelsen af Valgbestyrelser m. v. i Henhold til Forordn.'s §§ 6, 7 og 29, samt til Udarbeidelse af forelöbige Skemata til Overslag over Reps- og Sysselkommunernes Indtægter og Udgifter i Henhold til Forordn.'s §§ 19 og 40.

Med Hensyn til at det i Deres ovennævnte Skrivelse er ytret, at Repstyrerne, efterat Valgene til Repsforstanderskaberne, — til hvilke efter Forordn.'s § 14 Bestyrelsen af Reppernes Fattigvæsen gaar over, — ere foretagne i Foraaret 1874, ikke i Henhold til de nugjældende Bestemmelser i Reglem. 8. Januar 1834 ville kunne paaligne Fattigbidraget i Efteraaret 1874, og at det derfor vil være nödvendigt at der i saa Henseende træffes en midlertidig Bestemmelse, skulde man ikke undlade at bemærke, at Bestemmelserne i Frdg.'s § 14 efter Ministeriets Formening ikke ere til Hinder for, at Fattigbidraget i Efteraaret 1874 paalignes paa samme Maade som hidtil, altsaa af Repstyrerne, hvilket ogsaa bedst stemmer med Forordningens övrige Bestemmelser, idet det nye Forstanderskab kun kan paaligne saadanne Bidrag, som have Hjemmel i det af samme forfattedeOverslag, der efter det Ovenanförte ikke vil existere i Efteraaret 1874, jfr. Frdg.'s § 19, hvorhos tilföjes, at det i Frdg.'s § 20 ommeldte Regnskab som Fölge heraf förste Gang ikke vil være at aflægge förend til Fardag 1876.

Forsaavidt De endelig har indstillet, at de midlertidige Udgifter til Sysselkommunerne, indtil de for-

1873. nödne Midler kunne paalignes af Sysselforstander-
16. April. skaberne, maatte afholdes af Amtsrepartitionsfondene, skjönner Ministeriet ikke, at der hertil haves nogen Hjemmel, hvorimod det vil kunne forsvares, at yde Sysselkommunerne et Laan af Fondene, hvis dette maatte blive nödvendigt, hvad der dog neppe antages at ville blive Tilfældet, idet Sysselforstanderskaberne formentlig strax ville kunne paaligne de nödvendige Belöb.

24. April. **Justitsministeriets** Bekjendtgjörelse ang. Oprettelsen af et **Brevsamlingssted i Österskaptafells Syssel.** Khavn den 24. April 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 292; Ministerialtid. for Danmark 1873 B, S. 215.

Landshövdingen over Island har ifölge dertil af Justitsministeriet given Bemyndigelse truffet den Modifikation i Bekjendtgjörelse om Postvæsenet paa Island af 3. Maj f. A., at det Brevsamlingssted, der efter bemeldte Bekjendtgjörelse vilde have været at oprette paa Sandfell i Österskaptafells Syssel, i Stedet derfor henlægges til Hof i Öræfi i samme Syssel.

13. Maj. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Meddelelse af jus practicandi i Island til en Skibslæge.** Khavn d. 13. Maj 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 329. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 603—04.

Ved hertil at indsende 2 Andragender, hvori forhenværende Skibslæge A. Tegner dels paany anholder om jus practicandi paa Island, dels andrager paa, at han maa nyde godt af det ved Justitsm. Bekjendtgj. ang. forskj. Foranstaltninger med Hensyn til Medicinalvæsenet i Island af 31. Maj 1867 Nr. 1 givne Tilsagn, eller in subsidium, at der paa anden Maade maa blive bevilget ham en Understöttelse af det Offentlige til at

fortsætte den Lægevirksomhed, som han i nogen Tid har övet paa Vopnafjord i Nordermula Syssel, har Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, stöttet paa anbefalende Vidnesbyrd saavel fra Sysselmanden i bemeldte Syssel, som fra andre der bosatte ansete Mænd, udtalt sig for, at der tilstaas Andrageren jus practicandi, samt at der bevilges ham en lignende Understöttelse af det Offentlige, som der 2 Gange tidligere af Ministeriet er tilstaaet ham for ydet Lægehjælp paa Island. 1873. 13. Maj.

Efter at Ministeriet i denne Anledning har brevvexlet med det kgl. Sundhedskollegium og gjennem Samme modtaget en Erklæring over Sagen fra Landfysikus paa Island, Justitsraad Hjaltalin, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet efter de nu oplyste Omstændigheder har troet herved at kunne tilstaa Andrageren jus practicandi paa Island, hvorimod det iövrigt Ansögte ikke kan bevilges, medmindre han underkaster sig den i Island oprettede Lægeexamen.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Fritagelse for at svare Kongetiende af Jorden Möðrudalur.** Khavn d. 15. Maj 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 339. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 604. 15. Maj.

I Anledning af et gjennem Islands Nord- og Östamt til Justitsministeriet indkommet Andragende, hvori Bonden Sigurður Jónsson af Möðrudalur i Jökulsá Rep inden Nordermula Syssel anholdt om Fritagelse for at svare Kongetiende af bemeldte Jord med tilhörende Hjalejer, samt om Tilbagebetaling af den af ham formentlig urettelig erlagte Tiende, idet han gjorde gjældende, at Jorden tidligere havde tilhört Skálholt Bispestol, og at der ved Salget af Bispestolene Skálholt og Hólar Jorder udtrykkeligt var indfört i Auktionskondi-

1873. tionerne, at de for Eftertiden skulde nyde den samme
15. Maj. Tiendefrihed, som de havde nydt medens de hörte under Stolene, — resolverede Justitsministeriet ved Skrivelse til bemeldte Amt af 28. Februar sidstl.[1]), at der for Fremtiden ikke vil være at opkræve Kongetiende hverken af Gaarden eller af Hjalejerne, og at den af Supplikanten til Fardag 1871 og 1872 erlagte Tiende vil være at tilbagebetale ham, forsaavidt den er kommen Landskassen til Gode, medens den Sjettedel, som vedkommende Sysselmand har oppebaaret i Inkassationssalær, vil være at tilbagebetale Supplikanten, hvorhos tilföjedes, at Sagen med Hensyn til Spörgsmaalet om en eventuel Tilbagebetaling af den for tidligere Aar erlagte Tiende herfra var tilstillet Finansministeriet til Afgjörelse, da disse Belöb ere tilflydte Statskassen.

Efter at Finansministeriet med Hensyn til sidstnævnte Spörgsmaal har erklæret, at Samme ikke ser sig i Stand til at söge Andrageren bevilget Tilbagebetaling af den for det omhandlede Tidsrum för 1871 erlagte Tiende, skulde man tjenstl. anmode Hr. Landshövdingen om behgl. at ville foranledige Vedkommende underrettet om den af bemeldte Ministerium saaledes trufne Afgjörelse.

17. Maj. **Kundgjörelse** ang. **en med det forenede Kongerige Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere.** Khavn den 17. Maj 1873. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1873 S. 131—43 (med Konventionen saavel i det danske som det engelske Sprog); Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 206—15.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Vi have allern. fundet Os foranlediget til at afslutte med Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige Stor-

[1]) se foran S. 580—81.

britannien og Irland en Konvention angaaende gjensidig Udlevering af Forbrydere, og bringes bemeldte Konvention, efter at Ratifikationerne ere udvexlede, herved til offentlig Kundskab. 1873. 17. Maj.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Konvention.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland, til bedre Haandhævelse af Retsplejen og til Forebyggelse af Forbrydelser indenfor deres respektive Territorier og Statsgebeter, have anset det for gavnligt, at Personer, som ere anklagede for eller overbeviste om at have gjort sig skyldige i de nedenfor angivne Forbrydelser og ved Flugt have unddraget sig Retsforfölgning, blive under visse Omstændigheder gjensidigen udleverede, saa have bemeldte Majestæter til i dette Öjemed at afslutte en Traktat udnævnt til deres Befuldmægtigede, Hans Majestæt Kongen af Danmark: Baron Otto Ditlev Rosenörn-Lehn, Kommandör af Dannebrog og Dannebrogsmand, Hans Majestæts Udenrigsminister, og Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland: Sir Charles Lennox Wyke, Kommandör af Bath-Ordenen, Hendes Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Danmark, hvilke efter gjensidig Meddelelse af deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om fölgende Artikler:

Art. I. Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Britiske Majestæt forpligte sig til, paa derom i deres Navn gjennem deres respektive diplomatiske Agenter fremsat Begjæring, gjensidigen at udlevere til hinanden Personer, som, anklagede for eller overbeviste om at have begaaet nogen af de nedenfor angivne For-

1873. brydelser indenfor den Parts Territorium, der begjærer
17. Maj. Udleveringen, maatte blive antrufne indenfor den anden Parts Territorium, dog med Undtagelse af det Tilfælde, at saadanne Personer have Indfödsret ifölge Födsel eller Naturalisation i den Stat, til hvilken Begjæringen om Udleveringen er rettet. 1) Mord eller Forsög paa Mord eller Samraad om Mord. 2) Drab. 3) Eftergjörelse eller Forfalskning af Penge eller Udgivelse af eftergjorte eller forfalskede Penge. 4) Dokumentfalsk eller anden Eftergjörelse eller Forfalskning eller svigagtig Brug af et falsk Dokument eller af anden eftergjort eller forfalsket Gjenstand. 5) Tilegnelse af betroet Gods eller Tyveri. 6) Tilvendelse af Penge eller Gods ved falske Foregivender. 7) Forbrydelser af Fallenter imod Fallitlovgivningen. 8) De efter den til enhver Tid gjældende Lovgivning strafbare svigagtige Handlinger, der begaas af en Depositarius, Bankier, Agent, Faktor, Værge, Kurator eller af et Selskabs Bestyrer, Medlem eller offentlige Betjent. 9) Voldtægt. 10) Bortförelse. 11) Barnerov. 12) Indbrudstyveri. 13) Brandstiftelse. 14) Röveri. 15) Trusler, som i Breve eller paa anden Maade fremföres for at aftvinge Penge eller Gods. 16) Söröveri i folkeretlig Forstand. 17) Sænkning eller Tilintetgjörelse af et Skib i Söen eller herpaa rettet Forsög eller Komplot. 18) Voldsgjerninger ombord paa et Skib i rum Sö, udövede i den Hensigt at dræbe eller tilföje en större Legemsbeskadigelse. 19) Mytteri ombord paa et Skib i rum Sö mod Skibsförerens Myndighed eller derpaa rettet Sammenrottelse af to eller flere Personer.

Udleveringen af en Person, der er anklaget for en Forbrydelse, skal dog ikkun da finde Sted, naar der er tilvejebragt et saadant Bevis for Udförelsen af denne, at der efter det Lands Love, hvor den Undvegne eller Anklagede antræffes, deri vilde indeholdes tilstrækkelig Hjemmel til at paagribe ham og stille ham for Retten, hvis Forbrydelsen var begaaet i dette Land. Ligeledes

skal Udleveringen af en Person, der angives at være domfældt, alene finde Sted efter Forelæggelse af et saadant Retsdokument, som ifölge det Lands Love, hvor han antræffes, vilde afgive Bevis for hans Domfældelse. 1873. 17. Maj.

Art. II. I Hendes Britiske Majestæts Lande, med Undtagelse af Hendes Majestæts Kolonier eller Bilande skal fölgende Fremgangsmaade anvendes:

1. I det Tilfælde, at den Person, der fordres udleveret, er anklaget, skal Begjæringen om Udleveringen ske til Hendes Britiske Majestæts förste Statssekretær for de udenlandske Anliggender ved Hans Majestæt Kongen af Danmarks Gesandt eller diplomatiske Agen, i London, og denne Begjæring skal være ledsaget 1) af en Fængslingskjendelse eller et andet tilsvarende Retsdokument angaaende den Paagjældendes Fængsling, udstedt af en Dommer eller anden Retsembedsmand, som er behörig bemyndiget til at gjöre de Handlinger, der lægges den Paagjældende til Last i Danmark, til Gjenstand for Undersögelse; 2) af behörig legaliserede Udsagn og Forklaringer, som under Ed ere afgivne for en saadan Dommer eller Retsembedsmand, og som give en klar Fremstilling af de Handlinger, paa Grund af hvilke Udleveringen er begjært, samt endelig 3) af en Beskrivelse af den Person, der fordres udleveret, og af en Meddelelse af andre Data, som kunne tjene til at godtgjöre hans Identitet. Bemeldte Statssekretær skal fremsende disse Dokumenter til Hendes Britiske Majestæts förste Statssekretær for de indenrigske Forhold, og denne skal da ved en med sin Underskrift og Segl forsynet Ordre meddele en Politimyndighed i London, at en Begjæring som den ovennævnte er fremsat, og paalægge ham, hvis han finder den behörig begrundet, at udstede en Befaling om den Undvegnes Paagribelse.

Naar den nævnte Politimyndighed har modtaget en saadan Befaling fra Statssekretæren, og naar den finder

1873. det Bevis, der fremlægges for den, at være af saadan
17. Maj. Beskaffenhed, at det vilde retfærdiggjöre Udstedelsen af en Anholdelsesbefaling, hvis Forbrydelsen var bleven begaaet i det Forenede Kongerige, skal den udstede en saadan Anholdelsesbefaling i Overensstemmelse dermed.

Naar den Undvegne er bleven anholdt ifölge denne Anholdelsesbefaling, skal han stilles for den Politimyndighed, som udstedte den, eller for en anden Politimyndighed i London. Dersom det Bevis, der föres for denne, er af saadan Beskaffenhed, at det efter Englands Love vilde berettige til at bringe den Anholdte for Domstolene, hvis den Forbrydelse, som han sigtes for, var begaaet i England, skal Politimyndigheden sætte ham i Fængsel for der at afvente Statssekretærens Befaling om hans Udlevering. Attest om Fængslingsbefalingen samt en Beretning om Sagen skal ufortövet sendes til Statssekretæren.

Efter Udlöbet af en vis Tid efter Fængslingen, hvilken Tid aldrig maa være kortere end 15 Dage, skal Statssekretæren ved en under sin Haand og sit Segl udfærdiget Befaling beordre den undvegne Forbryder udleveret til den Person, som af Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering maatte være tilbörlig bemyndiget til at modtage ham.

2. I det Tilfælde, at den Person, der fordres udleveret, er domfældt, skal Fremgangsmaaden være den samme som i det foregaaende Tilfælde, hvor den Paagjældende var anklaget, dog med Undtagelse af, at her det Dokument, som Hans Majestæt Kongen af Danmarks Minister eller diplomatiske Agent har at overlevere til Stötte for sin Begjæring, paa en tydelig Maade skal fremstille den Forbrydelse, for hvilken den Person, der fordres udleveret, er domfældt, og derhos angive den Handling for hvilken, Stedet hvor og Tiden naar han er bleven dömt. De Bevisligheder, der skulle fremlægges for Politimyndigheden, skulle være af saadan Beskaffenhed, at de efter Englands Love vilde begrunde

den Fængsledes Domfældelse for den Forbrydelse, som han er sigtet for. 1873. 17. Maj.

Efter at Politimyndigheden har befalet, at den anklagede eller domfældte Person skal sættes i Fængsel for der at afvente Statssekretærens Befaling angaaende hans Udlevering, skal den Fængslede have Ret til at forlange »a writ of habeas corpus«. Hvis den Fængslede gjör Brug af denne Ret, skal Udleveringen opsættes, indtil Retten har afgivet sin Kjendelse, og ikkun finde Sted, hvis Kjendelsen gaar den Fængslede imod. I sidste Tilfælde kan Retten enten strax beordre den Fængsledes Udlevering til den dertil bemyndigede Person, uden at afvente Statssekretærens Befaling om hans Udlevering, eller paany lade ham sætte i Fængsel for der at oppebie denne Befaling.

Art. III. I Hans Majestæt Kongen af Danmarks Lande, med Undtagelse af Kolonierne og andre Bilande, skal fölgende Fremgangsmaade anvendes:

1. I det Tilfælde, at den Person, der fordres udleveret, er anklaget, skal Begjæringen om Udlevering ske til Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister ved Hendes Britiske Majestæts Minister eller diplomatiske Agent i Kjöbenhavn, og denne Begjæring skal være ledsaget 1) af en Fængslingskjendelse, der er udstedt af en Dommer eller anden Retsembedsmand, som er behörig bemyndiget til at gjöre de Handlinger, der lægges ham til Last i Storbritannien, til Gjenstand for Undersögelse, 2) af behörig legaliserede Udsagn og Forklaringer, der ere edeligen afgivne for en saadan Dommer eller Retsembedsmand, og som give en tydelig Fremstilling af de Handlinger, paa Grund af hvilke Udleveringen er begjært, og 3) af en Beskrivelse af den Person, der fordres udleveret, og af en Meddelelse af andre Data, som kunne tjene til at godtgjöre hans Identitet.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister fremsender den saaledes modtagne Udleverings-

1873. 17. Maj. begjæring til Hans Majestæt Kongen af Danmarks Justitsminister, der, naar han efter anstillet Undersögelse finder, at Udleveringbegjæringen har Medhold i denne Traktat, og at det Bevis, der fremlægges, er af saadan Beskaffenhed, at det efter Danmarks Love vilde berettige til at bringe den Person, hvis Udlevering begjæres, for Domstolene, saafremt den Forbrydelse, for hvilken han sigtes, var bleven begaaet i Danmark, træffer de fornödne Foranstaltninger til den Undvegnes Udlevering til den Person, som af Hendes Britiske Majestæts Regjering er tilbörlig bemyndiget til at modtage ham.

2. I det Tilfælde, at den Person, der fordres udleveret, er domfældt, skal Fremgangsmaaden være den samme som i det foregaaende Tilfælde, hvor den Paagjældende var anklaget, dog med Undtagelse af, at her det Dokument, som Hendes Britiske Majestæts Minister eller diplomatiske Agent har at overlevere til Stötte for sin Begjæring, paa en tydelig Maade skal fremstille den Forbrydelse, for hvilken den Person, som fordres udleveret, er domfældt, og derhos angive den Handling for hvilken, samt Stedet hvor og Tiden naar han er bleven dömt. De Bevisligheder, der skulle fremlægges, skulle være af saadan Beskaffenhed, at de efter de danske Love vilde begrunde den Fængsledes Domfældelse for den Forbrydelse, for hvilken han sigtes.

Art. IV. En undvegen Forbryder kan imidlertid blive anholdt ifölge en Anholdelsesbefaling, der er bleven udstedt af en Politimyndighed, Fredsdommer eller anden kompetent Myndighed i et af de to Lande, ifölge saadan Anmeldelse eller Klage og saadanne Bevisligheder samt under Iagttagelse af den formlige Fremgangsmaade, som efter dens Mening, der udsteder Anholdelsesbefalingen, vilde retfærdiggjöre sammes Udstedelse, dersom Forbrydelsen var bleven begaaet eller Forbryderen domfældt i den Del af de kontraherende Parters Territorium, hvor vedkommende Myndighed er kompetent.

Dette kan dog kun ske paa den Betingelse, at i saadant Tilfælde den Anklagede i det Forenede Kongerige saa hurtig som muligt stilles for en Politimyndighed i London, og at Sagen i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Lande uopholdelig forelægges for Hans Majestæts Justitsminister, samt at i begge Lande den anholdte Person skal löslades, dersom der ikke inden femten Dages Forlöb sker en Begjæring om hans Udlevering ved hans Lands diplomatiske Agent paa den Maade, som er angiven i Artiklerne II og III i denne Traktat. 1873. 17. Maj.

Den samme Regel skal komme til Anvendelse paa Personer, der ere anklagede eller domfældte for nogen af de i denne Traktat opregnede Forbrydelser, naar disse ere begaaede i rum Sö ombord paa et af de to Landes Skibe og dette maatte være löbet ind i en Havn i det andet Land.

Art. V. Dersom den undvegne Forbryder, som er bleven fængslet, ikke er bleven udleveret og bortfört inden to Maaneder efter Fængslingen (eller inden to Maaneder efter den Domstols Kjendelse, som i det Forenede Kongerige er afsagt ifölge »writ of habeas corpus«), skal han löslades af Fængslet, medmindre der kan paavises tilstrækkelig Grund til det Modsatte.

Art. VI. Naar en Person er bleven udleveret af den ene af de kontraherende Parter til den anden, skal han, saalænge han ikke er bleven tilbageleveret eller har havt Leilighed til at vende tilbage til det Land, hvorfra han er bleven udleveret, ikke kunne drages til Ansvar eller dömmes for nogen anden Forbrydelse, som han forinden Udleveringen maatte have begaaet i det andet Land, end den, paa Grund af hvilken han blev udleveret.

Art. VII. En anklaget eller domfældt Person skal ikke udleveres, naar den Part, til hvem Begjæringen om Udleveringen er rettet, anser den Forbrydelse, formedelst hvilken Udleveringen begjæres, som en For-

1873. 17. Maj. brydelse af en politisk Karakter, ej heller dersom han i det Forenede Kongerige paa en Maade, der er fyldestgjörende for den vedkommende Politimyndighed eller for den Domstol, for hvilken han er stillet ifölge a writ of habeas corpus, eller for Statssekretæren, og i Danmark for Hans Majestæt Kongens Justitsminister, godtgjör, at Begjæringen om hans Udlevering i Virkeligheden sker i den Hensigt at drage ham til Ansvar eller straffe ham for en Forbrydelse af en politisk Karakter.

Art. VIII. Fængslings- og Anholdelsesbefalinger, Forklaringer og edelige Vidnesbyrd, der ere udstedte eller optagne i et af de to höje kontraherende Parters Lande, eller Afskrifter af saadanne samt Attester og Retsdokumenter, som godtgjöre Domfældelsen, skulle tages for gyldige ved Retsforhandlingen i det andet Land, dersom de vise sig at være underskrevne eller bekræftede af en Dommer, Retsbetjent eller anden Embedsmand i det Land, hvor de ere udstedte eller optagne, under Forudsætning af, at de ere bekræftede ved Vidners Ed eller ved at være forsynede med Justitsministerens eller en anden Ministers officielle Segl.

Art. IX. Udleveringen skal ikke finde Sted, dersom der, efterat Gjerningen er bleven begaaet, eller Anklagen er reist, eller Dommen er fældet, er forlöbet saa lang Tid, at Retsforfölgningen eller Straffen er bleven forældet ifölge det Lands Love, hvor den Anklagede eller Domfældte har taget Tilflugt.

Art. X. Dersom den Person, som fordres udleveret, maatte være under Retsforfölgning eller i Fængsel for en Forbrydelse eller Forseelse, som er bleven begaaet i det Land, hvor han har taget Tilflugt, kan hans Udlevering udsættes, indtil han atter lovligen er bleven lösladt.

Dersom der maatte være anlagt Sag imod ham, eller dersom han maatte være arresteret i dette Land formedelst Forpligtelser, som han maatte have paa-

draget sig imod private Personer, skal hans Udlevering ikke desto mindre finde Sted, men den formentlig forurettede Part beholder Ret til at forfölge sin Sag for den kompetente Myndighed.

1873. 17. Maj

Art. XI. Enhver Gjenstand, som findes i den Persons Besiddelse, der fordres udleveret, paa den Tid, han fængsles, skal tages i Forvaring, for derefter, samtidig med hans Udlevering, at blive afleveret. Denne Aflevering skal ikke indskrænke sig til den Ejendom og de Gjenstande, som ere erhvervede ved Tyveri eller svigagtig Fallit, men skal udstrække sig til enhver Ting, som kan tjene som Bevis for Forbrydelsen. Den skal fremdeles finde Sted, selv om Udleveringen, efterat der er bleven givet Befaling til samme, forhindres paa Grund af den Persons Undvigelse eller Död, som fordres udleveret.

Art. XII. Enhver af de to kontraherende Parter skal indenfor sit Territorium betale de Omkostninger, som foranlediges ved Anholdelsen, Fængslingen og Transporten til dens Grændser af de Personer, til hvis Udlevering den ifölge nærværende Traktat maatte give sit Samtykke.

Art. XIII. Bestemmelserne i nærværende Traktat skulle komme til Anvendelse paa de to höje kontraherende Parters Kolonier eller Bilande paa fölgende Maade: Begjæringen om Udlevering af en undvegen Forbryder, som har taget Tilflugt til en Koloni eller til et Biland, der tilhörer en af de kontraherende Parter, skal ske til Guvernören eller den overordnede Myndighed paa saadan Koloni eller Biland ved den anden Parts överste konsulare Embedsmand i vedkommende Koloni eller Biland, eller, hvis Undvigelsen har fundet Sted fra en Koloni eller et Biland, der tilhörer den Part, i hvis Navn Udleveringen begjæres, ved Guvernören eller den överste Myndighed i den paagjældende Koloni eller Biland.

1873. Saadanne Begjæringer om Udlevering kunne afgjöres, dog i saa nöje Overensstemmelse som muligt med Forskrifterne i denne Traktat, af de respektive Guvernörer eller överste Myndigheder, men det skal dog staa dem frit for enten at samtykke i Udleveringen eller at henvise Sagen til deres Regjeringer.

17. Maj.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Britiske Majestæt skulle dog ogsaa have Ret til at træffe særlige Bestemmelser for deres Koloniers og Bilandes Vedkommende angaaende Udleveringen af de Forbrydere, som maatte tage deres Tilflugt til disse, hvilke Bestemmelser dog skulle holdes saa nær som muligt til Forskrifterne i nærværende Traktat.

Art. XIV. Den nærværende Traktat skal træde i Kraft 10 Dage efter dens Offentliggjörelse i Overensstemmelse med de Former, som ere foreskrevne ved Lovgivningen i hvert af de höje kontraherende Parters Lande.

Naar denne Traktat saaledes er traadt i Kraft, skal den imellem de höje kontraherende Parter under 15. April 1862 afsluttede Konvention anses som ophævet, undtagen forsaavidt der maatte være blevet foretaget eller paabegyndt noget Skridt i Overensstemmelse med samme.

Enhver af de to Parter kan til enhver Tid sætte Traktaten ud af Kraft, naar denne Hensigt er bleven meddelt den anden 6 Maaneder i Forvejen.

Art. XV. Denne Traktat skal ratificeres, og Ratifikationerne skulle udvexles i Kjöbenhavn saasnart som muligt i Löbet af fire Uger fra Traktatens Undertegning.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet denne Traktat og paatrykt samme deres Vaabensegl.

Givet i Kjöbenhavn, den 31. Marts i Herrens Aar Atten Hundrede og Tre og Halvfjerdsindstyve.

O. D. Rosenörn-Lehn. Charles Lennox Wyke.
(L. S.) (L. S.)

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over **Island**, ang. **Stadfæstelse af Vedtægter for den i Reykjavik oprettede Sparekasse** m. v. Khavn den 20. Maj 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 336. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 605—06. 1873. 20. Maj.

Ved at fremsende et Andragende fra Bestyrelsen for en i Reykjavík oprettet Sparekasse om, at der maa erhverves allerh. Stadfæstelse paa bemeldte Sparekasses Vedtægter samt tilstaas den forskjellige andre Begunstigelser, har Hr. Landsh. i Deres daværende Egenskab af Stiftamtmand over Island i behgl. Skriv af 13. Novbr. f. A. indstillet, at den attraaede Konfirmation maa söges udvirket og at derhos maa blive forelagt Althinget et Udkast til en Forordning, hvorved Regjeringen bemyndiges til at meddele enhver islandsk Sparekasse Fritagelse for Arrest eller Beslag for de i samme indsatte Summer, samt Tilladelse til selv at mortificere bortkomne Kontraböger, til at modtage og forrente Umyndiges Midler og til at betinge sig en Rente af indtil 6 pCt., idet De derhos i sidstnævnte Henseende har henstillet, om det ikke maatte foretrækkes ved et særligt Lovbud ganske i Almindelighed at foranledige den lovbestemte Rentefod for Udlaan i faste Ejendomme ophævet.

Foranlediget heraf har Ministeriet til Forelæggelse for det i indeværende Aar sammentrædende Althing ladet udarbeide Udkast til en Forordning om Indrömmelse af visse Begunstigelser for Sparekasser i Island, af hvilket Udkast det vil erfares, at medens man paa den ene Side har anset det for unödvendigt at erhverve Lovhjemmel til at indrömme Sparekasser Fritagelse for Arrest og Beslag, da det i Henhold til allerh. Resol. af 23. Decbr. 1864 I § 3[1]) kan ske ad Bevillingsvejen, har man paa den anden Side kun troet at burde

[1]) se Lovsaml. f. Isl. XIX, Tillæget S. 719—21.

1873. foreslaa indrömmet rent forelöbig Anbringelse af Umyn-
20. Maj. diges og offentlige Stiftelsers Midler i Sparekasser, ligesom man heller ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til for Öjeblikket at gjöre Skridt til en almindelig Ophævelse af den ved Frdg. 27. Maj 1859 fastsatte Rentefod med Hensyn til Udlaan i faste Ejendomme, men kun til, at en slig Begunstigelse blev indrömmet for de islandske Sparekassers Vedkommende.

I Forbindelse med Foranstaaende skulde man ikke undlade til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Bestyrelsen for Sparekassen i Reykjavík tjenstl. at meddele, at Ministeriet maa anse Konfirmation paa de for Sparekasser udfærdigede Vedtægter for overflödig, hvorimod man Intet vil have imod, at der paa nærmere derom indgivet Andragende i Henhold til ovennævnte allerh. Resol. af 1864 ved Bevilling tilstaas Institutet dels Fritagelse for Arrest eller Beslag for de i samme indsatte Summer, dels Tilladelse til uden foregaaende Lovmaal og Dom at forauktionere Lösöregjenstande.

23. Maj **Kgl. Bekjendtgjörelse til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1871.** Kjöbenhavn den 23. Maj 1873. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1873 Nr. 32. Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 Tillæg S. 17—23; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 607—17; Algreen-Ussings Lovs. 1873 S. 217-28; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 II, S. 1—10.

Konungleg auglýsing til alþingis um árangur af þegnlegum tillögum þess og öðrum uppástungum á fundinum 1871.

Vjer Christian hinn Níundi &c. sendum Voru trúa alþingi kveðju guðs og Vora!

Af því, sem gjözt hefir á alþingi árið 1871, höfum Vjer sjeð með allrahæstri ánægju, hveruig alþingismenn

Vorir hafa leitazt við að efla Vort gagn og hag landsins. 1873.
Vjer höfum vandlega látið íhuga tillögur Vors trúa al- 23. Maj.
þingis um mál þau, er stjórnin bar undir álit þess hið
nefnda ár, og aðrar uppástungur þingsins, og munum
Vjer nú skýra hjer í einu lagi frá, hvað í þeim efnum
hefir af ráðið verið.

I. Um þegnleg álitsmál, sem komin eru frá alþingi.

Þá er Vjer ályktuðum, eptir að lögin 2. janúar 1871 voru út komin, að láta leggja fyrir alþingi nýtt frumvarp til stjórnarskrár fyrir Ísland, þá var það í þeirri von og í því trausti, að alþingi af sinni hálfu mundi, svo sem þurfti, styrkja viðleitni Vora til þess, að leiða stjórnarskipunarmál Íslands til farsællegra endalykta. Von þessi hefir samt brugðizt, þar sem meiri hlutinn á alþingi hefir fastlega sett sig ámóti því fyrirkomulagi á nokkrum mikils varðandi atriðum stjórnarskipunarmálsins, sem frumvarpið fór fram á. Þetta á sjer einkum stað um ákvarðanir þær, sem snerta tilhögun á hinni æðstu stjórn landsins og ábyrgð þá, sem þarmeð er samfara, er meiri hlutinn, 15 atkvæði ámóti 9, hefir lýst því yfir, að þar sem í frumvarpinu er svo ákveðið, að hlutaðeigandi ráðgjafi skyldi hafa á hendi hið æðsta framkvæmdarvald yfir öllum sjerstaklegum málefnum Íslands, og þar að auki hafa ábyrgð á því, að stjórnarskipunarlögunum væri fylgt, en hið æðsta vald í landinu sjálfu skyldi á ábyrgð ráðgjafans fengið í hendur landshöfðingja, sem konungur skipar, þá væri fyrirkomulag þetta tryggingarlaust og óhagkvæmt, en að nauðsynlegt sje, að hin æðsta stjórn landsins og öll stjórnar ábyrgðin sje falin á hendur stjórnarvaldi, sem hafi aðsetur í landinu sjálfu. Tjeður meiri hluti hefir því gjört þá aðaluppástungu, að skipaður verði landsstjóri, sem skuli hafa á hendi hið æðsta vald yfir öllum málefnum landsins með fullri ábyrgð fyrir alþingi, og erindisreki eða umboðsmaður í Kaupmannahöfn, sem á

1873. ábyrgð landsstjórans og í hans umboði flytji þau mál
23. Maj. fyrir konung, sem liggja undir staðfestingu og úrskurð hans, en stungið uppá því til vara að skipaður verði jarl, ábyrgðarlaus fyrir alþingi, sem hafi umboð konungsins til að ráða, ef ekki öllum, þá samt flestum þeim málum til lykta, sem þurfa konunglegrar staðfestingar, og jafnframt einn eða fleiri stjórnarherrar, með ábyrgð fyrir alþingi.

Fyrirkomulag þetta, sem þannig var stungið uppá, en sem minni hlutinn fastlega hefir ráðið frá í ágreiningsatkvæði því, sem hann hefir sent hingað samkvæmt 61. gr. alþingis-tilskipunarinnar, þar sem hann í hinum vernlegustu atriðum er mótfallinn skilningi meiri hlutans á stjórnarskipunarmálum Íslands, gæti með engu móti samrýmzt stjórnarskipun þeirri, sem nú er á ríkinu, og stöðu Íslands að lögum sem óaðskiljanlegs hluta Danaveldis. Því ef hin æðsta stjórn landsins yrði eingöngu falin á hendur stjórnarvaldi í landinu sjálfu, sem skyldi standa jafnsíðis stjórn hinna parta ríkisins og vera henni og ríkisráðinu óháð, og eptir aðaluppástungunni að eins standa í sambandi við konung fyrir milligöngu umboðsmanns eða erindisreka, sem væri ábyrgðarlaus, þar sem þau mál, sem nú þyrftu konunglegs samþykkis, eptir hinni uppástungunni jafnvel yrðu venjulega úrskurðuð á Íslandi, þá mundi af þessari tilhögun leiða, að Ísland í raun og veru yrði fullkomlega aðskilið frá ríkisheildinni.

Það liggur í augum uppi, að slíkar kröfur með engu móti verða teknar til greina, og er það svo opt áður, sjer í lagi er hin ýmsu stjórnarskipunar-frumvörp hafa verið lögð fyrir alþingi, sýnt og sannað, að Oss hlýtur að vera raun að því, eptir að þetta svo skýlauslega hefir verið tekið fram af stjórn Vorri og fulltrúa Vorum á alþingi, að slíkar uppástungur hafi getað komi fram frá meiri hluta þingsins, sem auðsjáanlega eru sprottnar af röngu áliti á hinni sönnu stöðu Íslands í ríkinu. Þessi ranga skoðun hefir aptur berlega látið

sig í ljósi á ákvörðun þeirri í 2. gr. í frumvarpinu frá alþingi, er fer fram á, að um sameiginleg mál milli Danmerkur og Íslands og um takmörkin milli þeirra og hinna sjerstaklegu íslenzku mála skuli ekkert geta orðið ákveðið, sem sje skuldbindandi fyrir Ísland eða leggi byrðar á það, nema alþingi samþykki. Með þessu er gjörð sú heimildarlausa krafa, að alþing, þó verkahringur þess sje takmarkaður og hljóti ætíð að vera takmarkaður við hin sjerstaklegu málefni Íslands, skuli fá hluttöku í meðferð hinna svo nefndu sameiginlegu mála, sem eingöngu heyra og verða að heyra undir hið almenna fulltrúaþing fyrir ríkið í heild þess, eða með öðrum orðum undir ríkisþingið.

1873. 23. Maj.

En eins og hin umræddu stjórnarskipunar-frumvörp, sem hafa verið lögð fyrir alþingi á ýmsum tímum, mega vera þinginu órækur vottur þess, að það hafi verið Vor einlægi og alvarlegi tilgangur, að gefa Íslandi stjórnarskipun, sem veiti landsmönnum hið sama frelsi og hin sömu rjettindi, sem þegnum Vorum í konungsríkinu, þannig munum Vjer framvegis vera reiðubúnir til, að verða við óskum þeim, sem, þegar málið verður íhugað með meiri rósemi, kunna að koma fram frá Íslands hálfu um, að komið verði á slíkri stjórnarskipun, sem sje byggð á þeim grundvelli, er geti samrýmst ríkisstjórnar-tilhögun þeirri, sem nú er, og hinni óaðskiljanlegu heild ríkisins.

Í sambandi við það, sem getið er að framan, hefir meiri hluti alþingis í nefndu áliti sínu lýst því yfir, að alþingi eigi geti viðurkennt, að lög 2. janúar 1871 sjeu bindandi fyrir Ísland, eins og þau nú liggja fyrir, að það reyndar fyrir hönd Íslands taki ámóti tillagi því úr ríkissjóðnum danska, sem ákveðið er í tjeðum lögum, en geti þar ámóti ekki viðurkennt, að öll skuldaskipti milli Íslands og ríkissjóðsins sjeu þarmeð á enda kljáð, og að þingið, jafnframt og það þannig geymir Íslandi rjett þess óskertan um fyrgreind atriði, ráði til, að um þau verði leitað eptir nauðsynlegan undirbúning sam-

1873. komnlags við Íslendinga á sjerstöku þingi á Íslandi,
23. Maj. er hafi fullt samþyktaratkvæði fyrir þjóðarinnar hönd. þessu til stuðnings er sjer í lagi skírskotað til heityrðis þess í konungsbrjefi 23. septbr. 1848, að eigi skyldi neitt endanlega af ráðið um stöðu Íslands í fyrirkomulagi ríkisins, fyr en búið væri að láta Íslendinga sjálfa segja álit sitt nm það á þingi sjer í landinu sjálfu, og til konunglegrar auglýsingar til alþingis 19. maí 1849 og konnnglegrar auglýsingar til Íslendinga 12. maí 1852.

þessar yfirlýsingar alþingis hafa eigi síður fallið oss illa í geð. Eins og þýðing tjeðra heityrða konungs hefir optsinnis áður verið rækilega og nákvæmlega útlistuð, sjer í lagi í ástæðunum fyrir frumvarpi því, sem lagt var fyrir alþingi 1867, til stjórnarskipunarlaga, og í ástæðunum fyrir frumvarpi því, sem lagt var fyrir alþingi 1869, til laga, er nákvæmar ákveða um hina stjórnarlegu stöðn Íslands í ríkinu, þannig virðist því fremur óþarft, að útlista það nákvæmar, sem þýðing þeirrar setningar, sem skírskotað er til, er í sjálfu sjer svo ljós, að það getur eigi verið nein ástæða til að efast um, að þar að eins sje átt við hlutdeild til ráðaneytis frá hálfu Íslendinga, en eigi við samþykktaratkvæði; það væri öldnngis víst ámóti almennu máli, að leggja slíka þýðing í orðatiltækið »að segja álit sitt um«, og þetta sjest enn fremur skýlaust af hinni fyrnefndu konunglegu auglýsingu 12. maí 1852, þar sem einnmitt er gefið tilkynna, að það sje í ráði, að leggja stjórnarskipunarlög fyrir alþingi. Og þar eð nú frumvarp það, sem lögin 2. janúar 1871 ern byggð á, hefir verið lagt fyrir alþingi til álita, og því þannig hefir verið gefinn kostur á, að eiga þann þátt í tilbúningi laganna, sem því ber að lögum, eru mótmæli þingsins gegn því, að lög þau, sem hið almenna fulltrúa-þing ríkisins í þeim málum, er sameiginleg eru fyrir konungsríkið og Ísland, sem er ríkisþingið, hefir samþykkt, og sem Vjer höfum staðfest með allrahæstu samþykki Voru, sjeu

einnig bindandi fyrir Ísland, bæði heimildarlaus og lítt samboðin þeirri lotningu. sem ber að sýna lögum þeim, sem hið lögmæta löggjafarvald hefir gefið út. 1873. 23. Maj.

Þar sem meiri hluti þingsins að öðru leyti hefir látið í ljósi, að innihald laganna 2. janúar 1871 sje talsvert frábrugðið innihaldi frumvarps þess, sem lagt var fyrir þingið 1869, og að frumvarp það, sem lagt var fyrir ríkisþingið, þess vegna í raun og veru megi heita alveg nýtt, skal geta þess, að grundvallaratriðin og aðalákvarðanirnar í lögunum eru að öllu leyti samkvæmar frumvarpi því, sem lagt var fyrir alþingi 1869, en að breytingar þær, sem gjörðar voru á því, er það var lagt fyrir ríkisþingið, eru einmitt sprottnar af umræðum þeim, sem fram höfðu farið um það á alþingi, og eru yfirhöfuð og í því, sem verulegt er, ívilnanir við Ísland, og skal í því tilliti sjer í lagi vísað til 1., 2. og 5. greinar laganna. Að því leyti, er sjer í lagi snertir það, sem meiri hlutinn hefir látið í ljósi, að hann álíti sumar af ákvörðunum laganna óhentugar og óaðgengilegar fyrir Íslendinga, og að þetta einkum eigi sjer stað um það, sem fyrir er mælt í lögunum um upphæð tillagsins og um það, að öll skuldaskipti Íslands og ríkissjóðsins skuli á enda kljáð með þeirri tilhögun, sem þar er sett, þá eru þessar ákvarðanir — að því einu undan teknu, að grein sú, sem við er átt, eptir tilmælum, sem komu fram á alþingi, er orðuð á þá leið, að öll tvímæli um, að tillagið sje statt og stöðugt, eru með því tekin af — með öllu samhljóða frumvarpi því, sem lagt var fyrir alþingi 1869. Í þessu tilliti má það nægja, að vísa til þess, sem ítarlega er skýrt frá um þetta atriði í ástæðunum fyrir tjeðu frumvarpi, og sjer í lagi um það, að enginn vegur var til að koma frekari kröfum fram gagnvart fjárveitingarvaldi konungsríkisins. Eptir því horfi, sem málið var komið í, og af því að alþingi á ýmsum tímum hafði farið því fastlega fram, að gjörður væri aðskilnaður á fjárhagssam-

1873. 23. Maj. bandi Íslands við konungsríkið, er það var álitið sem nauðsynlegt skilyrði fyrir framförum landsins, urðum Vjer að álíta það harla áríðandi, að mál þetta yrði ráðið af á sem beztan hátt fyrir Ísland, og eptir að tekizt hafði að koma þessu til leiðar með lögum 2. janúar 1871, er málið þarmeð alveg á enda kljáð, svo því hvorki á að raska nje verður raskað.

Að því, er að öðru leyti snertir þegnleg álitsmál, sem komin eru frá alþingi, skal þess getið, sem hjer segir:

þessar rjettarbætur hafa gjörðar verið um þau mál, sem Vjer höfum fengið um þegnlegar tillögur Vors trúa alþingis:

1. Tilskipun 27. janúar 1872, um eptirlaun handa öðrum yfirdómara og jústizsekretera í hinum konungl. íslenzka landsyfirrjetti, Benedikt Sveinssyni, sem hefir verið vikið frá embætti;

2. Tilskipun 12. febrúar 1872, um fiskiveiðar útlendra við Ísland o. fl.;

3. Tilskipun fyrir Ísland sama dag, um sildar- og upsaveiði með nót;

4. Tilskipun handa Íslandi sama dag, um spítalagjald af sjávarafla;

5. Tilskipun sama dag, um stofnun búnaðarskóla á Íslandi;

6. Tilskipun 26. febrúar 1872, um póstmál á Íslandi;

7. Tilskipun handa Íslandi sama dag, um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum;

8. Tilskipun handa Íslandi sama dag, um kennslu heyrnar- og málleysingja og fl.;

9. Tilskipun 20. apríl 1872, um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík;

10. Tilskipun 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi.

þegar lagaboð þessi hafa verið samin, hafa verið vandlega íhugaðar athugasemdir þær, sem alþingi hefir gjört um þau, og hefir sumum þeirra eptir því verið breytt í ýmsu og ýmislegt verið nákvæmar ákveðið. Að því leyti, sem meiri hluti alþingis aptur ámóti hefir farið fram á, að tilskipnnin, sem nefnd er sem hin 7., um gjald á brennivíni o. s. frv., yrði ekki látin öðlast gildi, fyr en komin er út stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, skal þess getið, að eigi hefir verið fundin ástæða til eptir því, hvernig meiri hluti alþingis tók íslenzka stjórnarskipunarmálinu, að skjóta því á frest til þess tíma, sem í öllu falli eigi með neinni vissu verður ákveðinn, að láta tjeð lagaboð koma út, er alþingi sjálft hafði viðurkennt nytsemi þess. 1873. 23. Maj.

Með því ýmsar þær breytingar, sem alþingi hefir stungið upp við frumvarpið, sem lagt var fyrir til tilskipunar handa Íslandi um friðun á laxi, eigi verða álitnar vel til fallnar, og málið yfirhöfuð naumast virðist svo gaumgæfilega íhugað, sem skyldi, hefir Oss þótt ísjárvert, að láta koma út um það endanleg lög, en aptur ámóti verður nú lagt fyrir þingið til álita endurskoðað frumvarp um fyrirkomulag þessa máls.

Eptir að rannsókn sú á brennisteinsnámunum í þingeyjarsýslu, sem getið er um í allramildilegustu auglýsingu Vorri 22. maí 1871, hefir fram farið, höfum Vjer með allrahæstum úrskurði 9. marz f. á. falið dómsmálastjórn Vorri á hendur, að leigja A. G. Lock frá Lundúnum tjeða náma fyrir 50 ár og með þeim skilmálum, sem nákvæmar er skýrt frá í leigusamningi þeim, sem gjörður var 13. apríl s. á. milli tjeðs stjórnarráðs og A. G. Locks.[1])

---

[1]) jfr. foran S. 432—36.

1873.
23. Maj.

II. Um þegnlegar bænarskrár, sem komið hafa frá alþingi.

1. Eptir að alþingi hafði sett nefnd, til þess að yfirfara fjárhagsáætlun Íslands, hefir það í þegnlegri bænarskrá farið fram á:

a. að reikningshalli sá Íslandi í óhag, sem fólginn virðist vera í áætlun um tekjur og útgjöld Íslands fyrir 1871—72, I., 4. gr. (sbr. I., 2. gr., 9,), verði lagaður;

b. að tekjurnar af póstgöngunum og af dómsmálasjóðnum eptirleiðis verði til teknar í tekjudálkinum;

c. að eigi sjeu talin nein útgjöld til þess að stofna hjálparsjóð (10. gr. fjárhagsáætlunarinnar), en að styrktarsjóður sá, sem Ísland þegar á, verði hafður sem hjálparsjóður fyrir landið;

d. að útgjaldagrein í II., 7. gr., D., »önnur útgjöld í þarfir hins lærða skóla« verði endurskoðuð, og

e. að skipuð verði nefnd manna, jafnmörgum Dönum og Íslendingum, til að rannsaka alla viðskiptareikninga Danmerkur og Íslands, og að þessir reikningar síðan verði lagðir fyrir alþingi til yfirskoðunar.

Útaf þessu gefum Vjer alþingi til kynna, að öll mál, sem snerta fjárhagsáætlun og fjárhaginn að lögum (sbr. alþingistilskipunina 8. marz 1843, 1. gr. og tilsk. 28. maí 1831, 4. gr.) liggja alveg fyrir utan verksvið alþingis, og að Vjer að því leyti, að sjerstaklega snertir fjárhagsáætlun Íslands, sjer í lagi eptir því, sem alþing 1857 hefir látið í ljósi um þetta mál, eigi höfum fundið ástæðu til, að leggja áætlunina fyrir þingið til álita, en aptur ámóti er ekki neitt því til fyrirstöðu, að hæfilegt tillit sje tekið til þess, ef alþingi annaðhvort kann að æskja nákvæmari skýrslu um einstakar greinir í hinni íslenzku fjárhagsáætlun, eða bera fram uppástungur um betra fyrirkomulag á reikningum eða því um líkt. Samkvæmt þessu skal um fyrnefndar tillögur alþingis geta þess, sem hjer segir:

Um a. það, sem hjer er talið með útgjöldum, er beinlínis í samhljóðun við lög 2. janúar 1871 6. gr., 2. lið, og getur því ekki orðið umtals mál að laga það. 1873. 23. Maj.

Um b. Með því póstmálin verða skoðuð sem stofnun, sem á að koma í það horf, að þau borgi sig sjálf, verður það mest samkvæmt grundvallarreglunum, að telja að eins til það, sem skjóta þarf til, það er að segja, að til taka tillag landssjóðsins í útgjaldadálki fjárhagsáætlunarinnar, ámeðan útgjöldin eru meiri en tekjurnar. Að því leyti, er snertir dómsmálasjóðinn, skyldi samkvæmt tilskipun um byggingu hegningarhúss og fangelsa á Íslandi o. fl., 4. marz 1871, 4. gr. greiða kostnaðinn við byggingu hegningarhússins í Reykjavík úr tjeðum sjóði, og hefir því orðið að verja fje því, sem sjóðurinn átti, til þess að greiða nefnd útgjöld.

Um c. Mótmæli þau, sem alþingi hefir hreyft gegn því, að stofnaður sje hjálparsjóður fyrir Ísland, virðast eigi að vera sjerlega mikilvæg, og skal í því tilliti geta þess, að það eigi hefir verið tilgangurinn, að sleppa eða fresta framkvæmdum á ráðstöfunum þeim, sem miða til gagns Íslands, til þess að stofna hjálparsjóð af því, sem sparast með þessu móti, heldur hefir sjóðurinn verið stofnaður, til þess að fje það, sem afgangs kynni að verða á einstökum reikningsárum, yrði ávaxtað landssjóðnum í hag, þangað til á því þyrfti að halda einmitt við framkvæmdir á slíkum ráðstöfunum. Að því leyti, er þar að auki snertir hinn íslenzka styrktarsjóð, þá hefir eins og alþingi mun kunnugt, verið varið miklu fje úr sjóðnum eptir meðmæling þingsins til lána, til þess að afstýra hungursneyð á Íslandi, og getur því eigi orðið umtalsmál, að gjöra ákvörðun um hvernig sjóðnum verði varið framvegis, fyr en tjeð lán eru borguð.

Um d. Eptir að útaf þessu hefir verið leitað álits stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi, hefir stjórninni virzt, að ástæða gæti verið til að færa niður eptirleiðis hinar tvær útgjaldagreinir »til bókakaupa við prestaskólann« og

1873. 28. Maj. »til bókakaupa við hinn lærða skóla«, svo að, í stað þess, að áður hafa verið veittir til þessa 200 rd. og 500 rd., verði það nú látið vera 150 rd. og 300 rd.; aptur ámóti hefir eigi orðið álitið, samkvæmt því, sem stiptsyfirvöldin hafa skýrt frá í áliti sínu, að færðar yrðu niður nú sem stendur neinar af hinum öðrum upphæðum, sem hingað til hafa verið tilteknar í þessum kafla fjárhagsáætlunarinnar.

Um e. Um þetta atriði virðist nægja að vísa til þess, sem getið er að framan um það, að öll skuldaskipti milli Danmerkur og Íslands sjeu með lögum 2. janúar 1871 á enda kljáð.

2. Í þegnlegri bænarskrá hefir alþingi beiðzt þess, að engin sala nje skipti á neinum opinberum eignum megi fram fara, nema með ráði og samþykki alþingis.

En þar sem alþingi með þessu fengi það vald, sem því, eins og getið er að framan, eigi ber eptir hinum gildandi stjórnarskipunarlögum, er tjeð bænarskrá eigi þess eðlis að hún verði tekin til greina, en samt er eigi með þessu loku fyrir það skotið, að álits alþingis geti orðið og verði leitað um, að selja opinberar eignir á Íslandi, ef sjerstök ástæða virðist til þess.

3. Útaf þegnlegri bænarskrá alþingis um hækkun eptirlauna fyrverandi amtmanns J. P. Havsteins, skal þess getið, að þó fallast megi á þá skoðun alþingis, að ákvörðunin í 4. gr. laganna 19. janúar 1863 sje fremur óeðlileg, og að það ætti vel við, að ákvörðun þessari, sem hefir það alveg sjerstaka einkenni, að hún er sett um stundar sakir, yrði breytt, ef gjörð yrði almenn tilhögun á þeim málum, sem snerta laun og eptirlaun íslenzkra embættismanna, hefir samt eigi fundizt ástæða til, að því leyti, er snertir fyrverandi amtmann Havstein, að gjöra sjerstakar ráðstafanir til þess að hækka lögleg eptirlaun hans, þegar tillit er tekið til þeirra kringumstæða og atvika, er honum var vikið frá embætti fyrir.

4. Eptir skýrslum þeim, sem fengizt hafa viðvíkjandi þegnlegri bænarskrá alþingis um, að höfnin við

Stapa í Snæfellsnessýslu verði löggilt til uppsiglingar fyrir verzlunarskip, og einkanlega vegna þess, hvernig ástatt er í sveitinni þar í kring, hefir eigi þótt nægilegt tilefni til að taka tjeða bænarskrá til greina. 1873. 23. Maj.

5. Útaf þegnlegri bænarskrá alþingis viðvíkjandi styrk til kennslu í sjómannafræði á Íslandi, verður lagt fyrir alþingi, sem nú fer í hönd, frumvarp til tilskipunar um stofnun sjómannaskóla á Íslandi.

6. Að því leyti, er snertir styrk þann til forngripasafnsins í Reykjavík, sem alþingi hefir beðið um, skal vísað til áætlunar um tekjur og útgjöld Íslands fyrir 1873, 7. gr. C., III., som Vjer allramildilegast höfum staðfest, og má þar sjá, að tilteknir eru á nefndri áætlun 200 rd. til tjeðs augnamiðs.

7. Þegnlegri bænarskrá alþingis um stofnun lagaskóla á Íslandi m. m. hefir ekki orðið veitt áheyrsla, og skal í því tilliti vísað til þess, sem fulltrúi Vor samkvæmt konunglegri auglýsing 22. maí 1871 hefir skýrt alþingi frá á fundinum s. á. viðvíkjandi bænarskrá frá alþinginu 1869, um hið sama.

Að því, er að endingu snertir mál það, sem rætt er um í konunglegri auglýsing 22. maí 1871, II., 12., að koma á gufuskipsferðum kringum strendur Íslands, skal þess getið, að nefnd sú, sem sett var til þess að búa þetta mál undir, reyndar fyrir löngu hefir lokið starfa þeim, sem henni var falinn á hendur, en hvorki með því, sem komið er frá nefndinni, nje með öðru móti hefir fengizt nein sú undirstaða, til þess að koma máli þessu fyrir á haganlegan hátt, að nokkur uppástunga um það hafi orðið lögð fyrir alþingi.

Til staðfestingar allramild. úrskurðum Vorum, þeim er nú hefir verið getið, höfum Vjer sent yður þessa auglýsing Vora, og heitum Voru trúa alþingi hylli Vorri og konunglegri mildi. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn 23. dag maímánaðar 1873.

1873. 23. Maj. Allernaadigst Bekjendtgjörelse til Althinget angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1871 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender.

Vi Christian den Niende &c. Vort tro Althing for Vort Land Island Vor Kgl. Hyldest og Naade!

Af de Forhandlinger, som ere förte paa Althinget i Aaret 1871, have Vi med allerh. Tilfredshed erfaret Vore Althingsmænds Bestræbelser for at befordre Vort og Landets Bedste. Efterat saavel de Betænkninger, som Vort tro Althing har afgivet over de samme i bemeldte Aar af Regjeringen forelagte Sager, som og dets övrige Andragender paa det Nöjeste ere blevne prövede, ville Vi herved allernaad. give Althinget en samlet Oversigt over de Beslutninger, som i saa Hensende ere blevne tagne.

I. Angaaende de fra Althinget indkomne allerund. Betænkninger.

Dengang Vi besluttede Os til, efterat Loven af 2. Januar 1871 var udkommen, at lade Althinget forelægge et nyt Udkast til Forfatningslov for Island, skete det i Forventning om og i Tillid til, at Althinget paa sin Side vilde vise den nödvendige Imödekommen imod Vore Bestræbelser for at bringe det islandske Forfatningsanliggende til en lykkelig Ende. Denne Forventning er imidlertid ikke gaaet i Opfyldelse, idet Althingets Flerhed har bestemt modsat sig den ved Lovudkastet tilsigtede Ordning af nogle væsentlige Punkter i Forfatningssagen. Dette gjælder navnlig om de Bestemmelser, som vedröre Ordningen af Landets överste Styrelse og det dermed forbundne Ansvar, idet et Flertal af 15 imod 9 har udtalt, at den i Udkastet foreslaaede Ordning af de heromhandlede Forhold, hvorefter den höjeste Myndighed over alle Islands særlige Anliggender skulde udöves gjennem vedkommende Minister, der

tillige skulde være ansvarlig for Forfatningslovens Overholdelse, medens den överste stedlige Myndighed skulde under Ministerens Ansvar overdrages til en af Kongen udnævnt Landshövding, vilde være illusorisk og uhensigtsmæssig, og derfor anset det nödvendigt, at Landets överste Styrelse og det hele konstitutionelle Ansvar henlægges til en Myndighed, der har sit Sæde i Landet selv. Som Fölge heraf har bemeldte Flertal foreslaaet principaliter, at der maatte blive beskikket en Landsstyrer, der skulde være Ihændehaver af den överste Myndighed over alle Landets Anliggender med fuldt Ansvar ligeoverfor Althinget, og en Referent eller Befuldmægtiget i Kjöbenhavn, som paa Landsstyrerens Ansvar og i hans Navn skulde forebringe de Sager for Kongen, til hvilke der udfordres kongelig Stadfæstelse eller Resolution, og in subsidium, at der udnævnes en Jarl, der skulde være uansvarlig overfor Althinget og i Kongens Navn afgjöre alle eller dog de fleste Sager, hvortil der fordres kgl. Samtykke, samt en eller flere Ministre, der vare ansvarlige overfor Althinget.

1873. 23. Maj.

Den saaledes foreslaaede Ordning, der er bestemt fraraadet af det forommeldte Mindretal, som i Henhold til Althings-Forordningens § 61 har indgivet en afvigende Erklæring, hvori Flertallets Opfattelse af de islandske Forfatningsforhold i de væsentligste Punkter misbilliges, vilde imidlertid være aldeles uforenelig med den bestaaende Statsforfatning og Islands retlige Stilling som en uadskillelig Del af den danske Stat. Naar nemlig Landets överste Styrelse blev udelukkende henlagt til en stedlig Regjeringsmyndighed, der skulde være sideordnet med og uafhængig af den övrige Regjering saavel som af Statsraadet og under den förstnævnte Forudsætning kun gjennem en uansvarlig Befuldmægtiget eller Referent staa i Forbindelse med Kongen, medens de Sager, hvortil der nu udfordres kgl. Samtykke, under den sidste Forudsætning i Reglen endog skulde finde deres Afgjörelse i Island, vilde en

1873. saadan Ordning före til, at Island i Virkeligheden blev
23. Maj. helt udsondret af Statsforbindelsen.

Umuligheden af at gaa ind paa saadanne Fordringer ligger klart for Dagen og er saa ofte tidligere, navnlig ved Forelæggelsen af de forskjellige Forfatningslovforslag for Althinget, paavist og godtgjort, at Vi kun kunne beklage, at der efter de bestemte Udtalelser, som herom foreligge fra Vor Regjering og Vor Kommissarius paa Althinget, har kunnet fremkomme saadanne Forslag fra Thingets Flertal, som aabenbart have deres Udspring fra en Miskjendelse af Islands sande statsretlige Stilling i Riget. Denne Miskjendelse har atter tydeligt lagt sig for Dagen ved den i det af Althinget fremsendte Udkasts § 2 optagne Bestemmelse, som gaar ud paa, at der ikke om de for Danmark og Island fælles Anliggender og Grænserne mellem disse og de særlige islandske Anliggender skulde knnne tages nogen Bestemmelse, der medförer Forpligtelser eller Byrder for Island, uden med Althingets Samtykke. Der indeholdes heri den uberettigede Fordring, at Althinget, hvis Virksomhed er indskrænket og altid maa blive indskrænket til Islands særlige Anliggender, skulde delagtiggjöres i Behandlingen af de saakaldte fælles Anliggender, der udelukkende höre og maa höre under den almindelige Repræsentation for Riget i dets Helhed, eller med andre Ord under Rigsdagens Omraade.

Ligesom Vi imidlertid ved de ommeldte Forfatningslovforslag, som til forskjellige Tider have været Althinget forelagte, have givet samme utvetydige Pröver paa, at det var Vor oprigtige og alvorlige Hensigt at skjænke Island en Forfatning, hvorved dets Indvaanere vilde komme i Besiddelse af de samme statsborgerlige Friheder og Goder, som Vore Undersaatter i Kongeriget, saaledes ville Vi fremdeles være rede til at imödekomme de Önsker, som ved en roligere Betragtning af Forholdene maatte fremkomme fra Islands Side om

Indförelsen af en saadan Forfatning paa et Grundlag, der kan forenes med den bestaaende Statsordning og Rigets udelelige Helhed. 1873. 23. Maj.

I Forbindelse med det Foranförte er Althingets Flertal i den ommeldte Betænkning fremkommen med den Erklæring, at det* ikke kan erkjende, at Loven af 2. Januar 1871, som den foreligger, er bindende for Island, at det vel paa Islands Vegne modtager det i bemeldte Lov bestemte Tilskud fra den danska Statskasse, men ikke kan erkjende, at alt Mellemværende mellem Island og Statskassen dermed er til Ende, og at Thinget, idet det saaledes forbeholder Island sin Ret ubeskaaren med Hensyn til fornævnte Punkter; tilraader, at der efter fornöden Forberedelse söges opnaaet Overenskomst med Islænderne paa en særlig Forsamling i Island, der er udrustet med fuld besluttende Myndighed paa Nationens Vegne. Til Stötte herfor paaberaabes navnlig det ved allerh. Reskript af 23. Septbr. 1848 givne Tilsagn om, at Intet skulde blive endelig [bestemt med Hensyn til Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget, förend efterat Islænderne i en egen Forsamling i Landet derover vare hörte, samt allerh. Bekgj. til Althinget af 19. Maj 1849 og allerh. Kundgj. til den islandske Befolkning af 12. Maj 1852.

Disse Udtalelser af Althingets Flertal maa Vi ikke mindre beklage. Ligesom der gjentagne Gange tidligere, navnlig i Motiverne til det Althinget 1867 forelagte Udkast til Forfatningslov og i Motiverne til det Althinget 1869 forelagte Udkast indeholdende nærmere Bestemmelser om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget, er givet en fyldestgjörende og udförlig Forklaring angaaende Betydningen af de nævnte kgl. Tilsagn, saaledes turde en yderligere Udvikling heraf være saa meget mere overflödig, som Meningen af den anförte Sætning i og for sig er saa klar, at der ikke kan reises nogen begrundet Tvivl om, at derved kun er tilsigtet en raadgivende, men derimod ikke en besluttende Med-

1873. virkning fra Islændernes Side; det vilde ganske sikkert
23. Maj. være imod almindelig Sprogbrug at tillægge Udtrykket »hört« en saadan Betydning, og dette fremgaar yderligere bestemt af den citerede allerh. Kundgjörelse af 12. Maj 1852, hvor det netop er tilkjendegivet, at det er paatænkt eventuelt at forelægge Forfatningsbestemmelser for Althinget. Og da nu det Udkast, hvorpaa Loven af 2. Januar 1871 er bygget, har været Althinget forelagt til Betænkning, og dette saaledes har faaet Leilighed til at udöve den Medvirkuing ved Lovens Behandling, som Lovgivningen hjemler det, er den af Thinget fremsatte Protest imod den af Rigets almindelige Repræsentation i de for Kongeriget og Island fælles Anliggender, nemlig Rigsdagen, vedtagne og af Os allerh. stadfæstede Lovs forbindende Kraft ogsaa for Islands Vedkommende ligesaa ubeföjet, som den er lidet stemmende med den Ærbödighed, der skyldes de af den retmæssige Lovgivningsmagt udstedte Love.

Naar Thingets Flertal iövrigt har ytret, at Indholdet af Loven af 2. Januar 1871 er betydelig forskjelligt fra Indholdet af det Thinget i 1869 forelagte Udkast, og at det Rigsdagen forelagte Forslag derfor i Virkeligheden kunde kaldes aldeles nyt, skal hertil bemærkes, at medens Principerne og Hovedbestemmelserne i Loven ere i fuld Overensstemmelse med det Althinget i 1869 forelagte Udkast, ere de Ændringer, som dette er undergaaet ved dets Forelæggelse for Rigsdagen, netop fremkaldte ved den Forhandling, som om samme havde fundet Sted paa Althinget, og i det Hele og Væsentlige Indrömmelser til Island, i hvilken Henseende navnlig henvises til Lovens §§ 1, 2 og 5. Hvad særlig angaar de fra Flertallet fremkomne Ytringer om, at nogle af Lovens Bestemmelser maa anses uhensigtsmæssige og uantagelige fra et islandsk Standpunkt, og at dette navnlig er Tilfældet med de i Loven indeholdte Bestemmelser om Tilskudets

Störrelse og Udtalelsen af, at alt Mellemværende mellem Island og Statskassen skal være endelig afgjort ved den deri fastsatte Ordning, da ere disse Bestemmelser — alene med Undtagelse af, at den paagjældende Paragraf efter derom paa Althinget fremsat Önske har faaet en Affattelse, hvorved al Tvivl om Tilskudets Varighed udelukkes — ganske overensstemmende med det Althinget i 1869 forelagte Udkast. Det vil i denne Henseende være tilstrækkeligt at henvise til den udförlige Forklaring, som i Motiverne til bemeldte Udkast er meddelt angaaende dette Punkt og navnlig om Umuligheden af at sætte videregaaende Fordringer igjennem ligeoverfor Kongerigets Bevillingsmyndighed. Efter den Stilling, hvori Sagen var bragt, og de gjentagne indtrængende Önsker, som fra Althinget til forskjellige Tider vare fremkomne om Udsondringen af Islands finansielle Forbindelse med Kongeriget, der af samme betragtedes som en nödvendig Betingelse for Landets Udvikling, maatte Vi anse det for at være af den störste Vigtighed at se dette Forhold ordnet paa en for Island tilfredsstillende Maade, og efterat dette er lykkedes ved Loven af 2. Januar 1871, er det omhandlede Anliggende derved bragt til en endelig Afslutning, som hverken bör eller kan rokkes.

1873. 23. Maj.

Hvad iövrigt angaar de fra Althinget indkomne allerunderd. Betænkninger, bemærkes Fölgende:

Efternævnte Lovbud, angaaende hvilke Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning, ere udkomne, nemlig:

1. Forordning af 27. Januar 1872 om Pension for afskediget anden Assessor og Justitssekretær i den Kgl. islandske Landsoverret Benedikt Sveinsson;

2. Forordning af 12. Febr. 1872 om Fremmedes Fiskeri under Island m. v.;

1873. 23. Maj.

3. Forordning for Island af s. D. om Silde- og Graaseifiskeri med Not;

4. Forordning for Island af s. D. om Hospitalsafgift af Fiskefangst;

5. Forordning af s. D. om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island;

6. Forordning af 26. Febr. 1872 om Postvæsenet paa Island;

7. Forordning for Island af s. D. om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer;

8. Forordning for Island af s. D. om Dövstummes Undervisning m. v.;

9. Forordning af 20. April 1872 om Bestyrelsen af Kjöbstaden Reykjavíks kommunale Anliggender;

10. Forordning af 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse.

Ved Udfærdigelsen af de nævnte Lovbud ere de Bemærkninger, der af Althinget med Hensyn til samme have været fremsatte, tagne under nöjeste Overvejelse, og have flere af bemeldte Lovbud i Henhold hertil modtaget adskillige Forandringer og nærmere Bestemmelser. Forsaavidt Althingets Flertal derimod har andraget paa, at den under Nr. 7 anförte Forordning om Afgift af Brændevin m. m. ikke maatte træde i Kraft, förend der er udkommet en Forfatningslov for Islands særlige Anliggender, bemærkes, at der efter den Maade, hvorpaa Althingets Flertal har stillet sig til det islandske Forfatningsanliggende, ikke er fundet Anledning til at udsætte Udgivelsen af hint Lovbud, hvis Hensigtsmæssighed er bleven erkjendt af selve Althinget, til et Tidspunkt, der i alt Fald ikke kan opgives med nogen Sikkerhed.

Da flere af de Ændringer, som af Althinget ere foreslaaede i det samme forelagte Lovudkast om Fredning af Lax i Island, ikke kunne anses hensigtsmæssige, og Sagen i det Hele neppe turde være saa alsidig overvejet som önskeligt, have Vi fundet Betænkelighed

ved at lade et endeligt Lovbud herom udgaa, hvorimod et revideret Udkast til Sagens Ordning vil blive Thinget forelagt til Betænkning. 1873. 23. Maj.

Efterat den i Vor allern. Bekjendtgjörelse af 22. Maj 1871 omhandlede Undersögelse af Svovlminerne i Thingö Syssel var bleven foretaget, have Vi ved allerh. Resol. af 9. Marts f. A. bemyndiget Vort Justitsministerium til at bortforpagte bemeldte Miner til A. G. Lock af London for et Tidsrum af 50 Aar og paa de Vilkaar, som nærmere ere anförte i den under 13. April næstefter mellem nysnævnte Ministerium og A. G. Lock oprettede Forpagtningskontrakt.

II. Angaaende de af Althinget indgivne allerund. Andragender.

1. Efterat Althinget havde nedsat et Udvalg til at gjennemgaa det islandske Finansbudget, har det i et allerund. indgivet Andragende anholdt om:

a. at den Udgift for Island, som opföres i Budgettet for 1871—72 I. § 4 (jfr. I. § 2 Nr. 9) berigtiges;

b. at Postvæsenets og Justitskassens Indtægter fremtidig opföres paa Budgettets Indtægtsside;

c. at der ikke opföres nogen Udgift til Oprettelse af en Reservefond (Budgettets § 10), men at den islandske Understöttelsesfond benyttes som Reservefond for Island;

d. at Post II. [§ 7 D. »andre Udgifter til det lærde Skolevæsen« maa blive revideret; og

e. at der nedsættes et Udvalg af lige mange Danske og Islændere til at undersöge Danmarks og Islands hele financielle Mellemværende, og at Opgjörelsen heraf derefter forelægges Althinget til Revision.

I Anledning heraf skulde Vi have Althinget tilkjendegivet, at medens det hele budgetmæssige og finansielle Omraade efter Lovgivningen (jfr. Althings-

1873. Forordningen af 8. Marts 1843 § 1, sammenholdt med
23. Maj. Frdg. af 28. Maj 1831 § 4) ligger ganske udenfor Althingets Virkekreds, og medens Vi, hvad i Særdeleshed det islandske Budget angaar, navnlig efter de Udtalelser, som derom fremkom fra Althinget i Aaret 1857, ikke have fundet Anledning til at forelægge samme for Thinget til Betænkning, vil der derimod ikke være Noget til Hinder for, at der, naar Althinget enten maatte önske nærmere Forklaring angaaende enkelte Poster i det islandske Budget eller fremkomme med Forslag til en bedre regnskabsmæssig Ordning ell. desl., tages tilbörligt Hensyn til saadanne Andragender. I Overensstemmelse hermed skal der med Hensyn til de foranförte, af Althinget fremsatte Indstillingspunkter bemærkes Fölgende:

Til a. Den her omhandlede Postering er ligefrem i Overensstemmelse med Loven af 2. Januar 1871 § 6 andet Stykke, og der kan saaledes ikke være Spörgsmaal om sammes Berigtigelse.

Til b. Da Postvæsenet maa betragtes som en Institution, der bör bringes til at kunne bære sig selv, vil det være mest principmæssigt at benytte den saakaldte Nettopostering, ɔ: saalænge der gives Underballance, at opföre Landskassens Tilskud paa Budgettets Udgiftsside. Hvad Justitskassen angaar, skulde ifölge Forordning om Opförelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island m. v. af 4. Marts 1871 § 4 Udgifterne til Opförelsen af Strafanstalten i Reykjavík udredes af bemeldte Kasse, og det har derfor været nödvendigt at realisere bemeldte Kasses Formue til Dækning af de nævnte Udgifter.

Til c. De af Althinget gjorte Indvendinger imod en Reservefonds Oprettelse for Island kan der ikke tillægges nogen væsentlig Betydning, i hvilken Henseende bemærkes, at det ikke har været Hensigten at opgive eller udsætte Iværksættelsen af Foranstaltninger, der sigte til Islands Tarv, for af det herved Besparede

at danne Reservefonden, men kun ved Henlæggelse til samme at söge det Overskud, de enkelte Regnskabsaar maatte afgive, frugtbargjort til Fordel for Landskassen, saa længe indtil netop Iværksættelsen af Foranstaltninger som de antydede maatte gjöre det nödvendigt at disponere over Belöbet. Hvad derhos den islandske Understöttelsesfond angaar, vil der, da, som Althinget bekjendt, store Summer deraf ifölge Thingets Anbefaling ere blevne anvendte til Laan til Afhjælpning af Hungersnöd i Island, ikke være Spörgsmaal om at tage en Bestemmelse om Fondens fremtidige Anvendelse, förend hine Laan ere blevne berigtigede.

1873. 23. Maj.

Til d. Efterat der i denne Anledning er indhentet Erklæring fra Stiftsövrigheden i Island, har Regjeringen troet, at der kunde være Föje til for Fremtiden at nedsætte de tvende Poster »Til Indkjöb af Böger til Pastoralseminariet« og »Til Indkjöb af Böger til den lærde Skole«, der tidligere have været bevilgede med 200 Rd. og 500 Rd., til henholdsvis 150 og 300 Rd., hvorimod det, efter hvad der er oplyst i den fra Stiftsövrigheden indhentede Erklæring, ikke antages, at der for Tiden vil kunne ske nogen Nedsættelse i de övrige paa denne Konto hidtil bevilgede Summer.

Til e. Herom turde det være tilstrækkeligt at henvise til, hvad der foran er anfört med Hensyn til den ifölge Loven af 2. Januar 1871 stedfundne Afslutning af det hele finansielle Mellemværende mellem Danmark og Island.

2. I et allerund. indgivet Andragende har Althinget anholdt om, at intet Salg eller Mageskifte af offentlige Ejendomme maa foretages uden dets Raad og Samtykke.

Da der imidlertid herved vilde blive tillagt Althinget en Myndighed, som der, saaledes som ovenfor er anfört, efter de gjældende Forfatningsbestemmelser ikke tilkommer samme, egner bemeldte Andragende sig

1873. ikke til at tages til Fölge, medens det dog ikke er
23. Maj. udelukket, at Althingets Betænkning kan og vil blive indhentet med Hensyn til Afhændelsen af offentlige Ejendomme i Island, naar dertil maatte findes særlig Anledning.

3. Med Hensyn til det af Althinget indgivne allerund. Andragende om forhöjet Pension til forhenværende Amtmand J. P. Havstein bemærkes, at medens det med Althinget maa erkjendes, at Bestemmelsen i Loven af 19. Januar 1863 § 4 er lidet naturlig, og at samme, som havende den ganske særegne Karakter af en Overgangsbestemmelse, egner sig til Forandring ved en eventuel almindelig Ordning af de islandske Embedsmænds Lönnings- og Pensionsforhold, er der ikke fundet Föje til for forhenvær. Amtmand Havsteins Vedkommende at gjöre særlige Skridt i Retning af den lovmæssige Pensions Forhöjelse, naar Hensyn tages til de Omstændigheder og Forhold, under hvilke hans Afskedigelse har fundet Sted.

4. Efter de Oplysninger, som ere blevne erhvervede med Hensyn til det af Althinget indgivne allerunderd. Andragende om, at Havnen ved Stapi i Snæfellsnes Syssel maa blive autoriseret til Beseiling af Handelsskibe, og navnlig med Hensyn til Forholdene i det til bemeldte Havn grænsende Distrikt, er der ikke fundet Anledning til at tage det nævnte Andragende til Fölge.

5. I Anledning af det fra Althinget modtagne Andragende om Understöttelse til Undervisning i Navigationslære i Island vil der blive det nu sammentrædende Althing forelagt et Udkast til en Forordning om Oprettelsen af en Navigationsskole i Island.

6. Med Hensyn til den af Althinget begjærte Understöttelse til Oldsagssamlingen i Reykjavík henvises til det af Os allern. approberede islandske Budget for 1873 § 7 C. III., hvoraf fremgaar, at der i dette Öjemed er paa bemeldte Budget optaget et Belöb af 200 Rd.

7. Althingets allerund. Andragende om Oprettelse af en Dannelsesanstalt for vordende juridiske Embedsmænd i Island m. m. har ikke kunnet tages til Fölge, i hvilken Henseende henvises til den Meddelelse, som af Vor Kommissarius i Henhold til allern. Bekjendtgj. af 22. Maj 1871 blev gjort det i bemeldte Aar forsamlede Althing i Anledning af et fra Thinget i Aaret 1869 indkommet lignende Andragende. 1873. 23. Maj.

Hvad endelig angaar det i allern. Bekjendtgj. af 22. Maj 1871 II. Nr. 12 ommeldte Anliggende, nemlig Iværksættelsen af en paatænkt Dampskibsfart omkring Islands Kyster, bemærkes, at den til Sagens Bearbeidelse nedsatte Kommission vel allerede forlængst har tilendebragt det samme overdragne Hverv, men at der hverken ved det fra Kommissionen Fremkomne eller paa anden Maade har kunnet vindes et saadant Grundlag for Sagens hensigtsmæssige Ordning, at noget Forslag derom har kunnet meddeles Althinget.

Til Bekræftelse paa foranstaaende allern. meddelte Resolutioner have Vi udfærdiget denne Vor Kundgjörelse og forblive Vort tro Althing i Kgl. Naade bevaagen. — Givet i Vor Kgl. Residensstad Kjöbenhavn, den 23. Maj 1873.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, angaaende **Kjöb af Bygninger paa en Ombudsjord.** Khavn den 27. Maj 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 394. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 622. 27. Maj.

Ved at andrage, at de nödvendigste Bygninger paa Jorden Lækjardalur under Munkathveraa Klostergods, nemlig Folkestue, Kjökken, Spisekammer, Indgangsrum og Forstue, ikke tilhöre Ombudet men den sidstfratrædende Opsidder, har Amtmanden i Islands Nord- og Östamt i et hertil indkommet Andragende indstillet,

1873. at Godskassen i Overensstemmelse med den fratræ-
27. Maj. dende Opsidders Tilbud maa afkjöbe denne de paagjældende Bygninger for 100 Rd. imod at Afgiften af Gaarden forhöjes fra 25 til 50 Al. aarlig, hvortil den nys tiltraadte Opsidder er villig.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det, naar det ved en lovformelig Vurderingsforretning godtgjöres, at de ovennævnte Huse ere idetmindste 100 Rd. værd, herved tillades, at dette Belöb anvendes af Godskassen til Kjöbet af dem, imod at den aarlige Afgift af Jorden samtidig forhöjes til 50 Alen.

27. Maj. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Prokuratorsalærer for Udförelsen af offentlige Sager.** Khavn den 27. Maj 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 396. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 622—23.

I trende ved den kgl. islandske Landsoverret i f. A. paadömte offentlige Sager ang. Overtrædelser af Frdg. om Lösemænd og Husmænd i Island af 26. Maj 1863 har bemeldte Ret, idet den har annulleret Underrettens Domme, samt hjemvist Sagerne til Underretten til ny og lovligere Behandling, ikke tilkjendt Prokuratorerne ved Retten, Jón Guðmundsson og Páll Melsted, der efter Ordre udförte disse Sager, noget Salær. Da disse Sager ikke ville komme for Overretten igjen, idet de tvende efter Tiltaltes Begjæring ere blevne afgjorte ved Vestamtets Resolution, og den tredie, der paany er bleven paakjendt ved Underretten, ikke vil blive paaanket, have ovennævnte Prokuratorer hos bemeldte Amt andraget paa, at der af Amtsrepartitionsfonden maa blive dem udbetalt et Belöb, svarende til det sædvanlige Salær i offentlige Sager, nemlig 5 Rd. til hver af dem i hver af de to af disse Sager, og i den tredje 5 Rd. til Prokurator Jón Guðmundsson,

medens den beskikkede Defensor i sidstnævnte Sag, Organist Pjetur Guðjohnsen, endnu ikke har fremsat noget saadant Forlangende. Da Amtmanden ikke anser sig kompetent til paa egen Haand at udbetale de paastaaede Salærer, har han i Henhold til Kancelliskriv. 2. April 1836 under 8. Febr. sidstl. indstillet til Justitsministeriet, at de af Prokuratorerne J. Guðmundsson og P. Melsted paastaaede Salærer i de ommeldte Sager maa udbetales dem af Amtets Repartitionsfond, og at et lignende Salær maa tilstaas Organist P. Guðjohnsen i den af ham udförte Sag, dersom han derpaa maatte gjöre Paastand. 1873. 27. Maj.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Amtmanden over Islands Sönder- og Vestamt tjenstl. melde, at Indstillingen herved bifaldes.

Bekjendtgjörelse angaaende **de kliniske Kursus, som de lægevidenskabelige Studerende skulle gjennemgaa, forinden de stedes til Embedsexamens 2. Del.** Khavn den 31. Maj 1873. — 31. Maj.
Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 S. 262; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 333.

Paa derom fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen ved allerh. Resol. af 29. Januar d. A. allern. at bifalde, at de lægevidenskabelige Studerende, forinden der tilstedes dem Adgang til at underkaste sig den lægevidenskabelige Embedsexamens 2. Del, skulle ved Attester fra de paagjældende Overlæger og Docenter godtgjöre at have gjennemgaaet fölgende Kursus:

1. Medicinsk Praktikantklinik i et Halvaar,
2. Kirurgisk Praktikantklinik i et Halvaar,

1873. 31. Maj.

3. Et klinisk Kursus i Hudsygdomme og Syfilis i et Halvaar,
4. Et klinisk Kursus i Födselslæren og de spæde Börns Sygdomme i et Halvaar —

saaledes at disse Bestemmelser træde i Kraft ved Afholdelsen af 2. Del af bemeldte Embedsexamen i Sommeren 1875.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet den 31. Maj 1873.

17. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Godtgjörelse til Embedsmænd for Ophör af Portofrihed.** Khavn den 17. Juni 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 432; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 625—26.

I behgl. Skriv. af 24. April d. A. har Hr. Landsh. forespurgt, om det, da der i Overslaget over Islands Indtægter og Udgifter for Regnskabsaaret fra 1. April til 31. Decbr. 1873 ikke findes nogen særlig Konto til Afholdelse af den Godtgjörelse, der tilkommer de islandske Embedsmænd for de dem ved Portofrihedens Ophör forvoldte Udgifter, er Hensigten, at bemeldte Godtgjörelse skal udredes af den i bemeldte Overslag § 10 til uforudsete og tilfældige Udgifter normerede Sum.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at de omhandlede Udgifter ville for indeværende Regnskabsaar kunne afholdes af fornævnte Konto, af hvilken derfor Hr. Landsh. herved bemyndiges til ved Jordebogskassen at anvise de paagjældende Embedsmænd de dem i den ommeldte Anledning tilkommende Belöb, imod at der inden Regnskabsaarets Udlöb aflægges summarisk Indberetning hertil om de saaledes anviste Summer.

Bekjendtgjörelse ang. Afsluttelsen af en Konvention mellem Danmark og Sverig angaaende et for begge Rigerne fælles paa Guld grundet Möntsystem[1]. Khavn den 26. Juni 1873. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 S. 277—87 (med Konventionen paa Dansk og Svensk); Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 346—58. Jfr. Bekjendtgj. 25. Septbr. 1873, hvorved Möntlov 23. Maj 1873 kundgjöres paa Island. 1873. 26. Juni.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Honorar for Undervisning af Dövstumme i Island.** Khavn den 27. Juni 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 455. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 626. 27. Juni.

I Anledning af en fra Hr. Landsh. som daværende Stiftamtmand i Forening med Biskoppen over Island i behgl. Skriv. af 6. Marts d. A. gjort Indstilling om, at der maa tilstaas Pastor Páll Pálsson til Prestbakki en lignende Understöttelse som for det afvigte Regnskabsaar til den af ham i Island oprettede Dövstummeundervisning, har dette Ministerium efter Brevvexling med Justitsministeriet af den i Overslaget over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April til 31. Decbr. 1873 § 10 optagne Sum for bemeldte Tidsrum tilstaaet Andrageren en Understöttelse af 15 Rd. for hver Dövstum, der hos ham nyder Undervisning, indtil et Antal af 10, paa det samme Vilkaar som tidligere, nemlig at Pastor Pálsson forpligter sig til, forsaavidt og naar Stiftsövrigheden maatte paalægge ham det, at oplære paa egen Bekostning en habil Mand til at være Dövstummelærer.

---

[1]) jfr. Bekjendtgj. af 21. Marts 1876 om Norges Tilslutning til Möntkonventionen, Lovtidende for Kgr. Danmark 1876 S. 87—89.

1873. Ved at meddele Foranstaaende til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse skulde man tjenstl. anmode Hr. Landsh. om behgl. at ville foranledige, at bemeldte Understöttelse paa Stiftsövrighedens Rekvisition udbetales af Islands Jordebogskasse.
27. Juni.

28. Juni. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Forandring i Formularen for visse Kaldsbreve**. Khavn den 28. Juni 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 460. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 627.

Forsaavidt Hr. Landsh. i en til Justitsministeriet stilet Skrivelse af 16. April sidstl. har anholdt om, at Begyndelsesordene i den ved allerh. Resol. af 14. Maj 1850 approberede Formular for Kaldsbreve: »Stiftamtmanden og Biskoppen over Island gjöre vitterligt« maa, forsaavidt der ikke maatte findes Anledning til at udnævne Amtmanden over Sönder- og Vestamtet til Stiftamtmand, forandres overensstemmende med den nu i Henhold til allerh. Resol. af 29. Juni f. A.[1]) bestaaende Tilstand, skulde man, efter at Sagen af bemeldte Ministerium i saa Henseende har været stillet Kirke- og Undervisningsministeriet til Afgjörelse, og efter at der derhos efter Brevvexling mellem begge Ministerier ikke er funden Anledning til at gjöre Skridt til Udnævnelse af en Stiftamtmand over Island, tjenstl. anmode Hr. Landsh. om behgl. at ville foranledige, at de omhandlede Kaldsbreve for Fremtiden intimeres: »Stiftsövrigheden over Island gjör vitterligt«.

30. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Underskrifterne under de fra**

---

[1]) se foran S. 421—29.

Stiftsövrigheden som saadan udgaaende Udfærdigelser. Khavn den 30. Juni 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 466. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 629. 1873. 30. Juni.

I behgl. Skriv. af 16. April sidstl. har Hr. Landsh. indberettet, at De i Anledning af, at de tvende nuværende Medlemmer af Islands Stiftsövrighed, Amtmanden over Sönder- og Vestamtet og Biskoppen, have reist Spörgsmaal om, hvem af dem i bemeldte deres Egenskab först skal underskrive de fælles Udfærdigelser, forelöbig har afgjort Sagen derhen, at Stiftsövrighedens verdslige Medlem som hidtil skal underskrive först, hvorhos De har gjort Indstilling om, at Amtmand Thorberg formelt maa udnævnes til Stiftamtmand over Island i Forbindelse med sit Embede som Amtmand over fornævnte to Amter, og forsaavidt Ministeriet maatte have Betænkeligheder herved, subsidiært, at Spörgsmaalet om Præsidiet i Stiftsövrigheden maa afgjöres i Overensstemmelse med Deres antydede forelöbige Tilkjendegivelse.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet med Kirke- og Undervisningsministeriet, til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse af det Fornödne tjenstl. melde, at man ikke har fundet det rigtigt at gjöre Skridt til den omspurgte Udnævnelse af en Stiftamtmand, da Landshövdingen formentlig ogsaa i Rang bör staa over alle andre islandske Embedsmænd, hvorimod man herved approberer den af Dem trufne forelöbige Ordning, der stemmer med, hvad der finder Sted i de övrige Dele af Riget, saaledes at ogsaa for Fremtiden altid det verdslige Medlem af Stiftsövrigheden först underskriver fælles Embedsbreve m. v.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Fordelingen af det paa det aarlige Overslag over Islands Indtægter og Ud-** 30. Juni.

1873. 30. Juni. **gifter til uforudsete og tilfældige Udgifter normerede Belöb.** Khavn den 30. Juni 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 461. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 627—29; jfr. Ministerialtidende for Danmark 1873 A, S. 123—4.

Efter at Hr. Landsh. i behgl. Skriv. af 18. April d. A. har meddelt Deres Ytringer ang. den i Instrux af 29. Juni 1872 § 17 antydede Fordeling af den til uforudsete og tilfældige Udgifter for Island normerede Sum mellem vedkommende Ministerier paa den ene Side og Landshövdingen paa den anden Side, samt efter at man i denne Anledning har brevvexlet med Kirke- og Undervisningsministeriet, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Justitsministeriet herved fra næste Regnskabsaar at regne og indtil videre overdrager Hr. Landsh. Raadigheden over Halvdelen af ommeldte Sum, saaledes, at der heraf afholdes de bemeldte Konto hidtil paahvilende Udgifter, der efter Forholdenes Beskaffenhed maa komme til Udbetaling i Island, saasom Understöttelser saavel i literære som i materielle Öjemed (hvorunder ogsaa indbefattet det sædvanlige Tilskud til det islandske literære Selskab, til Dövstummeundervisningen i Island m. v.), ved Bevilgelsen af hvilke der maa lægges særlig Vægt paa, om de kunne skjönnes at ville bidrage til Fremme henholdsvis af almindelig Oplysning eller af Islands Opkomst i landökonomisk, industriel og deslige Henseender, — Bidrag til Afhjælpelsen af saadan i extraordinære Forhold begrundet Nöd, der overhovedet kan siges at vedkomme Landskassen som saadan, — Udgifter til Dækning af de med Hr. Landshövdingens, Biskoppens og Amtmændenes Embedsreiser i Island forbundne Omkostninger, der ikke kunne henregnes til egentlige Befordringsudgifter, for Amtmændenes Vedkommende dog indenfor de i allerh. Resol. af 16. Maj 1829 fastsatte Grænser, o. s. frdl. — Ligesom det iövrigt forbeholdes vedkommende

Ministerier i enkelte Tilfælde at komme overens med Hr. Landsh. om, at der af den til Deres Raadighed stillede Halvdel af fornævnte Sum kan anvendes Penge til Afholdelsen af saadanne Island vedkommende Udgifter, der falde til Udbetaling udenfor Landet, saaledes er det en Selvfölge, at der af den Ministerierne forbeholdte Halvdel kan i enkelte Tilfælde, naar Omstændighederne tale derfor, og den fornödne Sum haves til Raadighed, bevilges afholdt Udgifter, der komme til Udbetaling i Island. 1873. 30. Juni.

Sluttelig skulde man anmode Hr. Landsh. om at bringe Foranstaaende til almindelig Kundskab i Island paa hensigtsmæssigste Maade.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Lægeundervisningen og Lægevæsenet paa Island.** Khavn den 5. Juli 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 481. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 632—36. 5. Juli.

Ved at fremsende et af Landfysikus i Island, Justitsraad Hjaltalin, affattet Forslag til en Udvidelse af den i Reykjavík oprettede Lægeundervisning, hvilket Forslag, næst at beröre den i Island tilstedeværende Trang til Læger, gaar ud paa, at der skal oprettes en formelig medicinsk Læreanstalt i Lighed med Pastoralseminariet i Reykjavík med et 4aarigt Kursus, bestyret af Landfysikus, hvem der adjungeres to faste Lærere, der tillige fungere som Distriktslæger i Reykjavík og Gullbringu og Kjosar Syssel, at de fra denne Anstalt med 1. eller 2. Karakter dimitterede Kandidater erholde venia practicandi i Island, medens de for at erholde Distriktslægeposter skulde have frekventeret Födselsstiftelsen og Hospitalerne i Kjöbenhavn i $1/2$ Aar, og at der til Bestridelsen af de forögede Udgifter paalignes Jordbrugerne i Island en nærmere bestemt aarlig Afgift, — har Hr. Landsh. som daværende Stift-

1873. 5. Juli. amtmand over Island i behgl. Skrivelse af 14. Novbr. f. A. andraget, at der næppe er Grund til at gaa ind paa nogen Udvidelse af den islandske Lægeundervisning, som De i en nær Fremtid antager vil have udspillet sin Rolle, idet der formentlig i Löbet af nogle faa Aar vil være uddannet et tilstrækkeligt Antal Læger til at udfylde de af det Offentlige lönnede Lægestillinger, hvad der antages at ville medföre, at i Reglen Ingen længer vil söge den omhandlede Lægeundervisning. For at afhjælpe den forhaandenværende Trang til Læger har De derimod foreslaaet, at der virkes hen til, at Antallet af Læger, der lönnes af det Offentlige, hvilket for Tiden udgjör 11, foröges saaledes, at Tallet i Alt bliver 20, og at der skaffes 1 Læge i hvert Syssel med Undtagelse af de 2 störste Sysseler, hvor der tænkes ansatte to, saaledes at samtlige disse Læger, med Undtagelse af Landfysikus, bleve stillede éns, nemlig med kgl. Udnævnelse og en Begyndelsesgage af 500 Rd., samt 100 Rd. for hver 3 Aars Tjeneste indtil 1000 Rd. Fremdeles har De foreslaaet, at der tilstaas Landfysikus, saalænge han forestaar tidtnævnte Lægeundervisning, 3 à 500 Rd. aarlig af den islandske Medicinalfond, for at han derved kan sættes i Stand til at holde en Amanuensis, der kan varetage hans egentlige Lægevirksomhed, medens han selv anvender sin Tid til Undervisningens og Fysikatets Tarv.

Efter at Ministeriet i denne Anledning har brevvexlet med det kgl. Sundhedskollegium, skulde man til behgl. Efterretning, — saavelsom til Afbenyttelse i Deres Egenskab af kgl. Kommissarius ved Althinget, forsaavidt det heromhandlede Spörgsmaal skulde fremkomme i Samme i indeværende Session, — tjenstl. melde, at da der formentlig ikke kan gjöres Regning paa tilstrækkelig Tilströmning af danske Lægekandidater til Island, eller tilstrækkelig Sögning af Islændere til Kjöbenhavns Universitet for der at studere Lægevidenskab, samt da der med det hidtidige aarlige

Middeltal af 1 Examinand ved Lægeundervisningen i Reykjavík vil hengaa en Del Aar, indtil man faar ikke blot det paatænkte Tal af 20 Læger udfyldt, men fremdeles de nödvendige Reserver til at supplere Afgangen — maa Ministeriet med bemeldte Kollegium antage, at man ikke ubetinget kan gaa ud fra, at den islandske Lægeundervisning om faa Aar vil være overflödig. Det maa imidlertid erkjendes, at det er muligt, at denne Undervisning om nogle Aar kan undværes, ligesom det i hvert Fald er unægteligt, at det under visse Eventualiteter kan vise sig ugjörligt at holde den vedlige paa en tilfredsstillende Maade, og Ministeriet anser det derfor heller ikke for tilraadeligt nu at söge samme omdannet til en fast Lægeskole efter Pastoralseminariets Forbillede. Men paa den anden Side tror man, at der med Bibeholdelse af Undervisningens nuværende Karakter turde være Anledning til at gjöre hvad man kan, for at Undervisningen kan blive saa fyldestgjörende som muligt, og, idet man iövrigt forbeholder sig i Fremtiden efter Omstændighederne at söge truffet andre Bestemmelser, er Ministeriet derfor sindet at söge allerh. Resolution for, at der af den islandske Lægefond maa tilstaas Landfysikus, Justitsraad Hjaltalín, saalænge han forestaar oftnævnte Lægeundervisning, et aarligt Belöb af 400 Rd. til dermed at lönne en Amanuensis til at bestride hans Lægepraxis, for at han overvejende kan vie sine Kræfter til Undervisningens Fremme og de egentlige Fysikatforretninger, samt for, at det gjöres til Betingelse for at islandske Lægekandidater herefter kunne erholde Ansættelse som Distriktslæger, eller som praktiserende Læger faa det i allerh. Resol. af 10. Maj 1867 ommeldte Tilskud af Medicinalfonden saavelsom den der omhandlede Legitimation til at udföre Distriktslægeforretninger, at de foruden i Henhold til allerh. Resol. af 21. Oktbr. 1871 (jfr. Bekj. 31. s. M.) at have gjennemgaaet et Kursus paa Födselsstiftelsen, endvidere godtgjöre at have besögt et eller flere kjöbenhavnske Hospi-

1873. 5. Juli.

1873. taler i mindst $1/2$ Aar — ved hvilken Bestemmelse
5. Juli. Spörgsmaalet om en Forlængelse af Studietiden fra 3 til 4 Aar formentlig bortfalder — og at der som Bidrag til Dækning af Omkostningerne herved kan tilstaas enhver islandsk Lægekandidat, der i Henhold hertil besöger de kjöbenhavnske Hospitaler, en nærmere bestemt Understöttelse, der, forsaavidt den ej paa anden Maade kan udredes, afholdes af den islandske Lægefond. Hvad derhos Lægeforholdenes Ordning iövrigt angaar, har Ministeriet anset det for rettest, at den eventuelle Resolution kom til at gaa ud paa, at Antallet af de i Resol. af 10. Maj 1867 omhandlede Læger, efterhaanden som der bliver Trang og Raad dertil, foröges indtil 13, idet man derhos vilde anse det for önskeligt, at Forholdet efterhaanden udvikledes paa den Maade, at den i Resolutionen af 1867 Nr. 1 ommeldte Udsondring af Dele af de enkelte Lægedistrikter gik over til at blive en virkelig Deling af disse, og at de paagjældende Læger — med en noget höjere Lön end det i Resol. af 1867 Nr. 1 omtalte Tilskud, men dog i alt Fald indtil videre i Reglen med en mindre Gage end den nuværende Distriktslægegage — ansattes selvstændigt som Distriktslæger i de nydannede Distrikter.

Forinden imidlertid videre foretages i denne Anledning, skulde man tjenstl. udbede sig Hr. Landsh.'s behgl. Ytringer dels om, hvorvidt Lægefonden tör anses at være i Stand til ved Siden af de Byrder, som allerede nu paahvile eller i nær Fremtid kunne ventes at ville paahvile samme, at afholde de i ommeldte Henseende fornödne Udgifter, dels om Störrelsen af den ovenfor nævnte Understöttelse til islandske Lægekandidater for at frekventere de kjöbenhavnske Hospitaler, i hvilken Henseende man iövrigt ikke skal lade ubemærket, at Ministeriet har tænkt sig 150 Rd. til hver — foruden de 300 Rd., der tilstaas til Reise

og Ophold her for at gjennemgaa Kursus paa Födselsstiftelsen — som et passende Belöb. 1873. 5. Juli.

Forsaavidt Justitsraad Hjaltalín havde foreslaaet, at Sundhedskollegiet skulde bestemme de skriftlige Opgaver ved Lægeundervisningens Pröve, skal man sluttelig tilföje, at bemeldte Kollegium har erklæret ikke at kunne tiltræde dette Forslag, idet Kollegiet kjender for lidet til Enkelthederne ved Undervisningen til at kunne stille Opgaver, som passe for Eleverne, ligesom Kollegiet ikke engang vilde være i Besiddelse af den Vejledning, som maatte söges i Gjennemlæsning af Besvarelserne.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall.** Khavn den 5. Juli 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 485. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 637—39. 5. Juli.

Det vil være Hr. Landsh. bekjendt, at den det Offentlige tilhörende $1/4$ Del af Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall i Söndermula Syssel i en Række af Aar har været bortforpagtet til Kjöbmand C. D. Tulinius paa Eskifjord, og at Ministeriet, medens dette Forpagtningsforhold endnu bestod, i Aaret 1871 formaaede Professor i Mineralogi ved Kjöbenhavns Universitet Fr. Johnstrup til at foretage en Reise til Island for bl. A. ogsaa at undersöge bemeldte Mine. Da Prof. Johnstrup i sin Indberetning om denne Expedition bestemt udtalte sig imod den hidtil brugte uafbrudte Exploitering af Minen, afslog Ministeriet i afvigte Efteraar et Andragende fra Kjöbmand Tulius om, at erholde den under 31. Decbr. sidstl. udlöbende Forpagtning af Landskassens Anpart i Minen fornyet paa 5 Aar eller i det Mindste paa et Aar for den Afgift han da svarede, nemlig 100 Rd. om Aaret. Da der derhos var Grund

1873. til at befrygte, at Tulinius, der for et Tidsrum af 5
5. Juli. Aar har de övrige hans Svigerfader, Pastor Erlendsson tilkörende $^{3}/_{4}$ Dele af Minen i Forpagtning, kunde anse sig berettiget til at exploitere Minen, uagtet Fællesskabet mellem det Offentlige og Ejeren af de $^{3}/_{4}$ Dele er pro partibus indivisis, paalagde man under 7. Nov. sidstl. Amtmanden over Islands Nord- og Östamt at nedlægge retsligt Forbud saavel for Pastor Erlendsson som for Kjöbmand Tulinius mod enhversomhelst Benyttelse af Minen, indtil der ved Overenskomst mellem Medejerne er vedtaget en forandret Driftsmaade, hvorhos man gjennem Amtet lod vedkommende Sysselmand give Paalæg om at före Tilsyn med, at der hverken af Indfödte eller Fremmede foretages nogen ulovlig Brydning af Minen, der indtil videre skal holdes dækket med Paafyldning af Grus. I Forbindelse dermed anmodede man Amtmanden om at indlede Forhandling med Pastor Erlendsson om Minens fremtidige Bearbeidelse, og udtalte derhos Önsket om, at han ved passende given Leilighed vilde söge at komme til Kundskab om, hvorvidt og eventuelt paa hvilke Betingelser Pastor Erlendsson maatte være villig til at gaa ind paa en Oplösning af det med Hensyn til Minen bestaaende Sameje.

Medens man ikke senere har modtaget nogen Indberetning fra Amtmanden over Nord- og Östamtet, har Kjöbmand Tulinius under et Ophold her i Staden i afvigte Majmaaned til Ministeriet indgivet hoslagte Andragende, hvori han, uden iövrigt at kunne vedlægge den fornödne Fuldmagt, har anholdt om, at der maatte indledes Forhandlinger med ham om Oplösning af Sameiet med Hensyn til den omhandlede Mine, idet han tillige meddeler en Afskrift af, hvad han ved Kommunikationen af Ministeriets ovennævnte Forbud har ladet tilföre Protokollen, hvorved han erklærer, at han forelöbig i Aar ej vil lade bryde Spath, imod at Udgifterne ved Minens forsvarlige Bevogtning falde det Offentlige

til Last, at han paastaar en Erstatning af 300 Rd. for hvert Aar, der hengaar indtil Sagen er ordnet, og at Ejeren af de $^3/_4$ Dele af Minen vil være tilböjelig til at afhænde sin Ret til Gaarden Helgustaðir med tilhörende Del i Dobbeltspathminen for 12,000 Rd., men vil foretrække at hele Ejendommen stilles til Auktion fremfor at kjöbe den ene Fjerdedel underhaanden. 1873. 5. Juli.

Efter at Ministeriet i Anledning af dette Andragende havde udbedt sig Prof. Johnstrups Ytringer over Sagen, har denne i den ligeledes hosfölgende Erklæring udtalt, at der efter hans Skjön kun kan være Tale om at vælge imellem enten et Salg af den det Offentlige tilhörende Anpart, eller en Bortforpagtning paa en længere Aarrække og mod en höjere Afgift end hidtil samt mod tilbörlig Sikkerhedsstillelse, eller en efter visse Aars Mellemrum af begge Ejere i Forening foretagen Brydning, af hvilke 3 Alternativer det sidste efter hans Formening vil være at foretrække.

Ved at meddele Hr. Landsh. Foranstaaende skulde man tjenstl. have Dem anmodet om behgl. at ville træde i Underhandlinger og eventuelt afslutte en Overenskomst med Pastor Erlendsson om en Fællesdrift af Minen overensstemmende med den af Prof. Johnstrup nærmere antydede Ordning. Skulde Pastor Erlendsson imidlertid være utilböjelig til at gaa ind herpaa, bemyndiges De endvidere til at bortforpagte Landskassens Anpart til den tidligere Forpagter enten paa 25 Aar mod 200 Rd. aarlig Afgift eller paa 10 Aar mod 500 Rd. aarlig Afgift og i begge Tilfælde mod Sikkerhedsstillelse for at Afgiften erlægges i det hele Tidsrum. Skulde intet af de anförte Alternativer kunne komme i Stand, maa man dernæst have Dem anmodet om at skaffe Ministeriet Underretning om, hvorvidt Pastor Erlendsson maatte være villig til at afkjöbe det Offentlige dets $^1/_4$ Del, og hvis han afslaar dette eller ikke vil byde en Kjöbesum af mindst 4000 Rd. for Andelen

1873. i Minen alene med et passende Tillæg for den tilhörende
5. Juli. Ejendom, hvis denne tillige önskes overdragen, om han da vil give sit Minde til, at den hele Mine söges bortsolgt ved offentlig Auktion, afholdt paa Kjöbenhavns Börs, efter forudgaaet Bekjendtgjörelse i London, Paris, Berlin og Hamborg, saaledes at Ministeriet er bemyndiget til at approbere det höjeste Bud, naar det skulde naa en Sum af mindst 16,000 Rd. for Minen, eventuelt med passende Tillæg for den övrige Ejendom. Sluttelig undlader man ikke lige tjenstl. at bemærke, at for det Tilfælde, at Pastor Erlendsson skulde bestemme sig til at gaa ind paa et af de to sidstnævnte Alternativer, hvorefter Landskassen vilde komme til at realisere sin Anpart, agter Ministeriet, inden endelig Bestemmelse fra Regjeringens Side tages, at forelægge det næste sammentrædende Althing Spörgmaalet om en saadan Realisation til Betænkning.

Med Hr. Landshövdingens Indberetning om Udfaldet af de ommeldte Forhandlinger forventes Prof. Johnstrups Erklæring i sin Tid tilbage.

8. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Etatsraad, Generalkonsul H. A. Clausen, ang. **Frdg. for Island 26. Februar 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn den 8. Juli 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 489. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 640—44. Jfr. Ministerialtidende for Danmark 1873 A, S. 136—7.

Efter at man under 15. Marts sidstl. havde besvaret et Andragende, hvori Hr. Etatsraaden i Forening med flere andre islandske Kjöbmænd anholdt om, at forskjellige formentlige Mangler ved den under 26. Febr. f. A. emanerede Forordning for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer maatte blive afhjulpne, have DHrr. under 30. April sidstl. paany henvendt Dem til Ministeriet med Begjæring om:

1. at det maa paalægges de Politimestre i Island, som ej have Bolig paa Handelsstederne, at konstituere dér bosatte Mænd til at udföre alle Forretninger ved Skibes Klarering samt Beregning og Inkassation af ovennævnte Afgift, 1873. 8. Juli.

2. at det ligeledes maa paalægges bemeldte Embedsmænd eller deres Befuldmægtigede at overvære Losningen af Skibe, der indföre Spirituosa, for at udfinde det virkelig indförte Kvantum og derefter beregne Afgiften, og

3. at det maa tillades Importörerne af Spirituosa at klarere Afgiften ved Tratter udstedte efter bekræftede Akkreditiver fra ansete Bankinstituter, saasom Privatbanken i Kjöbenhavn eller Kjöbenhavns Handelsbank, eller bringe til Afdrag i Afgiftens Belöb den Sum, hvorfor de maatte stille Ministeriet Sikkerhed i Nationalbankrecipisser.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele Fölgende:

ad 1. Justitsministeriet kan ikke anse et saadant yderligere Paalæg som det heromhandlede for nödvendigt. I Henhold til Plak. om den islandske Handel og Skibsfart af 28. Decbr. 1836 § 9 maa det nemlig antages, at der paa de islandske Handelssteder, naar Sysselmanden ej selv er bosat paa Stedet eller i dets umiddelbare Nærhed, vil være en Mand tilstede med Beföjelse til at foretage Skibsklarering, og ifölge Ministeriets Resol. af 7. Novbr. sidstl. er der, som DHrr. bekjendt, Intet til Hinder for at Sysselmanden i sit Forfald — hvilket i denne Sammenhæng ikke vil sige andet end naar han af hvilkensomhelst Grund ikke selv kan være tilstede — bemyndiger denne Mand til at udföre Forretningerne med Hensyn til Opkrævelsen af Afgiften af Spirituosa. Der kan formentlig ikke være nogen Tvivl om, at samtlige Politimestre med Hensyn til Afgiftens Oppebörsel arrangere sig paa den antydede Maade, og det ses derfor ikke, at der for

1873. tidtnævnte Afgifts Skyld vil blive paafört Skibsfarten
8. Juli. noget yderligere Ophold end der i og for sig behöves til den allerede forud for Emanationen af Frdg. 26. Februar f. A. fornödne Klarering. Skulde imidlertid grundet Besværing i denne Henseende fremkomme, er det en Selvfölge, at Manglen vil blive paaset afhjulpen.

ad 2. Til at paalægge Politimestrene uden særligt Vederlag at udföre de heromhandlede Forretninger, savnes der Lovhjemmel, og det vilde desuden i Almindelighed være bemeldte Embedsmænd eller Befuldmægtigede umuligt selv at være tilstede ved Oplosningen af samtlige ankommende Skibe, da flere Skibe ofte anlöbe paa én Gang, og Oplosningen for hvert Skib kan medtage flere Dage. Der maatte altsaa anrettes et særligt Tilsyn dermed, m. a. O. oprettes et Toldvæsen. Et saadant vilde nu ganske vist i og for sig være meget önskeligt, men gjennemfört paa samtlige Handelssteder vilde det medföre betydelige Udgifter, som den islandske Landskasse i alt Fald for Tiden ikke kan paatage sig at udrede. Ved Udarbeidelsen af Frdg. 26. Febr. 1872 var det netop af Hensyn til den stedfindende Mangel paa Toldvæsen og paa Midler til at etablere et saadant, at Indklarerings- og ikke Oplosnings-Momentet blev lagt til Grund for Bestemmelserne om Afgiftens Opkrævelse, og skulde der allerede nu træffes en Forandring i saa Henseende, kunde det under ingen Omstændigheder ske paa anden Maade, end at Omkostningerne ved Toldopsynet kom til at falde Importörerne til Last.

ad 3. Naar DHrr. ved at anholde om, at Afgiften af Spirituosa maa kunne erlægges i Kjöbenhavn, ere gaaede ud fra den Forudsætning, at det ogsaa under de nu bestaaende Forhold jævnlig vil være Tilfældet, at der fra Jordebogskassen nedsendes kontante Beholdninger hertil, da beror dette paa en Vildfarelse, idet der efter den, siden Lov om Islands forfatnings-

mæssige Stilling i Riget af 2. Januar 1871 traadte i Kraft, trufne Ordning langt sjældnere end tidligere vil blive Spörgsmaal om en saadan Ophoben af Kontanter i Islands Jordebogskasse, at en Nedsendelse hertil vil blive nödvendig, ligesom det netop ikke har været uden Betydning for Ministeriet, at Frdg. 26. Febr. 1872 gav en Udsigt til at skaffe flere rede Penge end hidtil. Hvis den foreslaaede Betalingsmaade indrömmes, vil nu ikke blot den nysnævnte Udsigt gaa tabt, men man vilde endog kunne se sig nödsaget til, saaledes som ogsaa flere Gange tidligere har været Tilfældet, at opsende Kontanter til Jordebogskassen, med hvilken Forsendelse der ere forbundne Udgifter til Fragt og Assurance. Dertil kommer, at den hele foreslaaede Ordning ikke synes at kunne være Kjöbmandsstanden saa særdeles magtpaaliggende. Efter de Ministeriet foreliggende statistiske Oplysninger om Tilförselen til Island af Spirituosa er der i Aarene 1866—69 i Gjennemsnit indfört 436,434 Potter aarlig, og Afgiften heraf vilde altsaa udgjöre mellem 30 og 40,000 Rd. om Aaret. Tages det nu i Betragtning, at Indförselen, efter at Frdg. 26. Febr. 1872 er traadt i Kraft, efter al Sandsynlighed vil tage betydelig af, og maaske endog synke ned til det Halve, kan man vistnok ikke anslaa Afgiften höjere end til 20 à 25,000 Rd. aarlig. Men naar dette Belöb fordeles paa de c. 60 faste Handlende paa Island, foruden Spekulanthandlerne, og selv om man gaar ud fra, at omtrent Halvdelen vil falde paa 5 à 6 af de störste Handlende, synes der her kun at være Tale om forholdsvis mindre betydelige kontante Udbetalinger, der næppe kunne antages at være synderlig trykkende for de paagjældende Importörer, hvilket yderligere turde fremgaa deraf, at nogle af disse hidtil enten aldeles ikke eller kun i ringe Grad have benyttet den Adgang, der har staaet dem aaben til at erlægge Læsteafgift i Kjöbenhavn istedetfor paa Island.

Med Hensyn til den Maade, hvorpaa DHrr. har

1873. -8. Juli. tænkt Dem Sagen ordnet, skal man dernæst bemærke, at Afgiftens direkte Indbetaling i Finanshovedkassen vilde ikke, selv om Sagen lod sig arrangere med Finansministeriet, kunne finde Sted af den Grund, at sammes Störrelse ikke vil kunne med Sikkerhed beregnes förend Skibet kommer til Island, da det kan indtage Varer paa Reisen dertil ved at anlöbe andre Havne, foruden at der i alt Fald maatte gjöres Afregning for de Politimesteren tilkommende 2 %. Derimod vilde der formentlig være mindre til Hinder for at Sagen eventuelt blev ordnet paa den Maade, at vedkommende Bank udstedte Revers til Justitsministeriet, hvorved den forpligtede sig til for et vist Tidsrum, i det Mindste for 1 Aar ad Gangen, og for et vist nærmere opgivet Belöb, at honorere Vexler eller a vista Anvisninger, trukne af vedkommende Kjöbmand, der maatte önske at afgjöre de omspurgte Afgifter paa denne Maade, eller hans Faktor paa Island, til Betaling af Afgifter, at det derefter fra Justitsministeriet blev tilkjendegivet vedkommende Politimestre i Island, at de kunde modtage saadanne Anvisninger til Klarering af den Del af Afgiften, som tilfalder Landskassen, medens de dem selv tilfaldende 2 % altid maatte betales kontant, samt at de Kjöbmænd, der have Etablissementer paa forskjellige Steder i Island, maatte opgive for Justitsministeriet, for hvor stort et Belöb Kreditivet skulde benyttes paa hvert af disse Steder.

Skjöndt nu den saaledes antydede Ordning vil være forbunden med en ikke ringe Uleilighed for Administrationen, og den derhos, som alt bemærket, vil kunne drage Udgifter efter sig til Fragt og Assurance af eventuelle nödvendige Pengeopsendelser til Jordebogskassen, vil Ministeriet dog ikke være utilböjeligt til at forsöge paa en slig Ordning efter nærmere at have erfaret DHrr.'s Mening om det antydede Arrangement, uavnlig forsaavidt De tillige maatte erklære Dem villige til gjennem Erlæggelsen af en passende

Provision eller deslige at yde Dækning for de paapegede eventuelle Forsendelsesomkostninger, Stempeludgifter m. v. 1873. 8. Juli.

Instruktioner for **Möntmesteren og Guardeinen ved den kgl. Mönt i Kjöbenhavn.** Khavn den 17. Juli 1873. — Ministerialtidende for Danmark 1873 A, S. 143—47 og 147—52; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 369—76 og 376—82. 17. Juli.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **den ved Frdg. om Fremmedes Fiskeri under Island 12. Februar 1872 § 3 bestemte Afgift af fremmede Fiskerskibe.** Khavn den 25. Juli 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 536. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 644—46; jfr. Ministerialtidende for Danmark 1873 A, S. 157—58. 25. Juli.

I behgl. Skriv. af 8. f. M. har Hr. Landsh. andraget, at De i Anledning af en fra Stationschefen for de franske Orlogsskibe under Island fremkommen Forespörgsel om, hvorvidt den i Frdg. om Fremmedes Fiskeri under Island af 12. Febr. 1872 § 3 foreskrevne Afgift skal erlægges én eller flere Gange under den samme Fisketid, har svaret denne, at ifölge Frdg. maa det fremmede Fiskerskib, som söger Nödhavn, erlægge den befalede Afgift hver Gang det maa forevise sine Papirer for vedkommende Övrighed, hvorimod Forordningen ikke udtrykkelig har afgjort det Spörgsmaal, om det samme Skib, naar det flere Gange paa samme Fiskertogt söger Nödhavn paa samme Sted eller indenfor samme Jurisdiktion, skal svare Afgiften én eller hver Gang, men at De ikke tvivler om, at Afgiften i dette Tilfælde kun vil blive opkrævet én Gang. Da De imidlertid har lovet at indhente Regjeringens Afgjörelse af dette Punkt, ligesom det er önskeligt, at der overalt kan blive fulgt ensartede Regler i ommeldte

1873. 25. Juli. Henseende, har De — med den Bemærkning, at det formentlig i Almindelighed er tilstrækkeligt, naar vedkommende Politimester förste Gang, et Skib söger Nödhavn, efterser og paategner dets Papirer, — udbedt Dem en Tilkjendegivelse om, hvorledes den omhandlede Afgift vil være at opkræve.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at ligesom Ordene i Frdg. 12. Febr. 1872 § 3 utvivlsomt hjemle vedkommende Politimester Ret til at opkræve det omhandlede Gebyr hver Gang han foretager Eftersyn og Paategning af de der ommeldte Skibes Papirer, saaledes kan det ikke antages, at Eftersyn kun skulde være nödvendigt den förste Gang, Skibet anlöber Havn, men at det vilde kunne undlades, naar Skibet atter söger Nödhavn sammesteds paa samme Togt. Det bemærkes i saa Henseende, at Öjemedet med det omhandlede Eftersyn ikke blot er at gjöre det muligt for Politimestrene at före Tilsyn med Handels- og Afgiftslovgivningens Overholdelse, men at Eftersynet ogsaa af andre Grunde vil være nödvendigt, navnlig for at konstatere, at Skibet har sögt Havn paa Grund af Nödstilfælde, idet det ellers i Almindelighed ikke vilde have været berettiget til at anlöbe Havn, og for at undersöge Skibets Sundhedstilstand. Heraf fölger altsaa, at Politimestrene ere ikke blot berettigede men endog forpligtede til at foretage det nævnte Eftersyn hver Gang Skibet söger Havn, uden Hensyn til, om det för har været i samme Havn eller ikke, og der kan ikke, som af Hr. Landsh. forment, for den modsatte Mening hentes noget Argument fra Loven af 15. April 1854 § 8, idet denne Bestemmelse gaar ud fra, at Skibet kun gaar fra Havn til Havn, altsaa ikke forlader Landet, men fortsætter den samme Reise, medens derimod de fremmede Fiskerskibe hver Gang ankomme fra et Sted udenfor Landet, og endog i Mellemtiden kunne have været i et fremmed Land eller havt Samkvem

med andre Skibe, som kunne have havt Sygdomme ombord eller deslige. 1873. 25. Juli.

I Henhold til det saaledes Anförte maa Ministeriet være af den Formening, at det i Forordningens § 3 foreskrevne Gebyr vil være at erlægge hver Gang det i §'en foreskrevne Eftersyn foretages, uden Hensyn til, om det paagjældende Skib paa samme Togt anlöber én eller flere Gange den samme Havn eller en anden Havn i samme Jurisdiktion.

Bekjendtgjörelse ang. **Portoen for Tryksager og Varepröver mellem Danmark og Tyskland, England, Amerika samt de danske-vestindiske Öer.** Khavn den 29. Juli 1873. — Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 386; jfr. Ministerialtid. for Danm. 1873 A, S. 154—55 og B, S. 446 (jfr. Postkonvention 7. April 1868). 29. Juli.

[Ved denne Bekjendtgjörelse fra 2. Postsekretariat bringes til almindelig Kundskab, at fra 1. August 1873 at regne vil Portoen for Tryksager og Vareprövcr fra Danmark til Tyskland blive beregnet med 3 Sk. pr. 50 Grammer istedetfor som hidtil pr. 40 Grammer, at Maximaltaxten for Tryksager fra Danmark til Tyskland er forhöjet fra 250 Grm. til 500 Grm. pr. Forsendelse, hvorimod Maximalvægten for Vareprövcr forbliver uforandret som hidtil 250 Grm. pr. Forsendelse, og at fra samme Tidspunkt vil den gjældende Porto for Tryksager og Vareprövcr fra Danmark til Storbritannien og Irland, de forenede Stater i Nordamerika samt de danske-vestindiske Öer blive beregnet pr 50 Grm. istedetfor som hidtil pr. 40 Grm.]

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **det for de islandske Lægekandidater befalede Kursus paa den kgl. Fødselsstiftelse i Kjöbenhavn.** Khavn den 1. August 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 555. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 646. 1.August.

Da det oftere har vist sig, at de islandske Lægekandidater, naar de komme her til Staden, for at gjen-

1873. 1. August. nemgaa det befalede Kursus paa den kgl. Födselsstiftelse, ikke strax kunne faa Adgang til samme, har man forespurgt Kirke- og Undervisningsministeriet om, til hvilke Tider det vilde være mest beleiligt for bemeldte Lægekandidater at begive sig hertil, og har bemeldte Ministerium derefter meddelt, at Overachouchiören ved den nævnte Stiftelse har anbefalet hvert Aars 1. Septbr. som det Tidspunkt, paa hvilket der er mest Udsigt for de islandske Lægekandidater til strax at faa Adgang til Undervisningen paa Födselsstiftelsen.

Dette har man ikke villet undlade herved tjenstl. at meddele Hr. Landsh. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse.

4. August. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **den ved Frdg. 26. Februar 1872 fastsatte Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn den 4. August 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 557. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 647—48; Ministerialtid. for Danmark 1873 A, S. 160.

Med behgl. Skriv. af 26. Maj sidstl. har Hr. Landsh. fremsendt et Andragende med Bilag, hvori Kjöbmand S. Richter af Stykkisholm anholder om Fritagelse for Erlæggelse af den i Frdg. 26. Febr. f. A. bestemte Afgift af 125 Potter Spirituosa, der ere udlækkede af forskjellige Tönder, som ere ham tilförte fra Kjöbenhavn med Jagten »Alexander«.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. melde, at da det af Sagen fremgaar, at han, skjöndt underrettet om den stedfundne Lækage, istedetfor at opfordre Politimesteren til strax ved Indklareringen at lade de omhandlede Tönder undersöge, lod dem oplosse uden nogen Undersögelse, og denne först blev foretagen, efter at de i længere Tid havde henstaaet i Pakhuset, saa at det ikke er afgjort, om ikke en Del

af Lækagen har fundet Sted efter Skibets Indklarering, er der i Henhold til de i Justitsm. Skriv. af 15. Marts sidstl.[1]) opstillede Regler ikke funden tilstrækkelig Grund til at bevilge det Ansögte. 1873. 4. August.

Efter den Anledning, som nærværende Sag dertil giver, undlader man iövrigt ikke lige tjenstl. at bemærke, at Betingelsen for, at den i Justitsministeriets ovennævnte Skrivelse af 15. Marts d. A. omhandlede Fritagelse for Erlæggelse af den der omhandlede Afgift kan blive indrömmet, er ikke blot at vedkommende Skipper eller Ladningsmodtager strax ved Skibets Indklarering anmelder for vedkommende Politimester, at nogen af de paa Fortegnelsen eller Toldsedlen opförte Varer enten helt mangler (f. Ex. fordi den er slaaet itu eller falden overbord paa Reisen) eller er bleven forringet (ved Svind eller Lækage), men fremdeles, at Vedkommonde samtidig dermed begjærer Undersögelse heraf foretagen af Politimesteren, som — under Ansvar til Skadeserstatning — ufortövet har at efterkomme saadan Begjæring, og at der ikke, forinden Undersögelsen har fundet Sted, maa foretages nogen Oplosning fra Skibet, medmindre der i alt Fald af Politimesteren er truffet Foranstaltning til, at der föres det Tilsyn med Losningen, som er nödvendig for at konstatere, at ingen Forandring sker med Hensyn til de Varer, der ere anmeldte som formentlig havarerede m. v.

Forsaavidt det Tilfælde maatte indtræffe, at der uden nogen Skyld fra vedkommende Skippers eller Ladningsmodtagers Side maatte hengaa nogen Tid, efter at Begjæring om Undersögelse er fremsat, inden denne foretages eller anden Foranstaltning træffes af Politimesteren, og Vedkommende mener ikke at kunne udsætte at begynde Oplosningen af de övrige indladede Varer derefter, vil det i alt Fald være en Betingelse for at han kan vente at erholde den ommeldte Af-

[1]) se foran S. 587—90.

1873. kortning i Afgiften, at det paa anden efter Omstændighederne fyldestgjörende Maade godtgjöres, at de paaberaabte Mangler have været tilstede inden Oplosningen begyndte.

4. August.

7. August. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. denne Embedsmands **Stadfæstelse paa de af Islands Stiftsövrighed foretagne Ansættelser af Præster i Island.** Kjöbenhavn den 7. August 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 562. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 648; jfr. Ministerialtid. for Danmark 1873 A, S. 161.

I behgl. Skriv. af 14. Maj d. A. har Hr. Landsh. forespurgt, om den i Instrux for Landshövdingen over Island af 29. Juni f. A. § 20 indeholdte Bestemmelse om, at den hidtil Kongen forbeholdte Stadfæstelse paa de af Islands Stiftsövrighed foretagne Ansættelser af Præster gaar over til Landshövdingen, er at forstaa saaledes, at han i eget Navn udfærdiger den nævnte Stadfæstelse, eller om den skal meddeles ad mandatum i Kongens Navn, og i förstnævnte Fald, om der herfor skal erlægges Gebyr som tidligere.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og Iagttagelse tjenstl. melde, at Hr. Landshövdingen i eget Navn vil have at meddele den omhandlede Stadfæstelse uden at der for samme erlægges noget Gebyr.

8. August. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Arrestforvareren ved Strafanstalten i Reykjavík** m. v. Khavn den 8. August 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 567. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 650—52.

I behgl. Skriv. af 5. Juni sidstl. har Hr. Landsh. tiltraadt den af Ministeriet fremsatte Tanke om i én

Person at forene Funktionerne som Arrestforvarer, Værkmester og Ökonom ved den islandske Strafanstalt, samt udviklet, hvorledes det formentlig er nödvendigt til Posten at udse en paalidelig indfödt Islænder, og forpligte ham til, inden han overtager samme, ved Tjeneste som Underopsynsmand i en af de danske Strafanstalter næste Vinter at uddanne sig til sit tilkommende Hverv, i alt Fald mod Godtgjörelse af hans Reiseudgifter frem og tilbage. Idet De derhos har udtalt Dem for, at Anstalten for egen Regning overtager sin Ökonomi, har De endelig fremsat Forslag om, hvorledes den eventuelle Bestillingsmands Lönning i saa Fald rettest vilde være at fastsætte.

1873.
8. August.

Efter Modtagelsen af denne Erklæring udbad man sig Fængselskontorets Ytringer over Sagen, og samme har derefter ligeledes udtalt det som hensigtsmæssigt under de tilstedeværende smaa Forhold at forene de omspurgte 3 Bestillinger, men derimod ikke troet at kunne tilraade, at enten Ökonomi, som af Hr. Landsh. foreslaaet, eller Arbeidsvirksomheden föres for offentlig Regning, da det formentlig vilde være vanskeligt at finde en til de omhandlede Bestillinger skikket Mand, der tillige kunde före det for Kontrollens Skyld nödvendige Regnskab. Dette maatte nemlig med Hensyn til Arbeidsvirksomheden indrettes saaledes, at det til enhver Tid kunde udvise: a) Beholdningen af de forskjellige Raastoffer, b) hvad der er under Arbeide og c) det færdige Fabrikat, samt for hver Fanges Vedkommende, hvad han har arbeidet og hvad han har gjort tilgode, og med Hensyn til Ökonomien saaledes, at det med Lethed kunde ses, hvad der af de forskjellige Artikler skal forefindes, idet hver enkelt har sin Kredit- og Debetside, hvor der paa den ene er opfört, hvad der er indkjöbt, og paa den anden, hvad der efter Reglementet og Fangeantallet er forbrugt. Det betvivles derhos, at Byfogden i Reykjavík vil faa Tid til at före det under den omhandlede Forudsætning fornödne vidt-

1873. 8. August. löftige Tilsyn, idet han hyppig maatte være tilstede i Fængslet dels for at give Fangerne Leilighed til at fremföre, hvad de maatte have at besvære sig over, dels for at före Kontrol med Bögerne, ligesom han ogsaa maatte tilse Indkjöbet saavel af Raastoffer som af Forbrugsgjenstande henhörende til Ökonomien. Fængselskontoret har derfor foreslaaet, at Arbeidsvirksomheden og Ökonomien overlades til privat Entreprise — hvad der for Arbeidsvirksomhedens Vedkommende her i Danmark har vist sig at betale sig bedst — om muligt til Arrestforvaren, saaledes at Udbyttet af Arbeidsvirksomheden skulde udgjöre en Del af hans Lön, eller ogsaa til Andre, saaledes at de skulde, forsaavidt angaar Arbeidsvirksomheden, enten daglig betale noget vist for hver enkelt Fange eller efter Maal og Vægt for hvad der tilvirkedes, og forsaavidt angaar Ökonomien, erholde en daglig Betaling for hver Fange. Det udtales derhos som en Selvfölge, at Bestyrelsen, enten Arbeidsvirksomheden overlades til Arrestforvareren eller til Andre, maa have Ret til at forkaste saadanne Arbeider, der kunne medföre Fare for Ordenen og Disciplinen, hvorhos det med Hensyn til den af Hr. Landsh. fremsatte Indvending imod at overlade Fangernes Forpleining til Arrestforvareren, nemlig at denne ikke vilde være i Stand til at gjöre större Indkjöb, saa at Forpleiningen let vilde blive kostbarere og mindre god, bemærkes, at denne Indvending vilde tabe sig, naar Anstalten selv besörgede Indkjöbet og gav Arrestforvareren de indkjöbte Födemidler som et Forskud og da til enkelte Tider af Aaret gjorde endelig Afregning med ham. Sluttelig har Fængselskontoret udtalt, at der intet vilde være i Vejen for, at den eventuelt ansatte Arrestforvarer uddannedes i en Strafanstalt hernede, og Viborg Strafanstalt anses da for den mest passende, da der i den behandles saavel Fælles- som Cellefanger, og da Arbeidsvirksomheden for en Del bestaar i Tilvirkningen af uldne Varer. Da Opsyns-

mændene i Viborg imidlertid ikke faa Forpleining paa Anstalten, maatte Vedkommende selv sörge for sin Forpleining, hvad der anslaas at koste omtrent 1 Rd. om Dagen, hvorimod det antages, skjöndt ikke for vist, at der kunde skaffes ham Bolig paa Anstalten. Om nogen Lön kan der selvfölgelig ikke være Spörgsmaal. 1873. 8. August.

Af de af Fængselskontoret anförte Grunde maa Ministeriet anse det for mindre hensigtsmæssigt, at Arbeidet og Ökonomien föres for offentlig Regning, hvorimod det formentlig vilde være heldigst, om begge Dele kunde overlades til Arrestforvareren, saaledes at Udbyttet af Arbeidet kom til Afdrag i hans Lön eller udgjorde en Del af samme. Forinden imidlertid endelig Bestemmelse herom tages, skulde man tjenstl. udbede sig Hr. Landshövdingens nærmere Ytringer i den omhandlede Henseende behgl. meddelt, idet man ikke undlader lige tjenstl. at tilföje, at der vil kunne ventes tilstaaet den Paagjældende en Understöttelse af 200 Rd. til dermed at bestride Udgifterne i Anledning af hans Nedreise og Ophold i fire Maaneder ved Strafanstalten i Viborg i det omhandlede Öjemed.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, angaaende **Mageskifte af Jorder.** Khavn den 11. August 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 576. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 653—54. 11. August.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Landshövdingens behgl. Skriv. af 9. Juni sidstl. derom allerunderd. nedlagte Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 1. d. M. allern. at bifalde, at de tvende Rafnseyri Præstekald i Isafjords Syssel inden Islands Vestamt tilhörende Kirkejorder Bolungarvík i Grnnnavík Rep og Horn i Sjetta Rep maa magelægges med den Bonden Ásgeir Magnússon tilhörende Jord Kleyfar i Súðavík Rep i bemeldte Syssel,

1873. dog saaledes at Retten til Træ- og Hvaldrift paa Kirke-
11. August. jordernes Forstrande forbeholdes Rafnseyri Kirke.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Landsh. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt föjende Foranstaltning.

13. August. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Spörgsmaal om Afgiftsnedsættelse paa visse Klosterjorder i Skaptafells Syssel.** Khavn den 13. August 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 581. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 654—56.

Ved at indberette, at Amtmanden over Islands Sönderamt i Anledning af en Skrivelse fra Ombudsmanden for Kirkjubær og Thykkvibær Klostergods har anbefalet, at der, paa Grund af at Jorden Slýjar aarlig forringes ved Sandflugt, maa bevilges Opsidderne paa bemeldte Jord Einar Ólafsson og Sveinn Sveinsson en Forlængelse paa 3 Aar af den Nedsættelse i Afgifterne, som blev tilstaaet dem ved Ministeriets Resolution af 13. Oktbr. 1870, og som for hver af dem udgjör 25 Alen — har Hr. Landsh., næst at bemærke, at den omspurgte Eftergivelse efter indeværende Aars Kapitelstaxt belöber i Alt 8 Rd. 50 Sk. eller for hver af Opsidderne 4 Rd. 25 Sk., i behgl. Skriv. af 17. Maj sidstl. indstillet, at Nedsættelsen maa bevilges fra Fardag 1873 til Fardag 1876, idet De ved samme Leilighed har anholdt om Bemyndigelse til for Fremtiden at afgjöre slige Sager uden Indstilling til Ministeriet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjensl. melde, at da der ikke foreligger nogen Skjönsforretning om Jordens Tilstand, men kun en Udtalelse fra vedkommende Administrator om, at Jorden snarere gaar noget tilbage paa Grund af Sandflugt, har Ministeriet fundet Betænkelighed ved at bevilge det Ansögte, hvorimod Hr. Landsh. bemyndiges til at

tilstaa fornævnte Opsiddere den omhandlede Afgifts- 1873.
nedsættelse for 3 Aar, saafremt det ved optagen Skjöns- 13. Avgust.
forretning godtgjöres, at Jorden virkelig er bleven saaledes forringet, at Nedsættelsen er billig og at den tilbageblivende Afgift kan anses passende og saa höj, at det er uantageligt, at nogen Leilænding vil give mere, idet man for det Tilfælde, at Nedsættelsen i Henhold hertil finder Sted, imödeser en Indberetning derom bl. A. af den Grund, at en Meddelelse derom vil være at gjöre til Revisionsdepartementet.

I Forbindelse hermed kan man imidlertid ikke tilbageholde den Bemærkning, at det har været Ministeriet paafaldende, at medens der for nogle Aar siden kun meget sjælden indkom Andragender af den heromhandlede Beskaffenhed, ere de i de senere Aar blevne temmelig hyppige, og indkomme næsten altid fra det samme Ombud. Det er nu ganske vist, at Naturforholdene i Skaptafells Syssel ere i en særlig Grad uheldige navnlig med Hensyn til Sandflugt, men de samme Forhold have jo fundet Sted tidligere, og det turde derfor ikke være usandsynligt, at den lettere Adgang, som man i den senere Tid har aabnet Leilændingerne til at erholde en Lettelse i Afgifterne, kan have bevirket, at de ere mere ligegyldige med at udbedre Skaden, hvad der iövrigt synes at bekræftes derved, at der i Almindelighed söges om en Forlængelse af en Nedsættelse, naar den er bleven indrömmet for visse Aar, medens man ved den temporære Indrömmelse netop er gaaet ud fra, at Jorden efter den Tid ved tilbörlig Rögt vilde have gjenvundet sin tidligere Produktionsevne. Da der saaledes turde reises Tvivl om Nödvendigheden eller endog Hensigtsmæssigheden af at tilstaa de omhandlede Lettelser idetmindste i en saadan Udstrækning som i den senere Tid er sket, maa Ministeriet anse det for önskeligt, at der anstilles en nærmere Undersögelse angaaende de heromhandlede

1873. 11. August. Forhold, og man skulde derfor lige tjenstl. anmode Hr. Landsh. om behgl. at ville paalægge Amtmanden over Sönderamtet at foretage et personligt Eftersyn saavel af de omineldte Godser i det Hele som specielt af de Jorder, der angives at have lidt saaledes af Sandflugt eller andre Naturbegivenheder, at deres Afgifter ere blevne nedsatte, samt derom at gjöre Indberetning, ledsaget af en Beskrivelse af samtlige omhandlede Jorders Tilstand, samt eventuelt Forslag om, hvad der maatte være at foretage til deres Istandsættelse. Naar bemeldte Indberetning med de Ytringer, hvortil Hr. Landsh. ved samme Leilighed maatte finde Dem foranlediget, derefter blive indsendte til Ministeriet, vil det blive taget under nærmere Overvejelse, om og hvorvidt det maatte lade sig gjöre at imödekomme Deres förommeldte Önske om en almindelig Bemyndigelse paa det omhandlede Omraade, navnlig uden at gjöre Forandring i den for saa kort Tid siden givne Instrux paa et enkelt forholdsvis lidt betydende Punkt.

13. August. **Bekjendtgjörelse** ang. **nogle forandrede eller nærmere Bestemmelser for Afholdelsen af den filologisk-historiske Skolelærerembedsexamen ved Universitetet.** Khavn den 13. August 1873. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 S. 310; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 394—95.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen ved allerh. Resol. af 9. d. M. allern. at approbere fölgende forandrede eller nærmere Bestemmelser for Afholdelsen af den ved Anordningen af 2. Febr. 1849[1]) indrettede historisk-filologiske Embedsexamen ved Universitetet, nemlig:

[1]) jfr. Lovs. f. Island XIV. S. 222—29.

1. Den skriftlige og mundtlige Pröve i latinsk og græsk Filologi afholdes i det Hele paa Dansk, hvorimod der i Latin ved den skriftlige Examen tilföjes en særlig Pröve i Benyttelsen af den latinske Sprogform, bestaaende i Oversættelse af et Stykke af passende Længde og et fra den antike Form ikke for fjærnt liggende Indhold fra Dansk paa Latin, og ved den mundtlige Pröve udenfor den övrige Examinationstid anvendes en Tid af omtrent et Kvarter til at pröve Kandidatens Evne til at udtrykke sig mundtlig paa Latin om Gjenstande, der egne sig til latinsk Fremstilling. 1873. 13. August.

2. Istedetfor den i Anordn.'s § 4, sidste Stykke, stillede Fordring, at Kandidaten har at opgive et enkelt prosaisk og et poetisk Skrift i Latin og Græsk som dem, i hvilke han med större Detail har dvælet ved den kritisk-hermeneutiske Behandlings Methode, skal ikkun i Almindelighed forlanges, at han skal have gjort sig bekjendt med den filologiske kritiske Methode og ved de græske og latinske Hovedforfattere ikke maa være ubekjendt med Apparatet og Hjælpemidlerne til deres kritiske og hermeneutiske Behandling.

3. Ved Pröven i oldnordisk Filologi bliver at iagttage, at den i Anordn.'s § 5 givne Bestemmelse, at Examinanden skal godtgjöre, at han besidder grundig grammatikalsk Kundskab saavel i Modersmaalet i dets nyere Udvikling som i det Oldnordiske, anvendes, i Overensstemmelse med hvad der allerede tilsigtes ved Bestemmelsen, saaledes, at der kræves grundig grammatikalsk Kundskab i Modersmaalet under dettes historiske Udvikling fra det oldnordiske Stadium til dets nuværende Skikkelse.

Disse Bestemmelser træde förste Gang i Kraft ved den Examen, som afholdes i Januar Maaned 1874.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet den 13. August 1873.

1873. **Bekjendtgjörelse** ang. **Portoen for Tryksager**
28. August. **og Varepröver fra Danmark til Nederlandene.** Khavn den 28. August 1873. — Algreen-Ussings Lovsamling 1873, S. 412.

[Ved denne Bekjendtgjörelse fra 2. Postsekretariat bringes til almindelig Kundskab, at Portoen for Tryksager og Vareprōver fra Danmark til Nederlandene fra 1. Septbr. 1873 at regne vil blive beregnet med 3 Sk. pr. 50 Grammer istedetfor som hidtil pr. 40 Grm. pr. Forsendelse.]

1. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, vedrör. **det med Landfysikatet forbundne Lægedistrikt** m. v. Khavn den 1. Sept. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 633. Tíðindi nm stjórnarmálefni Íslands III, S. 663—64.

I Anledning af Hr. Landsh.'s i behgl. Skriv. af 22. Juli d. A. derom gjorte Indstilling skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde,

at Landfysikus, Justitsraad Hjaltalín indtil videre dispenseres fra Distriktslægeforretningerne i det med Landfysikatet forenede Lægedistrikt,

at Læge Jónas Jónassen imod at oppebære det ham som konst. Distriktslæge i en Del af det Landfysikus i Island underlagte Lægedistrikt i Overensstemmelse med allerh. Resol. af 3. August 1868 tillagte Vederlag, saalænge den nulevende Landfysikus er dispenseret fra Distriktslægeforretningerne, foruden som hidtil at fungere som konst. Distriktslæge i Kjós Syssel endvidere overtager Konstitution som Distriktslæge for Reykjavík Kjöbstad, samt for Seltjarnarnes og Alptanes Repper af Gullbringu Syssel, men derimod fritages for at udföre Distriktslægeforretningerne i den övrige Del af sidstnævnte Syssel (Suðurnesin), samt

at der fra 1. Juli d. A. at regne tilstaas Lægekandidat Th. Guðmundsson, der har nedsat sig som praktiserende Læge i Njarðvík i Gullbringu Syssel, den

ved allerh. Resol. af 10. Maj 1867 (jfr. Bekj. 31. s. M.) fastsatte Understöttelse af den islandske Medicinalfond imod at han konstitueres som Distriktslæge for Snðurnesin — Alt under Forudsætning af at Justitsraad Hjaltalín og Læge Jónassen ere enige i det omhandlede Arrangement, hvorom en behgl. Meddelelse imödeses 1873. 1. Septbr.

Allerhöjeste Kundgjörelse ang. **Overdragelse af Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse til Thronfölgeren.** Khavn den 1. Sept. 1873. — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 663; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 414; Lovtid. for Kgr. Danmark 1873 S. 329. 1. Septbr.

Konungleg auglýsing um það, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni, frá 2. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á höll Vorri Fredensborg, 1. dag septemberm. 1873.

Allerhöjeste Kundgjörelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse til Thronfölgeren.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Reise til Udlandet, ville Vi, i Henhold til § 1 i Loven af 11. Febr. 1871 om Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed,

1873. Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Förelse
1. Septbr. under Vor Fraværelse overdragen til Thronfölgeren.

Thi kundgjöre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor höitelskede Sön, Hs. Kgl. Höihed Kronprinds Christian Frederik Vilkelm Carl fra den 2. d. M. og indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Förelse i Vort Navn.

Givet paa Vort Slot Fredensborg, den 1. Septbr. 1873.

6. Septbr. **Bekjendtgjörelse** ang. **en mellem Danmark og Italien afsluttet Deklaration om Skibes Maaling.** Khavn den 6. Septbr. 1873. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1873 S. 333—34 (med Deklarationen saavel i den originale franske Text som i dansk Oversættelse; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 415—16; jfr. Ministerialtidende for Danmark 1873 A, S. 169.

Den 1. Septbr. d. A. er der i Udenrigsministeriet blevet udfærdiget fölgende

Deklaration.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og Hans Majestæt Kongen af Italiens Regjering, der ere besjælede af Önsket om, saavidt som muligt, at lette Handelen og Skibsfarten imellem de respektive Stater, have besluttet at antage Principet for gjensidig Anerkjendelse af de to Landes Maalebreve og have i dette Öjemed bemyndiget Undertegnede til at erklære Fölgende:

Da den britiske Methode for Skibsmaalingen (Systemet Moorsom) er gjældende saavel i Danmark som i Italien, erklære de Undertegnede, at Skibe, tilhörende en af de to Stater og maalte efter den ovennævnte Methode, skulle, under Forudsætning af Gjensidighed, indtil videre og indtil Antagelsen af en international Skibsmaaling tilstedes Adgang til den anden Stats

Havne uden, af Hensyn til Afgiftserlæggelse, at underkastes nogen ny Maaling, idet den Register-Tons-Drægtighed, der er indfört i Skibspapirerne, skal betragtes som lig de indenlandske Skibes Register-Tons-Drægtighed. 1873. 6. Septbr.

Undertegnet i Kjöbenhavn i dobbelt Udfærdigelse den 1. Septbr. 1873.

O. D. Rosenörn-Lehn,	F. Spinola,
H. M. Konden af Danmarks Udenrigsminister.	H. M. Kongen af Italiens Gesandt i Danm.
(L. S.)	(L. S.)

Hvilket herved bekjendtgjöres med Tilföjende, at det er vedtaget, at Deklarationen skal træde i Kraft den 15. d. M. — Udenrigsministeriet den 6. Sept. 1873.

Bekjendtgjörelse om Afholdelsen af en offentlig Gudstjeneste paa Island til Erindring om Landets tusindaarige Bebyggelse. Khavn den 10. Septbr. 1873. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1873 Nr. 57. Lovtidende for Kgr. Danmark 1873, Tillæget S. 37; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 417—18; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 664. 10. Septbr.

Auglýsing um að halda skuli opinbera guðsþjónustugjörð á Íslandi í minningu þess, að landið hefir verið byggt í þúsund ár.

Samkvæmt uppástungu kirkju- og kennslustjórnarinnar hefir Hans Hátign konungurinn 8. þ. m. allramildilegast fallizt á, að haldin verði opinber guðsþjónustugjörð á öllu Íslandi árið 1874 í minningu þess, að Ísland þá hefir verið byggt í þúsund ár, að guðsþjónustugjörð þessi skuli fram fara í öllum aðalkirkjum landsins í lok júlí mánaðar eða í byrjun ágúst mánaðar á þeim sunnudegi, sem biskupinn yfir Íslandi nákvæmar tiltekur, en í aukakirkjunum næsta sunnudag eða næstu sunnudaga eptir, og að biskupnum sje falið á hendur að ákveða texta þann, sem leggja skuli útaf við tjeða

1873. guðsþjónustugjörð, og að gjöra þær ráðstafanir, sem að
10. Septbr. öðru leyti með þar í tilefni af þessu.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Kirkju- og kennslustjórnin, 10. dag september 1873.

Bekjendtgjörelse om Afholdelsen af en offentlig Gudstjeneste paa Island til Erindring om Landets tusindaarige Bebyggelse.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 8. d. M. allern. at bifalde: at der, til Erindring om Islands tusindaarige Bebyggelse, i Aaret 1874 afholdes en offentlig Gudstjeneste over hele Island, og at bemeldte Gudstjeneste bör finde Sted i samtlige Landets Hovedkirker i Slutningen af Juli eller i Begyndelsen af August Maaned paa en af Biskoppen over Island nærmere bestemt Söndag og i Annexkirkerne paa den eller de nærmest derefter fölgende Söndage, samt at det overdrages til Biskoppen at bestemme Texten til Prædikenen ved denne Gudstjeneste og at træffe de övrige i den omhandlede Anledning fornödne Foranstaltninger.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 10. September 1873.

24. Septbr. **Allerhöjeste Kundgjörelse** angaaende **Kongens Hjemkomst.** Khavn den 24. Septbr. 1873. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 S. 364; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 448; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 665.

Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri

til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 1. þ. m., samkvæmt 1. gr. í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl. 1873. 24. Septbr.

Gefið á höll Vorri Bernstorff, 24. dag septemberm. 1873.

Allerhöjeste Kundgjörelse angaaende Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efter at være vendte tilbage fra Vor Reise til Udlandet, kundgjöre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Förelse, som Vi ved Vor allerh. Kundgjörelse af 1. ds., i Henhold til § 1 i Loven af 11. Febr. 1871, under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor höitelskede Sön, Hans Kgl. Köihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet paa Vort Slot Bernstorff, den 24. Septbr. 1873.

Bekjendtgjörelse ang. Betalingen for Smeltning af Guld og Sölv ved Mönten i Kjöbenhavn. 24. Septbr.

Khavn den 24. Septbr. 1873. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1873, S. 365; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 448—49.

Paa Forslag af Möntmesteren ved den kgl. Mönt i Kjöbenhavn har Finansministeriet under D. D. fastsat fölgende Betalingsbestemmelser for Smeltningen af Guld og Sölv, som indleveres af Private:

1. For Smeltningen af Guld i Partier af en Vægt paa 1 Kilogram eller derunder betales 72 Sk., for Partier mellem 1 Kilogram og 20 Kilogram betales 72 Sk. for det förste Kilogram og 4 Sk. for hvert 100 Gram af det övrige; for Partier over 20 Kilogram be-

1873. tales for de förste 20 Kilogram som ovenfor, og for det övrige af Partiet 3 Sk. pr. 100 Gram.

24. Septbr.

2. For Smeltningen af Sölv eller guldholdigt Sölv af en Vægt paa 1 Kilogram eller derunder betales 72 Sk., for Partier mellem 1 Kilogram og 50 Kilogram betales 72 Sk. for det förste Kilogram og $1^1/_2$ Sk. for hvert 100 Gram af det övrige; for Partier over 50 Kilogram betales for de förste 50 Kilogram som ovenfor og for det övrige af Partiet 1 Sk. pr. 100 Gram.

3. For Smeltningen af Prövesölv eller deslige, hvor der fordres Omsmeltning, betales det Dobbelte af foranförte Smeltelön.

4. Betalingen beregnes kun af hele 100 Gram, saaledes at hvad der er under 100 Gram ikke bringes i Beregning.

5. Afgangen ved Indsmeltningerne bliver for Ejerens Regning.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab. — Finansministeriet den 24. Septbr. 1873.

25. Septbr. **Bekjendtgjörelse, hvorved Möntlov af 23. Maj 1873 kundgjöres paa Island.** Khavn d. 25. Sept. 1873. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1873, Tillæget S. 47; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873, S. 449; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 666—75.

Auglýsing, er birtir á Íslandi peningalög 23. maí 1873.

Hans hátign konungurinn hefir 23. maí 1873 staðfest svolátandi

Penigalög:

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I.

1. gr. Eptirleiðis skal gull vera undirstaðan undir peningareikningi Danmerkur, en jafnframt skal hafa silfur og lakari málm til smápeninga.

2. gr. Tveir aðalpenigar skulu slegnir, og skulu af öðrum þeirra 248 ganga á eitt kílogram eða tvö pund af skíru gulli, en af hinum 124 á eitt kílogram eða tvö pund af skíru gulli. 1873. 25. Septbr.

Tíundi partur af hinum fyr nefnda peningi eða tuttugasti partur af hinum síðar nefnda skal vera reikningseining og nefnast króna. Krónan skiptist í 100 aura.

3. gr. Gullpeningarnir verða slegnir úr peningagulli, sem er samsteypa af 90 pörtum af skíru gulli og 10 pörtum af eiri.

Fyrir því skal sá gullpeningur, sem gildir 10 krónur, vega 4,4803 gram, og sá, sem gildir 20 krónur, 8,9606 gram.

Þvermál tíukrónapeningsins skal vera 18 millimeter (eitt millimeter er sem næst jafnt 0,00319 af dönsku feti), og þvermál tuttugukrónapeningsins 23 millimeter.

4. gr. Smápeningarnir verða slegnir sumpart úr silfri, sem er blandað eiri eptir því þungahlutfalli, sem leiðir af því, sem ákveðið er fyrir neðan (í 5. gr.) um vikt og efnisgæði hvers penings útaf fyrir sig, sumpart úr kopar, sem er steyptur úr 95 pörtum af eiri, 4 pörtum af tini og 1 parti af sinki.

5. gr. Af silfurpeningum má slá þá, sem hjer eru taldir, en þeir skulu að stærð, vikt og gæðum vera eins og hjer segir:

	Þvermál.	Vikt alls.	Það, sem er í peningnum af skíru silfri.
	milli-meter.	gram.	gram.
a. peningur, sem er jafngildi 2 króna	31	15	12
b. — — — 1 krónu	25	7,5	6
c. — — — 50 aura	22	5	3
d. — — — 40 aura	20	4	2,4
e. — — — 25 aura	17	2,42	1,452
f. — — — 10 aura	15	1,45	0,58

1873. 25. Septbr. 6. gr. Af koparpeningum má slá þá, sem hjer eru taldir, en þeir skulu að stærð og vikt vera eins og hjer segir:

	Þvermál.	Úr einu kilogrammi af kopar verða slegnir.
	millimeter.	peningar.
a. peningur, sem er jafngildi 5 aura	27	125
b. — — — 2 aura	21	250
c. — — — 1 eyris	16	500

7. gr. Þarsem því eigi verður komið við, að vikt og efnisgæði hvers penings útaf fyrir sig sjeu fullkomlega nákvæm, má ekki skakka um rjetta vikt og efnisgæði meira en hjer segir:

	að því leyti, er snertir vikt,		að því leyti, er snertir efnisgæði,
	þegar einn peningur er prófaður.	þegar peningar eru prófaðir í kílogramtali.	af vikt hvers einstaks penings.
fyrir tuttugukrónapening	0,0015	»	0,0015 af skíru gulli
— tíukrónapening	0,002	»	
— tveggjakrónapening	0,003	»	0,003 af skíru silfri
— krónu	0,005	»	
— fimmtíuaurapening	»	0,006	
— fjörutíuaurapening	»		
— tuttuguogfimmaurapening . .	»	0,010	
— tíuaurapening .	»	0,015	

Þegar slegnir eru peningar úr gulli, verður samt þess að gæta, að viktar-skakkinn fyrir hver 10 kílogrömm eða 20 pund af peningagulli sje eigi meiri en 5 grömm.

8. gr. Á öllum peningunum skal vera framstandandi rönd. Gullpeningarnir og silfurpeningarnir, að undanteknum tuttuguogfimmaura- og tíuaurapeningnum,

skulu vera með rákum á röndinni, en á tuttuguogfimm-aura- og tíuaurapeningnum og koparpeningunum skal röndin vera sljett. Áskriptin skal greinilega segja til um, hve margar krónur eða hve marga aura peningurinn hafi inni að halda eða gildi. Þar að auki skal hver peningur bera það með sjer, að hann sje mótaður fyrir Danmörk, í hverri peningasmiðju og á hverju ári hann sje gjörður. 1873. 25. Septbr.

Að öðru leyti ákveður konungur mót og áskript peninganna.

9. Peningar þeir, sem slegnir eru eptir því, sem sagt er fyrir að framan, skulu með þeim takmörkunum, sem settar eru í 10. gr., vera gjaldgengir eptir því verði, sem á þeim stendur, bæði í gjöldum til ríkissjóðsins og manna ámilli, ef eigi hafa þeir orðið fyrir skemmdum af vondri eða ólöglegri meðferð.

10. gr. Af smápeningum skal enginn vera skyldur til að taka við sem borgun í einu meira en 20 krónum í einnarkrónu- og tveggjakrónapeningum, 5 krónum í smærri silfurpeningum og 1 krónu í koparpeningum.

Samt skal, þegar greiddir eru skattar og gjöld til ríkis eða til sveitar, taka hvað mikið sem vera skal í einnar- og tveggjakrónapeningum.

Þegar gullpeningar af sliti hafa mist meira en $^1/_2$ af hundraði af vikt þeirri, sem þeir áttu að hafa samkvæmt 3. gr., eru þeir eigi framar gjaldgengir manna ámilli, en halda gildi sínu fyrir það verð, sem á þeim stendur, í gjöldum til ríkissjóðsins, sænskir eða norskir (sbr. 24. gr.) gullpeningar þó því að eins, að þeir eigi af sliti hafi mist meira en 2 af hundraði af vikt sinni.

Ríkissjóðurinn tekur þá eigi smápening sem gilda borgun, þegar þeir eru svo máðir, að eigi verður sjeð með vissu, hvert ríki hafi látið móta þá, en í viðskiptum milli allra annara ganga þeir úr gildi jafnskjótt og mótið er orðið ógreinilegt af sliti.

Peninga, sem eigi framar eru gildir í gjöldum til hvers sem vera skal, má aðalfjehirzla ríkisins eigi aptur

1873. setja í gang. Heldur ekki má hún aptur gefa út silfur-
25. Septbr. peninga, sem vantar á 4 af hundraði eða meira í rjetta vikt. Amtsgjaldstofurnar, þjóðbánkinn og ankadeildir hans skuln skyldar til að halda aptur og senda til aðalfjehirzlunnar hina máðn peninga, sem hjer er verið að ræða um, bæði aðalpeninga og smápeninga, og skal það falið ríkisstjórninni á hendur að koma því til leiðar með samningum, að hið sama ennfremur verði gjört öðrnm einstakra manna bönkum eða stofnunum að skyldu, þegar það kann að þykja hagfellt.

Ríkisstjórnin gjörir ráðstafanir til, að lóð, sem segja til um rjetta vikt og önnur, sem segja til um viktarskakkann á gullpeningunum, verði með tilsjón hins opinbera, löggilt, stimpluð og fáist til kaups fyrir ákveðið verð.

Fjárhagsráðgjafinn hefir vald til að veita endurgjald fyrir peninga, sem hafa orðið fyrir skemmdum af vondri eða ólöglegri meðferð, og fyrir falspeninga, þegar ástæða er til að halda, að sá, sem peningana hefir í höndum, hafi verið grandlaus og ekki sýnt neina óvarkárni, þá er hann tók við hinum skemmdu eða fölsuðn peningum.

11. gr. Sjerhverjum skal gefinn kostur á, ef því verður við komið, í öllum kaupstöðum, bæði að fá skipti á hverri upphæð sem vera skal af þeim peningum, sem samkvæmt 10. gr. að eins eru gildir í gjöldum til ríkissjóðsins, fyrir jafnmikið af gjaldgengum peningum sömn tegundar, og að fá aðalpeninga fyrir hvað mikið sem vera skal af smápeningum, ef þeirri npphæð verður skipt með 10 krónum.

12. gr. Ríkisstjórnin annast beinlínis um alla peningagjörð, og má eigi hafa einstaka menn til þess, eða fela einstökum mönnum það á hendur með því að selja það á leigu eða á annan hátt.

Sjerhverjum skal gefinn kostnr á að fá aðalpeninga mótaða fyrir gnll, sem hann leggur til, gegn því að gjalda $1/4$ af hnndraði af verði þeirra peninga, sem mótaðir verða, fyrir að fá slegna tuttugukrónapeninga,

og $1/3$ af hundraði fyrir að fá slegna tíukrónapeninga. 1873.
Að öðru leyti skal eigi greitt neitt sláttugjald. 25. Septbr.

Ríkisstjórnin ákveður nákvæmar, hve mikið það gull megi vera, sem lagt er til, gæði þess og aðra eiginlegleika.

Smápeningar verða að eins slegnir fyrir hönd ríkissjóðsins.

13. gr. Reikningseining sú, sem hjer er lögákveðin, skal við höfð í öllum reikningum og afgreiðslum ríkisins, þjóðbánkans og sveitafjelaganna, þar sem miðað er við innlenda peninga. Hið sama er skylda sjerhverrar stofnunar eða fjelags, sem hefir veitingarbrjef stjórnarinnar, eða samkvæmt lögum eða leyfisbrjefi er aðnjótandi ívilnunar á stimpilgjaldi. Brot gegn þessu boði varða 10—200 króna sektum til ríkissjóðsins. Málsókn verður að eins höfðuð eptir beiðni hlutaðeiganda stjórnarvalds, og skal þá með málið farið sem opinbert lögreglumál.

14. gr. Á meðan samningur sá, sem gjörður kann að verða við konunginn í Svíaríki og Norvegi, samkvæmt 24. gr. þessara laga, er í gildi, skal um peninga þá, sem slegnir eru í Svíaríki eða Norvegi samkvæmt samingnum, farið eptir því, sem ákveðið er í 9.—11. gr. í þessum lögum, og eptir því, sem fyrir mælt er í 11. gr., ennfremur í 2 ár eptir að samningurinn er úr gildi genginn. Á meðan fyrnefndur samningur er í gildi, skulu þar að auki hegningar þær, sem ákveðnar eru í 264. og 266. gr. í hinum almennu borgaralegu hegningarlögum, 10. febrúar 1866[1]) fyrir afbrot þau, sem fyrir er mælt um í tjeðum greinum með tilliti til eptirmyndunar og falss danskra peninga, einnig liggja við, þegar slík afbrot eru drýgð með tilliti til hinna sænsku eða norsku (sbr. 24. gr.) peninga, sem heimilaðir eru með tjeðum samningi.

---

[1]) Sbr. hinar samsvarandi 266. og 268. gr. í Almennum hegningarlögum handa Íslandi 25. júní 1869.

1873.

25. Septbr.

II.

15. gr. Ríkisstjórninni er veitt vald til að byrja þegar í stað á að slá peninga eptir því, sem sagt er að framan, og taka til af peningategundum þeim, sem taldar eru upp í 2., 5. og 6. gr., þær, sem hagfelldast kann að þykja að hafa á reiðum höndum.

16. gr. Konungur ákveður, frá hvaða tíma gullpeningar þeir, sem slegnir eru samkvæmt því, sem sagt er að framan, verði hafðir sem gjaldgengir peningar. Verði þetta fyr en hin nýja reikningseining er í gildi leidd (17. gr.), skal tíukrónapeningurinn á því millibili, sem verður með þessu móti, í öllum gjöldum tekinn sem 5 ríkisdalir ríkismyntar, og tuttugukrónapeningurinn sem 10 ríkisdalir ríkismytar.

17. gr. Sömuleiðis ákveður konungur, frá hvaða tíma hin nýja reikningseining ásamt skipting hennar skuli leidd í gildi; samt getur þetta eigi orðið fyr en gullpeningar samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 16. gr., eru orðnir gjaldgengir, og eigi seinna en 1. jan. 1875.

Frá þeim tíma, sem konungur þannig ákveðnr, verður hin nýja reikningseining við höfð samkvæmt 13. gr.

Frá sama tíma má eigi slá ríkismynt framar.

18. gr. Allar skuldbindingar til gjalda í innlendum peningum, sem gengizt er undir eptir þann tíma, sem getið er um í 17. gr., skal miða við hina nýju peninga, og frá sama tíma skal öllum gjöldum (opinberum eða einstakra manna), sem ákveðin eru í nú gildandi ríkismynt, breytt á þann hátt að þau greiðist í hinum nýju peningum þannig:

að fyrir	hvern	ríkisdal	borgist	2 krónur		
-	—	hverja	48 skildinga	—	1 króna	
-	—	—	24	—	—	50 aurar
-	—	—	12	—	—	25 —,

og fyrir minni upphæðir en 12 sk. tvöfalt af aurum við það, sem borga átti í skildingum.

Sje borgun þannig ákveðin, að gjald það, sem greiða á í einu lagi af því kröfunni er svo varið, fæst með því að margfalda upphæð í nú gildandi ríkismynt eða með því að leggja saman fleiri slíkar upphæðir, skal aðalupphæð gjaldsins reiknuð út eptir hinum fyrri peningareikningi, áður en því verður breytt í hina nýju peninga samkvæmt reglunni að framan. 1873. 25. Septbr.

19. gr. Ríkisstjórnin og sveitastjórnirnar skulu að öðru leyti sjá svo um, að allir taxtar og aðrar þess konar gjaldákvarðanir, sem þær hafa sett í nú gildandi ríkismynt, sjen lagaðar eptir hinum nýju peningum til þess tíma, er hin nýja reikningseining hefir öðlazt gildi.

20. Frá þeim tíma, sem getið er um í 17. grein, og þangað til hin nú gildandi ríkismynt er úr gildi gengin (22. gr.), skulu bæði hinir fyrri aðalpeningar og smápeningar, sem slegnir eru eptir ríkismyntarundirstöðunni, og innlendir peningar, sem mótaðir eru samkvæmt þessum lögum, og sænskir og norskir peningar, sem gjörðir eru samkvæmt peningasamningnum 18. desbr. 1872, ganga samsíða sem gjaldgengir peningar eptir peningalögunum, þannig að

1 tvídalur eða spesía ríkismyntar	gildi 4 krónur	
1 ríkisdalur	— 2 —	
1/2 —	— 1 krónu	
1 sextánskildingur eða mark ríkism.	—	33 aura
3 mörk í sextánskildingum eða smærri ríkismynt	—	100 —
24 skildingar ríkismyntar	—	50 —
12 — —	—	25 —
1 ferskildingur	—	8 —
1 skildingur	—	2 —
1 hálfskildingur	—	1 eyri.

Samt verður að gæta þess, sem fyrir mælt er í auglýsingu 18. desbr. 1841 um, við hve miklu menn eru skyldir til að taka í einu af þeim smápeningum, sem nú eru í gildi, og þess, sem sagt er í 10. gr. í

1873. þessum lögum um það, hve mikið mönnum er skylt að
25. Septbr. taka í einu af hinum nýja smápeningum.

21. gr. Á hinu sama tímabili skulu seðlar þeir, sem þjóðbankinn hefir gefið út áður en hin nýja reikningseining er leidd í gildi, og sem miðaðir eru við ríkismynt, þangað til þeir eru kallaðir inn á löglegan hátt, ganga samsíða seðlum, sem miðaðir eru við krónur, þannig að hver ríkisdalur ríkismyntar sje talinn jafngildi tveggja króna.

22. gr. Jafnskjótt og peningagjörð eptir þessum lögum er komin svo langt á leið, að ríkisstjórninni finnst það tiltækilegt, ákveður konungur með minnst 6 mánaða fyrirvara þann tíma eða þau tímabil, er hin nú gildandi ríkismynt eigi framar skuli vera gjaldgeng. Þetta skal samt að því leyti, er snertir aðalpeninga þá, sem nú gilda (spesíur, dali og hálfa dali), vera gjört innan árs loka 1878, og að því leyti, er smápeninga snertir, innan árs loka 1881.

23. gr. Frá því að ríkismyntarpeningar eru úr gildi gengnir samkvæmt 22. gr., skal ríkissjóðurinn taka við þeim og innleysa þá um svo langan tíma, sem stjórnin nákvæmar ákveður, fyrir peninga eptir þessum lögum samkvæmt því hlutfalli, sem sett er í 20. grein hjer að framan.

24. gr. Konungi veitist vald til að gjöra samning við konunginn í Svíaríki og Norvegi um það, að peningasamningur sá, sem gjörður var 18. desbr. f. á. í Stokkhólmi, verði fyrst um sinn að eins látinn ná til Danmerkur og Svíaríkis, en konunginum í Svíaríki og Norvegi skal þó heimilt að ganga einnig að samningnum fyrir hönd Norvegs með þeim breytingum, sem kunna að virðast hagfelldar, á millibilsfrestum þeim, sem ákveðnir eru í samningnum.

25. gr. Það, sem fyrir mælt er í greininni á undan um vald það, sem veitt er konungi, öðlast þegar í stað gildi; að öðru leyti öðlast lög þessi gildi á þann hátt, sem þau nákvæmar ákveða, um leið og auglýsing gengur

út nm það að samningur, sem gjörður er við Svíaríki samkvæmt 24. gr., sje staðfestur. Þegar Norvegur kann að ganga að samningnum, verður það birt með tilskipun. 1873. 25. Septbr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 23. dag maím. 1873.

(Undirskr.)

Þetta skal hjermeð kunngjört öllum þeim, sem hlut eiga að máli, að því við bættu, að stjórnarráðið hefir 26. júní þ. á. gefið út auglýsingu um, að samningur, sem gjörðnr var 27. maí þ. á. við Svíaríki samkvæmt 24. gr. í peningalögunum, er staðfestnr 21. júní s. á. — Í fjárhagsstjórninni, 25. dag septbrm. 1873.

Bekjendtgjörelse, hvorved Möntlov af 23. Maj 1873 knndgjöres paa Island.

Under 23. Maj d. A. har H. M. Kongen stadfæstet efterfölgende

Möntlov.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

I.

§ 1. For Fremtiden skal Gnld være Grundlag for Danmarks Möntsystem med Benyttelse af Sölv og ringere Metal til Skillemönt.

§ 2. Der udmöntes to Hovedmönter, den ene saaledes, at 248 Stykker indeholde et Kilogram eller to Pnnd fint Guld, den anden saaledes, at 124 Stykker indeholde et Kilogram eller to Pnnd fint Guld.

Tiendedelen af förstnævnte Mönt eller Tyvendedelen af sidstnævte skal være Regningsenhed og kaldes en Krone. Kronen deles i 100 Öre.

§ 3. Gnldmönterne ndpræges af Möntguld, som er en Legering af 90 Vægtdele fint Guld med 10 Vægtdele Kobber.

1873.
25. Septbr.

Altsaa skal den Guldmönt, som indeholder 10 Kroner, veje 4,4803 Gram og den, som indeholder 20 Kroner, 8,9606 Gram.

10-Kronens Diameter skal være 18 Millimeter (en Millimeter er paa det Nærmeste lig 0,00319 af en dansk Fod), og 20-Kronens 23 Millimeter.

§ 4. Skillemönterne udpræges dels af Sölv, legeret med Kobber i de Vægtforhold, som fölge af de nedenfor (i § 5) fastsatte Bestemmelser om de enkelte Mönters Vægt og Finhed, dels af Bronce, sammensmeltet af 95 Vægtdele Kobber, 4 Vægtdele Tin og 1 Vægtdel Zink.

§ 5. Af Sölvmönter kunne udmöntes nedenstaaende Stykker, der skulle holde den Störrelse, Vægt og Finhed, som fremgaar af de vedföjede Bestemmelser:

	Diameter.	Bruttovægt.	Indhold af fint Sölv.
	Millimeter.	Gram.	Gram.
a. Et Stykke, som repræsenterer Værdien af 2 Kroner.	31	15	12
b. — — - 1 Krone .	25	7,5	6
c. — — - 50 Öre .	22	5	3
d. — — - 40 Öre .	20	4	2,4
e. — — - 25 Öre .	17	2,42	1,452
f. — — - 10 Öre .	15	1,45	0,58

§ 6. Af Broncemönter kunne udmöntes nedenstaaende Stykker, der skulle holde den Störrelse og Vægt, som fremgaar af de vedföjede Bestemmelser:

	Diameter.	Af et Kilogram Bronce udpræges
	Millimeter.	Stykker
a. Et Stk., som repr. Værd. af 5 Öre	27	125
b. — — — - 2 Öre	21	250
c. — — — - 1 Öre	16	500

§ 7. Forsaavidt en fuldkommen Nöjagtighed i i Henseende til Vægt og Finhed ikke kan overholdes

for de enkelte Möntstykker, skulle Afvigelserne over eller under den rette Vægt og Finhed ikke overskride 1873. 25. Septbr.

	i Henseende til Vægt		i Henseende til Finhed
	ved Justering stykkevis	ved Justering kilogramvis	af hvert Möntstykkes Bruttovægt
for 20-Kronen . .	0,0015	»	0,0015 fint Guld
— 10-Kroneu . .	0,002	»	
— 2-Kronen . .	0,003	»	
— 1-Kronen . .	0,005	»	0,003 fint Sölv
— 50-Ören	»	0,006	
— 40-Ören	»		
— 25-Ören	»	0,010	
— 10-Ören	»	0,015	

Ved Udmöntning af Guld maa dog iagttages, at Afvigelsen i Vægt for hvert Parti paa 10 Kilogram eller 20 Pund Möntguld ikke overstiger 5 Gram.

§ 8. Samtlige Mönter præges med ophöjet Rand. Guldmönterne og Sölvmönterne, med Undtagelse af 25-Ören og 10-Ören, præges i riflet Ring, 25-Ören og 10-Ören samt Broncemönterne i glat Ring, Paaskriften skal tydelig angive det Antal Kroner eller Öre, som Mönten indeholder eller repræsenterer. Desuden skal enhver Mönt udvise, at den er præget for Danmark, i hvilket Möntværksted og i hvilket Aar den er præget.

Iövrigt fastsætter Kongen Mönternes Præg og Paaskrift.

§ 9. De efter ovenstaaende Regler prægede Mönter skulle, med de i § 10 bestemte Indskrænkninger, være lovligt Betalingsmiddel efter deres paalydende Værdi saavel til Statskassen som mellem Mand og Mand, naar de ikke have lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse.

§ 10. Af Skillemönt skal Ingen være pligtig til i én Betaling at modtage et höjere Belöb end 20 Kroner i 1- og 2-Kronestykker, 5 Kroner i mindre Sölvmönt og 1 Krone i Broncemönt.

1873. 25. Septbr. Dog skal i Betaling for Skatter og Afgifter til Stat og Kommune ethvert Belöb af 1- og 2-Kronestykker modtages.

Naar Guldmönterne ved Slid have mistet over $1/2$ pCt. af den Vægt, som de efter § 3 skulle holde, ophöre de at være lovligt Betalingsmiddel mellem Mand og Mand, men vedblive at være gyldige for deres paalydende Værdi i Betalinger til Statskassen, de svenske eller norske (jfr. § 24) Guldmönter dog kun, forsaavidt de ikke ved Slid have tabt over 2 pCt. i Vægt.

Skillemönterne ophöre först at være lovligt Betalingsmiddel overfor Statskassen, naar de ere saa slidte, at det ikke med Sikkerhed kan kjendes, for hvilket Riges Regning de ere prægede, men ligeoverfor alle Andre, saasnart Præget ved Slid er blevet utydeligt.

Mönter, som ikke længere ere lovligt Betalingsmiddel ligeoverfor Hvemsomhelst, maa ikke atter sættes i Omlöb af Finanshovedkassen. Heller ikke maa Sölvmönt, som holder 4 eller flere pCt. under den rette Vægt, atter sættes i Omlöb af denne. Det skal paahvile Amtstuerne, Nationalbanken og dens Filialer som en Forpligtelse at tilbageholde og til Finanshovedkassen indsende de her betegnede slidte Mönter, saavel Hovedmönt som Skillemönt, og det overlades Regjeringen ad Overenskomstens Vej at virke hen til, at denne Forpligtelse endvidere udvides til andre private Banker eller Instituter, som det kan findes hensigtsmæssigt, at den paalægges.

Regjeringen træffer Foranstaltning til, at der under offentlig Kontrol bliver justeret, stemplet og til betemt Pris solgt Vægtlodder, som holde Normalvægten, og andre, som holde Passervægtene for Guldmönterne.

Finansministeren er bemyndiget til at give Erstatning for Mönter, der have lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse, og for falske Mönter, naar der er Grund til at antage, at Ihændehaveren har modtaget saadan

beskadiget eller falsk Mönt i god Tro og ikke har tilsidesat almindelig Forsigtighed ved Modtagelsen. 1873. 25. Septbr.

§ 11. Der skal for Enhver aabnes Adgang, om muligt i alle Kjöbstæder, saavel til at erholde et hvilketsomhelst Belöb af saadanne Mönter, som ifölge § 10 kun ligeoverfor Statskassen ere lovligt Betalingsmiddel, ombyttede mod et tilsvarende Belöb i gangbar Mönt af samme Slags, som til at erholde et hvilketsomhelst, med 10 Kroner deleligt Belöb i Skillemynt ombyttet med Hovedmönt.

§ 12. Al Udmöntning sker ifölge Regjeringens umiddelbare Foranstaltning og kan ikke iværksættes ved Private eller overdrages Private ved Bortforpagtning eller paa anden Maade.

Der skal aabnes Adgang for Enhver til at erholde Hovedmönter udmöntede for indleveret Guld imod Erlæggelsen af $1/4$ pCt. af det udmöntede Belöbs Værdi for Möntning af 20-Kroner, $1/3$ pCt. for Möntning af 10-Kroner. Iövrigt erlægges ingen Slagskat.

De nærmere Betingelser med Hensyn til det indleverede Gulds Mængde, Finhed og övrige Egenskaber fastsættes af Regjeringen.

Skillemönt udpræges kun for Statskassens Regning.

§ 13. Den her lovbestemte Regningsenhed skal anvendes i alle Statens, Nationalbankens og Kommunernes paa indenlandsk Mönt lydende Regnskaber og Udfærdigelser. Samme Forpligtelse skal paahvile ethvert Institut eller Selskab, som har Koncession af Regjeringen, eller som ifölge Lov eller Bevilling nyder Stempelbegunstigelse. Overtrædelser af denne Forskrift straffes med Böder til Statskassen fra 10 til 200 Kr. Forfölgning finder kun Sted efter Begjæring af vedkommende overordnede Myndighed og sker i saa Fald som offentlig Politisag.

§ 14. Saalænge den Konvention, der i Henhold til nærværende Lovs § 24 maatte blive afsluttet med

1873. Kongen af Sverrig og Norge, vedbliver at være gjæl-
25. Septbr. dende, skulle Bestemmelserne i denne Lovs §§ 9 til 11, og Bestemmelserne i denne Lovs § 11 fremdeles i to Aar efter Overenskomstens Ophör, komme til Anvendelse med Hensyn til de i Henhold til Konventionen i Sverrig eller Norge prægede Mönter. Derhos skulle, saalænge ovennævnte Konvention staar ved Magt, de i §§ 264 og 266 af den almindelige borgerlige Straffelov af 10. Febr. 1866[1]) fastsatte Straffe for de i disse Paragrafer omhandlede Forbrydelser med Hensyn til Eftergjörelse og Forfalskning af dansk Mönt ogsaa komme til Anvendelse, hvor saadanne Forbrydelser begaas med Hensyn til den ved Konventionen hjemlede svenske eller norske (jfr. § 24) Mönt.

II.

§ 15. Regjeringen bemyndiges til strax at begynde Udmöntning efter ovenstaaende Bestemmelse og til af Möntrækken efter §§ 2, 5 og 6 at vælge de Möntstörrelser, som det maatte findes tjenligst at have i Beredskab.

§ 16. Kongen bestemmer, fra hvilken Tid de i Overensstemmelse med Ovenstaaende prægede Guldmönter skulle kunne benyttes som lovligt Betalingsmiddel. Dersom dette Tidspunkt falder inden den Tid, da den nye Regningsenhed indföres (§ 17), skal 10-Kronen i den herved opstaaede Mellemtid ved alle Betalinger tages for 5 Rigsdaler Rigsmönt, 20-Kronen for 10 Rigsdaler Rigsmönt.

§ 17. Ligeledes bestemmer Kongen, fra hvilken Tid den nye Regningsenhed med dens Inddeling skal indföres; dog kan dette Tidspunkt ikke falde för det i § 16 omhandlede Tidspunkt for Guldmöntens Indförelse som lovligt Betalingsmiddel og ikke efter den 1. Januar 1875.

---

[1]) Jfr. de tilsvarende §§ 266 og 268 i Almindelig Straffelov for Island af 25. Juni 1869.

Fra den saaledes af Kongen fastsatte Tid bliver den nye Regningsenhed at anvende i Henhold til § 13. 1873. 25. Septbr.

Fra samme Tid maa ingen Udmöntning af Rigsmönt mere finde Sted.

§ 18. Alle Forpligtelser til Betaling i indenlandsk Mönt, der indgaas efter det i § 17 nævnte Tidspunkt, skulle lyde paa den nye Mönt, og fra samme Tid skulle alle i den nugjældende Rigsmönt fastsatte (offentlige og private) Betalinger gaa over til Betalinger, der ere at udrede i den nye Mönt, saaledes

at der for hver Rigsdaler erlægges 2 Kroner

—	—	48 Skilling	—	1	—
—	—	24 —	—		50 Öre
—	—	12 —	—		25 —,

og at mindre Belöb end 12 Skilling betales med dobbelt saa mange Øre som der skulde være erlagt Skilling.

Er en Betaling bestemt saaledes, at det er ved en Multiplikation af et Belöb i den nugjældende Rigsmönt eller ved en Sammenlægning af flere saadanne Belöb, at den Betaling kommer ud, som efter Retsforholdets Beskaffenhdd skal udredes under Et, bliver Betalingens Hovedsum at udregne efter den gamle Möntberegning, inden Omsætningen til den nye Mönt foretages efter den ovenstaaende Regel.

§ 19. Iövrigt bör Regjeringen og de kommunale Myndigheder drage Omsorg for, at alle af dem i den nugjældende Rigsmönt fastsatte Taxter og andre lignende Betalingsbestemmelser ere omsatte i den nye Mönt til den Tid, da den nye Regningsenhed er traadt i Kraft.

§ 20. Fra det i § 17 nævnte Tidspunkt og indtil den nugjælgende Rigsmönt er ophört at være lovligt Betalingsmiddel (§ 22), skulle saavel den ældre, efter Rigsmönten prægede, Hovedmönt og Skillemönt, som de efter nærværende Lov prægede indenlandske og efter Möntkonventionen af 18. Decbr. 1872 prægede

1873. svenske og norske Mönter gaa jævnsides som lovligt
25. Septbr. Betalingsmiddel efter Möntloven, saaledes at

1 Dobbeltdaler eller Specie Rigsmönt skal tages for			4 Kroner
1 Rigsdaler	—	—	2 —
1/2 Rigsdaler	—	—	1 —
1 Sextenskillingsstykke ell. Mark	—	—	33 Öre
3 Mark i 16 Skillingsstykker ell. mindre	—	—	100 —
24 Skilling Rigsmönt		—	50 —
12 — —		—	25 —
1 Firskilling —		—	8 —
1 Skiling —		—	2 —
1 Halvskilling —		—	1 —

Dog er at iagttage Bekjendtgjörelsen af 18. Decbr. 1841 med Hensyn til det Belöb i nugjældende Skillemönt og nærværende Lovs § 10 med Hensyn til det Belöb af den nye Skillemönt, som Nogen skal være pligtig til i én Betaling at modtage.

§ 21. I samme Tidsrum skulle de för den nye Regningsenheds Indförelse af Nationalbanken udstedte, paa Rigsmönt lydende Sedler, indtil de paa lovlig Maade ere indkaldte, vedblive at gaa jævnsides med de paa Kroner lydende Sedler, saaledes, at hver Rigsdaler Rigsmönt regnes lig to Kroner.

§ 22. Saasnart Udmöntningen efter nærværende Lov er saavidt fremskreden, at det af Regjeringen skjönnes tilraadeligt, bestemmer Kongen med mindst 6 Maaneders Varsel det eller de Tidspunkter, da den nugjældende Rigsmönt skal ophöre at være lovligt Betalingsmiddel. Dette skal dog for den nugjældende Hovedmönt (2-, 1- og 1/2 Rigsdalerstykkerne) være sket inden Udgangen af 1878, for Skillemöntens Vedkommende inden Udgangen af 1881.

§ 23. Fra den Tid, da Rigsmönterne ifölge § 22 ere ophörte at være lovligt Betalingsmiddel, skulle samme i et saadant Tidsrum, som af Regjeringen nær-

mere fastsættes, modtages til Indfrielse ved Statskassen mod Mönt efter nærværende Lov i Overensstemmelse med det i ovenstaaende § 20 fastsatte Forhold. 1873. 25. Septbr.

§ 24. Kongen bemyndiges til med Kongen af Sverrig og Norge at slutte en Overenskomst, hvorved den under 18. December f. A. i Stockholm indgaaede Möntkonventions Omraade forelöbig indskrænkes til Danmark og Sverrig, idet det forbeholdes Kongen af Sverrig og Norge at tiltræde ogsaa for Norges Vedkommende med saadanne Lempelser i de i Konventionen fastsatte Overgangsfrister, som maatte findes hensigtsmæssige.

§ 25. Den i foranstaaende Paragraf indeholdte Bemyndigelse træder strax i Kraft; iövrigt træder denne Lov paa den i samme nærmere bestemte Maade i Kraft samtidig med Bekjendtgjörelsen om, at en i Henhold til § 24 med Sverrig afsluttet Overenskomst er ratificeret. Naar Tilslutning maatte finde Sted for Norges Vedkommende, kundgjöres dette i Anordnings Form.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 23. Maj 1873.

(Underskr.)

Hvilket herved kundgjöres for alle Vedkommende, med Tilföjende, at der under 26. Juni d. A. er fra dette Ministerium ndgaaet en Bekjendtgjörelse om, at en i Henhold til Möntlovens § 24 med Sverrig under 27. Maj d. A. afsluttet Overenskomst er ratificeret den 21. Juni næstefter. — Finansministeriet den 25. Septbr. 1873.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Forandring i Bekjendtgjörelse 3. Maj 1872 om Postvæsenet paa Island.** Khavn den 26. Septbr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 692. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 675—76; Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 530. 26. Septbr.

1873. Næst iövrigt at meddele de fornödne Oplysninger
26. Septbr. til Udarbeidelsen af det islandske Postvæsens Budget for Aaret 1874 har Hr. Landsh. paa Foranledning af Postmesteren i Reykjavík i behgl. Skriv. af 1. d. M. indstillet fölgende nærmere motiverede Forandringer i de af Justitsministeriet i Bekjendtgjörelse om Postvæsenet paa Island af 3. Maj f. A. §§ 2, 7 og 8 givne Regler om Oprettelsen af Postexpeditioner og Brevsamlingssteder i Island samt om de paagjældende Funktionærers Lönning, nemlig:

1. at der i Borgarfjords Syssel oprettes et nyt Brevsamlingssted mellem Saurbær og Hjarðarholt paa Hest med en Lönning af 7 Rd. 48 Sk.;

2. at Brevsamlingsstederne Hvammur (i Mýra Syssel), þoroddsstaðir, Hjaltabakki, Höskuldsstaðir, Viðvík, Hjaltastaðir, Háls og Hjarðarholt (i Dala Syssel) nedlægges;

3 at Brevsamlingsstedet Hraungerði i Arness Syssel oprettes til en Postexpedition med en aarlig Lönning af 15 Rd.;

4. at Lönningerne forhöjes for efternævnte Postexpeditörer, nemlig:

a. i Stykkisholm fra 35 til 40 Rd.
b. i Akureyri — 35 — 40 —
c. i Miklibær — 15 — 20 —
d. i Hjarðarholt — 15 — 25 —

5. at Postexpeditionen paa Völlur henlægges til Breiðibólstaður i Fljótshlið, og Postexpeditionen paa Grenjaðarstaður til Helgastaðir, og

6. at et nyt Brevsamlingssted oprettes paa Hvol i Saurbær Rep i Dala Syssel istedetfor det paa Hjarðarholt i samme Syssel med Lönning 7 Rd. 48 Sk.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre föjende Foranstaltning tjenstl. melde, at de foranstaaende Forandringer herved approberes, og anmodes Hr. Landsh. om behgl. at ville foranledige dem bragte til almindelig Kundskab i Island.

Bekjendtgjörelse om en mellem Kongeriget **Danmark** og Kongeriget **Italien** afsluttet **Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere.** Khavn den 30. Septbr. 1873. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1873 S. 365—73 (med Konventionen saavel i den originale franske Text som i dansk Oversættelse); Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 450—56. 1873. 30. Septbr.

Under 19. Juli 1873 er der mellem den kgl. danske og den kgl. italienske Regjering bleven afsluttet fölgende Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere:

Konvention.

Da H. M. Kongen af Danmark og H. M. Kongen af Italien, til bedre Haandhævelse af Retsplejen og til Undertrykkelse af Forbrydelser og Forseelser indenfor deres respektive Territorier og Statsgebeter, have anset det for gavnligt, at Personer, som ere dömte eller anklagede for de nedenfor angivne Forbrydelser og ved Flugt have unddraget sig Retsforfölgning, blive under visse Omstændigheder gjensidig udleverede, saa have bemeldte Majestæter til i dette Öjemed at afslutte en Konvention udnævnt til deres Befuldmægtigede: H. M. Kongen af Danmark: Baron Otto Ditlev Rosenörn-Lehn, Hans Majestæts Udenrigsminister, Kommandör af Dannebrog og Dannebrogsmand m. v., og H. M. Kongen af Italien: Frederik Marquis de Spinola, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos H. M. Kongen af Danmark, Officer af St. Mauricius og St. Lazarus Ordenen samt af Kroneordenen m. m. — hvilke, efter gjensidig Meddelelse af deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om fölgende Artikler:

Art. I. De höje kontraherende Parter forpligte sig ved nærværende Konvention til i alle de Tilfælde, som Bestemmelserne i denne Konvention omfatte, gjensidig at udlevere til hinanden Personer, der af Myn-

1873. 30. Septbr dighederne i det Land, som begjærer Udleveringen, ere blevne dömte, anklagede eller undergivne Retsforfölgning for nogen af de nedenfor angivne Forbrydelser, være sig som Hovedmænd eller Medskyldige, og som maatte træffes indenfor det andet Lands Grændser.

Art. II. De Forbrydelser, paa Grund af hvilke Udlevering efter Art. I. skal finde Sted, ere: 1) Mord og forsætligt Drab (Fadermord, Barnemord, Forgiftning). 2) Voldtægt. 3) Forsætlige Legemsbeskadigelser, der have havt til Fölge, at Nogen er bleven fuldstændig berövet Brugen af et Organ, eller have bevirket Döden, uden at denne sidste Fölge har været tilsigtet. 4) Grovt Tyveri og Röveri, samt simpelt Tyveri, naar Forbrydelsens Gjenstand har en Værdi af over 1000 Francs. 5) Bedrageri, naar Forbrydelsens Gjenstand har en Værdi af over 1000 Francs. 6) Svigagtig Fallit. 7) Falsk Ed af Part eller Vidne, falsk Afgivelse af Syn, Skjön eller Vurdering og falsk Gjengivelse ved en edsvoren Tolk. 8) Forfærdigelse eller svigagtig Benyttelse af falske Dokumenter. 9) Falskmöntneri og Möntforfalskning, Eftergjörelse af Banksedler, Papirspenge og offentlige Værdipapirer samt svigagtig Benyttelse af disse Effekter. 10) Forsætlig Brandstiftelse. 11) Underslæb eller Forvanskning begaaet af offentlige Oppebörsels- eller Regnskabsbetjente. 12) Svigagtig Tilsættelse af et Skib fra Skibets Förers eller Besætningens Side. 13) Mytteri af Besætningen paa et Skib.

Udlevering kan ogsaa finde Sted for Forsög paa de ovenfor angivne Handlinger, naar dette er strafbart efter begge de kontraherende Landes Lovgivning.

Art. III. Udleveringsforpligtelsen udstrækker sig ikke til det Lands egne Undersaatter, af hvilket Udleveringen begjæres, derunder henregnet ikke alene saadanne Personer, som ved Födselen eller paa anden Maade ere blevne Statsborgere uden senere paa lovbestemt Maade at have mistet denne Egenskab, men

ogsaa de Fremmede, som have taget fast Hjem eller ere bosatte i Landet. 1873. 30. Septbr.

Hvis den Person, der fordres udleveret, henhörer til denne sidste Kategori, skal dog Begjæringen om Udleveringen tages til Fölge, naar denne har Hensyn til en Forbrydelse, som er begaaet forinden den Paagjældendes Ankomst til Landet eller i Löbet af de förste to Aar efter hans Bosættelse i samme.

Saafremt den Stat, til hvilken den Skyldige hörer, maatte finde Grund til efter sine Love at drage ham til Ansvar for den paagjældende Overtrædelse, skal den anden Stat meddele Undersögelserne og Aktstykkerne, de Gjenstande, der udgjöre corpus delicti, og alle andre Dokumenter eller Oplysninger, der behöves ved Sagens Behandling.

Naar den Person, der forlanges udleveret, hverken er Dansk eller Italiener, kan den Regjering, til hvem Begjæringen om Udlevering rettes, underrette Regjeringen i det Land, hvortil den Person, der fordres udleveret, hörer, om denne Begjæring, og, dersom da denne Regjering uopholdelig forlanger den Skyldige udleveret for at lade ham dömme ved sine Domstole for den Forbrydelse, der lægges ham til Last, kan den Regjering, til hvem Begjæringen om Udlevering har været rettet, efter eget Valg udlevere ham til en af de Regjeringer, der saaledes begjære Udlevering.

Hvis den Person, hvis Udlevering fordres af en af de kontraherende Parter, paa samme Tid forlanges udleveret af en eller flere andre Regjeringer, skal han udleveres til den Regjering, hvis Begjæring först er modtagen, medmindre han er Undersaat af en af de Stater, som begjære Udleveringen, i hvilket Tilfælde Udleveringen skal ske til denne Stat.

Art. IV. Udlevering skal ikke finde Sted, naar den Person, som begjæres udleveret, i det Land, til hvem Begjæring om Udlevering rettes, har været eller endnu er Gjenstand for Retsforfölgning paa Grund af

1873. 30. Septbr. den strafbare Handling, der er Anledning til Udleveringsbegjæringen.

Naar en Person, der begjæres udleveret, i det Land, til hvilket Begjæringen om Udlevering rettes, er Gjenstand for Retsforfölgning paa Grund af en anden strafbar Handling, skal Udleveringen opsættes, indtil Retsforfölgningen er sluttet, og den ham eventuelt ikjendte Straf er udstaaet.

Art. V. Bestemmelserne i denne Konvention komme ikke til Anvendelse med Hensyn til politiske Forbrydelser. Den, som er bleven udleveret paa Grnnd af de i Art. II. omhandlede almindelige Forbrydelser, kan fölgelig i intet Tilfælde forfölges og straffes i det Land, hvem Udleveringen er tilstaaet, for en politisk Forbrydelse, som han har begaaet för Udleveringen, eller for nogen Handling, som staar i Forbindelse med en politisk Forbrydelse.

Den, som er bleven udleveret, kan heller ikke forfölges eller dömmes for en Forbrydelse, som ikke er omhandlet i denne Overenskomst, medmindre han efterat være straffet eller frifnnden paa Grnnd af den Forbrydelse, der har begrundet Udleveringen, har undladt at forlade Landet för Udlöbet af en Frist af 3 Maaneder eller vender tilbage til Landet.

Art. VI. Udlevering kan ikke finde Sted, dersom, efter Gjerningens Forövelse eller efter Retsforfölgningen eller Domfældelsen, Forældelse af Tiltale eller Straf er indtraadt ifölge Lovene i det Land, til hvilket Begjæringen om Udlevering er rettet.

Art. VII. Udlevering skal altid indrömmes, selv om den Tiltalte derved skulde hindres i at opfylde Forpligtelser indgaaede imod Private, hvilke dog til enhver Tid kunne gjöre deres Rettigheder gjældende for de kompetente Domstole.

Art. VIII. Udlevering skal indrömmes paa Forlangende fremsat ad diplomatisk Vej fra den ene af

de tvende Regjeringer og imod Fremlæggelse af en Straffedom eller en Anklagebeslutning eller en Fængslingskjendelse eller hvilkensomhelst anden ligesaa gyldig Akt, der paa samme Maade oplyser Beskaffenheden og Störrelsen af de paaklagede Gjerninger, saavelsom det paa disse Gjerninger anvendelige Straffebud.

1873. 30. Septbr.

Disse Akter skulle fremlægges enten i Original eller i Afskrift bekræftet af en Domstol eller hvilkensomhelst anden kompetent Myndighed i det Land, som begjærer Udleveringen. Til samme Tid skal, saavidt muligt, fremskaffes Signalement af den Person, der fordres udleveret, eller et andet Hjælpemiddel til at godtgjöre hans Identitet.

Art. IX. I paatrængende Tilfælde og navnlig, naar det staar til at befrygte, at den Skyldige vil undvige, skal enhver af de to Regjeringer, under Paaberaabelse af en Straffedom, en Anklagebeslutning eller en Fængslingskjendelse, kunne paa hurtigste Maade og selv ved Benyttelse af Telegrafen, men dog altid ad diplomatisk Vej forlange og erholde den Domfældte eller Tiltalte fængslet imod at fremlægge det paaberaabte Dokument inden 20 Dage efter Fængslingen.

Art. X. Koster eller Gjenstande, der ere anholdte hos den Domfældte eller Tiltalte, Instrumenter og Redskaber, hvoraf han maatte have betjent sig for at begaa Forbrydelsen, samt enhver anden Gjenstand, der kan tjene som Bevis imod den Paagjældende, skulle, forsaavidt Tredjemands Ret ikke derfor er til Hinder, udleveres samtidig med den anholdte Persons Aflevering. De ovennævnte Gjenstande skulle udleveres, selv om den Skyldiges Udlevering, efter at være indrömmet, ikke kan finde Sted paa Grund af hans Död eller Undvigelse.

Denne Udlevering skal tillige omfatte alle Gjenstande af samme Beskaffenhed, som Tiltalte maatte have skjult eller deponeret i det Land, i hvilket han

1873. har taget Tilflugt, og som senere maatte findes der-
30. Septbr. steds.

Dog forbeholdes Tredjemands Ret med Hensyn til de ovennævnte Gjenstande, der efter Retsforfölgningens Slutning skulle tilbageleveres omkostningsfrit.

Art. XI. Omkostningerne ved den Paagjældendes Fængsling, Underhold og Transport skulle paahvile enhver af de kontraherende Stater indenfor deres egne Grændser, hvorimod Omkostningerne ved Underholdet og Transporten igjennem mellemliggende Stater skulle bæres af den Stat, der fordrer Udleveringen. Dersom Transporten til Sös maatte foretrækkes, indskibes den Paagjældende paa den Regjerings Bekostning, der har begjært Udleveringen, og föres til den Havn, som sidstnævnte Regjerings diplomatiske Agent bestemmer.

Art. XII. Naar en af de kontraherende Stater maatte anse det fornödent til Oplysning under en ikke politisk Straffesag at faa afhört Vidner eller foretaget en hvilkensomhelst anden til Undersögelsen eller Retsforfölgningen henhörende Haudling i det andet Land, da skal en Rekvisitionsskrivelse fra vedkommende Domstol eller kompetente Myndighed fremsendes ad diplomatisk Vej og tages til Fölge overensstemmende med Lovene i det Land, hvor Vidnet afhöres eller Retsforhandlingen skal foregaa. De tvende Regjeringer give gjensidig Afkald paa Erstatning for de deraf flydende Omkostninger.

Art. XIII. Saafremt et Vidnes personlige Möde maatte være fornödent i en ikke politisk Straffesag, skal Regjeringen i det Land, hvor Vidnet opholder sig, anmode det om at efterkomme den Opfordring, der rettes til det af den anden Regjering.

Hvis Vidnet samtykker, skal den Stat, der har Interesse af dets Möde, holde Vidnet skadeslöst for dets Omkostninger ved Reisen og Opholdet og for den det foraarsagede personlige Uleilighed og Tidsspilde.

Intet Vidne, hvilken Nation det end tilhörer, kan, naar det i Henhold til en det i det ene af de to Lande tilstillet Stævning möder for Dommeren i det andet Land, dersteds forfölges eller anholdes for Handlinger, der ligge forud for Stævningen. 1873. 30. Septbr.

Art. XIV. Dersom en af de to kontraherende Stater under en Straffesag maatte önske at erholde meddelt Bevisligheder eller Retsdokumenter, som en Myndighed i det andet Land har i sin Besiddelse, skal Begjæringen herom fremsættes ad diplomatisk Vej, og den vil være at opfylde, forsaavidt særegne Hensyn ikke ere til Hinder derfor, selvfölgelig med Forpligtelse til at tilbagesende dem.

Art. XV. Alle Aktstykker og Dokumenter, som de to Regjeringer ifölge denne Konventions Bestemmelser gjensidig meddele hinanden, skulle være ledsagede af en fransk Oversættelse.

Art. XVI. Den nærværende Konvention er sluttet paa fem Aar fra den 1. Oktober 1873 at regne. Dersom ingen af de kontraherende Parter sex Maaneder forinden 1. Januar 1878 har tilkjendegivet den anden, at det er dens Hensigt at lade Konventionen træde ud af Kraft, forbliver den gjældende i de næste fem Aar, og saaledes fremdeles fra fem til fem Aar.

Denne Konvention skal ratificeres, og Ratifikationerne skulle udvexles i Löbet af to Maaneder eller om muligt tidligere.

Til Stadfæstelse heraf have de tvende Befuldmægtigede undertegnet denne Konvention og paatrykt samme deres Vaabensegl.

Givet i Kjöbenhavn den 19. Juli 1873.

O. D. Rosenörn-Lehn. F. Spinola.
(L. S.) (L. S.)

Hvilket, efter at Konventionen er bleven ratificeret, og Ratifikationerne under 18. Septbr. d. A. ere blevne udvexlede i Kjöbenhavn, herved bringes til almindelig Kundskab. — Justitsministeriet den 30. Septbr. 1873.

1873. 25. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Salg af to Landsoverretshuset i Reykjavík tilhörende Jordparceller.** Khavn den 25. Oktbr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 740. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 678.

Ved at fremsende 2 Andragender, hvori Naboerne til det tidligere saakaldte Landsoverretshus i Reykjavík, Kancelliraad A. Thorsteinsson og Fotograf S. Eymundsson, have ansögt om at erholde tilkjöbs tvende nærmere betegnede Parceller af bemeldte Ejendoms Grund, af Större1se henholdsvis 251¾ og 201¼ □ Alen, har Hr. Landsh. i behgl. Skriv. af 15. August sidstl. med Bilag indstillet, at Afhændelsen af de omspurgte Parceller, hvis Afsavn formentlig ikke vil være af nogen væsentlig Betydning for Ejendommen, maa finde Sted for en ved uvillige Mænds Taxation fastsat Kjöbesum, dog ej under 8 Sk. pr. □ Alen, samt imod at Kjöberne ved Deklarationer, der blive at thinglæse som Forhæftelser paa deres Ejendomme, forpligte sig til inden en passende Frist at opföre af Nyt umiddelbart indenfor den ny Skjellinie saaledes at Skjellet helt er paa deres Grund, et forsvarligt Plankeværk eller Stakit af mindst 2 Alens Höide, og fremtidig at vedligeholde samme i forsvarlig Stand, hvorhos de ville have at overtage en forholdsmæssig Andel af den Ejendommen paahvilende Grundskat, og forpligte sig til ikke at bebygge Parcellerne i kortere Afstand fra de paa Hovedejendommen nu opförte Bygninger end de i Plak. 29. Maj 1839 § 3 B fastsatte 10 Alen.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet ikke finder Noget at erindre imod, at de omhandlede Afhændelser finde Sted paa de anförte Betingelser.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Adgang til præstelig Vielse i Island.** Khavn den 25. Oktbr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 747. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 679—80.

1873.
25. Oktbr.

I Anledning af en Ansögning, hvori forhenværende Discipel i Reykjavík lærde Skole, Jón Bjarnason fra Straumfjörður, efterat have underkastet sig förste Del af Afgangsexamen ved bemeldte Skole, paany har anholdt om at maatte erholde Præstevielse og Adgang til at ansöge om et af de ringeste Kald i Island, uanset at han ikke har underkastet sig eller tröster sig til at underkaste sig de Kundskabspröver, der ere lovbefalede Betingelser for at opnaa det af ham Ansögte, — har Hr. Landsh., under Henvisning til, hvad De i Egenskab af Stiftamtmand tidligere har udtalt angaaende et lignende Andragende fra samme Supplikant, i behgl. Skrivelse af 27. August sidstl. indstillet, at den af Andrageren ansögte Tilladelse söges udvirket for ham, dog saaledes at han, forinden han tilstedes til Præstevielse, underkaster sig og bestaar en efter nærmere Bestemmelse af Biskoppen over Island afholdt Pröve i praktisk Theologi.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at man, som allerede i Skriv. herfra af 26. Juni 1871 udtalt, maa anse det for yderst betænkeligt at befordre Nogen til geistlig Værdighed, som ikke opfylder de i sig selv lidet strænge Fordringer, der ere stillede til de islandske Præsters Dannelse og Kundskaber. Som bemærket i ovennævnte Skrivelse bör det i alt Fald efter Ministeriets Formening ikke tilstedes undtagen under ganske overordentlige Omstændigheder; men ligesom saadanne her ikke foreligge, og navnligen ikke kunne söges i, at for Tiden flere mindre Præstekald

1873. henstaa ubesatte af Mangel paa Supplikanter, ligesaalidt som der vil kunne tages Hensyn til saadanne rent personlige Forhold som Vedkommendes Trang og lignende, saaledes maa det ogsaa bemærkes, at man ved at tilstaa Undtagelse fra de almindelige Regler om Betingelserne for at erholde Præstekald i Island i en væsentlig Grad vilde svække Betydningen af Præsteskolens Virksomhed.

25. Oktbr.

I Henhold hertil maa Ministeriet fremdeles finde Betænkelighed ved at udvirke den omhandlede Tilladelse for Supplikanten.

25. Oktbr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Mageskifte af 2 Jordparceller.** Khavn den 25. Oktbr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 751. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 680—81.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Landsh.'s behgl. Skriv. af 24. August sidstl. derom allerund. nedlagte Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 16. d. M. allernaad. at bifalde, at det Skinnastaðir Præstekald i Thingö Syssel inden Nord- og Östamtet tilhörende, i de saakaldte Hólsfjöll beliggende Stykke Land, Norðurmelur kaldet, maa overdrages i Mageskifte til Repstyrer Kristján Jóhannsson af Hólssel for 3 Hdr. af den ham tilhörende Jord Leifsstaðir i Axarfjörður med de til Parcellen hörende Bygninger, dog at det Mageskiftebrev, der eventuelt vil blive udfærdiget af Præstekaldet, klausuleres saaledes, at bemeldte Præstekald, der mangler Adkomstbreve paa fornævnte Stykke Land, ikke overtager noget Ansvar for Vanhjemmel.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Landsh. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse.

Bekjendtgjörelse ang. **danske Skibes Fritagelse for Ommaaling i franske Havne** m. m. Khavn den 29. Oktbr. 1873. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1873 S. 379; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 478 (jfr. Generaldir. f. Skattev. Cirk. 29. Oktbr. 1873 i Ministerialtidende for Danmark 1873 A, S. 187. 1873. 29. Oktbr.

Efter at der fra den 1. Juni d. A. i Frankrig er antaget et Skibsmaalingssystem svarende til det her i Landet gjældende, har den franske Regjering, ifölge Meddelelse til Udenrigsministeriet, truffet den Bestemmelse, at danske Skibe, der have Nationalitets-Certifikater udstedte i Henhold til Loven af 13. Marts 1867, fra den 1. Oktbr. 1873 at regne skulle være fritagne for Ommaaling i franske Havne, idet hine Certifikaters Angivelse af vedkommende Skibes Drægtighed dér vil blive tagen til Fölge.

I Medför heraf ville ligeledes Skibe, der höre hjemme i Frankrig, og som ere forsynede med Maalings-Certifikater, udstedte dér efter den 1. Juni 1873, ikke være at underkaste Ommaaling i danske Havne, men den i hine Certifikater angivne Drægtighed vil her være at tage til Fölge.

Overslag over **Islands Indtægter og Udgifter** i Aaret fra den **1. Januar** til den **31. Decbr. 1874**. Kjöbenhavn den 31. Oktober 1873. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1873 Nr. 42. Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 623—38 (med forklarende Bemærkninger); Skýrslur um landshagi á Íslandi V. S. 671-75, samt S. 675-96 (Bemærkningerne paa Islandsk); Algreen-Ussings Lovs. 1873, S. 480-83; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 682-88.[1]) 31. Oktbr.

---

[1]) Dette i Justitsministeriet opgjorte Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. Januar til 31. Decbr. 1874 er ledsaget af forklarende Bemærkninger (jfr. de ovenfor citerede Steder), samt et forudskikket allerh.

1873. 31. Oktbr. Áætlun um tekjur og útgjöld Íslands á árinu frá 1. janúarmánaðar til 31. desembermánaðar 1874.

Fyrsti kapítuli.

Tekjur.

1. gr. Á árinu 1874 er ætlazt til að tekjur Íslands sje 106,393 rd. 6 sk., en þetta fje fæst með því móti, sem skýrt er frá í 2. til 4. gr.

2. gr. Þær tekjur, sem hjer skulu taldar, er ætlað að nemi 52,129 rd. 6 sk.:

			rd.	sk.
1.	erfðafjárskattur og gjald af fasteignarsölum		1,570.	
2.	gjöld fyrir leyfisbrjef og veitingabrjef		400.	
3.	nafnbótaskattur		180.	
4.	tekjur af ljenssýslum		2,660.	
5.	lögþingisskrifara laun		32.	6
6.	tekjur af umboðssýslugjöldum		936.	
7.	konungstíundir		3,400.	
8.	lögmannstollur o. fl.		476.	
9.	gjöld af verzlun á Íslandi	11,700 rd.		
	gjöld af póstgufuskipinu	994 —	12,694.	
10.	gjald á brennivíni o. fl.	15,000 rd.		
	að frá dregnum innheimtulaunum, 2 af hundraði	300 —	14,700.	
11.	tekjur af konungsjörðum	17,060 rd.		
	að frá dregnum: umboðslaunum, prestmötu, alþingistolli o. fl.	4,660 —	12,400.	
12.	gjald uppí andvirði seldra jarða og fasteigna, og vextir af ógoldnu andvirði, sem hinar seldu eignir enn eru að veði fyrir:			
		yfir um	49,448.	6

Reskript af 31. Oktbr. 1873, hvorved det approberes, idet Justitsministeriet samtidig bemyndiges til at lade det bringe til almindelig Kundskab i Forbindelse med selve Reskriptet.

		rd. sk.	1873.
		handa að. . . 49,448. 6	31. Oktbr.
a. vextir	175 rd.		
b. borgun nppí andvirðið . .	60 —	235.	
13. leigngjöld:			
a. af Lundey	83 rd.		
b. af brennisteinsnámunum í þingeyjarsýsln	585 —	668.	
14. afgjald af jörðunum Belgsholti og Belgsholtskoti o. fl.		74.	
15. tekjur, er snerta hjálparsjóðinn		1,204.	
16. óvissar tekjur (hjer eru taldar með sektir samkvæmt hinum almennu hegningarlögum 25. Juni 1869)		500.	
	samtals . . .	52,129. 6	

3. gr. Gjöld uppí lán og skyndilán verða talin uppá 5,258 rd.:

		rd. sk.
1. upp í alþingiskostnað		4,000.
2. önnur endurgjöld:		
a. uppí skyndilán útaf fjárkláðanum á Íslandi	500.	
b. — lán til þess að byggja upp aptur kirkju Möðruvalla klausturs	220.	
c. — lán til þess að afstýra hallæri í suður- og vesturumdæmi Íslands	430.	
d. — lán til þess að byggja kirkju á Eyri	108.	1,258.
	samtals . . .	5,258.

4. gr. Tillag úr ríkissjóðnnm samkvæmt lögum um hina stjórnarlegu stöðu Íslands í ríkinu 2. jan. 1871 verður talið 49,006 rd.:

1873.		rd. sk
31. Oktbr.	hið fasta tillag	30,000.
	ankatillag	20,000.
		50,000.
	samkvæmt 6. gr. laganna verður dregið frá .	994.
	samtals . . .	49,006.

Annar kapítuli.

Útgjöld.

5. gr. Á árinu 1874 er ætlað á, að útgjöld Íslands verði alls 106,393 rd. 6 sk. samkvæmt þeim gjalda-greinum, sem skýrt er frá í 6.—10. gr.

6. gr. Útgjöld, er snerta dómsmálastjórnina, eru talin að nemi 40,111 rd. 64 sk.:

		rd. sk.
A. 1. Laun embættismanna. . .	26,148. 32	
2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marzm. 1870 9. gr.	2,534. »	
		28,682. 32
B. Skrifstofufje o. s. frv.		5,000. »
C. Tillag til póststjórnarinnar á Íslandi . .		2,640. »
D. Önnur útgjöld:		
1. þóknun handa tveimur settum málafærslumönnum við landsyfirrjettinn	500.	
2. þóknun handa fyrsta yfirdómara í landsyfirrjettinum fyrir að leggja út dómsgjörðir	250.	
3. styrkur í notum spítalans, sem var fyrrum á Gufunesi	96.	
4. styrkur til garðaræktar, o. s. frv.	300.	
yfir um . . .	1146. »	36,322. 32

1873.
31. Oktbr.

rd. sk.

handa að . . . 1146. • 36,322. 32

5. styrkur til útbýtingar á læknismeðölum handa fátæklingum . . . . 400.
6. styrkur handa hinu íslenzka bókmenntafjelagi til þess að gefa út skýrslur um landshagi á Íslandi . . . . 400.
7. styrkur til þess að gefa út lagasafn fyrir Ísland . . . 933. 32
8. til aðgjörðar á Vestmannaeyja kirkju . . . . 800.
9. til viðhalds á yfirrjettarstofunni, áhalda og fl. . . . 110.

——— 3,789. 32

samtals . . . 40,111. 64

7. gr. Útgjöld, er snerta kirkju- og kennslustjórnina, eru talin 27,090 rd. 72 sk.:

rd. sk.

A. 1. Laun embættismanna . . 13,700.
2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marzm. 1870, 9. gr. . 1,858.

——— 15,558.

B. 1. Fyrir umsjón við hinn lærða skóla 300.
2. aðstoðarfje . . . . 800.
3. viðbót eptir kornverði . . . . 160.

——— 1,260.

C. Önnur útgjöld:

I. Í þarfir andlegu stjettarinnar:
1. til fátækustu brauða 318. 72
2. til nokkurra brauða í fyrveranda Hóla stipti . . . . . 300.
3. til prestsekkna og barna . . 400.
4. styrkur handa fátækum uppgjafaprestum og prestsekkjum 500.
5. skrifstofufje handa biskupi . 400.

——— 1,918. 72

yfir um . . . 18,736. 72

1873. 31. Oktbr.

		rd.	sk.
	handan að . . .	18,736.	72
II. Í þarfir prestaskólans og hins lærða skóla:			
til prestaskólans:			
1. húsaleiga handa 18 lærisveinum 40 rd. handa hverjum . . .	720.		
2. til bókakaupa	150.		
3. til tímakennslu	100.		
4. til eldviðar og ljósa og fl. .	100.		
5. til ýmislegra útgjalda	100.		
til hins lærða skóla:			
6. til bókakaupa	300.		
7. til eldiviðar og ljósa	800.		
8. til skólahússins utanstokks og innan	700.		
9. til tímakennslu	530.		
10. ölmusur	4,000.		
11. fyrir að semja reikninga skólans	100.		
12. fyrir skrifstörf og útreikninga	100.		
13. fyrir prestsverk	24.		
14. þóknun handa lækni	30.		
15. ýmisleg útgjöld	600.		
		8,354.	
	samtals . . .	27,090.	72

8. gr. Eptirlaun eru talin 11,000 rd.

9. gr. Til ýmislegra óvissra útgjalda, sem uppá kunna að koma, eru ætlaðir 4,000 rd.

10. gr. Afganginn, sem fyrst um sinn er ætlaður að verði 24,190 rd. 62 sk., skal leggja til hjálparsjóðsins.

Af honum verður veitt lán handa jafnaðarsjóðum amtanna, til þess að byggja þar fangelsi.

Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Aaret 1874. 1873. 31. Oktbr.

Förste Kapitel.

Indtægt.

§ 1. I Aaret 1874 beregnes som Indtægt for Island 106,393 Rd. 6 Sk, hidrörende fra de i Paragraferne 2—4 nævnte Indtægtskilder.

§ 2. Efternævnte Indtægter beregnes til 52,129 Rd. 6 Sk., nemlig:

		Rd.	ß
1.	Afgifter af Arv og overdragne Ejendomme	1,570.	
2.	Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	400.	
3.	Rangskat	180.	
4.	Sysselernes Forpagtningsafgifter	2,660.	
5.	Laugthingsskriverlön	32.	6
6.	Administrerede Mandtalsbogsintrader	936.	
7.	Kongetiende	3,400.	
8.	Laugmandstold m. m.	476.	
9.	Afgifter af den islandske Handel . . . . 11,700 Rd. — af Postdampskibet 994 —	12,694.	
10.	Afgift af Brændevin m. m. 15,000 Rd. heri fragaar 2 pCt. for Oppebörselen . . . . 300 —	14,700.	
11.	Indtægter af det kgl. Jordegods . . . . 17,060 Rd. Heri fragaar: Administrationssalærer, Salærer til Præster, Refusion af Althingsomkostninger m. m. . . . . 4,660 —	12,400.	
	Overföres . . .	49,448.	6

1873.
31. Oktbr.

		Rd.	ß
	Overført	49,148.	6
12. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Ejendomme, samt Renter af de i de solgte Ejendomme endnu indestaaende Salgskapitaler:			
a. Renter	175 Rd.		
b. Afdrag	60 —		
		235.	
13. Forpagtningsafgift:			
a. af Lundö	83 Rd.		
b. af Svovllejerne i Thingö Syssel	585 —		
		668.	
14. Afgifter af Jorderne Belgsholt og Belgsholtskot m. m.		74.	
15. Indtægter vedkommende Reservefonden		1,204.	
16. Tilfældige Indtægter (herunder Böder efter Straffeloven af 25. Juni 1869) .		500.	
	I Alt . . .	52,129.	6

§ 3. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer beregnes til 5,258 Rd., nemlig:

		Rd.	ß
1. Refusion af Althingsomkostninger . . .		4,000.	
2. Andre Tilbagebetalinger:			
a. paa Forskud i Anledning af Skabsygen i Island	500.		
b. paa Laan til Gjenopförelsen af Mödrevalla Klosterkirke .	220.		
c. paa Laan til Forebyggelse af Hungersnöd i Islands Sönderamt og Vestamt	430.		
d. paa Laan til Opförelsen af en Kirke paa Eyri	108.		
		1,258.	
	I Alt . . .	5,258.	

§ 4. Tilskud fra Statskassen efter Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget af 2. Januar 1871 opföres med 49,006 Rd., nemlig: 1873. 31. Oktbr.

	Rd.	ß
ordentligt Tilskud	30,000.	
overordentligt Tilskud	20,000.	
	50,000.	
hvori i Henhold til Lovens § 6 fragaar . .	994.	
I Alt . . .	49,006.	

Andet Kapitel.

Udgift.

§ 5. I Aaret 1874 beregnes til Udgift for Island et samlet Belöb af 106,393 Rd. 6 Sk. ifölge de i Paragraferne 6—10 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 6. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende, anslaas til 40,111 Rd. 64 Sk., nemlig:

		Rd.	ß
A. 1. Lönninger	26,148. 32		
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 .	2,534. »		
		28,682.	32
B. Kontorhold m. v.		5,000.	
C. Tilskud til Postvæsenet i Island		2,640.	
D. Andre Udgifter:			
1. Honorar til to konstituerede Sagförere ved Landsoverretten	500.		
2. Honorar til 1ste Assessor i Landsoverretten for Oversættelse af Retsakter . . .	250.		
3. Understöttelse istedetfor det nedlagte Gufunes Hospital	96.		
4. til Havedyrkningens Fremme m. v.	300.		
Overföres . . .	1146. »	36,322.	32

1873.
31. Oktbr.

		Rd.	β
Overfört . . .	1146.	36,322.	32
5. til Udlevering og Dispensation af Fattigmedicin . .	400.		
6. Understöttelse til det islandske literære Selskab til Udgivelse af statistiske Meddelelser om Island . .	400.		
7. til Udgivelse af en Lovsamling for Island	933. 32		
8. til en Hovedreparation af Vestmannö Kirke	800. »		
9. til Vedligeholdelse af Landsoverrettens Lokale, Inventarium m. m.	110. »		
		3,789.	32
I Alt . . .		40,111.	64

§ 7. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende, anslaas til 27,090 Rd 72 Sk., nemlig:

		Rd.	β
A. 1. Lönninger	13,700.		
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 .	1,858.		
		15,558.	»
B. 1. Til Inspektion ved den lærde Skole	300 Rd.		
2. Til Medhjælp	800 —		
3. Tillæg beregnet efter Sædomskrivning	160 —		
		1,260.	»
C. Andre Udgifter:			
I. Til Geistligheden:			
1. til de fattigste Præstekald .	318. 72		
2. til adskillige Præstekald i forrige Hólar Stift	300. »		
Overföres . . .	618. 72.	16,818.	»

	Rd. ß		1873.
Overført . . . 618. 72.	16,818. »		31. Oktbr.
3. til Præsters Enker og Börn 400.			
4. Understöttelse til fattige afskedigede Præster samt Præsteenker . . . . 500.			
5 Kontorholdsgodtgjörelse til Biskoppen . . . . 400.	1,918. 72		
II. Til det höjere Undervisningsvæsen: Vedkommende Pastoralseminariet:			
1. Husleje til 18 Seminarister à 40 Rd. . . . . 720.			
2. til Indkjöb af Böger . . . . . 150.			
3. til Timeundervisning . . . . . 100.			
4. til Brændsel og Belysn. m. m. 100.			
5. forskjellige Udgifter . . . . . 100.			
Vedkommende den lærde Skole:			
6. til Indkjöb af Böger . . . . 300.			
7. til Brændsel og Belysning . 800.			
8. til Bygnings- og Inventarieudgifter . . . . 700.			
9. til Timeundervisning . . . . . 530.			
10. Stipendier . . . . 4,000.			
11. til Regnskabsföring . . . . . 100.			
12. til Afskrivnings- og Udregningsforretninger . . . . 100.			
13. til Ministerialia . . . . 24.			
14. til Lægehonorar . . . . 30.			
15. forskjellige Udgifter . . . . . 600.	8,354.		
I Alt . . .	27,090. 72		

§ 8. Pensioner og Understöttelser anslaas til 11,000 Rd.

§ 9. Uforudsete og tilfældiger Udgifte beregnes til 4,000 Rd.

1873. § 10. Overskuddet, der forelöbig anslaas til
31. Oktbr. 24,190 Rd. 62 Sk., henlægges til Reservefonden.

Heraf vil der være at afholde Laan til Amtsrepartitionsfondene til Opförelsen af Fængsler i de paagjældende Amter.

6. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Skattepligtens Grænser.** Khavn den 6. Novbr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 786. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 689—90.

Efter at have modtaget Hr. Landsh.'s behgl. Betænkning af 31. August sidstl. over et gjennem Amtmanden over Nord- og Östamtet hertil indkommet Andragende, hvori Sysselmand i Thingö Syssel L. Sveinbjörnsson har forespurgt:

1. om der efter den gjældende Lovgivning udfordres, at Bonden skal eje 1 Hdr. til Tiende over Mandtal for at være pligtig til at svare Skat, eller om $^1/_2$ Hdr. eller endog $^1/_3$ Hdr. maa anses tilstrækkeligt, og

2. om der, forsaavidt det förste Alternativ antages, desuagtet ifölge Sædvane bör opkræves Skat i bemeldte Syssel af enhver Bonde, der ejer et halvt Hundred til Tiende over Mandtal, —

skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet med Hr. Landsh. og bemeldte Amtmand maa være enigt i, at de opkastede Spörgsmaal bör besvares derhen:

ad 1. at der for at Nogen skal være pligtig til at betale Skat udfordres, at han ejer til Tiende 1 Hdr. for hver Person, han har at forsörge, og desuden 1 Hdr.,

ad 2. at denne Regel ogsaa maa antages at gjælde for Thingö Syssels Vedkommende.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Overslaget over Islands Indtægter og Udgifter for 1874** og om **den islandske Justitskasse.** Kjöbenhavn den 7. November 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 794. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 690—91. 1873. 7. Novbr.

Hoslagt undlader man ikke tjenstl. at tilstille Hr. Landsh. et Antal Expl. af det under 31. f. M. allerh. approberede Overslag over Islands Indtægter og Udgifter for 1874, og skulde man med Hensyn til Reglerne for Udbetalinger m. m. af de Lönninger osv., der ere opförte i de nogle Expl. vedföjede, til Optagelse i Ministerialtidenden bestemte Bemærkninger til bemeldte Overslag[1]), henvise til de i Justitsm. Skriv. af 20. Febr. 1866, jfr. det islandske Departements Skriv. af 15. April 1851 samt 4. Marts 1871, antydede Forskrifter.

I Forbindelse hermed undlader man ikke at bemærke, at der ved allerh. Resol. af ovennævnte Dato ligeledes allern. er bifaldet, at Justitskassen ophæves som en særlig Fond, saaledes at dens Indtægter indflyde i og dens Udgifter afholdes af Landskassen, hvorom i det Hele henvises til nysnævnte Bemærkninger ad § 2 Nr. 15, jfr. Nr. 8 og § 6, Nr. 2 og Nr. 9. Som Fölge heraf skulde man anmode Hr. Landsh. om at transportere samtlige de Justitskassen tilhörende private Obligationer til Landskassen og at indsende hertil i Oversættelse Gjenparter af samtlige de Justitskassen tidligere tilhörende private Obligationer, samt endvidere et behörigt dokumenteret Regnskab over Justitskassens Midler ved Slutningen af Aaret 1873, idet Regnskabets eventuelle Saldo vil være at indbetale i Jordebogskassen som en Indtægt for Reservefonden (§ 2 Nr. 15).

[1]) se Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 625—28 og Skýrslur um landshagi á Íslandi VI. B, S. 675—96.

1873. Med Hensyn til den i Overslaget paa § 6 B op-
7. Novbr. tagne nye Post »Godtgjörelse til Embedsmænd for Ophör af Portofriheden 600 Rd.«, imödeser man ved Slutningen af det paagjældende Aar en Indberetning om, hvormeget der i saa Henseende er forbrugt, ligesom man med Hensyn til de paa § 6, D. 8, opförte 800 Rd. til en Hovedreparation af Vestmannö Kirke udbeder sig i sin Tid Regnskab over Byggeforetagendet, ledsaget af Synsforretning over Kirken.

Forsaavidt der i Overensstemmelse med Overslagets § 10 i 1874 maatte ske nogen Udbetaling af Landskassen til Opförelse af et Fængsel paa Vestmannöerne, skulde man have Dem anmodet om at drage Omsorg for, at det paagjældende Belöb, der vil være at yde som Laan til Sönderamtets Repartitionsfond, forrentes med 4 % og afdrages med $^1/_{15}$ aarlig i de 15 efter Udbetalingen fölgende Aar, hvorhos man, naar Fængslet er fuldfört, imödeser Regnskab ledsaget af Synsforretning over dette Byggeforetagende.

Af Hr. Landsh.'s Skriv. af 1. Maj d. A. fremgaar, at der hidtil af den islandske Justitskasse er blevet udbetalt et Tilskud af 62 Rd. aarlig til en Politibetjents Lönning i Reykjavík. Da Ministeriet imidlertid savner Kundskab om, naar og med hvilken Hjemmel denne Udgift er bleven bevilget, skulde man tjenstl. udbede sig meddelt nærmere Oplysning i bemeldte Henseende ledsaget af Deres Ytringer om hvorvidt denne Udgift nu, efter at Justitskassens Midler ere inddragne i Landskassen, maatte egne sig til at afholdes af denne, idet man iövrigt henviser til Bemærkningerne til Overslaget ad § 6 in fine.

Sluttelig bemærkes, at der er meddelt Landfogden paa Island Ordre til Udbetaling af de i Overslaget anförte Belöb m. v.

Bekjendtgjörelse om, at Post- og Telegrafvæsenet fra 17. Novbr. 1873 henlægges under Indenrigsministeriet. Khavn den 8. November 1873. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 S. 384; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 486 (jfr. Bekgj. af 15. s. M. i Ministerialtid. for Danm. 1873 A, S. 205). 1873. 8. Novbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Specifikation af Sysselintrader.** Khavn den 8. Novbr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 800. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 692—93. 8. Novbr.

Da det, uanset det i Reglement indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende det offentlige Regnskabs- og Oppebörselsvæsen i Island af 13. Febr. 1873 § 5, jfr. Justitsm. Skriv. af 13. Januar 1854 og 5. Juli 1861 givne Paalæg om, at ethvert Beöb, der indbetales i Islands Jordebogskasse eller Finanshovedkassen, bör være ledsaget af en Skrivelse, indeholdende en specificeret Forklaring om, hvilke Indtægtsposter i det paagjældende Regnskab der agtes berigtigede ved det indsendte Belöb, jevnlig finder Sted, at Sysselmændene hertil indsende Anvisninger til Dækning af Sysselintraderne, uden at iagttage den nævnte Forskrift, skulde man tjenstl. have Hr. Landsh. anmodet om behgl. at ville alvorligen indskjærpe samtlige Sysselmænd nöjagtig at overholde hint Paalæg samt tilkjendegive dem, at der vil blive dikteret dem Böder for Overtrædelser heraf.

I Forbindelse hermed önskes det samtlige Oppebörselsbetjente paalagt, nöje at holde sig Forskrifterne i Minist. Skriv. 13. April 1864 og 5. Maj 1866, jfr. ommeldte Reglem. § 4, 2. Stk., ang. Formen af de til Dækning af offentlige Intrader indsendte Anvisninger efterrettelige, idet det betydes dem, at Ministeriet for Fremtiden ikke modtager Anvisninger, der ikke ere indrettede i Overensstemmelse med hine Forskrifter.

1873.
19. Decbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **et Reiseforbud i Anledning af en ikjendt Böde.** Khavn den 19. Decbr. 1873. — Isl. Kopib. 1873 Nr. 865. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 693—94.

Med behgl. Skriv. af 16. Oktbr. sidstl. har Hr. Landsh. hertil indsendt en Erklæring fra Amtmanden over Islands Nord- og Östamt og Sysselmanden i Húnavatns Syssel over det dermed tilbagefulgte Andragende, hvori Skibsförer S. J. Nielsen her af Staden besværer sig over, at Repstyrer Árni Jónsson af Þverá i Efteraaret 1872 i Anledning af en mellem Andrageren og Baadförer Helgi Helgason opstaaet Tvist, hvorunder Andrageren stödte Helgi Helgason omkuld, forböd ham, der laa seilfærdig paa Havnen ved Hólanes, at afseile, forinden han havde erlagt en Böde for den af ham imod Helgi Helgason udviste Vold. Sysselmanden har imidlertid forment, at da bemeldte Skibsförer S. J. Nielsen ved den ommeldte Leilighed havde gjort sig skyldig i en Politiforseelse, hvorfor han ved Húnavatns Syssels Politiretsdom af 4. Novbr. f. A. er ikjendt en Böde af 2 Rd., er det saa langt fra, at Repstyreren ved at forbyde Skipperen at reise bort med mindre han enten strax rettede for sig eller stillede en vederhæftig Kautionist for den Böde, han eventuelt vilde blive dömt til at erlægge, har udvist nogen Malkonduite, at han tvertimod ved den nævnte Leilighed har anvendt den Varsomhed og Konduite, som Kanc. Skriv. af 22. Marts 1845 i Henhold til Lovgivningen i saa Henseende foreskriver. Og i Henhold hertil har baade Amtmanden over Nord- og Östamtet og Hr. Landsh. anset Klagen for ubeföjet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da det, henset til at Skibsförer Nielsen er bleven anset med Böde efter Straffelovens § 202, maa forudsættes,

at den omhandlede Sag imellem ham og Helgi Helgason var af privat Natur, kan det ikke anses for hjemlet, særlig ikke i fornævnte Kanc. Skriv. af 22. Marts 1845, at forbyde Skibets Bortreise, ligesom bemeldte Repstyrer under ingen Omstændigheder vilde have havt Kompetence hertil, hvis han ikke har havt den i Plak. af 28. Decbr. 1836 omhandlede Autorisation til at paategne Skibspapirer, hvorom der ikke foreligger nogen Oplysning i Sagen. 1873. 19. Decbr.

Bekjendtgjörelse ang. en mellem **Danmark** og **det Tydske Rige afsluttet Overenskomst om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understöttelse, saavel som om Modtagelsen af Personer, der blive at udvise fra den ene Parts Territorium til den andens.** Khavn den 19. Decbr. 1873. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 S. 407—08; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 519—21. 19. Decbr.

Under 11. d. M. er der mellem Kongeriget Danmark og det Tydske Rige truffet fölgende Overenskomst ang. Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium bliver trængende til Understöttelse, samt angaaende Modtagelse af Personer, der blive at udvise fra den ene Parts Territorium til den andens.

Art. 1. Enhver af de kontraherende Parter forpligte sig til indenfor sit Territoriums Grændser at yde trængende Undersaatter af den anden Part, som paa Grund af legemlig eller aandelig Sygdom behöve Forpleining og Lægebehandliug, saadan Hjælp efter de samme Principer, hvorefter den ydes Statens egne Undersaatter, og saalænge, indtil de kunne blive tilbagesendte til deres Hjemstavn.

1873. 19. Decbr. Art. 2. Saasnart de paagjældende Trængendes Sundhedstilstand tilsteder dem at reise hjem, yder den Part, paa hvis Territorium de opholde sig, dem de nödvendige Midler til at kunne naa deres Hjemlands (d. e. respektive Danmarks og det Tydske Riges) Grændse.

Art. 3. Ligesom hverken Fattighjælp eller Sygehjælp, Begravelsesomkostninger eller andre i Medför af Art. 1 og 2 udredede Omkostninger blive Gjenstand for Refusion i det indbyrdes Forhold mellem de tvende kontraherende Parter, saaledes blive ogsaa saadanne Undersaatter af den ene Part, som den anden Part ellers önsker at fjærne fra sit Territorium, paa sidstnævnte Parts Bekostning at befordre til deres Hjemlands Grændse.

Art. 4. Enhver Part forpligter sig til paa den anden Parts Forlangende at modtage sine nuværende saavel som tidligere Undersaatter, som opholde sig paa sidstnævnte Parts Territorium uden der at have opnaaet Indfödsret.

Art. 5. For de i Art. XIX af Fredstraktaten af 30. Oktbr. 1864 omhandlede Personers Vedkommende bliver Reglen i foregaaende Art. saaledes anvendelig, at, forsaavidt de have gjort Brug af den dem indrömmede Ret til i Löbet af 6 Aar fra Traktatens Ratifikation at regne at vælge imellem det danske og det preussiske Undersaatsforhold, bliver det af dem trufne Valg bestemmende med Hensyn til deres Forsörgelse, og, forsaavidt de ikke have gjort Brug af den omtalte Valgret, blive de i Trangstilfælde at modtage tilbage af den Stat, paa hvis Territorium de vare bosiddende ved Traktatens Ratifikation den 16. Novbr. 1864 — i begge Tilfælde dog under Forudsætning af, at de ikke senere have erhvervet Forsörgelsesret paa den andens Territorium. Hvad endelig angaar de Personer, der den 16. Novbr. 1864 opholdt sig udenfor Kongerigets og Hertugdömmernes Territorium og ikke

paa den i Fredstraktatens Art. XIX foreskrevne Maade have truffet noget Valg, blive de at betragte som hjemmehörende i det af de tvende Lande, paa hvis Territorium de för den 16. Novbr. 1864 sidst have været bosiddende. 1873. 19. Decbr.

Art. 6. Af Hensyn til eventuelle Forandringer i de i de respektive Stater nugjældende Lovgivninger, navnlig Fattigvæsenet betræffende, forbeholdes der enhver af de kontraherende Parter Adgang til med 6 Maaneders Varsel at opsige nærværende Overenskomst.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab. — Indenrigsministeriet den 19. Decbr. 1873.

Kundgjörelse ang. **Bestemmelser for Funderingen af Nationalbankens Sedler.** Khavn den 20. December. 1873. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1873 S. 404—6; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 521—23. 20. Decbr.

Bekjendtgjörelse for Island ang. **Præget for de 10- og 20-Kroner, som udmöntes i Guld i Henhold til Möntloven af 23. Maj 1873** m. v. Khavn den 29. Decbr. 1873. - Lovtid. for Kgr. Danmark 1873 Tillæg S. 48; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 694—95; Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 524. 29. Decbr.

Auglýsing fyrir Ísland um mótið á tíu- og tuttugukrónapeningum þeim, sem slegnir verða úr gulli samkvæmt peningalögunum 23. maí þ. á., og um að peningar þessir verði haföir sem gjaldgengir peningar.

Með allrahæstum úrskurði 21. júlí þ. á. hefir hans hátign konunginum þóknazt allramildilegast að ákveða, að tíu- og tuttugukrónapeningar samkvæmt peningalögunum 23. maí þ. á. skuli slegnir með móti því, sem hjer segir: á aðhverfuna skal setja brjóstmynd hans hátignar konungsins, og umhverfis með letri: »Chri-

1873. stian IX, Konge af Danmark«, og neðan undir
29. Decbr. myndina sem peningamerki hjarta, ár það, er peningurinn er mótaður og upphafsstafina á nafni peningasmiðju-forstjórans, en á fráhverfuna konu mynd, er situr milli höfrungs, er táknar sjófarir, og kornbinda, er tákna akuryrkju, og styður hún vinstri handlegg og hönd við ríkismerkið danska, en í hægri hendi heldur hún veldissprotanum, og fyrir ofan skal standa »10 Kroner«, eða »20 Kroner«, og hefir hans hátign sömuleiðis samkvæmt 16. gr. í peningalögunum þóknazt 12. þ. m. allramildilegast að ákvarða, að hafa megi fyrnefnda gullpeninga sem gjaldgenga peninga frá 1. janúar 1874.

Þetta skal hjermeð gefið almenningi til vitundar. — Í fjárhagsstjórninni, 29. dag desemberm. 1873.

Bekjendtgjörelse for Island angaaende Præget for de 10- og 20-Kroner, som udmöntes i Guld i Henhold til Möntloven af 23. Maj d. A., samt om disse Mönters Benyttelse som lovligt Betalingsmiddel.

Efterat det ved allerh. Resolution af 21. Juli d. A. har behaget H. M. Kongen allernaad. at bestemme, at 10- og 20-Kroner i Henhold til Möntloven af 23. Maj d. A. skulle udmöntes med fölgende Præg: Paa Adversen anbringes H. M. Kongens Brystbillede, omgivet af Indskriften: »Christian IX, Konge af Danmark«, samt under Billedet som Möntmærke et Hjerte, Udmöntningsaaret og Begyndelsesbogstaverne af Möntmesterens Navn, og paa Reversen en kvindelig Figur siddende mellem en Delfin som Söfartens og Kornneg som Agerdyrkningens Symbol, stöttende den venstre Arm og Haand paa det danske Vaabenskjold, og med Sceptret i den höire Haand, foroven med Overskrift »10 Kroner« eller »20 Kroner«, har det i Henhold til Möntlovens § 16 under 12. d. M. behaget Hans Maje-

stæt lige allern. at bestemme, at fornævnte Guldmönter fra 1. Januar 1874 skulle kunne benyttes som lovligt Betalingsmiddel. 1873. 29. Decbr.

Dette kundgjöres herved til almindelig Efterretning. — Finansministeriet den 29. Decbr. 1873.

Bekjendtgjörelse ang. **Portoen for Breve m. v. mellem Danmark, Sverrig og Norge.** Khavn den 29. Decbr. 1873. — Algreen-Ussings Lovsml. 1873 S. 526—27. 29. Decbr.

[Ved denne Bekjendtgjörelse fra 2. Postsekretariat bringes til almindelig Kundskab, at i Henhold til tvende mellem Danmark og Sverrig og Norge under 19. Juli 1873 afsluttede Postkonventioner[1]), der træde i Kraft den 1. Januar 1874, er Portoen: for et frankeret Brev fra Danmark til Sverrig af en Vægt indtil 15 Grammer som hidtil 6 Sk., for et ufrankeret Brev fra Sverrig til Danmark af samme Vægt som hidtil 12 Sk., for Tryksager, Varepröver og Mönstre fra Danmark til Sverrig pr. 50 Grm. som hidtil 3 Sk. Tryksager til Sverrig kunne som hidtil forsendes indtil en Vægt af 500 Grm. og Vareprüver og Mönstre indtil en Vægt af 250 Grm. — For et frankeret Brev fra Danmark til Norge af en Vægt indtil 15 Grm. 6 Sk., for et ufrankeret Brev fra Norge til Danmark af samme Vægt 12 Sk., for Tryksager, Vareprüver og Mönstre fra Danmark til Norge pr. 50 Grm. 3 Sk. Tryksager til Norge knnne forsendes indtil en Vægt af 500 Grm., og Vareprüver og Mönstre indtil en Vægt af 250 Grm. — For frankerede Breve saavel til Sverrig som til Norge af Vægt over 15 Grm. udgjör Portoen: over 15 Grm. indtil 125 Grm. 12 Sk., over 125 Grm. indtil 250 Grm. 18 Sk. For ufrankerede Breve fra Sverrig og Norge: over 15 Grm. til 125 Grm. 24 Sk., over 125 Grm. til 250 Grm. 36 Sk. Postanvisninger kunne ligesom hidtil udvexles mellem Danmark og Sverrig og Norge indtil et Belöb af 50 Rd.; Gebyret, som altid maa forudbetales, udgjör 15 Sk.]

---

[1]) Bekjendtgjort under 20. Septbr d. A. Lovtidende for Kgr. Danmark 1873 S. 334—63 og Algreen-Ussings Lovsaml. 1873 S. 424—47.

1874.
5. Jannar.

Forfatningslov for Islands særlige Anliggender. Kjöbenhavn den 5. Januar 1874. —

Isl. Forestiill. og Resol. Protok. 1874 Nr. 4. Lovtid. for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 1—10; Tíðindi nm stjórnarmálefni Íslands III, S. 698—712; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 5—15; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1875 II, S. 385—94.[1])

Stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að frumvörp til fyrirkomulags á stjórnarmálefnum

---

[1]) Med Hensyn til de vigtigste Steder vedrörende den islandske Forfatningssag kan efterses: Tíðindi frá þjóðfundi Íslendinga 1851 10, 52—53, 146—71, 360—61, 427—81, 496—525 (jfr.: Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1847 S. 25, 36, 737—94, 794—823, 832—35; og 1849 S. 118—28, 559—76, 578—608, 610—39, 661—99, 709—14, 722, 784—800, 835—79, 938—44, viðb. A. S. 28—36; Lovsaml. f. Island XIV S. 183—85, 196—98, 277—78 og XV. S. 252—55; Depart. Tid. 1848 S. 688—95, 1849 S. 841 ff., 1850 S. 780 ff., 1851 S. 716 ff. og S. 745 ff. og 1852 S. 458—59); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1853 S. 22, 50, 60, 61, 92, 107—19, 176, 648—64, 725—28, 1044—54 (jfr.: Lovsaml. f. Island XVI. S. 39—52; Depart. Tid. 1855 S. 954—60; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands I, S. 91—97; Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1855 S. 48—51, 168—77); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1857 S. 19—29, 246—57, 292—311, 525—32 (jfr. Lovsaml. f. Island XVII. S. 490—94); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1859 S. 338—39, 1274—89, 1456—58, 1814—21 (jfr. Lovsaml. f. Island XVIII. S 221—23); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1861 S. 196—98, 1442—69, 1568—92, 1827—32 (jfr. Lovsaml. f. Island XVIII. S. 560—62); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1863 I. S. 71—74, 291—95, 517—21 og II. S. 55—63, 823—24, 1150 (jfr. Lovsaml. f. Island XIX. S. 255—65); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1865 II. S. 500—506 (jfr. Lovsaml. f. Island XIX. S. 615—16 og 623—25); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1867 I. S. 7, 12, 13, 17—18, 796—961, 962—1030, og II. S 11—50, 449—95, 561—92, 611—50 (Lovsaml. f. Island XX. S. 404 og 412 og Depart. Tid. 1867 S. 713 ff. og S. 765 ff.); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1869 I. S. 27, 29—33, 716—88, 820—33, 835, og II. S. 10—20, 21—24,

Íslands fleirum sinnum höfðu verið lögð fyrir hið íslenzka alþingi án þess, að þingið hafi viljað aðhyllast þau, hefir alþingi, sem haldið var á árinu, sem leið, sumpart í þegnlegri bænarskrá, sumpart í þegnlegu ávarpi, er laut að hinu sama, látið í ljósi þá ósk, að Vjer vildum gefa Íslandi stjórnarbót að því leyti, er snertir hin sjerstaklegu málefni þess, sjer í lagi á þá leið, að hún gæti öðlazt gildi á þessu ári, sem minnisvert er fyrir Ísland. 1874. 5. Januar.

Með því Vjer höfum fundið ástæðu til, að verða við beiðni þeirri, sem þannig er fram komin frá Voru kæra og trúa alþingi, höfum Vjer allramildilegast ályktað með því að leggja til grundvallar frumvörp þau til stórnarskipunarlaga, sem áður hafa verið lögð fyrir alþingi, og einkanlega taka tillit til atriða þeirra, er tekin voru fram í fyr nefndri bænarskrá þingsins, að gefa eptirfylgjandi

Stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands.

I.

1. gr. Í öllum þeim málefnum, sem samkvæmt lögum um hina stjórnarlegu stöðu Íslands í ríkinu, 2. janúar 1871, 3. gr. varða Ísland sjerstaklega, hefir landið löggjöf sína og stjórn útaf fyrir sig, á þann hátt, að löggjafarvaldið er hjá konungi og alþingi í samein-

---

258–79, 297–99, 310–16, 341–49, 353–58, 378–400 (jfr. foran S. 88–90 og 96–97, og S. 1–6 samt de der citerede Steder; endvidere: »Aktstykker vedrörende den islandske Forfatnings- og Finanssag, trykt ved Justitsministeriets Foranstaltning Khavn 1870«; Depart. Tid. 1869 S. 705 ff.); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1871 II. S. 658–60, samt I. S. 7, 12, 14, 15, 709–828, 889–905, 911 og II. S. 8–24, 434–69, 537–58, 622–47 (Ministerialtid. for Danmark 1871 B, Tillæget S. 1–11; jfr. foran S. 621–26 og 631–37; Lovtid. for Kgr. Danmark 1873 Till. S. 17–20); Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 I. S. 51–62, 260–79, 310–46, 371 og II. S. 115–45, 185–203, 229–33, 250–78, jfr. I. S. 2–3.

1874. ingn, framkvæmdarvaldið hjá konungi, og dómsvaldið
5. Januar. hjá dómendunum.

Samkvæmt 2. gr. í tjeðum lögum tekur Ísland aptur á móti engan þátt í löggjafarvaldinu að því leyti, er snertir hin almennu málefni ríkisins, á meðan það ekki hefir fulltrúa á ríkisþinginu, en á hinn bóginn verður þess heldur ekki krafizt á meðan, að Ísland leggi neitt til hinna almennu þarfa ríkisins.

2. gr. Konungur hefir hið æðsta vald yfir öllum hinum sjerstaklegu málefnum Íslands með þeim takmörkunum, sem settar eru í stjórnarskrá þessari, og lætur ráðgjafann fyrir Ísland framkvæma það.

Hið æðsta vald á Íslandi innan lands skal á ábyrgð ráðgjafans fengið í hendur landshöfðingja, sem konungur skipar, og hefir aðsetur sitt á Íslandi. Konungur ákvarðar verksvið landshöfðingja.

3. gr. Ráðgjafinn hefir ábyrgð á því, að stjórnarskránni sje fylgt. Alþingi kemur fyrir sitt leyti ábyrgð fram á hendur ráðgjafanum eptir þeim reglum, sem nákvæmar verður skipað fyrir um með lögum.

Finni alþingi ástæðu til að bera sig upp undan því, hvernig landshöfðingi beitir valdi því, sem honum er á hendur falið, ákvarðar konungur, er alþingi fer þess á leit, í hverju einstöku tilfelli, hvort og hvernig ábyrgð skuli komið fram á hendur honum.

4. gr. Konungur veitir öll þess konar embætti, sem hann hefir veitt hingað til. Breytingu má á þessu gjöra með lagaboði. Engan má skipa embættismann á Íslandi, nema hann hafi hin almennu rjettindi innborinna manna og þar á ofan hafi fært sönnur á, að hann hafi fullnægt því, sem fyrir er mælt í hinum gildandi ákvörðunum um kunnáttu í máli landsins. Sjerhver embættismaður skal vinna eið að stjórnarskránni.

Konungur getur vikið þeim frá embætti, sem hann hefir veitt það. Eptirlaun embættismanna skulu ákveðin samkvæmt eptirlaunalögunum.

Konungur getur flutt embættismenn úr einu em-

bætti í annað, þó svo, að þeir missi einkis í af embættistekjum, og að þeim sje gefinn kostur á að kjósa, hvort þeir vilji heldur embættaskiptin eða þá lausn frá embætti með eptirlaunum þeim, sem almennar reglur ákveða. 1874. 5. Janúar.

Með lagaboði má undan skilja ýmsa embættismannaflokka auk embættismanna þeirra, sem nefndir eru í 44. grein.

5. gr. Konungur stefnir saman reglulegu alþingi annaðhvort ár. Án samþykkis konungs má þingið eigi eiga setu lengur en 6 vikur. Breyta má þessu með lögum.

6. gr. Konungur getur stefnt alþingi saman til aukafunda, og ræður hann, hversu langa setu það þá skuli eiga.

7. gr. Konungur getur frestað fundum hins reglulega alþingis um tiltekinn tíma, en samt ekki lengur en 4 vikur, nema alþingi samþykkist það, og ekki nema einu sinni á ári.

8. gr. Konungur getur leyst upp alþingi, og skal þá stofnað til nýrra kosninga áður tveir mánuðir sjeu liðnir frá því það var leyst upp, og alþingi stefnt saman næsta ár eptir að það var leyst upp.

9. gr. Konungur getur látið leggja fyrir alþingi uppástungur til laga og ályktana.

10. gr. Samþykkis konungs þarf til þess, að nokkur ályktun alþingis geti fengið lagagildi. Konungur annast um, að lögin verði birt og að þeim verði fullnægt. Hafi konungur ekki staðfest eitthvert lagafrumvarp, sem alþingi hefir fallizt á, á undan næsta reglulegu alþingi, er það fallið niður.

11. gr. Þegar brýna nauðsyn ber til, getur konungur gefið út bráðabirgðalög milli alþinga; eigi mega slík lög samt koma í bága við stjórnarskrána, og ætíð skulu þau lögð fyrir næsta alþingi á eptir.

12. gr. Konungur náðar menn og veitir almenna uppgjöf á sökum.

13. gr. Konungur veitir sumpart beinlínis sumpart

1874. með því, að fela það hlutaðeigandi stjórnarvöldum á
5. Januar. hendur, leyfi þau og undanþágur frá lögum, sem tíðkazt hafa eptir reglum þeim, sem farið hefir verið eptir hingað til.

II.

14. gr. Á alþingi eiga sæti 30 þjóðkjörnir alþingismenn og 6 alþingismenn, sem konungur kveður til þingsetu. Tölu hinna þjóðkjörnu alþingismanna má breyta með lögum. Bæði kosningar hinna þjóðkjörnu alþingismanna og umboð þeirra, sem kvaddir eru til þingsetu af konungi, gilda venjulega fyrir 6 ára tímabil, og umboð þeirra, sem konungur kveður til, eins fyrir það, þótt þingið kynni að verða leyst upp. Deyi nokkur eða fari frá af þeim, sem kosnir eru eða kvaddir til þingsetu, meðan á kjörtímanum stendur, skal samt að eins kjósa eða kveðja til þingsetu fyrir það tímabil, sem eptir er af kjörtímanum.

15. gr. Alþingi skiptist í tvær deildir, efri þingdeild og neðri þingdeild. Í efri deildinni sitja 12 þingmenn, í neðri deildinni 24. Þó má breyta tölum þessum með lögum.

16. gr. Hinir konungkjörnu alþingismenn eiga allir sæti í efri þingdeildinni. Hina þingmennina í efri deildinni kýs alþingi í heild sinni með óbundnum kosningum úr flokki hinna þjóðkjörnu alþingismanna fyrir allan kjörtímann, í fyrsta sinn, er það kemur saman eptir að nýjar kosningar hafa farið fram. Verði, meðan á kjörtímanum stendur, nokkurt sæti laust í efri þingdeildinni, sem þjóðkjörnir alþingismenn sitja í, þá ganga báðar þingdeildirnar, þegar búið er að kjósa nýjan alþingismann, saman til þess að velja mann í hið lausa sæti meðal þjóðkjörnu þingmannanna fyrir þann kjörtíma, sem eptir er.

17. gr. Kosningarrjett til alþingis hafa:

a. allir bændur, sem hafa grasnyt og gjalda nokkuð til allra stjetta; þó skulu þeir, sem með sjerstaklegri

ákvörðun kynni að vera undanskildir einhverju 1874.
þegnskyldugjaldi, ekki fyrir það missa kosningar- 5. Januar.
rjett sinn;

b. kaupstaðarborgarar, ef þeir gjalda til sveitar að minnsta kosti 8 krónur (4 rd.) á ári;

c. þurrabúðarmenn, ef þeir gjalda til sveitar að minnsta kosti 12 krónur (6 rd.) á ári;

d. embættismenn, hvort heldur þeir hafa konunglegt veitingarbrjef eða þeir eru skipaðir af því yfirvaldi, sem konungur hefir veitt heimild til þessa;

e. þeir, sem tekið hafa lærdómspróf við háskólann, eða embættispróf við prestaskólann í Reykjavík, eða eitthvert annað þess háttar opinbert próf, sem nú er eða kann að verða sett, þó ekki sjeu þeir í embættum, ef þeir eru ekki öðrum háðir.

Þar að auki getur enginn átt kosningarrjett, nema hann sje orðinn fullra 25 ára að aldri þegar kosningin fer fram, hafi óflekkað mannorð, hafi verið heimilisfastur í kjördæminu eitt ár, sje fjár síns ráðandi og honum sje ekki lagt af sveit eða, hafi hann þáð sveitarstyrk, að hann þá hafi endurgoldið hann eða honum hafi verið gefinn hann upp.

18. gr. Kjörgengur til alþingis er hver sá, sem hefir kosningarrrjett samkvæmt því, sem nú var sagt, ef að hann

1. ekki er þegn annars ríkis eða að öðru leyti er í þjónustu þess;
2. hefir að minnsta kosti í síðustu 5 ár verið í löndum þeim í norðurálfunni, sem liggja undir Danaveldi; og
3. sje orðinn fullra 30 ára að aldri þegar kosningin fer fram.

Kjósa má samt þann mann, sem á heima utan kjördæmis eða hefir verið þar skemur en eitt ár.

Hinar nákvæmari reglur um kosningarnar verða settar í kosningarlögunum.

1874. III.

5. Januar.

19. gr. Hið reglulega alþingi skal koma saman fyrsta virkan dag í júlímánuði annaðhvort ár, hafi konungur ekki tiltekið annan samkomudag sama ár.

20. gr. Samkomustaður alþingis er jafnaðarlega í Reykjavík. Þegar sjerstaklega er á statt, getur konungur skipað fyrir um, að alþingi skuli koma saman á öðrum stað á Íslandi.

21. gr. Hvor alþingisdeildin um sig á rjett á að stinga uppá lagaboðum og samþykkja þau fyrir sitt leyti; einnig má hvor þingdeildin fyrir sig senda konungi ávörp.

22. gr. Hvor þingdeildin fyrir sig getur sett nefndir af þingmönnum til þess, meðan þingið stendur yfir, að rannsaka málefni, sem eru áríðandi fyrir almenning. Þingdeildin getur veitt nefndum þessum rjett á að heimta skýrslur, munnlegar og brjeflegar, bæði af embættismönnum og einstökum mönnum.

23. gr. Engan skatt má á leggja, nje breyta, nje af taka nema með lagaboði; ekki má heldur taka lán, er skuldbindi Ísland, nje selja eða með öðru móti láta af hendi neina af jarðareignum landsins, nema slíkt sje með lagaboði ákveðið.

24. gr. Ekkert gjald má greiða af hendi, nema heimild sje til þess í fjárlögum eða fjáraukalögum.

25. gr. Fyrir hvert reglulegt alþingi, undireins og það er saman komið, skal leggja frumvarp til fjárlaga fyrir Ísland fyrir tveggja ára fjárhagstímabilið, sem í hönd fer. Með tekjunum skal telja bæði hið fasta tillag og aukatillagið, sem samkvæmt lögum um hina stjórnarlegu stöðu Íslands í ríkinu, 2. janúar 1871, 5. gr., sbr. 6. gr., er greitt úr hinum almenna ríkissjóði til hinna sjerstaklegu gjalda Íslands, þó þannig að greiða skuli fyrir fram af tillagi þessu útgjöldin til hinnar æðstu innlendu stjórnar Íslands, og fulltrúa stjórnarinnar á alþingi, eins og þau verða ákveðin af konunginum.

Gjöld, sem ákveðin eru með eldri lögum, tilskipunum, konungsúrskurðum eða öðrum gildum ákvörðunum, skulu, þangað til breyting verður á því gjörð með lögum, bæði í frumvarpinu til fjárlaganna og í þeim sjálfum færð til með þeim upphæðum, sem einusinni eru ákveðnar, nema krafizt sje sjerstaklega viðbótar fyrir hið einstaka fjárhagstímabil eða hún veitt. 1874. 5. Januar.

Frumvarpið til fjárlaganna og eins frumvörp til fjáraukalaga skal jafnan fyrst leggja fyrir neðri deild alþingis.

26. gr Hvor þingdeild kýs yfirskoðunarmann, og skulu þeim veitt laun fyrir starfa sinn. Yfirskoðunarmenn þessir eiga að gagnskoða hina árlegu reikninga um tekjur og gjöld landsins, og gæta þess, að tekjur landsins sjeu þar allar taldar og að ekkert hafi verið út goldið án heimildar. Þeir geta krafizt að fá allar skýrslur þær og skjöl, sem þeim þykir þurfa. Síðan skal safna þessum ársreikningum fyrir hvert tveggja ára fjárhagstímabil í einn reikning og leggja hann fyrir alþingi ásamt með athugasemdum yfirskoðunarmanna, og skal því næst samþykkja hann með lagaboði.

27. gr. Ekkert lagafrumvarp má samþykkja til fullnaðar fyr en það hefir verið rætt þrisvar sinnum í hvorri þingdeildinni um sig.

28. gr. Þegar lagafrumvarp er samþykkt í annarihvorri þingdeildinni, skal það lagt fyrir hina þingdeildina í því formi, sem það er samþykkt. Verði þar breytingar á gjörðar, gengur það aptur til fyrri þingdeildarinnar. Verði hjer aptur gjörðar breytingar, fer frumvarpið að nýju til hinnar deildarinnar. Gangi þá enn eigi saman, ganga báðar deildirnar saman í eina málstofu, og leiðir alþingi þá málið til lykta eptir eina umræðu. Þegar alþingi þannig myndar eina málstofu, þarf til þess að gjörð verði fullnaðarályktun á máli, að tveir þriðjungar þingmanna úr hvorri deildinni um sig sjeu á fundi og eigi þátt í atkvæðagreiðslunni; ræður þá atkvæðafjöldi úrslitum um hin einstöku máls-atriði,

1874. en til þess að lagafrumvarp, að undan skildum frum-
5. Januar. vörpum til fjárlaga og fjáraukalaga, verði samþykkt í heild sinni, þarf aptur á móti að minnsta kosti að tveir þriðjungar atkvæða þeirra, sem greidd eru, sjeu með frumvarpinu.

29. gr. Alþingi sker sjálft úr, hvort þingmenn þess sjeu löglega kosnir.

30. gr. Sjerhver nýr þingmaður skal vinna eið að stjórnarskránni, undir eins og búið er að viðurkenna, að kosning hans sje gild.

31. gr. Alþingismenn eru eingöngu bundnir við sannfæringu sína, og eigi við neinar reglur frá kjósendum sínum.

Embættismenn þeir, sem kosnir verða til alþingis, þurfa ekki leyfi stjórnarinnar til þess að þiggja kosninguna, en skyldir eru þeir til, án kostnaðar fyrir landssjóðinn að annast um, að embættisstörfum þeirra verði gegnt á þann hátt, sem stjórnin álítur nægja.

32. gr. Meðan alþingi stendur yfir, má ekki taka neinn alþingismann fastan fyrir skuldir án samþykkis þeirrar deildar, er hann situr í, nje heldur setja hann í varðhald eða höfða mál á móti honum, nema hann sje staðinn að glæp.

Enginn alþingismaður verður krafinn til reikningsskapar utan þings fyrir það, sem hann hefir talað á þinginu, nema þingdeildin, sem í hlut á, leyfi.

33. gr. Komist sá, sem löglega er kosinn, í einhverjar þær kringumstæður, sem svipta kjörgengi, missir hann rjett þann sem kosningunni fylgir.

34. gr. Landshöfðingjanum skal heimilt vegna embættisstöðu sinnar að sitja á alþingi, og á hann rjett á að taka þátt í umræðunum eins opt og hann vill, en gæta verður hann þingskapa.

Stjórnin getur einnig veitt öðrum manni umboð til að vera á þingi við hlið landshöfðingja og að láta því í tje skýrslur þær, sem virðast nauðsynlegar. Í for-

föllum landshöfðingja má veita öðrum umboð til þess að semja við þingið. 1874. 5. Januar.

Atkvæðisrjett hefir landshöfðinginn eða sá, sem kemur í hans stað, því að eins, að þeir sjeu jafnframt alþingismenn.

35. gr. Hvor þingdeildin um sig og eins hið sameinaða alþingi kýs sjálft forseta sinn og varaforseta.

36. gr. Hvorug þingdeildin má gjöra ályktun um neitt, nema að minnsta kosti tveir þriðjungar þingmanna sjeu á fundi og greiði þar atkvæði.

37. gr. Heimilt er hverjum alþingismanni að bera upp í þeirri þingdeildinni, sem hann á sæti í, sjerhvert opinbert málefni, ef hún leyfir það, og beiðast þar um skýrslu.

38. gr. Hvorug þingdeildin má taka við neinu málefni, nema einhver þingdeildarmanna taki það að sjer til flutnings.

39. gr. Þyki þingdeildinni ekki ástæða til að gjöra ályktun um eitthvert málefni, þá getur hún vísað því til landshöfðingjans eða ráðgjafans.

40. gr. Fundir beggja þingdeildanna og hins sameinaða alþingis skulu haldnir í heyranda hljóði. Þó getur hlutaðeigandi forseti eða svo margir þingmenn, sem tiltekið er í þingsköpunum, krafizt að öllum utanþingsmönnum sje vísað burt, og skal þá þing það, er hlut á að máli, skera úr, hvort ræða skuli málefnið í heyranda hljóði eða á heimulegum fundi.

41. gr. Þingsköpin handa hinu sameinaða alþingi og báðum deildum þess skulu sett með lagaboði.

IV.

42. gr. Skipun dómsvaldsins verður ei ákveðin nema með lagaboði.

43. gr. Dómendur eiga rjett á að skera úr öllum ágreiningi um embættistakmörk yfirvaldanna. Þó getur sá, sem þar um leitar úrskurðar, ekki komið sjer hjá

1874. að hlýða yfirvaldsboðinu í bráð með því að skjóta málinu
5. Januar. til dóms.

44. gr. Dómendur skulu í embættisverkum sínum fara einungis eptir lögunum. Þeim dómendum, sem ekki hafa að auk umboðs-störf á hendi, verður ekki vikið úr embætti nema með dómi, og ekki verða þeir heldur fluttir í annað embætti á móti vilja þeirra, nema þegar svo stendur á, að verið er að koma nýrri skipun á dómstólana. Þó má veita þeim dómara, sem orðinn er fullra 65 ára gamall, lausn frá embætti, en eigi skal hann missa neins í af launum sínum.

V.

45. gr. Hin evangeliska lúterska kirkja skal vera þjóðkirkja á Íslandi, og skal hið opinbera að því leyti styðja hana og vernda.

46. gr. Landsmenn eiga rjett á að stofna fjelög til að þjóna guði með þeim hætti, sem bezt á við sannfæringu hvers eins, þó má ekki kenna eða fremja neitt, sem er gagnstætt góðu siðferði og alls herjar reglu.

47. gr. Enginn má neins í missa af borgaralegum og þjóðlegum rjettindum fyrir sakir trúarbragða sinna, nje heldur má nokkur fyrir þá sök skorast undan almennri fjelagsskyldu.

VI.

48. gr. Sjerhver sá, sem tekinn er fastur, skal leiddur fyrir dómara svo fljótt sem auðið er. Megi þá eigi jafnskjótt láta hann lausan aptur, ber dómaranum svo fljótt sem verður, og í seinasta lagi áður en 3 dagar sjeu liðnir frá því, að sá, sem tekinn er fastur, var leiddur fyrir dómara, að leggja á úrskurð, er byggður sje á tilgreindum ástæðum, um hvort hann skuli settur í varðhald, og megi láta hann lausan móti veði, þá skal ákveðið í úrskurðinum, hvert eða hversu mikið það skuli vera.

Úrskurði þeim, sem dómarinn kveður upp, má sá, sem í hlut á, þegar skjóta sjer í lagi til æðra dóms.

Engan mann má setja í gæzluvarðhald fyrir yfirsjón, er að eins varðar fjesekt eða einföldu fangelsi. 1874. 5. Januar.

49. gr. Heimilið er friðheilagt. Ekki má gjöra húsleit, nje kýrrsetja brjef og önnur skjöl og rannsaka þau, nema eptir dómsúrskurði, ef lögin ekki gjöra sjerlega undantekning.

50. gr. Eignarrjetturinn er friðhelgur. Engan má skylda til að láta af hendi eign sína, nema almenningsþörf krefji; þarf til þess lagaboð og komi fullt verð fyrir.

51. gr. Öll bönd þau, er hamla frelsi í atvinnuvegum og jafnrjetti manna til atvinnu, og eigi eru byggð á almenningsheillum, skal af taka með lagaboði.

52. gr. Sá, sem ekki getur sjeð fyrir sjer og sínum, og sje hann ekki skyldu-ómagi annars manns, skal eiga rjett á að fá styrk úr almennum sjóði, en þá skal hann háður vera skyldum þeim, er lögin áskilja.

53. gr. Hafi foreldrar eigi efni á að fræða sjálf börn sín eður sjeu börnin munaðarlaus og öreigar, er það skylda hins opinbera að sjá þeim fyrir uppfræðingu og framfæri.

54. gr. Hver maður á rjett á að láta í ljósi hugsanir sínar á prenti; þó verður hann að ábyrgjast þær fyrir dómi. Ritskoðun og aðrar tálmanir fyrir prentfrelsið má aldrei innleiða.

55. gr. Rjett eiga menn á að stofna fjelög í sjerhverjum löglegum tilgangi, án þess að leyfi þurfi að sækja til þess. Ekkert fjelag má leysa upp með stjórnarráðstöfun. Þó má banna fjelög um sinn, en þá verður þegar að höfða mál gegn fjelaginu, til þess það verði leyst upp.

56. gr. Rjett eiga menn á að safnast saman vopnlausir. Lögreglustjórninni er heimilt að vera við almennar samkomur. Banna má mannfundi undir berum himni, þegar uggvænt þykir, að af þeim leiði óspektir.

57. gr. Sjerhver vopnfær maður er skyldur að taka sjálfur þátt í vörn landsins eptir því, sem nákvæmar er fyrir mælt þar um með lagaboði.

1874. 58. gr. Rjetti sveitarfjelaganna til að ráða sjálf
5. Januar. málefnum sínum með umsjón stjórnarinnar skal skipað með lagaboði.

59. gr. Skattgjalda-málum skal koma fyrir með lagaboði.

60. gr. Öll sjerstakleg rjettindi, er lögin hafa bundið við aðal, nafnbætur og tign, skulu vera af tekn.

VII.

61. gr. Uppástungur, hvort heldur er til breytinga eður viðauka á stjórnarskrá þessari, má bera upp, bæði á reglulegu alþingi og auka-alþingi. Nái uppástungan um breytingu á stjórnarskránni samþykki beggja þingdeildanna, skal leysa alþingi upp þá þegar og stofna til almennra kosninga af nýju. Samþykki hið nýkomna alþingi ályktunina óbreytta, og nái hún staðfestingu konungs, þá hefir hún gildi sem stjórnarlög.

62. gr. Stjórnarskrá þessi öðlast gildi 1. dag ágústm. 1874, jafnhliða hinum nákvæmari reglum til bráðabirgða, sem leiðir af þeim ákvörðunum um stundarsakir, sem hjer koma á eptir.

Ákvarðanir um stundarsakir.

1. þangað til öðruvísi verður fyrir mælt með lögum, skulu kosningarlögin 6. janúar 1857, smbr. tilskipun 8. marz 1843, framvegis gilda um kosningarnar til alþingis að öðru leyti en því, sem leiðir af 14., 17. og 18. grein í lögum þessum.

þeirri tölu hinna þjóðkjörnu alþingismanna, sem ákvörðuð er í hinni fyrstu greininni, skal, þangað til öðruvísi verður fyrir mælt með lögum, skipt þannig niður, að þær sýslur, er nú skal greina: 1) Gullbringu og Kjósar, 2) Árnes, 3) Rangárvalla, 4) Skaptafells, 5) Ísafjarðar ásamt Ísafjarðar kaupstað, 6) Húnavatns, 7) Skagafjarðar, 8) Eyjafjarðar ásamt Akureyrar kaupstað 9) þingeyjar, 10) Norðurmúla og 11) Suðurmúla sýslur kjósa

2 alþingismann hver, en hinar aðrar sýslur í Íslandi og Reykjavíkur kaupstaður kjósa 1 alþingismann hver. 1874. 5. Januar.

2. þangað til lög þau, sem getið er í 3. grein, koma út, skal hæsti rjettur ríkisins dæma mál þau, er alþingi höfðar á hendur ráðgjafanum fyrir Ísland fyrir afbrigði gegn stjórnarskránni eptir þeim málsfærslureglum, sem gilda við tjeðan rjett.

3. þangað til að þingsköp hins sameinaða alþingis og beggja deilda þess verða ákveðin með lagaboði, áskilir konungur sjer að ákveða þingsköpin til bráðabirgða.

4. Konungur gjörir ráðstafanir þær, sem með þarf, til þess að stjórnarskránni verði komið fullkomlega í verk einhvern tíma á árinu 1875. Áætlun um tekjur og gjöld Íslands á árinu 1875 staðfestir konungur samkvæmt þeim reglum, sem hingað til hefir fylgt verið.

Gefið á Amalíuborg, 5. dag janúarm. 1874.

Forfatningslov for Islands særlige Anliggender.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat der gjentagne Gange havde været forelagt det islandske Althing Forslag til Ordningen af de islandske Forfatningsforhold, uden at det var lykkedes at tilvejebringe Thingets Tilslutning til samme, har det i forrige Aar afholdte Althing dels i et indgivet allerund. Andragende, dels i en sig dertil sluttende allerund. Adresse udtalt Önske om, at Vi maatte ville skjænke Island en konstitutionel Forfatning for dets særlige Anliggender, navnlig saaledes, at den kunde træde i Kraft i indeværende, for Island mindeværdige Aar.

Idet Vi have fundet Os foranlediget til at imödekomme den saaledes fra Vort kjære og tro Althing indkomne Begjæring, have Vi allerh. besluttet paa Grundlag af de tidligere Althinget forelagte Forfatningslovforslag og væsentlig med Hensyn til de fra Thingets

1874. Side i fornævnte Andragende fremhævede Indstillings-
5. Januar. punkter at give fölgende

Forfatningslov for Islands særlige Anliggender.

I.

§ 1. I alle Anliggender, der i Henhold til Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget af 2. Januar 1871 § 3 ere særlige for Island, har Landet sin egen Lovgivning og Forvaltning, saaledes at den lovgivende Magt er hos Kongen og Althinget i Forening, den udövende Magt hos Kongen og den dömmende Magt hos Domstolene.

I Medför af den nævnte Lovs § 2 ndöver Island derimod, saalænge det ikke er repræsenteret i Rigsdagen, ingen Andel i Lovgivningsmagten med Hensyn til Rigets almindelige Anliggender, medens der paa den anden Side ej heller saa længe af Island vil blive krævet noget Bidrag til Rigets almindelige Fornödenheder.

§ 2. Kongen har med de i denne Forfatningslov fastsatte Indskrænkninger den höjeste Myndighed over alle Islands særlige Anliggender og udöver den gjennem Ministeren for Island.

Den överste stedlige Myndighed i Island overdrages under Ministerens Ansvar til en af Kongen udnævnt Landshövding, der skal have Bopæl i Landet selv. Landshövdingens Forretningsomraade fastsættes af Kongen.

§ 3. Ministeren er ansvarlig for Forfatningslovens Overholdelse. Althinget gjör for sit Vedkommende Ansvar gjældende imod Ministeren efter de Regler, som nærmere ville blive at fastsætte ved Lov.

Finder Althinget Grund til at anke over den Maade, hvorpaa Landshövdingen udöver den ham overdragne Myndighed, fastsætter Kongen, efter derom af Thinget i hvert enkelt Tilfælde indgivet Andragende, om og hvorledes Ansvar bliver at gjöre gjældende imod ham.

§ 4. Kongen besætter alle Embeder i samme Omfang som hidtil. Forandringer heri kunne ske ved Lov. Ingen kan beskikkes til Embedsmand i Island, medmindre han har den almindelige Indfödsret og derhos har godtgjort at have opfyldt de gjældende Bestemmelser om Kjendskab til Landets Sprog. Enhver Embedsmand aflægger Ed paa Forfatningsloven. 1874. 5. Januar.

Kongen kan afskedige de af ham ansatte Embedsmænd. Deres Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven

Kongen kan forflytte Embedsmænd, dog saaledes at de ikke derved tabe i Embedsindtægter, og at der gives dem Valget imellem saadan Forflyttelse og Afsked med Pension efter de almindelige Regler.

Undtagelser kunne for visse Klasser af Embedsmænd, foruden den i § 44 nævnte, bestemmes ved Lov.

§ 5. Kongen sammenkalder et ordentligt Althing hvert andet Aar. Uden Kongens Samtykke kan Thinget ikke forblive længere sammen end 6 Uger. Forandringer heri kunne ske ved Lov.

§ 6. Kongen kan indkalde Althinget til overordentlige Sammenkomster, hvis Varighed beror paa hans Bestemmelse.

§ 7. Kongen kan udsætte det ordentlige Althings Möder paa bestemt Tid, dog uden Thingets Samtykke ikke længere end paa 4 Uger og ikke oftere end én Gang i Aaret.

§ 8. Kongen kan oplöse Althinget, og blive i dette Tilfælde nye Valg at udskrive inden 2 Maaneders Forlöb efter Oplösningen og Althinget at sammenkalde i det paa Oplösningen nærmest fölgende Aar.

§ 9. Kongen kan for Althinget lade fremsætte Forslag til Love og Beslutninger.

§ 10. Kongens Samtykke udfordres til at give en Althingsbeslutning Lovskraft. Kongen drager Omsorg for Lovens Bekjendtgjörelse og Fuldbyrdelse. Har Kongen ikke stadfæstet et af Althinget vedtaget Lov-

1874. forslag inden næste ordentlige Althings Samling, er
5. Januar. det bortfaldet.

§ 11. I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Althinget ikke er samlet, udstede forelöbige Love, der dog ikke maa stride mod Forfatningsloven og altid bör forelægges det fölgende Althing.

§ 12. Kongen benaader og giver Amnesti.

§ 13. Kongen meddeler dels umiddelbart, dels gjennem vedkommende Regjeringsmyndigheder, saadanne Bevillinger og Undtagelser fra Lovene, som ifölge de hidtil gjældende Regler have været i Brug.

II.

§ 14. Paa Althinget have Sæde 30 folkekaarne og 6 af Kongen udnævnte Medlemmer. Antallet af de folkekaarne Althingsmænd kan forandres ved Lov. Saavel Folkevalgene som de kongelige Udnævnelser gjælde ordentligvis for en Periode af 6 Aar, for de konglige Udnævnelsers Vedkommende uden Hensyn til indtrædende Oplösninger. Dör eller udtræder Nogen af de Valgte eller Udnævnte i Löbet af Valgperioden, sker Valget eller Udnævnelsen dog kun for den tilbagestaaende Tid af denne.

§ 15. Althinget bestaar af tvende Afdelinger, överste og nederste Afdeling. I den överste Afdeling have 12, i den nederste Afdeling 24 Medlemmer Sæde. Disse Tal kunne dog forandres ved Lov.

§ 16. De kongevalgte Althingsmænd tage alle Sæde i överste Afdeling. Dennes övrige Medlemmer vælges for hele Valgperioden af Althinget i dets Helhed, förste Gang det samles, efterat nye Valg ere foretagne, ved frit Valg iblandt de folkekaarne Althingsmænd. Bliver i Valgperiodens Löb nogen af de med folkekaarne Althingsmænd besatte Pladser i Thingets överste Afdeling ledig, træde, efterat der er foretaget Valg af en ny Althingsmand, begge Thingets Afdelinger sammen for ved Valg blandt deres folkekaarne Medlemmer at

besætte den ledige Plads for den tilbagestaaende Del af Valgperioden. 1874. 5. Januar.

§ 17. Valgret til Althinget have:

a) alle de Bönder, der ere Jordbrugere og svare kommunal og anden offentlig Ydelse, dog at de, som ifölge en særlig Bestemmelse maatte være fritagne for en eller anden Ydelse til det Offentlige, ikke derfor tabe deres Valgret;
b) Kjöbstadborgere, naar de til Kommunen erlægge et Bidrag af i det mindste 8 Kroner (4 Rd.) aarlig;
c) Tomthusmænd, naar de til Kommunen erlægge et Bidrag af i det mindste 12 Kroner (6 Rd.) aarlig;
d) Embedsmænd, hvad enten de have kgl. Bestalling eller ere udnævnte af den Myndighed, hvem Kongen har overdraget saadan Ret;
e) de, der uden at være Embedsmænd have underkastet sig enten en akademisk Pröve eller Afgangsexamen ved Pastoralseminariet i Reykjavík eller anden lignende offentlig Pröve, som er eller maatte blive anordnet, saafremt de ikke staa i personligt Tjenesteforhold.

Derhos skal Vedkommende for at kunne udöve Valgret paa den Tid, Valget foregaar, have opnaaet 25 Aars Alderen, have et uplettet Rygte, have havt fast Ophold i Valgkredsen i 1 Aar, have Raadighed over sit Bo og ikke nyde Understöttelse af det almindelige Fattigvæsen eller have modtaget nogen saadan Hjælp, medmindre den enten er tilbagebetalt eller eftergiven.

§ 18. Valgbar til Althinget er Enhver, som efter det Anförte har Valgret, forsaavidt

1) han ikke staar i noget undersaatligt eller andet Tjenesteforhold til en fremmed Stat,
2) han i det mindste i de sidst forlöbne 5 Aar har havt Ophold i de til den danske Stat henhörende europæiske Lande, og

1874. 5. Januar.

3) paa den Tid, Valget foregaar, har opnaaet en Alder af 30 Aar.

Dog kan den vælges, som har sit Hjem udenfor Valgkredsen eller i denne har opholdt sig en kortere Tid end 1 Aar.

De nærmere Regler om Valgene fastsættes i Valgloven.

III.

§ 19. Det ordentlige Althing sammentræder den förste Sögnedag i Juli Maaned hvert andet Aar, dersom Kongen ikke har bestemt en anden Mödedag i samme Aar.

§ 20. Althingets Forsamlingssted er ordentligvis Reykjavík. Under overordentlige Forhold kan Kongen bestemme, at Althinget skal samles et andet Sted paa Island.

§ 21. Hver af Althingets Afdelinger er berettiget til at foreslaa og for sit Vedkommende vedtage Love; ligeledes kan hver af Althingets Afdelinger indgive Adresser til Kongen.

§ 22. Hver af Althingets Afdelinger kan nedsætte Udvalg af sine Medlemmer til, medens Thinget er samlet, at undersöge almenvigtige Gjenstande. Der kan af Afdelingen tildeles saadanne Udvalg Ret til saavel af offentlige Myndigheder som af private Borgere at fordre mundtlige eller skriftlige Oplysninger.

§ 23. Ingen Skat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov; ej heller kan noget Island forpligtende Laan optages eller nogen Landet tilhörende Jordejendom sælges eller paa anden Maade afhændes uden ifölge Lov.

§ 24. Ingen Udgift maa afholdes uden Hjemmel i Finans- eller Tillægsbevillings-Lov.

§ 25. Paa hvert ordentligt Althing, saasnart det er samlet, forelægges Forslag til Finanslov for Island for den fölgende toaarige Finansperiode. Under Ind-

tægterne indbefattes det Tilskud, saavel det ordentlige som det overordentlige, der i Medför af Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget af 2. Januar 1871 § 5, jfr. § 6, ydes af den almindelige Statskasse til Bestridelsen af Islands særlige Udgifter, saaledes dog at der af dette Tilskud forlods afholdes Udgifterne til Islands överste stedlige Bestyrelse og Regjeringens Repræsentation paa Althinget, saaledes som samme bestemmes af Kongen.

1874. 5. Januar.

Udgifter, der ere fastsatte ved tidligere givne Love, Anordninger, kgl. Resolutioner eller andre gyldige Bestemmelser, blive, indtil Forandring sker ad Lovgivningsvejen, i Forslaget til Finansloven saavel som i denne at opföre med de engang fastsatte Belöb, forsaavidt der ikke for den enkelte Finansperiode særlig begjæres eller bevilges Tillæg.

Finanslovforslaget saavel som Forslag til Tillægsbevillingslove blive altid först at forelægge for Althingets nederste Afdeling.

§ 26. Hver af Althingets Afdelinger udnævner en lönnet Revisor. Disse Revisorer gjennemgaa de aarlig affattede Regnskaber over Landets Indtægter og Udgifter og paase, at samtlige Landets Indtægter deri ere opförte, og at ingen Udgift har fundet Sted uden Hjemmel. De kunne fordre sig alle fornödne Oplysninger og Aktstykker meddelte. For hver toaarig Finansperiode samles dernæst de tvende Aarsregnskaber i ét Regnskab, som forelægges Althinget, ledsaget af Revisorernes Bemærkninger, hvorefter det bliver at godkjende ved Lov.

§ 27. Intet Lovforslag kan endelig vedtages, forinden det har været tre Gange behandlet af hver af Althingets Afdelinger.

§ 28. Naar et Lovforslag er vedtaget af den ene af Althingets Afdelinger, bliver det i den Form, hvori det er vedtaget, at forelægge den anden. Hvis det der forandres, gaar det tilbage til den förste. Fore-

1874. tages her atter Forandringer, gaar Forslaget paany til
5. Januar. den anden Afdeling. Opnaas da ej heller Enighed, sammentræde begge Afdelinger i et samlet Thing, hvorpaa dette efter én Behandling afgjör Sagen. Til en gyldig Afgjörelse i det saaledes forenede Althing udfordres, at to Trediedele af hver Afdelings Medlemmer ere tilstede og deltage i Afstemningen; de enkelte Punkter afgjöres med simpel Stemmeflerhed, hvorimod der til Vedtagelsen af et Lovforslag i dets Helhed, med Undtagelse af Finans- og Tillægsbevillings-Lovforslag, udfordres mindst to Trediedele af de afgivne Stemmer.

§ 29. Althinget afgjör selv Gyldigheden af sine Medlemmers Valg.

§ 30. Ethvert nyt Medlem aflægger Ed paa Forfatningsloven, naar Gyldigheden af hans Valg er anerkjendt.

§ 31. Althingsmændene ere ene bundne ved deres Overbevisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Vælgere.

Embedsmænd, der vælges til Althingsmænd, behöve ikke Regjeringens Tilladelse til at modtage Valget, men ere pligtige til, uden Udgift for Landets Kasse, at drage Omsorg for Varetagelsen af deres Embedsforretninger paa en saadan Maade, som Regjeringen finder tilfredsstillende.

§ 32. Saalænge Althinget er samlet, kan ingen Althingsmand uden Samtykke af den Afdeling, til hvilken han hörer, hæftes for Gjæld, ej heller fængsles eller tiltales, medmindre han er greben paa fersk Gjerning.

For sine Ytringer paa Thinget kan intet af dets Medlemmer uden vedkommende Afdelings Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.

§ 33. Kommer den gyldig Valgte i et af de Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, mister han den af Valget flydende Ret.

§ 34. Landshövdingen har i Embeds Medför Adgang til Althinget og er berettiget til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte han vil, under Iagttagelse af Forretningsordenens Bestemmelser. 1874. 5. Januar.

Ved Siden af Landshövdingen kan ogsaa en Anden af Regjeringen bemyndiges til at være tilstede i Thinget og meddele samme de Oplysninger, der maatte anses fornödne. I Landshövdingens Forfald kan en Anden bemyndiges til at forhandle med Thinget.

Stemmeret udöver Landshövdingen eller den, der træder i hans Sted, kun, naar de tillige ere Althingsmænd.

§ 35. Hver af Thingets Afdelinger for sig saavel som det forenede Althing vælger selv sin Formand og sin Næstformand.

§ 36. Ingen af Thingets Afdelinger kan tage nogen Beslutning, naar ikke i det mindste to Tredjedele af dens Medlemmer ere tilstede og deltage i Afstemningen.

§ 37. Enhver Althingsmand kan i den Afdeling, hvori han har Sæde, med dennes Samtykke bringe ethvert offentligt Anliggende paa Bane og derom æske Forklaring.

§ 38. Intet Andragende maa overgives nogen af Thingets Afdelinger uden gjennem et af vedkommende Afdelings Medlemmer.

§ 39. Finder Afdelingen ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan den henvise det til Landshövdingen eller Ministeren.

§ 40. Begge Afdelingers og det forenede Althings Möder ere offentlige. Dog kan vedkommende Formand eller det i Forretningsordenen bestemte Antal Medlemmer forlange, at alle Uvedkommende fjærnes, hvorpaa den paagjældende Forsamling afgjör, om Sagen skal forhandles i et offentligt eller hemmeligt Möde.

§ 41. Forretningsordenen for det forenede Althing og dets tvende Afdelinger fastsættes ved Lov.

1874.
5. Januar.

IV.

§ 42. Den dömmende Magts Udövelse kan kun ordnes ved Lov.

§ 43. Domstolene ere berettigede til at paakjende ethvert Spörgsmaal om Övrighedsmyndighedens Grænser. Den, der vil reise et saadant Spörgsmaal, kan dog ikke ved at bringe Sagen for Domstolene unddrage sig Forpligtelsen til forelöbig at efterkomme Övrighedens Befaling.

§ 44. Dommerne have i deres Kald alene at rette sig efter Loven. De Dommere, som ikke tillige have administrative Forretninger, kunne ikke afsættes uden ved Dom, ej heller forflyttes mod deres Önske udenfor de Tilfælde, hvor en Omordning af Domstolene finder Sted. Dog kan den Dommer, der har fyldt sit 65de Aar, afskediges, men uden Tab af Indtægter.

V.

§ 45. Den evangelisk-lutherske Kirke er den islandske Folkekirke og understöttes og beskyttes som saadan af det Offentlige.

§ 46. Borgerne have Ret til at forene sig i Samfund for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbevisning, dog at Intet læres eller foretages, der strider mod Sædeligheden eller den offentlige Orden.

§ 47. Ingen kan paa Grund af sin Trosbekjendelse beröves Adgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder eller unddrage sig Opfyldelsen af nogen almindelig Borgerpligt.

VI.

§ 48. Enhver, der anholdes, skal snarest muligt stilles for en Dommer. Hvis den Anholdte ikke strax kan sættes paa fri Fod, skal Dommeren ved en af Grunde ledsaget Kjendelse, der afgives snarest mulig og senest inden 3 Dage, efterat den Anholdte er frem-

stillet for Dommeren, afgjöre, om han skal fængsles, 1874.
og, hvis han kan löslades mod Sikkerhed, bestemme 5. Januar.
dennes Art eller Störrelse.

Den Kjendelse, som Dommeren afsiger, kan af Vedkommende strax indankes for höjere Ret.

Ingen kan underkastes Varetægtsfængsel for en Forseelse, som kun kan medföre Straf af Pengebod eller simpelt Fængsel.

§ 49. Boligen er ukrænkelig. Husundersögelse, Beslaglæggelse og Undersögelse af Breve og andre Papirer maa, hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse, alene ske efter en Retskjendelse.

§ 50. Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom, uden hvor det almene Vel kræver det. Det kan kun ske ifölge Lov og mod fuldstændig Erstatning.

§ 51. Alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov.

§ 52. Den, der ikke selv kan ernære sig og Sine, og hvis Forsörgelse ikke paahviler nogen Anden, er berettiget til at erholde Hjælp af det Offentlige, men er da ogsaa underkastet de Forpligtelser, som Lovene herom paabyde.

§ 53. Dersom Forældre ikke have Evne til selv at undervise deres Börn, eller dersom Börnene ere forældrelöse og fattige, paahviler der det Offentlige Forpligtelse til at sörge for deres Undervisning og Opdragelse.

§ 54. Enhver er berettiget til ved Trykken at offentliggjöre sine Tanker, dog under Ansvar for Domstolene. Censur og andre forebyggende Forholdsregler kunne ingensinde indföres.

§ 55. Borgerne have Ret til uden foregaaende dertil erhvervet Tilladelse at indgaa Foreninger i ethvert lovligt Öjemed. Ingen Forening kan ophæves ved en Regjeringsforanstaltning. Dog kunne Foreninger

1874. forelöbig forbydes, men der skal da strax anlægges Sag
5. Januar. mod Foreningen til dens Ophævelse.

§ 56. Borgerne have Ret til at samle sig ubevæbnede. Offentlige Forsamlinger har Politiet Ret til at overvære. Forsamlinger uuder aaben Himmel kunne forbydes, naar der af dem kan befrygtes Fare for den offentlige Fred.

§ 57. Enhver vaabenför Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Landets Forsvar efter de nærmere Bestemmelser, som herom maatte blive fastsatte ved Lov.

§ 58. Kommunernes Ret til under Regjeringens Tilsyn selvstændig at styre deres Anliggender ordnes ved Lov.

§ 59. Skattevæsenet ordnes ved Lov.

§ 60. Enhver i Lovgivningen til Adel, Titel eller Rang knyttet Forret er afskaffet.

VII.

§ 61. Forslag til Forandring i eller Tillæg til nærværende Forfatningslov kunne fremsættes saavel paa ordentligt som paa overordentligt Althing. Vedtages Forslaget til Forandring i Forfatningsloven af begge Thingets Afdelinger, bliver Althinget strax at oplöse og nye almindelige Valg at foranstalte. Hvis det nye Althing vedtager Beslutningen uforandret og denne erholder Kongens Stadfæstelse, har den Gyldighed som Forfatningslov.

§ 62. Denne Forfatningslov træder i Kraft den 1. August 1874 med de af de vedföjede midlertidige Bestemmelser fölgende nærmere Overgangsregler.

Midlertidige Bestemmelser.

1. Indtil anderledes ved Lov bestemmes, bliver Valgloven af 6. Januar 1857, jfr. Frdg. af 8. Marts 1843, med de af denne Lovs §§ 14, 17 og 18 fölgende

Undtagelser fremdeles gjældende for Valgene til Althinget. 1874. 5. Januar.

Det i förstnævnte Paragraf fastsatte Antal af folkevalgte Althingsmænd fordeles, indtil anderledes ved Lov bestemmes, saaledes, at efternævnte Sysler, nemlig 1) Gullbringe og Kjos, 2) Arnæs, 3) Rangarvalla, 4) Skaptafells, 5) Isafjords med Isafjord Kjöbstad, 6) Hunavatns, 7) Skagafjords, 8) Öfjords med Akureyri Kjöbstad, 9) Thingö, 10) Nordurmula og 11) Sudurmula Sysler, vælge hver 2 Althingsmænd, medens Landets övrige Sysler og Kjöbstaden Reykjavík vælge hver 1 Althingsmand.

2. Indtil den i § 3 omtalte Lov udkommer, blive de af Althinget imod Ministeren for Island for Krænkelse af Forfatningsloven reiste Sager at paakjende af Rigets Höjesteret efter de for samme gjældende Procesregler.

3. Indtil Forretningsordenen for det forenede Althing og dets tvende Afdelinger ved Lov er bestemt, forbeholdes det Kongen at fastsætte den forelöbige Forretningsorden.

4. Kongen træffer de Foranstaltninger, der ere nödvendige, for at Forfatningsloven kan træde i fuld Virksomhed i Löbet af Aaret 1875. Overslag over Islands Indtægter og Udgifter for Aaret 1875 fastsættes af Kongen i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Regler.

Givet paa Amalienborg den 5. Januar 1874.

Forordning om den Bestyrelsen for Strafanstalten i Island tilkommende Straffemyndighed. 5. Januar.

Khavn den 5. Januar 1874. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1874 Nr. 1. Lovtidende for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 11—12; jfr. Ministerialtid. for Danmark 1873 B, S. 390—92; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 712—16; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 15—16. (Tíðindi frá alþingi Íslendinga

1874. 1873 I, S. 6, 17, 238, 253—59, 370—71 og II, S. 74—77,
5. Januar. 180—81, 184—85, 253—55).

Tilskipun um hegningarvald það, sem stjórn hegningarhússins á Íslandi hefir.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt til tilskipunar um hegningarvald það, sem stjórn hegningarhússins á Íslandi hefir, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Landshöfðinginn yfir Íslandi getur ákveðið hegningu fyrir minni háttar yfirsjónir, sem fangar þeir, er dæmdir eru í hegningarhúsið í Reykjavík, verða sekir í, ef hann álítur, að þær verði afplánaðar með einhverri af refsingum þeim, sem hjer skulu taldar:

a. harðari hegningarvinnu um allt að 8 vikna tíma;
b. líkamlegri refsingu, allt að 27 höggum með hnútakaðli, kaðal-enda, eða reyrpriki, þá er karlmenn eiga í hlut, sem eru eldri en 18 ára; allt að 18 höggum með reyrpriki, sjeu þeir frá 15 til 18 ára að aldri, en ef börn eiga í hlut, sem ekki eru eldri en 15 vetra, með allt að 18 vandar höggum;
c. hegingu við vatn og brauð, allt að þrisvar sinnum 5 dögum, sem skal út tekin í kompu sjer, en þess skal samt gætt, sem fyrir er mælt í hinum almennu hegningarlögum fyrir Ísland 25. júní 1869, 23. grein;
d. fangelsi sjer í kompu, allt að 6 mánuðum, eptir því, sem atvik eru til, annaðhvort án þess að þeim seka leyfist, að hafa það, sem hann hefir unnið sjer inn með aukavinnu, til þess að fá sjer aðra eða meiri fæðu, en ákveðin er, eða án þess hann sje látinn vinna, en samt má ekki beita síðarnefndri hegning lengur í senn en í mesta lagi 4 vikur, og skal líða á milli minnst 1 vika.

2. gr. Líkamlegri refsingu má eigi beita, fyr en búið er að leita álits læknisins um, hvort fanginn geti

þolað hana, og skal hún ávallt framkvæmd í viðurvist bæjarfógetans í Reykjavík, en ekki í augsýn hinum föngunum, nema landshöfðingi hafi beinlínis ákveðið það. 1874. 5. Januar.

Sjerhver sá fangi, sem út tekur slíka refsingu, skal þegar á eptir settur í kompu einn sjer til næsta dags. Það er að öðru leyti vitaskuld, að líkamlegum refsingum verði venjulega ekki beitt, nema það hafi sýnt sig, að vægari aðferð, t. a. m. ofanígjöf eða fangelsi í kompu sjer um tíma, hafi verið árangurslaus.

3. gr. Álíti landshöfðinginn, að afbrotið sje svo saknæmt, að það eigi verði afplánað með nokkurri af þeim refsingum, sem nefndar eru í 1. gr., skal málið ganga til dóms og laga eptir þeim reglum, sem um sakamál gilda, og skal þeim einnig fylgt, ef dómum, sem falla í þessum málum, verður skotið til æðra rjettar.

4. gr. Bæjarfógetinn í Reykjavík hefir vald til, samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í 2. gr., að hegna föngunum fyrir yfirsjónir, er lúta að óreglu, með allt að 9 höggum með reyrpriki eða vendi, eða með fangelsi í kompu sjer allt að 2 sólarhringum; samt má eigi beita hýðingu með reyrpriki við kvennmenn, sem eru í fangelsi.

5. gr. Sjerhverja hegning, sem samkvæmt þessari tilskipun er beitt við einhvern fanga, skal færa inn í hegningarbók, sem landshöfðingi löggildir, og skal þar jafnframt skýrt frá afbrotinu.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuhöll, 5. dag janúarm. 1874.

Forordning om den Bestyrelsen for Strafanstalten i Island tilkommende Straffemyndighed.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning om

1874. den Bestyrelsen for Strafanstalten i Island tilkommende
5. Januar. Straffemyndighed, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Landshövdingen over Island kan bestemme Straf for ringere Forseelser, som de i Strafanstalten i Reykjavík inddömte Fanger begaa, naar han finder, at de kunne afsones med en af fölgende Straffe:

a) Strafarbeidets forholdsmæssige Skærpelse i en Tid af indtil 8 Uger;
b) legemlig Revselse af indtil 27 Slag Kat, Tamp eller Rotting for Mandspersoner over 18 Aar, indtil 18 Slag Rotting for Mandspersoner imellem 15 og 18 Aar, og indtil 18 Slag Ris for Börn, som ikke ere over 15 Aar;
c) Vand- og Bröds-Straf i indtil 3 Gange 5 Dage, der afsones i ensomt Fængsel, dog nnder Iagttagelse af Bestemmelserne i Almindelig Straffelov for Island af 25. Jnni 1869 § 23;
d) Hensættelse i indtil 6 Maaneder i Enkeltcelle, efter Omstændighederne nden Tilladelse til at anvende den ved Overarbeide erhvervede Fortjeneste til andre eller flere Födemidler end de reglementerede, eller nden Arbeide, dog dette sidste ikke længere Tid ad Gangen end i det Höjeste 4 Uger og med en Mellemfrist af i det Mindste 1 Uge.

§ 2. Legemlig Revselse maa ikke finde Sted, forinden Lægens Erklæring er indhentet, om Fangen kan taale samme, og den udföres altid i Overværelse af Byfogden i Reykjavík, men ikke i de andre Fangers Paasyn, med mindre Landshövdingen ndtrykkelig har bestemt det.

Enhver Fange, som underkastes saadan Revselse, bör umiddelbart derefter hensættes i ensomt Fængsel indtil den fölgende Dag. Det er iövrigt en Selvfölge, at legemlige Revselser i Almindelighed först ville være at anvende, hvor mildere Midler, saasom Irettesættelse eller Hensættelse i nogen Tid i Enkeltcelle, have vist sig utilstrækkelige.

§ 3. Finder Landshövdingen, at Bröden er saa stor, at den ikke kan afgjöres med nogen af de i § 1 nævnte Revselser, bliver Sagen at behandle ved sædvanlig Rettergang efter de for Forbrydelsessager gjældende Regler, hvilke ogsaa ere anvendelige paa Appellen af de Domme, der afsiges i deslige Sager. 1874. 5. Jannar.

§ 4. Byfogden i Reykjavík er bemyndiget til under Iagttagelse af de i § 2 foreskrevne Regler at straffe Fangerne for disciplinære Forseelser med indtil 9 Slag Rotting eller Ris eller Hensættelse i Enkeltcelle i indtil 2 Gange 24 Timer, dog kan Straf af Rottingslag ikke anvendes paa kvindelige Fanger.

§ 5. Enhver Straf, som i Medför af denne Forordning tildeles nogen Fange, bliver tillige med Oplysning om Forseelsens Beskaffenhed at indföre i en af Landshövdingen autoriseret Straffeprotokol.

Hvorefter alle Vedkommende sig allernnd. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 5. Januar 1874.

Forordning om nogle Begunstigelser for Sparekasser i Island. Khavn den 5. Januar 1874. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1874 Nr. 2. Lovtidende for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 12, jfr. Ministerialtidende for Danmark 1873 B, S. 405—06; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 716—20; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 17. (Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 I, S. 6, 17, 223—38, 239—53, 370 og II, S. 85—87, 178—80, 182—84, 245—46). 5. Jannar.

Tilskipun nm hlunnindi nokkur fyrir sparisjóði á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis nm frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar um hlunnindi nokkur fyrir sparisjóði á Íslandi, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

Landshöfðinginn yfir Íslandi skal hafa vald til fyrir nákvæmar ákveðið tímabil og með þeim skilyrðum við-

1874. víkjandi reikningsskilum o. fl., sem þörf kann á að
5. Januar. þykja, að veita sparisjóðum, sem eru eða kunna að verða stofnaðir þar, og sem svo er komið fyrir, að álíta megi, að næg trygging sje fyrir því, að þeir sjeu fullveðja, hlunnindi þau, sem hjer skulu talin, annaðhvort öll eða nokkur af þeim:

1) að stjórn sjóðsins geti, ef viðskiptabók, sem látin er af hendi fyrir fje, sem sett er í sjóðinn, glatast, með auglýsingu, sem prentuð sje þrisvar sinnum samfleytt í þeim tíðindum, sem birta skal í opinberar auglýsingar á Íslandi, innkallað með 6 mánaða fresti hvern þann, sem í höndum kann að hafa viðskiptabókina, og ef enginn hefir sagt til sín, áður tjeður frestur er liðinn, borgað þeim hlutaðeiganda, sem viðskiptabókina hefir fengið, upphæðina, án þess að nokkur annar, sem viðskiptabókin kann að vera afsöluð, þar fyrir geti búið kröfu á hendur tjeðum sjóð;
2) að láta megi um stundar sakir fje ómyndugra og opinberra stofnana í sparisjóðinn, til þess það verði ávaxtað þar, þangað til því verður komið á leigu gegn veði í fasteignum eða á annan lögmætan hátt, og
3) að sparisjóðurinn geti áskilið sjer hærri leigu en 4 af hundraði fyrir lán gegn veði í fasteignum.

Í hvert skipti, sem landshöfðinginn samkvæmt þessu veitir íslenzkum sparisjóðum tjeð hlunnindi, skal hann senda dómsmálastjórninni skýrslu um það.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuborg, 5. dag janúarm. 1874.

Forordning om nogle Begunstigelser for Sparekasser i Island.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning om

nogle Begunstigelser for Sparekasser i Island, byde og befale Vi, som fölger: 1874. 5. Januar.

Landshövdingen over Island skal være bemyndiget til for et nærmere bestemt Tidsrum og under de Betingelser i Henseende til Regnskabsaflæggelse m. v., som maatte findes fornödne, at tilstaa Sparekasser, som ere eller maatte blive oprettede sammesteds, og hvis Ordning tör anses at afgive tilstrækkelig Sikkerhed for deres Vederhæftighed, en eller flere af de nedenfor nævnte Begunstigelser:

1) at Bestyrelsen, naar nogen for Indskud i Kassen meddelt Kontrabog bortkommer, ved Bekjendtgjörelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i den for officielle Bekjendtgjörelser i Island bestemte Tidende, kan med 6 Maaneders Varsel indkalde Ihændehaveren af en saadan Kontrabog og, hvis Ingen melder sig inden Varselets Udlöb, udbetale Summen til den paagjældende Interessent, hvem Kontrabogen er meddelt, uden at nogen Tredjemand, til hvem Kontrabogen maatte være overdragen, derfor kan have Tiltale til bemeldte Kasse;
2) at Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler forelöbig kunne indsættes til Forrentning i Sparekassen, saalænge indtil de kunne blive anbragte mod Pant i faste Ejendomme eller paa anden anordningsmæssig Maade; samt
3) at Sparekassen af Udlaan mod Pant i faste Ejendomme kan betinge sig höjere Rente end 4 pCt.

I alle Tilfælde, i hvilke Landshövdingen i Henhold hertil tilstaar islandske Sparekasser bemeldte Begunstigelser, vil han derom have at gjöre Indberetning til Justitsministeriet.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Amalienborg, den 5. Januar 1874.

1874. 22. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Forandring i Bekjendtgjörelse 3. Maj 1872 om Postvæsenet i Island.** Khavn den 22. Januar 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 33. Tíðindi nm stjórnarmálefni Íslands III, S. 720; Ministerialtidende for Danmark 1874 B, S. 19.

I behgl. Skrivelse af 18. Novbr. f. A. har Hr. Landsh., næst at meddele, at De paa Foranledning af Postmesteren i Reykjavík ifölge nærmere af Dem udviklede Grunde har tilladt, at Brevsamlingsstedet paa Stafafell fra 1. d. M. nedlægges, og at et nyt oprettes paa Hof i Alptafjord i Öster-Skaptafells Syssel med aarlig Lön af 10 Rd., anholdt om Ministeriets Approbation paa denne af Dem trufne Foranstaltning, samt derhos indstillet fölgende nærmere motiverede Forandringer i de i Bekjendtgj. om Postvæsenet paa Island af 3. Maj 1872 §§ 2, 7 og 8 givne Regler om Oprettelsen af Postexpeditioner og Brevsamlingssteder i Island og om de paagjældende Funktionærers Lönning, nemlig:

1. at Lönningen til Postexpeditören paa Prestbakki maa forhöjes fra 15 Rd. til 25 Rd., og

2. at Brevsamlingsstedet paa Bjarnanes maa ophöjes til en Postexpedition med aarlig Lön af 15 Rd. — Alt ligeledes fra 1. d. M. at regne.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at de ommeldte Forandringer approberes, og anmodes Hr. Landsh. om behgl. at ville foranledige dem bragte til almindelig Kundskab i Island.

4. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Betingelserne for at opnaa Æresopreisning.** Khavn den 4. Februar 1874. —

Isl. Kopib. 1874 Nr. 68. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 722—23. 1874.

4. Febr.

Med behgl. Skrivelse af 4. Novbr. f. A. har Hr. Landsh. hertil indsendt en Ansögning om Æresopreisning for Bonden Gissur Sigurðsson af Smirlabjörg inden Skaptafells Syssel, som ved bemeldte Syssels Extraretsdom af 29. April 1849 for Tyveri er anset med Straf af 2 Gange 27 Slag Ris, hvilket Andragende i Henhold til Frdg. for Island om Æresopreisning m. v. af 12. Marts 1870 var bilagt med en Attest fra 2 Mænd om Ansögerens sædelige Vandel, samt vedkommende Sysselmands Erklæring.

Da der imidlertid ikke foreligger Bevis for Paalideligheden af den paagjældende Vandels-Attest, og Sysselmanden derhos ikke har udtalt sig bestemt om Ansögerens Forhold, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at ligesom det, forinden den Paagjældende kan indstilles til den ansögte kgl. Naade, nærmere maa konstateres, at de Mænd, der have givet Vidnesbyrd om Ansögerens ulastelige Vandel, have havt Leilighed til nöje at kjende ham og ere paalidelige Mænd, saaledes maa vedkommende Sysselmand, eventuelt efter derom anstillet Undersögelse, nærmere og bestemtere udtale sig om den Paagjældende, i hvilken Henseende bemærkes, at det ikke er nok, at han ikke er kommen i Konflikt med Loven, men at han maa have vist sig værdig til den ansögte Naadesbevisning. — De med Ansögningen fulgte Bilag fölge hoslagt tilbage.

Allerhöjeste Kundgjörelse til Islænderne, ang. Udstedelsen af en Forfatningslov for Islands særlige Anliggender. Khavn den 14. Febr. 1874. — 14. Febr.
Isl. Forest. og Resol. Protok. 1874 Nr. 5. Lovtidende for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 19—20; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 723—24; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 32—

1874. 34, (jfr. Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 I, S. 53—62, 63—
14. Febr. 71, 260—79, 310—46, 371 og II, S. 115—46, 185—203, 229—
33, 256—78).

Konungleg Auglýsing til Íslendinga um það, að út sje komin stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Alþingi, sem saman kom árið, sem leið, hefir í þegnlegu ávarpi til Vor farið þess á leit, að Vjer — samkvæmt því, sem einnig er látið í ljósi í bænarskrá frá hinu sama alþingi — vildum gjöra yfirstandandi ár enn þá atkvæðismeira fyrir Íslendinga með því að gefa Íslandi stjórnarbót, er veitti alþingi fullt löggjafarvald og fjárforræði, og sem að öðru leyti væri svo frjálsleg, sem framast væri unnt.

Vjer höfum síðan á ný látið sem nákvæmlegast íhuga stjórnarskipunarmál Íslands, og er árangurinn af því orðinn sá, að Vjer einn af hinum fyrstu dögum ársins með Voru konunglega nafni höfum löghelgað stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, sem að mestu leyti er byggð á frumvarpi því til stjórnarskipunarlaga, sem lagt var fyrir alþingi árið 1871, en þó hefir sjerstaklega verið tekið tillit til þeirra atriða, sem tekin voru fram í fyr nefndri bænarskrá alþingis.

Jafnframt og Vjer birtum þetta Vorum trúu og kæru þegnum á Íslandi, finnum Vjer hvöt til þess að lýsa yfir allrahæstu ánægju Vorri með, að hið íslenzka stjórnarskipunarverk, sem svo lengi hefir verið starfað að, þannig er nú alveg til lykta leitt, og sömuleiðis viðurkenning Vorri og þakklæti fyrir traust það, sem fulltrúar landsins hafa auðsýnt Oss með því að fela það fyrirhyggju Vorri á þann hátt, sem sagt var, að koma fullnaðarskipun á um þetta mikilvæga málefni.

Það er von Vor, að Vorir trúu Íslendingar taki ámóti gjöf þeirri, sem Vjer þannig af frjálsu fullveldi höfum veitt Íslandi, með hinn sama hugarfari, er hún

er sprottin af, og að það verði viðurkennt eigi að eins, að þá er stjórnarskráin var samin hafi verið tekið svo sem unnt var tillit til þeirra óska, sem fram eru komnar frá Íslands hálfu, að svo miklu leyti, sem þær gátu samrímzt við það, að þeirri stjórnarskipun ríkisins, sem nú á sjer stað, yrði haldið óbreyttri, og þá nauðsyn, sem á því er, að lög þau, sem hjer ræðir um, komi fram í því formi, sem samsvari eðli þeirra sem endilegra stjórnarskipunarlaga, heldur einnig, að Vorum kæru þegnum á Íslandi sje með stjórnarskránni yfirhöfuð veitt svo mikið frelsi og þjóðleg rjettindi, að skilyrðunum fyrir öflugum og heillaríkum framförum landsins bæði í andlegum og líkamlegum efnum sje með því fullnægt. 1874. 14. Febr.

En eigi sáðkorn það, sem falið er í stjórnarbótinni, að geta borið ávöxtu, þarf til þess, að lýður og stjórn leggist á eitt um að vinna að því í eindrægni, sem er sameiginlegt mark og mið hvorutveggju, sem er framfarir og hagsæld landsins, og treystum Vjer því staðfastlega, að Vorir trúu Íslendingar með því að neyta hyggilega frelsis þess, sem þeim er veitt, vilji styðja viðleitni Vora, til þess að þessu augnamiði verði náð.

Einkar geðfellt hefir það þar að auki verið Oss, að framkvæmd þessarar mikilvægu gjörðar samkvæmt ósk alþingis hefir getað átt sjer stað einmitt á því ári, er þess verður minnzt, að 1000 ár eru liðin síðan Ísland fyrst byggðist, og að þá hafi byrjað þjóðarlíf, sem einkum með því að halda við máli forfeðranna og færa í sögur afreksverk þeirra, hefir verið svo mikilsvert fyrir öll Norðurlönd.

Um leið og Vjer í tilefni af hátíð þeirri, sem í hönd fer, sendum öllum Vorum trúu og kæru þegnum á Íslandi kveðju Vora og Vorar beztu heilla- og hamingjuóskir landinu til handa um ókominn tíma, sameinum Vjer því vonina um, að sá tími muni koma, að umskipti þau á stjórnarhögum Íslands, sem nú standa til,

1874. verði einnig talin í sögunni sem atkvæðamikill og happa-
14. Febr. sæll viðburður fyrir Ísland.

Gefið á Amalíuborg, 14. dag febrúarm. 1874.

Allerhöjeste Kundgjørelse til Islænderne angaaende Udstedelsen af en Forfatningslov for Islands særlige Anliggender.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Det i afvigte Aar forsamlede Althing har i en allerunderd. Adresse henvendt sig til Os med Andragende om, at Vi — i Overensstemmelse med hvad der ogsaa er udtalt i en af samme Althing indgiven Petition — vilde give det indeværende Aar en særegen og forhöjet Betydning for Islænderne ved at skjænke Island en Forfatning, som tillægger Althinget fuld lovgivende og finansiel Myndighed, og iövrigt saa frisindet som muligt.

Vi have herefter paany ladet den islandske Forfatningssag blive Gjenstand for den nöjeste Overvejelse, og som Frugten heraf have Vi paa en af Aarets förste Dage med Vort Kgl. Navn beseglet en Forfatningslov for Islands særlige Anliggender, i det Væsentlige bygget paa det Althinget i Aaret 1871 forelagte Forfatningslovforslag, men med særlig Hensynstagen til de i Althingets foranförte Petition fremhævede Indstillingspunkter.

Idet Vi kundgjöre dette for Vore tro og kjære Undersaatter paa Island, föle Vi Trang til at udtale Vor allerh. Tilfredshed med, at det islandske Forfatningsværk, hvorpaa der saalænge har været arbeidet, saaledes nu er bragt til en endelig Afslutning, og tillige Vor Paaskjönnelse og Tak for den Tillid, som Landets Repræsentation har vist Os ved paa den anförte Maade at betro den endelige Ordning af denne vigtige Sag til Vor Forsorg.

Det er Vort Haab, at den Gave, Vi saaledes af fri Magtfuldkommenhed have skjænket Island, vil af

Vore tro Islændere blive modtaget med det samme Sindelag, hvoraf den har sit Udspring, og at det vil erkjendes ikke blot, at der ved Forfatningslovens Udarbeidelse er bleven taget det störst mulige Hensyn til de fra Island fremkomne Önsker, saavidt som de have kunnet forenes med Opretholdelsen af den bestaaende Statsorden og med Nödvendigheden af, at den heromhandlede Lov fremtræder i en Form, der svarer til dens Væsen som en endelig Forfatningslov, men at der ved Forfatningens Indhold overhovedet er indrömmet Vore kjære Undersaatter paa Island et saadant Maal af Frihed og politiske Rettigheder, at Betingelserne for en kraftig og heldbringende Udvikling af Landets aandelige og materielle Kræfter derved ere tilvejebragte. 1874. 14. Febr.

For at imidlertid den Sæd, der er nedlagt i Forfatningen, kan komme til at bære Frugt, er det nödvendigt, at Folk og Regjering slutte sig sammen, for i Endrægtighed at arbeide hen til det fælles Maal, Landets Fremgang og Velvære, og Vi stole trygt paa, at Vore tro Islændere ved en forstandig Brug af den dem skjænkede Frihed ville understötte Vore Bestræbelser, for at dette Maal kan blive naaet.

Særlig tilfredsstillende har det derhos været Os, at Fuldbyrdelsen af den her omhandlede vigtige Akt overensstemmende med Althingets Önske har kunnet finde Sted netop i det Aar, da Erindringen igjennem et Tidsrum af 1000 Aar föres tilbage til Islands förste Bebyggelse og dermed til Begyndelsen af et Folkeliv, der særlig ved Bevaringen af Forfædrenes Sprog og den historiske Ihukommelse af deres Idræt har havt saa stor Betydning for hele Norden.

Idet Vi i Anledning af den forestaaende Höjtidelighed sende alle Vore tro og kjære Undersaatter paa Island Vor Hilsen og Vore bedste Önsker om Held og Lykke for Landets Fremtid, knytte Vi dertil Haabet om, at det Vendepunkt i de islandske Forfatningsforhold,

1874. som nu vil indtræde, ogsaa engang maa i Historien
14. Febr. blive betegnet som en betydningsfuld og velsignelsesrig Begivenhed for Island.

Givet paa Amalienborg den 14. Februar 1874.

14. Febr. **Lov** ang. **Bemyndigelse for Kjöbstædernes almindelige Brandforsikring til at optage Bygningerne i Kjöbstaden Reykjavík.** Khavn den 14. Febr. 1874. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1874 S. 18; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 36; (jfr. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 731, Noten).

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Kjöbstædernes almindelige Brandforsikring bemyndiges herved til fra 1. Oktbr. 1874 at indlemme Bygningerne i Kjöbstaden Reykjavík paa Island under den nævnte Forsikring.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 14. Febr. 1874.

14. Febr. **Forordning** om **Kjöbstaden Reykjavíks Brandforsikringsvæsen m. m.** Khavn den 14. Februar 1874. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1874 Nr. 11. Lovtid. for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 15—18, jfr. Ministerialtidende for Danmark 1874 B, S. 415—23; Algreen-Ussings Lovs. 1874 S. 37—40; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 725—31 (jfr. Tíðindi frá alþingi Íslendinga 1873 I. S. 6, 15, 279—83, 297—98, 370 og II. S. 60—73, 205—08, 222, 240—41).

Tilskipun um ábyrgð fyrir eldsvoða á Reykjavíkur kaupstað og fl.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið

lagt, til tilskipunar um ábyrgð fyrir eldsvoða á Reykjavíkur kaupstað og fl., og eptir að lög, sem út komin eru í dag[1]), hafa veitt hinu almenna brunabótafjelagi kaupstaðanna heimild til að taka hús í fyrnefndum kaupstað í tjeð brunabótafjelag frá 1. oktbrm. 1874, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið: 1874. 14. Febr.

1. gr. Frá 1. oktbrm. 1874 skal öllum húsum í Reykjavík, hvort sem þau eru eign hins opinbera eða einstakra manna — hinum svonefndu bæjum (húsum úr grjóti og torfi), þó því að eins að eigendurnir æski þess —, haldið í ábyrgð, með fullu verði þeirra eptir virðingargjörðum þeim, sem haldnar verða samkvæmt því, sem fyrir er mælt hjer á eptir, þannig að húsin að því leyti, er snertir $^2/_3$ af ábyrgðarverði þeirra, verði tekin í hið almenna brunabótafjelag kaupstaðarhúsa í Danmörku, en Reykjavíkur kaupstaður sjálfur taki að sjer ábyrgðina fyrir $^1/_3$ af ábyrgðarverðinu, bæði þegar skaðinn er gjörsamlegur og þegar hann að eins snertir nokkurn hluta eignarinnar.

2. gr. Frá sama tíma skulu eigendur húsa þeirra, sem tekin eru í ábyrgð, jafnt og aðrir hluttakendur í tjeðu brunabótafjelagi, einn fyrir alla og allir fyrir einn takast á hendur skuldbindingar þær, sem hvíla á fjelaginu, að tiltölu við upphæðir þær, sem ábyrgð er fengin fyrir hjá því.

3. gr. Að svo miklu leyti, sem húsin í Reykjavík samvæmt því, sem ákveðið er að framan, verða tekin upp í hið almenna brunabótafjelag kaupstaðarhúsa, skulu allar ákvarðanir um ábyrgð fyrir eldsvoða, sem nú eru í gildi eða síðar kunna að verða settar viðvíkjandi hinum dönsku kaupstöðum, einnig gilda um Reykjavík, þó þannig:

a. að skylda sú, er samkvæmt því, sem sagt er að framan, og ákvörðunum þeim, er nú gilda um hina dönsku kaupstaði, hvílir á húseigendunum, að halda húsum sínum í ábyrgð með fullu verði, haldist við,

[1]) se næstforegaaende Side.

1874. 14. Febr. á meðan bærinn stendur í sambandi við brunabótafjelagið;

b. að greiddir verði auk hins venjulega brnnabótagjalds, sem nú er eða síðar kann að verða sett, í viðbót 29 aurar (14 sk.) af hverjum 200 krónnm (100 rd.) fyrir hús með þaki úr trje, eða öðru efni jafneldfimu, og 16 aurar (8 sk.) af hverjum 200 krónum (100 rd.) fyrir önnur hús;

c. að greiða skuli tillag það til umboðssjóðsins, sem fyrir er mælt um í anglýsing 9. apríl 1872, IV., 4. gr., með 12 aurnm (6 sk.) af hverjum 200 krónum (100 rd.) af ábyrgðarverðinu;

d. að stjórn brunabótafjelagsins hafi heimild til, að láta halda 5. hvert ár á kostnað húseigendanna almenna skoðunargjörð yfir öllum þeim húsum, sem eru í ábyrgð fjelagsins, eptir hinum almennu reglnm um virðingargjörðir, og láta virða upp aptur þau hús, sem menn álíta að hafi lækkað í verði, til þess fært verði niður brnnabótaverð þeirra. Fyrir að halda skoðnnargjörðina og virða húsin að nýju skal borga brunamála-forstjóranum 3 krónur 33 aura (1 rd. 64 sk.) á dag og virðingarmönnunum, hverjum fyrir sig, 2 krónur (1 rd.) á dag, en aukaábyrgðargjald það, sem fyrir er mælt um í auglýsing 9. apríl 1872, IV., 8. gr., fellur burt;

e. að bærinn eigi taki þátt í kosningu fulltrúa nje hafi fulltrúa sjer í fjelaginu, en bæjarstjórnin skuli hafa á hendi störf þau, er bæinn snerta, sem fulltrúarnir í hinnm dönsku kaupstöðnm gæta.

Reglur þær, sem settar eru viðvíkjandi hinum dönsku kaupstöðum nm það, að gjöra upp skaðabætur, og um það hvernig þeim sknli verja, sknlu gilda fyrir Reykjavík fyrir allt ábyrgðarverð þeirra húsa, sem í hlut eiga.

4. gr. Áður en húsin eru tekin í brnnabótafjelagið samkvæmt 1. gr., skal dómsmálastjórnin sjá um, að haldin verði eptir hinum almennu reglum (sbr. 3. gr.)

virðingargjörð á öllum þeim húsum, sem í hlut eiga. Kostnaðinn við gjörðir þessar, — en fyrir þær skal borga brunamála-forstjóranum 6 krónur (3 rd.) á dag, en virðingarmönnunum, hverjum fyrir sig 4 krónur (2 rd.) á dag —, skulu húseigendurnir greiða að tiltölu við ábyrgðarverðið, en aptur á móti skal eigi greiða neitt aukaábyrgðargjald samkvæmt anglýsing 9. apríl 1872, IV., 8. gr. 1874. 14. Febr.

5. gr. Bæjarstjórnin skal hafa eptirlit með virðingargjörðum þeim, sem haldnar verða, til þess að taka hús í ábyrgð; sjerílagi skal bæjarstjórnin, þegar húsin eru virt í fyrsta skipti samkvæmt 4. gr., láta uppi álit sitt um verð það, sem sett er á hverja einstaka eign, og verður eigi nokkurt hús tekið í ábyrgð fyrir meira, en bæjarstjórnin álítur hæfilegt.

6. gr. Brunabótagjaldið bæði til hins almenna brunabótafjelags kaupstaðarhúsa í Danmörku og til Reykjavíkur kaupstaðar fyrir þann hluta ábyrgðarinnar, sem hann tekst á hendur, — að með töldu aukagjaldi því, sem greiða ber, þegar ábyrgð er fengin annarstaðar fyrir þeirri ábyrgð, sem bærinn teknr að sjer —, hvílir á eignum þeim, sem undir ábyrgðinni eru, og gengur fyrir öllum öðrum skuldbindingum, sem hvíla á húsunum, hvort sem þeim er þinglýst eða ekki, og má heimta gjaldið, ef það eigi er greitt á rjettum tíma, eptir reglum þeim, sem gilda um lögtak á konunglegum sköttum.

7. gr. Á meðan sambandið við hið almenna brunabótafjelag kaupstaðarhúsa helzt, má eigi gjöra neina breytingu á ákvörðunum þeim, sem gilda um húsabyggingar í Reykjavíkur kaupstað samkvæmt opnu brjefi 29. maí 1839, sjerílagi að því, er snertir millibilið milli húsanna, nema samið sje um það við fulltrúa brunabótafjelagsins.

8. gr. Á öll hús í kaupstaðnum, sem eiga að vera í ábyrgð, og sem verða byggð af nýju eða byggð upp aptur, eptir að þau hafa verið rifin eða hafa brunnið, skal leggja eldtraust þak; samt skal landshöfðingi

1874. hafa vald til í stöku tilfellum, að leyfa undanþágu frá
14. Febr. boði þessu, að því leyti, er snertir útihús og önnur þess háttar hús, ef lagt er pappþak á húsið, og að því leyti, er snertir önnur hús, fyrir ákveðinn árafjölda, samt ekki fram yfir 2 ár, eða 5 ár, ef eigandinn er efnalaus; í báðum tilfellum skal setja tilhlýðilegt veð til tryggingar því, að það verði gjört, sem undir er gengizt.

9. gr. Það er skylda kaupstaðarins að hafa til allt, sem með þarf til að slökkva húsbruna, og viðhalda því í góðu lagi. Allir bæjarbúar, sem til þess verða álitnir hæfir, skulu vera skyldir til að mæta tvisvar á ári eptir boði bæjarfógetans, til þess að æfa sig í að fara með sprauturnar og önnur slökkvitól. Þegar eldsvoði kemur upp, skulu allir verkfærir karlmenn í bænum vera skyldir til að koma til brunans, og gjöra allt það, sem þeim verður skipað af þeim, er ræður fyrir því hvað gjöra skuli til þess að slökkva eldinn, eða aðstoðarmanni hans. Bæjarstjórnin skal semja og leggja undir samþykki landshöfðingja reglugjörð um það, er snertir húsbruna í Reykjavík.

10. gr. Fulltrúum brunabótafjelagsins skal áskilinn rjettur til að breyta með samþykki dómsmálastjórnarinnar því, sem fyrir er mælt í 3. gr. b., c. og e., þegar 10 ár eru liðin.

11. gr. Dómsmálastjórnin gjörir hinar nákvæmari ákvarðanir, til þess að setja skipun þessa í verk.

12. gr. Ef Reykjavíkur kaupstaður gengur úr brunabótafjelaginu, — en það verður, þegar það, sem fyrir er mælt að framan, annaðhvort að öllu eða að nokkru leyti verður úr gildi numið, — hafa húseigendurnir ekkert tilkall til viðlagasjóðs eða umboðssjóðs brunabótafjelagsins.

13. gr. Hinar nákvæmari reglur bæði um það, hvað mikið brunabótagjald það skuli vera, sem greiða á fyrir þann hluta ábyrgðarinnar, sem Reykjavíkur kaupstaður tekst á hendur, — hjermeð talið aukagjald, þegar ábyrgð er fengin annarstaðar fyrir þeirri ábyrgð, sem

bærinn tekur að sjer —, og um fyrirkomulagið á við- 1874.
skiptum húseigendanna og kaupstaðarins að því leyti, 14. Febr.
er snertir skuldbinding þá, sem hann hefir tekizt á hendur, skulu settar með reglugjörð, sem bæjarstjórnin býr til og landshöfðingi staðfestir.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuborg, 14. dag febrúarm. 1874.

Forordning om Kjöbstaden Reykjavíks Brandforsikringsvæsen m. m.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning om Kjöbstaden Reykjavíks Brandforsikringsvæsen m. m., og efter at Kjöbstædernes almindelige Brandforsikring ved Lov af Dags Dato[1]) er bemyndiget til fra 1. Okt. 1874 at indlemme Bygningerne i bemeldte Kjöbstad under den sidstnævnte Forsikring, byde og befale Vi, som fölger:

§ 1. Alle offentlige og private Bygninger i Reykjavík — de saakaldte bæir (Bygninger af Sten og Grönsvær) dog kun, forsaavidt vedkommende Ejere önske det — skulle fra 1. Oktbr. 1874 holdes forsikrede mod Brandskade til fuld Værdi i Overensstemmelse med de Vurderingsforretninger, som optages i Henhold til nedenstaaende Regler, saaledes at Bygningerne for $^2/_3$ af deres Forsikringsværdi indlemmes under den almindelige Brandforsikring for Kjöbstadbygninger i Danmark, medens Reykjavík Kommune for $^1/_3$ af Forsikringsværdien overtager Risikoen saavel for total som for partiel Skade.

§ 2. Fra det nævnte Tidspunkt blive Ejerne af de indtegnede Bygninger lige med andre Interessenter i bemeldte Brandforsikring solidarisk ansvarlige i For-

---

[1]) se foran S. 770.

1874. 14. Febr. hold til de i Foreningen indtegnede Forsikringssummer for de samme paahvilende Forpligtelser.

§ 3. Forsaavidt Bygningerne i Reykjavík i Medför af ovenstaaende Bestemmelser indtegnes i den almindelige Brandforsikring for Kjöbstadbygninger, blive alle Forsikringsbestemmelser, som for Tiden gjælde eller senere maatte blive vedtagne for de danske Kjöbstæder, ogsaa anvendelige for Reykjavík, dog saaledes:

a. at den Bygningsejerne efter det Foranförte og de for Tiden for de danske Kjöbstæder gjældende Bestemmelser paahvilende Forpligtelse til at holde deres Bygninger forsikrede til fuld Værdi vedbliver, saalænge Byens Forbindelse med Forsikringen vedvarer;

b. at der fornden det ordinære Kontingent, som nu er eller senere maatte blive fastsat, svares et Tillæg af 29 Öre (14 Sk.) pr. 200 Kroner (100 Rd.) for Bygninger, som ere belagte med Træ eller andet i lige Grad antændeligt Materiale, og 16 Øre (8 Sk.) pr. 200 Kroner (100 Rd.) for andre Bygninger;

c. at det i Bekjendtgjörelse af 9. April 1872 IV § 4 omhandlede Tilsknd til Administrationsfonden erlægges med 12 Öre (6 Sk.) pr. 200 Kroner (100 Rd.) Forsikringssnm;

d. at Forsikringens Bestyrelse har Ret til hvert 5te Aar efter de almindelige for Vurderinger gjældende Regler paa Bygningsejernes Bekostning at lade foretage et almindeligt Eftersyn af samtlige forsikrede Bygninger og Omvurdering til Nedsættelse i Forsikringssummen af de Bygninger, hvis Værdi anses forringet, ved hvilket Eftersyn og Omvurdering der tillægges Branddirektören 3 Kr. 33 Öre (1 Rd. 64 Sk.) daglig og Vurderingsmændene hver 2 Kr. (1 Rd.) daglig, hvorimod det i Bekjendtgjörelse af 9. April 1872 IV § 8 omhandlede Tillægskontingent bortfalder;

e. at Byen ikke deltager i Valget af Repræsentanter eller bliver særlig repræsenteret ved Forsikringen, hvorimod Byens Kommunalbestyrelse varetager de Repræsentanterne i de danske Kjöbstæder paahvilende stedlige Forretninger. 1874. 14. Febr.

I Henseende til Opgjörelsen af Skadeserstatninger og Anvendelsen af disse blive de for de danske Kjöbstæder gjældende Regler anvendelige for Reykjavík for vedkommende Bygnings hele Forsikringsværdi.

§ 4. Forinden Indlemmelsen under Forsikringen efter § 1 finder Sted, afholdes der efter de almindelige Regler (jfr. § 3) ved Justitsministeriets Foranstaltning Vurderingsforretning over samtlige vedkommende Bygninger. Udgifterne ved disse Forretninger, hvorved der tillægges Branddirektören 6 Kr. (3 Rd.) daglig og Vurderingsmændene hver 4 Kr. (2 Rd.) daglig, afholdes af Bygningsejerne i Forhold til Forsikringssummen, hvorimod der intet Tillægskontingent beregnes efter Bekjendtgjörelse af 9. April 1872 IV § 8.

§ 5. Det paaligger Byraadet at före Tilsyn med de Vurderinger, der foretages til Indtegning til Forsikring; navnlig skal ved den förste Vurdering efter § 4 Byraadet afgive Erklæring over de for hver enkelt Ejendom ansatte Vurderingsbelöb, og ingen Bygning skal kunne blive indtegnet til Forsikring for et höjere Belöb, end Byraadet anser for passende.

§ 6. Kontingentet saavel til den almindelige Brandforsikring for Kjöbstadbygninger i Danmark som til Reykjavík Kjöbstads Kommune for den Del af Risikoen, som samme overtager, derunder indbefattet Extrapræmien i Tilfælde af Gjenforsikring, hæfter paa de forsikrede Ejendomme med Fortrinsret fremfor alle andre paa samme hvilende thinglæste eller uthinglæste Forpligtelser og kan i Mangel af Betaling inddrives efter de for Udpantning for kgl. Skatter gjældende Regler.

§ 7. Saalænge Forbindelsen med den almindelige Brandforsikring for Kjöbstadbygninger vedvarer, maa

1874. de for Reykjavík Kjöbstad efter Plak. af 29. Maj 1839
14. Febr. gjældende Bygningsbestemmelser, navnlig om Afstanden mellem forskjellige Bygninger, ikke undergives nogen Forandring uden efter Forhandling med Forsikringens Repræsentantskab.

§ 8. Alle Bygninger i Kjöbstaden, som henhöre under Forsikringen, skulle, naar de opföres af Nyt eller gjenopföres efter at være nedrevne eller afbrændte, belægges med ildfast Tag. Dog skal Landshövdingen være bemyndiget til i enkelte Tilfælde at meddele Dispensation fra denne Bestemmelse for Udhuses og lignende Bygningers Vedkommende, naar Bygningen belægges med Tagpap, og for andre Bygningers Vedkommende for et bestemt Aaremaal, ikke over 2 Aar eller, forsaavidt Ejeren er uformnende, ikke over 5 Aar, i begge Tilfælde mod at der stilles tilbörlig Sikkerhed for Forpligtelsens eventuelle Opfyldelse.

§ 9. Det paaligger Kommunen at vedligeholde et velordnet Brandslukningsvæsen. Alle de af Byens Indvaanere, som dertil maatte findes dygtige, skulle være pligtige til efter Byfogdens Ordre at möde tvende Gange aarlig for at öves i at omgaas med Spröiterne og övrige Brandredskaber. Naar Ildsvaade opkommer, skulle alle arbeidsföre Mandspersoner i Byen være pligtige at möde ved Brandstedet og der udföre Alt, hvad dem af den ved Slukningen Höistkommanderende eller hans Assistent befales. Byraadet affatter og indstiller til Landshövdingens Approbation et Regulativ for Brandvæsenet i Reykjavík.

§ 10. Der forbeholdes Forsikringens Repræsentantskab med Justitsministeriets Samtykke Ret til efter 10 Aars Forlöb at forandre de i § 3 b, c og e indeholdte Bestemmelser.

§ 11. De nærmere Bestemmelser til Ordningens Gjennemförelse træffes af Justitsministeriet.

§ 12. Naar Reykjavík Kjöbstad maatte udtræde af Forbindelsen med Forsikringen, hvilket sker, naar

ovenstaaende Bestemmelser enten i deres Helhed eller tildels sættes ud af Kraft, have Bygningsejerne ikke nogetsomhelst Krav paa Andel i Forsikringens Reserve- eller Administrationsfond. 1874. 14. Febr.

§ 13. De nærmere Regler angaaende Störrelsen af det Kontingent, som bliver at erlægge for den Del af Risikoen, som overtages af Reykjavík Kommune, Extrapræmien i Tilfælde af Gjenforsikring derunder indbefattet, saavel som angaaende Ordningen af Forholdet mellem Bygningsejerne og Kjöbstaden i Henseende til den af sidstnævnte overtagne Forpligtelse fastsættes ved et af Byraadet vedtaget og af Landshövdingen stadfæstet Regulativ.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 14. Febr. 1874.

Kapitelstaxter for Islands Nord- og Östamt fra Medio Maj 1874 til samme Tid 1875. — Friðriksgáfa den 18. Februar 1874. 18. Febr

For dette Amt er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1. for Húnavatns og Skagafjords Sysseler, a; 2. for Öfjords og Thingö Sysseler, b, og 3. for Múla Sysselerne, c. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den ovenfor S. 17—19 trykte Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler for 1871—72.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	54	66½	50	67	43	21½	54	66½	50	67	43	21½	44	40½	34½
- 2	6	29	6	75	6	74	37	78	40	66	40	60	30	32½	32½
- 3	8	5	8	19	8	20	48	30	49	18	49	24	38½	39½	39½
- 4	6	34	6	45½	6	54½	50	80	51	76	52	52	40½	41½	42
- 5	4	59	4	32½	4	79	55	36	52	6	57	84	44½	41½	46½
- 6	5	95	6	17	6	39	47	88	49	40	51	24	38½	39½	41
- 7	4	1	3	84	4	34	40	10	38	72	43	52	32	31	35
- 8	50	70	41	44½	41	5	50	70	41	44½	41	5	40½	33	33
- 9	42	87½	36	64	28	34	57	20½	48	85½	37	77½	46	39	30
B 10	»	48	»	53½	»	50½	60	»	66	84	63	12	48	53½	50½
- 11	»	36½	»	37	»	37	45	60	46	24	46	24	36½	37	37
- 12	»	26	»	25	»	29	32	48	31	24	36	24	26	25	29
- 13	»	18	»	19	»	19	22	48	23	72	23	72	18	19	19

1874.

18. Febr.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
C 14	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	25	»	25	»	30	15	60	15	60	18	72	12½	12½	15
- 16	»	33	»	31	»	45	10	30	9	66	14	6	8	8	11
- 17	»	10½	»	11½	»	13	13	12	14	36	16	24	10½	11½	13
- 18	»	88	»	94	1	18	18	32	19	56	23	72	14½	15½	19
- 19	1	15	1	48	1	76	17	33	22	48	26	84	14	18	21½
- 20	»	62	»	52	»	63	77	48	65	»	78	72	62	52	63
- 21	»	44	»	36	»	55	55	»	45	»	68	72	44	36	55
D 22	5	11	6	»	5	32½	30	66	36	»	32	3	24½	29	25½
- 23	5	47	5	30	6	15	32	90	31	84	36	90	26½	25½	29½
- 24	5	37½	4	90	5	42	32	33	29	60	32	60	26	23½	26
- 25	5	17	4	60	4	45	31	6	27	72	26	78	25	22	21½
- 26	4	54	4	2½	3	88	27	36	24	15	23	48	22	19½	19
E 27	»	»	1	26	1	23	»	»	19	6	18	57	»	15	15
- 28	1	76	1	65	1	60	26	84	25	15	24	36	21½	20	19½
- 29	1	74	1	62½	1	47	26	54	24	73½	22	33	21	20	18
- 30	1	54	1	39	1	30	23	42	21	9	19	66	19	17	16
F 31	6	76	8	10	6	56	27	16	32	40	26	32	21½	26	21
- 32	5	78½	6	70	5	54	34	87	40	36	33	36	28	32½	26½
- 33	4	65½	5	33	4	51	28	9	32	6	27	18	22½	25½	22
- 34	3	13	3	62	3	12	25	8	29	16	25	»	20	23½	20
- 35	2	32	2	67	2	23	28	»	32	36	26	84	22½	26	21½
- 36	4	93	5	89	4	56	29	78	35	54	27	48	24	28½	22
- 37	»	11	»	15	»	10½	27	48	37	48	26	24	22	30	21
G 38	7	65	7	62	7	28	46	6	45	84	43	72	37	36½	35
- 39	2	48	»	»	»	»	100	s	»	»	»	»	80	»	»
- 40	3	69	3	21	3	70	44	60	38	60	44	72	35½	31	36
- 41	»	76	»	65½	»	79½	38	»	32	72	39	72	30½	26	32
- 42	1	3	»	94	1	9	»	»	»	»	»	»	20	19	21
- 43	2	1½	1	95	1	83	»	»	»	»	»	»	38½	38	36
Meðalverð:															
A, ...							49	21	46	95½	46	34	39½	37½	37
B, ...							40	15	42	3	42	33	32	33½	34
C, ...							29	58	27	38	35	30	23½	22	28
D, ...							30	84½	29	84½	30	36½	25	24	24½
E, ...							25	60	22	50	21	24	20½	18	17
F, ...							28	62⅓	34	20	27	48½	23	27½	22
Aðalmeðalverð							34	2	33	80½	33	82½	27¼	27	27

26. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Landfogedembedet og Byfogedembedet i Reykjavík.** Kjöbenhavn den 26. Febr. 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 110. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 732—33.

Paa Justitsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Landsh.'s behgl. Skrivelse af 8. Decbr. f. A. derom allerund. nedlagte Foretilling har det behaget H. M. Kongen under 31. f. M. allern. at bifalde: 1874. 26. Febr.

at de nu forenede Embeder som Landfoged i Island og Byfoged i Reykjavík fra 1. Juli d. A. at regne adskilles, og bemeldte Byfogedembede fra samme Tidspunkt forenes med det for Tiden ledige Embede som Sysselmand i Gullbringu og Kjósar Syssel inden Sönderamtet,

at der tillægges Landfogedembedet en Begyndelsesgage af 1600 Rd. med Alderstillæg af 200 Rd. for hver 5 Aars Tjeneste indtil 2400 Rd., samt endvidere en Huslejehjælp af 150 Rd. og Kontorholdsgodtgjörelse af 500 Rd. foruden Depositions-Gebyr af 1 pro Mille og Benyttelse af Jorden Effersö (Orfirisey),

at der tillægges det forenede Sysselmands- og Byfogedembede, foruden de ikke af Landskassen bevilgede Indtægter, der hidtil have været forbundne med respektive Sysselmands- og Byfogedembedet, tillige et Tilskud af bemeldte Kasse af 300 Rd.,

at Kancelliraad Thorsteinssons Anciennitet med Hensyn til Beregningen af ovennævnte Alderstillæg som Landfoged regnes fra hans Ansættelse i hans nuhavende Embede, samt

at der i Opslaget om Sysselmands- og Byfogedembedet tages Forbehold om, at den Paagjældende maa finde sig i enhver Forandring i Embedets Omfang, Lönningsmaade og Indtægter,

hvorhos den af den heromhandlede Ordning flydende Merudgift af 274 Rd. 48 Sk. for Tidsrummet fra 1. Juli til 31. Decbr. d. A. lige allern. er bleven bevilget.

Foranstaaende undlader man ikke herved tjenstl. at meddele Hr. Landsh. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, idet man med Hensyn til det stedfundne Opslag af Sysselmands- og Byfogedembedet henviser til Ministerialtidenden.

1874.
27. Febr.

Kapitelstaxter for Islands Sönderamt fra Medio Maj 1874 til samme Tid 1875. Reykjavík den 27. Februar 1874.

For dette Amt er der udkomne 2 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: en for Öster- og Vester-Skaptafells Syssel, a, og en for den övrige Del af bemeldte Amt, eller Borgarfjords, Gullbringu og Kjósar, Árnes, Rángárvalla og Vestmannö Sysseler samt Reykjavík Kjöbstad. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den foran S. 29—31 trykte Kapitelstaxt for Borgarfjords m. fl. Sysseler for 1871—72.

	a					b				
	rmt.		hdr.		al.	rmt.		hdr.		al.
	r.	s.	r.	s.	s.	r.	s.	r.	s.	s.
A 1	41	50	41	50	33,2	49	39	49	39	39,5
- 2	4	88	29	48	23,6	5	32	32	»	25,8
- 3	5	56	33	48	26,8	7	38	44	36	35,5
- 4	4	25	34	8	27,3	5	72	46	»	36,8
- 5	3	26	39	24	31,4	4	38	52	72	42,2
- 6	4	17	33	40	26,7	5	33	42	72	34,2
- 7	2	94	29	76	23,6	3	63	36	54	29,2
- 8	37	29	37	29	29,8	48	35	48	35	38,7
- 9	29	15	38	84	31,1	36	64	48	85	39,1
B 10	»	44,7	55	84	44,7	»	43,8	54	72	43,8
- 11	»	32,9	41	12	32,9	»	32,6	40	72	32,6
- 12	»	24,7	30	84	24,7	»	28,8	36	»	28,8
- 13	»	16,6	20	60	16,6	»	17,9	22	36	17,9
C 14	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	»	»	»	»	»	33,7	21	6	16,8
- 16	»	»	»	»	»	»	67,3	»	»	»
- 17	»	12,6	23	42	18,7	»	12,1	22	66	18,2
- 18	»	»	»	»	»	1	25	»	»	»
- 19	»	»	»	»	»	2	4	»	»	»
- 20	»	54	»	»	»	»	63,6	»	»	»
- 21	»	46	»	»	»	»	46,8	»	»	»
D 22	»	»	»	»	.	5	92	35	72	28,6
- 23	6	»	36	»	28,8	8	2	48	12	38,5
- 24	5	64	34	»	27,2	5	63	33	90	27,1
- 25	4	88	29	48	23,6	5	»	30	»	24
- 26	4	88	29	48	23,6	5	26	31	60	25,3
E 27	»	»	»	»	»	1	78	27	18	21,8
- 28	1	54	23	42	18,7	1	53	23	27	18,6
- 29	2	4	30	60	24,5	1	63	24	81	19,9
- 30	1	42	21	54	17,3	1	46	22	18	17,8
F 31	6	50	26	8	20,9	7	48	30	»	24
- 32	4	92	29	72	23,8	6	40	38	48	30,6
- 33	4	18	25	12	20,1	5	43	32	66	26,2
- 34	2	93	23	72	19	3	94	31	80	25,5
- 35	2	22	26	72	21,4	2	87	34	84	27,9
- 36	3	75	22	66	18,2	5	39	32	42	26
- 37	»	6,2	15	48	12,8	»	9,7	24	24	19,4

1874.

27. Febr.

	a					b				
	rmt.		hdr,		al.	rmt.		hdr.		al.
	r.	s.	r.	s.	s.	r.	s.	r.	s.	s.
G 38	7	18	43	12	34,5	7	18	43	12	34,5
- 39	»	»	»	»	»	1	93	78	72	63
- 40	2	89	35	12	28,1	3	48	42	•	33,6
- 41	»	»	»	»	»	1	41	5	68	4,6
- 42	1	»	24	»	19,2	1	7	25	72	20,6
- 43	1	23	29	72	23,8	1	55	37	72	30,2
Meðalverð:										
A, ...			35	24	28,3			44	54	35,6
B, ...			37	12	29,7			38	45	30,8
C, ...			23	32	18,7			21	84	17,5
D, ...			32	24	25,8			35	85	28,7
E, ...			25	20	20,2			24	36	19,5
F, ...			24	36	19.5			32	8	25,7
Aðalmeðalverð ..			29	58	23,7			32	84	26,3

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Tilladelse til fast Handel paa Vestdalseyri i Seydisfjorden.** Khavn den 27. Febr. 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 127. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 737. 27. Febr.

Paa Justitsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Landsh.'s behgl. Skrivelse af 17. Novbr. f. A. samt af et direkte hertil indkommet Andragende fra det islandske Handelsselskab »Gránufjelagið« derom allerund. nedlagt Forestilling har det under 26. d. M. behaget H. M. Kongen allern. at bifalde, at det tillades bemeldte Selskab i 3 Aar fra indeværende Aars Begyndelse at regne, at drive fast Handel fra det samme tilhörende Etablissement paa Vestdalseyri i Nordermula Syssel inden Islands Nord- og Östamt.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Landsh. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, med Tilföjende, at Resolutionen herfra direkte er tilmeldt Selskabets Forretningsförer, der for Tiden opholder sig her i Byen.

1874. 28. Febr.

Anordning om delvis Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Almindelig Straffelov for Island af 25. Juni 1869 § 307. Khavn den 28. Febr. 1874. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1874 Nr. 14. Lovtid. for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 20—21; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 45; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 737—38.

Tilskipun um að ákvarðanir þær um stundarsakir, sem almenn hegningarlög handa Íslandi, 25. júní 1869, 307. gr., hafa inni að halda, skuli falla úr gildi að nokkru leyti.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að búið er að koma upp hegningarhúsi fyrir Ísland í Reykjavík, sem sameinað er fangelsi fyrir Reykjavíkurhæ og hinar aðrar þinghár í suðurumdæmi Íslands, að Vestmannaeyjum undanteknum, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið, samkvæmt almennum hegningarlögum handa Íslandi, 25. júní 1869, 307. gr.

Frá 15. degi ágústm. þ. á. skal öll hegningarvinna, sem menn eru dæmdir í samkvæmt almennum hegningarlögum handa Íslandi, 25. júní 1869, úttekin í hegningarhúsinu í Reykjavík.

Frá sama tíma skal heita þeim ákvörðunum í tjeðum hegningarlögum, sem ákveða fangelsishegningar (einfalt fangelsi, fangelsi við venjulegt fangaviðurværi og fangelsi við vatn og brauð), og sömuleiðis þeim ákvörðunum, sem 31. grein í sömu lögum, 2. og 3. kafli, hefir inni að halda um afplánun sekta, að því leyti, sem snertir allar þinghár í suðurumdæmi Íslands, að Vestmannaeyjum undanteknum, og skal hegningin í þessum tilfellum úttekin í fangelsi því, sem búið er að koma upp í Reykjavík.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuborg, 28. dag febrúarm. 1874.

Anordning om delvis Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Almindelig Straffelov for Island af 25. Juni 1869 § 307. 1874. 28. Febr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat der i Reykjavík er tilvejebragt en Strafanstalt for Island i Forbindelse med et Fængsel for Reykjavík By og de övrige Jnrisdiktioner i Islands Sönderamt med Undtagelse af Vestmannöerne, byde og befale Vi, i Henhold til Almindelig Straffelov for Island af 25. Juni 1869 § 307, som fölger:

Fra 15. August d. A. at regne vil alt Strafarbeide, der idömmes efter Almindelig Straffelov for Island af 25. Juni 1869, være at udstaa i Strafanstalten i Reykjavík.

Fra samme Tid ville de Bestemmelser i bemeldte Straffelov, der fastsætte Fængselsstraffe (simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fangekost og Fængsel paa Vand og Bröd), saa og Bestemmelserne i samme Lovs § 31, 2det og 3dje Stykke, om Afsoningen af Böder, være at bringe til Anvendelse, for saa vidt angaar samtlige Jurisdiktioner i Islands Sönderamt, med Undtagelse af Vestmannöerne, og bliver Straffen i disse Tilfælde at udstaa i det i Reykjavík indrettede Fængsel.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 28. Febr. 1874.

Anordning ang. **Fuldbyrdelsen af Strafarbeide i Strafanstalten i Reykjavík.** Khavn den 28. Febr. 1874. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1874 Nr. 15. Lovtid. for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 21—29; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 45—57; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 738—54. 28. Febr.

Tilskipun um hvernig úttekin skuli hegningarvinna í hegningarhúsinn í Reykjavík.

1874. Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt:
28. Febr. Eptir að ákveðið er með konunglegri tilskipun, sem dagsett er í dag, að hegningarhús það, sem búið er að koma upp á Íslandi, skuli verða notað frá 15. ágústm. þ. á., hefir Oss þóknazt, að setja eptirfylgjandi almennar reglur um hvernig hegningarvinna skuli úttekin í tjeðu hegningarhúsi.

I.

Hegningarvinna í sameining.

1. gr. Hegningarvinnu, sem skal úttekin á þá leið, að þeir, sem í hlut eiga, vinna saman, hvort sem hegningin er typtunarhúsvinna eða betrunarhúshegning, er með samþykki landshöfðingjans verður úttekin með vinnu á samvinnustofu annaðhvort að öllu eða að nokkru leyti, skal beita samkvæmt þeim reglum, sem hjer eru settar um það.

A. Typtunarhúsvinnan.

2. gr. Hegningarvinnan skal úttekin með samvinnu á daginn, eptir reglum þeim, sem nákvæmar verður skýrt frá hjer á eptir. Á nóttunni skulu fangarnir venjulega vera í kompum sjer.

3. gr. Dagskipun og vinnutími fanganna er eins og hjer segir:

Fótaferðatíminn er kl. $4^3/_4$ á morgnana frá 1. maí til 30. septbr., og á hinum tíma ársins kl. $5^3/_4$. Hálfri stundu síðar skal tekið til vinnu, og henni haldið áfram til kl. 8 á kvöldin; þó skal gjöra hlje á vinnunni þá gengið er til máltíða á tilteknum tímum, og skal morgunverður haldinn frá kl. $7^3/_4$ til kl. $8^1/_4$ fyrir miðjan dag, miðdegisverður frá kl. 12 til 1, og kvöldverður frá kl. 5 til $5^1/_2$ eptir miðjan dag, og auk þess verður hlje á vinnu, á meðan fangarnir hafa útgönguleyfi, og þeir eru til kennslu. Á kvöldin eru fangarnir undanþegnir vinnu, frá kl. 8 til kl. $8^1/_2$, og ganga þeir þá til hvílu.

Á öllum sunnudögum og helgidögum eru fangarnir undanþegnir vinnu allan daginn, og frá kl. 5 eptir miðjan dag á fæðingardegi konungs, aðfangadegi jóla, og daginn fyrir páska, hvítasunnu, nýársdag og kongsbænadag. Ennfremur skal hætt við vinnu hvern langardag kl. 5 eptir miðjan dag, en tíminn til kl. 8 skal notaður til hreinsunarverka, og til þess að líta eptir vinnu-áhöldum og skila óhreinum nærfötum og taka aptur við hreinum. Einn sinni á dag skal föngum þeim, sem eru á samvinnustofunum, leyft að vera undir berum himni hálfa stundu, en föngunum í kompunum tvisvar á dag jafnlangan tíma (sbr. 12. gr. í þessari tilskipun). Fangarnir úr kompunum mega koma út allir í senn, nema þeir sjeu settir í kompu sjer í hegningarskyni, en þá skal einnig við útgöngu skilja þá að. 1874. 28. Febr.

Fangarnir skulu ávallt látnir starfa eitthvað á vinnutímanum. Endrarnær skal, ef ekkert er því til fyrirstöðu að öðru leyti, föngunum leyft að hafa um hönd hina daglegu vinnu sína. Til þess að hvetja fangana til iðni, skal veita þeim vinnulaun, ef þeir ljúka við þá skylduvinnu, sem þeim er sett fyrir, og má hafa helminginn af því til þess að útvega þeim meiri eða betri fæðu, en hinn helminginn skal leggja upp; en samt má leyfa fanganum að taka af því til þess að hjálpa konu og börnum með því skilyrði, að ávallt verði haldið eptir að minnsta kosti 10 rd. Sje fanga hegnt með því að taka af honum vinnu, skal ávallt setja hann í kompu sjer.

4. gr. Landshöfðingi skal gjöra ráðstöfun til, að haldin sje guðsþjónusta fyrir fangana, og til þess, að þeim föngum verði veitt kennsla, sem kunna að vera hæfir til þess. Sjerhver fangi skal hafa hina almennu sálmabók og nýja testamentið.

5. gr. Ef fangi verður veikur, skal fara með hann eptir því, sem læknirinn segir fyrir. Sje fanginn eigi fær um að vinna, skal leggja hann á sjúkrakompuna.

1874. Verði fangi geðveikur og lagður á sjúkrahús eða hjúkr-
28. Febr. unarhús fyrir geðveika, skal vera hans þar talin með hegningartímanum.

6. gr. Ef fangi verður fenginn í hendur rjettarins þjónum útaf rjettarrannsókn á einhverju máli, skal landshöfðingi í hverju einstöku tilfelli úrskurða, þá er fanginn er aptur settur í hegningarhúsið, hvort vera hans í varðhaldsfangelsinu skuli talin með hegningartímanum eða ekki. Kostnaðurinn við flutning fangans frá hegningarhúsinu og þangað aptur lendir ekki á hegningarhúsinu.

7. gr. Ef fangi strýkur úr hegningarhúsinu, verður sá tími, er líður þangað til hann er settur inn aptur, eigi í neinu tilfelli talinn með hegningartímanum.

8. gr. Í sjerhverri fangastofu skal vera slegið upp einu exemplari af reglum þeim, sem settar eru föngunum um að viðhalda góðri röð og reglu, og af reglugjörðunum um fæðslu þeirra og vinnuskipun. Eigi má meina föngunum að koma á tal við stjórn hegningarhússins.

9. gr. Eigi mega fangarnir skrifast á við ættingja sína eða menn, sem ekki eru viðriðnir hegningarhúsinu, eða þeir heimsækja fangana, nema með leyfi lögreglustjórans í hverju einstöku tilfelli. Eigi má senda af stað neitt brjef eða fá það fanganum, nema stjórn hegningarhússins hafi áður lesið það. Fangarnir geta skorazt undan að tala við þá menn, sem ekki eru viðriðnir hegningarhúsinu.

§ 10. Með brot, sem framin eru gegn góðri röð og reglu í hegningarhúsinu, skal farið samkvæmt tilskipun 5. janúar 1874. Það er vitaskuld, að stjórnin geti skyldað hvern fanga til að bæta allan þann skaða, sem hann af ásettu ráði eða af gáleysi veldur hegningarhúsinu, af því, sem hann hefir unnið sjer inn með aukavinnu.

11. gr. Hegningarvinnan skal úttekin samkvæmt hinni áfram líðandi hegningarreglu á þrem stigum, sem eru:

I. undirbúningsstigið, 1874. 28. Febr.

II. þvingunarstigið,

III. yfirferðarstigið.

Við þetta bætist eptir því, sem á stendur, sem fjórða stig takmörkuð og skilyrðum bundin uppgjöf á hegningu.

Að öðru leyti skal öll hegðun fangans gjörð að álitum á þeim tímum, sem hjer á eptir verður nákvæmar ákveðið um, og skal gefa honum fyrir siðferði hans og iðni við vinnu sína einhverja af þessum fjórum einkunnum: »mæta vel«, »vel«, »laklega« og »illa«, og gildir hver þessara einkunna um sig 3, 2, 1 og ÷ 3 tröppur.

12. gr. I. Undirbúningsstigið. Á þessu stigi skal fanginn vera ákveðinn tíma, sem er 3 mánuðir, og skal hann sitja í kompu sjer, sbr. samt það, sem fyrir er mælt í niðurlagi greinarinnar.

Þegar komið er með fangann í hegningarhúsið, skal setja hann í viðtökukompuna, og situr hann þar 3 daga. Á meðan hann er þar skal baða hann, færa hann í fangabúninginn, og taka frá honum allt, sem hann hefir meðferðis; skal læknirinn skoða hann, og skal á fangaskrána rita allt, sem sagt verður um undanfarna æfi hans og heilbrigðisástand, og skal nákvæmlega færa til bókar það, sem hann hefir haft með sjer af peningum, fatnaði o. s. frv.

Vinna fangans á þessu stigi skal vera í því fólgin að tægja upp kaðla, eða einhver önnur þess háttar handvinna, sem sje hæg og einföld, og skal eigi sett fyrir nein skylduvinna, en vinnulaun verða heldur ekki veitt. Fanginn getur ekki skorazt undan að vera við guðsþjónustugjörðina. Auk sálmabókarinnar og nýja testamentisins verða fanganum að eins fengnar guðsorðabækur úr bókasafninu eptir því, sem presturinn tekur til. Meðan fanginn er úti, skal hann sífellt vera á hreifingu, og er það bannað að gjöra nokkurn hávaða eða jafnvel hafa samræður við aðra, og skal þessa einnig

1874. gætt, þegar farið er með fangann ofan í garðinn og
28. Febr. þaðan aptur. Eigi má taka fanga úr kompunni, til þess að fara með hann á annan stað en ofan í garðinn eða til guðsþjónustu, nema lögreglustjóri beinlínis leyfi það.

Við lok hvers mánaðar eptir að fanginn var settur í hegningarhúsið, skal gefa honum 2 einkunnir, aðra fyrir hegðun hans yfirhöfuð og hina fyrir iðni hans við vinnuna. Eins og vikið er á að framan, er ákveðið, að hann skuli vera á þessu stigi í 3 mánuði án tillits til þess, hvernig hann hegðar sjer, en einkunnin fyrir hegðun hans ræður, í hvern flokk hins næsta stigs hann skuli settur. Hafi hann sumsje náð 12 tröppum (að meðaltali einkunninni »vel«), skal hann þegar fluttur í annan flokk þvingunarstigsins; en að öðrum kosti verður hann að byrja á neðsta flokki þvingunarstigsins. Fyrir þann tíma, sem fanginn hefir legið á sjúkrastofunni, skal að eins gefa honum eina einkunn, þ. e. fyrir hegðun hans, og verður í þessu tilfelli einkunnin látin gilda tvöfallt.

Á meðan fanginn er á þessu stigi, er það skylda bæði lögreglustjórans og prestsins, að vitja hans optlega, sjerílagi til þess að skýra honum fullkomlega frá grundvallarreglu þeirri, sem farið er eptir, og sýna honum fram á, að það sje komið undir honum sjálfum, hvernig kjör hans verði í hegningarhúsinu.

Ef læknirinn álítur það óumflýjanlega nauðsynlegt, má þegar setja fangann á samverustofuna með leyfi lögreglustjórans.

13. gr. II. Þvingunarstigið. Þetta stig skiptist aptur í 3 flokka, 1., 2. og 3. flokk. Fangarnir skulu vera við vinnu á vinnustofum fyrir lokuðum dyrum. Til þess að komast upp í efri flokk, skal fanginn hafa fengið ákveðinn tröppu-fjölda, og er þar að auki ákveðið, hvað langan tíma fanginn í minnsta lagi skuli vera í hverjum flokki — og getur hann eigi stytt þennan tíma —, eins og eptirfylgjandi yfirlit nákvæmar sýnir:

1874. 28. Febr.

Hegningartíminn, sem fanginn er dæmdur í.	Undirbúningsstigið.	Þvingunarstigið.			Yfirferðarstigið.	Hin ófullkomna hegningaruppgjöf.
		1. fl.	2. fl.	3. fl.		
ár.	mán.	»	mán.	mán.	man.	mán.
2	3	»	15	6	»	»
3	3	»	15	18	»	»
4	3	»	15	30	»	»
5	3	»	15	36	6	»
6	3	»	15	36	18	»
7	3	»	15	36	18	12
8	3	»	15	40	22	16
10	3	»	15	54	24	24
12	3	»	15	60	30	36
16	3	»	15	78	32	64

Nái fanginn samt sem áður fleirum tröppum, en þörf er á til þess að verða fluttur upp, áður sá tími er liðinn, [sem hann samkvæmt yfirlitinu að minnsta kosti átti að vera í einhverjum flokki, skulu þær tröppur, sem umfram eru, taldar honum í hag í næsta flokki.

Sje fangi með fleiri dómum dæmdur í hegningar, sem skulu útteknar samfleytt hver á eptir annari, skulu hegningar þessar lagðar saman, ef sá, sem í hlut á, er dæmdur í þær áður en hann kom í hegningarhúsið, og þær samtals ná ekki framyfir 16 ár, og skal þá með hegningunna saman lagða fara eptir yfirlitinu að framan. En ef sá, sem í hlut á, er þegar byrjaður að úttaka hegningu á þeim tíma, er hann verður dæmdur í aðra hegningu, eða nemi hinar samanlögðu hegningar meira en 16 árum, eða skuli hlutaðeigandi úttaka æfilanga hegningarvinnu, ákveður landshöfðingi í hverju einstöku tilfelli, að hve miklu leyti og eptir hverjum nákvæmari reglum fanginn verði fluttur upp frá einu stigi til annars og úr einum flokki í annan.

Gefa skal 2 einkunnir, aðra fyrir hegðun og hina fyrir iðni við vinnuna. Fanginn getur eigi skorazt undan, að vera við guðsþjónustugjörðina. Verði fangi veikur, skal að eins gefa honum eina einkunn (sumsje fyrir

1874. hegðun), sem skal látin gilda tvöfallt. Til brjefaskripta
28. Febr. skal útvega sjerstakt leyfi hjá lögreglustjóranum.

Fyrir vonda hegðun skal lögreglustjóri hafa vald til sumpart að setja fangann niður í annan flokk, allt niður í hinn neðsta, umpart, án þess að flytja hann niður í annan flokk, að taka af honum aukavinnulaun þau og önnur hlunnindi, sem hann eptir því, hvað lengi hann hefir verið í þeim flokki, sem í hlut á, og hegðun sinni þar, samkvæmt eptirfylgjandi reglum, kann að hafa aflað sjer. þegar fangi þannig verður fluttur niður eða sviptur hlunnindum, missir hann þær tröppur, sem hann hefir umfram. Verði fanginn fluttur frá 3. flokki niður í 1. flokk, eða frá hinu efra stigi í 2. eða 3. flokki annaðhvort niður í 1. eða 2. flokk, skal lögreglustjóri þar að auki ákveða, hvort hlutaðeigandi skuli aptur ganga gegnum þann flokk eða það stig, sem á milli liggur, eða hvort hann verði fluttur upp aptur beinlínis í þann flokk eða á það stig í þeim flokki, sem hann var fluttur niður úr. Sá fangi, sem þannig er hegnt með því að færa hann niður eða svipta hann hlunnindum, getur eigi orðið fluttur upp eða öðlazt hlunnindi þau, sem hann áður hafði aflað sjer, nema því að eins að hann á einum mánuði hafi fengið einkunnina »mæta vel«, eða á tveimur mánuðum samfleyttum samtals einkunnina »vel«.

Að öðru leyti skal gæta eptirfylgjandi nákvæmari reglna um hvern flokkinn fyrir sig:

Fyrsti flokkur. þessi flokkur er í rauninni að eins ætlaður til hegningar, sumsje fyrir þá, sem vegna vondrar hegðunar annaðhvort samkvæmt 12. gr. era fluttir þangað frá undirbúningsstiginu, eða verða fluttir niður í hann úr efri flokkunum. Reglugjörðin er hin sama og á undirbúningsstiginu. Vinnunni skal þannig háttað, að sett verði fyrir daglegt skylduverk, sem verði rannsakað hvert kvöld þegar vinnutíminn er á enda. Fyrir aukavinnu verður eigi veitt neitt endurgjald. Til þess að

geta komizt upp í 2. flokk, skal sá fangi, sem kemur frá undirbúningsstiginn, hafa náð 12 tröppnm; samt má fanginn hvernig sem á stendur eigi vera þar skemnr en 3 mánuði. 1874. 28. Febr.

Annar flokknr. Hin sama reglngjörð gildir fyrir þennan flokk, sem fyrir 1. flokk. Samt skal veita fangannm ef hann lýkur við skyldnvinnu þá, sem honum er sett fyrir, 4 anra (2 sk.) á dag fyrir það; má hafa helminginn af því til þess að kaupa þá fæðn fyrir, sem lögreglustjóri nákvæmar leyfir, svo og munn- og neftóbak. Þegar liðnir eru að minnsta kosti 6 mánuðir, og fanginn að meðaltali hefir hlotið einkunnina »vel«, geta vinnulaunin aukizt til 6 aura (3 sk.) á dag. Þagar fanginn er búinn að vera að minnsta kosti 15 mánuði í þessum flokki, og ef hann hefir hlotið að meðaltali sömu einkunn og nú var getið, getur hann komizt upp í 3. flokk.

Þriðji flokkur. Reglugjörðin er hjer hin sama og í 2. flokki með þeim breytingum, sem hjer sknlu taldar: vinnulaunin fyrir skylduvinnu, sem af hendi er leyst, og sem að eins er litið eptir á hverri viku, er 8 aura (4 sk.) á dag, og má verja helmingnum af því á sama hátt, sem í 2. flokki. Hvað lengi fanginn að minnsta kosti skuli vera í þessum flokki, er komið nndir því, hvað langur hegningartíminn er, eins og yfirlitið að framan sýnir En þegar hálfnr sá tími er liðinn, er fanginn á að vera í þessum flokki og hann að meðaltali hefir hlotið einkunnina »vel«, má smásaman láta honum ennfremur eptir, að brugðið sje útaf reglugjörðinni í þeim atriðnm, sem nú skal telja: á sunnudögum og helgidögum má leyfa fanganum að vera lengur, en venjulegt er, í garðinum, ef veður er til þess; ef kringumstæðurnar leyfa það, skal reyndar setja honnm fyrir skylduvinnu, en verði því ekki komið við, er það eigi bannað, að hann fáist við önnur störf; vinnulaunin ern ekki, eins og fyr, ákveðin, en greiðast á hverri viku eptir máli og vikt

1874. 28. Febr. á aukavinnu þeirri, sem skilað er, og ef því eigi verður komið við að setja fanganum fyrir skylduvinnu, skal veita honum allt að því 16 aura (8 sk.) þóknun á dag, eptir því hvað iðinn hann hefir verið. Helmingnum af vinnulaununum má verja á sama hátt, sem nú var sagt, og til þess að kaupa almanak. Fanganum verða að eins gefnar einkunnir fyrir 3 mánuði í einu um hegðun hans og iðni við vinnuna, og getur hann eigi komizt upp á yfirferðarstigið, nema hann síðasta árið hafi náð svo mörgum tröppum, að hann að meðaltali hafi hlotið minnst »vel« fyrir hegðun sína.

14. gr. III. Yfirferðarstigið. Í stað þess, að fangarnir höfðu sjerstakan búning, á meðan þeir voru á hinum stigunum, skal þeim nú leyft að hafa búning, sem nálægist meira búningi þeim, er frjáls verkmaður er vanur að ganga í.

Fangarnir skulu eigi vinna fyrir lokuðum dyrum, og skal þeim að svo miklu leyti sem unnt er fengin sú iðja, er sje sem líkust þeirri, er þeir ætla að hafa sjer til atvinnu eptirleiðis. Þeim skal veittur nákvæmar ákveðinn partur af ágóðanum af vinnunni, að tiltölu við það, sem frjálsir verkmenn fá, og mega þeir verja helmingnum af því eigi að eins til þess að útvega sjer meiri fæðu, heldur einnig til að fá sjer nytsama hluti, þó með sjerstaklegu leyfi lögreglustjórans. Vinnutíminn er að eins til kl. 7 á kvöldin.

Fangarnir eru ekki skyldir til að vera við guðsþjónustugjörðina.

Föngunum skal gefinn kostur á að fá bækur úr bókasafninu.

Eigi skal gefa fanganum sjerstaka einkunn fyrir hegðun hans, en stjórn hegningarhússins skal engu að síður, hafa gætur á því, hvernig hann notar hið meira frelsi, sem honum er veitt. Það skal þannig bókað, ef hann fær ofanígjöf, og einnig, hver sök hafi verið til þess. Á mánaðar-fundum þeim, sem embættismenn

stofnunarinnar hafa með sjer, skal þriðja hvern mánnð sjerstaklega ræða um fangann, og skal þá um leið bóka það, sem tekið hefir verið eptir viðvíkjandi hegðun hans. Gjöri hann sig sekan í broti, sem varðar hegningu, eða ef hann yfirhöfuð hefir hegðað sjer svo, að menn verða að hafa vantraust á honum, skal hann hvernig sem á steudur, flnttur aptur niður á þvingunarstigið, og getur hann ekki komizt aptur nppá yfirferðarstigið nema með sjerstökn leyfi landshöfðingjans. 1874. 28. Febr.

15. gr. Með þeim skilyrðum, sem hjer skal getið, má stjórn hegningarhússins bera það upp fyrir stjórnarráðinu fyrir Ísland, að fanga verði veitt sú uppgjöf á hegningu með tilteknum skilyrðum og nákvæmari takmörkum, sem skýrt er frá í næstu grein:

a. ef fanginn er búinn að vera á yfirferðarstiginu samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 14. gr.;
b. ef stjórnin yfirhöfuð hefir von um, að sá, sem í hlut á, eptir öllu ráðlagi hans, eptirleiðis mnni hegða sjer ráðvandlega;
c. ef búið er útvega fanganum sómasamlega atvinnu eða stöðu í mannfjelaginu.

16. gr. Hin ófullkomna nppgjöf á hegningu. Þegar fangi er náðaður með áveðnum skilyrðum, samkvæmt uppástnngu þeirri, sem getið er um í 15. gr., skal láta hann lausan úr hegningarhúsinn, og eptir nákvæmari ráðstöfun landshöfðingjans fá hann í hendur lögreglustjórninni á þeim stað, þar sem búið er á undan að útvega honnm atvinnu, og skal hann þar settur undir sjerstaklega umsjón lögregluvaldsins, og má hann því eigi fara burtu úr hreppnum án leyfis hreppstjórans nje úr lögsagnarumdæminu án leyfis lögreglustjórans. Þegar hann er látinn laus, skal stjórn hegningarhússins heimilt að láta hann fá allt að $^2/_3$ af því, sem hann hefir unnið sjer inn með aukavinnu og sparað, og skal hún senda hlutaðeigandi lögreglustjórn skriflega skýrslu um fatnað þann og aðra muni, sem hann hefir með sjer þá

1874. er hann er látinn laus, um helztu atriði í lífi hans
28. Febr. (personalia), lýsing á útliti hans og skýrslu um það, hvernig hegðun hans og heilbrigðisástand hefir verið í hegningarhúsinn. Þar að auki skal sá hluti, er honum er veittur, af því, sem hann hefir unnið sjer inn með ankavinnu, sendur hlutaðeigandi lögreglustjórn, sem sjálf færs fanganum það í hendur annaðhvort allt saman eða svo mikið af því, sem henta þykir eptir því, hvernig á stendur.

Stjórnin skal brýna fyrir honum skilyrðin fyrir því, að hann sje náðaður, og fá honum í hendur lausnarbrjef, þar sem talin eru upp þessi skilyrði, sem eru: að hann sje iðjusamur, ráðvandur og reglusamur; að hann nákvæmlega breyti eptir því, sem lögreglustjórnin kynni að leggja honum fyrir, og að hann að öðrum kosti án frekara dóms verði aptur settur í hegningarhúsið, til þess að úttaka það, sem eptir er af hegningu þeirri, sem hann var dæmdur í.

Fullkomið frelsi fær því fanginn ekki, fyr en sá hegningartími er liðinn, sem hann er dæmdur í, eða hann verður náðaður til fulls, ef hann hefir verið dæmdur í æfilanga hegningarvinnu. Til þess tíma er sá, sem látinn er laus með ákveðnum skilyrðum, eigi kominn undan umsjón hegningarhússins, enda þótt hún sje fjarlægari, og verður hann því heldur ekki dreginn út á fangaskránni, en í hana verða ritaðar skýrslur þær, sem hlutaðeigandi lögreglustjórn venjulega þriðja hvern mánuð skal senda stjórn hegningarhússins. Verði honum leyft að flytja sig úr hreppnum, skal hreppstjórinn þegar í stað skýra lögreglustjóra frá því og hreppstjóranum í þeim hrepp, sem hann flytur í. Fái hann leyfi til að flytja sig úr lögsagnarumdæminu, skal lögreglustjórinn tilkynna það lögreglustjóranum í því lögsagnarumdæmi, þar sem hann sezt að svo að, þá er hann kemur í lögsagnarumdæmið, hlutaðeiganda hreppstjóra verði ef á þarf að halda sagt fyrir um, hvað gjöra skuli. Þegar

svo á stendur, skal sömuleiðis þegar í stað senda hegningarhúsinu skýrslu um flutninginn. 1874. 28. Febr.

Sá, sem látinn er laus með ákveðnum skilyrðum, hefir alls enga kröfu til framfærslu af hálfu hegningarhússins, en verður að öllu leyti sjálfur að sjá fyrir sjer. Á hinn bóginn er hann heldur ekki framar háður ákvörðunum þeim, sem gilda um hegningarhúsið, heldur að eins hinum almennu borgaralegu lögum og þeim skilyrðum, sem sett voru fyrir hinni ófullkomnu hegningaruppgjöf. Brjóti hann gegn því, sem lögreglustjórn sú, er hefir umsjón yfir honum, kann að leggja honum fyrir sjerstaklega, eða ef hegðun hans yfir höfuð er á þá leið, að hann eigi uppfylli hina fyrstu ákvörðun í lausnarbrjefi því, sem getið er um að framan, að hann sje iðjusamur, ráðvandur og reglusamur, skal lögreglustjórnin tilkynna stjórn hegningarhússins það, og má þá eptir uppástungu hennar við landshöfðingja og samkvæmt úrskurði hans setja hann aptur í hegningarhúsið, til þess hann úttaki þar það, sem eptir er af hegingartíma þeim, sem honum var gefinn upp með ákveðnum skilyrðum. Um þetta skal senda skýrslu til stjórnarráðsins. Gjöri hann sig sekan í hegningarverðu athæfi, skal hann, ef það eigi varðar hegningarvinnu, fyrst úttaka refsinguna fyrir það, og skal viðstöðulaust þar á eptir setja hann í hegningarhúsið, en ef hegningarvinna liggur við, skal hann fyrst úttaka það, sem eptir var af hegningunni, sem hann fyrst var dæmdur í, áður en hann er látinn sæta hinni síðari hegningu.

Þegar búið er að ná hinu fullkomna frelsi, skal borga út það, sem eptir var haldið af því, sem fanginn hafði unnið sjer inn með aukavinnu, og ef sá, sem í hlut á, deyr innan þess tíma, skal það fengið í hendur hlutaðeiganda skiptarjetti, svo að það verði talið með tekjum í búinu eptir hann.

17. gr. Allir embættis- og sýslunarmenn við hegningarhúsið skulu að minnsta kosti einu sinni á viku

1874. 28. Febr. vitja allra fanganna, og rita upp það, sem þeim þykir athugavert um siðferði og iðni hvers fanga. Einu sinni á mánuði skulu embættis- og sýslunarmenn þessir eiga fund með sjer, og skal þá hver af þeim skýra frá athugasemdum þeim, sem hann hefir ritað hjá sjer um hegðun hvers fanga útaf fyrir sig frá síðasta fundi. Umræðurnar, sem lögreglustjóri bókar, skuln vera til þess, að mönnum verði sem kunnugast um hvern einstakan fanga, allt frá því að hann kom inn í hegningarhúsið til þess tíma, er hann er látinn laus, og er því hver fundarmaður skyldur að styðja að því sem hann framast má. Skyldi nokkur geta látið í tje upplýsingar, sem eru sjerstaklega áríðandi, er það vitaskuld, að hann þegar skýri lögreglustjóranum frá þeim. Einkunnirnar um iðni og hegðun hvers fanga verða ákveðnar eptir þessu af öllum fundarmönnnm, og ritaðar í gjörðabókina. Ef atkvæði eru jöfn, skal atkvæði lögreglustjóra ráða. Sjerhver fundarmaður getur heimtað, að ágreiningsatkvæði hans verði bókað, og skal gjörðabókin sýnd landsköfðingja.

Lögreglustjóri skal halda bók, sem nafn hvers fanga er ritað í á sjerstöku blaði, og skal hann færa til í bókina allt, sem snertir fangann, til þess menn þar ávallt geti fengið ljósa hugmynd nm allt líferni fangans í hegningarhúsinu.

B. Betrunarhúsvinna í sameining.

18. gr. Um þá betrunarhúsfanga, sem eptir ákvörðnn landshöfðingjans skulu úttaka hegninguna annaðhvort að öllu leyti eða að nokkru leyti með vinnu á samverustofu, gilda reglur þær, sem settar eru að framan, en samt með þeim breytingum og nákvæmari ákvörðunnm, sem hjer segir:

1. Þann tíma, sem fangarnir eiga að minnsta kosti að vera í hverjnm flokki, skal stytta samkvæmt eptirfylgjandi yfirliti:

1874. 28. Febr.

Hegningartíminn, sem fanginn er dæmdur í.	Undirbúningsstigið.	Þvingunarstigið.			Yfirferðarstigið.	Hin ófullkomna hegningaruppgjöf.
		1. fl.	2. fl.	3. fl.		
ár	mán.	»	mán.	mán.	mán.	»
$^2/_3$	3	»	5	»	»	»
1	3	»	7	2	»	»
$1^1/_2$	3	»	7	8	»	»
2	3	»	7	14	»	»
3	3	»	7	20	6	»
4	3	»	9	24	12	»
5	3	»	9	30	18	»
6 ár eða þar framyfir.	3	»	9	36	það, sem eptir er af hegningartímanum.	»

Í 2. flokki þvingunarstigsins má, eptir að liðnir eru minnst 3 mánuðir, auka vinnulaunin til 6 aura (3 sk.) á dag.

2. Þegar betrunarhúsfangi, sem hefir úttekið nokkuð af hegningunni í kompu sjer, er fluttur yfir í samvinnu, ákvarðar landshöfðinginn, í hvern flokk samvinnufanganna hann skuli settur.

3. Þegar betrunarhúsfangi að eins um stund hefir verið fluttur yfir í samvinnu, skal lögreglustjóri, er hlutaðeigandi læknir álítur, að ekkert sje því til fyrirstöðu, að fanginn aptur geti úttekið hegninguna í kompu sjer, senda skýrslu um það til landshöfðingja. Verði hann þá settur í kompu sjer, skal stytta hegningartímann samkvæmt 14. gr. í hegningarlögnnum.

19. gr. Betrunarhúsfangar, sem látnir eru í hegningarhúsið, skulu jafnskjótt og tekið er við þeim, rannsakaðir nákvæmlega af lögreglustjóranum og lækninum, til þess það verði ákveðið, hvort sá, sem í hlut á, verði látinn úttaka hegninguna í kompu sjer án þess mein verði af. Skal síðan bera málið undir landshöfðingja, og þangað til úrskurður hans er fenginn, skal sá, sem í hlut á, sitja í kompunni, þar sem hann er, nema

1874. lögreglustjóri eptir raun þeirri, sem orðið hefir við rann-
28. Febr. sóknina, áliti að óumflýjanleg nauðsyn sje til, að setja hlutaðeiganda þegar í stað til samvinnu með öðrum.

II.

Hegningarvinna í kompu sjer.

20. gr. Hegningarvinnu, sem úttaka skal í kompu sjer, skal sömuleiðis fylgt fram eptir hinni áfram líðandi hegningarreglu, að því leyti sem hegningartíminn skiptist í 4 stig, sem eru:

1. stig, og eru reglurnar um skylduvinnu, vinnulaun og verutíma þar hinar sömu, sem settar eru að framan um undirbúningsstigið með tilliti til hegningarvinnu í sameining.
2. — með ákveðinni skylduvinnu og vinnukaupi, 4 aurum (2 sk.) á dag fyrir hvern verkdag; skal fanginn vera á því stigi að minnsta kosti eitt missiri.
3. — með ákveðinni skylduvinnu og vinnukaupi, 6 aurum (3 sk.) á dag fyrir hvern verkdag; veran á því stigi er að minnsta kosti 1 ár.
4. — með ákveðinni skylduvinnu og vinnukaupi, 8 aurum (4 sk.) á dag fyrir hvern verkdag.

Að öðru leyti gilda reglur þær, sem settar eru að framan um hegningarvinnu í sameining, með þeim breytingum, sem með þarf.

21. gr. Ráðgjafinn fyrir Ísland skal hafa heimild til að veita þær tilhliðranir frá því, sem fyrir er mælt í tilskipun þessari, sem eptir því, hvernig á stendur, kunna að virðast æskilegar, og eigi koma í bága við grundvallarreglur hennar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuborg, 28. dag febrúarmánaðar 1874.

Anordning angaaende Fuldbyrdelsen af Strafarbeide i Strafanstalten i Reykjavík. 1874. 28. Febr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat det ved allerh. Anordning af Dags Dato er bestemt, at den i Island oprettede Strafanstalt skal tages i Brug den 15. August d. A., have Vi fundet for godt at fastsætte efterfölgende almindelige Regler i Henseende til Fuldbyrdelsen af Strafarbeide i bemeldte Strafanstalt:

I.

Strafarbeide i Fællesskab.

§ 1. Strafarbeide, der skal udstaas ved Arbeide i Fællesskab, hvad enten Straffen er Tugthusarbeide eller Forbedringshusstraf, som med Landshövdingens Billigelse skal, i det Hele eller for en Del, udstaas ved Arbeide paa Fællesarbeidsstue, bliver at fuldbyrde i Overensstemmelse med de i det Fölgende derom givne Forskrifter.

A. Tugthusstraffen.

§ 2. Strafarbeidet udstaas ved Arbeide om Dagen i Fællesskab efter de i det Fölgende nærmere givne Bestemmelser. Natten tilbringes i Reglen i Enkeltcelle.

§ 3. Dagsordenen og Arbeidstiden for Fangerne er saaledes:

Der opmönstres om Morgenen fra 1. Maj til 30. Septbr. Kl. $4^3/_4$ og den övrige Del af Aaret Kl. $5^3/_4$. En halv Time derefter begynder Arbeidstiden, som vedvarer til Kl. 8 Aften med Afbrydelse foruden af den Tid, som medgaar til Gaardtur og Undervisning, ogsaa af de til Afholdelsen af de forskjellige Maaltider fastsatte Tider, som ere: fra Kl. $7^3/_4 - 8^1/_4$ Formiddag Frokost, fra Kl. 12—1 Middagsmad og fra Kl. $5 - 5^1/_2$ Eftermiddag Aftensmad. Fra Kl. 8 Aften gives der Frihed til Kl. $8^1/_2$, da der afmönstres.

1874. 28. Febr. Frihed for Arbeide er der, hele Dagen: alle Sön- og Helligdage, samt fra Kl. 5 Eftermiddag: Kongens Födselsdag, Dagene för saavel de 3 store Höitider som Nytaarsdag og Almindelig Bededag. Endelig ophörer Arbeidet hver Lördag Kl. 5 Eftermiddag, men Tiden til Kl. 8 benyttes til Rengjöring og til Eftersyn af Arbeidsredskaber samt til at aflevere det smudsige og til at modtage det rene Linned. Én Gang daglig skal der gives Fangerne paa Fællesarbeidsstuerne $1/2$ Times Ophold i den fri Luft, Fangerne i Enkeltcelle derimod (jfr. denne Anordnings § 12) 2 Gange daglig i lige saa lang Tid. Gaardturen for Fangerne i Enkeltcelle kan ske i Fællesskab, medmindre de hensidde under Straf, i hvilket Tilfælde de ogsaa da skulle afsondres.

Fangerne skulle i Arbeidstiden stedse være beskjæftigede. Udenfor Arbeidstiden skal det, naar der iövrigt ikke er noget til Hinder derfor, være Fangerne tilladt at sysselsætte sig med deres daglige Beskjæftigelse. Som Opmuntring til Flid skal der gives Fangerne, naar de svare det Pligtarbeide, der er foresat dem, en Arbeidsfortjeneste, hvoraf det Halve kan benyttes til Forögelse eller Forbedring af Kosten, det andet Halve skal oplægges, dog at Fangen heraf kan erholde Tilladelse til at understötte Hustru og Börn under Forudsætning af, at der stedse bliver et Belöb af mindst 10 Rd. i Behold. Straffes en Fange med Fratagelse af Arbeidet, skal han altid hensættes i Enkeltcelle.

§ 4. Landshövdingen har at træffe Foranstaltning til Afholdelsen af Gudstjeneste for Fangerne samt til Undervisning af de Fanger, som maatte egne sig dertil. Enhver Fange skal være forsynet med den almindelige Psalmebog og det Ny Testamente.

§ 5. I Sygdomstilfælde behandles Fangen efter Lægens Anvisning. Er han uskikket til at arbeide, indlægges han i Sygecellen. Naar en Fange som

sindssyg indlægges paa et Sygehus eller en Sindssyge-anstalt, skal hans Ophold her henregnes til Straffe-tiden. 1874. 28. Febr.

§ 6. Naar en Fange til en Sags retslige Undersögelse afgives til Retten, bliver Spörgsmaalet om, hvorvidt hans Ophold i Varetægtsarresten skal regnes med til Straffetiden eller ikke, i hvert enkelt Tilfælde ved Fangens Tilbagelevering til Strafanstalten at afgjöre af Landshövdingen. De med hans Transport fra og til Strafanstalten forbundne Omkostninger blive denne uvedkommende.

§ 7. Undviger en Fange fra Strafanstalten, bliver i intet Tilfælde den Tid, der medgaar, inden han atter tilbageleveres, at regne med til Straffetiden.

§ 8. Et Exemplar af de Fangerne til Oprettholdelse af Ordenen og Disciplinen foreskrevne Bestemmelser tilligemed Reglementerne for Bespisningen og Arbeidsvæsenet skal findes opslaaet i ethvert Fangelokale. Der maa ikke nægtes Fangen Adgang til at tale med Bestyrelsen.

§ 9. Til at brevvexle med Familien eller Personer, som ikke vedkomme Strafanstalten, eller til at modtage Besög af saadanne skal i hvert enkelt Tilfælde Politimesterens Tilladelse gives. Intet Brev maa afgaa fra eller afgives til Fangen, för det er gjennemset af Bestyrelsen Det maa staa Fangen frit for ikke at modtage Besög af Personer, som ikke vedkomme Strafanstalten.

§ 10. Brud paa Disciplinen og Forseelser, begaaede i Strafanstalten, blive at behandle i Overensstemmelse med Frdg. af 5. Januar 1874. Det er en Selvfölge, at Fangen af den Overarbeidsfortjeneste, han oplægger, af Bestyrelsen kan kjendes pligtig til at erstatte enhver Skade, som han med Forsæt eller Uagtsomhed paaförer Anstalten.

§ 11. Strafarbeidet fuldbyrdes efter det fremadskridende System gjennem nedenstaaende 3 Stadier:

1874.
28. Febr.

I. Forberedelsesstadiet.
II. Tvangsstadiet.
III. Overgangsstadiet.

Hertil slutter sig efter Omstændighederne som et fjerde Stadium en begrænset og betinget Benaadnings-Tilstand.

Forövrigt bliver til de i det Fölgende nærmere fastsatte Tider Fangens hele Forhold at bedömme, idet der for hans Opförsel og for hans Flid ved Arbeidet gives ham en af fölgende 4 Karakterer: særdeles god, god, middelmaadig og slet, som regnes henholdsvis lige med 3, 2, 1 og ÷ 3 Points.

§ 12. I. Forberedelsesstadiet. Opholdet paa dette Stadium er bestemt og varer 3 Maaneder samt tilbringes i Enkeltcelle, jfr. dog Slutningen af denne Paragraf.

Ved Afleveringen til Strafanstalten hensættes Fangen i Modtagelsescellen, hvor han forbliver i 3 Dage. Under dette Ophold bades han, iföres Fangedragten, fratages alt, hvad han har medbragt, efterses af Lægen, hvorhos der bliver at tilföre Stamlisterne, hvad der er at bemærke om hans tidligere Liv og hans Helbredstilstand, samt at gjöre nöjagtige Optegnelser om, hvad han har medbragt af Penge, Klæder osv.

Det Arbeide, der paa dette Stadium vil være at udföre, skal bestaa i Værkplukning eller et andet lignende, let og simpelt Haandarbeide, og der foresættes ikke noget Pligtarbeide, men der tilstaas heller ikke nogen Arbeidsfortjeneste. Fangen kan ikke vægre sig ved at deltage i Gudstjenesten. Foruden Psalmebogen og det Ny Testamente gives der fra Bogsamlingen kun gudelige Skrifter efter Præstens Anvisning. Under Gaardturen har Fangen uafbrudt at bevæge sig, og er enhver Stöj eller endog Samtale med Andre forbudt, en Bestemmelse, som ogsaa skal fölges, naar Fangen föres til og fra Gaarden. Til andre Steder end Gaarden

eller Gudstjenesten maa Fangen ikke udtages af Cellen uden Politimesterens udtrykkelige Tilladelse. 1874. 28. Febr.

Ved Slutningen af hver Maaned efter Fangens Indsættelse gives der ham 2 Karakterer, en for hans Opförsel overhovedet og en for hans Flid ved Arbeidet. Som ovenfor anført, er Opholdet bestemt til 3 Maaneder uafhængig af hans Forhold, hvorimod Karakteren herfor bestemmer, til hvilken Klasse af det næste Stadium han skal overgaa. Har han nemlig opnaaet 12 Points (gjennemsnitlig Karakteren »god«), gaar han strax over til Tvangsstadiets 2den Klasse; i modsat Tilfælde maa han begynde med Tvangsstadiets nederste Klasse. For den Tid, en Fange har været indlagt paa Sygestuen, gives der ham derimod kun én Karakter, nemlig for hans Opförsel, og regnes i dette Tilfælde Karakteren til det dobbelte Antal Points.

Paa dette Stadium er det saavel Politimesterens som Præstens Pligt hyppig at tilse Fangen, navnlig for tilfulde at gjöre ham bekjendt med Systemet, og vise ham, hvorledes hans Skjæbne i Strafanstalten er lagt i hans egen Haand.

Saafremt det af Lægen maatte findes uundgaaelig nödvendigt, kan Fangen med Politimesterens Tilladelse strax hensættes paa Fællesstuen.

§ 13. II. Tvangsstadiet. Paa dette Stadium er der atter 3 Klasser: 1ste, 2den og 3dje. Fangerne skulle arbeide paa Arbeidsstuer for aflaasede Döre. For at oprykke i en höjere Klasse skal Fangen have erhvervet et vist Antal Points, hvorhos der er bestemt en mindste Tid for Opholdet i hver Klasse, som Fangen ikke kan forkorte, saaledes som nedenstaaende Skema nærmere udviser:

1874.
28. Febr.

Den idömte Straffetid.	Forberedelses-stadiet.	Tvangsstadiet.			Overgangs-stadiet.	Den betingede Benaadning.
		1. Kl.	2. Kl.	3. Kl.		
Aar	Maan.	»	Maan.	Maan.	Maan.	Maan.
2	3	»	15	6	»	»
3	3	»	15	18	»	»
4	3	»	15	30	»	»
5	3	»	15	36	6	»
6	3	»	15	36	18	»
7	3	»	15	36	18	12
8	3	»	15	40	22	16
10	3	»	15	54	24	24
12	3	»	15	60	30	36
16	3	»	15	78	32	64

Opnaar Fangen imidlertid forinden denne mindste Tid flere Points end nödvendig til Oprykningen, skal det overskydende Antal föres ham tilgode for den næste Klasse.

Er der ved flere Domme idömt en Fange Straffe, som skulle ndstaas umiddelbart efter hinanden, blive disse Straffe, hvis de ere idömte den Paagjældende för hans Indsættelse i Strafanstalten og tilsammen ikke overstige 16 Aar, at sammenlægge, og ovenstaaende Skema er da anvendeligt paa den samlede Straf. Hvis derimod den Paagjældende allerede har begyndt at udstaa den ene Straf paa den Tid, da en ny Straf paalægges ham, eller hvis de sammenlagte Straffe belöbe sig til mere end 16 Aar, eller hvis den Paagjældende skal udstaa Strafarbeide paa Livstid, fastsættes det for hvert enkelt Tilfælde af Landshövdingen, hvorvidt og efter hvilke nærmere Regler Oprykning i de forskjellige Stadier og Klasser kan finde Sted.

Der gives 2 Karakterer, en for Opförsel og en for Flid ved Arbeidet. Fangen kan ikke vægre sig ved at deltage i Gudstjenesten. I Sygdomstilfælde gives der Fangen kun én Karakter (nemlig for Opförsel), der regnes til det dobbelte Antal Points. Til

Brevskrivning skal Politimesterens særlige Tilladelse indhentes. 1874. 28. Febr.

For udvist slet Forhold skal Politimesteren være bemyndiget til dels at nedsætte Fangen i en lavere Klasse, lige indtil den nederste, dels uden Nedsættelse i en lavere Klasse at fratage Fangen den forögede Arbeidsfortjeneste og de övrige Begunstigelser, som han efter Opholdets Varighed og sit Forhold i den paagjældende Klasse ifölge nedenstaaende Regler maatte have erhvervet. Ved en saadan Nedsættelse eller Fratagen af Begunstigelser fortaber Fangen det erhvervede Overskud af Points. Nedsættes Fangen fra 3dje Klasse til 1ste eller fra det höjere Trin paa 2den eller 3je Klasse til henholdsvis 1ste eller 2den Klasse, har Politimesteren derhos at bestemme, om den Paagjældende skal gjennemgaa den mellemliggende Klasse eller Trin, eller om han kan flyttes umiddelbart til den Klasse eller det Trin i den Klasse, hvorfra han blev nedsat. En Fange, som saaledes straffes med Nedsættelse eller Formindskelse af Begunstigelser, kan ikke rykke op eller erholde de tidligere erhvervede Begunstigelser, medmindre han i én Maaned har opnaaet Karakteren »særdeles god« eller i to paa hinanden fölgende Maaneder tilsammen Karakteren »god«.

Forövrigt blive fölgende nærmere Bestemmelser for de enkelte Klasser at iagttage:

Förste Klasse. Denne Klasse er egentlig kun en Straffeklasse, nemlig for dem, som paa Grund af slet Forhold enten efter § 12 overgaa fra Forberedelsesstadiet til den eller fra de höjere Klasser nedsættes i den. Reglementet er som paa Forberedelsesstadiet. Arbeidet skal være et saadant, at der kan foreskrives et dagligt Pligtarbeide, som kan efterses hver Aften ved Arbeidstidens Ophör. For Overarbeide gives der ikke nogen Godtgjörelse. For at kunne oprykke i 2den Klasse skal Fangen, der kommer fra Forberedelses-

1874. stadiet, have opnaaet 12 Points; dog maa Opholdet i
28. Febr. intet Tilfælde være kortere end 3 Maaneder.

Anden Klasse. Reglementet er som i 1ste Klasse. Dog skal der, naar Fangen udförer det ham foreskrevne Pligtarbeide, derfor tilstaas ham 4 Öre (2 Sk.) daglig, hvoraf Halvdelen maa anvendes til Indkjöb af saadanne Födemidler, som Politimesteren nærmere tillader, samt Skraa- og Snustobak. Efter en Tid af mindst 6 Maaneder, og naar Fangen har opnaaet Gjennemsnitskarakteren »god», kan Arbeidsfortjenesten stige til 6 Öre (3 Sk.) daglig. Efter mindst 15 Maaneders Ophold i denne Klasse og med samme Gjennemsnitskarakter som nysnævnt kan Fangen oprykke i 3dje Klasse.

Tredje Klasse. Reglementet er som for 2den Klasse, med fölgende Lempelser: Arbeidsfortjenesten for udfört Pligtarbeide, som kun efterses ugentlig, sættes til 8 Öre (4 Sk.) daglig, hvoraf Halvdelen kan anvendes paa samme Maade som i 2den Klasse. Den korteste Tid for Opholdet er betinget af Straffetidens Længde, som det foranstaaende Skema udviser. Naar imidlertid Halvdelen af Opholdstiden i denne Klasse er forlöbeu, og Fangen gjennemsnitlig har opnaaet Karakteren »god», kan der efterhaanden tilstaas fölgende yderligere Lempelser i Reglementet: Om Sön- og Helligdagene skal der, naar Veiret tillader det, forundes et længere Ophold i Gaarden end sædvanlig. Der skal, hvor Omstændighederne tillade det, vel foreskrives et Pligtarbeide, men andre Beskjæftigelser, hvor dette ikke kan ske, ere ikke udelukkede. Arbeidsfortjenesten er ikke som tidligere en bestemt, men den godtgjöres ugentlig efter Maalet og Vægten af det Overarbeide, der er leveret, og hvor et Pligtarbeide ikke kan sættes, skal der tilstaas, alt efter den udviste Flid, en Godtgjörelse af indtil 16 Öre (8 Sk.) daglig. Halvdelen af Arbeidsfortjenesten kan benyttes paa samme Maade som nys anfört samt til Indkjöb af en Almanak. Kun

hver 3 Maaneder gives der Fangen Karakterer for hans Opförsel og for hans Flid ved Arbeidet, og han kan ikke rykke op paa Overgangsstadiet, naar han ikke i det sidste Aar har opnaaet et saa stort Antal Points, at han gjennemsnitlig har mindst »god« for sit Forhold. 1874. 28. Febr.

§ 14. III. Overgangsstadiet. I Stedet for den paa de foregaaende Stadier baarne særegne Dragt tillades det her Fangerne at bære en Dragt, der mere nærmer sig den frie Arbeiders.

Fangerne skulle ikke arbeide inden Laas og Lukke, og der skal saavidt muligt anvises dem en Beskjæftigelse som den, hvorved de tilsigte i Fremtiden at fortjene deres Bröd. Der skal tilstaas dem en vis nærmere bestemt Del i Fortjenesten, afpasset efter hvad der gives den frie Arbeider, og for Halvdelen heraf skulle de kunne ikke alene foröge deres Kost, men ogsaa — dog med Politimesterens særlige Tilladelse — anskaffe nyttige Gjenstande. Arbeidstiden er kun til Kl. 7 Aften.

Tvungen Deltagelse i Gudstjenesten skal ikke finde Sted.

Adgangen til Bogsamlingen er fri.

Der skal ikke gives Fangen særlige Karakterer for hans Forhold, men Bestyrelsen skal lige fuldt have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes han benytter den större Frihed, der er skjænket ham. Det skal saaledes nedskrives, naar han paadrager sig en Irettesættelse, og da tillige af hvilken Aarsag. Hver tredje Maaned skal han i de maanedlige Forsamlinger af Anstaltens Funktionærer gjöres til Gjenstand for særlig Omtale, ved hvilken Leilighed det skal tilföres Protokollen, hvad der har været bemærket om hans Forhold. Skulde han begaa en strafværdig Forseelse eller i det Hele taget give Anledning til Mistillid, skal han i ethvert Tilfælde föres tilbage paa Tvangsstadiet, og han kan ikke igjen rykke op til Overgangsstadiet uden Landshövdingens særlige Tilladelse.

1874. 28. Febr. § 15. Paa fölgende Betingelser skal Bestyrelsen kunne gjöre Indstilling til Ministeriet for Island om for en Fange at udvirke den i den fölgende Paragraf omhandlede betingede og nærmere begrænsede Benaadning:

a. naar Fangen har opholdt sig paa Overgangsstadiet i Overensstemmelse med Reglerne i § 14;
b. naar Bestyrelsen i det Hele taget nærer Haab om, at den Paagjældende, efter hans hele Forhold at dömme, fremtidig vil före et ustraffeligt Levnet;
c. naar der er sikret ham et redeligt Livserhverv eller en Stilling i Samfundet.

§ 16. Den betingede Benaadning. Naar Fangen betingelsesvis benaades efter den i § 15 omtalte Indstilling, löslades han af Strafanstalten og afgives efter Landshövdingens nærmere Foranstaltning til Politimyndigheden paa det Sted, hvor der forud er sikret ham et Erhverv, og hvor han bliver at stille under Politiets særlige Tilsyn, saa at han ikke maa forlade Reppen eller Jurisdiktionen uden Tilladelse fra henholdsvis Repstyreren eller Politimesteren. Ved Lösladelsen skal Bestyrelsen være bemyndiget til at lade ham tilflyde indtil $^2/_3$ af hans oplagte Overarbeidsfortjeneste, og skal den give vedkommende Politimyndighed en skriftlig Meddelelse om de Klædningsstykker og övrige Effekter, han ved Lösladelsen er i Besiddelse af, samt om hans Personalia, hans Signalement og om, hvorledes hans Forhold og Sundhedstilstand i Strafanstalten har været. Derhos skal den Del af Overarbeidsfortjenesten, der gives ham, tilsendes vedkommende Politimyndighed, der selv udbetaler Fangen det Hele eller saa meget, som efter Omstændighederne findes hensigtsmæssigt.

Bestyrelsen skal foreholde ham de Betingelser, hvorunder han er benaadet, og medgive ham et Fripas, som indeholder disse Betingelser, der ere fölgende: at han förer et arbeidsomt, redeligt og ædrueligt Levnet; at han nöjagtig fölger de Paalæg, som Politiet maatte

foreskrive ham, og at han i modsat Tilfælde uden nogen videre Dom atter vil blive indsat i Strafanstalten for der at udstaa den resterende Del af den domsbestemte Straffetid. 1874. 28. Febr.

Den fuldstændige Frihed indtræder altsaa ikke, forinden den domsbestemte Straffetid er udlöben, eller for Livsfangers Vedkommende en endelig Benaadning er erhvervet. Indtil da er den betingelsesvis Lösladte ikke unddraget Strafanstaltens, om end fjernere Tilsyn og udgaar derfor heller ikke af Stamlisten, hvori de Meddelelser indföres, som vedkommende Politimyndighed ordentligvis hver tredje Maaned vil have at give Anstaltens Bestyrelse. Erholder han Tilladelse til at fraflytte Reppen, skal dette af Repstyreren strax tilmeldes Politimesteren samt Repstyreren i den Rep, hvorhen han drager. Fraflytter han med Tilladelse Jurisdiktionen, skal Politimesteren derom underrette Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor han tager Bopæl, for at der ved hans Ankomst til Jurisdiktionen eventuelt kan meddeles vedkommende Repstyrer de fornödne Forholdsregler. Flytningen skal i dette Tilfælde ligeledes strax tilmeldes Strafanstalten.

Den betingelsesvis Lösladte har ikke nogetsomhelst Krav paa Underhold fra Strafanstalten, men maa selv i enhver Retning sörge derfor. Paa den anden Side er han heller ikke mere underkastet de for Strafanstalten gjældende Bestemmelser, men kun de almindelige borgerlige Love og de for den betingede Benaadning stillede Betingelser. Overtræder han de særlige Paalæg, som maatte gives ham af den Politimyndighed, under hvis Tilsyn han er stillet, eller er hans Forhold overhovedet saaledes, at han ikke opfylder den förste af de i ovennævnte Fripas givne Bestemmelser, om at före et arbeidsomt, redeligt og ædrueligt Levnet, vil Politiet derom have at sætte Bestyrelsen i Kundskab, og han vil da efter dennes Indstilling til Landshövdingen og efter hans Resolution kunne föres tilbage

1874. til Strafanstalten for der at afsone Resten af den
28. Febr. Straffetid, som betingelsesvis var eftergivet ham. Herom skal der ske Indberetning til Ministeriet. Begaar han strafbare Handlinger, skal han, naar Straffen herfor ikke naar op til Strafarbeide, först afsone denne Straf og umiddelbart derefter afgives til Strafanstalten, hvorimod han, hvis Straffen er Strafarbeide, först skal afsone Resten af den förste Dom, forinden han overgaar til den nye Straf.

Naar den fuldstændige Frihed indtræder, skal den tilbageholdte Del af Overarbeidsfortjenesten udbetales, og hvis den Paagjældende forinden afgaar ved Döden, afgives den til vedkommende Skifteret til Indtægt for hans Bo.

§ 17. Samtlige Embeds- og Bestillingsmænd ved Anstalten skulle hver mindst én Gang om Ugen besöge samtlige Fanger og optegne deres Bemærkninger om hver Fanges Opförsel og Flid. Én Gang om Maaneden skal der af Embeds- og Bestillingsmændene holdes et Möde, hvor da Enhver af dem meddeler de Bemærkninger, han siden sidste Möde har optegnet om hver enkelt Fanges Forhold. Forhandlingerne, der föres til Protokol af Politimesteren, skulle tjene til at fremme Kjendskabet til hver enkelt Fange lige fra hans Indtrædelse i Strafanstalten til hans Lösladelse, hvorfor ethvert af Forsamlingens Medlemmer er pligtigt til at yde, hvad der kan bidrage hertil. Skulde Nogen have Oplysninger at meddele af særlig Vigtighed, er det en Selvfölge, at han strax melder det til Politimesteren. Karaktererne for hver Fanges Flid og Opförsel bestemmes herefter af alle Forsamlingens Medlemmer og indföres i Forhandlingsprotokollen. I Tilfælde af Stemmelighed gjör Politimesterens Stemme Udslaget. Ethvert Medlem kan fordre sin afvigende Mening tilfört Protokollen, der bliver at forelægge Landshövdingen.

Politimesteren er pligtig til at före en Protokol, hvori enhver Fange har sit Folium, og hvori han ind-

förer Alt, hvad der vedkommer Fangen, saa at man 1874.
deraf altid kan faa et fuldstændigt Billede af Fangens 28. Febr.
hele Liv i Strafanstalten.

B. Forbedringshusstraf i Fællesskab.

§ 18. For de Forbedringshusfangers Vedkommende, som efter Landshövdingens Bestemmelse skulle udstaa Straffen enten for det Hele eller for en Del ved Arbeide paa Fællesstue, gjælde de ovenfor givne Regler, dog med fölgende Lempelser og yderligere Bestemmelser:

1. Tiden for det mindste Ophold i Klasserne bliver at forkorte efter nedenstaaende Skema:

Den idömte Straffetid.	Forberedelsesstadiet.	Tvangsstadiet.			Overgangsstadiet.	Den betingede Benaadning.
		1. Kl.	2. Kl.	3. Kl.		
Aar	Maan.	»	Maan.	Maan.	Maan.	»
$^2/_3$	3	»	5	»	»	»
1	3	»	7	2	»	»
$1^1/_2$	3	»	7	8	»	»
2	3	»	7	14	»	»
3	3	»	7	20	6	»
4	3	»	9	24	12	»
5	3	»	9	30	18	»
6 eller derover.	3	»	9	36	Resten af Straffetiden.	»

I Tvangsstadiets 2den Klasse kan Arbeidsfortjenesten efter mindst 3 Maaneders Forlöb stige til 6 Öre (3 Sk.) daglig.

2. Naar en Forbedringshusfange, efter at have udstaaet en Del af Straffen i Enkeltcelle, overgaar til Fællesarbeide, bestemmer Landshövdingen, i hvilken Klasse af Fællesskabet han bliver at indsætte.

3. Naar en Forbedringshusfange kun for en Tid har været overfört til Fællesskabet, skal Politimesteren,

1874. 28. Febr. naar vedkommende Læge erklærer, at der intet er til Hinder for, at Fangen atter kan udsone Straffen i Enkeltcelle, gjöre Indberetning derom til Landshövdingen. Hensættes han da i Enkeltcelle, beregnes Forkortelsen af Straffetiden i Henhold til Straffelovens § 14.

§ 19. De til Strafanstalten afgivne Forbedringshusfanger blive strax efter Modtagelsen at undergive en nöjagtig Undersögelse af Politimesteren og Lægen til Afgjörelse af, hvorvidt den Paagjældende uden Ulempe kan underkastes Cellestraf. Sagen forelægges derefter Landshövdingen, og indtil hans Resolution afgives, forbliver den Paagjældende i Celle, medmindre Politimesteren efter Udfaldet af den anstillede Undersögelse finder det uundgaaelig fornödent strax at afgive den Paagjældende til Fællesarbeide.

II.

Strafarbeide i Enkeltcelle.

§ 20. Strafarbeide, som skal udstaas i Enkeltcelle, fuldbyrdes for saa vidt ligeledes efter det fremadskridende System, som Straffetiden deles i 4 Stadier, nemlig:

1ste Stadium, hvor Reglerne om Pligtarbeide, Arbeidsfortjeneste og Opholdets Varighed ere de samme, som ovenfor ere fastsatte for Forberedelsesstadiet med Hensyn til Strafarbeide i Fællesskab.

2det Stadium med bestemt Pligtarbeide og en Arbeidsfortjeneste af 4 Öre (2 Sk.) daglig for hver Arbeidsdag; Opholdet mindst $1/2$ Aar.

3dje Stadium med bestemt Pligtarbeide, Arbeidsfortjeneste 6 Öre (3 Sk.) daglig for hver Arbeidsdag; Varighed mindst 1 Aar.

4de Stadium med bestemt Pligtarbeide og Arbeidsfortjeneste 8 Öre (4 Sk.) daglig for hver Arbeidsdag.

Iövrigt gjælde med de fornödne Lempelser de ovenfor for Strafarbeide i Fællesskab fastsatte Regler.

§ 21. Ministeren for Island bemyndiges til at indrömme saadanne Lempelser i denne Anordnings Bestemmelser, som efter Omstændighederne maatte anses önskelige, og som ikke ere i Strid med dens Grundsætninger. 1874. 28. Febr.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 28. Febr. 1874.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Strafanstalten i Reykjavik**. Khavn den 28. Febr. 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 128. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 754—59. 28. Febr.

Ved en idag udstedt allerh. Anordning om delvis Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Almindelig Straffelov for Island af 25. Juni 1869 § 307 er det bestemt, at Strafanstalten i Reykjavík og det i Forbindelse dermed staaende Fængsel vil være at tage i Brug den 15. August d. A.

Ved i denne Anledning til videre behgl. Foranstaltning at tilstille Hr. Landsh. et Antal Exempl. af ommeldte Anordning skulde man til behgl. Efterretning og videre föjende Foranstaltning tjenstl. melde Fölgende:

Med Hensyn til Fuldbyrdelsen af Strafarbeidet i den omhandlede Strafanstalt har Ministeriet efter Konference med Fængselskontoret troet, at det i den for Danmark gjældende Anordning ang. Fuldbyrdelsen af Strafarbeide i Fællesskab af 13. Febr. 1873 fastsatte fremadskridende Straffesystem kunde gjennemföres paa en fyldigere Maade i den ommeldte Anstalt end Hr. Landsh. har foreslaaet i behgl. Skriv. af 8. Aug. f. A., navnlig saaledes,

at Forberedelsesstadiet gjennemgaas i Enkeltcelle, at paa Tvangsstadiet Fangerne skulle arbeide inden lukkede Döre og at Opholdet her bestemmes efter den nævnte Anordnings § 14 for Tugthusfanger og efter

1874. 28. Febr. § 20 for Forbedringshusfanger, at först paa Overgangsstadiet Fangerne maa anvendes til Husgjærning, samt at der indföres et betinget Benaadningsstadium, uden hvilket det omhandlede Straffesystem kun er ufuldstændigt, og imod hvis Anvendelighed paa Island der formentlig ikke kan reises nogen grundet Betænkelighed, da det i det Væsentlige gaar ud paa at stille Vedkommende under Politiets særlige Tilsyn, hvilket er kjendt paa Island fra Frdg af 24. Januar 1838 § 5. I Overensstemmelse hermed og iövrigt paa Grundlag af Deres Ytringer i ommeldte Skrivelse er der i Ministeriet udarbeidet Udkast til Anordning ang. Fuldbyrdelsen af Strafarbeide i Strafanstalten i Reykjavík, der under D. D. har erholdt allerh. Stadfæstelse, og hvoraf hoslagt fölger et Antal Expl. til nærmere behgl. Foranstaltning.

Det af Dem fremsendte Udkast til Reglement for Straffanger vil derfor være at ændre i Overensstemmelse med Reglerne i den nysnævnte allerh. Anordning, hvorved man særlig skal henlede Deres Opmærksomhed paa, at man ikke har troet i Almindelighed at kunne give Fangerne paa de höjere Trin af Tvangsstadiet Tilladelse til at erholde tillaans andre Böger end saadanne, som alle Fanger, selv paa Stadiets nederste Trin, maa læse, da der ingen Garanti kan haves for, at Bögerne ikke udlaanes af den ene Fange til den anden. Reglementet vil derefter være at udfærdige af Dem til Ophængning i de forskjellige Straffelokaler i Forbindelse med Dagsordenen for Straffangerne, samt Bespisningsreglementet — som De anmodes om at udfærdige i Overensstemmelse med de fremsendte Udkast, — og Reglement for Arbeidsvæsenet (Bestemmelse om Pligtarbeide m. m.), som De ligeledes vil have at udfærdige, efter at De i Overensstemmelse med Deres Skriv. af 6. Decbr. f. A. derom har konfereret med den af Dem antagne til Værkmester udsete Betjent ved Strafanstalten.

Imod det af Dem fremsendte Udkast til et Beklædningsreglement har Ministeriet Intet fundet at erindre, og det vil derfor kunne udfærdiges i Overensstemmelse hermed. 1874. 28. Febr.

Med Hensyn til Valget af det Arbeide, som Straffangerne ville have at udföre, skal man have det overladt til Dem at bestemme det Fornödne i saa Henseende i Overensstemmelse med Deres Antydninger i Skriv. af 8. August f. A., dog at det herved bliver at iagttage, at Arbeidet ikke er skadeligt for Fangens Helbred, hvorved det navnlig, forsaavidt angaar det af Dem foreslaaede Uldarbeide, maa paases at Ulden er vasket, at Arbeidet ikke kræver Redskaber, der ere farlige med Hensyn til Sikkerheden, at Arbeidet i det Mindste paa et senere Stadium af Straffen tager saavidt muligt Hensyn til Fangens Beskjæftigelse efter Lösladelsen, at Arbeidet, naar de övrige Hensyn ere tagne i Betragtning, bliver for Strafanstalten saa lönnende som muligt, i hvilken Retning det gjælder om at benytte de forhaandenværende Konjunkturer og den enkelte Fanges særlige Begavelse, samt at Arbeidet er et saadant, at der paa dets Frembringelser kan ventes en billig Afsætning.

Hvad angaar Driften af Arbeidsvirksomheden og Ökonomien i bemeldte Anstalt, har Ministeriet efter de i Deres behgl. Skriv. af 9. Oktbr. f. A. oplyste Omstændigheder ikke troet at burde modsætte sig, at samme indtil videre overtages for det Offentliges Regning, og De anmodes derfor om i sin Tid at drage Omsorg dels for Anskaffelsen af Raamateriale og Levnetsmidler m. v. — i Overensstemmelse med Deres Forslag ved Licitation af Byfogden under Approbation af Dem, forsaavidt dette lader sig gjöre, — dels for at Arbeidsproduktet afhændes saa fordelagtigt som muligt for Landskassen.

Ligesom Landskassen i Overensstemmelse med Deres Forslag maa overtage Ökonomien ogsaa for de

1874. Fangers Vedkommende, som komme til at hensidde i
28. Febr. det med Strafanstalten forbundne Fængsel imod Refusion af de paagjældende Kommnner af 24 Sk. for hver Fange paa sædvanlig Fangekost og af 12 Sk. for hver Fange paa Vand og Bröd daglig, saaledes vil det ogsaa formentlig blive nödvendigt, saafremt disse Fanger maatte forlange at blive beskjæftigede, at Landskassen overtager deres Arbeidsvirksomhed for at nndgaa, at der i saa Henseende maa föres særligt Regnskab for hvert Slags Fanger, og vil De nærmere have at bestemme, hvilken Betaling der vil knnne ydes de Paagjældende for det leverede Arbeide.

Hvad angaar Indretningen af Stamlister, de fornödne Protokoller, samt Regnskabsvæsenet og de dertil hörende Böger, finder Ministeriet intet at erindre imod Deres i Skriv. af 8. Novbr. f. A. fremsatte Forslag, og fremsendes hoslagt efter Deres Önske et Expl. af det Skema, som i de danske Strafanstalter föres over Fangernes Arbeide.

Ligesom Ministeriet med Hensyn til Fangernes personlige Renlighed anser det nödvendigt, at der anskaffes et Badekar, saaledes finder man Intet at erindre imod, at Renligholdelsen af Fangernes Klæder og Sengeklæder i Overensstemmelse med Deres Forslag overdrages Opsynsmanden, dog saaledes at han i Henhold til Bestemmelserne i den ovennævnte Anordning ang. Fnldbyrdelsen af Strafarbeide i Strafanstalten i Reykjavík § 13, ikke til Hjælp ved dette Arbeide maa anvende Straffanger, der ere paa Tvangsstadiet, men maa benytte enten Fanger, der ere komne udover dette Stadinm, eller med Politimesterens Tilladelse Varetægtsfanger, saafremt de ere villige dertil, dog först, naar deres Forhör er sluttet.

Hvad Belysningen angaar, kan der, da Fangerne sknlle arbeide eller kunne forlange at arbeide, ikke undværes Lys i Cellerne.

Af det fornödne Inventarium har Bestyrelsen for

Fængselskontoret tilbudt at anskaffe fölgende Gjenstande, nemlig: 2 Væverstole, 4 Rokke, 4 Hasper, Strikkepinde, Stoppe- og Synaale, Koste til Gulvvaskning og Gaardfeining, Lærred til 36 Par Lagener, 36 Stkr. Tæpper, 14 Kamme og 5 Dusin Haandklæder. 1874. 28. Febr.

Hvad de övrige Inventariegjenstande angaar, maa man have det overladt til Dem at drage Omsorg for deres Anskaffelse, og skal man med Hensyn til, at De særlig har henstillet, at der, saafremt det maatte anses fornödent, herfra maatte træffes Foranstaltning til Anskaffelsen af Latrin-Indretninger til Cellerne, ikke undlade at bemærke, at efter Fængselskontorets Formening bör der i Cellerne saavelsom i fælles Soveceller være Latrinpotter i en Trækasse med tætsluttende Laag, men saadanne antager man maa kunne anskaffes i Island, naar der herfra sendes en Pröve i Forbindelse med de andre Inventariegjenstande, som Fængselskontoret har tilbudt at sende. Iövrigt skal man ikke undlade at bemærke, at Brugen af disse Latrinpotter maa indskrænkes derved, at Fangerne til bestemte Tider komme i Gaarden i Overensstemmelse med den ovennævnte Anordning.

De til Inventariets Anskaffelse nödvendige Udgifter bemyndiges De til at lade Dem udbetale af Islands Jordebogskasse.

Angaaende Anskaffelsen af et Ringeapparat til Anstalten har man henvendt sig til Tömmermester Klentz, og vil De kunne imödese nærmere Meddelelse i saa Henseende.

Imod det af Dem fremsendte Udkast til en Instrux for Opsynsmanden finder Ministeriet kun at bemærke, at der i § 13 maa gives ham et bestemtere Paalæg om at opholde sig hyppigere i Fællesstuerne, navnlig om mulig skiftevis i Mands- og Kvindearbeidscellerne, under hele Spise- og Hviletiden, og med denne Ændring anmodes De om at udfærdige omhandlede Instrux.

1874. Hvad Opsynsmandens Lön angaar, har Ministeriet
28. Febr. ikke fundet Noget at erindre imod Deres Forslag om, at der foruden 3 Kostportioner daglig og frit Brændsel tillægges ham 400 Rd. aarlig, hvilket i Alt af Dem er anslaaet til 530 Rd, hvoraf $^9/_{12}$ vil være at udrede af Landskassen, $^2/_{12}$ af Sönderamtets Repartitionsfond og $^1/_{12}$ af Reykjavík Kjöbstad.

Med Hensyn til Honoraret til Domkirkepræsten har Ministeriet, henset til, at han foruden Besörgelsen af Gudstjenesten tillige overtager den eventuelle Undervisning af de Straffanger, som maatte egne sig dertil, ikke villet modsætte sig, at samme bestemmes til 50 Rd.

Med Hensyn til Afholdelsen af samtlige de ifölge det Foranstaaende nödvendige Udgifter er det ved allerh. Resol. af D. D. bifaldet, at der i saa Henseende maa afholdes et Belöb af 3142 Rd. 48 Sk. af den islandske Landskasse, saaledes at de i det under 31. Oktbr. f. A. allerh. approberede Overslag over Islands Indtægter og Udgifter for indeværende Regnskabsaar § 6 opförte Summer ændres i Overensstemmelse hermed, hvorved man er gaaet ud fra, at der i Lön til Opsynsmanden fra 15. August til 31. Decbr. d. A. vil være at betale 112 Rd. 48 Sk., som Honorar til Domkirkepræsten i samme Tidsrum 18 Rd. 72 Sk. og til Lægen 11 Rd. 24 Sk., hvorhos der til Anskaffelsen af Inventarium, Raamateriale, Levnetsmidler, Brændsel m. v. er anslaaet c. 3000 Rd.

Hvad sluttelig angaar Reglementet for Varetægtsfangerne og de andre Fanger i det med Strafanstalten forbundne Fængsel, skulde man anmode Dem om at udfærdige saadant i Overensstemmelse med det af Dem fremsendte Udkast, idet man kun skal bemærke, at det anses hensigtsmæssigst, at der i sammes § 7 i Lighed med hvad der er foreskrevet i Reglem. af 7. Maj 1846 E § 8 i Slutning optages en Bestemmelse om, at det skal være de Arrestanter, der have de for-

nödne Midler dertil, uforment at overlade til Opsynsbetjenten at drage Omsorg for deres Arrestlokalers og Utensiliers Rengjörelse og deres Senges Opredning mod en billig Godtgjörelse efter Politimesterens Bestemmelse, der i intet Tilfælde maa overskrides. 1874. 28. Febr.

Lov om Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer med Renteterminer til 11. Marts og 11. September. Khavn den 28. Februar 1874. (Finansministeriet). — Lovtidende for Kgr. Danmark 1874, S. 19; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 43. 28. Febr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Finansministeriet bemyndiges til, efter vedkommende Ejers Begjæring, at ombytte de almindelige, bestandig paa Ihændehaver lydende Koupons-Obligationer af den indenlandske Statsgjæld, hvoraf Renterne udbetales halvaarlig til 11. Juni og 11. D cember, med andre lignende Obligationer, hvoraf Renterne udbetales halvaarlig til 11. Marts og 11. Septbr., saaledes at Renterne for det Fjerdingaar, for hvilket ingen Koupon meddeles, udbetales Ejerne mod Kvittering.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 28. Februar 1874.

Lov om nogle Forholdsregler i Anledning af Ombytningen af Statsfonds- og Bankfondsbeviser. Khavn den 28. Febr. 1874. (Finansministeriet). — Lovtid. for Kgr. Danmark 1874 S. 20; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 42—43. 28. Febr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

1874. 28. Febr.

§ 1. Naar Ihændehaveren af Duplikatbeviset af et i Statsgjældskontorets Böger paa navngiven Ejer lydende transportabelt Statsfonds- eller konsignabelt Bankfondsbevis indsender Duplikatbeviset til Finansministeriet, medens han angiver, at Hoved- eller Originalbeviset er forkommet, skal Finansministeriet være bemyndiget til at indkalde Enhver, der maatte have Krav paa Hovedbeviset, paa den i Loven af 22. November 1859 om nogle Forholdsregler i Anledning af Ombytningen af Obligationer, henhörende til Monarkiets indenlandske Statsgjæld, § 2 ommeldte Maade, ved en Bekjendtgjörelse, som Indsenderen, eller, hvis Beviset lyder paa et Belöb af 200 Rd. eller derunder, Ministeriet har at foranstalte indrykket 3 Gange i de Blade, der ere bestemte til saadanne Indkaldelser, med Aars og Dags Varsel til at melde sig hos Ministeriet. Duplikatbeviset opbevares hos Ministeriet, indtil Varslet udlöber. Dersom Varslet udlöber, uden at Nogen har meldt sig efter Indkaldelsen, skal det manglende Hovedbevis være dödt og magteslöst og Finansministeriet kunne uden Ansvar for Statskassen kassere det indsendte Duplikatbevis og give Indsenderen Vederlag for Statsfonds- eller Bankfondsbeviset efter de almindelige Regler for Obligationers Ombytning.

§ 2. Naar Hovedbeviset ikke mangler, men lyder paa en anden Ejer end Indsenderen, og Overgangen ikke er godtgjort, kan, hvor Finansministeriet dertil finder Anledning, Indkaldelse ske paa samme Maade og med samme Virkning som efter § 1.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet paa Amalienborg den 28. Februar 1874.

Kapitelstaxter for Islands **Vestamt** fra Medio Maj **1874** til samme Tid **1875.** Reykjavík den 18. og 21. Marts 1874.

1874. 21. Marts.

For dette Amt er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1. for Barðastrandar og Stranda Sysseler, a, 2. for Mýra, Hnappadals, Snæfellsnes og Dala Sysseler, b, og 3. for Ísafjords Syssel og Kjöbstad, c. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den foran S. 37—39 trykte Kapitelstaxt for Mýra og Hnappadals Syssel m. fl. Sysseler for 1871—72.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	51	51	50	86	58	15	51	51	50	86	58	15	41,2	40,7	46,5
- 2	6	55	6	28	6	78	39	42	37	72	40	84	31,6	30,2	32,7
- 3	8	72	9	10	9	34	52	48	54	60	56	12	42	43,7	44,9
- 4	6	74	7	15	7	11	54	16	57	24	56	88	43,3	45,8	45,5
- 5	4	94	5	13	5	10	59	72	61	60	61	24	47,8	49,3	49
- 6	6	46	6	26	6	79	51	80	50	16	54	56	41,5	40,1	43,7
- 7	4	46	4	22	4	46	44	76	42	28	44	76	35,8	33,8	35,8
- 8	36	76	45	60	38	25	36	76	45	60	38	25	29,4	36,5	30,6
- 9	30	37	34	8	26	8	40	49	45	43	34	75	32,4	36,4	27,8
B 10	»	46	»	45,8	»	46,8	57	48	57	24	58	24	46	45,8	46,5
- 11	»	34,2	»	34	»	32,4	42	72	42	48	40	48	34,2	34	32,4
- 12	»	27,9	»	28,6	»	31,2	34	84	35	72	39	»	27,9	28,6	31,2
- 13	»	21,8	»	18,1	»	24	27	24	22	60	30	»	21,5	18,1	24
C 14	»	»	»	68	»	34	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	27,6	»	34,2	»	23,3	17	36	21	36	14	48	13,9	17,1	11,6
- 16	»	42,7	»	50,2	»	45,5	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 17	»	9,8	»	8,3	»	18,2	18	36	15	54	34	12	14,7	12,8	27,2
- 18	1	27	1	54	1	40	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 19	2	47	2	70	3	10	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 20	»	63,8	»	64,6	»	65	79	72	80	72	81	24	63,8	64,6	65
- 21	»	46,6	»	49,4	»	44,7	58	24	61	72	55	84	46,8	49,4	44,7
D 22	6	32	5	67	6	66	38	»	34	18	40	12	30,4	27,4	32,1
- 23	6	69	7	»	7	21	40	30	42	»	43	30	32,2	33,8	34,7
- 24	5	32	5	42	5	65	32	»	32	60	34	6	25,8	26,1	27,2
- 25	5	4	4	60	5	50	30	24	27	72	33	12	24,2	22,2	26,5
- 26	5	»	5	4	5	6	30	»	30	24	30	36	24	24,2	24,3
E 27	1	21	»	»	1	22	18	27	»	»	18	42	14,6	»	14,7
- 28	1	54	1	54	1	53	23	42	23	42	23	27	18,8	18,8	18,6
- 29	1	48	1	70	1	33	22	48	25	90	20	15	18	20,7	16,1
- 30	1	28	1	52	1	38	19	36	23	12	20	90	15,5	18,5	16,8
F 31	6	54	7	70	6	92	26	24	30	88	27	80	21	24,7	22,3
- 32	5	54	6	36	6	38	33	36	38	24	38	36	26,7	30,5	30,7
- 33	5	»	5	34	5	50	30	»	32	12	33	12	24	25,7	26,5
- 34	3	88	3	72	4	64	31	32	30	»	37	32	25,1	24	29,9
- 35	3	48	2	64	3	70	42	»	32	»	44	72	33,8	25,5	35,8
- 36	5	14	5	36	5	65	30	84	32	24	34	6	24,7	25,8	27,2
- 37	»	9,5	»	11,4	»	8,3	23	72	28	48	20	72	19	22,8	16,6

1874.

21. Marts.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
G 38	7	61	7	46	7	30	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 39	2	12	»	64	1	5	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 40	3	25	3	46	3	32	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 41	»	94,5	1	2	1	13	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 42	1	10	1	14	1	17	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 43	2	13	2	»	2	17	»	»	»	»	»	»	»	»	»
Meðalverð:															
A, í fríðu							47	89	49	50	49	51	38,3	39,6	39,6
B, í ullu, smjöri og tólg .							40	57	39	51	41	90	32,5	31,6	36,5
C, í ullar-tóvöru							43	42	44	82	46	42	34,8	35,9	37,2
D, í fiski							34	11	33	35	36	19	27,3	26,7	29
E, í lýsi							20	86	24	16	20	68	16,7	19,3	16,6
F, í skinnavöru							31	8	32	1	33	72	24,9	25,6	27
Meðalverð allra meðalverða							36	33	37	23	38	9	29,1	29,8	30,5

9. April.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Fremmedes Fiskeri under Island.** Khavn den 9. April 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 165. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 763–64.

Efterat man som ommeldt i Skrivelse herfra af 28. Febr. sidstl. i Anledning af det ved Söndermula Syssels Politiret optagne Forhör angaaende stedfundne Overtrædelser af Frdg. om Fremmedes Fiskeri under Island m. v. af 12. Febr. 1872 havde tilskrevet Udenrigsministeriet om at foranledige den britiske Regjering opfordret til at indskjærpe de engelske Söfolk at holde sig bemeldte Forordning efterrettelig, har Udenrigsministeriet meddelt, at Samme allerede i Oktbr. Maaned f. A., efter at Skonnerten »Fylla« var kommen hjem fra sit Togt og Chefen for dette Skib havde afgivet en Rapport, hvori det udtaltes som önskeligt, at et engelsk Orlogsskib stationeredes under Island, efter Anmodning af Marineministeriet havde besværet sig til den kgl. Gesandt i London over engelske Fiskeres Overgreb i de islandske Farvande, men fra denne modtaget en

Erklæring, der gik ud paa, at det formentlig vilde være aldeles frugteslöst paany at henvende sig til ommeldte Regjering i saa Henseende uden först at have samlet bestemte, bevislige Fakta, der kunne tjene til Basis for retslig Forfölgelse i England og til at overbevise den derværende Regjering om Urigtigheden af de Oplysninger, Samme af egne Kilder har öst angaaende Sagens ringe Betydning. 1874. 9. April.

Efter Indholdet af denne Erklæring ansaa Udenrigsministeriet det for unyttigt at gjöre Skridt i Anledning af ovennævnte Forhör, saa meget mere, som der ikke forelaa nogen Oplysning om Navn og Hjemsted for de Skibe, der havde drevet det paaklagede Fiskeri, og der end ikke havdes fuld Sikkerhed for, at disse vare engelske.

Derimod har Udenrigsministeriet henstillet til Marineministeriet og Justitsministeriet, at paalægge henholdsvis Chefen for Stationsskibet og de paagjældende Autoriteter i Island at samle og nöjagtig opgive Alt, hvad der kan tjene til at belyse og bevise de gjentagne Klager og de engelske Efterforskningers Uholdbarhed, saasom Gjennemsnitsantallet af de britiske Fiskere, som besöge Österlandet i Maanederne Juli og August, saavidt muligt deres Mærke (som skal föres af engelske Fiskere, der fiske ved danske Kronlande) og de muligst nöjagtige Data om de begaaede Overgreb for at konstatere dem og drage Vedkommende til Ansvar for en engelsk Ret, forsaavidt det ikke kan lykkes Indvaanerne selv med danske Myndigheders Assistance at forhindre Overgrebene og tugte Lovovertræderne.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Landsh. Foranstaaende skulde man tjenstl. have Dem anmodet om behgl. at ville instruere vedkommende Autoriteter i Island i Overensstemmelse med Udenrigsministeriets Henstilling, samt hertil indsende de Oplysninger, der i saa Henseende maatte kunne tilvejebringes.

1874. 10. April.

Regnskabsoversigt over **Islands Indtægter og Udgifter** i Regnskabsaaret fra **1. April 1872** til **31. Marts 1873.** Khavn den 10. April 1874. — Ministerialtid. for Danmark 1874 B, S. 210—26 (med tilhörende Bemærkninger); Algreen-Ussings Lovsaml. 1874, S. 221—24; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 756—68; Skýrslur nm landshagi á Íslandi V, S. 696—98, samt S. 698—726 (Bemærkn. i islandsk Oversættelse).

Denne i Justitsministeriet ndfærdigede Regnskabsoversigt over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1872 til 31. Marts 1873 er ledsaget af forklarende Bemærkninger, der alene ere affattede i det danske Sprog, med dertil sig sluttende 4 Bilag, Nr. 1—4, samt af et forndskikket allerh. Reskr. af 10. April 1874, hvorved den approberes, idet Jnstitsministeriet samtidig bemyndiges til at lade samme bringe til almindelig Kundskab i Forbindelse med selve Reskriptet. I Originalen (trykt hos Schnltz) er der foruden de her opförte Rubriker tvende andre sideordnede Rnbriker, der angive Belöbet af de henholdsvis i Jordebogskassen og Finanshovedkassen skete Ind- og Udbetalinger, jfr. Tíðindi nm stjórnarmálefni Íslands III, S. 765—68. Disse maa imidlertid af Hensyn til Pladsen udelades paa dette Sted.

Reikningsyfirlit yfir tekjur og útgjöld Íslands á reikningsárinu frá 1. aprilm. 1872 til 31. marzm. 1873.

Tekjur.	Fjárhagsáætlunin.		Borgað alls.	
	rd.	sk.	rd.	sk.
2. gr. 1. Erfðafjárskattur og gjald af fasteignarsölum . . .	1,680.	»	1,284.	75½
2. gjöld fyrir leyfisbrjef og veitingabrjef	400.	»	533.	48
3. nafnbótaskattur	250.	»	191.	76
4. tekjur af ljenssýslum . .	2,660.	»	2,640.	»
5. lögþingisskrifara laun .	32.	6	33.	72
6. tekjur af umboðssýslugjöldum	911.	»	1,735.	31
7. konungstíundir	3,500.	»	3,492.	42½
8. lögmannstollur	330.	»	340.	4½
9. gjöld af verzlun á Íslandi	11,560.	»	18,565.	63
gjöld af póstskipinu . .	994.	»	994.	»
Yfir um . .	22,317.	6	29,811.	28½

1874. 10. April.

	Fjárhagsáætlunin.	Borgað alls.
	rd. sk.	rd. sk.
Handan að . .	22,317. 6	29,811.28½
10. gjald á brennivíni o. fl.	5,000 »	2,533.28
11. tekjur af konungsjörðum	12,680. »	13,425.73
12. gjald uppí andvirði seldra jarða o. fl.	245. »	175.58
13. leigugjöld	183. »	633. »
14. afgjald af jörðunni Belgsholti o. fl.	74. »	59.11
15. óvissar tekjur (hjer eru taldar með sektir eptir hinum almennu hegningarlögum)	1,500. »	444.54
16. vextir af hjálparsjóðnum	100. »	34. »
3. gr. 1. Gjöld uppí alþingiskostn.	6,200. »	6,360.54
2. önnur endurgjöld	2,007.15	1,635. 8
4. gr. Tillag úr ríkissjóðnum .	49,006. »	49,006. »
	99,312.21	104,118.26½

Athugasemd. Af því, sem borgað er í raun og veru, 92,770 rd. 78 sk., eru 71,891 rd. 88 sk. greiddir í aðalfjehirzluna, en 20,878 rd. 86 sk. í jarðabókarsjóðinn.

Útgjöld.	Fjárhagsáætlunin.	Utborgað alls.
	rd. sk.	rd. sk.
6. gr. Útgjöld, er snerta dómsmálastjórnina:		
A. 1. laun embættismanna:		
a) samkvæmt áætluninni fyrir reikningsárið 1872—73 23,323.32		
b) samkvæmt áætluninni fyrir reikningsárið 1871—72 3. »		
23,326.32		
2. viðbót, talin samkvæmt lögum 26. marz 1870, 9. gr. 2,893.32		
	26,219.64	26,212.31
B. skrifstofufje o. s. frv.	3,800. »	3,800. »
Yfir um . .	30,019.64	30,012.31

1874.
10. April.

	Fjárhagsáætlunin.	Utborgað.
	rd. sk.	rd. sk.
Handan að . .	30,019.64	30,012.31
C. önnur útgjöld: a) samkvæmt áætluninni fyrir reikningsárið 1872—83 3,829.32 b) samkvæmt áætluninni fyrir reikningsárið 1871—72 . . . . 32.88	3,862.24	2,774.88
7. gr. Útgjöld, er snerta kirkju- og kennslustjórnina: A. 1. laun embættism. 13,950. 2. viðbót, talin eptir lögum 26. marz 1870, 9. gr. . . . . 1,900.	15,850. »	15,126.74
B. fyrir umsjón (við skólann) og aðstoðarfje o. fl.	1,260. »	1,260. »
C. önnur útgjöld í þarfir andlegu stjettarinnar	1,918.72	1,887.68
D. önnur útgjöld í þarfir hins lærða skóla	9,239. »	9,213. 4
8. gr. Eptirlaun	11,000. »	10,419.92
9. gr. Til ýmislegra óvissra útgjalda, sem uppá kunna að koma	6,000. »	5,957.94
Til kostnaðar við alþing 1871 samkvæmt áætlun fyrir reikningsárið 1871-1872	» »	653.69
10. gr. það, sem umfram er . .	20,198.45	26,811.82½
	99,348.13	104,118.26½

	rd. sk.
1. Athugasemd. Í jarðabókarsjóðnum 31. marz 1872	24,994. 13
Tekjur við jarðabókarsjóðinn samkvæmt fjárhagsáætlun	20,878. 86
Oborguð gjöld til jarðabókarsj. fyrir árið 1871-72	4,751. »
Tekjur við jarðabókarsjóðinn, sem eigi eru á fjárhagsáætlun og á að borga út aptur .	112,464. 17
	163,088. 20
Utgjöld við jarðabókarsjóðinn samkvæmt fjárhagsáætlun . . 60,837. 10	
Utgjöld við jarðabókarsjóðinn, sem eigi eru á fjárhagsáætlun og sem verða endurgoldin aptur 28,265. 45	89,102. 55
Í jarðabókarsjóðnum 31. marz 1872	73,985. 61

2. Athugasemd. Af útgjöldum samkvæmt fjárhagsáætlun, sem eru alls 77,306 rd. 40 sk., eru 16,469 rd. 30 sk. borgaðir úr aðalfjehirzlunni, en fyrnefnd upphæð, 60,837 rd. 10 sk., er borguð úr jarðabókarsjóðnum. 1874. 10. April.

Regnskabsoversigt over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April 1872 til den 31. Marts 1873.

Indtægt.	Budgettet. Rd. Sk.	Samlet Indtægt. Rd. Sk.
§ 2. 1. Afgift af Arv og overdragne Ejendomme	1,680. »	1,284.75½
2. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	400. »	533.48
3. Rangskat	250. »	191,76
4. Syslernes Forpagtningsafgifter	2,660. »	2,640. »
5. Laugthingsskriverlön	32. 6	33.72
6. Administrerede Mandtalsbogsindtægter	911. »	1,735.31
7. Kongetiende	3,500. »	3,492.42½
8. Laugmandstold	330. »	340. 4½
9. Afgifter af den islandske Handel	11,560. »	18,565.63
Afgifter af Postdampsk.	994. »	994. »
10. Afgift af Brændevin m. m.	5,000. »	2.533.28
11. Indtægter af det kongel. Jordegods	12,680. »	13,425.73
12. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods m. m.	245. »	175.58
13. Forpagtningsafgift	183. »	633. »
14. Afgifter af Jorden Belgsholt m. m.	74. »	59.11
15. Tilfældige Indtægter (herunder Böder efter almindelig Straffelov)	1,500. »	444.54
16. Renter af Reservefonden	100. »	34. »
§ 3. 1. Refusion af Althingsomk.	6,200. »	6,360.54
2. Andre Tilbagebetalinger	2,007.15	1,635. 8
§ 4. Tilskud fra Statskassen	49,006. »	49,006. »
	99,312.21	104,118.26½

Anm. Af den virkelige Indtægt 92,770 Rd. 78 Sk. har et Belöb af 71,891 Rd. 88 Sk. passeret Finanshovedkassen, medens et Belöb af 20,878 Rd. 86 Sk. har passeret Jordebogskassen.

1874.
10. April.

Udgift.	Budgettet. Rd. Sk.	Udgift. Rd. Sk.
§ 6. Justitsministeriet vedk.:		
A. 1. Lönninger:		
a) ifölge Overslaget for Regnskabsaaret 1872—73 23,323.32		
b) ifölge Overslaget for Regnskabsaaret 1871—72 3. »		
23,326.32		
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9. . . . . . . 2,893.32		
	26,219.64	26,212.31
B. Kontorhold m. v.	3,800. »	3,800. »
C. Andre Udgifter:		
a) ifölge Overslaget for Regnskabsaaret 1872—73 3,829.32		
b) ifölge Overslaget for Regnskabsaaret 1871—72 . . . . . . 32.88		
	3,862.24	2,774.88
§ 7. Kirke- og Undervisningsministeriet vedkommende:		
A. 1. Lönninger . . . 13,950. »		
2. Tillæg beregnet efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 . . . . 1,900. »		
	15,850. »	15,126.74
B. Til Inspektion og Medhjælp m. m.	1,260. »	1,260. »
C. Andre Udgifter til Geistligheden	1,918.72	1,887.68
D. Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen	9,239. »	9,213. 4
§ 8. Pensioner	11,000. »	10,419.92
§ 9. Til uforudsete og tilfældige Udgifter	6,000. »	5,957.94
Udgifter i Anledning af Althinget 1871 i Henhold til Overslaget for Regnskabsaaret 1871-72	» »	653.69
§ 10. Overskud	20,198.45	26,811.82½
	99,348.13	104,118.26½

	Rd.	Sk.	
Anm. 1. Jordebogskassens Beholdn. d. 31. Marts 1872	24,994.	13	1874. 10. April.
Budgetmæssige Indtægter ved Jordebogskassen	20,878.	86	
Indtægtsrestancer ved samme fra Aaret 1871-72	4,751.	»	
Versurindtægter ved samme	112,464.	17	
	163,088.	20	
Budgetmæssige Udgifter ved samme 60,837. 10			
Versnrudgifter ved samme 28,265. 45	89.102.	55	
Jordebogskassens Beholdning den 31. Marts 1873	73,985.	61	

Anm. 2. Af de budgetmæssige Udgifter, der ialt udgjöre 77,306 Rd. 40 Sk., har et Belöb af 16,469 Rd. 30 Sk. passeret Finanshovedkassen, medens det ovennævnte Belöb af 60,837 Rd. 10 Sk. har passeret Jordebogskassen.

Justitsministeriets Skrivelse til Etatsraad, Generalkonsul H. A. Clausen, ang. **Frdg. for Island af 26. Februar 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.** Khavn d. 21. April 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 220. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 769—70. 21. April.

I Anledning af det af Hr. Etatsraaden i Forening med flere andre islandske Kjöbmænd under 28. f. M. hertil indgivne Andragende om, at den i Forordn. for Island af 26. Febr. 1872 fastsatte Indförselsafgift af Spirituosa maa kunne erlægges med 3 Maaneders Akcepter, sikrede ved Akkreditiver fra ansete Bankinstituter hersteds og betalbare paa Island, undlader man ikke tjenstl. at melde, at Ministeriet er villigt til at imödekomme det fremsatte Önske paa den Maade, at der indrömmes DHrr. Tilladelse til mod Kaution af en solid Bank her paa Pladsen at betale den omhandlede Afgift med 3 Maaneders Solavexler, udstedte af Deres Fuldmægtige paa vedkommende Handelspladser indenfor Grænsen af et saadant Total-Belöb, som vedkommende Bank indestaar for, og betalbare i Island, med Tillæg selvfölgelig af Diskonto, beregnet efter 4 pCt. p. a., hvorhos det, naar vedkommende Kjöbmand har

1874. Etablissementer i forskjellige Jurisdiktioner i Island,
21. April. udtrykkelig for Justitsministeriet maa opgives, til hvor stort et Total-Belöb Vexler agtes udstedte i hver af disse Jurisdiktioner, for at det derefter Fornödne kan tilkjendegives vedkommende Politimester.

19. Maj. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Forandring i Bekjendtgjörelse 3. Maj 1872 om Postvæsenet paa Island.** Khavn den 19. Maj 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 283. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 770—71.

I behgl. Skriv. af 31. Januar d. A. har Hr. Landsh. andraget, at De, da Regnskaberne fra Postexpeditörerne for den 7. og tildels den 6. Reise i 1873 ikke vare indtrnfne inden Januar Maaneds Udgang, og ikke kunde indtræffe för Marts Maaned, og da Generalafregningen med det danske Postvæsen for afvigte Aar heller ikke kunde ventes för i Marts Maaned, efter Postmesterens Anmodning har givet ham Frist indtil 31. Marts d. A. med at aflægge Regnskab for det islandske Postvæsen for afvigte Aar, som han ifölge Bekjendtgjörelse om Postvæsenet af 3. Maj 1872 § 1 skulde have aflagt inden 31. Januar d. A. — Idet De anholder om Ministeriets Approbation herpaa, bemærker De, at det fremdeles hvert Aar vil finde Sted, at hverken Regnskaberne for den sidste Posttnr eller det danske Postvæsens Afregning for det afvigte Aar vil kunne indtræffe för end i Marts Maaned, og De henstiller derfor, enten at der maa blive truffen en Forandring med Hensyn til den i ommeldte Bekjendtgjörelse § 1 fastsatte Frist for Postregnskabets Aflæggelse og Indsendelse, saaledes at denne Frist fremtidig bestemmes til Udgangen af Marts Maaned hvert Aar, eller at det udtrykkelig maa bestemmes, at det aarlige Postregnskab ikkun skal omfatte de Indtægter og Udgifter, der inden Regnskabs-

aarets Udlöb virkelig ere oppebaarne og udbetalte af Postkontoret i Reykjavík. 1874. 19. Maj.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet tillader, at den for det omhandlede Regnskabs Aflæggelse fastsatte Frist for Fremtiden bestemmes til Udgangen af Marts Maaned hvert Aar, og at den af Hr. Landsh. for iaar i bemeldte Henseende trufne Overenskomst bifaldes.

Justitsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **en den tidligere Domkirke i Skálholt tilhörende Kalk og Patina.** Khavn den 19. Maj 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 286. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 771—72. 19. Maj.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Biskoppen over Island anholder om, at der for Reykjavík Domkirke maa erhverves en den tidligere Domkirke i Skálholt tilhörende forgyldt og emailleret Sölv-Kalk og en Sölv-Patina, der have et ikke ringe Værd paa Grund af deres Ælde og Arbeidets fortrinlige Beskaffenhed, og som af Skálholt Kirkes Ejere ere tilbudte Domkirken for Sölvets Værdi, foruden Erstatning for Arbeidet ved Udförelsen af en ny Kalk og Patina til Skálholt, der tilsammen udgjöre 103 Rd., har Hr. Landsh., næst at beröre, at den omhandlede Kalks Istandsættelse vilde medföre en Udgift af 8 Rd., i behgl. Skriv. af 14. Marts sidstl. indstillet, at de omhandlede Gjenstande maa anskaffes af Domkirkens Midler i indeværende Aar.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Hr. Landsh.'s Indstilling herved bifaldes.

1874. 20. Maj. **Aabent Brev ang. Udskrivning af et almindeligt Valg af Medlemmer til Althinget.** Khavn den 20. Maj 1874. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1874 Nr. 21. Lovtidende for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 33; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 258; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 772.

Opið brjef um að almennar kosningar til alþingis skuli fram fara.

Vjer Christian hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt hinni 4. ákvörðun um stundarsakir í stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Islands, 5. janúar þ. á., höfum ákveðið, að almennar kosningar til alþingis skuli fram fara á hausti komanda.

Fyrir því bjóðum Vjer hjermeð og skipum allramildilegast fyrir, að á nefndum tíma skuli haldnar almennar kosningar til alþingis samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 1. ákvörðun um stundarsakir í tjeðri stjórnarskrá.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið á Amalíuborg, 20. dag maím. 1874.

Aabent Brev angaaende Udskrivning af et almindeligt Valg af Medlemmer til Althinget.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: At Vi i Henhold til den Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Januar d. A. vedföjede 4de midlertidige Bestemmelse have besluttet, at der i indeværende Aars Efteraar skal foretages et almindeligt Valg til Althinget.

Thi byde og befale Vi herved allern., at der til det nævnte Tidspunkt bliver at afholde et almindeligt Valg af Medlemmer til Althinget overensstemmende med de i den 1ste midlertidige Bestemmelse i bemeldte Forfatningslov foreskrevne Regler.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Amalienborg den 20. Maj 1874.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Refusion af Udgifter i Anledning af Udtægtsforretning over en Præstegaard** m. v. Khavn den 22. Maj 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 299. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 773—74.

1874.
22. Maj.

Ved at fremsende et af Erklæring fra Biskoppen ledsaget Andragende, hvori Provst i Barðastrandar Syssel O. E. Johnsen anholder om, at der af det til uforudsete Udgifter for indeværende Aar bestemte Belöb maa bevilges ham en billig Godtgjörelse for de Udgifter, han har havt i Anledning af en Udtægtsforretning, som han i afvigte Sommer har afholdt i Overensstemmelse med Frdg. af 24. Juli 1789 over Præstegaard og Kirke i Selárdalur Præstekald, har Hr. Landsh. i en til Justitsministeriet stilet, men derfra hertil oversendt Skrivelse af 21. Novbr. sidstl. henstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse, idet De i Forbindelse dermed har indstillet, at der i Betragtning af, at den Godtgjörelse, der i slige Tilfælde er hjemlet Provsterne i bemeldte Forordnings § 6 for havte Udgifter, i alt Fald nuomstunder ikke staar i noget rimeligt Forhold til disse, naar Forretningen skal afholdes i fjærntliggende Sogne, maa blive forelagt det næste sammentrædende Althing Udkast til en Forordning ang. en Forandring i den nævnte Paragraf, enten saaledes, at Provsterne erholde de med deres Reiser i ommeldte Anledning forbundne Udgifter erstattede efter billig Regning i Analogi med Sportelreglement af 10. Sept. 1830 § 16, eller saaledes, at der fastsættes et bestemt Belöb til Erstatning for hver Dags Reise, f. Ex. 2 Rd. pr. Dag, som Reisen til og Tilbagereisen fra Forretningsstedet varer. Fremdeles har De henstillet, om der ikke ved samme Leilighed maatte være Anledning til at söge den Syns- og Skjönsmændene i den omhandlede Paragraf tillagte Godtgjörelse af 12 Sk. daglig

1874. til hver forhöjet til 1 Rd. til hver, da dette er den
22. Maj. sædvanlige Daglön i Landdistrikterne i Island.

Næst i denne Anledning til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at Ministeriet savner Hjemmel til at lade den af Provst Johnsen ansögte Godtgjörelse afholde af Landskassen, skulde man, da man med Hr. Landsh. er enig i, at der er Grund til at söge Forholdet med Hensyn til Betalingen baade til Provsterne og Synsmændene reguleret i den af Dem angivne Retning, for Provsternes Vedkommende navnlig saaledes, at der foruden Godtgjörelse af Reiseudgifter efter Reglerne i ovennævnte Sportelreglement tilstaas dem passende Dagpenge under Hen- og Tilbagereisen, lige tjenstl. have Dem anmodet om efter forud indhentet nærmere Erklæring fra Biskoppen behgl. at ville udarbeide og hertil indsende det i saa Henseende fornödne Forslag, idet man ikke undlader at bemærke, at der under ingen Omstændigheder kan være Spörgsmaal om at tilstaa Provsterne Betaling af det Offentlige for de i Slutningen af Biskoppens Skrivelse ommeldte Forretninger.

22. Maj. **Bekjendtgjörelse om Indretning af en Tillægsexamen i dobbelt Retning for Erhvervelse af akademisk Borgerret ved Kjöbenhavns Universitet uden Afgangsexamen ved de lærde Skoler.** Khavn den 22. Maj 1874. — Lovtidende for Kgr. Danmark 1874 S. 192—94; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 258—61.

26. Maj. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Forstaaelsen af kgl. Resolution af 25. Septbr. 1816**[1]) om Lön for de konstituerede

[1]) se Lovsaml. for Island VII. S. 622—23.

Dommere i Landsoverretten i Island. Khavn den 26. Maj 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 300. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 775–76. 1874. 26. Maj.

I behgl. Skriv. af 11. Febr. sidstl. har Hr. Landsh. andraget, at De, efter at samtlige Medlemmer af den islandske Landsoverret i August Maaned f. A. havde veget deres Sæde i 2 Sager, som forhenv. Assessor B. Sveinsson havde indanket for Overretten, og som i 1. Instans havde været anlagte imod ham henholdsvis af Justitiarius Jónasson og Assessor Stephensen i Anledning af Injurier i et trykt Skrift, under 29. s. M. konstitnerede Amtmand Thorberg, Kancelliraad Thorsteinsson og Sekretær Johnsen til at beklæde Landsoverretten ved de nævnte Sagers Behandling. Da de af Sveinsson udtagne Appelstævninger i begge de omhandlede Sager skulde falde i Rette den 8. Sept. næstefter, og Appellanten ikke gav Möde, optoges de begge til Doms og afvistes under 22. s. M. Da imidlertid Sveinsson allerede forinden havde begjært sig Appelstævning udfærdiget, var den Sættedommerne meddelte Konstitution under 12. s. M. af Dem bleven extenderet til at omfatte alle de Sager, der maatte indbringes for Overretten til Appel af de ommeldte Injuriesögsmaal, og i Henhold hertil paadömte den konstituerede Overret under 17. Novbr. næstefter de paany anlagte Appelsager. Sættedommerne indgav derpaa Begjæring om hver at faa anvist det i allerh. Resol. 25. Sept. 1816 omhandlede Honorar af 10 Rd. for hver af de 4 Sager, der have foreligget, eftersom Resolutionen ikke gjör nogen Forskjel paa, om vedkommende Sag paakjendes med Hensyn til Form eller Realitet.

Hr. Landsh. var imidlertid af den Formening, at det var tvivlsomt, om der med Rette kunde tilstaas dem det omspurgte Honorar for mere end 2 Sager, da Resolutionen af 1816 som en anomal Bestemmelse ikke bör gives en videregaaende Anvendelse end Forholdets

1874. Natur i det konkrete Tilfælde nödvendiggjör, men ingen
26. Maj. Nödvendighed synes at foreligge til at give Honorar for 4 Sager, da Overretten dog i Virkeligheden ikke har behandlet flere eller andre Sager end Appellen af 2 Underretsdomme, hvortil kommer, at disse Sagers Behandling ikke har været vidtlöftig, og at begge Sager baade med Hensyn til Procedure og Paadömmelse have været aldeles énsartede. De har derfor kun anvist Sættedommerne hver 20 Rd. for 2 Sager, og iövrigt ifölge deres Begjæring indstillet Spörgsmaalet, om der kan tilkomme dem mere, til Justitsministeriet, idet De ved samme Leilighed har henstillet, om der ikke kunde være Anledning til at söge Bestemmelsen i Resolutionen af 1816 ophævet.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at melde, at man vel ikke skjönner rettere end at der i nærværende Tilfælde i Virkeligheden foreligger 4 Sager, men at Ministeriet ikke finder Anledning til at gjöre nogen Forandring i den af Hr. Landsh. i Sagen afgivne Resolution, eftersom Resolutionen af 1816 ikke giver vedkommende Konstituerede nogen Ret til for hver Sag at erholde Honorar, men kun bemyndiger Stiftamtet til at tilstaa dem et saadant.

Naar Resolutionen opfattes paa denne Maade, vil der efter Ministeriets Skjön heller ikke være tilstrækkelig Grund til at söge samme ophævet, og det saa meget mindre, som den, henset til dens Anledning, vistnok maa komme til Anvendelse, naar Andre end Embedsmænd konstitueres.

26. Maj. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, angaaende **allerund. Takadresser til H. M. Kongen i Anledning af Forfatningslovens Emanation.** Kjöbenhavn den 26. Maj 1874. —

Isl. Kopib. 1874 Nr. 300 b. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 776—77; Ministerialtid. for Danmark 1874 B, S. 265—66 (hvor tillige Adresserne findes optagne i danske Oversættelser). 1874. 26. Maj.

Med Skrivelser af 2. og 6. d. M. har Hr. Landsh. fremsendt 2de allerund. Takadresser til H. M. Kongen i Anledning af Forfatningsloven for Islands særlige Anliggender af 5. Januar d. A., nemlig dels fra de i Reykjavík og nærmeste Omegn bosatte Althingsmænd og Suppleanter samt Embedsmænd og Borgere i den nævnte By, dels fra Beboerne af Gullbringu Syssels sydligste Del, hvilke Adresser jeg den 16. d. M. har havt den Ære at overrække og oplæse for Hans Majestæt.

Det behagede Allerhöjstsamme at paalægge mig igjennem Hr. Landsh. at bringe det Svar til Adressernes Underskrivere, at ligesom det havde været Ham en Tilfredsstillelse og Glæde at modtage Udtalelser af de loyale Fölelser, hvorom disse Adresser bære Vidnesbyrd, saaledes nærer han den sikre Fortröstning, at den Forfatning, som Han i fuld Tillid til sine kjære Islænderes trofaste Frihedssind har givet Island, netop i Kraft af disse Fölelser, som Han stoler paa ere almindelige i Island, skal blive til Velsignelse og aabne en ny Fremtid for dette.

Hans Majestæt tilföjede, at som det særlig havde været ham kjært at kunne knytte den nye Forfatning til Islands Tusindaars Fest, saaledes var det Hans Önske og Haab, forsaavidt ikke andre Regjeringspligter maatte lægge Hindringer i Vejen derfor, at gjæste Island i den forestaaende Sommer for personlig at dele dets Folkeglæde ved Fortidens Minder og Fremtidens Forhaabninger.

Bekjendtgjörelse for Island om **Tidspunktet for Indförelsen af den nye Regningsenhed efter Möntloven af 23. Maj 1873.** Khavn den 6. Juni 1874. — Lovtíd. for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 34; 6. Juni.

1874. Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 307: Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 779.
6. Juni.

Auglýsing fyrir Ísland um, frá hvaða tíma hin nýja reikningseining, eptir peningalögunum 23. maí 1873, skuli í gildi leidd.

Samkvæmt peningalögunum 23. maí 1873, 17. gr. hefir hans hátign konunginum þóknazt með allrahæstum úrskurði 20. f. m. allramildilegast að ákvarða, að hin nýja reikningseining, sem ákveðin er með tjeðum lögum, ásamt skipting hennar skuli í gildi leidd frá 1. janúar 1875.

þetta skal hjermeð gefið almenningi til vitundar. — Í fjárhagsstjórninni, 6. dag júním. 1874.

Bekjendtgjörelse for Island om Tidspunktet for Indförelsen af den nye Regningsenhed efter Möntloven af 23. Maj 1873.

I Henhold til Möntloven af 23. Maj 1873 § 17 har det ved allerh. Resolution af 20. f. M. behaget H. M. Kongen allern. at bestemme, at den ved bemeldte Lov fastsatte nye Regningsenhed med dens Inddeling indföres fra den 1. Januar 1875.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Finansministeriet den 6. Juni 1874.

6. Juni. **Bekjendtgjörelse for Island** ang. **Præget af 1-, 2-, 5-, 10- og 25-Örestykker, som udmöntes i Henhold til Möntloven af 23. Maj 1873.** Khavn den 6. Juni 1874. — Lovtid. for Kgr. Danmark 1874, Tillæget S. 34; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 307; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 780.

Auglýsing fyrir Ísland um mótið á eins eyris-, tveggja-, fimm-, tíu- og tuttuguogfimmaura-peningum

þeim, sem slegnir verða samkvæmt peningalögunum 23. maí f. á. 1874. 6. Juni.

Með allrahæstum úrskurðum 26. nóvbr. f. á, 27. janúar, 26. febrúar og 22. maí þ. á. hefir hans hátign konunginum þóknazt allramildilegast að ákveða, að smápeningar þeir, sem hjer verða taldir, skuli samkvæmt peningalögunum 23. maí f. á. slegnir með móti því, sem hjer segir:

Eins eyris-, tveggja- og fimaura-peningar úr kopar:

Á aðhverfuna skal setja fangamark hans hátignar konungsins með krónu yfir og neðan undir það peningamerkið, ár það, er peningurinn er mótaður, og upphafsstafina á nafni peningasmiðjn-forstjórans, og á fráhverfuna verð peningsins — »1 Öre«, »2 Öre«, »5 Öre« — og umhverfis höfrung, er táknar sjófarir, og kornax á strái, er táknar akuryrkju.

Tíu- og tuttugnogfimmaura-peningar úr silfri:

Á aðhverfuna skal setja brjóstmynd hans hátignar konungsins og umhverfis áskriptina »Christian IX, Konge af Danmark«, og neðan undir myndina peningamerkið, ár það, er peningurinn er mótaður og upphafsstafina á nafni peningasmiðju-forstjórans, og á fráhverfuna: í miðjnna þá tölu, er segir til verðs á peningnum — annaðhvort »10 Öre« eða »25 Öre«, þannig að orðið »Öre« standi fyrir neðan tölnna —, til hliðanna höfrung og kornax á strái og fyrir ofan stjörnu.

Þetta skal hjermeð gefið almenningi til vitundar. — I fjárhagsstjórninni, 6. dag júním. 1874.

Bekjendtgjörelse for Island ang. Præget for de 1-, 2-, 5-, 10- og 25-Örestykker, som udmöntes i Henhold til Möntloven af 23. Maj f. A.

Ved allerh. Resolution af 26. Novbr. f. A. samt 27. Januar, 26. Februar og 22. Maj d. A. har det be-

1874. haget H. M. Kongen allern. at bestemme, at efter-
6. Juni. nævnte Skillemönter i Henhold til Möntloven af 23. Maj f. A. skulle udmöntes med fölgende Præg:

1-, 2- og 5-Örestykker i Bronce:

Paa Adversen anbringes H. M. Kongens Navnechiffer med Krone over samt under dette Möntmærket, Udmöntningsaaret og Begyndelsesbogstaverne af Möntmesterens Navn, og paa Reversen Angivelse af Möntens Værdi — »1 Öre«, »2 Öre«, »5 Öre« — omgiven af en Delfin som Söfartens og et Kornax med Straa som Agerdyrkningens Symbol.

10- og 25-Örestykker i Sölv:

Paa Adversen anbringes H. M. Kongens Brystbillede, omgivet af Indskriften: »Christian IX, Konge af Danmark«, samt under Billedet Möntmærket, Udmöntningsaaret og Begyndelsesbogstaverne af Möntmesterens Navn, og paa Reversen: i Midten Tallet, der angiver Möntens Værdi, — altsaa henholdsvis »10 Öre« og »25 Öre«, saaledes at Benævnelsen »Öre« staar under Tallet, — paa Siderne en Delfin og et Kornax med Straa samt foroven en Stjerne.

Dette kundgjöres herved til almindelig Efterretning. — Finansministeriet den 6. Juni 1874.

19. Juni. **Bekjendtgjörelse ang. Udfærdigelsen af Statsobligationer i Kronemönt og med Renteterminer til 11. Marts og 11. Septbr. m. m.**[1]) Khavn den 19. Juni 1874. (Finansministeriet). — Lovtidende for Kgr. Danmark 1874 S. 220; Algreen-Ussings Lovs. 1874 S. 323—24.

I Henhold til Lov af 28. Februar 1874 om Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer med Rente-

---

[1]) jfr. Bekjendtgj. 24. Novbr. s. A. i Lovtid. for Kgr. Danmark 1874 S. 348—49; Algreen-Ussings Lovs. 1874 S. 487—89.

terminer til 11. Marts og 11. Septbr. saavel som til Möntloven af 23. Maj 1873 bekjendtgjöres herved Fölgende: 1874. 19. Juni.

1. Fra den 1. Januar 1875 vil Finansministeriet ved Uddragninger af Indskrivningsbogen og ved Ombytninger af ældre uopsigelige Statsforskrivninger i Reglen ikkun udgive nye uopsigelige 4 pCts. Statsobligationer lydende paa 5000, 2000, 1000, 500, 400 eller 200 Kroner med Konpons, ligesom og de Indskrivningsbeviser, der fra den Tid udstedes, ville lyde paa Kronemönt. Efter Vedkommendes Valg kan der erholdes Konponsobligationer eller Indskrivningsbeviser med Rentebetaling enten til 11. Juni og 11. Decbr. eller til 11. Marts og 11. Septbr. Ved Overgangen fra den ene til den anden af disse to Slags Renteterminer godtgjöres 1/4 Aars Renter ved Fjerdingaarets Udlöb.

2. Kronemönt-Obligationer med Rentebetaling til 11. Marts og 11. Septbr. kunne af dem, der maatte önske det, fra den 1. Septbr. d. A. erholdes i Statsgjældskontoret ved Uddragninger af Indskrivningsbogen eller ved Ombytninger. De nye Obligationer udleveres saavidt muligt strax, naar Begjæring fremsættes.

3. Om Bytning af Rigsmönt-Obligationer mod Kronemönt-Obligationer med Rentebetaling til 11. Juni og 11. Decbr. efter den 1. Januar 1875 vil kunne ske strax i Statsgjældskontoret, maa bero paa, hvorvidt Statskassens Beholdning i Kronemönt-Obligationer til enhver Tid tillader det.

4. Til Indskrivning i Kronemönt med Rentebetaling til 11. Marts og 11. Septbr. kan Indlevering allerede nu finde Sted.

5. Iövrigt forblive de hidtil gjældende Regler saavel om Indskrivningsvæsenet som om Ombytningerne uforandrede.

1874. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen
2. Juli. over Island, ang. **Indsættelse af 3 Kvilder paa en Klosterjord** m. v. Khavn den 2. Juli 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 400. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 784—85.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, Christjansson indstiller, at der maa indsættes 3 Kvilder paa den under Reynistaður Klostergods hörende Jord Hjaltastaðir, og at et tilsvarende Antal Kvilder maa inddrages paa 5 andre under samme Ombud hörende Jorder, har Hr. Landsh. i behgl. Skriv. af 16. April d. A. indstillet, at Kvilderne anskaffes ved Kjöb, da de hertil medgaaende Penge forrentes med c. 10 pCt., hvorimod De har forment, at Spörgsmaalet om Kvildernes Inddragning paa de andre Jorder ikke bör tages under Afgjörelse, för de nuværende Bygselkontrakter udlöbe, hvorhos De dog, da det maa anses for uheldigt, at Kvilder udstykkes i mindre Dele end ½ Kvilde, har henstillet, om der paa 2 af de nævnte Jorder, nemlig Kjartansstaðakot og Þröm, maa nedlægges henholdsvis 2 og 1 Malkefaar, hvorved der paa disse Jorder vilde blive henholdsvis 1 og 1½ Kvilde.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet bifalder, at der anskaffes 3 Kvilder paa Hjaltastaðir ved Indkjöb for Godskassens Regning, hvorhos tilföjes, at man vel er enig med Hr. Landsh. i, at Kvilder ikke bör udstykkes i mindre Dele end ½ Kvilde, men at Forandring i de bestaaende Forhold dog rettest först bör foretages ved indtrædende Bygselledighed.

3. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Konfirmation paa Fundats for Jóhannes Kristjánsson's Understöttelsesfond for**

fattige lærvillige Landbrugselever i Helgastaðir, Húsavík og Ljósavatn Repper. Khavn den 3. Juli 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 405. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 785—87. Stjórnartíðindi fyrir Ísland (Regjeringstidende for Island) 1875, B S. 23—24, hvor selve Fnndatsen er optagen. 1874. 3. Juli.

Justitsministeriets Skrivelse til Indenrigsministeriet, angaaende **Omskrivning til Kronemönt af Taxterne i Bekjendtgjörelse af 26. Septbr. 1872** ang. det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen. Khavn den 3. Juli 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 406. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 788. 3. Juli.

I Anledning af Indenrigsministeriets behgl. Skriv. af 26. f. M, hvori foreslaas, at de i Bekjendtgj. 26. Sept. 1872 om det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen angivne Taxter paa den nærmere angivne Maade omskrives til Kronemönt i Henhold til Möntloven af 23. Maj 1873[1]), undlader man ikke tjenstl. at meddele, at

[1]) De foreslaaede Omskrivninger ere:

at i § 5	50 Rd.	omsættes	til 100 Kr.
	100 —	—	— 200 —
— § 6	8 Sk.	—	— 16 Öre.
	16 —	—	— 33 —
	24 —	—	— 50 —
— § 7	8 Sk.	—	— 16 Öre.
	12 —	—	— 25 —
— § 8	8 Sk.	—	— 16 Öre.
	10 Rd.	—	— 20 Kr.
— § 9	12 Sk.	—	— 25 Öre.
	100 Rd.	—	— 200 Kr.
— § 10	12 Sk.	—	— 25 Öre.
	4 —	—	— 8 —
	16 —	—	— 33 —
	100 Rd.	—	— 200 Kr.
— § 12	8 Sk.	—	— 16 Öre.
	15 Rd.	—	— 30 Kr.
	32 Sk.	—	— 66 Öre.

1874. Justitsministeriet ikke for sit Vedkommende finder
3. Juli. Noget herimod at erindre.

6. Juli. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Mageskifte af 2 Jorder**. Kjöbenhavn den 6. Juli 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 412.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Landsh.'s behgl. Skriv. af 23. April d. A. derom allerund. nedlagt Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 2. d. M. allern. at bifalde, at den Borg Præstekald tilhörende Mensaljord, Stangarholt i Borg Rep i Mýra Syssel inden Islands Vestamt maa overdrages til den nuværende Fæster Guðmundur Guðmundsson i Mageskifte mod Jorden Kárastaðir i samme Rep, saaledes at der af den förstnævnte Jord efter Mageskiftet svares Tiende og andre Afgifter til det Offentlige, som hvile paa Bondejord, medens den sidstnævnte Jord med Hensyn til Afgiftspligt stilles lige med andre Kirkejorder.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Landsh. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse.

6. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Spörgsmaal om Bevilgelsen af Gageforskud til Embedsmænd**. Khavn den 6. Juli 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 420.

Ved at meddele, at De under Forbehold af Ministeriets Samtykke har tilstaaet forhenværende Adjunkt, nu Overlærer ved Reykjavík lærde Skole, H. K. Friðriksson, et Gageforskud af 200 Rd., der vil være at afdrage med $^1/_{24}$ maanedlig i Löbet af 2 Aar, har Hr. Landsh. i behgl. Skriv. af 10. f. M. forespurgt, hvorvidt De i Henhold til Landshövdings-Instrux af 29. Juni

1872 § 19 har Myndighed til paa egen Haand at afgjöre saadanne Sager, idet De derhos eventuelt har anholdt om Ministeriets Approbation paa den trufne Foranstaltning. 1874. 6. Juli.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at den omspurgte Myndighed ikke kan antages at tilkomme Landshövdingen, idet efter bemeldte Instrux § 3 Regnskabs- og Budgets-Sager — hvortil Sager om Gageforskud maa henregnes — ere forbeholdte Ministeriets Afgjörelse, og Instruxens § 19 derhos udtrykkelig nægter Landsh. Kompetence til at afgjöre saadanne Sager, der medföre Udgifter for Landskassen udover de aarlige Belöb, hvorover han ifölge § 9, jfr. § 17, har Raadighed, hvad Tilstaaelsen af Gageforskud jo gjör, idet samme medförer direkte en forelöbig og eventuelt en endelig Udgift for Landskassen. Hvad derhos den stedfundne Udbetaling af det ommeldte Gageforskud angaar, undlader Ministeriet ikke lige tjenstl. at meddele, at Plak. 31. Maj 1855 § 5 (jfr. Lov 30. Juni 1850) altid er bleven forstaaet saaledes, at Gageforskud kun kan tilstaas, naar Gagen i Forbindelse med Lönningstillæg ikke overstiger 1000 Rd., men at Ministeriet desuagtet efter Omstændighederne ikke har troet at burde nægte den begjærte Approbation i nærværende Tilfælde.

Bekjendtgjörelse ang. **Oprettelsen af et Ministerium for Island og Fordelingen af de under det hidtilværende islandske Departement henhörende Forretninger** m. v. Khavn den 14. Juli 1874. — 14. Juli.
Lovtidende for Kgr. Danmark 1874 S. 223—24; jfr. Ministerialtid. for Danmark 1874 B, S. 409; Algreen-Ussings Lovsaml. 1874 S. 329—30; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 789—90; Stjórnartíðindi fyrir Ísland (Regjeringstidende for Island) 1874 A, S. 3—4.

1874. Auglýsing um að stofnað skuli stjórnarráð fyrir
14. Juli. Ísland og hvernig skipta skuli niður störfum þeim, sem hin íslenzka stjórnardeild, er hingað til hefir verið, hefir haft á hendi.

Með allrahæstum úrskurði, dagsettum í dag, hefir hans hátign konunginum þóknazt allramildilegast að skipa svo fyrir:

1) að stofna skuli frá 1. ágúst þ. á. sjerstakt stjórnarráð fyrir Ísland, samkvæmt stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. janúar 1874, 2. og 62. gr.;

2) að öll þau mál, viðvíkjandi Íslandi, sem hingað til hafa verið afgreidd í hinni íslenzku stjórnardeild, er heyrir undir dómsmálastjórnina og að því leyti, er snertir kirkju- og skólamál, undir kirkju- og kennslustjórnina, skuli frá 1. ágúst þ. á. lögð undir stjórnarráðið fyrir Ísland, þannig að öll sjerstakleg íslenzk málefni verði eptirleiðis afgreidd í þessu stjórnarráði, að undantekinni endurskoðun íslenzkra reikninga, sem 1. reikningastjórnardeild fjárhagsstjórnarinnar skal hafa á hendi fyrst um sinn eins og hingað til;

3) að færeysku málin, sem hingað til hafa verið afgreidd í hinni íslenzku stjórnardeild, skuli lögð undir 2. stjórnardeild dómsmálastjórnarinnar, að undanteknum færeyskum kirkju- og skólamálum, sem skulu lögð undir kirkju- og kennslustjórnina.

Í fyrirsæti ráðgjafanna 14. dag júlím. 1874.

Allrahæsti úrskurður um að skipaður sje ráðgjafi fyrir Ísland.

16. dag júlím. 1874 hefir hans hátign konunginum þóknazt allramildilegast að skipa dómsmálaráðgjafa Christian Sophus Klein, til þess einnig að vera ráðgjafa fyrir Ísland frá 1. ágúst s. á.

Bekjendtgjörelse angaaende Oprettelsen af et Ministerium for Island og Fordelingen af de under det hidtilværende islandske Departement henhörende Forretninger. 1874. 14. Juli.

Ved allerh. Resolution af Dags Dato har det allern. behaget H. M. Kongen at befale:

1) at der, i Overensstemmelse med Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Januar 1874 §§ 2 og 62, fra den 1. August d. A. oprettes et særligt Ministerium for Island;

2) at alle de Island vedkommende Sager, som hidtil ere blevne behandlede af det under Justitsministeriet og, forsaavidt angaar Kirke- og Skolesager, under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet henhörende islandske Departement, fra den 1. Aug. d. A. henlægges under Ministeriet for Island, saaledes at for Fremtiden alle særlige islandske Sager behandles i dette Ministerium, med Undtagelse af Revisionen af de islandske Regnskaber, der forelöbig vedbliver at henhöre under Finansministeriets 1ste Revisionsdepartement;

3) at de af det islandske Departement hidtil behandlede færöiske Sager henlægges under Justitsministeriets 2det Departement, dog med Undtagelse af de færöiske Kirke- og Skolesager, der henlægges under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Konseilspræsidiet, den 14. Juli 1874.

Allerhöjeste Resolution om Udnævnelsen af en Minister for Island.

Under 16. Juli 1874 har det allern. behaget H. M. Kongen at udnævne Justitsminister Christian Sophus Klein til tillige at være Minister for Island fra den 1. August s. A. at regne.

1874. 17. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang., **at der fra 1. August 1874 skal udgives en Regjeringstidende for Island,** m. m. Khavn den 17. Juli 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 434. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 790—92. Stjórnartíðindi fyrir Ísland (Regjeringstidende for Island) 1874 S. 1—2.

Paa Justitsministeriets efter Modtagelsen af Hr. Landsh.'s behgl. Skriv. af 4. Maj sidstl. derom nedlagte allerund. Forestilling har det under 13. d. M. behaget H. M. Kongen allern. at bifalde:

at der fra 1. August næstkommende udgives en Regjeringstidende for Island, og

at de for indeværende Aar hertil fornödne Udgifter af c. 240 Rd. maa afholdes af den islandske Landskasse, saaledes at de i det under 31. Oktbr. f. A. allerh. approberede Overslag over Islands Indtægter og Udgifter for 1874 § 6 opförte Summer ændres i Overensstemmelse hermed.

Ved tjenstl. at meddele Dem denne allerh. Resolution til behgl. Efterretning og videre fornöden Foranstaltning, undlader man ikke at bemærke Fölgende:

Som berört i Ministeriets Skrivelse af 16. Marts d. A. vil denne Tidende være at udgive i 2 Afdelinger: A. og B., hvoraf den förste, indeholdende de egentlige Love og Anordninger, besörges udgivet her i Forbindelse med Lovtidenden, og udstyret paa samme Maade som denne, dog saaledes at den islandske Text trykkes ved Siden af den danske, medens Hr. Landsh. vil have at drage Omsorg for Udgivelsen af Afdelingen B., i hvilken der efter Deres nærmere Bestemmelse vil være at optage foruden kongelige og ministerielle Resolutioner af saadant Indhold som hidtil har været meddelt i Ministerialtidendens 2. Afdeling og i den af det islandske literære Selskab udgivne »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands«, tillige saadanne af den lokale Regjering trufne Afgjörelser, der maatte være af mere

almindelig Interesse, og endvidere Meddelelser af forskjellig Slags, hvis Offentliggjörelse paa denne Maade findes hensigtsmæssig, dernnder de befalede Oversigter over offentlige Stiftelsers, Kommuners og lignende Institutioners Regnskaber, Kapitelstaxter m. v., i hvilken Henseende man i Anledning af Deres Henstilling i ovennævnte Skrivelse ikke undlader at bemærke, at der for disse Meddelelsers Indrykning i Regjeringstidenden ikke vil være at erlægge nogen Betaling. Endelig vil der i denne Afdeling være at optage statistiske Meddelelser Island vedkommende, omtrent paa lignende Maade som sket er i Ministerialtidenden, jfr. Ministerialtidenden for 1871 B. S. 723 ff. — Störrelsen af Afdeling B., iberegnet de nysnævnte statistiske Meddelelser, forudsættes at ville udgjöre c. 15 Ark om Aaret. 1874. 17. Juli.

Da begge Afdelinger af Regjeringstidenden ere bestemte til at udgjöre et Hele, vil Afdeling B. som antydet i Ministeriets ovennævnte Skrivelse være at udfærdige i samme Format, med samme Retskrivning og saavidt muligt med samme Papir som Afdeling A., der som berört udstyres paa samme Maade som Lovtidenden, medens der til Afdeling B. gjerne kan benyttes helt eller delvis mindre Typer, og i det Hele en mere ökonomisk Udstyrelse med Hensyn til Trykning.

Den samlede Tidende vil uden Betaling være at tilstille samtlige Övrigheder, Landsoverretten, Landfogden, Landfysikus, Sysselmænd, Kommunalbestyrelser, geistlige Embedsmænd samt Godsadministratorer paa Island. Iövrigt vil der knnne tegnes Abonnement paa Tidenden for den af Dem foreslaaede Betaling af 80 Sk. (1 Kr. 65 Öre) om Aaret, for indeværende Aar fra 1. August til 31. Decbr. 40 Sk.

Som af Hr. Landsh. forudsat, vil Afdeling A. derhos være at benytte ved Thinglæsning af de i samme indeholdte Lovbud.

De i ommeldte Henseende fornödne Expl. af Afdeling A. — hvorved man gaar ud fra, at der til

1874. gratis Fordeling vil udkræves c. 425, til Abonnement
17. Juli. c. 200, til Thinglæsning c. 175 Expl., — ville blive Dem tilstillede til videre Foranstaltning, medens De anmodes om at tilstille Ministeriet nogle Expl. af Afdeling B.

For Redaktionen af Afdeling B. vil De kunne tilstaa Vedkommende 10 Rd. pr. Ark, indtil 150 Rd. om Aaret, samt som Honorar for Fordeling samt Kasserer- og Regnskabsforretninger for den samlede Tidende 50 Rd. om Aaret, hvorhos De vil kunne anvende indtil 150 Rd. om Aaret til Betaling for Udarbeidelsen af de ovennævnte statistiske Meddelelser, og ville samtlige disse og de iövrigt til Trykning, Papir og Postforsendelse fornödne Udgifter, — ved hvilke Udgifters Beregning man er gaaet ud fra det af Dem i Deres ovennævnte Skrivelse meddelte Overslag, — med Fradrag af Abonnementsindtægter, knnne udbetales af Islands Jordebogskasse, saaledes at for indeværende Reguskabsaar det paagjældende Belöb i Henhold til ovennævnte allerh. Resolution föres til Udgift paa Overslagets § 6.

18. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, ang. **Konfirmation paa Fundats for det Örum & Wulffske Understöttelsesfond.** Khavn den 18. Juli 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 442. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 792—94. Stjórnartíðindi fyrir Ísland (Regjeringstidende for Island) 1875 B, S. 24—25, hvor selve Fundatsen findes optaget.

24. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, angaaende **Islændere, der udvandre til Amerika.** Kjöbenhavn den 24. Juli 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 443. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III, S. 794—95.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 29. f. M. undlader man ikke herved tjenstl. at meddele Hr. Landsh.,

1874. 24. Juli.

at Udenrigsministeriet paa den til samme rettede Forespörgsel om der, naar Folk udvandre fra Island til de Nordamerikanske Fristater eller Kanada, og dersteds blive trængende til Hjælp, kan ventes at blive tilstaaet dem Understöttelse, og om denne eventuelt kan forlanges refunderet af de Udvandredes Forsörgelseskommune i Island, eller de kunne ventes hjemsendte, har erklæret, at det, idet der gaas ud fra, at den fremsatte Forespörgsel alene har Hensyn til den Understöttelse, som maatte blive ydet Danske af Autoriteter eller offentlige Etablissementer i de forenede Stater af Amerika og Kanada, ikke ser sig i Stand til at oplyse, hvorledes disse Forhold ere ordnede i Nordamerika, og at det vil være forbundet med stor Vanskelighed at tilvejebringe nöjagtige Oplysninger ang. de herom gjældende legislative og administrative Bestemmelser, som uden Tvivl afvige fra hverandre i de forskjellige Nordamerikanske Stater. Udenrigsministeriet maa derfor indskrænke sig til den Bemærkning, at det maa anses for en mellem alle civiliserede Stater gjældende international Praxis, at naar en Stats Undersaatter blive trængende til Understöttelse under deres Ophold paa en anden Stats Territorium, bliver denne Understöttelse midlertidig ydet dem af den Stat, hvor de opholde sig, og at de Udgifter, som saadan midlertidig Forsörgelse, Kur og Pleje maatte foranledige, ikke forlanges refunderede af den Stat, hvor den, der har modtaget Understöttelsen, hörer hjemme. Hvad Hjemsendelsesomkostningerne angaar, da blive disse med Hensyn til Refusion i Reglen behandlede paa samme Maade som egentlige Forsörgelsesudgifter, idet vedkommende fremmede Stat i Almindelighed selv afholder de med Hjemsendelsen forbundne Omkostninger. Herved er dog at bemærke, at det, naar der er Spörgsmaal om Hjemsendelse af en dansk Undersaat fra et fra det danske Monarkis Grænser mere fjærntliggende Land, ikke kan anses for givet, at den fremmede Re-

1874. gjering vil vise sig villig til for egen Regning at befordre
24. Juli. den Paagjældende lige til den danske Grænse, eller til nærmeste danske Söhavn, idet Tilfælde ere indtrufne, i hvilke den fremmede Stat under saadanne Omstændigheder har betragtet sig som löst fra enhver Forpligtelse med Hensyn til Hjemsendelsen af en trængende dansk Undersaat fra det Öjeblik, denne er bleven afleveret til den danske Konsul i en af den fremmede Stats Söhavne.

24. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Landshövdingen over Island, angaaende **Forholdet mellem Islands Jordebogskasse og den danske Finanshovedkasse, hvad Postmellemværendet angaar.**[1]) Kjöbenhavn den 24. Juli 1874. — Isl. Kopib. 1874 Nr. 450. — **Uddrag.**

— — — I Forbindelse hermed undlader man ikke at bemærke, at Indenrigsministeriet har meddelt, at endskjöndt det i de under 26. Septbr. 1872 vedtagne Bestemmelser om det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen under § 17 er fastsat, at Betalingen ifölge den aarlige Generalafregning skal ske hvert Aar efter Udlöbet af Kalenderaaret ved Likvidation mellem Finanshovedkassen og den islandske Jordebogskasse, vil der fra bemeldte Ministeriums Side Intet være til Hinder for, at det danske Postvæsen i Aarets Löb tilgodeskriver det islandske Postvæsen for de af Samme til Islands Jordebogskasse gjorte à Konto Indbetalinger paa Postmellemværendet, men at Indenrigsministeriet derimod maa holde det for nödvendigt, at en fuldstændig Saldering af Generalafregningen finder Sted, saaledes at de erlagte à Konto Summer bringes i Samklang med Afregningen. — — — —

[1]) jfr. foran S. 82—84 og 127—28.

— — — Ifölge Indenrigsministeriets Begjæring skulde man derfor tjenstl. anmode Hr. Landsh. om at paalægge Postmesteren for Fremtiden i Islands Jordebogskasse at indbetale Afdragene paa Postmellemværendet i afrundede Sнmmer, og ved hver Dampskibstur til Indenrigsministeriet at fremsende en Fortegnelse over disse à Konto Indbetalinger, bilagt med Landfogdens Sekundakvitteringer, medens Primakvitteringerne som hidtil af Landfogden ville være at indsende hertil. De saaledes i Aarets Löb betalte à Konto Sнmmer ville, efter at den 7. Dampskibstur er tilendebragt, paa Indenrigsministeriets Foranstaltning blive optagne i den aarlige Generalafregning, som af Generaldecisoratet for Postvæsenets Regnskabsvæsen udfærdiges og opsendes til Island med Postdampskibet paa dets 1. Tur i det fölgende Aar. Det eventuelle Restbelöb efter Afregningen vil derefter af Postmesteren i Reykjavík særlig være at indbetale i Jordebogskassen, saaledes at Meddelelse om Salderingen, bilagt med den fornödne Kvittering, kan returnere med Dampskibet paa dets förste Reise, medens mulige Differencer i Anledning af Generalafregningen bringes til Afgjörelse i den fölgende Afregning.

1874. 24. Juli.

Forsaavidt Hr. Landsh. for bemeldte Generaldecisorat har udtalt, at det paa Grund af, at det islandske Regnskabsvæsen afsluttes den 31. Decbr., vilde være önskeligt, at Afregningen for de förste 6 Dampskibsreiser knnde tilstilles Dem med det i November Maaned herfra afgaaende Dampskib, hvilken Begjæring Generaldecisoratet ikke for sit Vedkommende har fundet Noget at erindre imod, har Indenrigsministeriet henledet Opmærksomheden paa, at en saadan Forandring i den nuværende Ordning af Regnskabsforholdet, der fölger Kalenderaaret, vilde gjöre Salderingen yderligere indviklet, idet der maatte opstilles 2 særskilte Afregninger, én for Dampskibets 6 förste Reiser og én særskilt for den 7. Reise, hvilke hver for sig skulde berigtiges

1874. 24. Juli. uden at det tilsigtede Resultat dog fuldstændig vilde opnaas, idet Berigtigelsen af Afregningen for den sidste Dampskibstur i Kalenderaaret dog vilde löbe ind i det nye Aar, — hvilken Anskuelse Justitsministeriet for sit Vedkommende ikke kan andet end tiltræde, hvorfor man maa anse det for hensigtsmæssigst, at det i saa Henseende forbliver ved den nuværende Ordning med én Afregning for samtlige 7 Dampskibsreiser.

Sluttelig skulde man, da de Indbetalinger, Postmesteren i Reykjavík har at gjöre til Jordebogskassen i Egenskab af Expeditör af Postdampskibet, og for hvilke der af ham aflægges særligt Regnskab til det danske Postvæsen for hver Dampskibsreise, ikke vedröre nærværende Afregningsforhold, anmode Dem om at paalægge ham ved Indbetalingen i Jordebogskassen udtrykkelig at fremhæve, hvilke Summer der vedröre Expeditionen af Dampskibet, og hvilke ere à Konto Indbetalinger paa nærværende Afregningsforhold, ligesom det vil være at paalægge Landfogden udtrykkelig at bemærke dette i de hertil indsendte Primakvitteringer.

REGISTER.

Akureyri.

1871. 10. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Forstaaelsen af § 12 i Frdg. om Lösemænd og Husmænd i Island af 26. Maj 1863.

Althinget.

1871. 22. Maj. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869. I.

1872. 17. Decbr. Justitsm. Skriv. ang. Friexemplarer af Rigsdagstidenden.

1874. 20. Maj. Aab. Brev ang. Udskrivning af et almindeligt Valg af Medlemmer til Althinget.

Amtsraad, jfr. Kommunalvæsen.

1872. 4. Maj. Forordn. om de islandske Landkommuners Styrelse.

Arv og Skifte samt **Overformynderivæsen.**

1871. 19. Januar. Bekjendtgj. om Afdragsrettens fuldstændige Ophævelse mellem Kongeriget Danmark og Storhertugdömmet Baden.

Bekjendtgjörelsen af Love og Anordninger m. v.,
jfr. Lovgivning.

1871. 17. Januar. Justitsm. Skriv. ang. den i Henhold til Lov af 25. Juni 1870 udgivne Lov- og Ministerialtidende.
— 28. Febr. Bekjendtgj. ang. Forandring i Reskript af 22. April 1740 om Loves og Anordningers Læsning ved Kirkestævne.
— 4. Marts. Justitsm. Skriv. ang. den danske Lov- og Ministerialtidende.
1874. 17. Juli. Justitsm. Skriv. ang., at der fra 1. Aug. 1874 skal udgives en Regjeringstidende for Island m. m.

Bevillinger.

1873. 13. Maj. Justitsm. Skriv. ang. Meddelelse af af jus practicandi i Island til en Skibslæge.
— 17. Maj. Justitsm. Skriv. ang. Stadfæstelse af Vedtægter for den i Reykjavík oprettede Sparekasse m. v.
1874. 4. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Betingelserne for at opnaa Æresopreisning.

Biskoppen, se Embeder, Embedsmænd.

Brandforsikring, se Reykjavík.

Bygningskommissioner, se Kjöbstæder (Akureyri, Isafjord, Reykjavík).

Bygsel, se Jordegods-Administration.

Böger, Bogtrykkeri, Bibliothek m. v.

1874. 17. Juli. Justitsm. Skriv. ang. at der fra 1. August 1874 skal udgives en Regjeringstidende for Island m. m.

Dampskibsfart, jfr. Handel og Skibsfart, Postvæsenet.

1871. 12. April. Kommissorium for Assessor i Höjesteret V. L. Finsen m. Fl. til at træde sammen i en Kommission for at undersöge Tilraadeligheden af en regelmæssig Dampskibsfart omkring Islands Kyster.

1871. 22. Maj. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869 II—12.

1873. 20. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Tilsynet med Fremmedes Fiskeri under Island samt om Dampskibsfart omkring Landets Kyster.

Dannelsesanstalten for vordende Geistlige, se Skolevæsen.
Dobbeltspath, se Mineralier.

Dövstumme, jfr. Lægevæsenet, Skolevæsenet.

1871. 22. Maj. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869. II—4.

— 26. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Befordringsomkostninger for en Dövstum.

1872. 26. Febr. Forordn. for Island om Dövstummes Undervisning m. v.

— 29. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Honoraret for Dövstummeundervisningen i Island.

1873. 27. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. det Samme.

Embeder, Embedsmænd,
jfr. Geistligheden, Lægevæsen, Pensioner, Skolevæsen m. v.

1871. 3. Jannar. Bekjendtgj. ang. Planen for Livsforsikrings- og Forsörgelsesanstalten af 1871.

— 17. Jannar. Justitsm. Skriv. ang. den i Henhold til Lov af 25. Juni 1870 udgivne Lov- og Ministerialtidende.

— 24. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Lægevæsenet i Öster- og Vesterskaptaf. Syssel.

— 28. Januar. Bekjendtgj. om Tillæg til Planen for Livsforsikrings- og Forsörgelsesanstalten af 1871.

— 25. Febr. Bekjendtgj. om Vilkaarene for Benyttelse af Livsforsikring til Fyldestgjörelse af pensionsberettigede Embedsmænds lovbef. Enkeforsörgelse.

		storalseminariet som Betingelse for at ordineres som Præst.
1872.	21. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Udvisning af Brugsjord til Præsten i Flatö.
—	22. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Salg af den Hof Kirke tilhörende Jord Hauksstaðir i Vopnafjorden.
—	27. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Nedlæggelse af Helgastaðir Kirke og Menighedens Forening med Einarstaðir Kirkesogn.
—	29. Juni.	Instrux for Landshövdingen over Island.
—	4. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Oprettelsen af Landshövdingsembedet paa Island m. v.
—	3. August.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. aarlige Indberetninger om Spedalske i Island.
—	9. August.	Justitsm. Skriv. ang. Fritagelse for at svare Rangskat.
—	14. August.	Justitsm. Skriv. ang. Udfærdigelsen af Instruxer for Postexpeditörer og Brevsamlere i Island.
—	12. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Godtgjörelse til Landfogedembedet i Island for Afgang i Indtægter ved samme af Depositioner ved Islands Jordebogskasse.
—	14. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. Godtgjörelse til en Distriktslæge for Embedsreiser.
—	25. Oktbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. geistlige Embeders Besættelse.
—	31. Oktbr.	Instruktion for Postexpeditörer (paa Islandsk alene).
—	31. Oktbr.	Instruktion for Brevsamlere (paa Islandsk alene).
1873.	28. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. nærmere Bestemmelse af § 3 i Instrux for Landshövdingen over Island af 29. Juni 1872. — Uddrag.

1873.	23. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1871. II—3.
—	17. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Godtgjörelse til Embedsmænd for Ophör af Portofrihed.
—	28. Jnni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forandring i Formnlaren for visse Kaldsbreve.
—	30. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Underskrifterne under de fra Stiftsövrigheden som saadan udgaaende Udfærdigelser.
—	7. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. det med Landfysikatet forenede Lægedistrikt m. v.
1874.	26. Febr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Landfogedembedet og Byfogedembedet i Reykjavík.
—	6. Jnli.	Jnstitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Bevilgelsen af Gageforskud til Embedsmænd.
—	17. Juli.	Justitsm. Skriv. ang., at der fra 1. August 1874 skal udgives en Regjeringstidende for Island m. m.

Enker,

jfr. Embeder, Embedsmænd, Geistligheden, Pensionsvæsen, Understöttelser.

1871.	25. Febr.	Bekjendtgj. om Vilkaarene for Benyttelse af Livsforsikring til Fyldestgjörelse af pensionsberettigede Embedsmænds lovbefalede Enkeforsörgelse.
—	16. Jnni.	Justitsm. Skriv. ang. Udbetalingen af islandske Pensioner samt om pligtige Enkeforsörgelser.
—	27. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Understöttelse til en islandsk Præsteenke, der bor i Kjöbenhavn.
1872.	1. Augnst.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Beregningen af en Præsteenkes Pension.

Faar, Faareavl, Faareskab,
jfr. Landvæsen, Lovgivning m. v.

1871. 4. Marts. Forordn. indeh. Tillæg til Forordn. 5. Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island.

Fattigvæsen, jfr. Kjöbstæder, Kommunalvæsen.

1871. 21. Januar. Bekjendtgj. ang. Ophævelse af den mellem Kongeriget Danmark paa den ene Side og Hertugdömmerne Slesvig og Holsten paa den anden Side bestaaende Overenskomst med Hensyn til Erstatning for ydet Fattighjælp.

— 15. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Refusion af Omkostningerne ved Forpleining m. v. af en Forbedringshusfange.

1872. 23. Maj. Justitsm. Skriv. ang. Omkostningerne ved en Forbedringshusfanges Kur og Pleje.

— 24. Maj. Justitsm. Skriv. ang. et Fattiglems Forsörgelseskommune.

— 25. Maj. Justitsm. Skriv. ang. et Fattiglems Forsörgelseskommune.

— 7. Septbr. Justitsm. Skriv. om, hvorvidt Personer, der nyde Fattigunderstöttelse, skulle erlægge Extrabidrag til Fattige.

1873. 18. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om et Fattiglems Forsörgelseskommune.

— 19. Decbr. Bekjendtgj. ang. en mellem Danmark og det tyske Rige afsluttet Overenskomst om Behandling af trængende Undersaatter m. v.

1874. 24. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Islændere, der udvandre til Amerika.

Finanser,
jfr. Lovgivning, Regnskabsvæsen, Skatter og Afgifter, Understöttelser m. v.

1871. 28. Januar. Lov om Forældelse af Statsforskrivninger.

1871.	31. Januar.	Jnstitsm. Skriv. ang. Gratifikation for Postexpedition.
—	4. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Overslaget over Islands Indtægter og Udgifter i Finansaaret fra 1. April 1871 til 31. Marts 1872.
—	4. Marts.	Bekjendtgj. indeh. Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1871 til 31. Marts 1872.
—	18. Marts.	Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1870 til 31. Marts 1871. — Uddrag.
—	15. April.	Jnstitsm. Skriv. ang. Forholdet mellem Finanshovedkassen i Kjöbenhavn og Islands Jordebogskasse.
—	12. Maj.	Jnstitsm. Skriv. ang. Statsobligationers Forsyning med nye Rentekoupons.
—	22. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869 I.
—	16. Jnni.	Jnstitsm. Skriv. ang. Udbetalingen af islandske Pensioner samt om pligtige Enkeforsörgelser.
—	11. Septbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Forholdet mellem Islands Jordebogskasse og Finanshovedkassen i Kjöbenh.
—	15. Septbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Regnskabers Aflæggelse.
—	30. Septbr.	Statsregnskab for Finansaaret 1870–1871.
—	9. Decbr.	Kundgj. om nye 5 Rigsdalersedler, som af Nationalbanken sættes i Omlöb.
1872.	12. Febr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Refusion af Althingsomkostninger.
—	12. Febr.	Forordn. for Island om Hospitalsafgift af Fiskefangst.
—	21. Febr.	Bekjendtgj. om Opkrævningen af den i Frdg. om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island af 12. Febr. 1872 ommeldte Afgift.
—	26. Febr.	Forordn. for Island om Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer.

1872. 26. Febr. Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April 1872 til 31. Marts 1873.

— 21. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Opkrævningen af den ved Frdg. 26. Febr. 1872 bestemte Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.

— 21. Marts. Justitsm. Skriv. til Udenrigsministeriet ang. det Samme.

— 19. Juli. Kundgj. ang. nye 10 Rigsdalersedler, som af Nationalbanken sættes i Omlöb.

— 12. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Godtgjörelse til Landfogedembedet i Island for Afgang i Indtægter ved samme af Depositioner ved Islands Jordebogskasse.

— 19. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. 2 Obligationer hidrörende fra forrige Hólar-Bispestols Midler.

— 7. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. forskjellige Foranstaltninger til Ordningen af den indenlandske Statsgjæld.

— 11. Novbr. Kundgj. ang. nye 20 Rigsdalersedler, som af Nationalbanken sættes i Omlöb.

— 18. Decbr. Möntkonvention mellem Danmark og Sverrig og Norge.

1873. 4. Januar. Regnskabsoversigt over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1871 til 31. Marts 1872.

— 31. Januar. Bekjendtgj. om Ombytning af uopsigelige indenlandske Statsobligationer.

— 13. Febr. Reglement indeh. nærmere Bestemmelser om det offentlige Regnskabs- og Oppebörselsvæsen i Island.

— 26. Febr. Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April til 31. Decbr. 1873.

— 21. Marts. Kundgj. ang. nye 50 Rigsdalersedler, som af Nationalbanken sættes i Omlöb.

Fiskeri, jfr. Lovgivning, Söterritoriet.

1871.	10. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Handel med franske Fiskere.
—	22. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869 II—2 og 10.
—	12. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Fiskerskibes Forpligtelse til at löse islandsk Söpas.
—	7. August.	Justitsm. Skriv. ang. Læsteafgift samt Klareringsgebyr for et Fiskerskib.
—	3. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. Forhör i Anledning af fremmede Fiskeres Forbrydelser eller Uordener.
—	8. Decbr.	Justitsm. Skriv. ang. Fremmedes Ret til Hvalfangst under Island m. v.
1872.	22. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Forholdsregler mod britiske Söfolks Overgreb nnder Island.
—	12. Febr.	Forordn. for Island om Hospitalsafgift af Fiskefangst.
—	12. Febr.	Forordn. for Island om Silde- og Graasejfiskeri med Not.
—	12. Febr.	Forordn. om Fremmedes Fiskeri under Island m. v.
—	26. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. fremmede Nationers Fiskeri under Island.
1873.	18. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Fritagelse for Læsteafgift af Hvalfangerskibe.
—	20. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Tilsynet med Fremmedes Fiskeri under Island samt om Dampskibsfart omkring Landets Kyster.
—	23. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender 1871 I.
—	25. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. den ved Frdg. om Fremmedes Fiskeri under Island af 12. Febr. 1872 § 3 bestemte Afgift af fremmede Fiskerskibe.
1874.	9. April.	Justitsm. Skriv. ang. Fremmedes Fiskeri under Island.

Forfatning, jfr. Althinget, Lovgivning.

1871.	2. Januar.	Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget.
—	22. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869 I.
1872.	27. Januar.	Bekjendtgj., hvorved Lov om Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse af 11. Febr. 1871 m. v. kundgjöres paa Island.
—	29. Juni.	Instrux for Landshövdingen over Island.
—	4. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Oprettelsen af Landshövdingsembedet paa Island m. v.
1873.	23. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1871 I og II—2.
1874.	5. Januar.	Forfatningslov for Islands særlige Anliggender.
—	14. Febr.	Allerh. Kundgj. til Islænderne ang. Udstedelsen af en Forfatningslov for Islands særlige Anliggender.
—	14. Juli.	Bekjendtgj. ang. Oprettelsen af et Ministerium for Island og Fordelingen af de under det hidtilværende islandske Departement henhörende Forretninger m. v.

Forsörgelse, se Fattigvæsen, Kommunalvæsen, Livsforsikring.

Fængselsvæsen, jfr. Kriminalvæsen m. v.

1871.	4. Marts.	Forordn. om Opförelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island.
—	24. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Kjöb af et Grundstykke til Strafanstalten i Reykjavík.
1873.	8. August.	Justitsm. Skriv. ang. Arrestforvareren ved Strafanstalten i Reykjavík m. v.

1874.	5. Januar.	Forordon. om den Bestyrelsen for Strafanstalten i Island tilkommende Straffemyndighed.
—	28. Febr.	Anordn. om delvis Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Alm. Straffelov for Island af 25. Juni 1869 § 307.
—	28. Febr.	Anordn. om Fuldbyrdelsen af Strafarbeide i Strafanst. i Reykjavík.
—	28. Febr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Strafanstalten i Reykjavík.

Frimærker, se Postvæsen.

Födsels- og Plejestiftelsen, jfr. Lægevæsen.

1871.	25. Marts.	Bekjendtgj. om, at de i den allerh. Resol. af 25. Septbr. 1848 Jordemoderelever fra Island, Færöerne og Grönland indrömmede 2 Fripladser paa Födsels- og Plejestiftelsen maa betragtes som extraordinære, saaledes at de knnne besættes uden Hensyn til, om det fulde Antal ordinære Elevpladser allerede ere bortgivne.
—	31. Oktbr.	Bekjendtgj. ang. de i Island examinerede Lægekandidaters Undervisning i Födselsvidenskaben.
—	3. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Undervisning i Födselsvidenskaben
1873.	1. August.	Justitsm. Skriv. ang. det for de islandske Lægekandidater befalede Kursns paa den kgl. Födselsstiftelse i Kjöbenhavn.

Geistligheden,

jfr. Embeder, Embedsmænd, Kirker, Præstekald, Skolevæsen.

1871.	27. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Gebyr for Konfirmation paa et Kaldsbrev.
—	3. Jnli.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forening af Præstekald i Dalaprovsti.

1871.	4. Juli.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forening af Præstekald i Öfjords Syssel.
1872.	26. Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forandring i det provisoriske Regulativ for Dannelsesanstalten for vordende Geistlige i Island af 30. Juli 1850.
—	29. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Præsters Pligt til at yde Bidrag til Bivejenes Vedligeholdelse i Island.
—	13. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Præsters Forpligtelse til at erlægge det i Frdg. om Vejvæsenet i Island af 15. Marts 1861 § 16 omhandlede Vejbidrag.
—	23. Maj.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Biskoppens Forpligtelse til at svare Rangskat.
—	25. Maj.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Afgangsexamen ved Pastoralseminariet som Betingelse for at ordineres som Præst.
—	21. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Udvisning af Brugsjord til Præsten i Flatö.
—	1. August.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Beregningen af en Præsteenkes Pension.
1873.	28. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forandring i Formularen for visse Kaldsbreve.
—	30. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Underskrifterne under de fra Stiftsövrigheden som saadan udgaaende Udfærdigelser.
—	7. August.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Landshövdingens Stadfæstelse paa de af Islands Stiftsövrighed foretagne Ansættelser af Præster i Island
—	10. Septbr.	Bekjendtgj. ang. Afholdelsen af en offentlig Gudstjeneste paa Island til Erindring om Landets tusindaarige Bebyggelse.

Handel og Skibsfart,

jfr. Fiskeri, Lovgivning, Skatter og Afgifter, Söfart, Söpas, Traktater.

1872.	15. April.	Justitsm. Skriv. vedrörende Skibsfarten paa Island m. v.
—	4. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Istandsættelse af det paa Skagen ved Indseilingen til Faxebugten anbragte Sömærke.
—	6. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Tidsgrænsen for Anvendelsen af Forordn. om Afgift af Brændevin m. v. af 26. Febr. 1872.
—	18. Maj.	Generaldir. for Skattev. Skriv. om Anförelse paa Toldsedlerne af Vin og Brændevin m. v., der findes i Skibe, som udklareres til Island.
—	6. Novbr.	Jutitsm. Skriv. ang. et Havnereglement for Reykjavík Kjöbstad (med selve Havnereglementet).
—	23. Decbr.	Bekjendtgj. ang. danske Skibes Fritagelse for Ommaaling i forskjellige fremmede Havne.
1873.	15. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Frdg. af 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.
—	15. Marts.	Justitsm. Cirkulære ang. Beregningen af den ved Frdg. af 26. Febr. 1872 bestemte Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.
—	25. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Frdg. for Island af 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.
—	5. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. det Samme.
—	4. August.	Justitsm. Skriv. ang. det Samme.
—	6. Septbr.	Bekjendtgj. ang. en mellem Danmark og Italien afsluttet Deklaration om Skibes Maaling.
—	29. Oktbr.	Bekjendtgj. ang. danske Skibes Fritagelse for Ommaaling i franske Havne.
1874.	27. Febr.	Justitsm. Skriv. ang Tilladelse til fast Handel paa Vestdalseyri i Seydisfjorden.
—	21. April.	Justitsm. Skriv. ang. Frdg. for Island af 26. Febr. 1872 om Af-

gift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.

Handelssteder, jfr. Handel og Skibsfart, Kjöbstæder.

1871. 1. Marts. Justitsm. Skriv., om Althingsskat bör beregnes af Afgift af Handelsetablissementer.

— 22. Maj. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869 II—8 og 11.

1873. 23. Maj. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1871 II—4.

1874. 27. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Tilladelse til fast Handel paa Vestdalseyri i Seydisfjorden.

Havnevæsen,

jfr. Handel og Skibsfart, Kjöbstæder, Skatter og Afgifter.

1871. 20. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Havneafgift af Postdampskibe.

1872. 6. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. et Havnereglement for Reykjavík Kjöbstad (med selve Havnereglementet).

Hospitalerne, se Finanser, Lægefonden, Lægevæsenet, Skatter og Afgifter.

Indfödsret.

1871. 25. Marts. Lov indeh. Tillæg til Indfödsretsloven af 15. Januar 1776.

Isafjord, jfr. Kjöbstæder.

1871. 25. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Overdragelse til Kjöbstaden Isafjord af Præstegaarden Eyri med sammes Tilliggende.

Jordebogskassen, se Finanser, Regnskabsvæsen.

Jordegods-Administration,

jfr. Finanser, Kapitelstaxter, Kirker, Landvæsen, Matrikel.

1871. 15. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Kjöb af nogle Bygninger paa en Klosterjord.

1871.	9. August.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om en Udkastelsesforretnings Lovlighed.
—	9. August.	Justitsm. Skriv. ang. Forpagtning af Landskassens Fjerdedel af Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall.
—	31. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. det kgl. Jordegods i Vesterskaptafells Syssel.
—	28. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. Inventariekvilder paa en Klosterjord.
1872.	13. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Forögelse af Inventariekvilder paa Kirkjubær og þykkvibær Klostergodser.
—	22. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Salg af den Hof Kirke tilhörende Jord Hanksstaðir i Vopnafjorden.
—	6. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Mageskifte af Jorden Ytribakki mod Jorden þórustaðir i Öngulsstaðir Rep.
—	6. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Forpagtning af de Landskassen tilhörende Svovllejer i Thingö Syssel (med den derom oprettede Kontrakt).
—	9. August.	Justitsm. Skriv. ang. Honorar for Regnskabsförelse for visse Klosterkirker.
—	7. Novbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall.
—	5. Decbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Salg af Husebygninger paa Vestmannöerne.
1873.	23. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1871 II—2.
—	27. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Kjöb af Bygninger paa en Ombudsjord.
—	11. August.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Mageskifte af Jorder.
—	13. August.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Afgiftsnedsættelse paa visse Klosterjorder i Skaptaf. Syssel.
—	25. Oktbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Mageskifte af 2 Jordparceller.

1874.	2. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Indsættelse af 3 Kvilder paa en Klosterjord m. m.
—	6. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Mageskifte af 2 Jorder.

Jordemödre, jfr. Lægevæsen.

1871.	25. Marts.	Bekjendtgj. om, at de i den allerh. Resol. af 25. April 1848 Jordemoderelever fra Island, Færöerne og Grönland indrömmede to Fripladser paa Födsels- og Plejestiftelsen maa betragtes som extraordinære, saaledes at de kunne besættes uden Hensyn til, om det fulde Antal ordinære Fripladser ere bortgivne.

Jordtaxation, se Matrikel.

Juridisk Dannelsesanstalt, se Skolevæsen.

Justitskassen, jfr. Finanser, Retterne.

1873.	16. April.	Justitsm. Skriv. ang. Salg af det den islandske Justitskasse tilhörende Landsoverretshus i Reykjavík m. v.
—	7. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. Overslaget over Islands Indtægter og Udgifter for 1874 og om den islandske Justitskasse.

Justits- og Politivæsen, jfr. Kriminalvæsen, Retterne.

1871.	15. April.	Justitsm. Skriv. ang. Fremgangsmaaden ved Appel til Overretten af Justitssager.
—	15. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Refusion af Omkostningerne ved Forpleining m. v. af en Forbedringshusfange.
—	3. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. Forhör i Anledning af fremmede Fiskeres Forbrydelser eller Uordener.
1872.	22. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Forholdsregler mod britiske Söfolks Overgreb under Island.

Kapitelstaxter.

		i Islands Vestamt fra Medio Maj 1871 til samme Tid 1872.
1871.	2. Marts.	Kapitelstaxt for Barðastrands med flere Sysseler samt Isafjord Kjöbstad i Islands Vestamt fra Medio Maj 1871 til samme Tid 1872.
—	9. August.	Justitsm. Skriv. ang. Honorar for Sætning af Kapitelstaxter.
1872.	23. Febr.	Kapitelstaxter for Islands Vestamt fra Medio Maj 1872 til samme Tid 1873.
—	24. Febr.	Kapitelstaxter for Islands Nord- og Östamt fra Medio Maj 1872 til samme Tid 1873.
—	27. Febr.	Kapitelstaxter for Islands Sönderamt fra Medio Maj 1872 til samme Tid 1873.
1873.	19. Febr.	Kapitelstaxter for Islands Sönderamt fra Medio Maj 1873 til samme Tid 1874.
—	19. Febr.	Kapitelstaxter for Islands Nord- og Östamt fra Medio Maj 1873 til samme Tid 1874.
—	4. Marts.	Kapitelstaxter for Islands Vestamt fra Medio Maj 1873 til samme Tid 1874.
1874.	18. Febr.	Kapitelstaxter for Islands Nord- og Östamt fra Medio Maj 1874 til samme Tid 1875.
—	27. Febr.	Kapitelstaxter for Islands Sönderamt fra Medio Maj 1874 til samme Tid 1875.
—	21. Marts.	Kapitelstaxter for Islands Vestamt fra Medio Maj 1874 til samme Tid 1875.

Karantæne, se Justits- og Politivæsen, Landvæsen.

Kirker,

jfr. Geistligheden, Jordegods-Administration, Præstekald.

1871.	3. Juli.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forening af Præstekald i Dala Provsti.
—	4. Juli.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forening af Præstekald i Öfjords Syssel.

1872. 22. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Salg af den Hof Kirke tilhörende Jord Haukssta𝔡ir i Vopnafjorden.

— 27. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Nedlæggelse af Helgastaðir Kirke og Menighedens Forening med Einarstaðir Kirkesogn.

— 9. August. Justitsm. Skriv. ang. Honorar for Regnskabsförelse for visse Klosterkirker.

1873. 10. Septbr. Bekjendtgj. ang. Afholdelsen af en offentlig Gudstjeneste paa Island til Erindring om Landets tusindaarige Bebyggelse.

1874. 19. Maj. Justitsm. Skriv. ang. en den tidligere Domkirke i Skálholt tilhörende Kalk og Patina.

Kjöbstæder, jfr. Akureyri, Isafjord, Reykjavík.

1871. 23. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Overdragelse til Kjöbstaden Isafjord af Præstegaarden Eyri med sammes Tilliggende.

1872. 20. April. Forordn. om Bestyrelsen af Kjöbstaden Reykjavíks kommunale Anliggender.

— 15. August. Justitsm. Skriv. ang. Reykjavík Kjöbstads Indlemmelse under den almindelige Brandforsikring for Kjöbstadbygninger i Danmark.

— 9. Oktbr. Reykjavík Kjöbstads Kommunalvedtægt (alene paa Islandsk).

— 6. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. et Havnereglement for Reykjavík Kjöbstad (med selve Havnereglementet).

1874. 14. Febr. Lov om Bemyndigelse for Kjöbstædernes almindelige Brandforsikring til at optage Bygninger i Kjöbstaden Reykjavík.

— 14. Febr. Forordn. om Kjöbstaden Reykjavíks Brandforsikringsvæsen m. m.

Kommunalvæsen, jfr. Fattigvæsen.

1871. 25. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Refusion af Omkostningerne ved Forpleining m. v. af en Forbedringshusfange.
— 26. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Befordringsomkostninger for en Dövstum.
— 10. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Forstaaelsen af § 12 i Forord. om Lösemænd og Husmænd i Island af 26. Maj 1863.
1872. 20. April.	Forordn. om Bestyrelsen af Kjöbstaden Reykjavíks kommunale Anliggender.
— 4. Maj.	Forordn om de islandske Landkommuners Styrelse.
— 23. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Refusion af Omkostningerne ved en Forbedringshusfanges Forpleining.
— 24. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. et Fattiglems Forsörgelseskommune.
— 25. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. et Fattiglems Forsörgelseskommune.
— 7. Septbr.	Justitsm. Skriv. om, hvorvidt Personer, der nyde Fattigunderstöttelse, skulle betale Extrabidrag til Fattige.
— 9. Oktbr.	Reykjavík Kjöbstads Kommunalvedtægt (alene paa Islandsk).
1873. 18. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om et Fattiglems Forsörgelseskommune.
— 16. April.	Justitsm. Skriv. ang. Forordn. om de islandske Landkommuners Styrelse af 4. Maj 1872.
1874. 24. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Islændere, der udvandre til Amerika.

Kongen, Kongehuset.

1871. 8. Septbr.	Allerh. Kundgj. om Overdragelse af Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse til Thronfölgeren.
— 26. Septbr.	Allerh. Kundgj. om Kongens Hjemkomst.

1873.	8. August.	Justitsm. Skriv. ang. Arrestforvareren ved Strafanstalten i Reykjavík m. v.
—	30. Septbr.	Bekjendtgj. ang. en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Italien afsluttet Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere.
1874.	5. Januar.	Forordn. om den Bestyrelsen for Strafanstalten i Island tilkommende Straffemyndighed.
—	4. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Betingelserne for at opnaa Æresopreisning.
1874.	28. Febr.	Anordn. om delvis Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Almindelig Straffelov for Island af 25. Juni 1869 § 307.
—	28. Febr.	Anordn. ang. Fuldbyrdelsen af Strafarbeide i Strafanst. i Reykjavík.
—	28. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Strafanstalten i Reykjavík.

Gaver, se Landvæsen, Skolevæsen.

Landbrugsskoler, se Skolevæsen.

Landshövdingen over Island, jfr. Embeder, Embedsmænd.

1872.	29. Juni.	Instrux for Landshövdingen over Island.
—	4. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Oprettelsen af Landshövdingsembedet paa Island m. v.
—	17. Decbr.	Justitsm. Skriv. ang. Friexemplarer af Rigsdagstidenden.
1873.	28. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. nærmere Bestemmelse af § 3 i Instrux for Landshövdingen over Island af 29. Juni 1872. — Uddrag.
—	7. August.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Landshövdingens Stadfæstelse paa de af Islands Stiftsövrighed foretagne Ansættelser af Præster i Island.

Landsoverretten, se Retterne.

Landvæsen.

1871. 4. Marts. Forordn. indeh. Tillæg til Forordn. 5. Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island.

— 22. Maj. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869. II—3 og 13.

1872. 12. Febr. Forordn. om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island.

— 21. Febr. Bekjendtgj. om Opkrævningen af den i Frdg. om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island af 12. Febr. 1872 ommeldte Afgift.

— 14. August. Justitsm. Skriv. ang. Foranstaltninger mod Kvægpest fra Udlandet.

1874. 3. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Konfirmation paa Fundats for Jóhannes Kristjánsson's Understöttelsesfond for fattige lærvillige Landbrugselever i Helgastaðir, Húsavík og Ljósavatn Repper.

— 18. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Konfirmation paa Fundats for det Örum & Wulffske Understöttelsesfond.

Latinskolen, se Skolevæsen.

Legater og Fonds, se Landvæsen, Skolevæsen.

Livsforsikring, Overlevelsesrente,

jfr. Embeder, Embedsmæd m. v.

1871. 5. Januar. Bekjendtgj. ang. Planen for Livsforsikrings- og Forsörgelsesanstalten af 1871.

— 28. Januar. Bekjendtgj. om Tillæg til samme Plan.

— 25. Febr. Bekjendtgj. om Vilkaarene for Benyttelse af Livsforsikring til Fyldestgjörelse af pensionsberettigede Embedsmænds lovbef. Enkeforsörgelse.

— 16. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Udbetalingen af islandske Pensioner samt om pligtige Enkeforsörgelser.

Lovgivning.

1871. 2. Januar. Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget.
— 5. Januar. Lov om Postvæsenet. — Uddrag.
— 17. Januar. Justitsm. Skriv. ang. den i Henhold til Lov af 25. Juni 1870 udgivne Lov- og Ministerialtidende.
— 28. Januar. Lov om Forældelse af Statsforskrivninger.
— 28. Febr. Bekjendtgj. ang. Forandring i Reskript af 22. April 1740 om Loves og Anordningers Læsning ved Kirkestevne.
— 4. Marts. Justitsm. Skriv. ang. den danske Lov- og Ministerialtidende.
— 4. Marts. Bekjendtgj. indeh. Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1871 til 31. Marts 1872.
— 4. Marts. Forordn. om Opförelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island.
— 4. Marts. Forordn. indeh. Tillæg til Forordn. af 5. Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island.
— 18. Marts. Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1870 til 31. Marts 1871. — Uddrag.
— 25. Marts. Lov indeh. Tillæg til Indfödsretsloven af 15. Januar 1776.
— 28. Marts. Anordn. om Benyttelsen af Posterne. — Uddrag.
— 1. April. Forelöbig Anordn. om Pension for afskediget anden Assessor og Justitssekretær i den kgl. islandske Landsoverret, Benedikt Sveinsson.
1872. 8. Januar. Lov om Ophævelse af den af Lovgivningen i visse Forhold stillede Fordring om Aflæggelse af en praktisk juridisk Pröve.
— 27. Januar. Bekjendtgj., hvorved Lov om Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom

eller Fraværelse af 11. Febr. 1871 m. v. kundgjöres paa Island.

1872. 27. Januar. Forordn. om Pension for afskediget anden Assessor og Justitssekretær i den kgl. islandske Landsoverret, Benedikt Sveinsson.

— 12. Febr. Forordn. om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island.

— 12. Febr. Forordn. for Island om Hospitalsafgift af Fiskefangst.

— 12. Febr. Forordn. for Island om Silde- og Graasejfiskeri med Not.

— 12. Febr. Forordn. om Fremmedes Fiskeri under Island m. v.

— 26. Febr. Forordn. for Island om Dővstummes Undervisning m. v.

— 26. Febr. Forordn. for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.

— 26. Febr. Forordn. om Postvæsenet paa Island.

— 26. Febr. Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April 1872 til den 31. Marts 1873.

— 9. Marts. Lov om Udstedelsen af extraordinære Hjemstedsbeviser.

— 20. April. Forordn. om Bestyrelsen af Kjöbstaden Reykjavíks kommunale Anliggender.

— 3. Maj. Bekjendtgj. om Postvæsenet paa Island.

— 4. Maj. Forordn. om de islandske Landkommuners Styrelse.

— 26. Septbr. Bekjendtgj. indeh. Bestemmelser om det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen.

1873. 13. Febr. Reglem. indeh. nærmere Bestemmelser om det offentlige Regnskabs- og Oppebörselsvæsen i Island.

— 26. Febr. Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April til 31. Decbr. 1873.

1873. 25. Septbr. Bekjendtgj., hvorved Möntlov af 23. Maj 1873 kundgjöres paa Island.
1874. 5. Januar. Forfatningslov for Islands særlige Anliggender.
— 5. Januar. Forordn. om den Bestyrelsen for Strafanstalten i Island tilkommende Straffemyndighed.
— 5. Januar. Forordn. om nogle Begunstigelser for Sparekasser i Island.
— 14. Febr. Lov om Bemyndigelse for Kjöbstædernes almindelige Brandforsikring til at optage Bygningerne i Kjöbstaden Reykjavík.
— 14. Febr. Forordn. om Kjöbstaden Reykjavíks Braudforsikringsvæsen m. m.
— 28. Febr. Anordn. om delvis Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Almindelig Straffelov for Island af 25. Juni 1869 § 307.
— 19. Juli. Justitsm. Skriv. ang., at der fra 1. August 1874 skal udgives en Regjeringstidende for Island.

Lægefonden, jfr. Lægevæsenet, Skatter og Afgifter. m. v.

1871. 15. April. Justitsm. Skriv. ang. Forstaaelsen af § 2 i Frdg. om Forandring i Bestemmelserne om Erlæggelsen af de saakaldte Hospitalslodder i Island af 10. Aug. 1868.
1872. 12. Febr. Forordn. for Island om Hospitalsafgift af Fiskefangst.

Lægeskolen, se Skolevæsen.

Lægevæsen.

1871. 5. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Kjöb af kirurgiske Instrumenter til et Lægeembede mod Refusion af vedkommende Amts Repartitionsfond.
— 24. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Lægevæsenet i Öster- og Vester-Skaptafells Syssel.
— 25. Marts. Bekjendtgj. om, at de i den allerh. Resolution af 25. Septbr. 1848 Jordemoderelever fra Island,

Færöerne og Grönland indrömmede to Fripladser paa Födsels- og Plejestiftelsen maa betragtes som extraordinære, saaledes at de kunne besættes uden Hensyn til, om det fulde Antal ordinære Elevpladser allerede ere bortgivne.

1871. 22. Maj. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1871. II—4.

— 25. Maj. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Omkostningerne ved islandske dövstumme Börns Undervisning.

— 4. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Anordning af propædeutisk Examen for Elever ved Lægeskolen i Reykjavík.

— 29. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Kjöb af kirurgiske Instrumenter til et Lægeembede mod Refusion af vedkommende Amtsrepartitionsfond.

— 25. August. Regulativ for Sindsygeanstalten i Östifterne med Undtagelse af Staden Kjöbenhavn. — Uddrag (om Betalingen for Patienter fra Island).

— 31. Oktbr. Bekjendtgj. ang. de i Island examinerede Lægekandidaters Undervisning i Födselsvidenskaben.

— 3. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Undervisning i Födselsvidenskaben.

— 5. Decbr. Justitsm. Skriv. ang. Ret til Lægepraxis.

1872. 13. Januar. Justitsm. Skriv. ang. en aarlig Understöttelse til Sygehuset i Reykjavík.

— 12. Febr. Forordn. for Island om Hospitalsafgift af Fiskefangst.

— 3. August. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. aarlige Indberetninger om Spedalske i Island.

1872. 14. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Godtgjörelse til en Distriktslæge for Embedsreiser.

— 5. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. den ved Frdg. 10. August 1868 foreskrevne Afgift til den islandske Lægefond.

1873. 13. Maj. Justitsm. Skriv. ang. Meddelelse af jus practicandi i Island til en Skibslæge.

— 31. Maj. Bekjendtgj. ang. de kliniske Kursus, som de lægevidenskabelige Studerende skulle gjennemgaa, forinden de stedes til Embedsexamens 2. Del.

— 5. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Lægeundervisningen og Lægevæsenet paa Island.

— 1. August. Justitsm. Skriv. ang. det for de islandske Lægekandidater befalede Kursus paa den kgl. Födselsstiftelse i Kjöbenhavn.

— 1. Septbr. Justitsm. Skriv. vedrör. det med Landfysikatet forenede Lægedistrikt m. v.

Læsteafgift, se Skatter og Afgifter.

Lönninger, se Embeder, Embedsmænd.

Maal og Vægt, se Mönt, Maal og Vægt.

Mandtalsthingene, se Embeder, Embedsmænd, Thingsteder.

Matrikel,

jfr. Jordegods-Administration, Jordtaxation, Kapitelstaxter.

1871. 31. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. det kgl. Jordegods i Vesterskaptafells Syssel.

Miner, Mineralier.

1871. 22. Maj. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869 I.

— 9. August. Justitsm. Skriv. ang. Forpagtning af Landskassens Fjerdedel af Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall.

Ministerierne, jfr. Forfatning.

Mönt Maal og, Vægt,

jfr. Finanser, Nationalbanken, Pengevæsen.

Pengevæsen,

jfr. Finanser, Mönt, Maal og Vægt, Nationalbanken.

Pensioner og Understöttelser,

jfr. Embeder, Embedsmænd, Finanser m. v.

		Justitssekretær i den kgl. islandske Landsoverret Benedikt Sveinsson.
—	16. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Udbetalingen af islandske Pensioner samt om pligtig Enkeforsörgelse.
—	27. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Understöttelse til en islandsk Præsteenke, der bor i Kjöbenhavn.
1872.	27. Januar.	Forordn. om Pension for afskediget anden Assessor og Justitssekretær i den kgl. islandske Landsoverret, Benedikt Sveinsson.
—	1. August.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Beregningen af en Præsteenkes Pension.
1873.	23. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1871 II—3.

Postvæsen, jfr. Dampskibsfart.

1871.	5. Januar.	Lov om Postvæsenet. — Uddrag.
—	31. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Gratifikation for Postexpedition.
—	28. Marts.	Anordn. om Benyttelsen af Posterne. — Uddrag.
—	1. Juni.	Bekjendtgj. ang. Udvexling af Postanvisninger mellem Kongeriget Danmark og det forenede Kongerige Storbritannien og Irland.
—	20. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. Havneafgift af Postdampskibe.
—	21. Decbr.	Bekjendtgj. ang. en direkte Postudvexling mellem Kongeriget Danmark og de forenede Stater af Amerika.
1772.	26. Febr.	Forordn. om Postvæsenet paa Island.
—	3. Maj.	Bekjendtgj. om Postvæsenet paa Island.
—	14. August.	Justitsm. Skriv. ang. Udfærdigelsen af Instruxer for Postexpeditörer og Brevsamlere i Island.

1872.	26. Septbr.	Bekjendtgj. indeh. Bestemmelser om det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen.
—	26. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Ordningen af det indre islaudske Postvæsen.
—	31. Oktbr.	Instruktion for Postexpeditörer (Leiðarvísir fyrir póstafgreiðendur).
—	31 Oktbr.	Instruktion for Brevsamlere (Leiðarvísir fyrir brjefhirðingarmenn).
—	24. (6.) Nov.	Reglement for Udförelse af Bekjendtgjörelsen af 26. Septbr. 1872 om det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen (med islandsk Oversættelse).
—	1. Decbr.	Bekjendtgj. fra Stiftamtmanden over Island vedrörende Postvæsenet (Auglýsing frá stiptamtmanninum yfir Íslandi viðvíkjandi póstmálum).
—	24. Decbr.	Bekjendtgj. ang. Portoen for Breve mellem Danmark og Storbritannien og Irland.
1873.	8. Febr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Oprettelsen af en Postexpedition paa Prestbakki.
—	28. Febr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Udfærdigelsen af 3 Skillings Frimærker.
—	22. Marts.	Bekjendtgj. om nye Postfrimærker.
—	28. Marts.	Bekjendtgj. om Portoen for Breve m. v. mellem Danmark og Rusland.
—	29. Marts.	Bekjendtgj. om Portoen for trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand m. v. fra Danmark til Sverrig.
—	16. April.	Jnstitsm. Skriv. ang. Postforsendelse med det islandske Stationsskib »Fylla«.
—	24. April.	Jnstitsm. Bekjendtgj. ang. Oprettelsen af et Brevsamlingssted i Österskaptafells Syssel.
—	23. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender 1871 II in fine.

1873.	17. Jnni.	Jnstitsm. Skriv. ang. Godtgjörelse til Embedsmænd for Ophör af Portofrihed.
—	29. Juli.	Bekjendtgj. om Portoen for Tryksager og Varepröver mellem Danmark og Tyskland m. v.
—	28. August.	Bekjendtgj. ang Portoen for Tryksager og Varepröver fra Danmark til Nederlandene.
—	26. Septbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Forandring i Bekjendtgj. 3. Maj 1872 om Postvæsenet paa Island.
—	29. Decbr.	Bekjendtgj. ang. Portoen for Breve m. v. mellem Danmark, Sverrig og Norge.
1874.	22. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Forandring i Bekjendtgj. 3. Maj 1872 om Postvæsenet paa Island.
—	19. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Forandring i Bekjendtgj. 3. Maj 1872 om Postvæsenet paa Island.
—	3. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Omskrivning til Kronemönt af Taxterne i Bekjendtgj. af 26. Sept. 1872 om det gjensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen.
—	24. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Forholdet mellem Islands Jordebogskasse og den danske Finanshovedkasse, hvad Postmellemværendet angaar.

Præstekald,

jfr. Embeder, Embedsmænd, Geistligheden, Kirker.

1871.	3. Juli.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forening af Præstekald i Dala Provsti.
—	4. Juli.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forening af Præstekald i Öfjords Syssel.
1872.	28. Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Indtægtsnydelse af et Præstekald.

1872.	21. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Udvisning af Brugsjord til Præsten i Flatö.
—	22. Jnni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Salg af den Kof Kirke tilhörende Jord Hauksstaðir i Vopnafjorden.
—	27. Jnni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Nedlæggelse af Helgastaðir Kirke og Menighedens Forening med Einarstaðir Kirkesogn.
—	1. August.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Beregningen af en Præsteenkes Pension.
—	25. Oktbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. geistlige Embeders Besættelse.
1873.	25. Oktbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Mageskifte af 2 Jordparceller.

Præster, se Embeder, Embedsmænd, Geistligheden.

Præsteskolen, se Skolevæsen.

Regjeringens Förelse, se Kongen, Kongehuset, Statsforfatning.

Regnskabsvæsen, jfr. Finanser.

1871.	2. Januar.	Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget.
—	4. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Overslaget over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1871 til 31. Marts 1872.
—	4. Marts.	Bekjendtgj. indeh. Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1871 til 31. Marts 1872.
—	15. April.	Justitsm. Skriv. ang. Forholdet mellem Finanshovedkassen i Kjöbenhavn og Islands Jordebogskasse.
—	11. Septbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Forholdet mellem Islands Jordebogskasse og Finanskovedkassen i Kjöbenhavn.

1871.	15. Septbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Regnskabers Aflæggelse.
—	30. Septbr.	Statsregnskab for Finansaaret 1870-1871.
1872.	12. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Refusion af Althingsomkostninger.
—	26. Febr.	Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra den 1. April 1872 til 31. Marts 1873.
—	13. April.	Jnstitsm. Cirk. ang. Aflæggelsen af det i Forordn. for Island om Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer af 26. Febr. 1872 § 10 anordnede Regnskab.
—	9. August.	Jnstitsm. Skriv. ang. Honorar for Regnskabsförelse for visse Klosterkirker.
—	7. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. forskjellige Foranstaltninger til Ordningen af den indenlandske Statsgjæld.
1873.	4. Januar.	Regnskabsoversigt over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1871 til 31. Marts 1872.
—	13. Febr.	Reglement indeh. nærmere Bestemmelser om det offentlige Regnskabs- og Oppebörselsvæsen i Island.
—	26. Febr.	Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April til 31. Decbr. 1873.
—	5. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. det islandske Regnskabsvæsen.
—	23. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1871 II—1.
—	31. Oktbr.	Overslag over Islands Indtægter og Udgifter i Aaret fra 1. Jannar til 31. Decbr. 1874.
1874.	10. April.	Regnskabsoversigt over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret fra 1. April 1872 til 31. Marts 1873.

1874.	24. Juli.	Jnstitsm. Skriv. ang. Forholdet mellem Islands Jordebogskasse og den danske Finanshovedkasse, hvad Postmellemværendet angaar.

Repartitionsfond.

1871.	5. Jannar.	Jnstitsm. Skriv. ang. Kjöb af kirnrgiske Instrumenter til et Lægeembede mod Refnsion af vedkommende Amts Repartitionsfond.
—	25. Maj.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Omkostningerne ved islandske dövstnmme Börns Undervisning.
—	26. Juni.	Jnstitsm. Skriv. ang. Befordringsomkostninger for en Dövstum.
—	29. Jnli	Justitsm. Skriv. ang. Kjöb af kirnrgiske Instrumenter til et Lægeembede mod Refusion af vedkommende Amtsrepartitionsfond.
—	21. Septbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Amtmændenes Pligt til at svare Bidrag til Amtsrepartitionsfondene.
1872.	26. Febr.	Forordn. for Island om Dövstummes Undervisning m. v.
—	22. Maj.	Jnstitsm. Skriv. ang. Refnsion af Omkostningerne ved en Forbedringshusfanges Kur og Pleje.
—	10. Deçbr.	Justitsm. Skriv. ang. Böder for Overtrædelse af Karantænebestemmelser.

Repperne, jfr. Kommunalvæsen, Justits- og Politivæsen.

1872.	4. Maj.	Forordn. om de islandske Landkommuners Styrelse.
—	4. Maj.	Jnstitsm. Skriv. ang. Thingsstedet i Vester-Eyjafjalla Rep.

Retter, Rettergang, Retsvæsen,
jfr. Justits- og Politivæsen, Kriminalvæsen.

1871.	15. April.	Jnstitsm. Skriv. ang. Fremgangsmaaden ved Appel til Overretten af Justitssager.

1873.	16. April.	Justitsm. Skriv. ang. Salg af det den islandske Justitskasse tilhörende Landsoverretshus i Reykjavík m. v.
—	27. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Prokuratorsalærer for Udförelsen af offentlige Sager.
—	25. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. Salg af to Landsoverretshuset i Reykjavík tilhörende Jordparceller.
1874.	26. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Forstaaelsen af kgl. Resol. af 25. Septbr. 1816 om Lön for de konstituerede Dommere ved Landsoverretten i Island.

Reykjavík,

jfr. Kjöbstæder, Kommunalvæsen, Skolevæsen m. v.

1871.	22. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869 II—5, 6 og 9.
—	24. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Kjöb af e Grundstykke til Strafanstalten i Reykjavík.
1872.	13. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. en aarlig Understöttelse til Sygehuset i Reykjavík.
—	15. April.	Justitsm. Skriv. ang. Afhændelsen til Byggegrund af Parceller af det til Stiftamtmandsboligen hörende Tun.
—	20. April.	Forordn. om Bestyrelsen af Kjöbstaden Reykjavíks kommunale Anliggender.
—	15. August.	Justitsm. Skriv. ang. Reykjavík Kjöbstads Indlemmelse under den almindelige Brandforsikring for Kjöbstadbygninger i Danmark.
—	9. Oktbr.	Reykjavík Kjöbstads Kommunalvedtægt (Samþykkt um stjórn bæjarmálefna í Reykjavík).
—	6. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. et Havnereglement for Reykjavík Kjöbstad (med selve Havnereglementet).

		dring i Bestemmelserne om Erlæggelsen af de saakaldte Hospitalslodder i Island af 10. August 1868.
1871.	22. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Lösning af Söpas og om Klareringsgebyr.
—	27. Jnni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Gebyr for Konfirmation paa et Kaldsbrev.
—	29. Jnni.	Jnstitsm. Skriv. ang. Tiendeberegningen.
—	12. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Fiskerskibes Forpligtelse til at löse islandsk Söpas.
—	7. Augnst.	Jnstitsm. Skriv. ang. Læsteafgift samt Klareringsgebyr for et Fiskerskib.
—	11. August.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Gebyrer for Embedsbestallinger.
—	20. Septbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Kongetiende af Jorden Möðrudalur.
—	21. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Amtmændenes Pligt til at svare Bidrag til Amtsrepartitionsfondene.
—	20. Oktbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Havneafgift af Postdampskibe.
1872.	12. Febr.	Forordn. for Island om Hospitalsafgift af Fiskefangst.
—	21. Febr.	Bekjendtgj. ang. Opkrævningen af den i Forordn. om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island af 12. Febr. 1872 ommeldte Afgift.
1872.	26. Febr.	Forordn. for Island om Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer.
–	29. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Præsters Pligt til at yde Bidrag til Vejenes Vedligeholdelse i Island.
—	21. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Opkrævningen af den ved Frdg. 26. Febr. 1872 bestemte Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer.
—	21. Marts.	Jnstitsm. Skriv. til Udenrigsministeriet ang. det Samme.

1872.	13. April.	Justitsm. Cirk. ang. Aflæggelsen af det i Forordn. for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer af 26. Febr. 1872 § 10 anordnede Regnskab.
—	6. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Tidsgrænsen for Anvendelsen af Forordn. om Afgift af Brændevin m. v. af 26. Febr. 1872.
—	13. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Præsters Forpligtelse til at erlægge det i i Forordn. om Vejvæsenet i Island af 15. Marts 1861 § 16 omhandlede Vejbidrag.
—	18. Maj.	Generaldir. for Skattev. Skriv. ang. Anförelsen paa Toldsedlerne af Vin og Brændevin m. v., der findes i Skibe, som udklareres til Island.
—	23. Maj.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Biskoppens Forpligtelse til at svare Rangskat.
—	9. August.	Justitsm. Skriv. ang. Fritagelse for at svare Rangskat.
—	7. Septbr.	Jnstitsm. Skriv. om, hvorvidt Personer, der nyde Fattigunderstöttelse, skulle erlægge Extrabidrag til Fattige.
—	5. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. den ved Frdg. 10. Aug. 1868 foreskrevne Afgift til den islandske Lægefond.
—	6. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. et Havnereglement for Reykjavík Kjöbstad (med selve Havnereglementet).
1873.	18. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Fritagelse for Læsteafgift af Hvalfangerskibe.
—	27. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. vedkommende Embedsmænds Kontrol med Tiendeangivelserne.
—	28. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Fritagelse for at svare Kongetiende af Jorden Möðrudalur.

1873. 15. Marts.	Jnstitsm. Skriv. ang. Forordn. for Island af 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer.	
— 15. Marts.	Jnstitsm. Cirk. ang. Beregningen af den ved Frdg. 26. Febr. 1872 bestemte Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer.	
— 25. Marts.	Jnstitsm. Skriv. ang. Forordn. for Island 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.	
— 15. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Fritagelse for at svare Kongetiende af Jorden Möðrndalnr.	
— 23. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resnltaterne af dets Betænkninger og Andragender 1871 I.	
— 5. Jnli.	Jnstitsm. Skriv. ang. Forordn. for Island 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spiritnöse Drikkevarer.	
— 25. Juli.	Jnstitsm. Skriv. ang. den ved Frdg. om Fremmedes Fiskeri under Island af 12. Febr. 1872 § 3 bestemte Afgift af fremmede Fiskerskibe.	
— 4. Angust.	Jnstitsm. Skriv. ang. Frdg. for Island af 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.	
— 6. Novbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Skattepligtens Grænser.	
— 8. Novbr.	Jnstitsm. Skriv. ang. Specifikation af Sysselintrader.	
1874. 21. April.	Jnstitsm. Skriv. ang. Frdg. for Island af 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituöse Drikkevarer.	

Skibes Nationalisering, Maaling, Registrering,
jfr. Handel og Skibsfart, Skatter og Afgifter, Söfart.

1871. 4. Marts.	Jnstitsm. Skriv. ang. Tilkjöbsafgift og Indregistrering af et Skib.
1872. 12. Jannar.	Jnstitsm. Skriv. ang. Registreringsforretninger.

1872. 23. Decbr. Bekjendtgj. ang. danske Skibes Fritagelse for Ommaaling i forskjellige fremmede Havne.

1873. 6. Septbr. Bekjendtgj. ang. en mellem Danmark og Italien afsluttet Deklaration om Skibes Maaling.

— 29. Oktbr. Bekjendtgj. ang. danske Skibes Fritagelse for Ommaaling i franske Havne.

Skibsfart, se Handel og Skibsfart.

Skiftevæsen, se Arv og Skifte.

Skolevæsen.

1871. 25. April. Bekjendtgjörelse om forelöbig Ophævelse af de hidtil gjældende Bestemmelser om Deltagelse i Censuren ved Universitetets Embedsexaminer.

— 22. Maj. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869 II—3, 4, 5, 7 og 9.

— 25. Maj. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Omkostningerne ved islandske dövstumme Börns Undervisning.

— 30. Juni. Anordn. ang. nogle Forandringer i Frdg. af 26. Januar 1821 og 30. Decbr. 1839 om det juridiske Studium ved Kjöbenhavns Universitet.

— 4. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Anordning af propædeutisk Examen for Elever ved Lægeskolen i Reykjavík.

— 31. Oktbr. Bekjendtgj. om de i Island examinerede Lægekandidaters Undervisning i Födselsvidenskaben.

— 6. Novbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Uddelingen af Huslejeportioner til Pastoralseminariets Alumner.

1872. 12. Febr. Forordn. om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island.

1872.	21. Febr.	Bekjendtgj. om Opkrævningen af den i Forordn. om Oprettelsen af Landbrngsskoler i Island af 12. Febr. 1872 ommeldte Afgift.
—	26. Febr.	Kirke- og Undervisniugsm. Skriv. aug. Foraudriug i det provisoriske Regulativ for Dannelsesanstalten for vordende Geistlige i Island af 30. Jnli 1850.
—	26. Febr.	Forordn. for Island om Dövstummes Undervisning m. v.
—	29. Febr.	Kirke- og Undervisniugsm. Skriv. aug. Honoraret for Dövstnmmeundervisuiugen i Island.
—	25. Maj.	Kirke- og Undervisuingsm. Skriv. ang. Afgangsexamen ved Pastoralsemiuariet som Betiugelse for at ordineres som Præst.
1873.	23. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althiuget ang. Resultaterne af dets Betænkniuger og Andragender i 1869 II—5 og 7.
—	27. Juni.	Kirke- og Undervisuiugsm. Skriv. ang. Honorar for Undervisning af Dövstumme i Island.
—	5. Jnli.	Justitsm. Skriv. ang. Lægeundervisuingen og Lægevæsenet i Islaud.
—	1. August.	Justitsm. Skriv. ang. det for de islandske Lægekandidater befalede Knrsns paa den kgl. Födselsstiftelse i Kjöbenhavn.
—	25. Oktbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Adgang til præstelig Vielse i Islaud.
1874.	3. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Konfirmation paa Fuudats for Jóhaunes Kristjáussou's Understöttelsesfond for fattige lærvillige Landbrugselever i Helgastaðir, Húsavik og Ljósavatn Repper.
—	18. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Konfirmation paa Fundats for det Örnm & Wulffske Understöttelsesfond.

Sparekasser.

1873. 20. Maj. Justitsm. Skriv. ang. Stadfæstelse af Vedtægter for den i Reykjavík oprettede Sparekasse m. v.

1874. 5. Jannar. Forordn. om nogle Begnnstigelser for Sparekasser i Island.

Spedalske, se Lægevæsen, Statistik.

Statistik, jfr. Kapitelstaxter.

1872. 3. August. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. aarlige Indberetninger om Spedalske i Island.

Statsforfatning, se Forfatning.

Statsforskrivninger, jfr. Finanser.

1871. 28. Jannar. Lov om Forældelse af Statsforskrivninger.

— 12. Maj. Justitsm. Skriv. ang. Statsobligationers Forsyning med nye Rentekonpons.

1872. 7. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. forskjellige Foranstaltninger til Ordningen af den indenlandske Statsgjæld.

1873. 31. Jannar. Bekjendtgj. om Ombytning af nopsigelige indenlandske Statsforskrivninger.

1874. 28. Febr. Lov om Bemyndigelse til at ndstede Statsobligationer med Renteterminer 11. Marts og 11. Sept.

— 28. Febr. Lov om nogle Forholdsregler i Anledning af Ombytning af Statsfonds- og Bankfondsbeviser.

— 19. Juni. Bekjendtgj. ang. Udfærdigelsen af Statsobligationer i Kronemönt og med Renteterminer den 11. Marts og 11. Septbr. m. m.

Statsgjæld, se Finanser, Statsforskrivninger.

Stiftamtmand, se Embeder, Embedsmænd.

Strafanstalter, jfr. Fængsler, Kriminalvæsen.

1871. 4. Marts. Forordn. om Opförelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island.

Söfart,

jfr. Handel og Skibsfart, Traktater m. v.

1871.	22. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Lösning af Söpas og om Klareringsgebyr.
—	12. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaal om Fiskerskibes Forpligtelse til at löse islandsk Söpas.
—	14. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. fremmede Skibes Havari eller Strandinger paa Islands Kyster.
—	8. Decbr.	Justitsm. Skriv. ang. Fremmedes Ret til Hvalfangst under Island m. v.
1872.	22. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Foranstaltninger mod britiske Söfolks Overgreb under Island.
—	12. Febr.	Forordn. om Fremmedes Fiskeri under Island m. v.
—	15. April.	Justitsm. Skriv. vedrörende Skibsfarten paa Island m. v.
—	4. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Istandsættelse af det paa Skagen ved Indseilingen til Faxebugten anbragte Sömærke.
—	25. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Udbetaling af Nettoprovennet af det Bjærgede i visse Strandingstilfælde.
—	23. Decbr.	Bekjendtgj. ang. danske Skibes Fritagelse for Ommaaling i forskjellige fremmede Havne.

Söpas, se Handel og Skibsfart, Söfart.

Söterritoriet, jfr. Fiskeri m. v.

1871.	22. Maj.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1869 II—10.
—	8. Decbr.	Justitsm. Skriv. ang. Fremmedes Ret til Hvalfangst under Island m. v.
—	12. Febr.	Forordn. om Fremmedes Fiskeri under Island m. v.
—	26. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. fremmede Nationers Fiskeri under Island.

Thingsteder, jfr. Embeder, Embedsmænd, Repperne.

1872. 4. Maj. Jnstitsm. Skriv. ang. Thingstedet paa Vester-Eyjafjalla Rep.

Tiende, se Skatter og Afgifter.

Told, Toldvæsen, se Handel og Skibsfart, Skatter og Afgifter.

Traktater.

1871. 19. Januar. Bekjendtgj. om Afdragsrettens fuldstændige Ophævelse mellem Kongeriget Danmark og Storhertugdömmet Baden.

— 21. Januar. Bekjendtgj. ang. Ophævelse af den mellem Kongeriget Danmark paa den ene Side og Hertugdömmerne Slesvig og Holsten paa den anden Side bestaaende Overenskomst med Hensyn til Erstatning for ydet Fattighjælp.

— 1. Juni. Bekjendtgj. ang. Udvexling af Postanvisninger mellem Kongeriget Danmark og det forenede Kongerige Storbritannien og Irland.

— 21. Decbr. Bekjendtgj. om en direkte Postudvexling mellem Kongeriget Danmark og de forenede Stater af Amerika.

1872. 18. Decbr. Möntkonvention mellem Danmark og Sverrig og Norge.

— 23. Decbr. Bekjendtgj. ang. danske Skibes Fritagelse for Ommaaling i forskjellige fremmede Havne.

1873. 18. Marts. Patent ang. en med de forenede Amerikanske Stater afsluttet Konvention om de i de forenede Stater naturaliserede danske Undersaatter og de i Danmark naturaliserede amerikanske Borgeres Retsstilling.

— 17. Maj. Kundgj. ang. en med det forenede Kongerige Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere.

— 26. Juni. Bekjendtgj. ang. Afsluttelsen af en Konvention mellem Danmark

Tyendevæsen.

Understöttelser og Laan af offentlige Midler.

gangsexamen ved de lærde Skoler.

Vejvæsen.

1871.	27. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Vejbidragenes Anvendelse til Vejforbedringer.
1872.	29. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Præsters Pligt til at yde Bidrag til Bivejenes Vedligeholdelse i Island.
—	13. Maj.	Justitsm. Skriv. ang. Præsters Forpligtelse til at erlægge det i Frdg. om Vejvæsenet i Island af 15. Marts 1861 § 16 omhandlede Vejbidrag.

Vestmannöerne.

1872.	5. Decbr.	Justitsm. Skriv. ang. Salg af Husebygninger paa Vestmannöerne.

